

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

MINISTERUL DE INTERNE

ARHIVA

FOND PENAL

Dosar Nr. 40001

Vol. Nr. 25

Privind CUPRINZILE DIVERSE MATERIALE ÎN
LEGATURA CU COMLOTUL ORGANIZAT DE IULIU MAȚIU
ȘI ION MIHALACHE (FUGĂ DE LA MĂDĂC)

Data 13 XII 1979

C57/25
198
3

P213/25

1959864

P 000213, Vol. 25

ROMANIA

Dosarul Nr. _____

Vol. Nr. _____

25

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DIRECȚIA GENERALĂ A POLIȚIEI

ANUL 194 _____

DOSARUL

relativ la *Copii dupe documente
privitoare la complotul organizat
de Iuliu Mann, Ion Mihalache
și alții în fuga de la Târnăveni*

Observațiuni: _____

Nr. volumului următor: _____

00000

DOCUMENTE ALE COMPLETISTILOR P.N.T., Manth.-

copie, vezi. vol. 7. f. 8-15.

Traducere legalizată din limba engleză

1625

REZUMAT

MINUTA ÎNTĂLNIRII DIN 18 SEPTEMBRIE 1946

N. Motivul pentru care vecinii ocupați de Ruși ai României, ca de exemplu Polonia și Jugoslavia, sunt înaintea ei în organizarea și eficiența mișcărilor lor subterane, este că amândouă aceste ultime țări le-au început cu mult timp înainte : Polonia având a se supune dela izbucnirea celui de-al doilea război mondial ambelor ocupații, germană și rusă, în timp ce Jugoslavia au avut să se lupte întâi cu Germanii și apoi cu Tito - ceea ce în realitate însemna să se lupte cu Rusia, adică că există o continuitate în mișcarea subterană din aceste două țări. Pe de altă parte, lovitura de Stat din România a fost făcută cu întregul și intactul său aparat de Stat din care cauză a și reușit atât de bine. Până acum, aproape nimic nu s'a desăvârșit pe liniile unei organizări serioase a mișcării noastre de rezistență, deoarece am așteptat îndeplinirea înțelegerilor dela Ialta și Moscova, prin care România și-ar fi câștigat libertatea și prin aceasta posibilitatea de a organiza liber o puternică armată națională, instrumentul cel mai bun cu putință pentru o viitoare rezistență. Considerând totuși că aceste înțelegeri nu au fost respectate, este evident că noi nu putem crea nici o mișcare paramilitară efectivă, în circumstanțele actuale, îndreptată împotriva Rusiei Sovietice. Noi trebuie deci aceea să ne străduim să alcătuim mai întâi un plan în acord cu circumstanțele actuale și să clădim pe el o asemenea mișcare de rezistență. Mai târziu, această mișcare poate adopta o politică anti-rusă; dar la început nu putem face din această politică scopul nostru oficial. Pe aceste linii, ar fi înțelept să se formeze un tip special de organizații paramilitare defensive, pe întreg teritoriul, cu scopul de a rezista agresiunii comuniste. Alegerile viitoare ne vor furniza un motiv de rezistență, justificând prin aceasta existența unor asemenea organizații defensive. Vor trebui folosiți oamenii cei mai de încredere.

În ce privește organizația centrală, membrii ai grupului nostru vor furniza partidelor din opoziție mijloacele, fără a le aduce totuși la cunoștință sursa, sau menționând eventual că vin dela partidulari bogați, devotați partidelor de opoziție, astfel ca toate riscurile de indiscreție să fie evitate. Furnizându-le

000002

fonduri, vom fi îndreptățiți să le controlăm. Vom desemna pentru aceasta un comitet cu ramificații în toate localitățile, luând ordine de la ele. Înalta tensiune politică ce se va întări în timpul alegerilor și își va atinge culmea, ne va furniza cel mai bun temelie pentru mișcarea noastră de rezistență.

În momentul în care aceste organizații vor trebui să devie subterane, va fi foarte ușor să dirijăm activitatea și politica lor către ultimul scop. Această tactică, pe care o propunem, are toate avantajele practice posibile. Putem lucra paralel cu partidele politice, fără să le lăsăm să cunoască scopul nostru final. Ele vor fi astfel folosite ca instrument, Vom putea de asemenea să constituim un comitet oficial special, care să aibă întreaga încredere a șefilor lor, dar care va păstra secret chiar față de ei adevărul întreg, de teama indiscrețiilor și primejdurii securității.

Noi socotim că orice altă examinare a acestei probleme ar fi extrem de primejdioasă și condamnată la eșec, așa cum alte organizații au terminat lamentabil (ca spre pildă aceea a Generalului Aldea care a căzut în capcană). Metoda propusă de noi prezintă de asemenea avantajul de a cere mai puține cheltuieli și a servi ca o prețioasă experiență pentru operațiuni ulterioare pe o scară mai largă.

În consecință, trebuie să încercăm mai întâi să câștigăm alegerile, pentru că dacă reușim și venim la putere, vom putea repera 23 August 1944, iar dacă pierdem, vom putea obține cert cel puțin o importantă participare la Guvern, asigurând astfel dezvoltarea și munca organizațiilor noastre subterane, până ce se va descoperi și deci vor trebui să devină subterane.

A creia un maquis și a-l ține în așteptare este o imposibilitate din toate punctele de vedere, politic și militar și actele de terorism n'ar fi de niciun folos acumpe câtă vreme și chiar dacă o parte din organizația propusă ar fi descoperită, scopul ei adevărat nu ar putea fi găsit, de vreme ce componenții ei înșiși nu ar ști ce sunt în realitate.

Acesta este planul pe care vi-l supunem. Totuși, noi suntem pregătiți să examinăm cu Dvs. orice contra Sugestie doriți să ne dați și eventual să introducem unele modificări în planul nostru. Voi menționa, totuși, că dacă altcineva va veni la Dvs. cu propunerea de a creia chiar dintru început un adevărat maquis, o asemenea propunere n'ar fi decât o aventură, astfel cum a fost aventura generalului Aldea, și sortită să fie descoperită ca și restul intențiilor, lucru ce vă va implica și pe Dvs.

M. Imi pare că ar fi trei faze într-o asemenea organizare: 1) muncă pe o bază politică, 2) organizarea rețelei, 3) ~~de~~ ^{de} mase.

N. Aceasta ar fi cursul natural al evenimentelor și se va desvolta dela sine.

R. Ce justifică actuala situație politică din România ?

N. Ea justifică planul nostru, a cărui amploare depinde numai și în întregime de mijloacele furnizate. Dacă am dispune de mijloace mai mari, mișcarea noastră va fi comparativ mai bine organizată, cu mijloace mai mici, chiar dacă ar fi numai ale noastre, noi încă vom întreprinde lupta, pentru că circumstanțele actuale cer acțiune imediată, dar, desigur, că fără mijloace suficiente mișcarea noastră nu poate fi bine coordonată și acționa ca un tot,

Cât despre activitatea legală, ea a fost dusă cu succes dealungul celor 2 ani trecuți.

R. Nu credeți că înființarea unor asemenea organizațiuni de protecție împotriva teroarei comuniste va indispupe pe Ruși, determinându-i să mențină o importantă forță armată în România, sau eventual s'o mărească ?

N. Cred că Rușii vor menține în orice caz o importantă forță de ocupație în România și chiar o vor întări, dacă situația internațională devine mai încordată, independent de faptul dacă noi vom organiza sau nu asemenea mișcări. Eu cred, cu toate acestea, că potrivit cu tratatele de pace, Rusia va fi obligată să-și retragă trupele din România, cu excepția unor anumite unități menținute în scopul de a-și asigura comunicațiile cu Austria. U.S.A. și Marea Britanie vor avea de aceea dreptul să protesteze împotriva menținerii unui număr nelimitat de trupe în țara noastră și împotriva măririi numărului lor.

R. Oare dacă C.A.C. pleacă, cum vom fi în măsură să protestăm împotriva menținerii acestor trupe ?

N. C.A.C. va fi desigur înlocuită de comisiuni ale căror atribuțiuni vor fi să observe stricta aplicare a tratatului nostru și cele trei Legații aliate din București, vor avea mai mult sau mai puțin aceleași drepturi.

R. Presupunând că pierdeți alegerile, cum va fi în stare sistemul Dvs, să-și continue munca ?

N. Vom bate guvernul, cel puțin în Transilvania, cu atât mai mult dacă vom reuși să ne asigurăm majoritatea voturilor maghiare. Cu mai mult sau mai puțin ajutor efectiv, vom reuși să ne asigurăm în toată țara o foarte puternică minoritate în Parlament (aproximativ 40%). Această puternică minoritate va întreține

o stare de permanență ridicare împotriva guvernului prin criticile sale. Din cauza acestei politici, agresiunile comuniste vor continua în întreaga țară, creînd prin aceasta un teren favorabil pentru continuarea activității organizațiilor noastre.

Cu privire la organizația plănuită de noi, vor trebui să fie două trei comitete distincte (1) un comitet politic format din membri din grupul nostru, în contact permanent cu guvernul Dvs., (2) un alt comitet politic, compus din reprezentanții tuturor celor trei partide de opoziție și cel puțin un membru al primului comitet, în contact permanent cu organizațiile județene. (Acest al doilea comitet nu trebuie, cu toate acestea, să știe nimic despre scopurile noastre finale, natural exceptând pe membrii ce aparțin ambelor comitete politice).

Această colaborare politică, suprapusă, ne va pune în situația de a obține acceptarea unei singure liste în alegeri, pentru ambele partide principale din opoziție, ca și o înțelegere între toate aceste trei partide de opoziție, în ceea ce privește organizațiile lor comune de apărare pe timpul alegerilor.

B. Odată tratatul de pace semnat, legațiile noastre vor avea nevoie de informații pozitive asupra poziției trupelor rusești din România.

N. Am putea avea un mic comitet militar, compus numai din cel mai bun tip de oameni, care ar putea să vă dea toate informațiile cerute. Ar fi înțelept ca acest comitet să fie în contact cu comitetul secret, fără să cunoască totuși scopul ultim. Ar trebui să știe numai că are de procurat informații militare pentru aliați.

B. Noi înțelegem perfect că n'ar fi cumințe să se înființeze organizații Aldea sau Olteanu, însă România cu toate acestea trebuie să aibă o întinsă rețea subterană.

N. Noi putem construi o organizație tehnică, cu un scop politic ce ar putea fi mărturisit (și care poate fi transformată într-o organizație militară subterană) pentru culegerea informațiilor. Ar trebui pentru aceasta să avem trei comitete : a) un comitet secret, b) un comitet public și c) un comitet militar legat de primul.

Acest plan pe care vi-l supunem are marele avantaj de a fi foarte suplu și adaptabil oricăror împrejurări, în funcțiune de dezvoltarea situației internaționale. Pentru prezent, organizația pe care o creiem în vechile sectoare, va avea drept singur scop cunoscut membrilor săi, protecția împotriva teroarei comuniste.

./.

Prin cursul evenimentelor, această organizație va deveni tot mai puternică și va atinge o tot mai înaltă dezvoltare, astfel că la data finală să poată fi transformată într-o mișcare subterană. Inșă aceasta trebuie să se întâmple numai în momentul final, de comun acord și ținând seama de circumstanțe. Un alt avantaj al acestui plan este că, dacă printr-o întâmplare unul din sectoarele organizației este descoperit, nicio cercetare nu va ajunge la vreo concluzie care ar conduce o să descopere scopul final al organizației, lucru care ar putea să vă implice și pe Dvs. în cel mai înalt grad. Singurul risc existent în planul nostru ar fi pentru o parte din oamenii noștri să fie prinși. Ac asta n-are avea prea mare importanță. Alții le vor lua locul. și vor lupta chiar mai cu trîie împotriva guvernului, ca răzbunare. Reacțiunile guvernului vor inversuna lumea și mai mult, aceasta încurajând cât mai multă lume să se atașeze mișcării.

X

N. România nu are nimic comun cu Rusia. Infiltrația rusăscă este numai foarte superficială. Se poate aștepta că chiar unitățile Tudor Vladimirescu să revie la vechea credință. Toată lumea așteaptă dela noi un al doilea 23 August. Starea de spirit peste tot este de a răsturna regimul actual și pentru că Dvs. vă oferiți să ne ajutați în munca noastră, noi salutăm sprijinul Dvs. Odată mai mult, dacă noi câștigăm alegerile, vom avea o șansă minunată de a repeta pe 23 August, cu întregul nostru aparat de stat și chiar dacă obținem numai puține locuri în guvern, încă vom fi în stare să-l răsturnăm oricând. Guvernul nu contează să câștige alegerile prin forță, cât dprește să o facă prin înșelăciune. Si nu pot dispune decât de 3-4000 luptători și dacă alegerile se vor efectua în opt mii de puncte diferite în aceeași zi, acești luptători se vor dovedi a fi cu totul insuficienți. Este însă în cel mai înalt grad important, ca alegerile să fie amânate cu două luni, cel puțin până la 1 decembrie. Este de aceea vital ca M.S. să amâne semnarea decretului ce convoacă corpul electoral. Cu atât mai mult, cu cât știm că Groza nu este sigur de rezultate, considerând că Maniu are o bună șansă de a le câștiga. El a declarat chiar că componerea viitorului guvern depinde în întregime de rezultatul conferinței dela Paris.

În concluzie, suntem gata să colaborăm cu Dvs., în vederea împlinirii tuturor idealurilor noastre comune : interesele noastre nu sunt opuse în timp ce noi ne străduim să ne salvăm țara, Dvs. tindeti la stabilirea unei pți permanente. În acest scop și Dvs. aveți nevoie tot ca și noi de organizații speciale vaste. Dar dacă

000006
dorind colaborarea, nu o putem accepta decât în termeni legali. Dvs. puteți găsi mulți agenți și noi vom face bucură din asemenea genți, dar trebuie să fie clar că noi nu putem fi decât colaboratori politici și nu în solda Dvs. : noi lucrăm pentru un ideal, nu pentru bani, nici pentru ambiție personală sau numai de dragul servituții, cum o fac comuniștii pentru Rusia și trebuie să accentuăm chiar de la început că nu putem fi considerați decât ca un grup de oameni independenți reprezentând cele mai înalte interese ca și opinia generală a unei națiuni suverane și ca atare, suntem gata să acceptăm sugestiile, sfaturile și sprijinul Dvs. Dacă, pe de altă parte, planurile noastre nu sunt acceptate, aceasta încă nu va însemna sfârșitul discuțiilor noastre. -

R. Vorbind ca particular și indicând în general recomandările mele, noi nu ne așteptăm ca să fiți agenții noștri. Este o posibilitate ca să avem vre-o ofertă sau vre-o încredințare, dar oricum noi nu ne gândim în special decât la o strânsă colaborare și nu la servitute. -

N. Tocmai pentru aceasta vom primi cu plăcere controlul Dvs. asupra fondurilor puse la dispoziție de Dvs. -

R. Este de asemenea necesar să se discute în viitorul apropiat, ideile grupului Dvs. asupra României viitoare. - Noi dorim să știm ceea ce gândiți, deoarece este important ca baza colaborării noastre să fie clară, pentru că nu dorim vre-o neînțelegere viitoare față de colaborarea noastră. -

N. Putem să vă asigurăm de îndată că politica României va fi ca și în trecut una de totală loialitate față de orice organizație internațională, supunându-se tuturor deciziilor de ordin internațional. - Nu suntem o putere imperialistă în ceea ce privește frontierele, dar trebuie să ne recâștigăm granițele din 1939, cu o excepție posibilă referitor la cele cu Bulgaria cu care suntem pregătiți să ajungem la o înțelegere durabilă, pentru că Dobrogea și-a pierdut astăzi vechea ei valoare strategică. - Economic este de asemenea noi favorizăm politica porților deschise. -

Un alt scop al politicii noastre pentru viitor este de a consolida pentru totdeauna regimul democratic din România, de aceea primim cu plăcere orice proiect, întovărașit de garanții efective în actualele sau viitoarele Tratat de Pace, garantând drepturile politice ale cetățenilor. - asemenea garanții ar acoperi în același timp câmpul de protecție a mino-

rităților.- Noi nu dorim stipulațiuni speciale pentru protecția minorităților, deoarece acestea sînt forma stăruini centrifugale și dizolvante, îndreptate împotriva Statului Român.- Noi credem că prin protecția drepturilor politice ale cetățenilor, noi garantăm suficient în același timp, toate drepturile umane și legitime ale minorităților.- Aceasta este singurul mijloc pentru a rezolva democratic problema minorităților în România.- Atîta vreme cît pacea este asigurată pentru viitor, minoritățile nu vor fi îndreptățite să dorească un război prin care să guverneze pe români, cum doresc spre exemplu să facă minoritățile ungurești din Transilvania.- Problema minorităților se va stinge astfel :- Minoritarii cu drepturile lor garantate, vor deveni cetățeni credincioși ai României, pe lângă aceasta eventuala creiere a unei Confederații la care să participe România și Ungaria, va ajuta considerabil să se rezolve această problemă.-

Nu trebuie deasemenea să subestimați importanța contribuției noastre : Toate organizațiile noastre existente în țară ca și un personal de înaltă clasă în străinătate care a intrat de curând în acțiune în timpul discuțiilor Tratatului nostru la Paris.-

Ca un ultim punct, dorim să vă reamintim că până acum am fost mereu lăsați deoparte : Armistițiul pe care l-am convenit la Cairo nu a fost acela pe care am avut să-l semnăm la Moscova și nici înțelegerile dela Yalta și Potsdam nu au fost respectate.- În August 1945, Guvernul Dvs. a sfătuit pe Rege să reziste tuturor presiunilor rusești și curând după aceea a retras tot sprijinul pe care Majestatea Sa îl aștepta.- Deși dela 23 August 1944 v'am dovedit dispoziția noastră la o loială colaborare, nici un sprijin nu ne-a fost acordat până astăzi.- Noi convenim acum din nou să urmăm sugestiile Dvs., dar trebuie să insistăm asupra faptului că refuzăm să mai fim lăsați deoparte încă odată.-

R. Noi trebuie să prăcedăm foarte încet și cu grije pentru a nu face nici cea mai ușoară greșală.- Părerea mea personală poate să difere de politica noastră generală, însă gîndesc că evenimentele ne vor prinde și cea mai înaltă politică va deveni identică cu cea oficială.-

N. Este absolut necesar să lămurim că cheia de boltă

a colaborării noastre constă în faptul că, dacă aveți intențiunea să fiți legați față de noi în chestiuni care interesele noastre pot fi diferite de acelea ale anumitor alte organizații naționale cu care colaborați, nu putem admite ca să luați față de ele vre-o obligație pe care nu ați luat-o față de noi.-

X.

Chestiunile financiare au fost deasemenea prezentate cu mențiunea că vor fi discutate ulterior.-

Proces verbal de legalizare a traducerii Nr.205.

Anul 1947, luna Octombrie, ziua 15.

Prezenta traducere este conformă cu originalul redactat în limba engleză, vizat spre neschimbare și identificare și tradus de subsemnata M.H.NÄDLER, licențiată în Filosofie și Litere a Universității din București, traducătoare oficială pentru limba engleză, conform deciziei Nr.4801 din 20 Sept 1945 a Curții de Apel București, publ. în Monitorul Oficial Nr 853 din 5 Nov.1945.

M.H. Nädler
Splaiul Unirii 1.-

N. Motivul pentru care vecinii ocupați de ruși ai României, ca de exemplu Polonia și Jugoslavia, sunt înaintea ei în organizarea și eficiența mișcărilor lor subterane, este că amândouă aceste ultime țări le-au început de mai mult timp: Polonia având a se supune dela izbucnirea celui de-al doilea războiu mondial ambelor ocupații, germane și ruse, în timp ce jugoslavii au avut să se lupte întâi cu germanii și apoi cu Tito - ceea ce în realitate a însemnat să se lupte cu Rusia, astfel că există o continuitate în mișcarea subterană din aceste două țări. Pe de altă parte, lovitură de Stat din România a fost făcută cu întregul și intactul său aparat de Stat din care cauză a și reușit atât de bine. Până acum aproape nimic nu s'a desăvârșit pe liniile unei organizări serioase a mișcării noastre de rezistență, deoarece am așteptat îndeplinirea înțelegerilor dela Yalta și Moscova, prin care România și-ar fi câștigat libertatea și prin aceasta posibilitatea de a organiza liber o puternică armată națională, instrumentul cel mai bun cu putință pentru o viitoare rezistență. Considerând totuși că aceste înțelegeri nu au fost respectate, este evident că noi nu putem crea nici o mișcare paramilitară efectivă, în circumstanțele actuale, îndreptată împotriva Rusiei Sovietice. Noi trebuie de aceea să ne străduim să alcătuim mai întâi un plan în acord cu circumstanțele actuale și să clădim pe el o asemenea mișcare de rezistență. Mai târziu, această mișcare poate adopta o politică anti-rusă; dar la început, nu putem face din această politică scopul nostru oficial. Pe aceste linii, ar fi înțelept să se formeze un tip special de organizații paramilitare defensive pe întreg teritoriu, cu scopul de a rezista agresiunii comuniste. Alegerile viitoare ne vor furniza un motiv de rezistență, justificând prin aceasta existența unor asemenea organizații defensive. Vor trebui folosiți oamenii cei mai de încredere.

Organizația centrală, membrii grupului nostru vor furniza partidelor din opoziție mijloacele, fără a le aduce totuși la cunoștință sursa, sau menționând eventual că vin dela particulari bogați devotați partidelor de opoziție, astfel ca toate riscurile de indiscreție să fie evitate. Furnizându-le fonduri, vom fi îndreptățiți să le controlăm. Vom desemna pentru aceasta un comitet cu ramificații în toate localitățile, luând ordine la fel. Înalta tensiune politică ce se va întâri în timpul alegerilor și își va atinge culmea, ne va furniza cel mai bun temelie pentru mișcarea noastră de rezistență.-

In momentul in care aceste organizații vor trebui să devie subterane, va fi foarte ușor să dirijăm activitatea și politica lor către ultimul scop. Această tactică, pe care o propunem, are toate avantajele practice posibile: Putem lucra paralel cu partidele politice, fără să le lăsăm să cunoască scopul nostru final. Ele vor fi astfel folosite ca instrument. Vom putea de asemenea să constituim un comitet oficial special care să aibă întreaga încredere a șefilor lor, dar care va păstra secret chiar față de ei adevărul întreg, de teama indiscrețiilor și primejdurii securității.

Noi socotim că orice altă datare a acestei probleme ar fi extrem de primejdioasă și condamnată la eșec, așa cum alte organizații au terminat lamentabil (ca spre pildă a Generalului ALDE care a căsūt în capcană). Metoda propusă de noi prezintă de asemenea avantajul de a cere mai puține cheltuieli și a servi ca o prețioasă experiență pentru operațiuni ulterioare pe o scară mai largă.

In consecință, trebuie să încercăm mai întâi să câștigăm alegerile, pentru că dacă reușim și venim la putere, vom putea obține cert cel puțin o importantă participare la Guvern, aceasta asigurând dezvoltarea și munca organizațiilor noastre subterane, până ce se va descoperi, după care vor deveni subterane.

A creia un maquis și a-l ține în așteptare este o imposibilitate din toate punctele de vedere, politic și militar, și actele de terorism n'ar fi de nici un folos acum, pentru că chiar dacă o parte din organizațiile propuse ar fi descoperite, scopul ei adevărat nu ar putea fi găsit, de vreme ce componenții ei însăși nu ar ști ce sunt în realitate.

Acesta este planul pe care vi-l supunem. Totuși, noi suntem pregătiți să examinăm cu Dvs., orice contrasugestie doriți să ne dați și eventual să introducem unele modificări în planul nostru. Voiu menționa, în orice caz, că dacă altcineva va veni la Dvs., cu propuneri de a creia chiar dintr'un început un adevărat maquis, o asemenea propunere n'ar fi decât o aventură, în circumstanțele actuale, condamnată inevitabil la insușes, astfel cum a fost aventura generalului ALDEA, și sortită să fie descoperită ca și restul intențiilor, lucru ce vă v'a implica și pe Dvs.-

R. Imi apare că ar fi trei faze într'o asemenea organizare: 1). muncă pe o bază politică, 2). organizarea rețelei, 3). acțiunea de masse.

N. Aceasta ar fi cursul normal al evenimentelor și se va desvolta dela sine.

R. Ce justifică actuala situație politică din România?

N. Ea justifică planul nostru, a cărui amploare nu depinde numai și în întregime de mijloacele furnizate. Dacă dispune de mijloace mai mari, mișcarea noastră va fi comparativ mai bine organizată; cu mijloace mai mici, chiar dacă ar fi numai ale noastre, noi încă vom întreprinde lupta, pentru că circumstanțele actuale cer acțiune imediată, dar, desigur că fără mijloace suficiente, mișcarea noastră nu poate fi bine coordonată și acționa ca un tot.

Cât despre activitatea legală ea a fost dusă cu succes dealungul celor 2 ani trecuți.

R. Nu credeți că înființarea unor asemenea organizațiuni de protecție împotriva teroarei comuniste va indispuce pe ruși, determinându-i să mențină o importantă forță armată în România, sau eventual s'o mărească?

N. Cred că rușii vor menține în orice caz o importantă forță de ocupație în România și chiar o va întări dacă situația internațională devine mai încordată, independent de faptul dacă noi vom organiza sau nu asemenea mișcări. Eu cred, cu toate acestea, că potrivit cu tratatele de pace, Rusia va fi obligată să-și retragă trupele din România, cu excepția unor unități menținute în scopul de a-și asigura comunicațiile cu Austria. U.S.A. și G.B. va avea deaceia dreptul să protesteze împotriva menținerii unui număr nelimitat de trupe în țara noastră și împotriva măririi numărului lor.

R. Oare dacă C.A.C. pleacă, cum vom fi în măsură să protestăm împotriva menținerii acestor trupe?

N. C.A.C. va fi desigur înlocuită de comisii ale căror atribuțiuni vor fi să observe stricta aplicare a tratatului nostru și cele trei Legații aliate din București, vor avea mai mult sau mai puțin aceleași drepturi.

R. Presupunând că pierdeți alegerile, cum va fi în stare sistemul Dvs., să-și continue munca?

N. Vom bate guvernul, cel puțin în Transilvania, cu atât mai mult dacă vom reuși să ne asigurăm majoritatea voturilor maghiare. Cu mai mult sau mai puțin ajutor efectiv, vom reuși să ne asigurăm în toată țara o foarte puternică minoritate în Parlament (aproximativ 40%). Această puternică minoritate va întreține o stare de permanentă ridicare împotriva guvernului prin criticile sale. Din cauza acestei politici agresive comuniste vor continua în întreaga țară creșterea prin aceasta un temei favorabil pentru continuarea activității organizațiilor noastre.

Cu privire la organizație planuită de noi, ⁴⁰⁰trebuie să fie 2 - 3 comitete distincte (1) un comitet politic format din membrii din grupul nostru în contact permanent cu guvernul Dvs., (2) un alt comitet politic compus din reprezentanții tuturor celor trei partide de opoziție și cel puțin un membru al primului comitet, în contact permanent cu organizațiile locale. (Acest al doilea comitet nu trebuie cu toate acestea să știe nimic despre scopurile noastre finale, natural exceptând pe membrii ce aparțin ambelor comitete politice).

Această colaborare politică suprapusă ne va pune în situația să obținem acceptarea unei singure liste în alegeri pentru ambele partide principale din opoziție, ca și o înțelegere între toate aceste trei partide de opoziție la organizațiile lor comune de apărare pe timpul alegerilor.

R. Odată tratatul de pace semnat, Legatiile noastre vor avea nevoie de informații pozitive asupra poziției trupelor rusești din România.

N. Am putea avea eventual un mic comitet militar compus numai din cel mai bun tip de oameni, care ar putea să vă dea toate informațiile cerute. Ar fi înțeles ca acest comitet să fie în contact cu comitetul secret fără să cunoască totuși scopul ultim. Ar trebui să știe numai că are de procurat informații militare pentru aliați.

R. Noi înțelegem perfect că n'ar fi cuminte să se înființeze organizații ALDEA sau OLTEANU, însă România cu toate acestea trebuie să aibe o întinsă rețea subterană.

N. Noi putem construi o organizație tehnică în scop politic ce ar putea fi mărturisit (și care poate fi orientată într-o organizație militară subterană), pentru culegerea informațiilor. Ar trebui pentru aceasta să avem trei comitete: (a) un comitet secret, (b) un comitet public și (c) un comitet militar legat de primul.

Acest plan pe care vi-l supunem are marele avantaj de a fi foarte suplu și adaptabil oricăror împrejurări în funcțiune de dezvoltarea situației internaționale. Pentru prezent, organizația pe care o creiem în vechile sectoare va avea drept singur scop cunoscut membrilor săi, protecția împotriva teroarei comuniste. Prin cursul evenimentelor, această organizație va deveni tot mai puternică și va ~~at~~ atinge o tot mai înaltă dezvoltare, astfel că la data finală, poate fi transformată într-o mișcare subterană, însă aceasta trebuie să se întâmple numai în momentul final, de co-

000131
mun acord și ținând seama de circumstanțe. Un alt avantaj al acestui plan este că dacă printr-o întâmplare unul din sectoarele organizației este descoperit, nici o cercetare nu va ajunge la vre-o concluzie care ar conduce-o să descopere scopul final al organizației, lucru care ar putea să vă implice în cel mai înalt grad și pe Dvs. Singurul risc existent în planul nostru ar fi pentru o parte din oamenii noștri să fie prinși. Aceasta nu ar avea prea mare importanță. Alții le vor lua locul și vor lupta chiar mai cu tărie împotriva guvernului ca răzbunare. Reacțiunile guvernului vor înăspri lumea și mai mult, aceasta încurajând cât mai multă lume să se ataseze mișcării.

.X.

N. România nu are nimic comun cu Rusia. Infiltrația rusească este numai foarte superficială. Se poate aștepta ca chiar unitățile Tudor Vladimirescu să revie la vechea credință. Toată lumea așteaptă dela noi un al doilea 23 August. Starea de spirit peste tot este de a distrage regimul actual și pentru că Dvs., vă oferiți să ne ajutați în munca noastră, noi salutăm sprijinul Dvs. - Odată mai mult, dacă noi câștigăm alegerile vom avea o șansă minunată de a repeta pe 23 August cu întregul nostru aparat de stat și chiar dacă obținem numai puține locuri în Guvern, încă vom fi în stare să-l răsturnăm oricând. Guvernul nu contează să câștige alegerile prin forță, cum dorește să o facă prin înșelăciune. Ei nu pot dispune decât de 3 - 4.000 luptători și dacă alegerile se vor efectua în 8.000 de puncte diferite în aceeași zi, acești luptători se vor dovedi a fi cu totul insuficienți. Este însă în cel mai înalt grad important ca alegerile să fie amânate cu două luni, cel puțin până la 1 Decembrie. Este deaceia vital ca M.S. să amâne semnarea Decretului ce convoacă corpul electoral. Cu atât mai mult cu cât știm că Groza nu este sigur de rezultate considerând că Maniu are o bună șansă de a le câștiga. El a declarat chiar că compunerea viitorului Guvern depinde în întregime de rezultatele Conferinței dela Paris.

In concluzie, suntem gata să colaborăm cu Dvs., în vederea împlinirii tuturor idealurilor noastre comune. Interesele noastre nu sunt opuse, în timp ce noi ne străduim să ne salvăm țara, Dvs. tindeți la stabilirea unei păci permanente. În acest scop și Dvs. aveți nevoie tot ca și noi de organizații speciale vaste. Dar dacă dorim colaborarea, nu o putem accepta decât în termeni egali. Dvs. puteți găsi mulți agenți și noi vom face bucuroși uz de asemeni agenți, dar trebuie să fie clar că noi nu putem fi decât colaboratori politici, și nu în solda Dvs.: Noi lucrăm pentru un ideal, nu pentru bani, nici pentru

. / .

ambitiile personală sau numai de dragul servituții, cum fac comu-
niștii pentru Rusia, și trebuie să accentuăm chiar de la început că
nu putem fi considerați decât ca un grup de oameni independenți
reprezentând cele mai înalte interese ca și opinia generală a unei
națiuni suverane și ca atare, suntem gata să acceptăm sugestiile,
sfaturile și sprijinul Dvs., dacă, pe de altă parte, planurile noas-
tre nu sunt acceptate, aceasta încă nu va însemna sfârșitul discu-
țiilor noastre.-

R. Vorbind ca particular și indicând în general recomandările
mele noi nu ne așteptăm ca să fiți agenții noștri. Este o posibili-
tate ca să avem vre-o ofertă sau vre-o încredințare, dar oricum,
noi ne gândim în special la o strânsă colaborare și nu la servita-
te.-

N. Tocmai pentru aceasta vom primi cu plăcere controlul Dvs.,
asupra fondurilor puse la dispoziție de Dvs.-

R. Este deasemenea necesar să se discute în viitorul apropiat,
ideile grupului Dvs., asupra viitorului României: Noi dorim să știm
ceea ce gândiți deoarece este important ca baza colaborării noastre
să fie clară, pentru că nu dorim vre-o neînțelegere viitoare față de
colaborarea noastră.

N. Putem să vă asigurăm de îndată că politica României va fi
ca și în trecut una de totală loialitate către orice organizație
internațională, supunându-se tuturor deciziilor de ordin internațio-
nal. Nu suntem o putere imperialistă în ceea ce privește frontierele
dar trebuie să ne recâștigăm granițele din 1939, cu o excepție posi-
bilă referitor la cele cu Bulgaria, cu care suntem pregătiți să ajun-
gem la o înțelegere durabilă, pentru că Dobrogea și-a pierdut astăzi
vechea ei valoare strategică. Economicește deasemenea noi favorizăm
politica ușilor deschise.-

Un alt scop al politicii noastre pentru viitor este de a con-
solida pentru totdeauna regimul democratic din România, de aceea pri-
mim cu plăcere orice proiect, întovărășit de garanții efective în
actualele sau viitoarele tratate de pace garantând drepturile poli-
tice ale cetățenilor. Asemenea garanții ar acoperi în acelaș timp
câmpul de protecție a minorităților. Noi dorim stipulațiuni special
pentru protecția minorităților, deoarece acestea ar forma atitudini
centrifugale și dizolvante îndreptate împotriva Statului Român. Noi
credem că prin protecția drepturilor politice ale cetățenilor, noi
garantăm în acelaș timp toate drepturile umane și legitime ale mino-
rităților. Acesta este singurul mijloc pentru a rezolva democrația
problema minorităților în România. Atâta cât pacea este asigurată

pentru viitor, minoritățile nu vor fi îndreptățite să dorească un războiu prin care să pună la punct pe români, cum doresc spre exemplu să facă ungurii în Transilvania. Problema minorităților se va stinge astfel. Minoritarii cu drepturile lor garantate vor deveni cetățeni credincioși ai României, pe lângă aceasta, eventuala creiere a unei Confederații la care să participe România și Ungaria, va ajuta considerabil să se rezolve această problemă.-

Nu trebuie deasemenea să subestimați importanța contribuției noastre: Toate organizațiile noastre existente în țară ca și un Stat Major de înaltă clasă în străinătate, care a intrat de curând în acțiune în timpul discuțiilor tratatului nostru la Paris.

Ca un ultim punct, dorim să vă reamintim că până acum am fost mereu neglijăți: Armistițiul pe care l-am convenit la Cairo, nu a fost acela pe care am avut să-l semnăm la Moscova și nici înțelegerile de la Yalta și Postdam nu au fost respectate. În August 1945, guvernul Dvs. a sfătuit pe Rege să reziste tuturor presiunilor rusești și curând după aceea a retras tot sprijinul pe care Majestatea Sa îl aștepta. Deși de la 23 August 1944, v'am dovedit dispoziția noastră de loială colaborare, nici un sprijin nu ne-a fost acordat până astăzi. Noi convenim iarăși acum să urmăm sugestiile Dvs., dar trebuie să insistăm asupra faptului că refuzăm să mai fim neglijăți (lăsați deoparte) încă odată.

R.- Noi trebuie să procedăm foarte încet și cu grije pentru a nu face nici cea mai ușoară greșală. Părerea mea persoanlă poate să difere de politica noastră generală, însă gândesc că evenimentele ne vor prinde și cea mai înaltă politică va deveni identică cu cea oficială.

N.- Este absolut necesar să clarificăm că cheia de boltă a colaborării noastre consistă în faptul că, dacă nu aveți intențiunea să fiți legați față de noi în materii în care interesele noastre pot fi diferite de acelea a anumitor altor organizații naționale cu care colaborați, nu putem admite ca să luați vre-o asemenea obligație către ele, pe care nu a-ți lua-o către noi.-

X

Chestiunile financiare au fost deasemenea prezentate cu mențiunea că vor fi discutate ulterior.-

30 Septembrie 1946.

MEMORANDUM

I. Cuvânt înainte .

Orice încercare de a crea în România o rețea unitară și întinsă a unei mișcări subterane, trebuie să ia în considerație condițiile locale existente. - Este într'adevăr imposibil de a porni o astfel de muncă, numai pe linie pur teoretică, fără o considerare temeinică a acestor condițiuni. - O astfel ar duce inevitabil la un eșec care ar trage după sine cele mai serioase consecințe. -

Condițiunile din România diferă complet de acele din Polonia sau Jugoslavia, de ex. În aceste două țări mișcarea de rezistență s'a ivit spontan și într'un fel oarecum normal chiar în momentul când teritoriile lor naționale au fost invadate. -

Polonia a suferit o ocupație atât germană cât și rusă. - Mișcarea de rezistență a fost începută de unele secțiuni ale armatei care au refuzat să se predea și care aveau la dispoziția lor o parte considerabilă a depozitelor de muniție, în ceea ce privește aspectul politic, mișcarea de rezistență poloneză a avut de la bun început atât cu neștii cât și cu rușii. - Aceste lupte au continuat chiar după încetarea ostilităților cu Germania, când Polonia - în ciuda status-ului ei ca națiune unită, - a fost de fapt supusă unei ocupații militare ruse. - De aceea, din cauza acestei continuități, relativ puțin ajutor este necesitar pentru a da posibilitatea mișcării de rezistență poloneză de a-și continua activitatea. -

În Jugoslavia, mișcarea de rezistență începută de MIHAILOVIĆI, în condiții similare celor din Polonia avea în primul rând de combătut pe nemți. - Mai târziu trebuia deosemeni să lupte contra lui TITO, ale cărui formațiuni au fost infiltrate în mod aparent de agenți sovietici. - După încetarea generală a ostilităților din Europa, când TITO, datorită ajutorului rușilor și aliaților a devenit stăpân în țară, mișcarea de rezistență n'a depus armele în fața dictatorului, deoarece continua a fi animată de același indemn psihologic,

politic și moral ca și în timpul războiului.-

Circumstanțele existente în România sunt total altfel.- În această țară lovitura de Stat dela 23 August 1944, a fost executată de întreaga armată și de întregul aparat de Stat, care deodată a pornit contra nemților.- Aceste organe, cum gra și de așteptat, au rămas atunci la dispoziția Guvernului de colaborare la putere după Armistițiu.- Însă, în contradicție cu angajamentele formale luate de Puterile Aliate principale, dând României garanția contra oricărui amestec în treburile ei interne, Guvernul de colaborare a fost înlocuit prin presiune directă exercitată de armatele Sovietice printr'un guvern de totală supunere față de Soviete, care avea ca prim scop transformarea întregului aparat de Stat și mai ales a armatei, într'un instrument servil al scopurilor Sovietice.-

Câtva timp după instalarea de către Ruși a actualului guvern român " Quisling ", aliații au impus obligații formale, a căror executare ar fi avut inevitabil rezultatul venirii la putere a partidelor Democratice de opoziție.- În acest caz noul guvern democratic ar fi avut iar la dispoziție întregul aparat de Stat, care la un moment dat ar fi fost gata - în caz de chemare - în același fel cum a fost în August 1944.- Ultima încredințare ce mi s'a făcut a fost acordul dela Moscova din Decembrie 1945, care garanta libertatea alegerilor din România.- Nu există nici cea mai mică îndoială că, chiar prin alegeri relativ libere, opoziția democratică ar putea recăpăta controlul guvernului.- Însă aceste încredințări aliate n'au fost puse, nici măcar în cea mai mică măsură în aplicare.- Aceasta este motivul pentru care în împrejurările actuale sunt relativ puține șanse pentru opoziție de a veni la putere și a fi pregătită când va veni momentul internațional favorabil, de a juca iar - cum a făcut în trecut - un rol folositor atât în interesul României cât și în interesul Puterilor Apusene.- Trebuie ținut minte că Sovietele au studiat în modul cel mai amănunțit condițiile privitoare la lovitura de Stat dela 23 August și mijloacele prin care a fost executată.- Ca rezultat, posibilitățile unei eventuale repetări exacte a loviturii de Stat din 1944, se micșorează rapid și o astfel de problemă va necesita o nouă considerare.- În contrast cu pozițiile guvernelor Polon și Yugoslav față de legea internațională, Guvernul Român este încă supus unei supravegheri aliata.- Prin urmare, situația internă politică este încă un proces de dezvoltare în

comparație cu Polonia și Jugoslavia.- Astfel deosebit conflictul politic intern nu este încă definitiv schișat și puterile interne de opoziție nu sunt încă irevocabil angajate, rămânând încă posibilitatea de a influența rezultatul final al balanței politice de putere și de a determina eficacitatea coordonată a opoziției.- Aceste împrejurări deci contează pentru diferența între situația din România și aceea a unor vecini ai ei, cât și pentru lipsa unei mișcări de rezistență unită întinsă și bine organizată în această țară.- Această diferență însă nu poate, în nici un caz, fi atribuită lipsei de dorință fierbinte din partea românilor de a-și apăra drepturile, ci numai împrejurărilor susmenționate.- Perioada actuală poate fi privită ca strategică.-

== == ==

II. ÎNTĂRIREA MIȘCĂRII DE REZISTENȚĂ ÎN ROMÂNIA

A. Organizarea în general și operații preliminare.

Pentru a crea o mișcare de rezistență unitară întinsă și bine organizată în România, și pentru a întări organizațiile locale existente, trebuie să se țină seama de următoarele împrejurări :

1/.Regimul terorist polițist va descoperi, fără îndoielă orice încercare importantă de a organiza în prezent grupuri de acțiune, al căror scop afișat ar fi de a răsturna regimul actual prin forță și de a hărțui Armata Roșie și alte organe ale autorității Sovietice.- Este de fapt de neconceput în împrejurările actuale existente în România, crearea imediată a unei mișcări de rezistență cu un scop mărturisit, fără a fi imediat descoperită ; mai ales datorită infiltrării inevitabile a agenților comunisti.- O astfel de descoperire ar discredită orice guvern străin, chiar numai pe departe implicat.-

2/.Este de asemenea de neconceput de a crea o mișcare subterană fără un scop și o sarcină bine definite.- O astfel de încercare ar fi contrarie tuturor principiilor militare și psihologice.- Fără îndoială că o astfel de mișcare ar muri dela sine.- De aceea, nu poate fi vorba de a crea formațiuni militare, fără a le da un scop imediat și de a le ține inactive în rezervă pentru o misiune mai târzie.- Este însă ușor de înțeles că

scopul final al mișcării nu poate fi admis în prezent.

3/. Decănd rezistența politică contra regimului comunist și ocupației Sovietice a fost concentrată în România în jurul partidelor de opoziție, este impracticabil de a crea o mișcare activă care să nu aibă contact cu activitatea partidelor politice. - Aceasta ar însemna a clădi pe nici o bază morală, ceea ce de asemenea este impracticabil. - Orice astfel de efort ar fi condamnat să eșueze. -

4/. Pe de altă parte, se înțelege că nici o mișcare de rezistență nu poate fi creată în contact direct cu partidele politice. - Informațiuni vitale ar răsufla, și aceasta trebuie evitat cu orice preț. -

Problema esențială ar fi, de aceea, de a găsi o cale de a forma o mișcare viitoare de rezistență pe baza spiritului de luptă reprezentat de partidele politice, fără a permite nici partidelor politice, nici mișcării însăși de a-și da seama de scopul final și adevărat al acestei mișcări. -

Acțiunea teroristă a guvernului contra partidelor politice și a opiniei publice în general, au creat în România o stare de tensiune și pasiune politică foarte favorabilă formării unei organizații de apărare contra acestei terori. - La aceasta am putea să adăugăm că alegerile apropiate care vor împinge pasiunea la un grad și mai înalt, creînd astfel o bază și mai bună pentru organizarea unei astfel de formațiuni de apărare. -

P. Partidele politice ale opoziției, cu mijloacele reduse pe care le au la dispoziție, încearcă deja de a organiza o astfel de acțiune. - Aceasta va fi însă mai mult decât limitată din cauza mijloacelor foarte reduse care stau la dispoziția lor. - Dacă partidele politice ar putea fi ajutate, obținând mijloacele pe care nu le posedă actualmente, această acțiune ar putea atinge o amploare considerabilă. - Situația conține deja elementul de bază, adică pasiunea politică, care este o condiție necesară pentru această dezvoltare. -

Ar fi de aceea recomandabil pentru aceste partide politice de a primi mijloace suficiente pentru a da o dezvoltare cât se poate de largă acestei acțiuni. - În acest fel neamărate echipe de apărare ar putea fi constituite în fiecare județ. Aceste vor fi bine pregătite, perfect organizate, perfect instruite, și pregătite succesiv pentru a atinge culmea la apropierea

alegerilor și intensificarea pasiunilor politice.--

Pentru o eficacitate mai mare ar fi de recomandat pentru partidele național-țărănesc și liberal de a prezenta o listă comună pentru alegeri.--La aceasta adăugăm ⁹⁰⁰⁰ acordul încheiat între ele și Partidul Socialist care a decis să colaboreze cu celelalte partide politice pentru apărarea libertăților electorale.-- În acest fel,echipele organizate în fiecare județ vor reprezenta întreaga opoziție,asigurând deaceia maximum de eficacitate și ajutorul popular.--

Avantajul acestui sistem ar fi crearea de formațiuni quasi-militare, care să fie dezvoltate, la o dată ulterioară, când va sosi momentul final, într'o mișcare de rezistență desăvârșită.-- Aceste unități nu vor ști absolut nimic despre scopul final al lor, astfel că chiar eventualele represalii guvernamentale nu vor duce la nici un rezultat concludent pentru nimeni.--Singurul risc ar fi pentru anumiți membrii ai lor pentru a fi arestați.-- Aceștia vor fi inevitabil înlocuiți prin alții, deoarece în același măsură în care represaliile vor deveni mai severe pasiunile politice vor deveni mai tari și mult mai mulți oameni vor dori să participe la această acțiune de apărare.-- Această procedură, natural, va da opoziției o șansă considerabilă de a apăra libertatea alegerilor.--

Cu toate acestea este sigur, că nu poate fi luată o obligație serioasă de a câștiga alegerile în acest fel.-- Această este totuși o posibilitate mai bună decât se crede în general și ar fi regretabil de a nu o lua în considerare.-- Dacă alegerile ar putea fi câștigate, situația s'ar prezenta sub aspectele ei cele mai bune.-- Opoziția actuală ar obține o participare importantă în guvernul de colaborare, care va fi format după alegeri, și ar fi eventual în situația de a controla pozițiile - chee --. În acest fel, aparatul de Stat și mai ales armata, ar ajunge iar sub controlul opoziției actuale, în așteptarea momentului internațional propice, astfel că România ar fi în stare de a aduce contribuția ei la timpul potrivit, mult mai activă decât oricare alt "maquis" din statele vecine.--

În ipoteza că alegerile n'ar fi câștigate de opoziție totuși este sigur că, cu un ajutor efectiv opoziția ar obține cel puțin o minoritate importantă în Parlament/apreciat la aproximativ 40%/. Această minoritate prin critica ei severă exercitată contra guvernului ar menține în țară o stare de

efervescentă și agitație politică.- Relațiile între guvern și opoziție ar rămâne deaceia foarte încordate, și teroarea guvernamentală va continua ca și înainte.- Toate motivele psihologice și politice nu numai că vor continua să existe, ci vor crește chiar, și unitățile stabilite își vor continua activitatea cu și mai mare intensitate.-

Acest plan propus are avantajul că este valabil atât în ipoteza câștigării alegerilor de către opoziție, cât și în ipoteza că opoziția le va pierde.-

În primul caz, totul s'ar dezvolta în condițiunile cele mai bune posibile.- În al doilea caz, planul s'ar desfășura mai mult decât satisfăcător.-

Trebuie accentuat, că accentul este pus pe alegeri nu atât de mult din cauza posibilităților lor intrinsece, cât mai ales din cauza ocaziei excelente pe care o oferă pentru a porni organizarea mișcării de pre-rezistență.-

Un alt avantaj considerabil al acestui plan este că poate fi aplicat la orice fel de împrejurări internaționale.

Atât timp cât situația internațională continuă a se prezenta sub aspectul ei actual, organizațiile vor funcționa cu scopul apărării politice interne lucru nu reprezintă un risc prea mare.- Dacă va veni timpul când mișcarea de rezistență va trebui să pornească la acțiune, aceste organizații - cu experiență instructivă, și înzestrate cu pasiune politică ca și cu un echivalent ideal - ar putea fi transformate aproape automat într-o adevărată mișcare de rezistență în cele mai bune condițiuni posibile.-

B. CONDUCEREA

Pentru a menține siguranța de partea partidelor politice și a evita indiscrețiile, formarea mai multor comitete mici, strâns organizate executive sau centrale pare a îndeplini aceste cerințe.- Aceste comitete, fiecare controlând un aspect mai mare al rezistenței nu se vor cunoaște între ele în ceea ce privește membrii și localitatea și vor acționa în sferele lor respective cu relativă autonomie.- Legătura între comitete va fi numai atât de frecventă cât e necesar pentru a asigura să nu

fie conflicte între acțiunea cauzată prin operațiile lor respective.- Un control general va fi menținut printr'un comitet central executiv, care, care în realitate, este comitet politic secret, și a cărui existență va fi necunoscută celorlalte comitete.- Acest comitet politic secret va servi pe pământul Românesc ca autoritatea cea mai înaltă a mișcării de rezistență, și nu pe liniile politice generale, determinate de un comitet secret interior, trebuie înființat în străinătate.- Comitetul intern stabilit pe teritoriul străin va lucra în legătură cu guvernele aliata Apusene.- Acest comitet va fi înstituit înăuntrul unui grup, politic mai larg din străinătate, constituit aparent pentru scopul de a apăra interesele românești.-

Technica organizatorică va fi următoarea :

1/. Formarea unui comitet politic secret compus dintr'un număr mic de oameni dintre cei mai de încredere, care numai ei vor ști scopul final și întreg al acestei organizații.- Sarcina acestui comitet va fi atât de a supraveghea funcționarea comitetului Nr.2/yezi mai jos/ cât și, dacă va fi nevoie, de a prelua conducerea organizațiilor deja existente.

2/ Formarea "COMITETULUI POLITIC" pentru apărarea libertății alegerilor și după alegeri, pentru apărarea contra teroarei; acest comitet va fi compus din reprezentanți ai celor trei partide opoziționiste, care va avea misiunea de a organiza apărarea în fiecare județ. El nu va ști nimic despre scopul final al acestei organizații, pentru a evita toate posibilitățile de indiscreție sau orice mărturisire doveditoare, cauzată de o eventuală cercetare polițienească, precum și orice eventuală intervenție în conducerea supremă a organizației. La Comitetul Nr. 2, va lua parte și un membru al Comitetului Nr.1, pentru a asigura coordonarea în acțiune. Fără îndoială, acest membru nu va destăinui colegilor lui din comitetul Nr.2, nimic despre existența și scopurile Comitetului Nr.1. Fondurile vor fi puse la dispoziția Comitetului Nr.2, prin 2-3 persoane care vor pretinde că reprezintă un grup de industriali ori mari oameni de afaceri, dorind să rămână anonimi cu dorința de a ajuta opoziția în alegeri și în general în întreaga ei activitate.

Persoanele care vor oferi opoziției aceste fonduri, vor cere, bineînțeles, garanții în privința controlului acestor fonduri, fiind astfel în măsură chiar de a deter-

mina compoziția comitetului Nr.2, pentru a asigura eficacitatea maximă prin oameni capabili și calificați. În acest fel, partidele politice nu vor ști nimic despre sursele reale ale acestor fonduri, discreția fiind completă fiind pe deplin asigurată. Opoziția va lucra de aceea paralel, pentru executarea scopului final, fără a-și da seama de existența secretului.

3/ Formarea unui Comitet Militar, foarte restrâns pentru scopul de a furniza toate informațiile cerute. Acest comitet va lucra absolut independent, fără a avea vreo legătură cu celelalte două și fără cunoașterea scopului final. În momentul final, Comitetul Militar va fi pus în legătură cu comitetul secret, în scopul de a-i da tot ajutorul în aplicarea conducerii acțiunii de rezistență.

4/ Formarea unui Comitet Politic în străinătate, cu scopul oficial de a apăra interesele României. În cadrul acestui Comitet va fi creat un SUBCOMITET CENTRAL EXECUTIV, sub ordinul căruia va fi comitetul secret Nr.1. Acest subcomitet va controla întreaga acțiune în înțelegere cu guvernele aliate. Subcomitetul central executiv din străinătate va lucra mână în mână cu guvernele aliate. El va avea misiunea de a stabili cu guvernele aliate condițiile în care întreaga acțiune trebuie să se desfășoare și mijloacele de colaborare cu guvernele aliate și România.

Membrii acestui subcomitet central executiv vor fi investiți cu un mandat din partea leader-ilor opoziției, având și încredințarea Majestății Sale. Pentru siguranță, mandatul din partea opoziției nu va avea un caracter definitiv, ci va indica misiunea generală de a apăra interesele României în străinătate. Aceasta în scopul de a nu lăsa să știe opoziția, până în ultimul moment, care sunt scopurile finale ale acestei acțiuni.

Mai presus de orice, acest plan garantează stabilirea unui regim democratic în România și elimină pericolul oricărei dictaturi militare sau fasciste, în viitor. Se poate vedea că sistemul descris mai sus, cu toate că este comparativ foarte simplu, va descuraja, dacă nu împiedica, folosirea unei dictaturi militare, în condițiuni vădit favorabile unei astfel de desvoltări.

Mai departe, lucrând sub acoperirea adecvată, cu cele trei partide politice opoziționiste stabilite (național-țărănesc, național-liberal, social-democrat), se va împiedica apucarea puterii de către o minoritate politică fanatică, care

- 9 -

ar fi în stare să profite de situația haotică care de acum se va ivi, dacă partidelor opoziționiste de azi li s'ar permite să se descompună.

Toate detaliile organizatorice, mai ales cele cu caracter militar, vor fi prezentate după acceptarea definitivă, în principiu, a acestui plan general.

X

X X

C. PROBLEME FINANCIARE

Aspectul financiar al chestiunii :

a) Pentru acțiunea internă, o sumă de aproximativ 60.000 medalii jubiliare de aur, ar fi necesare. Acestea s'ar putea foarte ușor bate în străinătate, în care caz va fi imposibil de a se stabili sursa fondurilor. Introducerea în țară a unor sume masive și dese în \$ sau franci elvețieni s'ar observa imediat, dând o posibilitate excelentă pentru descoperirea sursei.

La început, desigur, s'ar putea introduce sume mici în dolari sau franci elvețieni, dar numai pentru un scurt timp. Ipoteza confecționării de lei în străinătate nu trebuie luată în considerație, comportând prea multe riscuri. Această sumă va acoperi toate necesitățile în timpul perioadei electorale. Contribuții ulterioare ar putea fi stabilite după necesități și în legătură cu rezultatele acțiunii.

b) Contribuțiile pentru funcționarea Comitetului politic din străinătate sunt lăsate pentru o examinare ulterioară. Acești bani s'ar folosi în felul următor :

a) Creșterea și legăturile cu unitățile de apărare locală.
b) A întreține o rețea de agenți înșircinași cu creșterea de - și legătura cu unitățile de apărare susmenționate.
c) A îngriji un minimum de întreținere pentru familiile celor care și-au pierdut viața sau mijloacele de existență ca rezultat al participării la acțiune.

d) Informațiuni strategice pe scară mică.

e) Asistență juridică și medicală.

f) Cumpărarea în România a unei cantități minime de echipament necesitat, exclusiv arme de foc (gaze lacrimogene, rachete, bocanci etc. vor fi examinate la o dată ulterioară).

A. Cheltueli de drum și mijloace pentru agenții sec-
țiunii de informații a Comitetului militar.

B. Activitate preliminară : a) închirierea și pregă-
tirea de baze, b) supravegherea terenului, - puncte de aduna-
re, întâlniri etc.

C. Aprovizionarea bazelor.

C. Pregătirea comunicațiilor prin semnale, precum
și a serviciilor de curieri interni și externi.

S'a convenit că nimic din acești bani nu va fi in-
trebuințat pentru niciun fel de propagandă de partid, nici
pentru întreținerea personajilor politice din străinătate,
ci numai pentru crearea organizației susmenționate.

Se recomandă urgent, să se evite crearea și sus-
ținerea organizațiilor concurente, înăuntrul României.

Pentru a evita acest pericol, guvernul Statelor Uni-
te este insistent rugat a lua contact cu Guvernul Britanic,
pentru un acord în privința politicii comune în această Ches-
tione.

Acest plan se bazează pe experiențele dobândite cu
prilejul pregătirii și executării loviturii de Stat dela 23
August 1944.

Proces verbal de legalizare a traducerii Nr.204.

Anul 1947, luna Octombrie, ziua 15.

Prezenta traducere este conformă cu originalul redac-
tat în limba engleză, vizat spre neschimbare și identificare
și tradus de subsemnata M.H.NAEDLER, licențiată în Filosofie
și Litere a Universității din București, traducătoare oficială
pentru limba engleză, conform deciziei Nr.4801 din 20 Sept.
1945 a Curții de Apel București, publ. în M.Of.Nr.253 din 5
Nov.1945.

Splaiul Unirii 1.-

00026

MEMORANDUM

I. Cuprins înainte.

Orice încercare de a creea în România o rețea unitară și întinsă a unei mișcări supțerane, trebuie să ia în considerație condițiile locale existente. Este într'adevăr imposibil de a porni o astfel de muncă, numai pe linii pur teoretice, fără o considerare temeinică a acestor condițiuni. O astfel de încercare ar duce inevitabil la un eșec care ar trage după sine cele mai serioase consecințe.

Condițiunile din România diferă complet de acele din Polonia sau Iugoslavia, de ex. În aceste două țări mișcarea de rezistență s'a ivit spontan și într'un fel oarecum normal chiar în momentul când teritoriile lor naționale au fost invadate.

Polonia a suferit o ocupație atât germană cât și rusă. Mișcarea de Rezistență a fost începută de unele secțiuni ale armatei care au refuzat să se predea și care aveau la dispoziția lor o parte considerabilă a depozitelor de muniții. În ce privește aspectul politic, mișcarea de rezistență poloneză a avut de luptat dela bun început atât cu nemții cât și cu rușii. Aceste lupte au continuat chiar după încetarea ostilităților cu Germania, când Polonia - în ciuda status-ului ei ca națiune unită, - a fost de fapt supusă unei ocupații militare ruse. De aceea, din cauza acestei continuități, relativ puțin ajutor este necesitar pentru a pune mișcarea de rezistență poloneză în posibilitate de a continua activitatea ei.

În Iugoslavia, mișcarea de rezistență a fost începută de MIHAILOVICI, în condiții similare celor din Polonia, și avea în primul rând de combătut pe nemții. Mai târziu trebuia să lupte contra lui TITO, ale cărui formațiuni au fost infiltrate în mod vădit de agenți sovietici. După încetarea generală a ostilităților din Europa, când TITO, datorită ajutorului rușilor și aliaților a devenit stăpân în țară, mișcarea de rezistență n'a depus armele în fața dictatorului, deoarece continua a fi

animată de același îndemn politic, patologic și ⁶⁰⁰²⁷ moral care a fost în timpul războiului. -

Circumstanțele existente în România sunt cu totul altfel. În această țară lovitură de Stat dela 23 August 1944, a fost executată de întreaga armată și de întregul aparat de Stat, care deodată a pornit contra nemților. Aceste organe, cum a fost și de așteptat, a rămas atunci la dispoziția Guvernului de colaborare la putere după Armistițiu. Însă, în contradicție cu angajamentele formale luate de Puterile Aliate principale, dând României garanție contra oricărui amestec în treburile ei interne, Guvernul de colaborare a fost înlocuit prin presiune directă exercitată de armatele Sovietice printr'un guvern de totală supunere față de Soviete, care avea ca primul scop transformarea întregului aparat de Stat și mai ales a armatei, într'un instrument servil al planurilor Sovietice. -

Câtva timp după instalarea din partea rușilor, a actualului guvern român "Quisling", aliații au impus obligații formale, a căror executare ar fi avut inevitabil rezultatul venirii la putere a partidelor Democratice de opoziție. În acest caz, guvernul nou democratic ar fi avut iar la dispoziție întregul aparat de Stat, care la un moment dat ar fi fost gata - în caz de chemare - în același fel cum a fost în August 1944. Ultima încredințare ce ni s'a făcut a fost acordul dela Moscova din Decembrie 1945, care garanta libertatea alegerilor din România. Nu există nici cea mai mică îndoielă că, chiar prin alegeri relativ libere, opoziția democratică ar putea recăpăta controlul guvernului. Însă aceste încredințări aliate n'au fost puse nici măcar în cea mai mică măsură în aplicare. Acesta este motivul, de ce în aceste împrejurări sunt relativ puține șanse pentru opoziție de a veni la putere și a fi pregătit, când vine momentul internațional potrivit de a juca iar - cum a făcut în trecut - o parte folositoare atât în interesul României cât și în interesul puterilor Apusene. Trebuie ținut minte că sovietele au studiat în modul cel mai amănunțit condițiile privitoare la lovitură de Stat dela 23 August și mijloacele prin care a fost executată. Ca rezultat, posibilitățile pentru o eventuală repetare exactă a loviturii de Stat din 1944, se micșorează rapid și o astfel de problemă va necesita o nouă apreciere. În contrast cu pozițiile guvernelor Polon și Iugoslav față de legea internațională, Guvernul Român este încă supus unei supravegheri aliate. Prin urmare,

situația internă politică este încă în proces de dezvoltare în comparație cu Polonia și Iugoslavia. De aceea, deoarece conflictul politic intern nu este încă destul de pronunțat și puterile interne de opoziție nu sunt încă irevocabil angajate, rămânând încă posibilitatea de a influența rezultatul final al balanței politice de putere și de a determina o coordonare a activității opoziției. Aceste împrejurări deci contează pentru diferența între situația din România și aceea a unor vecini ai ei, cât și pentru lipsa unei mișcări de rezistență unite, întinse și bine organizate în această țară. Această diferență însă nu poate, în nici un caz, fi atribuită lipsei de dorință fierbinte din partea românilor de a apăra drepturile lor, ci numai împrejurărilor susmenționate. Perioada actuală poate fi privită ca strategică.

= = =

II. ÎNTĂRIREA MIȘCĂRII DE REZISTENȚĂ ÎN ROMANIA

A. Organizarea în general și operații preliminare.

Pentru a crea o mișcare de rezistență unitară întinsă și bine organizată în România, și pentru a întări organizațiile locale existente, trebuie să se țină seama de următoarele:

1/. Regimul terorist polițist va descoperi, fără îndoială, oricare încercare importantă de a organiza în prezent grupuri de acțiune, al căror scop așezat ar fi de a răsturna regimul actual prin forță și de a hărțui Armata Roșie și alte organe ale autorităților Sovietice. Este de fapt de neconceput în împrejurările actuale existente în România, crearea imediată a unei mișcări de rezistență serioase, fără a fi imediat descoperită; mai ales datorită infiltrării inevitabile a agenților comunisti. O astfel de descoperire ar discredita orice guvern străin, chiar numai de departe implicat.

2/. Este de asemenea de neconceput de a crea o mișcare supterană fără un plan definit și fără o sarcină bine împărțită. O astfel de încercare ar fi contrarie tuturor principiilor militare și psihologice. Fără îndoială că o astfel de mișcare ar muri dela sine. De aceea, nu poate fi vorba de a crea

./.

00029

formațiuni militare, fără a le da un scop imediat, și de a le ține inactive în rezervă pentru o mișcare mai târzie. Este însă ușor de înțeles că scopul final al mișcării nu poate fi admis în prezent.

3/. Decădând rezistența politică contra regimului comunist și ocupației Sovietice a fost concentrată în România în jurul partidelor de opoziție, este impracticabil de a crea o mișcare activă fără a avea contact cu activitatea partidelor politice. Aceasta ar însemna de a clădi pe nicio bază morală, ceea ce de asemenea este impracticabil. Orice efort în această direcție va fi condamnat la eșec.

4/. Pe de altă parte, se înțelege că nici o mișcare de rezistență poate fi creată în contact direct cu partidele politice. Informațiuni vitale s'ar răsufla, și aceasta trebuie evitat în orice caz.

Problema esențială ar fi, de aceea, de a găsi o cale pentru a forma o mișcare vitătoare de rezistență pe baza spiritului de luptă reprezentat de partidele politice, fără a permite nici partidelor politice, nici mișcării însăși de a-și da seama de scopul final și adevărat al acestei mișcări.

Acțiunea teroristă a guvernului contra partidelor politice și opiniei publice în general, au creat în România o stare de tensiune și pasiune politică foarte favorabilă formării unei organizații de apărare contra acestei terori. Alceia am vrea să adăugăm alegerile apropiate care vor împinge pasiunea la un grad și mai înalt, creînd prin aceasta o bază și mai bună pentru organizarea unei astfel de formațiuni.-

Partidele politice ale opoziției, cu mijloacele reduse pe care le au la dispoziție, încearcă deja de a organiza o astfel de acțiune. Aceasta va fi însă mai mult decât limitată din cauza mijloacelor foarte reduse care stau la dispoziția lor. Dacă partidele politice ar putea fi ajutate, obținând mijloacele pe care nu le posed pentru moment, aceasta acțiune ar putea atinge o amploare considerabilă. Situația conține deja elementul de bază, adică pasiunea politică, care este o condiție necesară pentru dezvoltarea aceasta.

Ar fi deaceia recomandabil pentru aceste partide politice de a primi mijloace suficiente pentru a da o dezvoltare cât se poate de largă acestei acțiuni. În acest fel, nenumerate

echipe de apărare ar putea fi constituite în fiecare județ. Aceste vor fi bine pregătite, cu grije organizate, perfect instruite, și pregătite succesiv pentru a atinge culmea la apropierea alegerilor și intensificarea pasiunilor politice.

Pentru o eficacitate mai mare ar fi de recomandat pentru partidele național-tădrănesc și liberal de a prezenta o listă comună pentru alegeri. La aceasta adăugăm acordul hotărât între ele și Partidul Socialist care a decis să colaboreze cu celelalte partide politice pentru apărarea libertăților electorale. În acest fel, echipele organizate în fiecare județ vor reprezenta întreaga opoziție, asigurând de aceea maximum de eficacitate și ajutorul popular.

Avantajul acestui sistem ar fi creșterea de formațiuni quasi-militare, pentru a fi dezvoltate, la o dată ulterioară, când va sosi momentul final, într-o mișcare de rezistență desăvârșită. Acestei unități nu vor ști absolut nimic despre scopul lor final, astfel că chiar eventuale represalii guvernamentale nu vor duce la nici un rezultat dăvâtor pentru nimeni. Singurul risc ar fi pentru anumiți membri ai lor de a fi arestați. Aceștia vor fi inevitabil înlocuiți prin alții, deoarece în același măsură în care represaliile vor deveni mai severe pasiunile politice vor deveni mai tari și mult mai mulți oameni vor accepta de a participa la această acțiune de apărare. Această procedură, natural, va da opoziției o șansă considerabilă de a apăra libertatea alegerilor.

Cu toate acestea este sigur, că nu poate fi luată o obligație serioasă de a câștiga alegerile în acest fel. Aceasta este totuși o posibilitate mai bună decât se crede în general și ar fi regretabil de a trece peste ea. Dacă alegerile ar putea fi câștigate, situația s-ar prezenta sub aspectele ei cele mai bune. Opoziția actuală ar obține o participare importantă în guvernul de colaborare, care va fi format după alegeri, și ar fi eventual în situația de a controla pozițiile - chee-. În acest fel, aparatul de Stat și mai ales armata, ar ajunge iar sub controlul opoziției actuale, în așteptarea momentului internațional potrivit, astfel că România ar fi în stare de a duce contribuția ei la timpul potrivit, mult mai activă decât oricare alt "mașină" din statele vecine.

In ipoteza că alegerile n'ar fi câştigate de opoziție, totuși este sigur, că un ajutor efectiv opoziția ar obține cel puțin o minoritate importantă în Parlament /apreciată la aproximativ 40% /. Această minoritate, prin critica ei severă exercitată contra guvernului, ar menține în țară o stare de agitație efervescentă și politică. Relațiile între guvern și opoziție ar rămâne de aceea foarte încordată, și teroarea guvernamentală va continua ca înainte. Toate motivele psihologice și politice nu numai că vor continua să existe, ci vor crește chiar și unitățile stabilite și vor continua activitatea cu mai mare intensitate. -

Acest plan propus are avantajul că este valabil atât în ipoteza câștigării alegerilor de partea opoziției, cât și în ipoteza dacă opoziția le va pierde.

În primul caz, totul s'ar desfășura în condițiile ce le mai bune posibile. În al doilea caz, planul s'ar desfășura mai mult decât satisfăcător. -

Trebuie accentuat, că accentul este pus pe alegeri nu atât de mult din cauza posibilităților lor esențiale, cât mai mult din cauza posibilității excelente pe care o oferă pentru a porni organizarea mișcării de pre-rezistență. -

Un alt avantaj considerabil al acestui plan este că poate fi aplicat la orice fel de împrejurări internaționale. Atât timp cât situația internațională continuă a se prezenta sub aspectul ei actual, organizațiile vor funcționa cu scop de apărare politică internă, lucru care nu reprezintă un risc prea mare. Dacă va veni timpul, când mișcarea de rezistență va trebui să pornească la acțiune, aceste organizații - cu experiență instructivă, și înzestrate cu pasiune politică ca echivalent ideal - ar putea fi transformate aproape automat într-o adevărată mișcare de rezistență în cele mai bune condițiuni posibile. -

B. CONDUCEREA.

Pentru a menține siguranță de partea partidelor politice, și ar evita indiscreții, formarea mai multor comitete mici, străns organizate executive sau centrale, pare a îndeplini aceste cerințe. Aceste comitete, fiecare controlând un aspect mai mare a rezistenței nu se vor cunoaște între ei în ceea ce privește

membrii si localitatea si vor acționa în sferelor lor respective cu realativă autonomie. Legătura între comitete va ^{fi numai} atât ter cât e necesar pentru a asigura să nu fie conflicte între acțiunea cauzate prin operatiile lor respective. Un control temeinic va fi menținut printr'un comitet central executiv, care, în realitate, va fi un comitet politic secret, și a cărui existență va fi necunoscută celorlalte comitete. Acest comitet politic secret va servi pe pământul românesc ca autoritatea cea mai înaltă a mișcării de rezistență, și nu pe liniile politice generale, ce va fi determinate de un comitet secret interior, /restrâns/ care trebuie înființat în străinătate. Comitetul intern stabilit pe teritoriul străin va lucra în legătură cu guvernele aliate Apusene. Acest comitet va fi instituit în cadrul și unui grup politic mai larg din străinătate, constituit aparent pentru scopul de a apăra interesele românești. -

Tehnica organizatorică va fi următoarea:

1/. Formarea unui comitet politic secret compus dintr'un număr mic de oameni dintre cei mai de încredere, care numai ei vor ști scopul final și întreg al acestei organizații. Sarcina acestui comitet va fi atât de a supraveghea funcționarea comitetului Nr. 2, /vezi mai jos/ cât și, dacă va fi nevoie, de a prelua conducerea organizațiilor deja existente.

2/. Formarea "COMITETULUI POLITIC" PENTRU APARAREA LIBERTĂȚII ALEGERILOR ȘI DUPA ALEBERT, pentru apărarea contra terorismului se va face în felul următor: Acest comitet va fi compus din reprezentanții ad celor trei partide opoziționiste care va avea misiunea de a organiza apărarea în fiecare județ. Comitetul nu va ști nimic despre scopul final al acestei organizații pentru a evita toate posibilitățile de indiscreție sau orice măsurături doveditoare cauzată de o eventuală cercetare polițienească, precum și eventual orice intervenție în conducerea supremă a organizației, în comitetul Nr. 2, va participa și un membru al comitetului Nr. 1, pentru a asigura coordonare în acțiune. Părând îndoită acest membru nu va destăinui colegilor lui din comitetul Nr. 2, nimic despre existența și scopul comitetului Nr. 1. Fondurile vor fi puse la dispoziția comitetului nr. 2, prin 2-3 persoane care vor pretinde de a reprezenta un grup de industriali și ori mari oameni de afaceri, dorind de a rămâne anonimi, cu dorința de a ajuta opoziția în alegeri și în general în întreaga ei activitate. -

Persoanele care vor oferi aceste fonduri vor cere, bineînțeles, garanții în privința controlului acestor fonduri, fiind astfel în măsură chiar de a determina compoziția comitetului Nr. 2, pentru a asigura eficiența sa maximă prin oameni capabili și calificați. În acest fel, partidele politice nu vor ști nimic despre sursele reale ale acestor fonduri, discreția completă fiind pe deplin asigurată. Oportunitatea va lucra paralel pentru executarea scopului final, fără a-și da seama de existența secretului.-

3/. Formarea unui comitet militar, foarte restrâns pentru scopul de a furniza toate informațiile cerute. Acest comitet va lucra destul de independent, fără a avea vre'o legătură cu celelalte două și fără cunoștințe de scopul final. În momentul final, Comitetul Militar va fi pus în legătură cu comitetul secret pentru scopul de a-i da tot ajutorul în aplicarea conducerii acțiunii de rezistență.-

4/. Formarea unui Comitet Politic în Străinătate, cu scopul oficial de a apăra interesele României. În cadrul acestui comitet va fi creat un SUBCOMITET CENTRAL EXECUTIV, sub ordinul cărui va fi comitetul secret Nr. 1, acest subcomitet va controla întreaga acțiune în înțelegere cu guvernele aliaste. Subcomitetul central executiv din străinătate va lucra mână în mână cu guvernele aliaste. El va avea misiunea de a stabili cu guvernele aliaste condițiile în care întreaga acțiune se va desfășura. Și mijloacele de colaborare între guvernele aliaste și România.-

Membrii acestui subcomitet central executiv vor fi înzestrați cu un mandat din partea leaderilor opoziției precum și având încredințarea Majestății Sale. Pentru siguranță, mandatul din partea opoziției nu va avea un caracter definitiv ci va indica misiunea generală de a apăra interesele României în străinătate. Acesta în scopul de a nu lăsa să știe opoziția până în ultimul moment, care este scopul final al acestei acțiuni.-

Mai presus de orice acest plan garantează stabilirea unui regim democratic în România și elimină pericolul oricărui dictaturi militare sau fasciste, în viitor. Se poate vedea că sistemul descris mai sus, cu toate că este foarte simplu, va descuraja, fiind nu împiedica folosirea unei dictaturi militare în condițiuni vădit favorabile unei astfel de desvoltări.-

Mai departe, lucrând sub acoperirea proportională cu cele trei partide politice opoziționiste ^{caz} / național-tărănesc, național-liberal, social democrat /, aceasta va împiedica apucarea puterii din partea unei minorități politice fanatice, care ar fi în stare de a profita de situația haotică care se va desigur ivi, dacă partidele opoziționiste de azi vor fi descompuse.-

Toate detaliile organizatorice, mai ales cele cu caracter militar, vor fi prezentate după acceptarea definitivă în principiul acestui plan general.

= = =

C. PROBLEME FINANCIARE

Aspectul financiar al chestiunii:

a/. Pentru acțiunea internă, o sumă de aproximativ 60 000 de medalii jubiliare de aur ar fi necesare. Aceasta s'ar putea foarte ușor bate în străinătate, în care caz va fi imposibil de a se stabili sursa fondurilor. Introducerea în țară a unor sume masive și dese în \$ sau franci elvețieni s'ar obține imediat dând o posibilitate excelentă pentru descoperirea sursei.-

La început, desigur, s'ar putea introduce sume mici în \$ sau franci elvețieni, dar numai pentru scurt timp. Ipoteza confecționării de lei în străinătate nu trebuie luată în considerare comportând prea multe riscuri. Aceasta sumă va acoperi toate necesitățile în timpul perioadei electorale, contribuții ulterioare ar putea fi stabilite după necesități și în legătură cu rezultatele acțiunii.

b/. Contribuțiile pentru funcționarea Comitetului Politic din străinătate sunt lăsate pentru o examinare ulterioară.-

Acești bani s'ar folosi în următorul fel:

a/. Crearea și legăturile cu unitățile de apărare locale.

b/. A întreține o rețea de agenți înșercinați cu creșterea de - și legătura cu unitățile de apărare susmenționate.

c/. A îngrijii un minimum de întreținere pentru familiile celor care și-au pierdut viața, sau mijloacele de existență

./.

ca rezultat al participării la acțiune.

e/. Informațiuni strategice pe scara mică 00035

e/. Asistență juridică și medicală.

f/. Cumpărarea în România a unei cantități minime de echipament necesitat, exclusiv arme de foc./ gaze lacrimogene, ? / flashlights - rachete? / bocanci, etc. vor fi examinate până la o dată ulterioară.

A. Chestuși de drum și mijloace pentru agenții secțiunii de informații a Comitetului Militar.

B. Muncă preliminară: /a./ închirierea și pregătirea din baze /b./ supravegherea terenului, - puncte de adunare întâlniri etc.

c/. Aprovizionarea bazelor

C. Pregătirea comunicațiilor prin semnale, precum și a serviciilor de curieri interni și externi.

S'a convenit că nimic din acești bani nu va fi întrebuințat pentru nici un fel de propagandă de partid, nici pentru întreținerea personajilor politici din străinătate, ci numai pentru crearea organizației susmenționate.

Să recomandă urgent, să se evite crearea și susținerea organizațiilor concurente înăuntrul României.

Pentru a evita acest pericol, guvernul Statelor Unite este urgentat a lua contact cu guvernul Britanic, pentru un acord în privința unei politici comune în această chestiune.

Acest plan se bazează pe experiențele dobândite cu prilejul pregătirii și executării loviturii de Stat dela 23 August 1944.

(Corecturile sunt ale mele, dar conținutul în total nu corespunde vederilor mele de cari eu nu le-am exprimat. ss.I.Manu)

00036

D.Manu, exprimându-și bucuria de a revedea pe D.Ministru Berry, îl întreabă dacă D-sa a rămas cu o impresiune favorabilă în urma întrevăderi pe care a avut-o cu Președintele Truman, D.Berry informează pe D.Manu că Dl.Truman a cetit imediat raportul sau, că a doua zi la informat prin secretarul D-sale despre aceasta.

(Cele arătate în prezentul document redau cu cea mai perfectă fidelitate din cuvânt în cuvânt dis-cuțiile cari au avut loc la în-trevederea dintre Dl.Berry și Manu și pe cari chiar eu le-am tradus ca interpret asis-tând la această întrevădere.
ss.V.V.Serdici
17.9.47.)

Întrebat de D.Manu, D.Berry, comunică că Dl. Preșident Truman, apreciând în întregime eforturile de-mocrației Române, nu crede că problema României poate fi rezolvată izolat, ci făcând parte dintr'un întreg complex al unor neînțelegeri dintre Rusia și Marea Britanie și America în ce privește natura însăși a ființării democrației, preocuparea Statelor Unite și a Marii Britani este în rezolvarea la oaltă a acestor dificultăți.-

D.Manu arată Dlui Ministru Berry situațiunea creată de acțiunea Guvernului în pregătirea alegerilor. Mulțumind Dlui Berry pentru sprijinul acordat prin comunicarea notei Departamentului de Stat către Guvernul Român, D.Manu totuși comunică Dlui Berry situațiunea extrem de nefavorabilă creată prin falsificarea registrelor electorale, operațiune care are rezultatul de a exclude 2 până la 3 milioane de alegători, care sigur ar fi susținut listele noastre, depe listele electorale. În acest fel partidul nostru se prezintă în alegeri fără alegători săi, rezultatul alegerilor este astfel falsificat, rezultatul alegerilor va fi un Parlament pur comunist, care din prima zi va cere anexarea României la Rusia Sovietică. În acest mod Statele Unite și Anglia pierd aci în această parte a Lumi un important punct de sprijin, iar Națiuni române i se face o mare nedreptate, care socotește D.Manu ar fi putut fi evitată. În concluziune Dl. Manu accentuiază că reprezentanții Statelor Unite și a Marii Britani ar trebui să întreprindă imediat o acțiune de control a registrelor electorale, de oare-

...//...

ce cu Registrele măsluite de astăzi, este absolut zadarnic să luăm parte la alegeri.-

Dl. Ministru Berry confirmă că are cunoștință de toate acestea, iar în ce privește controlul registrelor electorale va aviza ce s'ar putea face.-

Dl. Maniu repetând regretul D-sale că nu a fost ascultat atunci când a cerut ca la Conferința de Pace să fie inclus în reprezentanța României și membrii ai Opoziției (care a făcut Armistițiul) căci România nu este valabil reprezentată de Guvernul ei de membri ai Opoziției, care azi reprezintă nu 70% a Opiniei publice cum informase Dl. Maniu pe D. Berry acum câteva luni ci 90%.

D. Berry este de acord cu D. Maniu, îi arată însă ca activitatea grupului Gafencu la Paris a fost cu totul satisfăcătoare, atât Dl. Gafencu cât și ajutorii lui Dni Coste, (Crețianu) Tilea, au făcut o muncă foarte utilă, ajungând chiar acolo că - decât ori Conferința cerea date suplimentare D. Gafencu le furniza conferinței mult înaintea Delegației Oficiale a României. Delegația Americană a apreciat foarte mult munca grupului Gafencu, iar D. Vișinschi a acuzat Delegația (americană) de a fi port parol al grupului Gafencu.-

D. Maniu mulțumește Dlui Berry pentru această comunicare și își exprimă mulțumirea că a putut din vreme, acum câțiva ani, să înlesnească plecarea unora din acești domi în străinătate pentru reprezentarea intereselor noastre. D. Maniu exprima apoi Dlui Berry părerea că ar fi foarte avantajos dacă Dsa ar putea (proteja) în străinătate un Guvern Român al rezistenței contra întregi acțiuni periculoase Neamului pe care o va iniția desigur Guvernul comunist care probabil va rezulta din aceste alegeri, D. Maniu socotește că un succes realtiv în alegeri după felul celui din Bulgaria nu este de niciun folos Țării și pentru acest motiv (înlăturarea acest guvern), crede mai util în circumstanțele imediatului viitor existența unui Guvern de rezistență în străinătate, rugându-l pe D. Berry să sondeze părerea Guvernului American în această părere. Dl. Berry nu este de opinia aceasta însă promite că se va informa.-

Dl. Maniu arată apoi Dlui Berry situația umilitoare și cu totul desavantajoasă și pentru partid și pentru Țară și pentru Marile Puteri semnatori ai Acordului dela Moscova în ce privește situația Dlui Hațieganu în guvern. În adevăr Dl. Hațieganu a fost inclus în guvern următor recomandărilor Conferinței dela

Moscova, iar Partidul Național Țărănesc s'a supus cu destul scepticism acestei hotărâri. Timpul a dovedit cu prisosință că am avut dreptate iar situația Dlui Hațiegan și la fel a Dlui Romniceanu, este aceea că făcând parte dintr'un guvern, care prin ei căpăta caracterul de reprezentativ, trebuia să supravegheze întreaga activitate a Guvernului în ce privește aplicarea principiilor democratice și a libertății alegerilor. Dlor se văd puși în imposibilitatea să acționeze în vre un fel, toate protestele lor rămânând inutile chiar în fața abuzurilor celor mai flagrante. Față de aceasta constatare D. Maniu crede că ar fi potrivit de a retrage acești Miniștri din Cabinetul actual, și întreabă pe D. Ministru Berry ce impresie are Dsaul, care ar fi impresia Departamentului de Stat.-

D. Berry răspunde că el personal sfătuește ca D. Maniu să (nu) pună în aplicare această intențiune, și în nici un caz fără prealabilă consultare cu Dsa. D. Berry comunică că a avut o asemenea conversație și cu D. Bebe Brătianu căruia i-a dat acelaș răspuns. B. Ministru Berry, a comunicat rezumatul conversației cu Dl. Brătianu Departamentului de Stat, la care a adăugat și sfatul pe care l'a dat Dlui Brătianu și pe care acum la dat și Dlui Maniu adică că nu trebuia renunțat în niciun caz la participarea la alegeri și nu trebuia contemplată retragerea miniștrilor actuali din guvern. Departamentul de Stat a primit aceste comunicări și de sigur își va face observațiile sale dacă n'ar fi de acord cu ele, și în acest caz D. Berry ar aviza imediat pe Dl. Maniu. În legătură cu aceasta Dl. Berry arată Dlui Maniu desavantajul cel mai mare al izolării noastre din alegeri și a retragerii miniștrilor noștri din guvern, ar însemna că acest Guvern redevine nerepresentativ și că (cu) un astfel de guvern nici Statele Unite nici Anglia nu vor putea semna vreun tratat de pace, și aceasta este tocmai ceea ce urmărește Rusia Sovietică, adică întârzierea cât mai infinită a semnării tratatelor de pace și prelungirea stării actuale de ocupațiune militară. O astfel de situație ar pune America într'o situație extrem de grea în cea ce privește susținerea politicii democratice în România. D. Berry mai adaugă că înțelege foarte bine sentimentele de umilire resimțite de Dl. Maniu și de partid, și-l asigură că și Dsa are acelaș sentiment, constatând că în calitatea sa de reprezentant al Statelor Unite este tot așa pus în imposibilitate de a împlini angajamentele dela Moscova.-

În concluziune Dl. Maniu rezumă conversațiunea avută rugând pe D. Berry să caute tot posibilul pentru a controla registrele electorale, al căror confecționare din partea guvernului face iluzorie întreaga operațiune a alegerilor, și în al doilea rând roagă pe Dl. Berry să consulte Departamentul de Stat asupra oportunității retragerii Ministrilor din Guvern, asigurând pe Dl. Berry că în nici un caz nu o va face fără prealabila consultare a D-sale.

16.IX.1947.

(Corecturile din text sunt ale mele dar conținutul nu corespunde în totul vederilor mele deci nu le-am putut exprima cu nici o ocazie.

ss. Iuliu Maniu)

caze regi vol. 7. f. 46-49,
00046

R E Z U M A T

=====

Dl. M. Mulțumind pentru vizita ce i se face, ține să-l pună pe Dl. B. în curent cu abuzurile și încălcările flagrante ale obligațiunilor luate de guvernul român prin acordul dela Moscova.-

Îi predă Dlui B. traducerea discursurilor ținute de Bodnăraș la Suceava și Câmpulung.-

Dl. B. Cetine discursurile observă că nici nu se aștepta la altceva, dat fiind calitatea de notoriu și inflăcărat comunist al oratorului. Dl. B. cunoște de altfel în amănunt toate antecedentele nu prea onorate ale lui Bodnăraș.-

Dl. M. Insistă asupra caracterului grav al discursului pe următoarele considerente : 1.- El oglindește punctul de vedere sovietic intrucât vorbitorul, -ținând seama de situația sa de observator și " responsabil"sovietic în guvern,- nu putea vorbi astfel fără să fi primit instrucțiuni prealabile dela stăpânii săi.- 2.- Discursurile din speță nu au fost ținute numai în fața unui auditoriu electoral ci mai ales au avut mai mult caracterul de normativ pentru fruntașii comuniști și șefii de autorități din Bucovina, cari cu toții au asistat la adunării.-

În altă ordine de idei se atrage atenția Dlui B. asupra faptului că guvernul, -contrar angajamentelor luate, -până în prezent nu ne-a permis decât reapariția a trei ziare/: " Dreptatea," Patria" și " Românul", - față de 20 ziare cât a avut în Ardeal P.N.T. precum și o mulțime de alte ziare neavând coloratură fățise de partid.-

Deasemeni mai insistă Dl. M. asupra injustei repartiții a hârtiei : " Dreptatea" nu poate apare decât în 50.000 exemplare față de cel puțin 200.000 ex. cât ar fi necesar. Din lipsă de hârtie! Iar tipografiile, - în contradicție cu acordul din Moscova și schimbul de scrisori dintre Ambasadorii anglo-americană și Groza, -continuă să aplice cenzura sindicală a articolelor, refuzând să culeagă parte din ele.

Dl. B. Si-a luat note scrise despre cele de mai sus.-

Dl. M. Guvernul nu își respectă angajamentul de a ține alegeri. În Ianuarie 19 el a afirmat că ar avea nevoie de 4 luni

///.

0004
pentru pregătirea alegerilor. În exact două luni îmi ajung pe deplin. El însă nu arată nici o bunăvoință întrucât : nici proiectul de lege electorală nu l-a redactat încă respective, - contrar angajamentului, - Nu l-a prezentat nici M.S. Regelui și nici celorlalte partide spre consultare și observațiuni, și, nici nu a întreprins vre o acțiune pregătitoare în vederea alegerilor ca: înscrierea în liste electorale etc..

Dl.B. Observă că azi dimineată i-a parvenit un "antiproiect" al legii electorale..

Dl.M. Ii atrage atențiunea asupra faptului că astfel de antiproiecte circula de mult în București și încă în mai multe variante..Fără însă vre-o garanție în privința autenticității..

În continuare dl. M. își exprimă convingerea că guvernul nu are intenția să țină alegeri de loc și că, - la caz de ar fi totuși forțat să le țină, - va căuta să le amâne cât mai mult. Credința Dlui M. este că acest lucru se întâmplă tot în baza unor instrucțiuni primite dela Moscova..

Dl.B. Este de părere contrară : alegeri se vor ține și ele vor fi și libere ! Dsa nu crede ca interesul Moscovei să meargă atât de departe încât să exercite presiuni mai mult sau mai puțin fățișe în vederea evitării sau amânării " sine die" a alegerilor. Căci, ~~Sovietele~~, în mod explicabil, ar dori ca guvernul actual să iasă victorios din alegeri / : Lucru ce nu se va întâmpla la niciun caz ! își exprimă Dl.B. convingerea / : dar ele nu vor interveni la niciun caz direct sau vizibil măcar în campania electorală din România..

Dl.M. Punctul de vedere de mai sus e greșit. Motive : a.- În alegeri guvernul va fi bătut. El va trebui decinsă demisioneze. b.- U.R.S.S. are interesul ca acest guvern și nu altul să rămână la putere. c.- Membrii din guvern precum și personalității comuniste marcante au declarat în repetate rânduri, în conversațiuni particulare, că nu vor părăsi puterea cu niciun preț.... Or, cum se pot concilia cele de mai sus altfel decât prin înlăturarea totală sau amânarea nesfârșită a alegerilor ? Iar dacă totuși, prin minune, se vor ține alegeri aceste vor fi foarte sângeroase..

Dl.B. Dacă ținerea unor alegeri libere nu ar fi intrat în vederile Sovietelor atunci acestea, la Moscova, s'ar fi putut opune categoric la principiul însăși, - zicând un " nu", - așa cum au procedat în chestia Bulgariei.. Nimeni nu ar fi putut să-i împieduce să acționeze astfel. Or ei au convenit la ținerea de alegeri libere în România!....

În privința compoziției post-electorale a guvernului ar exista o soluție care să mulțumească pe toată lumea : un acrod premergă

tor în genul celui din Ungaria.-

Dl.M.

Se declară gată să încheie chiar mâine un asemenea acord. Nici guvernul actual și nici partidele de extremă stânga nu-l doresc însă.- Se va face tot posibilul de către guvern pentru amânarea alegerilor cel puțin până în toamnă și, -dacă până atunci nu ar interveni ceva ceva ce să favorizeze situația partidelor F.N.D.-iste, -eventual până la iarnă, când, pentru partidele istorice ducere unei campanii electorale va fi și mai mult îngreunată.-

Si până atunci se va face tot posibilul de către F.N.D. pentru ca să ni se ia orice posibilitate de circulație. Mai recent, în contradicție cu dispozițiuni legale categorice, guvernul a reîn- ceput rechiziționarea automobilelor. Printr'un jurnal al Cons. de Mins. s'a dispus rechiziționarea unui număr de 75 mașini. Numărul acesta a fost în mod vădit completat în mare parte luându-se automobilele partizanilor noștri.-

Dl.M. sugerează înființarea unei societăți cu capital mixt.r.-a pentru import de auto-turisme precum și găsirea unei formule pentru ca aceste mașini să nu poată fi rechiziționate.-

Dl.B.

Proiectul nu este realizabil din cauză că U.S.A. nu va putea exporta timp de încă cel puțin 6 luni niciun fel de automobile. Iar mașinile de tip militar au fost aproape toate vândute. In ^{eventuala} afară de aceasta, până la ~~venirea~~ sosire a mașinilor alegerilor vor fi trecute.-

Dl.M.

Iși ia notă despre rechizițiile nou intervenite.-

Căi și căruțele au fost luate de sovietici, automobilele rămase ni le rechiziționează românii, pe calea ferată se cer zeci de legitimații și autorizații.- Cum să facem propagandă ?

Membrii partidului nostru sunt omorâți, cluburile rechiziționa- te/ : cazul clubului din Cluj :/ iar puține localuri sau case de sfat ce avem devastate de F.N.B.-isti.-

Cunoaște dl. B. cazul asasinării Dr. Boțioc ?

Dar amănuntele agresiunii de Arad ?

Dl.B.

Răspunde afirmativ. Are în posesiunea sa și fotografii.-

Dl.M.

Relatează agresiunea din Simleul-Silvaniei, arestările abuzive și schingiuirile dela polițiile cu a căror asistență se săvârșesc aceste fărâdelegi.-

Procesul incidentelor din 8 Noembrie 1945 continuă.

Contrar angajamentului express luat de primul ministru. Arestările se țin lanț.- Funcționarii și muncitorii sunt terorizați. Ce este de făcut ?

Dl.B.

Da Moscova au fost stabilite 2 lucruri primordiale : 1.- oarecă terul " Nefascist" al partidelor istorice și "- obligativitatea de ținerea unor alegeri libere. Vă sfătuiesc a neglija abuzurile

minore și a releva oficial numai pe cele privind punctele de mai sus.-

Dl.M. Cât privește primul punct, partidul ns. nu are nevoie de certificatul nimănui, în dovedirea calității sale democratice. Privitor la abuzurile în legătură cu alegerile, acestea au fost toate semnalate.-

Dl.B. Procedura de urmat în semnalarea abuzurilor este următoarea : reprezentantul partidului în guvern înaintează în fiecare caz în parte câte un protest adresat primului ministru și concomitent cu aceasta remite câte o copie depe protest celor 2 misiuni anglo-americane.-

Misiunile odată sesizate, cele trei mari puteri examinează prin organelor lor temeinicia protestelor și îndrumă apoi guvernul român prin comisia aliată de control, să se conformeze instrucțiunilor ce i se vor da în baza celor decise.-

Dl.M. Sesizarea misiunilor s'a făcut în toate cazurile. Până și ~~un~~ C.A.C. a fost sesizată de fiecare caz în parte.-

Dl.B. Declară că nu are cunoștință de acest lucru.
Va cerceta.-

Dl.M. Voi face să vi se remită o " bibliotecă " întreagă conținând toată documentarea protestelor noastre. Am însă impresia netă, chiar convingerea că atâta timp cât anglo-saxoni nu vor adopta o atitudine categorică, toate aceste demersuri vor fi iluzorii.- Dacă depindea numai de mine și dacă nu riscam să jignesc 2 mari puteri Anglia și America, care s'au trimis 2 distinși ambasadori în România, eu aș fi sfătuit partidul nostru să respingă acordul dela Moscova. El este insuficient și nu conține garanții. E insuficient pentru că în loc de a impune îndepărtarea unui guvern dăre care s'a stabilit în mod cert și unanim că este nerepresentativ și nedemocratic el nu prevede nici măcar neutralizarea Ministerelor de Interne și Justiție. Iar drept garanții, Dnii ambasadori Harrimann și sir Clark-Kerr mi-au oferit cuvântul de onoare al Marii Britanie și U.S.A. că vor face U.R.S.S.-ul să respecte acelaș cuvânt dat primelor două mari puteri, că va respecta angajamentele luate la Moscova obligând totodată și guvernul român să facă aceasta.-

Dl.B. Si Dvs. găsiți aceste garanții insuficiente ?

Dl.M. Din contră ! le găsesc prea mari.... Principiu de drept penal este, că pedepsele prea mari nici nu se aplică și nu au nici efect moralizator.-

Dacă primarul din Constanța împiedică în mod abuziv tinerea unei adunări sau falsifică rezultatele unei alegeri, eu mă pot plânge unui ministru de interne neutru și pot pretinde acestuia înlocuirea primarului abuziv. Dacă însă în cazul unui ministru de

interne comunist, m'as plânge în speță celor două misiuni, nici Marea Britania și nici U.S.A. nu își vor mobiliza flota din Mediterană pentru a-mi da mie satisfacție. Ele se vor mulțumi în cel mai fericit caz să adreseze o notă diplomatică care la rândul ei să aibă un efect îndoselnic.-

Cât privește promisiunile sovietice, ele cunosc prea bine din experiență pentru a mai putea avea încredere în ele. Preliminările armistițiului, încheiat la Cairo, nu au fost respectate. Armistițiul, cu totul deosebit de cel din Cairo, încheiat la Moscova nu este respectat. Punerea în aplicare al acestuia din urmă, cu toate că mi s'a promis că va fi mai blând, a fost cu mult mai necrutător. La Moscova ni s'a spus odată cu încheierea armistițiului că este dela sine că odată cu încetarea ostilităților, trupele sovietice vor fi retrase din România. Acest lucru s'a refuzat să fie luat la proces-verbal tocmai pe motivul că era "dela sine înțeles"..... Or trupele sovietice țin și astăzi România sub ocupație.-

U.R.S.S. urmărește incorporarea României. Intreg sistemul politic ce ne aplică denotă în mod clar acest lucru.-

DI.B.

Nu cred ca U.R.S.S. să urmărească acest lucru, din două motive 1.- România este greu "digestibilă" 2.- Din moment ce sovietele și-ar putea asigura în România un guvern amic, ce nevoie ar mai avea de anexiune ?

DI.M.

Este cu mult mai ușor să guvernezi cu ajutorul unui general rus, guvernator al României decât să obții dela un guvern, oricât de amical ar fi el, -focare tonă de petrol cu tratative România este în centrul Balcanilor. Ea este posesoarea gurilor Dunării. Or cine stăpânește gurile Dunării stăpânește Dunărea Prin trasarea unei frontiere așa cum doresc ruși aceștia vor deveni stăpână necondiționați ai gurilor Dunării și de ci a Dunării întregi. Prin aceasta, marele principiu al internaționalizării marilor fluvi din Europa, -principiu al cărui bază l'a pus Roosevelt, - devine inaplicabil.-

În plus România se află în calea tendințelor expansioniste sovietice înspre strâmțări și Mediterană. Intenția de incorporarea a României ar părea deci conform concepției rusești mai mult decât justificată.-

Deaceia țara noastră se găsește acum la o răscruce : Ea va trebui să aleagă între o prietenie cu Rusia Sovietică - prietenie ce ar echivala cu înființarea unei "Români Mari" întinzându-se dela Bug și până la Tisa- și între o luptă grea pentru păstrarea independenței și suveranității sale naționale.-

Ce va trebui să alegem ? Ce credeți ?

Dl. B. Cred că Dvs. ați ales deja. Dealtfel nu puteați alege decât într'un singur fel : alternativa a doua !

Dl. M. Da, noi suntem mult prea slabi ca să ne apărăm singuri neajutați de nimeni, independența noastră punct.- Eu nu cred în "România Mare" promisă de Ruși cum nu cred în niciun fel de promisiune rusească. - Vreau însă să știu dacă vom fi susținuți de Dvs. în lupta ce ducem ?

Dl. B. Ați citit discursul lui Byrnes ? Aveți răspunsul.

Dl. M. ~~Da~~ L-am citit. Vedeți însuși faptul cenzurării discursului lui Byrnes în presa română constituie o altă încălcare flagrantă a acordului dela Moscova.

Dl. B. Da. Ne-am sesizat și am și protestat. Ni s'a răspuns de sovietici că U.R.S.S. are drept principiu constant în țările controlate de era : România, Bulgaria, Ungaria, de a nu tolera să apară în presa respectivă niciun fel de atac sau critică la adresa vre'unuia din cei trei mari aliați.- Drept exemplu s'a invocat cenzurarea redării în presa română a unui articol scris de un gazetar sovietic și apăruta "Pravda". Iar discursul domnului Byrnes conține critici la adresa sovietelor tot așa precum articolul respectiv din Pravda conținea critici asupra politicii externe americane.-

Dl. M. Privitor la cenzurarea discursurilor dlui Byrnes există remediul Radio-ul. Gravă este însă cenzura ce ni se aplică, - tot contrar celor hotărâte la Moscova, - în presa internă. Vă rog să vă sesizați și de aceasta în călcare.

Revenind la discursul Dlui Byrnes îmi permit a menționa să toate discursurile care se țin sunt înălțătoare. Din nefericire însă totul se limitează numai la discursuri ! Deaceia îmi permit să ~~xxx~~ vă rog să binevoiți a transmite guvernului Dvs următoarele întrebări :

Este guvernul U.S.-A. ferm hotărât să apere cu toate mijloacele litoralul mării Mediterane și strâmțorile asigurând astfel libera circulație în Mediterană și independența statelor Balcanice amenințate ?

Este guvernul U.S. A. hotărât să ajute România în mod eficace în apărarea independenței și suveranității sale naționale ?

Suntem nevoiți să adresa guvernului Dvs. aceste întrebări pentru a ști pe ce ne bazăm în lupta ce ducem și în curentul ce partidul nostru imprimă opiniei publice românești. Țin a nota că astăzi partidul nostru și cu mine suntem singurii în măsura a dirija opinia publică în România. Dacă poporul român a înfăptuit 23 August, a făcut-o numai în urma asigurărilor date de mine

- în baza armistițiului preliminar încheiat la Vopros, - că Rusia sovietică nu va pune stăpânire pe țara noastră.
- Dl.B. E dispus să transmită guvernului U.S.A. întrebările formulate. Se îndoiește de tendința de expansiune rusă ~~în~~ până în Mediterană. Pe ce își bazează sl. M. credința aceasta ?
- Dl.M. În primul rând pe aspirațiunile istorice seculare a Rusiei. Iar cea mai ecluatantă dovadă actuală este formularea pretențiilor sovietice asupra Eritreei și Dodecanezului. Or, ar fi de neînchipuit ca U.R.S.S. să vrea să stăpânească aceste teritorii fără ca să aibă spatele perfect acoperit în Balcani!?
- Dl.B. Consideră aceste cereri drept nereserioase. Ele sunt exagerate la maximum iar Rusia le-a formulat numai cu scopul ca să aibă unde și din ce "Ceda".
- Dl.M. Asa s'a crezut și despre pretențiile U.R.S.S. asupra Iranului și Irakului.
- Are domnul B cunoștință despre intenția iminentă a guvernului român de a mobiliza, - la cererea sovietelor, - toate contingentele începând cu anul 1934 ? Știe dl. B. că divizile " Tudor Vladimirescu și Horia Cloșca și Crișan" au fost din nou echipate cu armament sovietic ? Că peste 5.000 muncitori din București sunt deasemeni înarmați de ruși ?
- Dl.B. În ce scop ?
- Dl.M. U.R.S.S. se prepară pentru toate eventualitățile. Și de război. De aceea ar trebui luate și de anglo-americani măsuri eficace mai ales din timp. O încorporare a României în U.R.S.S. trebuie prevenită cu orice preț. Mijlocul cel mai bun pentru aceasta este ținerea alegerilor.
- Dl.B. Cum ar vedea dl. M. posibilă încorporarea României la U.R.S.S. În ce mod ?
- Dl.M. Prin război ori pe cale pașnică : Prin consimțământul unui guvern comunist bazat eventual pe un parlament comunist, ales prin fraudă și teroare.
- Actualul guvern, va fi el admis să reprezinte România la Conferința Păcii, în cazul dacă până la acea dată nu s'ar ține alegeri ?
- Dl.B. Nu știe cu precizie. E posibil însă să fie admis. Tehnica conferinței de pace este de astfel bazat pe urmtiparea procedurii în ceace privește ~~într-o~~ România, Bulgaria și Ungaria. U.R.S.S.-ul prepară proiectul de tratat de pace. Acest proiect se transmite apoi Anglo-Americanilor pentru a-și face observațiunile. Odată cei trei aliați de acord cu textul definitiv stabilit, va fi invitat și guvernul român pentru a-și face și el observațiunile .-
- ...//.

A I D E - M E M O I R E

=====

In ziua de 1 August 1946, ora 18, Excelența sa domnul Ministru Holman, reprezentantul diplomatic al Marelui Britanii a primit pe dl. Iuliu Maniu, președinte al partidului național țărănesc.

Dl Iuliu Maniu a prezentat dlui ministru Holman un raport asupra celor întâmplate în domeniul acestei zile la tipografia la care se tipărește "Dreptatea", arătând cum un grup numeros de comuniști, acționând sub paza agenților poliției Capitalei, au atacat localul tipografiei stricând zățul edițiunii care urma să apară în această zi, și făcând deesemeni unele stricăciuni la mașini. Scopul principal în- să al atacului a fost arestarea lucrătorilor noștri, cari au fost ridicați și duși la Confederația Generală a Muncii, unde au trebuit sub teroare să se oblige să nu mai izcreze pentru ziarul "Dreptatea".

Dl Iuliu Maniu a arătat dl. Ministru Holman cum în acest mod se reiterează procedeul întrebuintat de comu- niștii din Cluj acum 2 luni împotriva celui deal doilea ziar al Partidului, "Patria", care precum se știe de atunci nu mai apare.

Dl Președinte Iuliu Maniu remite apoi Excelenței Sale dlui Ministru Holman o petițiune prin care, înșirue, cronologic abuzurile comise de Guvernul Groza dela insta- larea sa, /---(și aceasta în pofida angajamentelor ce și le luase în urma acordului de la Moscova, și după analizare) efectele cari vor decurge din aplicarea legii Electorale, definitivată dăunăzi, arătând că alegerile cari se pregă- tesc nu vor putea fi decât sângeroase, că rezultatele ce se vor obține vor putea cu ușurință să fie complet falsi- ficate, și că astfel este probabil că vor da un parlament aproape pur comunist.

In concluziune, domnul Iuliu Maniu roagă pe dl. Ministru Holman să intervină pe lângă Guvernul Majestății Sale Britanice să se delege, în vederea alegerilor, un nu-

măr de observatori oficiali, cari ar trebui să sosească cât de curând pentru a putea să-și dea seama și de felul cum se pregătesc aceste alegeri.

Dl. Ministru Holman, primind această petițiune, se informează pe lângă dl. Maniu, care ar fi o propunere subsidiară, în cazul că Anglia nu ar putea satisface dezideratul expus. Dl. Maniu, apreciind sollicitudinea dlui Ministru Holman, declară că orice altfel de asistență, prin parlamentari și corespondenți englezi, ar fi bine venită. Dl. Maniu adaugă însă că fără o astfel de asistență, preferabil prin OBSERVATORI oficiali, rezultatul alegerilor este compromis și rezultatul va fi o cinică batjocurare a voinței poporului.

Dl. Maniu prezintă deasemeni domnului Ministru Holman o rugămințe verbală cu obiectul ca domnul ministru să roage Guvernul Britanic să admită și să ceară ca la Conferința Păcii din Paris să fie invitat și reprezentantul opoziției, inclus în Guvernul Român actual în împlinirea acordului dela Moscova. Deasemeni că în caz că acest Ministru ar fi împiedecat dintr-o cauză sau alta, Partidul să poată trimite la conferință un alt reprezentant al său. Dl. Maniu arată că actualul Guvern nu reprezintă decât o infimă minoritate a poporului român, și prin urmare este logic ca și opoziția să-și poată spune cuvântul, cum dealtfel acest procedeu este aplicat de marile democrații apusene. Mai departe, dl. Maniu sprijină rugămintea sa și pe faptul că nu actualele partide și persoane cari alcătuiesc Guvernul actual au militat pentru scoaterea României din Axă și alăturarea ei la lupta alături de Națiunile Unite, ci (exclusiv) Partidul național țărănesc și partidul național liberal. Această acțiune, începută încă din 1940, cu atâtea riscuri și primejdii a adus o lovitură mortală Hitlerismului, cum însăși Mareșalul Keitel a recunoscut-o. Guvernul actual dealtfel nu poate reprezenta voința poporului Român, căci nu este atașat nici politicii care se întemeiază pe Charta Atlanticului, și nici nu reprezintă aspirațiunile seculare pentru libertate și democrație a Națiunii Române.

Dl. Maniu roagă pe dl. Ministru Holman să transmită Guvernului Britanic această întâmpinare, cu atât mai mult

cu cât este cu totul inexplicabil tratamentul vitreg pe care-l suferă azi România, care în ordinea sacrificiilor făcute pe câmpul de luptă, alături cu armatele Sovietice, este a patra țară din lume, cu 160.000 morți și dispăruți.

Deasemeni dl. Maniu mai expune nedreptatea care se face românilor prin faptul că însuși în preambulul Tratatului de Pace se prevede că trupele de ocupație Rusești să poată să continue să stea pe teritoriul român chiar și dupe încheierea păcii și scurgerea celor 90 zile, și anume până la rezolvirea problemei Austriace, cea ce este cu totul contrar prevederilor tratatului de Armistițiu.

Este inadmisibil, a adăugat dl. Maniu, ca România să fie obligată să suporte întreținerea unor armate străine pe termen nelimitat pentru conjuncturi cari nu depind întru nimic de România și pentru rezolvarea cărora aceasta țară nu poate contribui cu nimic.

Dl. Maniu completează expunerea sa prin aceea că afirmă că România se putea aștepta cu drept cuvânt ca să fie răsplătită pentru efortul militar făcut și care a contribuit atât de substanțial în scurtarea și terminarea războiului, prin ceea ce i se datora ameliorarea condițiilor armistițiului și nu ca acestea să fie îngreunate cum se evidențiază în proiectul de Tratat de Pace. Deasemeni România se putea aștepta ca în conformitate cu hotărârile de la Yalta, Potsdam și Moscova să fie scutită de a suporta un Guvern dictatorial, nedemocratic și nereprezentativ care sfidează Națiunile Unite la fiecare pas refuzând îndeplinirea promisiunilor făcute solemn, și pe baza cărora a obținut o recunoaștere provizorie.

Domnul Iuliu Maniu roagă pe dl. Ministru Holman să intervină pe lângă Guvernul Majestății Sale Britanice ca să ia în considerație aceste urgente deziderate a căror împlinire este absolut necesară atât în interesul României cât și a păcii Europene.

arătând că încă dela început Guvernul a călcat angajamentele sale față de acordul dela Moscova limitând excesiv libertatea presei, neîngăduind reprezentanților noștri să vorbească la Radio, cu toate că agenții Guvernului zilnic insultă postul de emisiune partidul și conducătorii săi, că, mai departe, toate întrunirile noastre sunt atacate de agenții comuniști sub protecția forței publice pusă la dispoziția acestor elemente de dezordine, deasemeni dl Iuliu Maniu amintește toate asasinatelor comise în contra membrilor partidului nostru, fără ca vreo dată asasinii să fie urmăriți, și însfârșit relatează ultimele atacuri ce partidul a suferit la Craiova Târgoviște și într'o circumscripție la București, unde întrunirile noastre au fost din nou asaltate, nenumărați prieteni de ai noștri umplând spitalele.

Mai departe dl Maniu analizează

NOTA: Acest text a fost scris de mână pe o foaie separată

copie regi vol. 7. f. 58.
COPIE

(Originalul se află la pag.....)

00052

DECLARAȚIE

Subsemnatul CONSTANTIN TITEL-PETRESCU, declar următoarele cu privire la autorizația dată Domnului GRIGORE NICU-NESCU BUZEȘTI :

Am autorizat pe Dl.Gr.NICULESCU BUZEȘTI să ia contact cu partidele socialiste din străinătate și să le informeze asupra situației Partidului Social-Democrat Independent din România.

Am scris acestea pe o scrisoare bătută la mașină care purta semnăturile Domnilor IULIU MANIU și C.I.C.BRATIANU.

(ss) Const.Titel-Petrescu

27 Septembrie 1947.

00053

RAPCARTE SI INFORMATII TRIMISE DE AGENTII

P.N.T.DIN STRAINATATE

CONDUCEREA P.N.T.DIN TARA

copy, verified 7/1.60.

LANCASTER

Paris, 23 August 1946.

00054

Paris

Domnule, Iulian Maniu

Președintele Partidului Național Țărănesc

7, Rue de Berri
(CHAMPS-ÉLYSÉES)

PARIS

Téléph. ELYSÉES 90-43
ADR TELEO. OTELANCAST-PARIS

R.C. SEINE 221.5818

Scumpule Domnule Maniu,

Urmasul imboldului Domniei Voastre, care aparati
cu o neînfrântă Credință drepturile și onoarea
României, ne am intrunit la Paris ca să împlinim
și noi datoria noastră de Români, stăruind să
sa afășăm, din toate puterile, interesele statului
a țării.

Amintindu-ne în această zi, de partea
hotărâtoare pe care ati luptat, între menținerea
țării de sub stăpânirea politicii hitleriste, îndreptându
săbi Domniei Voastre gândurile noastre reamăscătoare,
și vă mirentăm de simțimentele noastre calde,
de dragoste și de devotament.

Bacău R. Niculescu Traian Romanu! Grigore Gălbeneș.

Prof. Muz. Pop. Tom Hargheșanu
V. Dăianu
A. Poenaru
Emil C. Cîrnea
George Blănuș
Răduț
H. Romanu
I. Ionescu
A. Lanari
Bancu Răzvi
N. Ciotor
fondator

of. Paul Hargheșanu

Paris 23 August 1946

00055

DOMNIEI SALE

DOMNULUI IULIU MANIU

Președintele Partidului Național Țărănesc

SCUMPE DOMNULE MANIU

Urmând imboldul Domniei Voastre, care apărați cu o neînfricăată credință drepturile și onoarea României, ne-am întrunit la Paris ca să împlinim și noi datoria noastră de Români, străduindu-ne să apărăm din toate puterile interesele statornice ale țării.-

Amintindu-ne în această zi de partea hotărâtoare pe care ați luat-o întru mântuirea țării de sub stăpânirea politice hitleriste, îndreptăm către D-Voastră gândurile noastre recunoscătoare și vă încredințăm de simțămintele noastre calde de dragoste și de devotament.-

Trăiască România !

ss/. Grigore Gafencu	ss/. N. Caranfil
ss/. Alex. Cretzianu	ss/. Basil Rațiu
ss/. N. Dianu	ss/. Titu R. Pogoneanu
ss/. Emil C. Ciurea	ss/. Aug. Popa
ss/. Gh. Iliescu	ss/. M. Romniceanu
ss/. D. N. Ciotori	ss/. Ion Rațiu

urmează o serie de semnături indescifrabile

Paris, 20 Octombrie 1946. 40056

Iubite Domnule Mariu,

În cele din urmă zile ale șederii mele la Paris am avut unele convorbiri pe care aș dori să vi le comunic pentru a complecta astfel darea de seamă din 15 Octombrie.

Prietenii jugoslavi cu care întrețin de mult legături de încredere m'au condus la Domnul Macek, de curând întors din America. Pesimist cu privire la situația generală și îndeosebi la sorții păcii, Domnul Macek a câștigat în America, impresia că oamenii de Stat și diplomații își dau însfârșit seama de primejdiiile care amenință Europa și că sunt hotărâți, în marea lor majoritate, să facă față acestor primejdii cu energie și intrasigență. Oamenii politici americani ar fi arătat mult interes îndeosebi pentru mișcarea țărănească și pentru partidele care reprezintă - nu numai în Jugoslavia dar și în toate celelalte țări dunărene și balcanice. Ei ar privi cu ochi buni strânsa apropiere între partidele țărănești din Jugoslavia România, Ungaria și Polonia, - deoarece socotesc ca mișcarea țărănească este singura care să poată ține piept comunismului în răscăritul Europei.

Domnul Macek a avut, în aceasta privință, convorbiri cu Dl. G. Dimitrov, șeful partidului agrarian bulgar, aflat actualmente la Washington precum și cu Dl. Eckhardt, fost președinte al partidului Micilor agricultori din Ungaria.

Aci la Paris, Domnia-sa a avut convorbiri în același sens cu dl. Bessenyei diplomat maghiar care deține un rol de frunte printre ungurii din afară. Dl. Bessenyei a ținut deastfel să stabilească un contact și cu mine.

Deoarece fi este cu neputință să aibă relațiuni continue cu partidul său din Croația, Dl. Macek și-a exprimat dorința ca fruntașii partidului țărănesc român să caute pe o cale directă să stabilească un contact cu locșitorul său din Zagreb, A. Kessutitch care a fost eliberat abia acum, după doi ani, din închisoare.

În ce mă privește am rugat pe Dl. Augustin Popa, care din tre toți prietenii noștri de aici, este cel mai apropiat colaborator al D-voastră, ca să păstreze legătura cu Dl. Macek.

00052

Intr'o altă ordine de idei, Vă semnalizez două probleme, care au stârnit oarecare valul în timpul Conferinței din Paris și care vor fi reluate probabil și discutate din nou cu prilejul Adunării Generale a O.N.U. la New-York. Socotesc că ~~astfel~~ aceste probleme ar putea fi de folos opoziției în timpul campaniei electorale, pentru a preciza pozițiile ei pe plan internațional. E vorba de amendamentul Avatt /Ministru de Externe austrian/ care urmărește înființarea unui tribunal internațional pentru apărarea omului și de proiectul pentru federalizarea Europei sprijinit cu stăruință și căldură de domnul Winston Churchill și Maresalul Smuts.-

Amendamentul Avatt deși nu a obținut majoritatea necesară pentru a fi introdus în Tratatul de Pace, e luat de pe acum în cercetare de secțiunea juridică a O.N.U.-ului.

Este o chestiune care ne interesează de aproape pentru că, într'o vreme când nu este vorba de garantarea drepturilor "minorităților", ea vădește necesitatea de a se apăra drepturile și libertățile mult năpăstuite ale "majorității".

Proiectul pentru federalizarea Europei nu este încă pus la punct.

Faptul însă că oameni de stat anglo-saxoni revin mereu cu noi precizări și indemnuri în aceste chestiuni, dovedește că ei își dau seama de necesitatea de a pune capăt dezordinii care turbură Europa prin înființarea unei organizări unitare.

Este vorba de o idee care poate crea o solidaritate între conducătorii partidelor politice din diferite țări care luptă astăzi izolat pentru a atinge de fapt un scop comun.

Vă rog să primiți, Scumpe Doamnă Marie, încredințarea simțimentelor mele de respectuoasă afecțiune.

ss/Grigore Gafencu.

P.S. Cu privire la Amendamentul Avatt și la planul de federalizare a Europei am și arătat interesul și speranțele pe care acestea proiecte le trezesc în România, - într'o serie de articole publicate în "Journal de Geneve" și reluate pentru presa mondială a Reuter, ca și în două interview-uri recente care vor apărea în "Le Monde" din Paris și în "New-York Times".

Paris, 20 Octombrie 1946
copie vizând. 7.7.66.

00058

C O P I E

Scumpe Domnule Maniu,

Înainte de a mă despărți de prietenii cu care am lucrat la Paris, pentru a mă reîntoarce la Geneva, am întocmit un dosar cuprinzând memoriile, notale, scrisorile și articole din ziare și reviste, într'un cuvânt tot ce privește activitatea noastră în timpul Conferinței de Pace. Copii de pe aceste acte au fost înaintate în parte, restul urmând să fie trimis cu cel dintâiu prilej. Deocamdată îmi permit să vă prezint darea de seamă pe care am făcut-o la încheierea lucrărilor noastre.-

Vă rog primiți, Iubite Domnule Maniu, încredințarea simțămintelor mele de respectuoasă dragoste.-

/ss/ Grigore Gafencu.-

P.S. Vei trimite copii după darea de seamă finală a D-lor C.I. Brătianu și C. Titel Petrescu.-

Cum nu ne este însă cu putință să expediem întregul dosar în triplu Vă rugăm să comunicați conținutul lui colegilor D-voastră.-

copie, regi v.d. 7. f. 67 - 700059

Geneva, 8 Septembrie 1946.

Iubite Doamnăle Președinte,

După șase săptămâni petrecute la Paris m'am întors pentru trei zile la Geneva ca să-mi văd de unele treburi. Profit de acest prilej ca să vă trimit aceste rânduri. Către sfârșitul săptămânii mă întorc la Paris.-

Potrivit dorinței Domniei - Voastre și la cererea prietenilor noștri din străinătate, m'am străduit la Paris să îndrum activitatea unei excelente echipe de patrioți români, dornici să apere din toate puterile cauza țării, lipsită din nefericire, de orice sprijin temeinic din partea "oficialității".

Nu e încă timpul să fac un raport amănunțit despre această activitate; îl voi face la sfârșitul Conferinței, și în așa fel ca o parte din însemnările mele să poată fi dată publicității.-

La Paris am lucrat în deplină înțelegere cu A. Cretzianu, care a petrecut două săptămâni cu noi înainte de a pleca în America; am avut deasemeni sprijinul lui V. Tilea, timp de o lună, și apoi al lui N. Caramfil care a sosit la Paris pentru a ne fi de ajutor. Ne-am bucurat deasemeni de colaborarea lui G. Răutu, Aug. Popa, Ciotoți și Florin Zaharia. Nedeslipiți de la munca lor au fost tinerii diplomați, în frunte cu Brutus Coste, și anume Titu Pogoneanu, Ciurea, A. Burileanu, Pleșca, - fostul consilier de presă I. Haralamb, tânărul Barbu Niculescu și câțiva distinși militari, printre care maiorii Rațiu, G. Iliescu și Athanasiu.

De la început, activitatea noastră s'a sprijinit pe mai multe documente, întocmite cu multă băgare de seamă, și anume memoriul lucrat și tipărit la Berna, un memoriu mai scurt redactat de V. Tilea, referindu-se de aproape la clauzele tratatului de pace, apoi adnotări precise chiar pe textul tratatului /am împărțit asemenea tratate adnotate tuturor delegaților/ - în sfârșit note speciale, redactate în vederea discuțiilor din comisii și referindu-se la unele articole speciale / de exemplu: chestia prizonierilor, chestia evacuării militare, problema reparațiilor, problema independenței politice, problema

././.

independenței economice, Dunărea/, . La acestea s'au adăugat o copie tradusă în două limbi a declarațiilor Domniei - Voastre din 8 August și observațiile partidului național-liberal cu privire la tratat și la hotărârile țării. Toate aceste acte au fost depuse la Secretariatul General al Conferinței și la secretariatele diferitelor delegațiuni, însoțite de scrisori de introducere și de lămuriri. -

Am lucrat deci ca o delegație oficioasă, trimițând "adresa" și primind răspunsuri; primul rezultat atins a fost că ni s'a tolerat această activitate și că atât noi cât și munca noastră ne-am bucurat de simpatia vădită a unora și de o stimă generală /afară firește de înfierările și amenințările care ne veneau de unde vă gândiți/.

Pentru lămurirea activității noastre am recurs la sprijinul presei, care a publicat mai multe interviuri date de mine /astfel ziarele "New York Herald Tribune", "New York Times", "Le Monde", "Weltwoche"/ și a transmis felurite dări de seamă despre noi și ideile noastre, de cele mai multe ori în termenii cei mai elogiosi. Citez între altele: "Manchester Guardian", "Chicago Daily News", "Christian Science Monitor", "Daily Telegraph", "Neue Zürcher Zeitung", "Tribune de Lausanne", "Gazette de Lausanne", "Curieux", "Basler Nachrichten", etc., apoi agențiile Reuter, United Press și Associated Press. Vom completa aceasta activitate ziaristică conform unui program care este în curs de executare. Am văzut și am vorbit pe lung unui număr foarte însemnat de ziariști și publiciști; cred că în această privință cauza noastră a fost lămurită în modul cel mai larg și că roadele se vor vedea în lunile viitoare. Neputând concura cu mijloacele de persuasiune ale apologiștilor stărilor dela noi, ne-am silit să-i batem prin sinceritatea și prin calitatea expunerii. -

Ne-am silit deasemenea din cea dintâi zi a Conferinței să luăm un contact personal cât mai direct și mai continuu cu principalii membri ai delegațiilor care ne interesau și cu experții corespunzători. Unele delegații se strângeau "în corpore" pentru a asculta expunerile noastre. Faptul /aproape unic la această ciudată Conferință!/ că ne obțineam de polemic și că discutăm probleme, atât în legătură cu interesele noastre naționale cât și cu interesele internaționale, ne-a întărit poziția și a fost

apreciat de toți interlecutorii noștri. Nu mă pot întinde aci asupra tuturor discuțiilor pe care le-am avut. Voi reveni asupra acestui subiect cu prilejul memoriului final. Țin doar să însemn că am dat o atenție deosebită problemelor următoare: frunțariile noastre - făcând istoricul celor întâmplate la Vest, la Est și la Sud; independenții noastre politice - astfel cum este proclamată dar nu și garantată de tratat; chestiunii prizonierilor; chestiunii evacuării trupelor străine; problemei reparațiilor - unde am cerut o comisie de reparații și de restituții; problemei economice - unde am combătut anumite revendicări anglo-saxone și am expus compunerea souromurilor; în sfârșit chestiunea Dunării. -

Rezultatul moral al străduintelor noastre a întrecut - din nefericire, dar nu putea fi altfel - rezultatul practic imediat. Toate delegațiile cunosc azi situația politică și economică din România, toți cunosc felul adevărat al participării noastre la război, la armistițiu, la victoria finală, - toți au priceput nedreptatea, - și uneori absurditatea clauzelor ce ni s'au impus prin tratat, - toți știu în sfârșit poziția pe care poporul nostru înțelege s'o ia în marea luptă pentru pace, care e departe încă de a lua afârșit, - Toți știu că în ciuda unor declarații oficiale, poporul român suferă pe nedrept, este împotriva zonelor de influență, de ocupație, și de "protecție", și că cere cu desăvârșire locul ce i se cuvine într-o ordine de drept generală. Faptul că aceste lucruri au fost spuse lămurite și înțelese, are o însemnătate care nu e numai platonică. Lumea va trece încă prin multe avarcoliri și conferințe înainte ca să se împlinească o pace adevărată, - și e bine și foarte folositor ca țara noastră să-și fi însemnat locul printre acei cari caută să însoadăze în lume stări de drept și de libertate. /Reprezentanții opozițiilor majoritare din țări vecine - Serbia, Polonia, Bulgaria, Finlanda, ba chiar Ungaria, ne-au spus cât de bine a făcut România că prin acțiunea noastră - singura acțiune independentă de acest fel - a arătat cât de strâns legat este Răsăritul European de o ordine europeană generală, legată de valorile civilizației europene/.

În ce privește rezultatele practice ale străduintelor noastre ele au fost până acum foarte modeste. Aceasta se datorește în principal faptului următor; textul tratatului cuprinde

două feluri de clauze - acele cu privire la care s'a ajuns de mai înainte la un acord între cei patru miniştri de externe, şi acelea cu privire la care marile Puteri au formulat păreri deosebite.-

Până azi, nu s'au discutat decât clauzele de categoria întâia /fruntarii, clauze politice, reparaţiile propriu zise/. Timp de patru săptămâni, delegaţii s'au certat - şi s'au injurat - pentru a şti dacă "Amendamentele" vor fi prezentate celor "Mari" cu o majoritate simplă de voturi sau cu o majoritate de două treimi. Între timp reprezentanţii Statelor mici au pregătit peste două sute de amendamente. La 29 August a intervenit o lovitură de teatru: cei "Mari" au hotărât să susţină împreună /oricare ar fi părerea sau convingerea lor/ clauzele cu privire la care stabiliseră un acord. Astfel a fost zădărnicită munca unei luni întregi şi s'au năruit toate speranţele puse în posibilitatea unor îndreptări sau îmbunătăţiri a textelor iniţiale.

Pentru ţara noastră, această hotărâre a celor "Mari", executată în toate cazurile cu stricteţe, a jucat în favoarea noastră în chestiunea hotărârii Apusean: cu toate eforturile şi unei tirii maghiare acordul cu privire la restituirea integrală a Ardealului a rămas în picioare /ceea ce a îngăduit lui Tătăreanu să dobândească un foarte uşor "succes"/.

În toate celelalte chestiuni însă - garanţii politice, preoiziuni cerute pentru evacuarea trupelor, pentru restituirea prizonierilor, pentru stabilirea reparaţiilor - acordul între cei "Mari" a jucat s'au va juca împotriva noastră. Am avut durerea să vedem cum amendamente pregătite cu toată grija de noi, au căzut în urma intervenţiunii unuia dintre cei "Mari" /chiar francez sau englez - care înainte şi faţă de noi se pronunţase categoric în favoarea tezei noastre./ Nici o consideraţie de principiu nu a fost luată în seamă, nici un argument de drept nu a fost respectat, nici o problemă nu a reţinut atenţia Conferinţei. Coplesiti de cerşurile lor proprii, dornici să nu întindă prea mult discuţia, nerebădători să înceapă cât mai curând cearta cea mare cu privire la Germania /problema Nr. 1/, delegaţii Marilor Puteri au izbutit până acum să-şi impună voinţa şi să înlăture toate amendamentele care tindeau să îmbunătăţească opera lor, de o atât de înosmnică valoare.

Vom vedea acum ce va face conferinţa în faza a doua, adică

././.

00063

atunci când va avea de discutat problema care nu au fost încă "deslegate" de cei "Mari" și când va avea de ales între mai multe texte pentru fiecare articol.-

Cei mici vor avea un joc mai mare; vor avea oarecare libertate de a alege între soluții deosebite, - și în ce ne privește, vom căuta să ne folosim în aceasta libertate pentru a lămurii din nou vederile noastre cu privire la "independența economică" a țării, la Dunăre și la instanțele judecătorești superioare, care ar trebui să hotărască despre executarea tratatului. Mă tem însă că și în aceasta nouă fază cei "Mari" vor căuta s'o ia înainte, stabilind între ei anumite tranzacții care să zădărnicească lupta pentru principii a celorlalți. Conferința e grăbită: în Oct, trebuie să se întâlnească Națiunile Unite la New-York. Apoi vine la rând "pacea" cu Germania. Mai târziu "pacea" cu Austria. În asemenea condiții, nu se ține seamă decât de pozițiile pe care tind să sile asigure celor două tabere ce își stau față în față; principiile nu mai au însemnătate, iar "problemele" nu sunt cercetate, pentru a nu se pierde timp.

Descurajarea mea, - unică participă dintr-o adâncă descurajare generală - nu ne va împiedica să ne facem datoria până la capăt. Am ținut însă să vă împărtășesc simțămintele noastre, față de "provizoriul" care se alcătuiește aici, și care trezește cea mai vie îngrijorare la toți cei cari doresc o pace dreaptă și temeinică. E vădit că străduințele de a împăca lumea au dat până acum greș și că pe măsură ce dăinuiesc conferințele de pace, urajba se întinde și se adâncește.

Țin să vă asigur, la sfârșit, că toate problemele noastre au fost bine lămurite, pe lângă șefii Marilor Delegații / în deosebi problemele politice / cât și cele economice / discutate ore întregi cu diferiți experți /

Deasemeni au fost lămurite chestiunile de hotăr. Cretzeanu v'a scris pe lung în chestia Basarabiei. Memoriul cel mare nu po meneste decât în mod subsidiar de aceasta chestiune deoarece se asează pe platforma armistitiului / dorit și acceptat de fruntașii Marilor Partide politice din țară /, - și aprijind pe acest armistitiu toate revendicările imediate. Memoriul redactat de Tilea cu asentimentul nostru, arată însă în ce a constatat cu adevărat preținsul "acord" din 27 Iunie 1940 cu privire la Basarabia și Bucovina; - toate lămuririle noastre au limpezit aceasta chestiune, - iar declarațiile oficiale ale partidelor din țară - declarațiile Domniei - Voastre și observațiile partidului Partidului Național

00064

Liberal/, - declaratiile pe care le-am remis, cu scrisori lămuritoare, diferitelor delegatii, întăresc în mod definitiv punctul de vedere al Națiunii cu privire la provinciile ce ne-au fost luate.

Vă rog, Iubite Doamnăle Președinte, să primiți încredințarea simțimentelor mele cele mai curate de dragoste și de devotament.

ss/Grigore Gafencu.

P.S. La Geneva sunt nevoit să mă ocup de un atac pus la cale împotriva noastră de Leg.Rom.din Berna prin ziarul "Gazete de Lausanne" - atac care reproduce cele spuse de Maurer în "Scânțeta". - Am făcut o întâmpinare care restabilește adevărul - și care nădăjduiesc a pune capăt acestor uneltiri.

copie, vezi vol. 7. f. 78-79. 7 Octombrie, 1946

00063

Iubite Domnule Maniu,

Flecarea neașteptată a Dlui B. mă silește să întrerup muna în care sunt cufundat / pregătesc, împreună cu atât de deosebiții mei tovarăși un memoriu final, menit să exprime imensa desamăgire a poporului nostru, - și să indice în același fel care din hotărârile Conferinței trebuiesc supuse în viitor unei adânci, temeinice și complete revizuirii / - ca să vă scriu în mare grabă aceste câteva rânduri. Amicul Coste va trimite un material variat, - care vă va da o idee despre străduințele noastre, - politice, diplomatice și ziaristice.-

Credeam că nu se putea face mai mult decât am făcut, cu toate puterile și din toată inima. Neputând schimba multe lucruri / deși am putut înfrâuri problema Dunării, aplicarea clauzei judecătorești, - Tribunalul dela Haga - etc. / - am fost cenzorii Conferinței. Cuvântul nostru, chiar când nu era urmat - și vaia nu prea era urmat :- a fost auzit și ascultat de toți, - și nu a fost nedreptate care să nu fi ridicat numai decât un protest din partea noastră.-

În această privință dosarele Conferinței vor cuprinde un șir de note și de întâmpinări românești, - și aceasta va fi folositor pentru munca de revizuire și de îndreptare care va trebui să înceapă, numai decâtă după încheierea Conferinței.- Fără o asemenea muncă nu va putea fi Pace. / ne-am silit s'o arătăm în toate scrierile noastre / - hotărârile tratatelor de pace nu fac decât să mărească dezordinea și tulburarea lumii.-

De îndată ce vom încheia memoriul final / adică chiar în această noapte / vom începe să redactăm un memoriu pentru Dvs. și pentru dl. B. Vom cuprinde în această scriere informații, tălmăcirii și sugestii.-

Colaborarea aci a fost frățească / în afară de un incident absurd provocat de N. Dianu, care, fudul ca toți proștii, a vrut să lucreze de capul său / - și

...//.

00066

despre toate acestea vă vom scrie de îndată ce voi
încheia activitatea noastră.-

Vă rog să comunicați Dlui B. respectoasele
mele salutări și să primiți, iubite Domnule Maniu încre-
dincțarea simțămintelor mele de dragoste și de devotament.

/ss/ GRIGORE GAFENCU..

Paris, 15 Octombrie 1946.
Hotel Lancaster.
copie - vezi vol. 7. f. 80-90.

00067

DARE DE SEAMA

Înainte de a încheia activitatea noastră, la Conferința din Paris, țin se va face o scurtă expunere despre străduințele depuse de grupul nostru pentru apărarea intereselor românești.

Amintesc dintru început legăturile de solidaritate ce ne unesc cu partidele politice care duc în țara lupta pentru independența politică și economică a României.

Cauza pe care grupul nostru a înțeles să o susțină la Paris este însăși cauza Națiunii române reprezentată de partidele național-țărănesc, național-liberal și social democrat.

I.

Grupul nostru a prezentat Conferinței din Paris note și scrisori exprimând punctul de vedere al opiniei publice românești, - și anume:

1) Memoriul intitulat "România în fața Conferinței Păcii", în două versiuni - una franceză și alta engleză - la data de 6 August 1946.

Acest Memoriu avea drept scop principal să ceară respectarea drepturilor politice și economice ale României, cel puțin în măsura în care ele fuseseră asigurate prin Convenția de Armistițiu din 12 Septembrie 1944.

2) Un memoriu suplimentar, predat delegațiunilor la 17 August 1946.-

Acest document a fost întocmit de îndată ce proiectul de Tratat de Pace cu România, alcătuit de Consiliul celor Patru Miniștri de Externe, a fost publicat.

3) O lucrare cuprinzând adnotațiile privitoare la fiecare articol din Proiectul de Tratat de Pace, - adnotații făcute pe însăși exemplarele Proiectului de Tratat. Acestei lucrări i s'a asigurat o răspândire cât mai largă pentru a se evidenția în mod practic, diferitelor delegații

...//...

neajunsurile și nedreptățile cuprinse în Proiectul de Tratat de Pace cu România.--

4) Însfârșit, conform unei hotărâri luate la 25 August și consemnată într'un proces-verbal, grupul nostru a redactat un Memoriu final, menit să arate "nedreptățile și pagubele suferite de România din ziua Acordului de la Moscova din 23 August 1939 și până la semnarea Tratatului de Pace".

Aceasta din urma lucrare a fost prezentată Conferinței tot în doua versiuni, - una franceza și alta engleză-, sub titlul de "Observațiuni cu privire la Proiectul de Tratat de Pace cu România", la data de 9 Octombrie - adică în ajunul zilei în care Proiectul de Tratat, revăzut și amendat de Comisiuni, trecea în fața Adunării Plenare.

Activitatea de informare a membrilor diferitelor delegații, a fost complectată, în cursul celor doua luni și jumătate cât a ținut Conferința, prin numeroase note speciale sau scrisori personale referitoare la problema evacuării teritoriului, a prizonierilor, a reparațiilor, a Dunărei, a independenței economice, etc.

Am căutat, în acelaș timp, împreună cu colaboratorii mei să păstrăm un contact strâns cu delegații și experții statelor reprezentate la Conferința pentru a-i pune, verbal și direct, în cunoștința, atât cu chestiunile ridicate de Proiectul de Tratat, cât și cu acele referitoare la situația din România (situația partidelor în genere, legea electorală, presiunile în vederea alegerilor, situația specială creată partidului social-democrat, etc.)

Grupul nostru a ținut de asemenea să mențină un contact permanent și legăturile cele mai vii cu presa reprezentată la Conferința. Grație acestor legături temeinice, stabilite din vreme, activitatea noastră ca și interesele românești susținute de noi au fost semnalate și sprijinite cu simpatie de numeroase ziare americane, engleze, franceze, elvețiene, portugheze, etc.--

Interview-uri și articole de ale mele au apărut în primele pagini și uneori la loc de frunte în diferite jurnale și reviste apusene, - semnalez printre altele interview-urile din "New York Herald Tribune", "Une Semaine dans le Monde", "Weltwoche", "Zuricher Zeitung", "La Libre

Belgique", etc., - articolul din revista "Documente", precum și cele trei editoriale apărute în "Journal de Geneve" și reluate apoi de agenția Reuter pentru presa mondială. Subliniez însăși că, inspirat de activitatea grupului nostru, cel dintâiu ziar politic al Franței, "Le Monde" a consacrat mai multe editoriale pentru apărarea cauzei românești, - cităm astfel articolele referitoare la problema reparațiilor și la problema Dunărei precum și cel cuprinzând o expunere critică a întregului Tratat de Pace cu România.-

Marile ziare anglo-saxone care apar la Paris - "New York Herald Tribune" și "Daily Mail" - au consacrat de asemenea articole documentate, - direct inspirate din diferitele noastre memorii și note, problemei Dunărei și problemei reparațiilor.-

II.

Voi aminti acum tezele principale care au fost susținute de grupul nostru, fără a intra însă în amănunte, de oarece ele sunt precis lămurite în diferitele memorii și note.-

Trei categorii de probleme erau de luat în considerație: problemele teritoriale, problemele politice și problemele economice.

1) În ce privește problemele teritoriale, grupul nostru a luat poziție, cu hotărâre și precizie, în chestiunea hotarului apusean cerând anularea "Arbitrajului dela Viena" și restaurarea integrală a vechii noastre frontiere. Deși pusă la ordinea de zi a Conferinței și dezbătută, atât în ședințele plenare cât și în Comisii, problema Transilvaniei era de fapt mai înainte deslegată, în urma acordului deplin ce se stabilise între cei patru Miniștri de Externe. Grupul nostru a avut prilejul să exprime adâncă mulțumire a întregului popor românesc pentru actul de dreptate ce i s'a făcut.-

Problema hotarului nostru nordic și răsăritean nu figura pe ordinea de zi a Conferinței, de oarece era privită ca fiind "soluționată" prin actul de Armistițiu încheiat între Națiunile Unite și România. Cu toate acestea, am hotărât dela început să revenim asupra chestiunii Basara-

00070

biei și Bucovinei de Nord și să expunem în cursul Conferinței nedreptatea care s'a făcut României la 26 Iunie 1940.

Cel dintâia Memoriu publicat a semnalat aceasta problema printr-o harta etnografică precum și prin unele considerațiuni de caracter istoric. Cel de al doilea Memoriu a arătat precis ca cedarea provinciilor răsăritene nu s'a făcut pe temelul unui "acord" ci în urma unei note ultimative. În sfârșit, Memoriul final a expus cu toată apăsarea, nedreptatea făcută poporului român prin actul de samavolnicie dela 26 Iunie 1940.-

În aceeași chestiune am trimis Conferinței, spre completarea memoriilor noastre și întărirea tezelor susținute de noi, declarațiunile oficiale ale partidelor național-țărănesc și național-liberal care cuprindeau de asemenea afirmarea drepturilor noastre etnice și istorice asupra provinciilor răsăritene.

În sfârșit ultimul Memoriu, desăvârșind o argumentare pe care am susținut-o în timpul Conferinței a arătat cum cedarea Dobrogei de Sud a fost impusă României printr'un act arbitrar de voința al conducătorilor Germaniei naziste.

2) Întru apărarea independenței noastre politice grupul a cerut:

a. un text precis și categoric stipulând evacuarea completă a teritoriului românesc ;

b. garanții efective de ordin internațional pentru ca principiile enunțate în primele articole ale Proiectului de Tratat referitoare la libertățile individuale și politice ale României să aibă o valoare reală;

c. așezarea Tratatului de Pace sub înalta obladuire a Curții Internaționale de Justiție pentru ca interpretarea textelor și deslegarea diferendelor să nu rămână în atribuțiunea exclusivă a unor organe politice și diplomatice, ci să fie supusă unui control juridic.-

3) Pentru apărarea independenței noastre economice am cerut:

a. înființarea unei Comisiuni de reparații și restituții;

b) revizuirea întregului capitol al reparațiilor; care pune în sarcina României obligații nedrepte și istovitoare imposibil de implinit;

c) reducerea cererilor de despăgubiri anglo-saxone conform unor principii de echitate și ținându-se seama

00071

de sleirea completă a economiei românești;

d. integrarea economiei românești în economia mondială prin introducerea clauzei națiunii cele mai favorizate și prin înlăturarea sistemului de acorduri speciale și a legislației discriminatorii în virtutea căreia au fost înființate, în afară de orice norma de drept și buna gospodărie diferitele Sovrom-uri;

e) menținerea principiului libertății de navigație pe Dunăre garantat printr'un control internațional pe temeiul vechilor așezăminte europene ale Dunărei rămase în vigoare în ciuda prefacerilor adânci din vremurile din urma.

III.

Aproape toate tezele susținute de grupul nostru au găsit la marea majoritate a delegațiilor înțelegere și simpatie. Mai multe state mici printre care unele aparținând Commonwealth-ului britanic s'au inspirat direct din documentele noastre pentru a cere crearea unei Comisii de Reparații și reducerea uriașelor sarcini cari apăsă economia românească. Alți delegați, reprezentând cele mai mari puteri ne-au declarat deschis ca tezele grupului nostru, întemeiate pe principii de interes general, se confundă cu țelurile mai îndepărtate pe care Marile Puteri apusene sunt hotărâte să le atingă. Toate aceste delegații au întreținut cu noi o corespondență quasi-oficială.

Totuși trebuie să constatăm cu adâncă părere de rău, - părere de rău pe care am exprimat-o categoric și stăruitor în declarații și articole de ziare precum și în Memoriul final - ca cele mai multe dintre dreptele noastre cereri nu au fost luate în considerație de Conferința. Au trecut astfel nemodificate articolele referitoare la evacuarea trupelor străine, la prizonierii și la reparațiile propriu zise. Aceasta neputința de a schimba stipulațiile inițiale ale Proiectului de Tratat se datorește următoarelor cauze:

1) Atmosferei încordate care a dăinuit dela începutul Conferinței și care a fost tot mai mult agravată prin discursurile și atitudinile violente ale reprezentanților Uniunii Sovietice și ai grupului de state de sub in-

...//...

răurirea Moscovei.

Puterile occidentale, chiar atunci când au încercat să apere "principiile" nu au îndrăznit să împingă rezistența lor până la capăt, deoarece erau hotărâte să evite cu orice chip un conflict sau chiar o spartură între Marile Puteri.

2) Doriinței Puterilor Apusene de a ajunge numai decât la rezultate "concrete" chiar în cursul acestei Conferințe. În acest scop ele s'au învoit cu URSS ca în fața Comisiilor, Marile Puteri să sprijine (oricare ar fi convingerile lor !) toate articolele asupra cărora cei patru Miniștri ai Afacerilor Străine stabilisera un acord. Astfel au trecut, cu toată opoziția micilor puteri cele mai multe clauze politice și economice din Proiectul întocmit de Miniștrii de Externe.

3) Nerăbdărei reprezentanților Marilor Puteri de a ajunge cât mai repede, fie chiar cu sacrificiul unor poziții în chestiunile răsăritene la cercetarea problemei capitale, decare după părerea lor atârna pacea lumii; problema germană.

4) La aceste cauze de ordin general se adaugă, în ceace privește Tratatul cu România, o cauza specială de o deosebită gravitate.-

Delegația oficială română nu a avut curajul să ridice niciuna din problemele de care arau legate independența politică și independența economică a țării. Spre deosebire de alte delegații, ca de pildă delegația ungară și delegația finlandeză, care au încercat să apere cauza țărilor lor chiar împotriva revendicărilor rusești, reprezentanții oficiali ai României au rămas statornic sub controlul Delegației sovietice și nu au îndrăznit să ridice glasul nici pentru a cere evacuarea trupelor străine, repatrierea prizonierilor, garantarea libertăților politice și nici pentru a arăta uriașele sarcini îngrămădite în mod abusiv de către Uniunea Sovietică asupra țării. Cu toate întrebările puse de delegații celorlalte țări cu privire la "reparațiile" impuse României, cu toate destăinuirile facute de presă în aceasta privință, delegația română a rămas muta ascunzând chiar memoriile alcătuite de experții săi și refu-

zând astfel, în mod vădit, să apere cauza României. Acestui fapt i se datorește ca delegațiile Puterilor Occidentale nu s'au considerat să arate față de problema reparațiilor românești aceeași sollicitudine pe care au arătat-o pentru aceea a reparațiilor ungare și finlandeze.

Delegația oficială română s'a mărginit să atace doar cererile de despăgubiri formulate de Puterile Occidentale. Undele din acestea erau într'adevăr excesive și nedrepte, așa cum am arătat cu stăruință în memoriile noastre ca și în notele și scrisorile personale adresate direct conducătorilor delegațiilor respective. Faptul însă ca delegația noastră oficială, acoperind uriașele sarcini impuse de Soviete, nu a atacat decât cererile Puterilor Apusene - vădind astfel partinire ba chiar un spirit de ostilitate sistematică față de Occidentali, - a împiedecat pe reprezentanții acestor puteri să reducă, în măsura în care s'ar fi convenit, pretențiile lor împotriva României. Străduințele noastre au fost neputincioase față de jalnica impresie produsă de vinovata slugarnicie dusă până la trădarea intereselor naționale de care a dat dovada delegația oficială română. În aceeași privință expunerea amănunțită a problemei reparațiilor românești, pe care delegatul american Thorp a făcut-o în ședința din 23 Septembrie 1946, va rămâne un act de acuzare, de o nemai pomenită gravitate, împotriva reprezentanței oficiale române.-

Datorita condițiilor arătate mai sus, întreaga activitate a Conferinței a dat impresia unei lupte între două tabere adverse dornice să-și asigure fiecare poziții cât mai avantajoase pentru ziua de mâine și gata să treacă cu vederea problemele propriu zise aflate pe ordinea de zi.

IV.

Trebue să semnalez totuși unele rezultate pozitive la împlinirea cărora am contribuit prin activitatea noastră :

1) În problema Dunărei deși nu s'a ajuns la o deslegare imediată și precisă cum am fi dorit-o, s'a obți-

...//...

nut totuși un rezultat care țin seama de principiile aparate de noi prin Memorii, note speciale și presa. S'a admis astfel, chiar în textul Tratatului, afirmarea libertății navigației și a egalității de tratament. Tot odată s'a hotărât convocarea în termen de șase luni a unei Conferințe internaționale cu participarea nu numai a Statelor riverane dar și a Marilor Puteri interesate - și s'a recunoscut, pe cale subsidiară, existența în drept a vechilor așezăminte internaționale, care vor dăinui până la o nouă reglementare a regimului dunărean.

2) Adoptarea clauzei națiunii celei mai favorizate a fost recomandată, asigurându-se astfel în principiu o legătură constantă între toate economiile naționale de care depind însăși unitatea și libertatea economiei mondiale.

Se cuvine să semnez ca în același timp cu adoptarea acestui principiu de către Conferința de Pace, organizația Națiunilor Unite desfășoară prin Consiliul Economic și Social precum și prin alte organisme afiliate, cea mai vie activitate pentru întocmirea unui plan unitar de refaceere a economiei europene.

Proiectele de pe acum cunoscut stărui asupra necesității de a considera economia europeană, care trebuie reconstruită, ca un tot cuprinzând și ținuturile balcanice și Dunărene. Aceste proiecte condamna de pe acum cu asprime măsurile discriminatorii care se ridică în calea liberărei și unificării economiei europene.

3) Recursul la Curtea Internațională de Justiție suprem for judecătoresc strâns legat de Organizația Națiunilor Unite, a fost admisă în principiu de Conferința. Aceasta instanța capată astfel dreptul de a interpreta textul tratatelor și de a judecă litigiile isvorate din aplicarea lor

Firește, se cade să amintim ca toate aceste rezultate pozitive nu au până acum decât un caracter provizoriu. Ele sunt simple recomandări (votate cu o majoritate de doua treimi) pe care Conferința le supune hotărârei finale a celor patru Miniștri ai Afacerilor Străine. Este de

presupus ca aceste propuneri vor mai avea de infruntat o dărză opoziție. De pe acum însă marea majoritate a națiunilor s'a pronunțat în favoarea lor.

Cei mai însemnați bărbați de Stat din apus au încercat să potolească intrucâtva îngrijorarea generală, pricinuita de neputința Conferinței de a ajunge la soluții drepte, precise și definitive, printr'un șir de declarații în favoarea unei federări economice și politice a Europei. Amintim astfel diferitele discursuri ținute de Domnul Winston Churchill pe aceasta tema și indeosebi cuvântarea sa dela Zurich, cele două alocuțiuni ale secretarului de Stat Byrnes; precum și ultimele cuvântări ale Mareșalului Smuts. Se pare ca ne-am aila în ajunul enunțării unui program mai precis referitor la organizarea sistematică a continentului European, ca o prima etapa a unei așezări unitare a lumii.-

Un asemenea program întâmpină mari greutăți și este încă departe de a fi implinit. Totuși trebuie să subliniem cu bucurie ca el se papropie de ceace grupul nostru, dând glas dorințelor întregului neam românesc, a cerut cu stăruința Fruntașilor Mariilor Puteri în repetate rânduri. În adevăr am stăruit pentru enunțarea unui program precis de organizare a Europei, potrivit principiilor veșnice ale civilizației sale, și la care toate popoarele Continentului să poată adera cu hotărâre.-

Afirmarea unui asemenea program, sprijinit pe uriase forte morale și materiale, ar putea stârni un mare curent de solidaritate europeană, dând fiecarui popor care luptă astăzi izolat pentru apararea ființei și credințelor sale, o ținta comună de atins.-

V.

Grupul nostru s'a constituit pentru apărarea cauzei românești la Conferința Pacii. Conferința a luat sfârșit; Pacea însă nu e încă implinită. Va fi nevoie de multe eforturi pentru a se ajunge la acea ordine unitară

...//...

și generală care singură poate chezași astăzi pacea și securitatea popoarelor.-

Misiunea grupului nostru nu este deci încheiată. Trabue să ne străduim mai departe lămurind și apărând principiile pe care le-am ~~în~~ pus înainte, în timpul acestei conferințe. Trebuie să căutăm să dobândim pentru credințele pe care le-am aparat în numele poporului nostru și care astăzi sunt cunoscute de fruntașii tuturor statelor, o consfințire în cadrul noii organizări a lumii.

Tin să arăt, la sfârșitul acestei etape a activității noastre, ca ea s'a desfășurat de la început într'un spirit de deplină solidaritate și în cea mai desăvârșită prietenie. Mulțumesc deci din toată inima tuturor aceluia care prin sfatul sau munca lor neobosită au contribuit la încheierea unității noastre sufletești și la împlinirea datoriei către țară.-

ss. Grigore Gafencu

Înainte de a ne despărți constatăm bunele rezultate obținute printr'o strânsă colaborarea între noi, cei azi prezenți și cei cări între timp au părăsit Parisul. Meritele revin în primul rând prietenului Grigore Gafencu, care cu maestrie a știut să facă să fie auzite și cunoscute părerile și simțămintele poporului român.-

Deosebit de meritoasă a fost munca fără preget și fără odihnă a echipei de tineri Români și Românce în frunte cu prietenul Brutus Coste și anume:

Aristide Burillianu, Emil Ciurea, Leontin Constantinescu, Maurine Ghyka, Ion Haralamb, Cocuța Manescu, Barbu Niculescu, Mica Paraschivescu. Radu Plessia, Titu Rădulescu-Pogoneanu precum și colegii noștri militari Lt. Col. Constantin Atanasiu, Maior George-Emil Iliescu și Maior Basil Rațiu.-

Paris, 16 Octombrie 1946

Prof. Augustin Popa
George Raut
pt. V.V. Tilea-
G. Raut
D.N. Ciotori.

N. Caranfil, personal
și pentru Alexandru
Cretzianu

N.I. Herescu

00077

C O P I E

2 Septembrie 1946.

STIMATE DOMNULE MANIU,

Vă scriu de pe bordul vasului "Aquitania" în drum spre America. Am primit la Londra, în ajunul plecării, textul instrucțiunilor Dvs din 1 August ("Drama sud-est europeană și declinul autorității anglo-americane văzute prin prisma situației din România") a declarațiilor făcute la 8 August 1946 în legătură cu proiectul tratatului de pace și a scrisorii ce ați adresat la 15 August Comisiunii de control.

Voi utiliza aceste instrucțiuni și documente în sesiunea ce voi începe în Statele Unite. Asemenea, am luat măsurile necesare pentru ca aceste texte să parvină tuturor prietenilor noștri care continuă sesiunea în Europa.

Dela Londra v'am trimis prin dl. Pogonceanu :

1). Schimbul de scrisori ce l'am avut cu dl. Cernel Bismu, cu privire la adeziunea d-sale la grupul de organizare a sesiunii în străinătate.

2) Textul memoriului suplimentar depus după aplicare proiectului tratat de pace cu România.

3). Interviewurile date de dl. Gafencu ziarelor "New York Herald Tribune" și "Le Semaine dans la Monde".

Nu v'am mai scris, dela plecarea mea din Istanbul, deoarece voiam să vă raportez în mod precis dacă am putut îndeplini mandatul ce ați binevoit a-mi da prin scrisoarea Dvs. din 27 Mai 1947.

Sub rezerva celor ce voi putea pune la cela în Statele Unite, cred că am reușit a așterne bazele unei conlucrări armonioase între acei Români din străinătate doriți de a lupta pentru redobândirea drepturilor și libertăților neamului nostru. În afară de semnatarii procesului verbal din 11 Iulie 1946 (pe care vi l'am transmis prin dl. Pogonceanu) eu mai aderat succesiv la grupul de organizare: Dăil

./.

00078

Const. Antoniadă, Ciotori, N. Gărnăfil și, acum în urmă, după convorbirile se le-am avut eu el la Londra, dl. Cornel Bănuș. Pe de altă parte, am scris din Londra dlui Augustin Popa spre a-i reînnoi invitațiunea de a adera și el. Nu mă așteptase că voi primi din partea d-sale răspunsul afirmativ pe care mi l-a făgăduit.

Această acțiune de unire se impunea în momentul Conferinței de Pace spre a prezenta un front comun în fața trădătorilor veniți sub numele de "Delegațiunea Română" să execute la Paris ordinele primite din partea unui guvern străin.

În ce privește activitatea desfășurată la Paris veți primi o dare de seamă amănunțită din partea dlui Gărnăfil. Din cauza operațiunii de hernie la care am fost supus și, apoi, din cauza plecării mele în Statele Unite (unde țineam să ajung înaintea dlui Rales) nu am putut sta la Paris decât vreo două săptămâni, dar mi-a fost dat să constat cu satisfacție că activitatea neobosită dusă de la începutul Conferinței de dl. Gărnăfil a compensat în mare măsură carența dlui Tătărescu și a acoliților săi. Dl. Gărnăfil nu a cruțat nici o efortare pentru a face ca adevăratul punct de vedere românesc să fie cunoscut de toate delegațiile și de toți ziariștii.

Dl. Tilea a dat cel mai deplin concurs dlui Gărnăfil până în momentul când am plecat amândoi la Londra (unde, precum voi arăta mai departe, dl. Tilea mi-a asigurat contacte importante în cele patru zile petrecute în Capitala Angliei). În timpul cât am fost la Paris am luat parte la discuțiunile cu membri diferitor delegațiuni și ai presei. Deasemenea dl. Gărnăfil a dat cel mai deplin concurs îndată ce s'a însoțit la Paris. Dnii Coste, Burileanu, Titu Pogoneanu, Ciurea, Fleșia și maior Rațiu au asigurat cu mare sârguință și devotament lucrările de secretariat. Activitatea desfășurată de grupul nostru în general și de dl. Gărnăfil în particular se poate descrie în modul următor:

1) Memorii și memorandumuri. S'au remis delegațiilor:

a). Memoriul tipărit în limbile franceză și engleză intitulat "La Roumanie devant la Conférence de la Paix".

Acest memoriu a fost remis și tuturor ziaristilor și răspândit în diferite țări. A avut un succes deplin și a făcut obiectul celor mai favorabile comentarii de presă (o colecție completă de ziare vi se va trimite).

b). Memorandum-ul suplimentar conținând o critică sumară a proiectului de tratat de pace.

c). Un text al tratatului adnotat pe articole, conținând diferite sugestii de amendamente.

2). Demersuri pe lângă delegați. Fie singur, fie însoțit de unul din noi, dl. Gafencu a luat contact cu membrii marcanți ai delegațiunilor ce nu fac parte din "blocul slav" și în mai multe cazuri cu înșăși șefii delegațiunilor (ca de exemplu Dnii Tsaldaris, Spaak) sau cu delegații în comisiunea tratatului cu România (Dnii Harriman, Gladwin, Jebb, Massigli, etc.). Situațiunea actuală din România a fost expusă în amănunte, insistându-se în special asupra necesității retragerii tuturor trupelor străine, a recalculării reparațiunilor, a libertății alegerilor sub supravegherea unor observatori străini. Cu prilejul acelor convorbiri, chestiunea Basarabiei a fost expusă în toată amploarea ei.

3). Contacte personale. Dl. Gafencu a dat aproape în fiecare zi mese intime pentru membrii diferitelor delegațiuni și pentru zieriști. Asemenea a menținut un contact constant cu reprezentanții presei internaționale, a agenților de informații și a societăților de radio-difuziune. Dl. Tiles, de partea sa, a dat mai multe mese intime pentru membri delegațiunilor și zieriști.

4). Interviewuri și articole de ziare. Interviewurile date de dl. Gafencu ziarului "New York Herald Tribune" (care este organul cel mai citit în cercurile Conferinței de Pace) și în "La Semaine dans la Monde" au stârnit un deosebit interes.

Acțiunea pe lângă zieriștii străini s'a reflectat în multe articole publicate în presa americană, engleză și elvețiană (citez spre exemplu articolul de fond din 15 August din "Neue Zürcher Zeitung", articolul din "Gazette de Lausanne" din 12 August, articolele din "Basler Nachrichten",

"Tribune de Lausanne", "Chicago Daily News" și "Manchester Guardian" cari au arătat, mai toate, cu multă ironie că dl. Tătăărăscu a apărut interese străine de ale țării pe care e presupus a o reprezenta).

Trec acum la o chestiune care trebuie clarificată: aceea care face obiectul punctului 7 al instrucțiunilor Dvs. din 1 August. Precizez mai întâi că chestiunea Basarabiei a fost nu numai amintită cu orice prilej în memorandum-ul tipărit, dar a făcut obiectul celor 2 hărți anexe care arată, pe de o parte pierderile de teritorii și de populație suferite de România iar pe de alta, situațiunea etnografică a Basarabiei (aceeași hartă a apărut în memoriul prezentat de dl. Tătăărăscu tăindu-se însă Basarabia de Nord).

Veți fi putut vedea apoi că problema Basarabiei și Bucovinei de Nord a fost pusă în modul cel mai precis în memorandum-ul suplimentar.

Dealtfel - precum am spus mai sus - nu a fost nici o convorbire în care această chestiune să nu fie amintită, arătându-se că România a trebuit să cedeze în fața forței covârșitoare, dar că nu a renunțat, în sufletul ei, la acele provincii (în memorandum-ul tipărit s'a evitat dealtfel orice cuvânt sau frază care să însemne o renunțare a României la Basarabia și Bucovina de Nord).

În acelaș timp și ținând seamă de instrucțiile Dvs., vom căuta a serie sau a inspira articole de ziare și de reviste care să ridice din când în când chestiunea Basarabiei și a Bucovinei de Nord și s'o menție vie în atenția opiniei publice mondiale.

Sunt dator însă să adaug că, împreună cu dnii Gafencu, Tiles și Căranfil am socotit că nu era potrivit a merge mai departe deocamdată. Cu riscul de a nu fi în totul de acord cu Dvs. trebuie să exprim părerea că o cerere formală de a se reveni asupra acceptării condițiilor de armistițiu, nu numai că nu ar avea cea mai mică șansă de izbândă, dar ar îndispuce serios guvernele din Washington și Londra, influențând defavorabil asupra altor chestiuni a căror re-

00081

zolvare urgentă o aşteptau.

Acele guverne urmăresc - cu încetineală şi prudenţă excesivă, dar totuşi urmăresc - revenirea la o situaţie de independenţă a ţărilor aflate azi în "zona rusească". Ele speră să poată ajunge la evacuarea României de către trupele ruşesti şi la reintronarea libertăţilor democratice. Eforturile lor se lovesc însă de pretextul invocat de guvernul din Moscova că, în România, partidele istorice sunt ostile Rusiei şi hotărâte "a sabota" condiţiunile Armistiţiului. Revendicarea - oricât de legitimă - a Basarabiei, înainte ca trupele sovietice să fi ieşit din ţară, ar da un nou pretext guvernului sovietic de a-şi menţine trupele în România şi de a împiedeca instaurarea unor condiţiuni politice normale.

În toate conversaţiunile ce le-am avut cu personalităţi politice sau înalţi funcţionari americani şi britanici, am fost îndemnaţi cu cea mai mare seriozitate să nu ridicăm această chestiune în momentul de faţă.

Nu trebuie pierdut din vedere dealtfel că punerea în discuţiune a problemei Basarabiei ar atrage automat după sine punerea în discuţiune a hotărîrii din 7 Mai 1946 a celor patru Miniştri de Externe ai Marilor Puteri cari, statuând asupra frontierelor României, ne-au recunoscut Transilvania în graniţele dela Trianon, înlăturând astfel dubiul ce subsista în textul Convenţiei de Armistiţiu. Este bine oare a aduce o stingere unei mari chestiuni naţionale acum din fericire rezolvată în favoarea noastră, ridicând o cerere care, în situaţia de azi, nu are absolut nici o şansă de a fi satisfăcută ? Invocarea principiilor Certei Atlanticeului, adică cererea de plebiscit, nu ar da oare un argument puternic Ungariei, care cere ca propunere alternativă în memorandum-ul ei din 25 Aprilie 1946, să se facă un plebiscit sub control internaţional în Transilvania - teritoriul de acordat Ungariei urmând a se stabili după procentul voturilor exprimate în favoarea ei ?

În ce priveşte precedentul protestului exprimat la Congresul dela Berlin de Ion Brătianu şi Kogălniceanu,

00082

să-mi fie permis a exprima părerea că situațiunea nu este aceeași, căci congresul dela Berlin era chemat să statueze asupra chestiunii, pe când azi din nefericire, chestiunea este deja tranșată prin faptul acceptării condițiilor de armistițiu de către un guvern român desigur mult mai reprezentativ decât acel al dlui Groza.

Observ dealt fel că textul acceptat în Convenția de Armistițiu se referă la așa zisa "înțelegere" din 28 Iunie 1940 și că, la acea dată, s'a produs un protest formal semnat de Dvs., de dl. Dinu Brătianu și de fruntașii partidelor Dvs. (Posed fotocopia celui protest și sper că îmi va fi dat s'o utilizez într'un articol ce vreau să public în Statele Unite). Adaug că situațiunea juridică nu este defavorabilă, tocmai prin faptul că guvernul sovietic, spre a evita orice aluziune la o anexiune nouă, a legat chestiunea Basarabiei de această pretinsă "înțelegere" din 1940. Dar de fapt nu a existat o "înțelegere", căci nota rusească din 26 Iunie 1940 cerea să se "restitue" Basarabia iar răspunsul românesc arată că "pentru a evita efectele recurgerii la forță" se acceptă "condițiunile de evacuare". Nu s'a spus niciodată că se cedează Basarabia ci că se evacuează în fața forței.

Toate acestea se vor putea dovedi cu aște, atunci când va veni momentul prielnic. Nu avem însă interesul a o face acum, nu numai pentru că intervențiunea noastră nu are deocamdată nici un sort de isbândă dar și fiindcă, față de sublinierea acestei situațiuni juridice defavorabile, Uniunea Sovietică ar putea fi îndemnată a cere înscutirea unei clauze precise de cedare a Basarabiei.

Tin să amintesc pe de altă parte că, deși am arătat în convorbirile noastre că expuneam punctul de vedere al celor două mari partide istorice care reprezintă cea mai mare parte a opiniei publice românești, am evitat de a spune precis în memoriile și lucrările ce am remis, că vorbim în numele Dvs. și al dlui Brătianu. Aceasta din două motive : mai întâi fiindcă nu puteam prezenta în numele domniilor voastre un memoriu pe care nu putusem să vi-l supunem în prealabil spre aprobare, și apoi pentru că

este esențial ca să rezervăm toate posibilitățile de viitor spre a se putea cere într-o zi anularea unora din dispozițiile tratatului pe motivul puternic că delegația română care l'a semnat era trimisă de un guvern nerepresentativ și că majoritatea cōvârșitoare a națiunii nu și-a putut spune cuvântul, prin faptul că cererea Dvs. de a trimite reprezentanți la Conferință nu a fost acceptată.

În timpul scurt cât am stat la Londra am avut prilejul să petrec o seară cu dl. Arthur Greenwood - unul din frunțașii partidului laburist care deține un loc de frunte în guvern - și cu Lord Henderson ambii membri ai guvernului Britanic. L-am întâlnit la un dîneu dat de dl. Tîlea, care se află în legătură de prietenie personală cu ei.

La Foreign Office unde am stat mai bine de o oră de vorbă cu Subsecretarul de Stat adjunet, în a cărei sferă de atribuție intră chestiunile românești, am putut iarăși constata că dl. Tîlea se bucură de trecere și considerație.

Am întâlnit deasemeni pe dnii Milan Gavrilovici - cel mai cu vază din șefii politici yugoslavi din exil - și Zalescki precum și pe mai mulți membri ai fostului guvern polonez. Aceștia mi-au dat scrisori și recomandățiuni în vederea colaborării cu compatrioții lor yugoslavi și poloni din Statele Unite. Am avut convorbiri cu Sir Reginal Hoare, fostul ministru britanic în România și cu dl. de Chastelaine (care tocmai primise o scrisoare din partea dvs.)

Impresia generală dela Londra - ca și dela Paris - este întrucâtva îmbucurătoare, având în vedere că se poate constata o evoluție simțitoare a opiniei publice britanice și americane. Nu se mai închid ochii asupra unor situații potrivnice principiilor pentru care a fost dus războiul și se ia în considerație din ce în ce mai serioasă primejdia imperialismului sovietic.

Ni se recomandă însă răbdare, multă răbdare. Ne aflăm desigur în fața unor imperii ai căror dirigenți văd problemele mondiale "sub specie aeternitatis" și e greu să-i convingi - cum am încercat și vom mai încerca a o face

- că prelungirea, chiar pentru scurt timp, a situațiunii actuale din România, va produce ruina economică ireparabilă distrugerea clasei conducătoare și sclavia, urmări dezastruoase pentru întreg continentul european.

Pretutindeni am pledat necesitatea absolută de a se trimite observatori aliați pentru supravegherea alegerilor. Tin să vă semnaliez că ni s'a făcut obiecțiunea că o supraveghere bine organizată a alegerilor ar necesita trimiterea a cel puțin doi observatori anglo-americani pentru fiscare birou de vot (care să stea de veghe pe rând lângă urne). Aceasta ar însemna trimiterea unui contingent foarte important și ar ridica enorme dificultăți tehnice (pe lângă faptul că este puțin probabil că ar fi acceptați de guvernul sovietic). Trimiterea unui număr redus de observatori - cari să meargă cu automobilul din birou de vot, în birou de vot - nu ar asigura o supraveghere efectivă și nu ar putea împiedeca furtul sau măsluirea urnelor. În schimb trimiterea unui asemenea contingent redus de observatori ar avea un foarte mare inconvenient și anume : guvernele din Londra și din Washington ar fi împiedecate să ridice vreun protest după alegeri căci li s'ar obiecta că acele alegeri au fost supravegheate de către ele.

Reiese deci că guvernul britanic nu pare hotărât să mai ridice chestiunea supravegherii alegerilor dar își rezervă posibilitatea să declare că nu recunoaște valabilitatea lor.

În ce mă privește voi pune necontentit problema la Washington în convorbirile cu carcurile oficiale și cu presa.

Vă voi scrie mai pe larg de îndată ce voi fi instalat la Washington și după ce voi fi luat primele contacte. A rămas înțeles cu dl. Cornel Bînu că și d-sa va întreprinde în curând o călătorie în Statele Unite - de preferință însoțit de dl. Augustin Popa, în vederea stabilirii unor legături cât mai strânse cu Românii din America.

Convorbirile mele cu dl. Cornel Bînu au fost din cele mai cordiale și sunt fericit a începe cu d-sa o amicală colaborare, ce se prezintă sub cele mai bune auspicii.

Regret că D-sa menține față de dl. Tilea o autorizație - inspirată desigur de motive sincere - dar care nu-și mai are rostul în momente atât de grave și de hotărâtoare - când trebuie să ne însufletească o singură considerație: aceea de a asigura maximum-ul de eficacitate acțiunii ce o desfășurăm. Amintesc că dl. Tilea are legături numeroase și solide în toate cercurile politice, diplomatice și de presă din România. Nici un alt român nu posedă asemenea legături și posibilități. Dl. Tilea ne poate aduce - și ne aduce deja - un aport considerabil de care ar fi o greșală de neiertat să ne lipsim. Sper deci că eforturile mele (și eventual poate și un indemn al Bvs.) vor face ca dl. Bianu să consimtă a relua relațiunile personale cu dl. Tilea spre a șterge orice impresie că frontul împotriva quislingilor nu ar fi solid și spre a nu da adversarilor noștri speranța unor posibilități de intrigă și de desbinare.

Voi căuta a vă scrie cât mai des din Statele Unite și sper că va fi posibil să primesc la timp toate instrucțiunile ce ați binevoit a-mi mai da.

Primiți vă rog, Stimate domnule Maniu, încredințarea sentimentelor mele de respectuos și afectuos devotament.

ss. Al. Cretzeanu.

Marti 16 Octombrie 1906

00086

IUBITE BUZEL,

Imi pare grozav de rău să aflu că ești bolnav de zonă dar sper că nu e nimic serios și că vei fi în curând restabilit (chestiunea "zonelor" te-a contagionat - Regretabil).-

Nu am primit încă lămuririle. pe aci Gigi imi spusese că mi le va expedia telegrafic.- Sper să vă pot da toate detaliile când va pleca Istin.- (probabil peste vre-o 8 zile).-

In schimb am primit o nouă telegramă dela Guță ca urmare la cea de acum o săptămână, prin care imi spunea să virez fondul pe numele lui Irichard.- De data aceasta imi spune : " Vă invit a răspunde în 48 de ore de executarea dispozițiunei ce urmează să dați pentru virarea sumei ce în chip neregulat a fost depusă pe numele dumașvoastră.-

După cum știți nu am dat dela 6 Martie încoace, nici o urmare și nici un răspuns telegramelor ce mi le-a adresat Guță. Sentimentul meu e de a face la fel și acum.- A răspunde înseamnă că-i recunosc dreptul de a da dispozițiuni reprezentanților României în străinătate.- Aș putea desigur să-i răspund pe adresa lui din Str. Polonă rugându-l să mă lămurească în ce calitate imi adresează asemenea injoncțiuni.- Credeți că e util să o fac?

Dacă da, vă rog să-mi trimiteți o telegramă cu conținut oarecare semnată de Jeanne.- Părerea mea e că e preferabil a nu răspunde deloc.- Presupun că Guță vrea să intenteze o acțiune penală împotriva lui Gigi și a mea și e inutil a-i furniza piese pentru dosar.-

Ce e foarte important însă, este chestiunea procedurii la Berna.- Din câte imi spune un coleg elvețian specializat în chestiuni de drept, trebuie să fi intervenit o sentință a unui tribunal român și pe baza acestei sentințe, Irichard ar fi obținut blocajul.- După părerea lui, în lipsa posibilității de a ne apăra în țară, trebuie obținut ca Guvernul Elvețian să nu-și dea concursul pentru executarea unei eventuale sentințe din țară, prin care ași fi condamnat să vărs banii Statului Român.-

///.

Am intervenit prin Legatiunea Elveției aici și voi
serie și lui de Weck și lui Stucki (șeful Diviziei Politice).
Ar fi bine să li se trimită vorbă și dela noi (Elie a scris în
această privință lui Unchin Barbu).-

Dacă a și intervenit o sentință în țară, observ că nu
am fost citat.- S'a făcut probabil o vastă porcărie în cel mai
strict secret.- S'ar putea oare împiedica ca procesul asupra
fondului în țară să se judece în aceiași condițiuni de ciandesc
tinitate ? Cred că în orice caz, li s'ar putea face mari difi-
cultăți de procedură, fiind dat că nu mă pot cita în regulă apa-
curând.-

Sper să-ți pot da mai multe lămuriri în curând, și că
între timp vei fi putut să-mi spui ce s'a întâmplat la noi.-
Cu mult drag.

ss/. Alexandru

Primesc o scrisoare dela Paris dela fosta mea soție
care îmi confirmă ceea ce credeam a ști, anume că Bianu a tre-
cut în câmpul opus.-

26 Oct. 1946

00088

Întru Domnule Maniu,

Vă trimit aci - alăturata scrisoare pe care DAVILLA, și eu mine v'o adresăm în privința unui eventual demers al Secțiilor Partidelor Agrare, din Europa Orientală și Balcanică pe lângă adunarea Națiunilor Unite.

Nu am avut încă prilejul să vă scriu de când sunt în Statele Unite și îmi rezerv să vă transmit ulterior impresii cu caracter mai general. Până atunci țin însă să lămuresc chestiunea următoare: Am putut constata că Dl. DAVILLA are o pozițiune extrem de puternică aci, atât în cercurile oficiale cât și în cele ale presei, având cele mai întinse relațiuni. ~~Este foarte influent~~ Sunt, deci, convins că nu s'ar putea duce cu folos o acțiune în Statele Unite fără Dl. DAVILLA și nici mai cu seamă, împotriva D-lui DAVILLA. -

De când am sosit aci, Dl. DAVILLA mi-a dat cel mai deplin și cel mai prietenesc concurs. Pot afirma că lucrăm mână în mână. Peste câteva zile vom pleca împreună în vederea adunării Națiunilor Unite și a Consiliului Ministrilor de Externe, la New-York unde ne vom strădui să facem ce putem în sensul eforturilor începute la Conferința de la Paris.

În ce privește poziția D-lui DAVILA, D-sa dorește să vă comunice următoarele:

"DAVILLA consideră că toată vechia lui prietenie personală către GAFENCU, că acesta nu poate vorbi în numele democrației române după ce a fost Ministrul de Externe al dictaturei lui CAROL. De aceea DAVILLA preferă să nu se ralieze grupului format de noi la Paris / al cărui foarte utilă activitate desfășurată la Conferința de Pace o recunoaște/. Totuși el este hotărât, atât timp cât țara trece prin prezentele grele împrejurări, să contribuie la Frontul Unic al Românilor din străinătate stabilind prin mine contactul cu GAFENCU și TILLEA, și cerând numai ca aceștia să se abțină de la încercări de a justifica politica lor din trecut.

"Davilla nu crede în războiu și consideră de altminteri că ar fi cel mai mare dezastru posibil pentru țară. Continuă să speră într-o destindere a relațiilor cu Sovietele și o schimba-

re a metodelor acestora; este însă absolut intransigent cu privire la independența de fapt a României și susține în mod continuu sub semndtură aceasta necesitate în presa de aci. În cazul cel mai rău, ar prefera un "trusteeship" al Națiunilor Unite pentru noi și vecinii din așa zisa "sferă" rusă, pentru un număr de ani.

" Crede în necesitatea unui agrarism radical la noi și a unei economii dirijate pe baza principiilor socialiste. Davilla are admirație pentru persoana Regelui Mihai, pe de altă parte însă, are rezerve în ce privește viitorul monarhiilor din Sudul și Sud-Estul Europei. Față de D-voastră personal are / și a manifestat întotdeauna public ~~entuziasmul~~ ~~entuziasmul~~ și în scrisori private de Dojanu, pe care le-am citit, către conducătorii Români-Americani/ aceleași sentimente de caldă prietenie și de admirație. Are aceleași sentimente față de Dl. Mihalache."

/ Primiți, vă rog, Stimate Doamne Maniu, asigurarea sentimentelor mele cele mai devotate/

/ss/ Al. Cretzeanu./

00090

Iubite Domnule Maniu,

Cu toate că nădăjdiam că puterile anglo-saxone nu vor ceda, conferința Miniștrilor de Externe care va începe la 4 Noembrie, asuora cauzelor tratatului de pace cu România menite să asigure libertatea noastră economică, recursul la Curtea permanentă dela Haga și un regim internațional pentru Dunăre -- și că, pe de altă parte, nu vor recunoaște alegerile dela 19 Noembrie, -- dacă acestea (ce-ce pare cert) vor fi frauduloase, -- am crezut că este bine să prevedem ori-ce eventualitate și să pregătim un demers pentru cazul când America și Anglia s'ar considera forțate de î,prejurări să accepte, chiar provizoria, o tranzacție cu Sivietele în dăua noastră.

Acest demers ne-a părut indicat în urma conversațiilor avute de noi aci cu Dnii Machek și G.M. Dimitrov, despre care ați fost informat. Intra'devăr, faptul că în cursul lunii ce vine vor avea loc alegeri în Bulgaria, Polonia și România și că teroarea exercitată de regimurile controlate de comuniști va produce rezultate similare în cele trei țări, va stabili între acestea un denominator comun, infinit mai important azi, în toia conflictului între Soviete și puterile democratice, decât fostele categorii de "aliat" sau "inamic". Aceste alegeri frauduloase dacă sunt recunescute (sau dacă guvernele care le vor face sunt definitiv prin faptul semnării cu ele a tratatelor de pace) vor pune cele trei țări în categoria Jugoslaviei, formând astfel, împreună cu aceasta și Cehoslovacia, un bloc de peste 100 de milioane subjugat de Rusia Sovietică.

Considerăm deci de cea mai mare importanță ca, în cazul când 1/ Anglo-Saxoni cedează asupra tratatelor de pace și 2) acceptă vreun compromis cu Sivietele ca urmare a viitoarelor alegeri din Bulgaria, Polonia și România (care compromis ar însemna de fapt acceptarea prezentului control comunist în aceste țări) să prezentăm un memoriu celor 51 de delegații la Adunarea Generală a Națiunilor Unite, semnat de însăși șefii partidelor egrare din cele patru țări (eventual și de un reprezentant ungar.)

Un astfel de memoriu comun s'a bizui pe marele interes arătat în occident față de masele țărănești din Europa centrală și balcani, care pe de o parte reprezintă marea majoritate a populației și, pe de altă parte, sunt clasa care opune cea mai mare rezistență comunismului. O astfel de acțiune solidară ar

O astfel de acțiune solidară ar produce desigur cea mai mare impresie aci și ar primi sprijinul întregii clase.

Memoriul (redactat în termeni moderați față de Soviete, dar severi față de guvernele locale) ar invoca principiile Chartei Atlanticului și al Constituției Națiunilor Unite, cât și angajamentele dela Yalta, Posdam și Moscova; mai mult ea ar sublinia adâncă nedreptate ca atunci când Națiunile Unite, în grija lor pentru soarta popoarelor dependente și coloniale, înființează în Consiliul de Mandatari (Trustees) pentru aceste popoare, loc de milioane de oameni care au avut o viață națională de multe secole, independența de cel puțin câteva generații și o veche cultură, să fie lăsați în servitute. Astfel capitolul XI din Charta Națiunilor Unite ar putea servi pentru a aduce în discuția Adunării Chestiunea regiunii oprite de guvernele comuniste din Europa Centrală și Balcani. În plus, războiul nedeclarat între Jugoslavi și Albanezi de o parte și Greci de cealaltă ar putea să fie obiectul unei acțiuni, în Adunare și Consiliu, pe baza articolului 34.

Pentru întreprinderea unei astfel de acțiuni am căuta să obținem ca una sau mai multe delegațiuni să ridice chestiunea în Adunare și, dacă e posibil (ceea ce va fi mai greu) în Consiliul de Securitate.

Pentru ca memoriul să aibă greutate el va trebui deci să fie semnat pentru România de D-voastră și de Dl. Mihalache; pentru Polonia de Dl. Mikolajczyk; pentru Jugoslavia de D-nii Machek și Gavrilovich; pentru Bulgaria de C.M. Dimitrov. (eventual pentru Ungaria, dacă primul Ministru Nagy ar refuza, fiind însuși șeful guvernului, ar putea semna un alt membru marcant al partidului agrar.)

Adunarea Națiunilor Unite va dura probabil până la 8 Decembrie. Dacă deci, alegerile noastre de la 19 Noembrie, care sunt cele din urmă, se constată în mod neîndoielnic hotărârea Anglo-Saxonilor de a ceda Sovietelor, memoriul solidar deja tipărit, ar putea fi trimis pe la 25 Noembrie. Până atunci va fi destul timp pentru a obține asentimentul tuturor conducătorilor susmenționați cărora Dimitrov și cu noi le scrim acum.

Informăm pe D-nii Gafencu, Bianu și Tilea despre inițiativa noastră, cerându-le, bine înțeles, cea mai completă discreție

Cu cele mai bune sentimente, ai D-voastră devotați

ss) Davila

ss) Al. Cretzeanu

00092

P. S. -- Rugăm, la primirea prezentei să telefonați imediat la Berna, printr'un om de încredere din București, comunicând răspunsul D-voastre, cu următorul cod:

- 1) Nu aprobați ideea memoriului; -- sănătatea proastă.
- 2) Aprobați, chiar dacă Mikolajczyk refuză din cauză poziției lui speciale, deci numai cu semnăturile D-voastre, ale D-lui Mihalache, și Dnilor Dimitrov, Machec și Gavrilovich (eventual un ungar) -- sănătate destul de bună.
- 3) Aprobați numai dacă și Mikolajczyk semnează -- sănătate excelentă.

Pe de altă parte, credem necesar de a vă explica de ce am menționat numai cele trei puncte de mai sus din clauzele Tratatului de Pace și nu celelalte care au și fost acceptate de Anglo-Saxoni cu toate protestele noastre. Motivul este că nu putem cere solidarizarea celorlați semnatori decât asupra unor puncte de interes general.

În momentul de a expedia această scrisoare, aflăm că ar fi posibil ca alegerile din Polonia să fie fixate pe luna Ianuarie viitoare. Nu se poate, însă, amâna eventuala remitere a memoriului proiectat după acea dată, cci sesiunea Adunării ar fi atunci terminată. Dealtfel însăși faptul că alegerile polone ar fi fixate pe luna Ianuarie - când frigul este așa de intens și zăpada așa mare în acea țară încât sătenii nu se pot deplasa până în centrele de vot. - ar putea fi invocat ca unul din abuzurile și fărădelegile cele mai caracteristice ale guvernelor instaurate în țările noastre.

00093

Mult stimate Doamnelor Președinte,

Este un an, decând am mers la Barcelona dela Lisabona, anume pentru a Vă trimite o scrisoare pe cale, sigură. De puțină vreme, persoana în chestiune a trecut la Paris și m'a asigurat că scrisoarea va parveniți căci a remis-o D-lui Visoianu.

În luna Mai trecut, având un alt prilej bun, v'am trimis o altă scurtă - de astădată - comunicare scrisă, și am fost din nou asigurat că trebuie să vă fi parvenit deși de astădată nu mai știu prin cine. Cam la aceea dată am venit dela Canne la Paris, interesându-mă, bineînțeles de ceea ce ar trebui făcut la Conferința de Pace cum și de o grupare a românilor din străinătate - despre care avusesem cinstea să raporteze anterior. Bineînțeles tineam mereu contactul cu Cornel Bănuș, care însă era cam tot atât de puțin orientat ca și mine. Cum citisem că Dl. Gafencu se declarase gata a lua conducerea unei astfel de lucrări - am hotărât a merge să-l văd la Geneva și am fost surprins aflând la Berna că Al. Cretzeanu ~~xxx~~ sosise acolo, pentru motiv/aparent al procesului. I-am făcut cunoscut că a-și vrea să-l văd și a venit la mine a doua zi la 2 Iulie. Mi-a spus că primise instrucțiunile Dps., din scrisoarea dela 25 Mai, prin cari i se dădeau cele mai întinse puteri ca să procedeze la străngerea românilor din străinătate și la prezentarea punctului de vedere românesc în fața Conferinței. Examinând punctele conducătoare ce urmau să fie adoptate ca norme de toți, mi-a spus că din toate instrucțiile ce -i dăduserăți, cu un singură nu era de acord, cu aceea că chestiunea Basarabiei să fie ridicată în fața Conferinței. Am combătut argumentul lui că rușii ar putea să nu ne mai susțină în chestia Transilvaniei, și am insistat cât am putut ca să-i schimb părerea. A adăugat că ar fi personal chiar dispus ca să facem mici concesii de rectificare de frontieră în favoarea ungarilor, dar că se temea de atacuri ce ar veni contra opoziției naționale pe aceasta chestiune.

Un alt punct asupra căruia nu eram de acord, este chestiunea succesiunii la Tron pe care eu am susținut-o așa cum mi-ați dat instrucțiuni prin scrisoarea din August 1942, iar dânsul susținea cu totul altă soluție. Vă comunic și acest punct, pentru ca să-l lămuriti când veți oportuni.

Cu Al. Cretzeanu, reluând raporturile în interesul cauzei

///.

00094

am făcut "fabula rasa" de trecut ..

Am trecut la Geneva unde am avut o lungă intrevvedere cu Dl. Gafencu - ale cărei detalii ar fi desigur interesant să le cunoașteți, dar să-mi dați voie să nu le repet aci - chiar dacă expunerea mea va rezulta amputată - dar din cauza urmărilor cu totul neprevăzute ale raporturilor mele cu D-sa. Din aceeași pricină prefer să las să cunoașteți urmarea cronologică a întâmplărilor din citirea alăturatei copii /anexa 1 / a/ scrisoarea ce am trimis D-lui Gafencu la 3 Sept. c/.

La puține zile după aceea am aflat dela Nicu Caramfil că să primitseră copii de pe declarațiile ce făcuserăți la 8 August ca și de acelea ale D-lui Dinu Brătianu, și am lucrat cu mai multă răbdare ca să termin apariția "Memoriului asupra Basarabiei și Bucovinei" și ca să poată fi distribuit înainte de sfârșitul conferinței, care putea avea loc din un moment în altul și pe cât posibil înainte chiar ca secțiunile /comisiunile/ să-și fi terminat lucrările. Deși eu eram convins că lucram în vederile Dvs., nu am uzat nici un moment de autoritatea Dvs, sau a opozității naționale, fiindcă ați dat gitul Domnilor Gafencu - Cretzeanu și am căutat să las impresia că lucram mereu împreună. Totul s'a distribuit sub semnătura ~~mea~~ mea personală, ca fost Ministru la Moscova cu scrisori cam în cuprinsul anexei 2. Am trimis un memoriu până și lui Molotov, spunându-i că tratează de o chestiune ce "cunoaște foarte bine". Sper că cel puțin unul din exemplarele ce v'am trimis v'au sosit. Unul trebuia să fie dat lui Buzesti, pentru Dvs. și celălalt urma să vă fie prezentat chiar de aducător. La baza memoriului este o lucrare documentată făcută în 1944, de Radu Crutcescu la Ministerul de Externe; extrase din cărțile lui George Brătianu; Ciobanu etc. cum și din memoriile lui Titulescu; la care am adăugat amintirile mele din misiunea dela Moscova, fără a insista asupra cauzelor pentru care nu s'a realizat intelegerea cu Sovietele - posibilă în aceea epocă - fiindcă agentul care aplica atunci politica fostului Rege era tocmai Dl. Gafencu.

Am primit dela multe delegații răspunsuri că memoriul va face obiectul atențiunii lor, dar am fost și penibil impresionat când la una din delegațiile străine mi s'a spus că se miră că România ridică chestiunea Basarabiei, căci la intrevvedere ce avuseseră precedent cu Dl. Gafencu li se spusese că nu o vom face!... Credeți că astfel de asigurări, - inutile date - au fost utile cauzei românești? Desigur că nu.

./.

Explicația ce se dădea din cercurile "grupului" era: Mai întâi că englezii / pe urmă se afirma că și americanii / le-ar fi cerut să nu provoace greutăți prin punerea problemei Basarabiei la Conferință. Mai târziu s'au mulțumit cu pretextul copilăresc că rușii nu ne-ar mai fi susținut în chestia Transilvaniei dacă erau supărați prin ridicarea celei Basarabiei!.. Nici unul din altul din aceste pretexte nu are vre'o bază serioasă și nu explică de ce atunci în ultimul moment chiar în ziua când Conferința în Sedință plenară se ocupa la 10 Oct. de România și când totul fusese deja hotărât grupul D-lui Gafencu s'a hotărât să vorbească de Basarabia și Bucovina de Nord.? Aceasta se întâmpla după 2 luni după ce Dvs. puseseți la București problema și după ce de trei săptămâni Conferința era în posesia memoriului ce le prezentasem eu.

Adevărata cauză a acestei atitudini neclare este că sunt oameni care speră să mai joace un rol în viața politică apropiată la noi și nu vor să rupă toate punțile.....

A urmat incidentul penibil, când am fost insultat așa de neașteptat de Dl. Gafencu și încercările sale de a evita să dea o satisfacție cavalerască; la care nu puteam răspunde decât așa cum toată viața am lămurit aceste chestiuni dureroase, - adică prin încartea și un proces-verbal de carență / anexa 3/. Dar am ținut mereu seama de interesul românesc de a nu face egomot în jurul acestei chestiuni și de faptul că dl. Gafencu este reprezentantul încă al Dv. în străinătate și nu am dat publicitatea obișnuită, cu condițiunea ca din cealaltă parte să nu se pună în circulație versiuni tendențioase. Din partea grupului a venit chiar cineva la mine ulterior să mă roage să țin chestiunea secretă sub cuvânt că am putea cu toții să avem neplăceri din partea unui guvern Francez simpatizant comunist. I-am răspuns că nu acest criteriu are vre'o importanță pentru mine când e vorba de onoarea mea, dar că mă abțin din motive superioare de interes național.

Incidentul a păgubit chestiunii în sine și fiindcă nu am putut face vre'o publicitate asupra memoriului prin presă, m'am mărginit să trimit ulterior la U.N.O., Statelor Participante și Delegațiilor. -

Sunt liniștit din momentul ce am avut acest prilej să vă expun întreaga chestiune, și nu mă voi întinde asupra altor probleme ce v'a putea interesa ca de obicei. - Inșă nu urea să se creadă că a-și împieta cu ceva asupra atribuțiilor ce ați încredințat.

./A.

țat altora, exprimând poate opinii ce nu sunt ale lor.

Prin un diplomat devotat Du., am oăutat să vă tîu la curent din luna August de intentiile mele si am fost asigurat că vi s'au făcut comunicările necesare la timp. Cred iarăși că vi s'a transmis si o chestiune destul de importantă ce țineam din surse aliata. Eu rămân în Franța, mereu preocupat de cauza românească și mereu la dispoziția Du., când ați crede că pot face ceva. Decînd s'a obținut lucrul de căpetenie ca opinia publică anglo-americană să se desmetecească, iar oficialitatea americană să fie hotărâtă să nu mai dea înapoi, oarecare raze de speranță să întrezăresc și pentru noi. Să știe că alegerile vor fi falsificate; nu mergeți deci pînă a vă expune viața inutil și feritivă personal de boli și capcane. -

Cam dela 23 August înocăs cînd oficialitatea noastră / Legatia și cei cinci Ministrii din Guvern ce se gîseau la Conferință / a absentat dela TeDeumul dela Biserică, - lucru care s'a repetat cu ocazia onomasticeii M.S. Regelui de alaltăieri, sau apropiat de mine multi tineri studenți cari și-au dat seama că nu mă feresc și spun lucrurile pe față cînd e interesul țării a o face.

Am dat în ambele ocazii telegrame omagiale M. Sale. Între acestia am descoperit și pe cei ce scop / "La Roumanie Independante" cari au convingerea că sunt în vederile Du., făcînd aceasta publicate și zic că au primit indicații în acest sens, deși din partea "grupului" li s'a cerut să înceteze. Veți vedea ultimile trei numere apărute. Ele au multe slăbiciuni dar principala cauză este desinteresarea fiindcă dacă ar fi sfătuiți și îndrumați, lucrul, în sine, nu poate decît servi cauzei. Ei sunt hotărâți să continue cu orice preț și fac pentru aceasta eforturi mari; au oranjat de puțină vreme să primească ceva bani din Statele Unite decînd Niculae Martin a luat conducerea Direcției Gazetei. Părerea mea este că nu trebuesc abandonați nici lăsați să lucreze de capul lor. Cu Cornel am avut legături strînse prin corespondență pînă acum două săptămîni. El era de aceeași părere în ce privește lipsa chestiunii Basarabiei din memoriul depus de Dl. Gafencu și a insistat pe cât a putut să fie reperată. Totuși am impresia că din punct de vedere de disciplină, el gîsește că nu trebuia să procedez singur și fără instrucțiuni. E prima oară după o colaborare de aproape cinci ani cînd avem o neînțelegere pe care o sper trecătoare mai ales că e o deosebire între situația lui și a

mea și anume: când a trecut Cretzeanu prin Londra și a avut o întrevedere cu Cornel, i-a spus lucrul ciudat că eu nu a-și face parte din grup /desi Dl. Gafencu mă ruga-se cu insistență să aderex și chiar Cretzeanu la Berna îmi ceruse chiar ca să insist pe lângă Cornel ca să adereze, după ce îi spuseseam că eu fără Cornel nu o pot face/. Așa dar nu aveam nici o obligație de disciplină și totuși, înainte de a distribui memoriul, am prevenit pe Dl. Gafencu că-mi iau libertatea de acțiune. Cred că situațiunile sunt nu se poate mai clare.

După cum însă ~~am~~ Vă veți da desigur cu timpul seama, modul de organizare al grupării românilor din străinătate /după care am fost atît amar de ani/ este cel dictatorial - ca să nu spun de gașcă - care nu cadrează cu principiile democrate în numele cărora luptăm.

Noul Atasat Naval American dela Paris este Amiralul Hilenkofer bun prieten cu generalul C.V.R. Schuyler dela București, fiind în strînsă corenspondență.

/Trebuie să termin căci pleacă cutîterul.

Primiți, mult stimate Doamnele Presedinte asigurarea asertimentelor mele devotate. Doresc izbîndă./

ss/ N. Bîanu.

Paris, 3 Sept. 1946.

00098

Confidential.

Scumpă Doamnă Gafencu,

Atât în timpul acțiunii întreprinse contra regimului ANTONESCU, după ce m'am demobilizat în Decembrie 1941 și până la răsturnare - cât și decând ni s'a impus regimul Groza, am fost partizan convins a necesității străngerii răndurilor românilor din străinătate, lucrând după directive ce s'ar primi din tard.

Încă din Aprilie 1945, crezând că aceasta misiune ar putea o indeplini în mod discret, secțiuni ale "Asociației Niculae Titulescu" ce s'ar alcătui în diferite centre - cu o organizație centrală la Paris sau Londra - m'am adresat tuturor aceloră ce credeam că ar voi să activeze în acest sens.

Pe un prieten comun - al cărui nume nu e încă bine să fie citat - l-am rugat să afle ce gândesc în aceasta privință. Greutatea de a comunica - din și spre Portugalia până anul acesta - cum și alte cauze asupra cărora nu insist - a făcut ca lucrul să meargă încet; nu mai puțin un număr de prieteni se declarase de acord și-și trimeseseră adesiunile.

Când, în fine, am citit în "Journale de Geneve" din 10 Mai informația din Londra că eventual te-ai pune în fruntea românilor din străinătate, am văzut posibilitatea ca gruparea ce visam să se îndeplinească, și am căutat primul prilej ca să te întâlnesc. Venind, pentru aceasta, la finele lui Iunie în Elvetia, am aflat că Al. Cretzeanu sosise la Berna și ne-am întâlnit, la mine la hotel, a doua zi dimineața la 2 Iulie. Mi-a spus că a primit o scrisoare cu instrucții dela Dl. Maniu din 25 Mai, care îi da însărcinarea să înfăptuiască o astfel de grupare românească sub conducerea D-tale.

Am examinat împreună câteva puncte principale de bază, în jurul cărora urma să ne strângem și am fost de acord pentru toate chestiunile, afară de două: Una privind succesiunea la Tron și alta privea frontierele noastre. În aceasta din urmă privință, Cretzeanu spunea că nu este de acord cu instrucțiunile ce primise dela Dl. Maniu în ce privește chestiunea Basarabiei, fiindcă dânsul nu credea oportunitate să fie ridicată cu ocazia Conferinței de Pace;

///.

Deasemenea, în ce privește frontiera de Vest, Cretzeanu spunea că dacă ar ști că nu s'ar ridica din partea guvernamentelor noștri o furtună de atacuri contra opoziției naționale, ar vedea posibil să concedăm mici rectificări de frontieră în favoarea ungarilor, și în regiunile unde aceștia au majoritatea. -

Nu puteam fi de acord nici cu una nici cu cealaltă; și instrucțiunile D-lui Maniu - când îmi făcea cîstea să-mi trimeată au fost categorice mereu în acest sens; nu au fost nici odată revocate ba din potrivă - după însuși afirmațiile lui Cretzeanu - și erau din nou repetate și cu aceasta ocazie.

Chestiunea rectificărilor față de unguri, din fericire, nu mai este actuală; chestiunea provinciilor noastre Nord-Răsăritene, a fost însă și rămîne deschisă pentru mine.

Te-am spus aceasta a doua zi, când atât de prieteneste - mai primit în raful dela Coulonges-Bellerive și am stat de vorbă o după amiază întreagă. Ti-am vorbit deschis de toate și am stăruit, cât am ~~stăruit~~ putut, ca să te hotărâști a face sacrificiul linistei și intereselor D-tale personale pentru realizarea unirei. Nu văzuseși încă decât rapid pe Cretzeanu; nu cunoștiai detaliul instrucțiunilor ce trimise; aveai rezervele D-tale privind principii și persoane - și urma să-l întâlnești în zilele următoare pentru ca să discuțați în detaliu și să te hotărâști. Nu am avut nici un moment impresia că în chestiunea Basarabiei ai fi împăstășir punctul de vedere al lui Cretzeanu. Am plecat la Paris unde îmi spuseseși, și unul și celălalt, că ve-ți veni cât de curând și ca o dovadă cât de interesat eram ca unirea să se realizeze, este că ți-am mai scris și înainte de finele lunii Iulie, erdu din nou la Dumneata la Geneva. Cretzeanu fusese operat la 26 și nu l-am putut vedea, ci numai am schimbat câteva cuvinte la telefon; iar D-ta mi-a spus că între timp te vizitaseră mai mulți dintre ai noștri, iar alții - ca Comnen - îți trimiseseși adevărul lor. Mai întrebat, fiind sigur de a primi un răspuns afirmativ - D-ta, desigur, că aderezi".

Cred căți aduci aminte că răspunsul meu nu a fost un simplu "da" și am vroit să am câteva precizuni. a/ care erau punctele pe baza cărora se făcea Unirea. b/. Am afirmat, cum am făcut dela început lui Cretzeanu, că nu puteam adera decât împreună cu Cornel Bianu, cu care eram în strânse legături și știam, decând am plecat din țară, că era cel mai apropiat de Dl. Maniu. Cretzeanu îmi ceruse atunci - la 2 Iulie - pentru a evita si risipi oarecari motive de ezitare: scrieți și D-ta.

Perfect înțelegi, și în ce mă privește multumit că se făcea un pas înainte am venit, și unul și altul, în zilele următoare la Paris. Îți spuseseam că îți stam la dispoziție pentru orice împrejurare a-ți crede că a-și putea fi util și spun drept că am fost mâhnit când am aflat din cercuri guvernamentale că memoriul "La Roumanie devant la Conference de la Paix" era deja pe cale de a fi distribuit și că nu făcea nici o mențiune cu privire la Basarabia și Bucovina.

Am cerut să te văd și desigur că nu argumentele mele dela convorbirea ce am avut la 9 August - dar convingerea D-tale că era o lacună ce trebuia reparată, te-au determinat să mă asigur că va urma un alt memoriu - o dezvoltare pe articole - în care chestiunea va fi tratată. Punând mare insistență ce nu se putea explica decât prin importanța ce dăm chestiunii - am vrut să-mi repeți asigurarea pe pragul ușii după ce mi-o dăduseși cu o strângere de mână și mi-ai răspuns "să vedem cum o punem" /chestiunea Basarabiei/. Eu ți-am precizat, dar să opunem "și mai asigurat: "nu discut dacă o punem - căci acest lucru e hotărât - dar mă gândesc la forma sub care va fi pusă."

În aceiași seară venind acasă am chezut bine să pun pe hârtie în o scrisoare ce ți-am trimis, înțelegerea la care ajunseseam. Îmi confirmaseși totodată că trimiseseși o scrisoare dela Cornel Bianu care era în aceleași vederi cu mine și că ve-ai răspunde imediat pentru a-l liniști. Știam, în acel moment, că cei mai mulți din prietenii noștri, erau de aceeași părere. A doua zi Tillea care să însărcinase cu redactarea, mi-a citit o întâmpinare de făcut la al doilea paragraf al Art. I. al proiectului de Tratat, contestând că ar fi fost "Acord" în 1940 la răpirea provinciilor și m'a întrebat dacă formula mă satisfăcea și adăuga că D-ta mai intențional să întărești cu o mai mare precizare.

Eram, în fine, liniștit și cu tot sufletul alături de voi.

Dar deja la 13 August, după ce ai vorbit ziariștilor englezi, între alte chestiuni, și de acela a Basarabiei - când am ieșit împreună dela Seful Delegației Olandeze, și te-am întrebat de ce nu-ți spuseseși și lui câteva cuvinte în același sens, ai tăcut semnificativ, iar alături - după ce am așteptat multe zile să mi se trimită textul modificărilor ce dorim să fie introduse în Tratat - pentru a le da Delegației Olandeze - după cum era înțeles, am constatat cu mare surprindere și decepție că orice mențiune cu privire la Basarabia și Bucovina a fost suprimată.

..//.

Consider tăcerea noastră ca o enormă gresală. Guvernul Groza poate avea astfel de reticente; noi nu.

Cum se face că mai totți acei care ne-am adunat la D-ta la sărbătorirea dela 23 August - luați în parte - sunt de părerea mea /afară de Cretzeanu, care a fost mereu consecvent/ dar care nu e aplicată în practică?

Stăruind pe cât am putut, în sensul ce preconizam, am crezut și cred că-mi îndeplinesc o datorie românească; tot acest simț de datorie mă determină să-ți comunic, cu multă părere de rău, că nu mai pot fi alături de D-ta și îmi iau libertatea de acțiune. Te asigur însă că nu voi face nimic care să stânjenească împlinirea misiunii ce ai primit și pentru care - cum am subliniat la 23 August - ai pus toată activitatea și tot prestigiul numelui D-tale.

Dar sunt sigur că mă vei înțelege și poate îmi vei da dreptate, ca după ce am fost de două ori voluntar pe front și de două ori rănit pentru recucerirea Basarabiei, nimeni și nimic pe lume nu mă poate face să renunț la drepturile imprescriptibile românești asupra provinciilor răpite. Având aceasta credință, te rog să mă consideri că sunt mereu și ~~x~~ fără vre'un resentiment al D-tale devotat prieten.

Paris 3 Septembrie 1946.

ss/N. Bîanu.

00102 ✓

Londra.
30 August 1946

Iubite Domnule Presedinte,

Am cetit scrisoarea Dvoastra din 18 August cu un trist amestec de sentimente. Aveti deplina dreptate. Adânc abis s'a deschis între frumoasele noastre sperante de acum câtiva ani si mizerabila realitate de astazi.

Voi face totul ce îmi sta în putere sa fac cunoscut cele scrise acolo unde trebuie. Plec astazi la Zurich si voi fi la Paris peste câteva zile unde voi încerca sa'l vâd pe D-l Ambasador Harriman. Sir A.Clark.Kerr este, din pacate la washington, iar D-l.Lerougetel la Teheran. Pe tânarul Seton-Watson l'ati vazut probabil pentruca sosise la Bucuresti în ziua de 19 August.

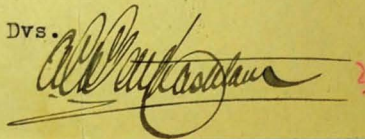
Am vorbit eri cu Domnii Cretzianu, Tilea, Bianu si Mavrodî. Toti fac ce pot si au avut un succes relativ mare la Paris unde receptia lor era neasteptat de buna. Cretzianu a plecat chiar astazi în Statele Unite.

La Paris - unde într'adevar aveti tot dreptul sa fiti Dumniavoastra, lucrurile merg prost si nu se poate prevedea cum va sfârsi. Încercam sa ne înțelegem cu oameni cari nu vor sa înțeleaga si cari par hotarîti sa nu permita o înțelegere decât cum vor ei. Devine din ce în ce mai clar ca au si ei dificultatile lor interne si ca politica lor este una de frica si nu de putere!

Voi lua libertatea sa va mai scriu Iubite Domnule Presedinte, indata ce am ceva clar sa va comunic.

Multumindu-va pentru cuvintele calde pe care le ati întrebuintat la adresa mea personala, va rog sa fiti încredintat de întregul meu respect.

Al Dvs.

Domnule Președinte,

Vă rog în primul rând să iertați lunga mea tăcere.--Nenorocirea ce m'a lovit m'a cufundat într-o stare de deprimare și de deseserare care m'a făcut inapt pentru orice fel de activitate.--Nu pot spune că am învins această criză gravă.--Sunt din contră convins că această nenorocire va rămâne pentru totdeauna legată de viața mea ca o rană deschisă.--Am reușit totuși să-mi recapăt energia de a lupta.--Pot să vă asigur că voi pune întreagă această energie în slujba cauzei pe care o reprezentați a luptei pe care o duceți și în care încercăm să vă ajutăm fiecărui după modestele noastre puteri.--Vieței mele personale nu mai am nix de acum încolo nimic de consacrat.-- Ea este pentru mine o carte închisă căci nu mai pot trăi decât în trecut.--Toate forțele care îmi rămân aparțin deci pe deplin, fără nici o rezervă, cauzei noastre naționale.--Vă rog deci, Domnule Președinte, să contactați pe devotamentul meu nelimitat.--De acum încolo eu aparțin în întregime cauzei pe care o servim, vă aparțin Domnule Voastre.--

În raportul ce v'am trimis și după care am dat copii și celorlalți doi șefi de partide din opoziția democratică ce m'a onorat cu încrederea lor, am consemnat impresiunile ce am putut culege până acum cu privire la dezvoltarea situațiunii internaționale.--Nu aș vrea ca acest raport să ne descurajeze. Nu vreau să afirm prin el că nu vom avea niciun sprijin în acțiunea ce urmărim ci că acest sprijin este o chestiune de timp. Nu îl avem acum pentru considerațiunile ce le-am arătat.--Rămân convins că îl vom avea când va sosi momentul considerat oportun de cei ce sunt chemați a lua deciziunea în această privință. Discursul Truman este foarte semnificativ în această privință. Este adevărat că, deocamdată, Statele Unite nu se ocupă decât de Grecia și de Turcia.-- Acest discurs cuprinde însă omenunțare de principii generale care alterează în mod radical politica de până acum a Statelor Unite față de afacerile mondiale.--Nu este vorba numai de un caz concret, de un răspuns favorabil la cererile de ajutor ale Greciei și ale Turciei.--Statele Unite și-a manifestat determinațiunea lor de a juca un rol activ în afacerile internaționale.--Ele înțeleg de acum înainte să-și pună în joc influența pentru a ajuta toate popoarele ce doresc a-și da înștițuțiuni democratice, împotriva uzurpațiunilor regimurilor totalitare și a amenințărilor de agresiune din afară.--Nu cred că această politică prin modul general și principal în care a fost formulată să fie limitată geograficește.--Desigur însă că ea va fi aplicată în fiecare caz în parte în funcțiune de oportunitatea momentului.-- Se consideră că rândul României nu a venit încă.--În raportul meu am arătat în ce împrejurări atacarea problemei noastre va fi considerată probabil oportună.

Nu aș vrea desemenea ca raportul meu să fie interpretat în sensul că recomand o suspendare sau o prea mare încetinire a activității partidului în interior.--Am vrut numai să spună nu trebuie să somăm, în acest moment, pe anglosaxoni de a face, pentru schimbarea imediată a regimului dela noi, presiuni pe care ei le consideră deocamdată premature.--Desigur însă că cu atât cât partidul continuă acțiunea lui de organizare, cu cât el va reuși să strângă, încă și mai mult, legăturile, de altfel destul de puternice, cu opinia publică, va fi mai bine.--

///.

O altă chestiune pe care voiam să v'o semnaliez, în funcție de concluziile la care am ajuns în raportul meu, este cea a colaborării dintre partidele agrariene din Europa orientală. - Sunt pe deplin conștient de importanța pe care o prezintă această chestiune, știu că ideea agrariană este una din singurele contraponderi ideologice pe care le putem opune comunismului și, în consecință, în dau seama de rolul ce-i revine în organizarea Europei de mâine. - Cred însă că propunerea lui Macek de a se proceda imediat la o afirmare spectaculară a solidarității agrariene în Europa orientală și de a se sesiza fără întârziere organizația națiunilor unite de problema regimurilor politice actuale din Europa orientală, este prematură. -

Nu există într'adevăr nici o perspectivă care să fie privită de ruși cu o mai mare îngrijorare și care deci să provoace din partea lor reacțiuni mai violente, decât aceea a unei federalizări a Europei ~~extrinsece~~ orientale. - Ori o manifestare de solidaritate în genul celei propuse de Macek seamănă foarte mult cu o pregătire de teren în vederea unei soluții federale. - Rușii consideră orice asemenea soluție nu numai neamicală la adresa lor dar chiar ostilă și agresivă. - Nu vor ezita să califice orice încercare în acest sens ca reacționară sau fascistă și ca îndreptată direct împotriva Uniunii Sovietice. - Ar face cel mai mare caz de ea și ar pretinde că ea este o dovadă evidentă a afirmațiunilor lor că aceste State nu sunt încă desintoxicate de ideologia fascistă. - Mă tem că o asemenea manifestare le va da argumente sau mai bine zis - pretexte pentru a întârzia evacuarea Europei orientale. - Aș vrea să fie bine înțeles că în ce mă privește, nu înțeleg să exprim vreo rezervă asupra ideii

în sine ci numai asupra oportunității momentului ales. - Aceleași reflexiuni doresc să fac și despre ideea de a ne adresa imediat în bloc - toate Statele din Europa orientală. - Națiunilor Unite în acest moment. - Pentru motivele arătate în raport și în această scrisoare, cred că trebuie să ne rezervăm această posibilitate pentru momentul în care vom putea conta pe un sprijin din partea Puterilor Occidentale. -

În rezumat, mi se pare că suntem într'unul din momentele cele mai delicate și cele mai hotărâtoare pentru viitorul nostru. - Mi se pare că cel mai mare tact este recomandabil. Să nu oferim anglosaxonilor niciun motiv - niciun pretext, chiar - de a se descărca de răspundere, acuzându-ne că le-am compromis politica printr'o atitudine intempestivă din partea noastră. -

Este dela sine înțeles că considerațiunile de mai sus nu ne vor împiedica aci de a continua cu cea mai mare râvnă să lămurim lumea asupra problemelor noastre și asupra nedreptăților ce ni s'au făcut. -

Nu pot din nefericire să elimin din această scrisoare și unele chestiuni oarecum de natură personală. - Vreau astfel să semnaliez cazul D-lui Gh. Răutu dela Paris. - Nu vreau să-i pun la îndoială bunele intențiuni funciare și să-l învinuiesc deci că ar face un joc dublu. - Cunosco însă fapte precise din care reiese că nu i se poate acorda decât o încredere limitată. - Este foarte discret și continuă de a întreține relații bune cu unii din tabăra guvernamentală. - În afară de aceasta a exprimat critici cu privire la activitatea unora dintre noi - mă grăbesc să adaug că eu personal nu am fost pus în cauză - ceea ce facilitează atacurile adversarilor și oferă un spectacol de desbinare. - V'aș ruga deci în mod foarte insistent de a nu-i mai acorda misiuni sau însărcinări directe ceea ce i-ar permite să se prevală de autoritatea Dvs. pentru a da mai multă greutate diferitelor inițiative nefericite ce ar lua. - Imi permit să vă atrag atențiunea asupra acestui caz deoarece știu că schimbă din când

în când corespondență cu Penescu, ceea ce îi permite să se reclame de autoritatea Dvs. și a partidului. Cred de altfel că din moment ce eu, ca membru al partidului, mă aflu în străinătate, ar fi normal ca diferitele birouri ale partidului să nu den instrucțiuni altora peste mine și fără cunoștința mea.

În sfârșit, țineam să vă semnaliez cazul grupării delaziarul ce apare în Franța "La Roumanie Indépendante". Această grupare pare să fi propus ca scop principal al acțiunii sale de a desbina pe românii din străinătate ce lucrează pentru cauza noastră. Acest ziar a publicat atacuri încercând să discrediteze pe unii dintre noi - mă grăbesc să adaug că nici de data aceasta eu nu am fost pus vreodată în cauză. Am informațiuni precise că sunt în contact cu Legația din Paris. Că atacă regimul din România este adevărat. Cred însă că Legația urmărește înainte de toate să compromită acțiunea noastră în străinătate și cu acest preț acceptă atacurile care ar putea servi de camuflaj. Mulți din cei dela această gazetă sunt legionari și nu cred că ne-ar face bine să ne angajăm prea mult cu ei. Vă spun toate acestea, deoarece ei pretind a avea scrisori de acreditare din partea Dvs. Desigur că această afirmațiune a lor este de natură a crea confuzii printre românii din străinătate și a ne face sarcina noastră dificilă.

Cred deci că trebuie observată o atitudine de foarte mare prudență față de ei. Mă grăbesc să adaug că voiu continua cercetările și vă voiu ține la curent. Dacă mă voiu convinge că există o posibilitate de a lucra util cu ei, voiu fi primul care voiu încerca să nu neglijez această posibilitate. Până acum însă mă simt dator a sugera o atitudine de rezervă. Faptul că într'unul din ultimele numere au publicat un articol ditirambic despre Generalul BAGULESCU, cunoscut germanofil al cărui portret este de prisos să vi-l mai fac - și care a fost prezentat ca unul din eroii "rezistenței" românești, mi se pare a dovedi, dacă nu altceva, cel puțin lipsa completă de seriozitate a acestor oameni.

Vă rog să primiți, Doamnă Președinte, expresiunea sentimentelor mele cele mai devotate precum și asigurarea că voiu face tot ce îmi va sta în putință pentru a merita încrederea ce mi-ați acordat și care este pentru mine un motiv de mândrie și de încredere.

Gr.N.Buzești

Berna, 3 Aprilie 1947.

P.S. V'ați fi obligat dacă m'ați aminti Domnului I.Mihalache, asigurându-l de devotamentul meu.

N.B.

00106

RAPOARTE SI INFORMATII TRIMISE DE AGENTII
P.N.T.DIN ATRAINATATE

AGENTI DE LEGATURA DIN TARA, VICTOR (PIERI)
RADULESCU POGONEANU

copie, vezi vol. 7/132-134
00107

PROCES VERBAL

=====
Astăzi 19 August 1947

Noi Comisar SIPOS NICOLAE din Direcția Poliției de Siguranță, constatăm că astăzi orele 13 invitând pe Dl. N. N. POPESCU domiciliat în București Str. Medic Lt. Zlătescu Nr. 39 și întrebându-l asupra lucrurilor care i-au fost date în păstrare de către numitul VICTOR RADULESCU-POGONEANU, Dl. POPESCU ne predă una casetă metalică închisă.-

Procedând în prezența și cu încredințarea Dlui N. N. POPESCU la desfacerea acestei casete, consemnăm următorul conținut :

- 1/. Una bancnotă de 10 dolari americani.-
 - 2/. Una bancnotă de 100 franci elvețieni.-
 - 3/. Două bancnote a 500 franci elvețieni
 - 4/. Șapte bancnote a 100 franci elvețieni
 - 5/. Două bancnote a 50 franci elvețieni
 - 6/. Patru bancnote a 20 fr. elvețieni
- Deci în total 10 dolari americani și 2.880 franci elvețieni.-
- 7/. Un pasaport diplomatic pe numele GEORGE CRETZIANU
 - 8/. Un pasaport diplomatic pe numele VICTOR RADULESCU POGONEANU.-
 - 9/. Un pasaport diplomatic pe numele CECILIA SORESCU
 - 10/. Una lucrare șablografiată cu titlul LA ROUMANIE DEVANT LA CONFERENCE DE LA PARIS 1946 Bessarabie et Bukovine du Nord, cuprinzând 91 pagini.-
 - 11/. Una lucrare tipărită LA ROUMANIE DEVANT LA CONFERENCE DE LA PAIX Paris 1946 cuprinzând 147 pagini și 6 hârtii
 - 12/. Una lucrare Observations SUR LE PROJET cuprinzând 31 pagini.-

FREDATOR,
ss/. N. N. Popescu

Martori
ss/. Nicolae Maria
ss/. Octavian Neamtu

Comisar
ss/. Sipoș Nicolae

00108

13/. una lucrare cu titlul DELEGATION Bessarabie-
NNE ! LES ROUMAINS DEVANT LE CONGRES DE LA PAIX.- LA QUESTION
DE LA BASSARABIE Paris Septembre 1919, cuprinzând 26 de pagini

14/. una lucrare cu titlul ASSOCIATION DES EVACUE
DE LA DOBROUDJA DU SUD (QUADRILATERE) MEMOIRE SUR LA DOUBROUJ-
DA DU SUD (QUADRILATERE) PRESENTE A LA CONFERENCE LA PAIX DE
PARIS BUKAREST 1946, cuprinzând 41 pagini și una hartă.-

15/. un memorandum în limba engleză cu data de
30 Septembrie 1946 cuprinzând 14 file.-

16/. Un număr de 14 (patrusprezece) scrisori ori-
ginale.-

17/. Una copie de pe o scrisoare semnată Gr.N.
Buzescu, datată Berna 3 Aprilie 1947 cuprinzând 3 file, cu
titlul Doamne Președinte.-

18/. Una dare de seamă cuprinzând șase pagini
datată Paris 15 Octombrie 1946 Hotel Lancaster.-

19/. Una lucrare în limba engleză cuprinzând cinci
file bătute la mașină intitulată RESUME MINUTES OF THE MEETING
18.IX.1946.-

20. Una lucrare în limba franceză bătută la ma-
șină cuprinzând 8 file datate București, le Juin 1945.-

21/. Un alucrare în limba engleză, bătută la mașină
cuprinzând două file, datată București July 1945.-

22/. un exemplar din JOURNAL DE GENEVE CU DATA de
25 Septembre 1946.-

23/. una traducere dintr'un articol cu titlul
SACUL POSTAL apărut în NEW-YORK HERALD TRIBUNE, PARIS, Vineri
27 Septembrie 1946.-

24/. Un comunicat al delegației permanente a par-
tidului ~~național~~ național țărănesc cu data de 24 August 1946,
cuprinzând trei file bătute la mașină.-

25/. un exemplar din declarațiile Domnului IULIU
MANIU făcute la 8 August 1946 în legătură cu proiectul Trata-
tului de Pace, cuprinzând 11 file.-

26/. una scrisoare (copie) datată Paris le 20 Sep-
tembre 1946, în limba franceză semnată NICOLAS DIANO.-

27/. una lucrare șapirografiată în limba franceză
cuprinzând trei file începând cu cuvintele La signature du
traite de paix avec la Roumanie...

Predător,
ss/. N.N. Popescu

Martori asist.
ss/. N. Maria
ss/. O. Neamțu

Comisar,
ss/. N. Sipoș

28/. una lucrare cuprinzând notele stenografiate a unei conferințe ținute de Dl.Ministru EUGEN FILOTI cuprinzând 28 de pagini.-

29/. una lucrare cuprinzând a doua expunere a D-lui ministru FILOTI în 20 pagini bătute la mașină.-

30/. una lucrare cuprinzând expunerea D-lui ministru ION CRISTU în 17 pagini bătute la mașină.-

31/. una lucrare cu data Paris 31 Octombrie 1946 cuprinzând Note explicative asupra activității comisiunii economice a delegației României în Conferința de la Paris în 8 pagini bătute la mașină semnată ss/.D.G.DANIELOPOL.-

32/.două tăieturi din ziare englezești cuprinzând două articole semnate ALEXANDER CRETEANU.-

Drept care am dresat prezentul Proces-Verbal în patru exemplare.-

Comisar,
ss/. Sipoș Nicolae

Predător,
ss/.Nic.N.POPESCU

Martori Asistenți
ss/.Nicolae Maria
ss/.Octavian Neamțu

copie. vezi vol. 7. f. 135-138.

20 Mai 1947

DRAGA FICHI,

Am primit o scrisoare dela D-ta care, aducându-mi vești despre D-ta mi-a făcut, ca totdeauna, mare plăcere.-

Ați vrea însă să-ți spun cu sinceritate câteva lucruri: orice scrisoare primesc dela D-ta conține cel puțin odată expresiunea "intransigență absolută". Meru ai acest punct de vedere care nu corespunde deloc realității.- Nici situațiunea Tării noastre, nici situațiunea noastră, nici situațiunea internațională nu îngăduie astfel de pozițiune.- Ea nu este destinată decât să facă, în mod zadarnic, victime peste victime.-

Ați angajat o mulțime de băeți buni să rămână în străinătate.- Vei vedea peste vreo doi ani ce situațiune nenorocită vor avea.- Si poate atunci vei reflecta cu tristețe la "intransigența absolută".- Boala noastră, a bietei noastre țări e grea și va fi foarte lungă.- Eu sunt foarte, foarte îngrijorat de situațiunea internațională și, în cadrul ei, de aceea a țării noastre.- Lumea occidentală este desorientată, neputincioasă și plină de iluzii.- O singură voință fermă, sistematică și dispunând de ori și ce mijloace se afirmă astăzi, aceea a Rusiei Sovietice.- Tare mi-e frică să nu ne aflăm în fața unei lungi perioade de dominațiune rusească în Europa, cu toate prelungirile ce le poate avea.- Apoi, ați trimis o scrisoare lui Gafencu, lipsită de orice tact.- În loc să-l încurajeze, l-a umplut de nemulțumire și chiar de indignare.- El o numește o "scrisoare de neîncredere".- Si în adevăr ce nevoie ați avut să îi dați iar în cap cu faptul că singurul imputernicit al opoziției este Buzel.-?

Deja această situațiune făcuse printre cei mai în vârstă multă valvă.- De ce să-i amintesc încă odată? Știți bine că G. ca și ceilalți, sunt susceptibili și ori vrei să lucrezi cu ei așa cum sunt și atunci trebuie să-i încurajezi și să le dai câte o satisfacție, ori nu-ți plac ei sau felul în care lucrează și atunci lasă-i în pace.- Deja G. este foarte, foarte grijuliu să nu supere pe nimeni, să nu atace guvernul, etc.-

De aceea nu se ocupă decât "de problema Europei".- Si-a făcut însă o situațiune foarte bună și e bine să fie utilizat.-

Paris la 25 Octombrie 1946

DRAGA PICHU,

Înainte de a pleca la Geneva, G.G. m'a rugat să-ți trimit copii după procesele verbale încheiate în "afacerea Dianu" de care veți fi auzit deja.- G.G. s'a gândit întâi să le trimită chiar D-lui Președinte.- A rehunțat până în cele din urmă, spre a nu răpi din vremea prețioasă a D-lui I.M.- A socotit totuși necesar ca aceste hârtii să fie transmise în țară și anume ție - spre a fi la îndemână în cazul în care chestiunea ar fi ridicată din altă parte.- Rămâne deci la aprecierea ta când și cum să le folosești.-

Mă apucasem să-ți scriu un lung dar deslănat răvaș prin d.B.B.- Cu toate că n'am isbutit să-l isprăvesc - am ajuns prea târziu la gară, unde urma să-i predau scrisoarea.- Dl.B. a petrecut aici mai puțin de două zile și asta tocmai când lucram zi și noapte la al doilea memoriu.- L-am văzut totuși un jumătate ceas în tovărășia lui G.G.- Sper că "observation sur le p.de traite avec le R." va parveniți deja.- I s'a dat drumul pe mai multe căi și astfel este de presupus că a ajuns în mâinile voastre.- A avut o foarte bună primire, atât în cercurile oficiale cât și în presă (cea americană, Monde și cea elvețiană). Am convingerea că acțiunea noastră a fost de folos.- Rezultatele practice nu vor fi fiind strălucite; sau marcat totuși câteva puncte și s'a făcut cunoscut în cercuri largi adevărul.- Echipa băștilor noastre a lucrat fără oprire timp de trei luni.- Laude li se cuvin tuturor, dar țin să relev în special munca lui Titu - a cărui contribuție la cele două memorii a fost remarcabilă.- În primul a scris "aperçu-ul" despre Transilvania și a colaborat la Dunăre; în al doilea a redactat partea teritorială și militară.- Hârtiile sunt aproape exclusiv isprava lui.- Am fost tare mulțumit de cele trei luni cât am fost împreună.- La capătul lor suntem cam frânți de osteneală, dar răsplătiți de conștiința participării la o muncă folositoare.- Simt o mare mulțumire văzând că ostenelele mele - zeci de scrisori dela Lisabona - de a aduce laolaltă pe G.G., Alexandru și V.V. au dus la rezultatul dorit.- Sunt fără îndoială cei mai capabili și indicați pentru misiunea de a da, în afară, ecou luptei de acasă.- G.G. a fost admirabil aici.- A văzut sute de oameni: delegați, gazetari,

politicieni.- A pledat, a scris, a vorbit și s'a făcut peste tot măcar ascultat dacă nu urmat.-Tu și cu Buzel - care știți cât este de greu să dobândești o leacă de autoritate peste graniță - trebuie să stăruiți pe lângă cei deprinși mai mult cu lupta de acasă - faceți-i să înțeleagă că G.G. este mai mult decât necesar! Nu trebuie descurajat prin nimic.- Anumite rezerve și prudențe de limbaj nu trebuiesc răstălmăcite : în majoritatea cazurilor au fost necesare tocmai spre a obține un efect.- Tactica nu poate fi determinată în amănunte acasă.- Tin să rog în special pe Buzel să nu mai ia în seamă toată intrigile ce s'au făcut prin 1944.- Am avut ocazie să văd dosarele complete ale afacerilor " Nicolae și " Franasovici" și m'am putut convinge că G.G. a avut o atitudine ireproșabilă.- Posed în acest sens, chiar probe scrise.- G.G. a avut impresia că Buzel i-a făcut atmosferă ostilă la Renee și la Mircea.- Era foarte mâhnit astă vară.-Am isbutit să-l conving că nu trebuie să dea atenție tuturor vorbelor care i-au ajuns la ureche.-Socotesc chiar că activitatea dela Paris ar fi un excelent prilej pentru ca Ginel să reia raporturile cu G.G.- Ar trebui să-i scrie și ar trebui să inspireți o vorbă bună (de apreciere)și din altă parte.- Câteva cuvinte dela Mircea l-ar menține în starea de spirit combativă în care l-am văzut aici.- Adaug că și V.V.T.și-a dovedit utilitatea la Londra.- Cunoaște lumea și are acces la personalitățile de frunte.- Din nefericire, Cornel B.a rămas un provincial timorat,fără legături și fără activitate.-

Si acum două vorbe despre afacerea Dianu.-La începutul lui Sept. a găsit cu cale să trimită conf.cu o scrisoare - un memoriu despre Beni - lucrarea lui Radu C.plus extrase din niște hârtii inedite ale lui Nicolae Titulescu,folosite fără autorizarea D-nei Tit. căreia i le-a furat)pusă într'o copertă aidoma alei noastre,cu același titlu și cu o introducere în care se spune că este o complectare a volumului nostru.- A fost veghețit de toată lumea și în special de G.F.dat fiind că a raportat probabil celor de acasă eroismul său - este bine ca documentele care stabilesc adevărul să se găsească acasă.-

Dianu s'a dovedit încă odată un aflător în treabă și un incurcă lume pe măsura practicei și încăpățânării sale cunoscute.-

+

+

+

Spune alor mei că suntem bine.-Tanți a fost cu mine două luni.- A plecat zilele trecute la Lisabona.-

Eu mă întorc acolo peste cinci zile.- Vom lichida totul până în preajma Crăciunului, după care o voi porni fie spre Alexandru fie spre Dumitru.- Dela unii amici care te vor vedea vei afla mai multe.- Eu sunt nevoit să închei căci a venit ora remiterii plicurilor.-Imi poți scrie la Lisabona prin B.B.(i-am dat indicațiile necesare).- Vă voi trimite de acolo rapoarte mai complete despre situație.- Sunt tot mai încrezător că vom eși la liman mai repede decât ne așteptam.-

Toate cele alor tăi.-

Te îmbrățișez frățeste.-

ss/.Brutus

P.S.
Am primit bani dela Metta.
Voi trimite ciorepili cu
prima ocazie, precum și res-
tul cărților.

T.

C O P I E 00113
Copie, regi vol. 7. f. 144-148.
21 Mai 1947

DRAGA PICHİ,

Cât de bine-mi pare că am o ocazie de ați scrie.- Am pri-
mit scrisoarea ta adresată la Paris, precum și ultima, aci.-

Mă bucur să constat că cu toate unele împotriviri create
de distanță informații de a doua mână etc. ne înțelegem mai bine
ca niciodată.-

Tin să-ți spun deci că am și avut exact punctul de vedere
pe care îl exprimi tu în scrisoarea din 15.IV. Te rog să crezi că
îmi dau perfect seama de poziția excepțională pe care o are Buzel.
Dealtfel am avut avantajul de a-l cunoaște ceva mai bine și a
urmări judecata extraordinară de lucidă.- Afară de asta în princi-
piu, nu pot eu avea o altă atitudine decât cea luată de voi, încât
sper să nu-ți mai faci griji inutile.- Singura datorie pe care mi-o
impune faptul că mă găsec în afară, e de a vă informa de cele ce
voi nu puteți vedea direct, pentru că voi să aveți toate elementele
de judecată.- Am impresia că asupra acestui punct n'ai înțeles.-
Nu știu însă de unde ai obținut impresia că unii dintre noi ar avea
tendința de a forma o curte sau bisericuță.- Măcar daș-l cunoști
pe Buzel, ai putea să-ți dai seama că nu poate fi vorba de așa
ceva.- Dar evident, că xrolul tău care încearcă să evite fric-
țiunile e ingrat : riscă să fie greșit interpretat din amândouă
părțile. Ai făcut și tu de atâtea ori experiența asta, ca să ști
ce importanță au nuanțele.

În acelaș timp, aș dori să fi mai circumspect cu știrile
pe care le primești din dreapta și stânga și mai ales să fi mai
puțin prăpăstios. Dacă n'ar fi decât exemplul fantasma oric cu
vânătorile de lei ale lui Dimi. Sunt și așa destule motive de griji
ca să nu mai adăugăm și noi altele. În general armonia aci a făcut
progrese. Îmi închipui că veți primi textul investit cu mai multe
semnături, după întâlnirea de acum vre'o două săptămâni. Partea
practică e hotărârea de a scoate în memoriu economic și un buletin
trimestrial, rămându-ne încolo la statu-quo. Întâlnirea n'a fost
lipsită de unele momente agitate provocate atât de șocul scrisoară
de investitură, cât și de unele manifestări de rigiditate și tem-
perament.- Poate însă s'au liniștit și s'au terminat într'o admos-
feră de înfrățire generală.- Nemulțumiți au rămas totuși cei mai
puțini interesați, Viorică și Citta.

..//.

00476

Imediat după asta, au venit cele trei scrisori care au adăus la nemulțumirile celor din urmă / plus Nicu / pentru că nu se face nici o mențiune de ei. În cel privește pe autorul de cărți, este de fapt acum cel mai dispus să intre în ideile lui B., cu care a colaborat în timpul din urmă cât se poate de strâns. Desigur însă că susceptibilitatea lui se mai agândește din când în când. Astfel mi-a spus că scrisoarea nu a fost atât pentru a-i mulțumi pentru ce a făcut, cât pentru a se indica o subordonare. Desigur că pilula a greu de înghițit pentru toți acești oameni mai în vârstă, care au ideea că și ei au făcut ceva în timpul din urmă. Deocumdată, au acceptat formal principiul egalității în străinătate. În fundul conștiinței se dă însă lupta între siguranța că dispozițiile celor din țară sunt categorice și dorința de a evita subordonarea. Asta ca să ști cum stau lucrurile.

Adaug că și Brutus s'a simțit jignit dintr'o neînțelegere cu totul inutilă, dar a primit apoi reparații totale și mai mult decât elegante. Părerea mea despre toate acestea e că trebuie ținut seama de factorul omenesc. Pe de altă parte, cred că este inutil să arunci pe unii oameni de cealaltă parte. Judecățiile pur etice s'au clasificățiile interne sunt foarte importante. Dar străini nu pot intra în asemenea amănunte / pentru ei / și nu trebuie, odată ce s'a acceptat colaborarea unor oameni să se dea spectacolul disensiunilor sau rezerve lor afișate. - În afară de canalele patente și perseverente și de mulțimi, fiecare trebuie folosit cu maximum de randament. Comportarea față de fiecare diferă dela caz la caz. Față de unii e mai bine să menți contactul în deapănare, pentru a contrabalansa alte eventuale influențe, de cât să-i tratezi cu răceală sau bobârname. - În ce privește pe burleacul vânător, e mult mai bine decât la început desigur că infuziunile tale de energie l-au cam enervat, dar nu trebuie să iei prea în serios reacțiile lui. Aici, între prieteni, își revine din deprimarea acumulată la domiciliul intermediar și chiar somațiunile tale au, în cele din urmă, un efect tonic. Nepotul nostru a plecat în America pentru conferințe și consultații juridice, în vederea unor viitoare condifcări internaționale. Sunt convins că acolo îi va veni mintea la cap. Am fost foarte impresionat de tribulațiile lui Camilug. Asigură-l de toată afecțiunea mea. Fii prudent ! Te sărut ou mult dor, precum și pe Sisi și Anica, Titu. -

stai și scrie și ține-te de cuvintele din urmă și nu te lăsa să fii presionat persoana nelămurită de așa ceva, care s'au

P.S.

Geneva 15 Martie 1946

Scrisoarea asta e o mostră
de caligrafie " Reynolds".

Nu ești de părere să-ți trimit
alt stilou mai bun?

C O P I E

copie regi vol. 7. f. 149-153.

DRAGA PICHY,

Stirile pe care le avem unii despre alții sunt din nefericire foarte puține și eu mă rezum, în deosebi, de acest lucru. În ce mă privește, ți-u să-ți spun că am luat hotărârea de a nu scrie cu poșta sau telegrafia și telefona, pentru a nu vă aduce vouă cine știe ce neplăceri acolo. Pe de altă parte puține persoane vor, sau sunt în stare, să treacă scri-sori. Așa se face că adăugându-se și lipsa mea pe timp de o lună în Italia - deabia acum îți pot scrie pentru ați spune mai pe larg toate bucuria mea pentru fercitul pas al căsăto-riei tale. Din scrisoarea ta și din ale Aninei, cât și din multe descrieri entuziaste - plus unica fotografie - văd că Sisi este o soție plină de farmec, grație, vioiciunea și " stilul ei sunt în tocmai ceea ce mi închipuiam că vei căuta tu și vei găsi în cele din urmă. Afecțiunea pe care o are pentru tine, chiar cu nota comică de gelozie - nu cu totul lipsită de îndreptățire - ne-au făcut-o îndată foarte dragă, mie și lui Vivi. Fotografia ei o plimbăm pe rând pentru a o arăta cunoscuților, smulgând exclamații admirative. Desieri- era nunții și a recepției am tot recitit-o pentru a ne da iluzia că am fost și noi de față. Acum, în urmă, am văzut o scrisoare trimisă de Sisi unei prietene comune, din care am văzut cu bucurie ce bine țe-a priit luna de miere la țară. m'a amuzat aerul posesiv și important pe lângă afecțiunea cu care Sisi vorbește de " soțul meu" ce păcat că va mai trec ce vreme până când să fim cu toți împreună / după ultimela semne, poate că sorocul se mai apropie ? / Sper că Sisi a primit ciocolata trimisă prin Buncky. Deabia acum câteva zile am putut să vă trimit și altele, pe care spre să le primiți. În ce mă privește, o duc bine cu sănătatea. Am ter-minta în condiții bune tratamentul pe care îl urmam. Duc mai departe o viață în care evit oboselile excesive. Te-aș ruga să nu-ți mai faci griji de prisoș, pricinuite de pove-ți ridicole. Jeepul cu care umblam la Paris nu este al meu. Zgomotul și aerul săltăreț al acestei dihanii au putut im-presiona persoane nefamiliarizate cu așa ceva, care n'au avut

altceva mai bun de făcut decât să-ți spună că circuitul cu o viteză care îmi pune viața în primejdie. Dealtfel la Paris aveam altele de făcut decât sportul volanului. Sper că ești oarecum la curent cu treburile de acolo. Trecerea lui Alex. pe aici a avut un efect galvanizant, iar ideea lui cu memoriul a fost minunată. Adăugându-se talentul lui Grig. și dinamismul și spiritul de organizare a lui Brutea, s'a putut forma o echipă admirabilă, care a dat maximum de randament. Rezultatele concrete n'au fost extraordinare și nici nu puteau fi, în împrejurările date. Teyele susținute și-au făcut însă drum și am strâns o mulțime de legături foarte utile. Se pare că semnătura pusă la cel de al doilea caiet a indispus. Să ști că a fost pusă după lungi conștientări și ezitări pentru a scoate manifestarea din anonimat, fără a lăsa descoperit pe nimeni dinăuntru. Încolo, cred că ști ce s'a mai petrecut. Temerile pe care le exprimam eu vara trecută n'au fost cu totul neîntemeiate. Din Octombrie și până în ultimele zile n'a sosit nici un răspuns la rapoartele și scrisorile trimise asupra conferinței, ceace a rănit anumite legitime susceptibilități. - Asta creează un climat propice unor discordanțe care n'au făcut bine nimănui, dar care sperăm că se vor atenua în curând.

Revenind la cele persoane cred că ști că am părăsit casa din Berna prea scumpă pentru mine, și m'am mutat într-o garsonieră la Geneva / 7, Avenue, Weber / În Ianuarie m'am dus cu Vivi la San Remo - viață mai eficientă, reconstituirea garderobei. - Am fost cu toți aici foarte afectați de pierderea Caterinei. Cât de puțin am cunoscut-o, am fost cuceriti de blândetea și tinerețea ei sufletească. Vorbea adesea, cu multă căldură de tine. Aici îmi continui activitatea în și în jurul presei - uneori renumeratoare. / Afară de asta, cred că ști că nu trebuie să-ți faci griji pentru nimeni. Gigi se poartă cu mine ca un frate /. Nu știu dacă mai pot trimite cu acest prilej și alte scrisori. Te rog însă să o săruți pe mama din partea mea și să-i spui că mereu mă gândesc la dânsa. - Mă mângie gândul că este printre așa de buni prieteni. Sărutări Aninei / urmează scrisoare cu subiect principal Vivi / , lui Sisi și lui Nanu. Scriem te rog exact ce obiecte și cărți ai primit. Codrojan / ? / îmi spune că țe-a dat tot dar tu îmi mai ceri cărți trimise prin el. Te sărut.

Titu,

00119

Eri am făcut parastas pentru tata la Biserica
ortodoxă de aici.-

17 Septembrie 1946

copie, vezi rd. 7. d. 154 - 154,0120

13 Septembrie

N'am vrut să-ți trimit telegramă la ziua ta, dar nu-ți creșter compl DRAGA PICHIV, închinat, împreună cu Brutea și cu Ginel, urându-ți din tot sufletul și înălțându-ți toate dorințele. Am primit cu oarecare întârziere scrisoarea ta din August. Mă bucur că ți-au sosit medicamentele și sticlele de ochelari. Cărțile nu au putut pleca atunci, dar asta n'am știut-o decât în momentul când pleca scrisoarea. Sper deci să-ți sosească încetul cu încetul. În ultima vreme am auzit mai multă lume vorbind despre tine, cu multă dragoste și admirație. Am aflat astfel și episoade mai îndepărtate depe vremea Direcției Cabinetului sau a treceri pe la Rador. În toate m'am bucurat să te recunosc același om tare și calm și după cum spuneai cineva - unul dintre ultimii optimiști. Pe de altă parte greutatea de tot felul începând cu cele ale vieții materiale m'au îngrijorat mult. Te rog deci să nu-mi mai trimiți alte sume căci eu o scot la capăt și singur. La cele ce mai întrebai, ți-u să-ți spun că am pus în practică planurile mele de activitate profesională în publicistică. Articolele pe care le scriu, precum și colaborarea la o enciclopedie, îmi sunt retribuite bine. Am vorbit cu prietenul și colegul lui Brutea că o asemenea activitate ar putea fi de folos și multor prieteni din țară care ar avea timp de scris. / Pentru enciclopedie, de ex. / L-am rugat pe el să vadă ce ar putea să-mi mai procure în direcția asta, și te rog să-i dai tot sprijinul. În privința sămătății, totul bine. Nu am întrerupt îngrijirea pe care o ști și care nu mă stânjenește. În ce privește organizarea vieții, va trebui să părăsesc apartamentul în care am stat în ultimii doi ani, mă voi muta poate împreună cu Mitică. Despre ce se mai întâmplă pe aici, vei afla destule. Țiu să subliniez că între noi a domnit tot timpul o desăfârșită armonie și o răvnă neobosită. Gândul la voi și la greutatea vieții voastre ne dă mult curaj, iar pe de altă parte întâmpinăm destul înțelegere. Dar mai avem o cale lungă. Sper că vei găsi timp și prilej ca să-mi mai scrii câte ceva. Eu de îmbrățișez cu mult dor și te sărut,

T.-

00121

13 Octombrie

N'am vrut să-ți trimit telegramă de ziua ta, ca să nu-ți creez complicații. Dar am închinat, împreună cu Brutus și cu Cinel, urându-ți din tot sufletul și izbândirea tuturor dorințelor și nădejdiilor tale și ale noastre. Cu mulți prieteni am vorbit nenumărate ori despre tine și cu toții ne-am întrebat când vei putea să mergi să-ți faci tratamentul recomandat de Clovis Vincent. Cred că ar trebui să iei o hotărâre în acest sens. Despre străduințele noastre vei afla și din cărțile de seamă trimise pe altă cale / trebuie să primești 4 pliouri mari/. Succesul moral destul de însemnat nu s'a PUTUT traduce în fapte, dată fiind hotărârea celor mari de a nu admite schimbării la cele stabilite de ei. Salutări lui Camil, Emil, Bubi, Tiginel, Sorin și Ileana. Te sărut cu drag

Titu.-

Dragă Pichy, cum Titu se află la noi când îți scrie, adaug și eu în grabă câteva cuvinte ca să de asigur de prietenia mea fără uambre și să insist să faci totul ca să plăci în America. Sunt convinsă că numai acolo ai putea face un tratament cu succes deplin. Altfel - tot cum mă ști - tot a dracului, zice Titu.

Scrie-mi și nouă când poți, cu tot dragul,

Tanti,

copie. regi vol. 7. f. 158-163.

21 Mai 1947

DRAGĂ PICHİ,

Adaog și eu câteva cuvinte la paginile numeroase pe cari le primești prin curierul de față.- Am primit ultimele tale două scrisori la un interval de oșpt. una de alta.- Materialul pentru proces nu a sosit la timp, dar nici nu l-am fi putut folosi la 17 Aprilie, dat fiind felul în care au evoluat atunci lucrurile.- Consultația O. este excelentă.- Ata de asemenea.- Îți precizez - mai mult din pedanterie - că suma nu se află sub sechestru penal, ci "blocată" de Curte până la pronunțare.- Lucrurile s'au petrecut așa : Pungașovici a pus sechestru pe care Alex. l-a atacat la Curtea Federală.- În timpul cât Curtea Federală examina opoziția lui Alex. (ceceace a durat c'am trei luni) adversarii simțindu-și poziția slabă, au introdus o acțiune civilă de revendicare a sumei, cerând totodată blocarea ei.- Tribunalul Berna, având în vedere importanța litigiului, a admis blocarea până la pronunțarea asupra acțiunii însăși.- (între timp Curtea Federală a admis opoziția lui Alex. ridicând sechestrul).- Azi, suma este așa dar blocată de Curtea de Apel.- În ziua în care se va pronunța asupra acțiunii civile (prin acceptarea sau respingerea excepțiilor de incompetență invocate de noi) implicit va avea să se pronunțe și asupra blocării.-

Îți mulțumesc pentru materialul documentar trimis.- Am și expediat lui Radu cele ce-i erau destinate.- Suntem mereu cu gândul la voi.- Ne este foarte teamă și nu știu cum să vă recomand mai insistent să fiți prudenți și să nu vă expuneți inutil.- Vom avea încă luni grele de trecut - mai ales până în toamnă.- Eu personal sunt optimist, dar plin de grijă din pricina voastră.- Te rog să nu neglijezi nici o ocazie spre a ne scrie, chiar dacă nu primești imediat un răspuns.- Alăturat, un articol plin de curaj a lui Alex. într'una din revistele cele mai cu autoritate de peste apă.- Lucrează admirabil și ~~succes~~ și-a câștigat o poziție mare prin seriozitatea competenței și farmecul lui.- Sunt convins că prezența lui Vivi și a lui ~~Suzel~~ acolo vor avea repercursiuni sensibile pentru noi.- (Vivi e mult mai bine de vreo oșpt. și nu trebuie să-ți

faci sânge rău dacă-l vezi protestând ! Acum încasez eu în
locul tău, dar mă bucur să-l văd reluându-și, ⁰⁰¹²³ în sfârșit, forma
din trecut).-

Te înfrățitez cu aceiași veche și afectuoasă prie-
tenie.-

ss/. GIGI. (2)

P.S. Am primit geamantanul cu hârtii - inclusiv
scrisoarea în chestiune.-

C O P I E
copie. registrat 7. f. 164-168, 00124

Berna 16 Martie 1947

DRAGA FICHI,

Am primit scrisoarea ta si-ti voi raspunde mai pe indetele după ce o voi avea din nou la mine : Am expediat-o lui Buzel spre a lua cunoștință de ea, la San-Remo, unde este pentru 3 sapt. (Mai cald, mai eficient și mai bine ca aici. - Cu diferența de pensiuine pe 15 zile, fi ese un rând de haine negre și niște cămăși ! !).-

Am primit și scrisoarea ce i-ai trimis lui Buzel. - Atât el, cât și Alex. și eu suntem în totul de acord cu tine, în ce privește trahzația. - Acum am mai multe rugăminți :

1/. Imi trebuie până la 10-12 Aprilie, Monit. Of. sau alt document confirmând oficial că jud. - președinte Rada Vernescu, după ce a făcut opinie separată, a fost nevoit să demisioneze. -

2/. Până la aceeași dată, mi-ar trebui o notă sau act din care să rezulte că Tabrea lucrează la Preș. Cons. și că nu figurează în completele de judecată ale C. de Apel din Buc. -

3/. Copie după sentința de condamnare a lui Xenii, în procesul ce i-a făcut B. N. R. (căutați prin cineva dela Bancă detaliile). -

4/. O notă critică serioasă a sentinței noastre de condamnare (Veniamin sau Emil Otulescu). - Eu am făcut deja una, dar nu posed cunoștință de procedură suficiente spre a mă lansa prea mult. - (în paranteză consultațiile lui Rosenthal și Xenii sunt f. slabe. Dar nu trebuie vorbit încă f. că n'au fost depuse până acum). -

În altă ordine de idei :

Între 7 și 12 Aprilie se va ține la Cairo a 36-a Conferință Interparlamentară. - Prin intervenția lui V. V. P. (!!) a fost poștită și "Adunarea Constituantă Română", care a și desemnat 2 delegați permanenți, M. Sadov și V. Luca. - Biroul Uniunii este la Geneva 6, Rue Constantin. - Secretar General : Leopold Boksier. - Vom face protestele cuvenite (aici : Buzel și probabil, Grigore). - Am scris lui Alexandra ; voi scrie și la Londra. - Conform sugestiei lui Buzel, vom invoca numai acordurile Yalta și Moscova și declarațiile anglo-americane asupra alegerilor - spre a da un caracter de obiectivitate desăvârșită protes-

talui.-

Dar cred că și opoziția trebuie să intervină direct, atât aci, cât și la Cairo.-Eu un prilej minunat de a repune pe tapet chestiunea.-

Numai p.tine și Dumitru : am vorbit la telefon, la Paris cu Rădescu.-E bine și avem grije de el.- Pleacă peste 4 zile la Brutus, unde va rămâne ,ai mult.- Cei de aici i-au refuzat viza ; cei dela Brutus i-au dat-o, dar cer stăruitor discreția.-

Dela 1 Mai mă mutla Geneva : 3, Avenue Bertrand Tel. 5.76.28.-

Titu și Vivi sunt f.bine (Vivi e nu numai frumoasă dar și f.serioasă).-

Te îmbrățișez cu toată afecțiunea.-

G I G I

(Rupe scriboarea, te rog).-

Vezi vol. 7. p. 169-171, 00126

17 Mai 1947

DRAGA P I C H I,

Iți scriu în grabă câteva cuvinte spre ați mulțumi pentru scrisorile tale din 14 Aprilie și 12 Mai, sosite respectiv la 8 și 15 Mai.- Mii de mulțumiri pentru materialul bogat și interesant trimis.- (cel destinat lui Radu i-a și parvenit). Deasemeni suntem recunoscători pentru consultația lui O. - excelentă.- Alexandru a fost încântat de ea.- Ginel e la Zürich, de două zile, spre a fi observat, după tratamentul cel nou.- Profesorul Rohr i-a spus că-i f. mulțumit de rezultate.- Vivi a rămas aici ; deja mai bine față de ce era acum o lună.- Nu-ți face griji (!) în chestiunea de care mi-ai scris, în ultima te scria cere.- Cunoșteam situația dela Ginel.- De altfel, acum eu sunt calul de bătae.- Dar nu mă emoționez chiar de fel.- Sper că în curând să-l revedem în forma dinainte ; e o chestie de timp - deci răbdare.- În privința lui Gas.B. am vrut numai să fi prevenit că are obiceiul să facă uz de conversațiile particulare - tocmai pentru a ști cum să-i vorbești.- Suntem cu toții extrem de îngrijați de cele ce se petrec pe la noi.- De aceea te rog să nu pierzi nici o ocazie spre a ne da vesti despre voi.- Titu e bine. Acum e în oraș cu Ciurea.- Vivi deasemeni e bine, cuminte, frumoasă și silitoare.- Sper să am o ocazie în curând spre a-ți scrie mai mult.-

Te îmbrățișez cu veche, afectuoasă și devotată prietenie

ss/. G I G I

Titu care a fost în cursul
serii locatar al odăii lui
Vladi -m'a chemat ieri seara
la telefon dela Geneva.-Din
nefericire nu eram acasă.
Este tot mai activ și mai
prolific.-

C O P I E

00127

20 Noembrie 1946

Paris, 174 Rue de L'Université

copie. regi vol. 7. / 172-175

DRAGA PICHU,

Deși eu nu ți-am mai dat seamă de viață de foarte
multă vreme, am fost tot timpul în curent cu toate faptele
care te privesc.- Ultima veste și cea mai importantă : căsăto-
ria ta recentă, m'a umplut de bucurie.- Ileana și eu mine vă
trimitem cele mai vii felicitări și sperăm că fără întârziere
vom avea fericirea să ne revedem cu toții.- Ileana este fără
răbdare spre a cunoaște pe tânăra D-nă Pogoneanu.-

Vesti despre activitatea noastră în general, cred c
nu e nevoie să-ți dăm.- În ceea ce privește însă viața noastră
de toate zilele îți voi spune numai că suntem, în așteptarea
soartei, instalați într'un mic apartament unde Ileana se agită
ca o bună gospodină, și Vladi face pe marele școlar (e deja
în clasa II-a (10-me)).-

În același timp cu această scrisoare vă trimitem o
serie de " coupures "-e din diferitele ziare de aci și pe ca
în clipa de față le pregătește cu sârguință Ciurel, Cocuța și
cu Mica Paraschivescu.- Cuprinde ziarele apărute după 20 Oct
brie - data ultimei trimiteri.-

În momentul plecării lui Brutus de aci, am luat în
sărcinarea de a face un studiu mai complet mai detaliat dec
ceea ce s'a putut face până acum - asupra penetrației sovietici
în Economia Română.- Până în prezent din nefericire nu am
putut avea o documentare destul de completă asupra acestei
acaparări, ce tinde să devie totală.-

Brutus spune că vei putea, fără îndoială, să obții
aceste informațiuni ce te rog să trimiți fie aci, fie lui Br
fie lui Gigi, după ocaziile ce vei avea.-

După felul cum am văzut până acum problema întru
cât acapararea se face pe trei căi diferite ne-ar trebui în
formații în aceste trei capitole și anume :

I. <u>Sovromuri</u>	a/. Penetrația și acapararea în industri
	petrolului
b/. " " "	în industri
	lemnului
c/. " " "	în industri
	metalurgică

- 00128
- d/. Penetrația și acapărarea în diverse alte industrii (gătitie, etc.)
- e/. " " " în organismele bancare.-
- f/. " " " în organizațiile de transport

II. BUNURI GERMANE

- a/. Ce reprezintă "bunurile germane" în Econ.Hom.
- b/. Felul cum au interpretat rușii deciziunea de a li se transfera bunurile germane (transferul numai al activului et

III. Utilizarea "Lei" lor (monedă) obținută pentru întreținerea trupelor sovietice.-

Cum se sume reprezintă și cum au fost utilizate.-

Te las, Dragi Picki, și încă odată cele mai sincere urări de fericire.-

ss./Radu Flesia

Wiel,

3 Aprilie 1947.

copie vezi vol. 7. 1-176-178,
00129
C O P I E

DRAGA PICHY,

Te rog foarte mult să remiți lui Dumitru scri-
soarea alăturată. Cum cred că îi va fi greu să descifreze,
căligrafia mea, te rog pe tine, pe Camil sau pe Radu să c
descifrați înainte și, după repetiția necesară să mergeți
să i-o citiți.-

În momentul de a închide curierul, primesc prin
Vivi documentarea pentru Londra a lui Titel Petrescu.

O voi trimite imediat la destinație. Te rog
să-l asiguri că atunci când voi trece prin Anglia voi
face și eu tot posibilul pentru a susține teza partidului
socialist, potrivit încrederii cu care m'a onorat.-

Te sărut,

Gihel,

3 Aprilie 1947.-

copie rez. d. 7. f. 179-187
00130

C O P I E

DRAGA PICHY,

Profit de această ocazie pentru ați scrie câteva rânduri. Îmi pare foarte rău că n'am știut mai devreme de această ocazie căci aș fi putut profita pentru a vă trimite și raportul ce-mi ceri asupra situației după eșecul Conferinței de la Moscova și în lumina noii politici americane astfel cum a fost formulată după această conferință.-

Îl voi face însă și-l voi expedia într-o viitoare ocazie. Deocamdată însă mă mărginesc să-ți spun că ne trebuie încă răbdare. Politica americană de organizare în occident și în special în Germania - ca un pis aller în lipsa unei soluțiuni de unificare economică în Germania - va cere un oarecare timp întâi pentru a fi stabilită în mod concret - căci deocamdată nu este decât o intenție sau o tendință apoi pentru a fi pusă în aplicare.- Americanii speră că prin această politică vor determina pe ruși să ajungă la un aranjament general acceptabil căci ei își vor da în cele din urmă seama că au mai mult de câștigat făcându-o și nu ar avea decât de pierdut nefăcându-o. Părerea mea este că ei se înșală. Mai întâi pentru că și fac iluzii asupra posibilității de a organiza Germania economică în occident în așa fel încât să obțină rezultate satisfăcătoare care să constituie o atracție pentru ruși.- Separată de zona sa complementară firească care este Europa orientală și Germania orientală nu văd cum industria din Germania occidentală s'ar putea ridica la un nivel suficient care să rezolve problemele actuale și să o scoată din dezordinea și haosul în care se abate și care sunt exact ceea ce vor ruși.- În al doilea rând chiar dacă ar reuși într-o oarecare măsură nu cred că trebuie să ne facem prea mari speranțe în forța de convingere pe care această reușită îndoielnică ar avea-o față de ruși.- Căci este evident că aceștia urmăresc cu perseverență scopuri politice pe care nu le vor schimba niciodată în contra vre'unor

avantagi economice.

Oricum, trăsătura dominantă a situației mi se pare determinatiunea americanilor de a numai accepta compromisuri ca până acum. Dacă această deciziune se menține ei vor face mai întâi experiența politicei de "organizare separată" prin care sper să ajungă la un rezultat. Dacă însă - cum cred - scopul nu va fi atins în acest mod, atunci vor fi, vrând nevrând, siliți să se convingă că este indispensabil să se recurgă la mijloace mai directe de presune. Suntem în orice caz în plină criză. Mi se pare că această criză nu va fi scurtă. Este greu să i se prevadă depe acum durata. Dar că este criză nu poate fi nici o îndoielă, după cum este neîndoielnic că această criză este foarte gravă.

Am avut la Geneva mai multe discuții cu prietenii noștri pe care împrejurările îi făcuseră să se găsească în Elveția în același timp. S'au terminat cu bine însă din nefericire în mersul lor au fost și câteva aspecte neplăcute. Devilla voia să mă facă să iau angajamentul solemn și definitiv încă depe acum că dacă împrejurările cer face necesar constituirea unui comitet și dacă în sânul acestui comitet s'ar manifesta divergențe declarăm cu toții că ne supunem părerii majorității fără nici o rezervă. Am răspuns că mi se pare prematur să discutăm acum formarea unui comitet că mi se pare încă și mai prematur și chiar descurajant să discutăm posibilitate că nu n'eam putea înțelege - deoarece eram convins că atâta vreme cât suntem cu toți uniți de dragoste de țară ne vom putea înțelege - dar că dacă sunt pus su piet du mur pentru a mă pronunța asupra unei ipoteze în sânul altei ipoteze maximum ce credeam a putea face este să ne angajăm cu toți să facem toate eforturile pentru a ne pune de acord și a evita spectacolul desbibării. Dacă însă din nefericire aceasta nu ar fi posibil, cease repetam că nu puteam crede că s'ar putea întâmpla - atunci regretăm foarte mult că trebuie să declar că nu mă puteam angaja dinainte să accept părerea majorității ori care ar fi această părere. Căci aceasta ar fi însemnat că acest comitet - care în fond s'ar reclama pentru a-și da autoritatea necesară de faptul că reprezintă opoziția democra-

tică - să se substituie de jure aceste opoziții iar eu în virtutea mandatului pe care îl am să confirm legitimitatea deplină a acestei substituiri.- Dacă deci comitetul ar lua deciziuni care nu ar corespunde punctului de vedere al partidelor și deci al opiniei publice ; am ajunge la situația paradoxală că ei ar vorbi în numele opiniei publice dar în contra ei.- Ori nici conștiința mea și nici mandatul pe care îl am nu-mi permit de a accepta dinaintea și în mod definitiv o asemenea eventuală posibilitate.- Am repetat din nou că aveam convingerea absolută că nu se mai ajunge niciodată acolo și că dacă am fost nevoiți să fac o asemenea declarație a fost numai datorită faptului că am fost pus în întârziere să mă pronunț asupra unei ipoteze în ipoteză și numai după ce somațiunile ce mi s'au adresat de a mă pronunța au fost menținute cu toate afirmațiunile mele că nu vedeam aici o necesitate și nici o oportunitate de a se discuta acum această chestiune.-

După cum vezi, uzajul ce fac de mandatul pe care îl am este mai mult decât moderat.- Acest mandat mi-ar fi dat intra'devăr dreptul ca în caz de divergență să cer tuturor să se ralieze la punctul meu de vedere fiind dat că acest punct de vedere este implicit și acel al celor ce m'au autorizat - tocmai în vederea acestor eventualități - de a lua deciziuni în numele lor.- Nu am făcut-o căci am dorit și doresc să menajez susceptibilitățile altora și posibilitățile de colaborare și de unitate în acțiune. Nu mă pot împiedica de a reflecta ce uzaj ar fi făcut Devilla sau G. dacă ar fi avut un mandat în felul celui ce am eu.- Pretențiile manifestate de ei în întrunirea de astă vară cu Alexandru cât și cele ale lui D. în polemica cunoscută cu Nanu an disant tres long a ce sujet.-

În orice caz - în rezumat - nu m'am opus deciziunii de principiu de a se forma un comitet - dacă împrejurările ar impune-o - pentru a nu lăsa vre'o impresiune că ar exista neîncredere față de unii din cei de față.- Am făcut însă rezervele de mai sus astfel în toate chestiunile concrete ce am discutat n'eam înțeles cum nu se poate mai bine. Nu am lipsit de astfel de a remarcă că mi se părea nerezonabil, când s'a dovedit că ne înțelege așa de bine, să ridicăm ipoteze care ar putea face să se prevadă că nu ne-am înțelega și de a crea astfel în

mod absolut inutil chestiuni spinoase de natură a lăsa unele umbre între noi.- Desigur că dacă Davilla nu ar fi fost de față nici nu s'ar fi discutat această chestiune. Cu o viitoare ocazie îți voi scrie în detaliu ce lăsa am discutat și făcut pentru a putea informa pe cei în drept.-

Vin acum la scrisorile celor trei ce ai trimis recent unora din prietenii noștri. Nu am desigur nici-un fel de obiecțiuni împotriva lor. Nu a-și putea avea obiecții decât dacă mandatul ce am mi s'ar retrage sau dacă s'ar de altuia unul indentio ceace ar echivala cu retragerea sau cel puțin cu înjumătățirea celui ce am. Desigur că dacă se va dovedi că nu merit acest mandat nu pot avea nici'o pretenție ca el să fie menținut. Atâta vreme înăă cât această dovadă nu este făcută, nu a-și putea accepta nici'o diminuare care ar fi cu atât mai puțin meritată cu cât eu nu am cerut niciodată un mandat atât de întins. În orice caz declar încă odată că voi uza de acest mandat cu mai mult decât moderațiune, căutând în totdeauna să elimin chestiunile personale. Gândăstare din nou cum ar fi uzate de el un G. sau un D. și cred că veți fi convingi că atitudinea mea este mai mult decât rezonabilă.- Am convenit să declarăm cu toții că înțelegem să ne considerăm absolut egali.-

În chestiunea Diamu, nu pot dezaporta decât aprecierile lui despre Alexandru.. Sunt desigur mai mult decât condamnabile și când voi merge la Paris voi căuta să-l aduc la rațiune. Evident nu-i voi spune că cunosc scrisoarea căci nu cred că este bine să mă prevalez față de el de o scrisoare pe care nu sunt presupus a o cunoaște.- Voi apuce înăă altfel chestiunea. Pentru a nu înăăvina lucrurile, nu cred că este bine să trimiți această scrisoare lui Alexandru li voi scrie și lui Leucuția. Nu cred înăă că este bine să pronunțăm o excludere împotriva lui. Dacă am plecat dela ideea să strângem rândurile și să colaborăm cu toții aci în străinătate nu văd de ce am aplica acest principiu unora iar altorșanu. Desbinările sunt în general nefolositoare și reduc eficacitatea - și așa destul de redusă - a acțiunii noastre.- În orice caz, nu am înăăles niciodată să mă "desolidarizez" de tine în această chestiune. Ești desigur liber să spui ce vrei, cui vrei și te rog să crezi

oă nu a-și desaproba - nici nu a-și avea dreptul să o fac
- orica ai face. Nici cel puțin nu am înțeles să-ți sugere-
rez ca, spunându-ți părerea ta - să menționez că eu nu
sunt de acord cu ea. Am înțeles pur și simplu să te rog
să nu vorbești și în numele meu, până când nu mă documen-
tez mai exact. - Acum, știind cu stau lucrurile te autoriz
să spui că condamnă foarte sever aprecierile la adresa lui
Alexandru și că voi căuta - nu din simpatie pentru Dianu
- dar în interesul de a evita desbinările și izbucnirea
unor atacuri publice între noi - să aranjezi lucrurile.
În orice caz dacă Pufi mă autorizează să-ți spun că am văzut
scrisoarea sau cel puțin că mi-a scris pentru a-mi semnala
că există neînțelegeri între Dianu și Alexandru, mi-ar fi
mai ușor să o fac. Trebuie însă să știu precis dacă sunt
autorizat să spun acest lucru înainte de a merge la Paris.
Oriunde, ești tot așa de bine ca și mine că Dumitru are une-
le sentimente pentru Dianu. - Justificate sau nu, nu cred
că este bine să le jignim prea tare. - În politică unele
compromisuri sunt inevitabile.

Tot în scopul de a evita atacurile dintre ro-
mâni din străinătate, voi vedea ce se poate face cu
La Roumanie Independente. Dacă am puteau-o aduce pe calea
cea bună, nu ar fi rău.

Sper că în curând să primești știri mai ample
- cu detalii despre activitatea noastră aci unde nu am
stat degeaba, și te îmbrățișez.

Buzel. -

P.S. Radu poate să-ți dea detalii despre stă-
tatea mea și alte chestiuni pe care nu le mai repet.

Zürich 20 Mai 1947. -

DRAGA FIGHY,

Am foarte puțină vreme pentru ați scrie această scrisoare. Am lipsit timp de o lună în Italia și la întoarcere am aflat că în scurtă vreme voi avea o ocazie. Am avut de făcut foarte multe lucruri în acest interval de timp destul de scurt, între altele raportul ce ve-ți primi în acelaș timp cu prezenta scrisoare și pe care te rog să iei măsuri să fie distribuit celor trei. Te rog să le exprimi în acelaș timp, la fiecare în parte, devotamentul meu și să le explici că cele trei luni de tăcere dela sosirea mea în Elveția sunt datorite faptului că am fost prea zdrobit pentru a fi putut desfășura vre'o activitatea oarecare. Sunt încă cuprins de cea mai mare descurajare dar cu prețul unor mari eforturi am reușit totuși să mă pot domina într'o oarecare măsură astfel încât să pot desvoya o activitate oarecare care să mă facă să merit încrederea ce mi s'a acordat. .

Trec deci direct la acele chestiuni despre care doresc să vă informez :

1.- H și H după cum știți am plecat din țară. Acasă la ei nu li s'a putut da de urmă. Au dispărut complet din circulație. Nu mai știu deci absolut nimic despre ce s'a întâmplat cu propunerile mele. Știu cu precizie că au fost transmise unde trebuie. Nu a intervenit însă nici-un răspuns. Deasemenea, în aceste împrejurări, am fost lipsiți de unele facilități ce ni se promisese, ceea ce explică tăcerea mea prelungită căci nu am avut până acum nici'o ocaziune de a vă spune aceste lucruri. Desigur că la sosirea mea acolo voi relua chestiunea și voi vedea ce este de făcut.

2.- Dacă citești raportul meu cu atențiune îți vei da seama că este puțin probabil ca, în împrejurările actuale, chestiunea să fi preocupat. Ea ar putea desigur deveni actuală în următoarele ipoteze : insuccesul conferinței ; succesul conferinței urmat de rezultatul așteptat ceea ce ar deschide perspective unor schimbări la noi, eventual

00100136

le noi consultări populare care însă nu sunt deocamdată de prevăzute.

Aceasta este tot ce știu și tot ce vă pot spune. Nu voi lipsi de a vă pune la curent dacă se ivește ceva nou. Te rog ca la rândul tău să informezi pe amicul la care ți-ai petrecut luna de miere și pe care îl știu foarte nerăbdător și nemulțumit din lipsa de știri. Dar ce pot face? Puteți în orice caz conta pe mine că, odată ajuns acolo voi face încercări energice de a relua chestiunea și de a vedea în sfârșit la ce ne putem aștepta. Am impresiunea însă că totul depinde de dezvoltarea situației după cum ți-am arătat mai sus. Aci în orice caz nu am de unde apuca chestiunea.

V și I sunt încă unde ști. Elvețienii fac dificultăți din cauza modului stângaci în care C. G. , fără a fi rugat de noi și crezând că face bine le-a pus chestiunea vizei. Ia dat dela început un caracter politic, ceea ce a ridicat suspiciunile imbecililor și froussarzilor de elvețieni. Cei în zonă cărora se găsesc au rugat pe G. să intervină pentru vize crezând că el dispune de relații utile aci. El s'a dus imediat și a spus de cine era trimis. Această imprudență a compromis toată chestiunea. N'avea decât să spună că intervine cu titlul pur personal ca prieten. Dar, după cum ști fi este imposibil de a se reține de a da importanță. În orice caz, prevăzând complicațiile eu am cerut insistent să nu se facă absolut nimic și să fiu eu lăsat să aranjez chestiunea după sosirea mea în Elveția. Din nefericire demersul se făcuse cu câteva zile înainte de sosirea mea. Destunci sunt trei luni și jumătate și continuăm să așteptăm rezultatul. Din fericăire că viza mea era atunci deja rezolvată. Căci dacă C.G. m'ar fi inclus și pe mine în demersul lui nu a-și mai fi sosit aci niciodată. Dacă eram lăsat să rezolv singur chestiunea așa cum am cerut, ei ar fi fost de mult aci. Căci am mijloace să intervin la cei mici, prin biroul, unde chestiunile se rezolvă pe cale pur administrativă, iar nu "at the highest political level". așa cum fac persoanele pătrunse de o idee exagerată despre importanța lor.

În orice caz chestiunea mă încurcă cât se poate de mult. Sunt blocat aci în Elveția căci nu vreau să plec mai departe abandonându-i pe ei. Sunt obligat deci să-i aștept pentru a ne putea continua călătoria. Dacă deacum în câteva zile nu se rezolvă chestiunea atunci vom încerca să-i ducem

in Italia și ne vom întâlni acolo. Unde sunt numai pot înorice caz sta. V suferă foarte mult de izolare și nervi lui sunt într'o stare îngrijorătoare. Este cuprinsă, pentru motive pe care îmi este cu neputință să le pricep și pe care de altfel nici nu prea este în măsură să le formuleze destul de clar, de o adevărată furie transacțională. Mi se pare că nu numai că nu are nici-un sens dar că ar fi o crimă inescuzabilă în împrejurările actuale. De altfel ne-ar compromite și pozițiunea morală. M'am confirmat din nefericire în convingerea mea că cu toate splendidele lui calități intelectuale, este un slab cu care în vremuri grele nu se poate face mare lucru. Va trebui să-l supraveghezi încontinuu ca să nu facă cine știe ce pas greșit. Cred că contrarul ar fi fost normal în starea morală în care mă găsesc. Te asigur că sarcina de a mă ocupa de propriul meu moral de a învinge criza gravă prin care trec este destul de grea pentru că misiunea de a mă ocupa și de altul, care de altfel nu ar avea nici-un motiv legitim să fie în starea în care se găsește să nu mă apese într'un mod aproape insuportabil.-

Nu pricep prea bine ce am de pus la punct în ce privește pe Dianu. L-am văzut o singură dată, - el a venit la mine - și nu am a mă plânge de atitudinea lui. Mi-a declarat în mod solem că în străinătate se va apăina dela orice critică publică împotriva șui G. pentru a nu oferi spectacolul dezbinării. Pe câte știu acoi și-a ținut acesta angajamentul. Să-l iubească nu pot să-i cer mai ales că nici eu nu pot să-l iubesc. Ști foarte bine că am consimțit să intru în relații cu el - cu toate agissements-urile lui împotriva mea - numai din considerații utilitare. Este vorba pur și simplu de o căsătorie de interes. În fond împărtășesc părerea lui Dianu despre "profitorii cauzei noastre". Este însă bine înțeles că mă voi feri să o exprim. Ar trebui să știu mai precis în ce consistă. "intrigările" lui Dianu despre care îmi vorbești în scrisoarea ta. Comentariile lui la care face aluzie Camil despre scrisoarea ce o posed și care "nu pune chestiunea gelfei" nu fac decât să reflecteze interpretarea pe care eu însumi i-am dat-o despre această scrisoare în scopul de a menaja susceptibilitățile unora și în special ale lui G. și de a nu compromite astfel posibilitățile de colaborare.-

00138

In orice caz, in lipsa unor informatii mai precise nu inteleg, sa ma asociez la nicio punere la punct ce s-a face fetă de Dumitru și țin ca acest lucru să fie destul de clar.

Titu lucrează foarte bine și în această privință sunt mai mult decât mulțumit de el. Ti-aș ascunde însă întregul adevăr dacă nu ți-ași spune că îmi displace rolul exagerat pe care și l-a asumat în suita lui G. Aceiaș reflexiune și despre Brutus care pe deasupra mi se pare prea deschis la toate potinurile și inclinat să le difuze. Sper că aceste lucruri nu se vor afecta prea mult. Dar eu consider că prima condiție a unei adevărate prietenii este o desăvârșită sinceritate. Dealtfel sunt lucruri de puțină importanță pe lângă multele lucruri bune ce se pot spune despre amândoi.

Te rog să transmiți toată afecțiunea mea soției tale. Te îmbrățișez.-

Buzel.

P.S. In ultimul moment aflu că s'a obținut viza pentru V. Dacă elvețieni nu-și retrag cuvântul spre să fie aci în câteva zile. Nu am putut încă obține pentru I. Voi continua eforturile dar mi se pare mai greu acum decât dacă nu ar fi fost sezizați cei mari. In orice caz dacă întârzie prea mult o voi duce în Italia.

1 Aprilie 1947.-

Mon cher Picki,

J'ai appris la nouvelle de ton mariage. Il est inutile que je te dise combien cette nouvelle m'a rendu heureux. Comme je te l'ai déjà dit à Bucarest j'ai toujours été d'avis qu'un sentiment sincère triomphe de toutes les difficultés et je vois avec la joie sincère d'un véritable ami qu'il a triomphé de tes hésitations. Je crois encore qu'il n'est pas d'erreur plus grave qu'on puisse commettre envers soi-même que d'essayer d'étouffer un pareil sentiment, je suis heureux que tu ne l'aies pas faite. Je vous souhaite à tous les deux tout le bonheur qu'il est possible de trouver sur cette terre tout le bonheur que j'ai eu moi-même et qui est maintenant si cruellement menacé. Après un mois et demi d'attente, le moment approche maintenant où je pourrais enfin aller en Suisse pour rejoindre Cathérine. En quel état je la trouverai Dieu seul le sait, car il y a longtemps que je suis sans nouvelles d'elle. Et le fait que ni toi ni Radu ne m'en ayez pas données ne présage rien de bon. Il m'est difficile de te décrire la torture que cette attente a représenté pour moi. Maintenant enfin je vois pouvoir aller en devant de mon destin. Aurais-je la force de le supporter ?

J'ai appris que je suis quatrième sur la liste national-paysanne à Bucarest. Comme tu vois il avait été convenu que je serais second. Evidemment que je me rends très bien compte du fait que, étant absent, il était difficile de me faire passer avant les autres. Mais, d'autre part, du moment que je suis parti, je n'avais plus de prétentions de figurer sur la liste. On aurait pu avec ma place contenter quelqu'un d'autre.

On m'a annoncé que la lettre des trois est arrivée. Je ne l'ai pas encore vu car on ne me la remettra qu'au moment de mon départ. Mais je te prie de les remercier tous de mon part pour la confiance qu'ils m'ont témoignée et que je vais essayer de mon mieux de mériter en consacrant à cette tâche toute l'énergie dont je serai capable en ce moment tragique de ma vie.

La tension et la dépression, qui me dominent me rendent très difficile de t'écrire une lettre plus longue. Je finis donc cette lettre en te priant d'en excuser la forme ainsi que le désordre de mes pensées.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

Je t'embrasse affectueusement et je te prie d'embrasser tous les autres.

16.XI.1946.

Dragul meu Picky,

Am aflat aici vestea căsătoriei tale. Este inutil să-ți spun cât m'a făcut de fericit această veste. Cum ți-am spus și la București am fost totdeauna de părere că un sentiment sincer triumfă împotriva tuturor greutăților și văd cu bucurie sinceră a unui adevărat prieten că a triumfat ezitărilor tale. Cred încă, deasemenea că nu există greșeală mai mare ce poate fi comisă împotriva cuiva, decât a încerca să înăbuș un asemenea sentiment. Sunt fericit că tu nu ai făcut-o. Vă doresc la amândoi toată fericirea ce se poate avea pe acest pământ, toată fericirea pe care eu însu-mi am avut-o și care este acum atât de crud amenințată.-

După un an și jumătate de așteptare, se apropie acum momentul în care voi putea însfârșit să merg în Elveția să întâlnesc pe Ecaterina. În ce stare o voi găsi numai Dumnezeu știe, căci e multă vreme de când sunt fără vești dela ea și faptul că nici tu nici Radu nu mi-ai dat vești despre ea, nu prevestelte nimic bun.- Imi este greu să-ți descriu lovitura pe care a reprezentat-o această așteptare pentru mine. Cred acum însfârșit că voi putea merge în întâmpinarea destinului meu. Voi avea puterea de a îl suporta ?

Am aflat că sunt al patrulea pe lista național-tărănistă la București. Cum știi fusesem înțeleși să fiu al doilea. Desigur că îmi dau foarte bine seama de faptul că fiind absent, era greu să trec înaintea celorlalți.- Dar, de altă parte, de vreme ce eu sunt plecat, nu mai aveam nici-o pretenție să figurez pe listă. S'ar fi putut satisface cu locul meu pe altcineva.-

Am fost anunțat că scrisoarea celor trei a sosit. Nu am văzut-o încă, deoarece nu îmi va fi dată decât în momentul plecării. Te rog să le mulțumești tuturor pentru încrederea pe care mi-au arătat-i și pe care voi încerca cât mai mult să o merit consacrand acestei sarcini toată energia de care voi fi capabil în acest tragic

moment al vieții mele.-

Tensiunea și depresiunea care mă domină îmi fac foarte greu să-ți scriu o scrisoare mai lungă.

Termin deci cu această scrisoare, rugându-te să-i scuzi forma și dezordinea gândurilor. Te îmbrățișez cu dragoste și te rog să-i îmbrățișezi pe toți ceilalți

Buzel,

16 Noembrie 1946.-

00142
copie. regi vol. 7. p. 201-202,

INDUSTRIA IN ROMANIA

Constabări recente cu privire la Libertatea întreprinderii particulare.

Către Editorul lui "New York Times"

În scrisoarea sa publicată la 22 Martie, Mihail Ralea care reprezintă regimul Groza în Statele Unite, proclamă că întreprinderea privată se bucură în România de "libertate neînfrântă", care sunt faptele ?

Precum și în alte țări sub control comunist, fabricile sunt sub "comitetele de fabrică" numite de comunisti. Dl. Tădărăscu, Vice-presedintele Cabinetului Groza, a raportat el însuși la un consiliu al cabinetului că una din principalele cauze ale scăderii catastrofale a producției era amestecul acestor comitete în conducere în loc de a se limita la îmbunătățirea condițiilor de lucru.

Dl. Ralea a neglijat de a menționa că guvernul are puterea de a numi un "director de supraveghere" sau chiar un director unic în orice întreprindere care ar putea fi bătută de "Sabotaj".

"OFICIILE INDUSTRIALE"

Dl. Ralea de asemenea ignorează legea introdusă recent pentru crearea de "oficii Industriale", care, după organul guvernului "Scântea" / care printr-o coincidență remarcabilă poartă același nume de "Scântea" ca și primul organ bolșevic al lui Lenin "Iskra" vor fi împuternicite de a stabili "pentru fiecare industrie ce trebuie să producă, de ce fel de materii prime are nevoie, ce fel de mașini, unelte și câte, cum va fi finanțată, la ce prețuri poate vinde și în ce condițiuni".

La 14 Februarie 1947, același jote a proclamat triumfând:

"Oficiile industriale vor permite un control sever al întregii activități industriale a țării, a întregului proces de producție plecând de la materii prime și sfârșind cu produsele gata".

Dl. Ralea elogiază "lealitatea și respectul față de drepturile de proprietate" care caracterizează actul pentru naționalizarea Băncii Naționale. Este adevărat că actul face o cotitură în direcția drepturilor de proprietate, întrucât este prevăzută "compensarea" însă în celace privește lealitatea oricine poate judeca dacă 25 ~~xxxxxx~~ cenți este o compensație leală pentru o participare care timp de 25 de ani a plătit un dividend de la 2 la 4 dolari.

El este silit să recunoască că "o scădere cîmțită în tranșoniuni a intervenit în ultimele luni", însă pune aceasta în sarcina exclusivă a secției. Desigur este numai unul dintre elementele al unui dezastru datorit însă mai ales oamenilor și care ar fi putut fi evitat dacă nu ar fi fost pentru:

1/. Prezența a unui număr de ~~xxxxxxx~~ ostași ruși varind între 1.200.000 și 450.000, înviolarea Convenției de Armistițiu care nu permite ocupația ci numai dreptul de "liberă mișcare în caz că ar fi cerută de situația militară."

00143
2/. Plata către Rusia sub diferite forme a circa 2
bilioane dolari, după evaluarea supusă la Conferința de la Paris
de către W. Thorpe, secretar de Stat Adjunt, în loc de 300.000.000
dolari după prevederile convenției, plus câteva servicii de va-
loare mai mică.

EXPLOATAREA SOVIETICĂ DE CAPITALURI

3/. Cunoscutele convenții de "50 și 50" acceptate de
Dl. Groza. Prin sovromuri, cele mai importante capitaluri sunt
exploatate în profitul Rusiei. Ele cuprind petrolul, cheresteau
cărbunele, afară de transporturi, bănb, asigurări etc.-

4/. Greutăți de transport datorite jefuirii a 23.142
vagoane și 259 locomotive.

5/. O "reformă agrară" haotică, având ca scop princi-
pal strângerea de voturi. Este suficient să se arate că numai
83% din terenul agricol lucrat în medie în timpul războiului
a fost însușit în 1946, și numai 60% din "planul" guvernului.

6/. Cortina de flet trasă peste publicarea rezultatelor
dezastruase ale economiei planificate combinată cu beneficiile
"protecției" Ruse și care a fost ridicată numai în Ianuarie 1947
când a devenit clar că menținerea mai departe a secretului vino-
vat ar lăsa mai mult regimul chiar decât recunoașterea lui și
apelul la exploatatorii capitaliști pentru ajutor.

În oarecare măsură îmi pare bine că Dl. Ralea până la
sfârșit a fost liberat de interdicția de a recunoaște existen-
ța foametei în România și oricât de mult am fi în dezacord pe
alte chestiuni, eu aprob din tot sufletul cuvintele sale de mul-
țumire către Statele Unite pentru ajutorul acordat nefericitelor
noștrii compatrioți.

A. Cretzeanu

Fost Subsecretar de Stat în Ministerul Afacerilor Străi-
ne al României.

Washington D.D. Martie 25, 1947.

VA FI RATIFICAT TRATATUL CU ROMANIA ?

de Alexandru Cretzeanu.

.....

Alexandru Cretzeanu a fost odinioară secretar general al Ministerului de Externe al României. El a demisionat în mod curajos în Sept. 1941, ca protest împotriva politicii externe a lui Antonescu. El a făcut aceasta înscris în mod deschis. În Oct. 1943, a fost numit Ministru la Ancara din partea forțelor democratice al României și în această calitate a inițiat negocierile de Armistițiu cu aliații cari au adus cu ele căderea dominației Germane în România. În prezent Cretzeanu este în Statele Unite și lucrează la o carte care va fi intitulată "Politica Bd canică între cele două războaie"

.....

JAMES F. BYRNES a spus în comisia de afaceri străine a Senatului că tratatele de pace supuse Senatului pentru ratificare, rezultau din "diferențe aproape de neînălțurat". De unde vin aceste "diferențe"? Ele vin foarte simplu prin faptul că există două categorii cu totul deosebite în lăuntrul Națiunilor Unite.

Adevărul este că Uniunea Sovietică a fost în recentul războiu de partea Germaniei, în fațetele sale dela început. Aceasta este arătat prin pactele sovieto-germane din 23 August și 27 Sept 1939, cu anexele lor secrete și schimbul de telegrame drăgăstoase și entuziaste între cei doi capi de Statele totalitare. Sunt deasemenea liurările masive din materii prime făcute de Uniunea Sovietică către Germania în anii 1939 - 1941. Cuvântările în care Molotov apăra politica de război nazistilor, atacând în același timp Marea Britanie, sunt o dovadă în plus.

Ca răsplată pentru complexenta sa, Stalin a obținut vaste teritorii întinzându-se dela Finlanda prin Statele Baltice și Polonia până jos la țărmurile Românești ale Mării Negre.

Dacă Hitler s'a decis să atace pe fostul său partener a fost desigur nu din gresala lui Stalin, care a rămas credincios pactului. Guvernul Sovietic a dus observarea scrupuloasă a obligațiilor sale către Germania, până la expulzarea din Moscova la 9 Mai 1941, a Legatilor Jugoslaviiei, Belgiei și Norvegiei. Aceasta acțiune nu însemna nimic mai puțin decât să ratificarea fățișă chiar a acelor cuceriri ale lui Hitler în care Sovietele nu au fost direct părtașe.

Nu mai atacul trădător al lui Hitler împotriva fostului său complice a aruncat Uniunea Sovietică - cu totul împotriva voinței sale - în tabăra opusă.

Acum când Germania a fost în mod decisiv înfrântă, oamenii Kremlinului au nerușinarea de a sustine - în profitul lor, și cu câteva premii adăugate în plus - aplicarea totală a înțelegerilor lor cu Hitler! Văzând că aceste înțelegeri sunt bazate în mod hotărât pe însăși negația principiilor ce inspiră democrațiile apusene, este de mirare că s'ar fi tot acum "diferențe de neînălțurat"?

In Tratatul de Pace cu România, articolul 12, prevede că frontiera Româno-Sovietică este fixată "după întinderea sovietică română din Iunie 1940". Inșă acest așa zis acord consta în acel timp din evacuarea forțată a Basarabiei și Bucovinei de Nord, în urma unui brutal ultimatum sovietic. Inșă Ripretul a fost acela care prin Acordul secret din August 1939, a recunoscut dreptul Uniunii Sovietice de a lua Basarabia. Ințr'adevăr, când ultimatumul Sovietic a fost mai târziu prezentat României, la 26 Iunie 1940, Guvernul Nazist a intervenit într'un mod foarte amenințător pe lângă Guvernul Român pentru a-l forța să cedeze cererilor sovietice.

Acum, câteva luni după ce Ribentrop a fost spânzurat ca un criminal de războiu, senatul American este chemat să ratifice acordul pe care l-a semnat cu Molotov!

XXXXXX

Națiunile suferă și plătesc pentru greșelile conducătorilor lor. De aceea România trebuie să sufere consecințele, actelor neconștiente ale fostului Rege Carol, care sub presiunea panicei produse de prăbușirea frontului Franco-Britanic și de ultimatumul sovietic, a aruncat țara sa în brațele lui Hitler în 1940.

Inșă ar trebui cel puțin reamintit că Regele Carol, în urma unei lovitură de Stat, a suprimat Constituția și a instituit dictatura sa personală în 1938. Lipsit de mijloacele de a-și manifesta voința, poporul român nu are din aceasta cauză nici o responsabilitate de nici un fel, nici pentru aderarea la Axă, nici pentru participarea la războiul împotriva Uniunii Sovietice. Acest lucru a fost recunoscut în mod formal chiar de defunctul Președinte Roosevelt în mesajul său la Congres din 2 Iunie 1942.

Pe de altă parte, ne putem pune întrebarea dacă chiar un guvern român reprezentativ ar fi putut influența în vre'o măsură un destin care, ca și cel al Poloniei, fusese petleciut dinainte prin pactele Germano-Sovietice.

Afară de toate acestea, nu poate fi negat că România are un drept total și inatacabil în momentul de față, drepturi ca promisiunile solene făcute ei ca răcompensă pentru încetarea ostilităților împotriva Uniunii Sovietice și pentru aruncarea trupelor ei în efortul împotriva lui Hitler, să fie respectate. Nu ne referim numai la acele promisiuni generale conținute în Charta Atlanticului ci la acele făcute în special României.

La 4 Aprilie 1944, Molotov a făcut următoarea declarație:

"Guvernul Sovietic declară că nu urmărește scopuri de a-și însuși vre'o parte a teritoriului Român sau de a schimba în vre'un fel oarecare ordinea socială existentă în România. El declară deasemenea că intrarea în România a trupelor sovietice este numai consecința necesităților militare și continuarea rezistenței trupelor x inamicului".

Secretarul de Stat Cordell Hull a declarat la Conferința de Presă din același zi că Guvernul American a fost informat din timp de declarația lui Molotov și adăuga:

"..... Asigurările publice cuprins în această declarație vor ajuta România ca să constate că este interesul ei de a alunga pe germani din România".

La 12 Aprilie, Guvernul Sovietic a mers un pas mai departe. El a înmănat emisarului din Cairo al partidelor de opoziție din România, o propunere de Armistițiu, aprobată de Statele Unite și Marea Britanie care specifică că România își va câștiga dăplina în-

..//.

00146
 depedentă și suveranitate dacă rupe cu Germania aceste forțele sale cu Națiunile Unite. Delegatul Sovietic la Cairo confirmat la 27 August 1944, în urma loviturii de Stat executată la București în favoarea Națiunilor Unite, că propunerile făcute în Aprilie rămân pe deplin valabile. Mai mult, guvernul sovietic a renunțat din proprie inițiativă la 25 August declarațiile Molotov și proclama că nu are intenția "de a limita în vre'un fel oarecare independența României".

Convenția de armistițiu semnată la Moscova la 12 Sept. 1944, nu prevedea vre'un drept de ocupație militară, dar menționa numai că guvernul român va asigura pentru trupele sovietice și trupelor celorlalți aliați "posibilități de liberă mișcare pe teritoriul Român, în orice direcție, dacă ar fi cerute de situația militară."

De asemenea, Molotov a specificat în prezenta Ambasadorilor Americani și Britanici că trupele sovietice vor părăsi România după încetarea ostilităților împotriva Ungariei și Germaniei.

x x x

Dela 24 August 1944, până la capitularea Germaniei - o perioadă de 8 luni - circa 20 de divizii Românești au luptat alături de trupele sovietice în Ungaria și Cehoslovacia. Ele au luat parte la 18 mari bătălii și 367 lupte mai mici, acoperind mai mult de 600 mile, până în înșuși inima Boemiei. În plină iarnă și au trecut 12 siruri de munți, mergând prin o regiune fără drumuri și fără adăpost. Ei au capturat 103.214 prizonieri. Pierderile lor au fost îngrozitor de grele.

România și-a îndeplinit partea ei din contract în mod neîndoios. Ea este desigur îndreptățită să aștepte ca ceilalți parte contractantă să îndeplinească pe ale ei. Însă la aproape 2 ani după încetarea ostilităților în Europa, trupele sovietice rămân - în număr foarte mare - pe teritoriul Român.

Tratatul de Pace cu România supus acun Senatului American pentru ratificare va îndeplini promisiunile formale făcute României de către Națiunile Unite cele mai importante? Va, e departe de aceasta. Articolul 21 al acestui tratat prevede: "Dreptul Uniunii Sovietice de a ține pe teritoriul român asemenea forțe înarmate ce ar fi necesare pentru menținerea liniilor de comunicații ale armatei sovietice cu zona sovietică din de ocupația din Austria".

În număr nelimitat de trupe sovietice poate să rămână în România pentru un viitor nedeterminat. Reamintim că Uniunea Sovietică s'a folosit de ocupația sa militară în România pentru a impune și menține acolo un guvern quisling, se va constata că tratatul de pace este destinat de a da aprobare legală violării promisiunilor de către Rusia Sovietică. Privirea cea mai fugard asupra unei hărți va arăta că numai prin cea mai capricioasă exagerare a imaginației pot trece liniile de comunicație între Uniunea Sovietică și zona Sovietică de ocupație din Austria, prin România.

x x x

Însă mai este un alt capitol al Tratatului de Pace care pare la fel să consfintească pierderea independenței României. Acesta este capitolul asupra reparațiilor. Articolul 22 prevede că în vederea faptului că România a încetat ostilitățile la un moment dat și a luat parte la războiul împotriva Germaniei, ea va avea să plătească în decurs de 8 ani numai 300 mil dolari, pentru a compen-

///

sa Uniunea Sovietică pentru pierderile suferite. Insa tratatul nu stabileste nici un bilant al celor plătite până in prezent de România. Propunerea Australiana pentru instituirea unui comitete pentru reparatii a fost respinsa cu indignare de delegatia Sovietică. De atunci Uniunea Sovietică continuă să rămână singura stăpână situatiei, îndreptăţită de a continua să impună României propria ei interpretare nerusinată si metodele nedrepte de calculare, cari până in prezent iau permis să încaseze nu cele două amplităţi autorizate de 37 milioane cinsute mii dolari fiecare, ci un bilion dolari până la 1 Sept. 1946.

Aceasta sumă uluitoare reprezintă de 8 ori bugetul României dinainte de războiu. El mai reprezintă totalul exporturilor acestei ţări într' o perioadă de 8 ani de prosperitate. Dl. Thorp din Delegatia Statelor Unite a deularat la 23 Sept. 1946, în fata Conferinţei de Pace:

" Dacă costul trecutului si viitorului este totalizat cppătăm uluitoarea sumă de 2 bilioane dolari "

Venitul national al României este redus astăzi la circa 700 milioane dolari anual, in timp ce a prevăzut că exportul României cu greu va putea să atingă 15 milioane până la 20 milioane dolari anual în perioada din 1946 la 1952. Ruinarea totală a economiei româneşti este de prevăzut într' un viitor foarte apropiat. Si bancrotul national implică în sfera politică disparitia progresivă a suveranităţii natiunii debitoare. -

x x x x

Celelalte clauze economice ale Tratatului de Pace lasă deasemenea putina sperante că independenta României ar putea încă fi salvată. Articolul 51 prevede pentru clauza natiunii celei mai favorizate care ar părea că exclude orice privilegiu si monopoluri in folosul unor state anumite. Insa tratatul omite de a se ocupa cu acordurile de felul acelor care au fost până in prezent încheiate între regimul quisling al lui Groza cu Uniunea Sovietică. Acestea român prin urmare pe deplin valabile. Prin acestea acorduri încheiate cu asemenea famfare la 8 Mai 1945, întreaga viaţă economică a României a devenit o anexă a economiei sovietice. Prin crearea societăţilor comerciale si industriale combinate sovieto-române / asa zisele "Sovromuri" / Uniunea Sovietică devine proprietarul exclusiv a unei jumătăţi a fiecărei din principalele resurse economice ale României, care cuprinde petrol, cherestea, cărbune, transporturi, bănci, asigurări, comert, etc., desi partea de capital original investit de Uniunea Sovietică este aproape neexistentă. Cât de just s'a spus în timpul când s'a constituit Sovromul pentru transporturi aeriene, că participarea României constă din avioane si personal, in timp ce Uniunea Sovietică contribuia cu aerul!

xx xx xx

Sunt cel putin două consideratiuni esenţiale ce trebuiesc retinute:

1/. In vederea faptului că evacuarea trupelor sovietice de pe teritoriul român va începe numai după o perioadă de timp in urma ratificării Tratatului de Pace ce trebuie încă încheiat

...//...

cu Austria, nu există nici un fel de urgență de a ratifica tratatul cu România înainte de a fi încheiat și ratificat tratatul cu Austria.

2/. În orice caz pare a fi cu totul de nedorit de a se ratifica un tratat semnat din partea României de regimul quisling existent. Desigur este clar că numai un tratat semnat de un guvern cu adevărat democrat și reprezentativ, instituit după ce au avut loc alegeri libere poate obliga în mod valabil poporul român.

Ratificarea Tratatului de Pace încheiat cu actualul guvern din București care a fost numit de reprezentantul Kremlinului Vâșinschi, poate însemna un singur lucru: Un premiu acordat violenței nerăsunate a înțelegerilor dela Valtă, Potsdam și Moscova.

/"The New Leader"/

00150

00149

LEGATURILE INTRE IULIU MANIU SI GARDA DE PIER

copie. Vali val. 7. f. 213-214.

Duminică 10 Decembrie 1923
ora 6.1/2 dimineața.

00151

Camarazi,

- 1). Veți aștepta cu calm și cu același neînvinsă credință desfășurarea furtunii.
- 2). Nu vă veți îndoi nici-o dată că aceasta este calea marilor izbânzi.-
- 3). Vă veți supune măsurilor justiției în ale cărei virtuți am crezut și vom vrea nemărginit.-
- 4). Voturile voastre în număr de peste 200.000 (două sute mii), le veți împărți după cum urmează, ascultându-mă și de această dată fără șovăire:

- 1). Legionarii din Ardeal vor vota cu Iuliu Maniu.
- 2). Legionarii din Vechial Regat și celelalte ținuturi vor vota cu Gheorghe Brătianu.-
- 3). În județele în care candidează personal Mareșal Averescu îi veți da voturile, și vă veți pune la dispoziția Sa în orice provincie ar candida.-

Veți lupta pentru acești trei oameni cu același dor cu care ați fi luptat pentru propria voastră mișcare. Veți pune în joc toate puterile voastre pentru ca să-i vedeți biruitori așa cum ați dorit să ne vedeți pe noi.-

Oamenii aceștia nu au credințele noastre, dar mai bine cu ei, decât cu cei care s'ar părea că au credințele noastre, dar sunt lipsiți de caracter.-

Turcii n'au avut credința lui Ștefan cel Mare, dar acesta i-a preferat pe ei înaintea tuturor popoarelor creștine din vecinătate tocmai pentru că acestora le lipsea caracterul.

Tin însă să fac o precizare: cu acești oameni nu m'am întâlnit, n'am vorbit, nu mi-au cerut acest lucru și nici nu le-am promis.-

Ordinul vi-l dau de la mine, izvorât din conștiința mea că trebuie să votați, că nu este bine să vă anulați voturile.-

.....

În nici-un caz nu veți vota cu Cuziștii :

- 1). Pentru că Cuziști sunt și de astă dată ca și în trecut o altă față a Guvernului. Ai vota înseamnă a da voturile Guvernului care ne-a făcut înalta onoare, în fața istoriei, de a ne disolva.-

- 2). Pentru că bancherii Iudeo-Francezi n'au cerut liberalilor desființarea Cuzizmului, nici măcar oprimarea sau stingherirea lui, desigur pentru motivul că acești stăpâni sunt

...//...

00152

mulțumiți de modul cum se comportă Cuzismul și la convine existența lui sau în cel mai bun caz n'au nici-o teamă de el.-

3). Pentru că m'am convins adânc că nu te poți încrede în cuvântul Cuziștilor, sunt oameni fără caracter, capabili de orice compromisuri chiar și de acela de a se pleca și a săruta cu umilință mâna acestor bancheri care au cutezanța de ași lua aerul de stăpâni la noi acasă considerându-ne ca o colonie alor. Deci nu prin Cuzism văd eu că s'ar putea învinge cutezanța bancherilor jidani dela Paris.-

Socot ca o mare nenorocire, în adâncul conștiinței mele de Român, îndreptarea mișcărilor Naționale pe căile cuzismului.-

Camarazi,

Aștept dela voi în ceasul acesta dovada disciplinei a credinței voastre și a celei mai frumoase și mai dârze rezistențe.-

Aduceți-vă aminte necontenit de morții noștri care ne leagă și care ne poruncesc.-

Împărtășind cu voi toți durerea tuturor loviturilor ce le primiți, beau alături de voi din paharul durerilor și al nedreptăților, având mai mult de oricând însă, credința că mâine vom bea împreună din paharul, afinit de jertfe, al biruinței Legionare.-

Vă îmbrățișez cu vechea camaraderie.-

Corneliu Zelea Codreanu
Seful "Gărzii de Fier"

P.S. Citind ziarele am văzut că nu este vorba de un Decret Lege, ci de un simplu Jurnal al Consiliului de Miniștri, care nu poate viola drepturile garantate de Constituție, pentru care mă voi adresa de urgență Comisiunii Centrale Electorale, pentru a nu aproba anularea listelor Grupării pe care o conduc.-

C.Z.C.

ss.Corneliul Z.Codreanu.

00153

LEGATURA INTRE IULIU MANIU 00154
LUI ANTONESCU IN STRAINATATE.

Carp C. Mircea

1 Sept 1947

Nota ce mi-ați trimis, am comunicat-o Domnului Maniu, care ne-a înmăștiințat că blocul național-democrat s'a constituit din partidele național-țărănesc, național liberal, socila-democrat și comunist, și este condus de președinții acestor partide.

Domnul Tătăreanu nu face parte din acest bloc, din cauză că Domnia Sa a luat parte în guverne fasciste și este un deșident al partidului național-liberal.

ss) M.A.

2 August 1944

C O P I E, rez. vol. 7 f. 222,

00156

din 27.VIII.1944

Primit 29 Iulie

TELEGRAMA CIFRATA

primită dela Berna

Personal pentru Dl. Vice Președinte al Consiliului.

A se descifra de persoana desemnată de D-Sa.

1) Referindu-mă la telegrama Dvs. Nr. 3414 și urmare la telegrama Nr. 1755.

Răspunsul a fost transmis la Foreign Office.

2) Referito la telegrama Dsv. Nr. 3502:

Voi comunica azi Legațiunilor Comitetului Crucii Roșii și Alianței Internaționale Izraelite numită "Joint Distribution Committee".

3) Pață de situațiunea cu totul specială dela Geneva, pe care o cunoașteți, dorind să concentrez în mâinile mele și în fapt întreaga activitate oficială diplomatică din Elveția, vă rog în cazul când nu dispuneți pentru acest post de o persoană de încredere absolută verificată de D-voastră, să lăsați, cu începere dela 1 August, pe Motaș.

Eu asumându-mi întreaga răspundere pentru bunul mers aceluiaș oficiu (text scris cu cerneală)

Altă modalitate. Aș fi de părere ca unul din delegați să fie Dl. Vișoianu care este în curent cu desbaterile dela Ankara. Alt delegat să meargă de aci. (text tăiat cu cerneală)

P E L L A 156/1837

Nota ce mi-ați trimis- am comunicat-o D-lui Maniu, care ne-a încunostiințat că blocul național democrat s'a constituit din partidul național-țărănesc, național-liber l, social democrat și comunist, și este condus de Președinții acestor partide. Dl. Tătarascu nu face parte din acest bloc, din cauză că D-Sa a luat parte în guverne fasciste și este un disident al partidului național-liberal. (text tăiat cu cerneală)

00157

DOCUMENTE ALE AGITATIEI ANTI DEMOCRATICE A LUI IULIU MANIU
IN TARA

00158

Români, sunteți nerecunoscutori, netrebnici, hăpuci și pungăși, pentru că după ce Armata Roșie v'a eliberat de sub jugul hitlerist, voi nu îndepliniți condițiile Armistițiului, Români asta vise strigă în fața toată ziua, a sta se scrie în fiecare gazeta, asta se citește pe toate zidurile, asta v'o spune mereu Dl. Simion Cieru.

În primul loc noi Românii nerecunoscutori, netrebnici cum am fi, nu-i dăm voie Dl. Cieru să ne vorbească despre îndatoririle noastre, pentru că fără să fim antisemiiți și recunoscând evreilor dreptul la viață, la fel ca ori cărui cetățean, nu îngăduim unui evreu cum e Dl. Cieru să vorbească despre datoriile de onoare ale Românilor. Această onoare Românească e numai a noastră și un străin care nu simte româneste nu are nici un smetec în asemenea sentimente pe care nu le poate înțelege.

Dar să vedem de partea cui stă onoarea de a fi respectat armistițiul și de partea cui stă desonoarea de a-l fi călcat.

Prin Art. 1 din Convenția de Armistițiu ne-am obligat să dăm 12 divizii care să lupte în contra Germaniei. Am dat în loc de 12 Divizii 19. Pe partea noastră am dat mai mult ne-am făcut cinste, dar această onoare ne-a fost murdarată de următoarele lucruri: Armata noastră, a fost așezată să lupte în locurile cele mai grele, așa încât a avut în cele 8 luni de război o pierdere de 50%. Totuși în ciuda faptului că în afară de cei trei mari aliați am fost țara care în războiul în contra Germaniei am fost angajată cea mai mare forță și am avut cele mai multe pierderi, nu am fost recunoscută nici odată ca țară cobeligerantă și am fost numai o țară supusă rusiei. I-am închinat viața a 350.000 de oameni pentru ca sub comanda noastră ei a Rusiei să îngroșăm din ei 170.000. Întrebându-se, cu toate sacrificiile, nu am fost socotită țară cobeligerantă, de ce 170.000 soldați am murit nu ca eroi ci ca mercenari și sclavi? Vă răspundem pentru că acest Guvern care ne conduce așa, înapoi țării cu forța, nu e recunoscut la Londra și la Washington și de ce nu poate reprezenta o țară pe care Anglia și America s'o recunoască drept aliat. Dar cinește pe care Armata noastră a scuturat-o câmpului de bătălie a fost murdarită și cu alte lucruri. Generalii și ofițerii care au condus-o au fost rând pe rând îndepărtați, asvârliti în temnițe sau condamnați la moarte pentru fapte imaginare petrecute cu ani în urmă. Iar bieții soldați în loc să defileze așa cum se cuvine, la sfârșitul războiului, încărcăți de glorie, în fața regelui pe care toți îl iubim atât, au fost trimiși acasă pe jos, fără haine decoliți, după ce la colo unde luptaseră li s'au luat amele cu forța. Și dacă e așa, întrebăm cine e care respectă armistițiul și cine l'a călcat.

În convenția de armistițiu nu scrie nimic de Aviație și Marina Română de cât că în timpul războiului Aviația, Marina ca și Infanteria vor lupta sub conducerea Comandamentului Sovietic. Asta înseamnă că la sfârșitul războiului, cece a rămas în Aviație și în Marina rămâne României. Dar în loc Aviația și flota să fie a noastră ne-a fost pur și simplu furată de Ruși. Din cele 1.300 de avioane numai avem decât câteva zeci și din cele 120 unități de Marină, nu am rămas cu absolut nimic. Și vasele nu au folosit războiului o singură clipă însă au fost luate toate de ruși, li s'a schimbat numele și steagul, au fost botezate rusește și duse în porturile sovietice. Odată că vasele au fost luate și materialele și munițiile Marinei, iar 180 ofițeri și sub ofițeri de Marină au fost luați de ruși și încheiați la Odessa. În baza cărui articol con convenția de armistițiu au făcut ruși toate acestea? Înseamnă că asta aplicarea cinstei țării a armistițiului?

Prin Art. 2 din convenția de Armistițiu, România avea datoria să interneze pe ostași Germani luați prizonieri și să interneze pe cetățeni civili. Iată cum a fost aplicată această dispoziție: prizonieri de război în loc să ne rămână au fost luați de ruși, însă după ce noi am fost obligați să-i echipăm, iar cetățenii civili Germani în loc să-i internăm noi au fost ridicăți de ruși. De mai mult, rușii au deportat nu numai cetățenii Germani, au ridicat sub ochii noștri cetățenii români care aveau cât de puțin sânge German în vinele lor, lăsând în urmă familii pur românești în mizerie și suferință. Cu ce drept au călcat rușii s'au urănită stăutul român?

A în cut guvernul nostru neputincios al cervil un singur gest de împie-
nea re (Desigur nu, guvernul s' amuluit ca ne țipe noua ca aplican-
rea armistițiului, tipăritul Vărfului de robi care se mai putam sta-
păului leveste pe neaprop tot în robi.

Prin Art. 3 din Convenția de Armistițiului, România s' a obligat
de a pune la dispoziția Armatei Ruse mijloace de locomotivă pentru a se des-
sa p e teritoriul român. Această obligație România a îndeplinit-o pentru
ca a dat sau mai bine din i' s' a luat tot ce avea, aviație, marșă a aproape
toate vagoanele și locomotivele. Dar Rusia nu s' a mulțumit cu exploatarea
la maxim obligația noastră, s' a luat mai mult decât îi era îngăduit a luat
toate vas ele și glepurile, proprietatea particulară la care nu avea drept,
au s' a cor din țară 22.000 vagoane și 250 locomotive și nu le-au restituit
nimic pe care nu putea să-l iașă pentru că avea dor voie să se folosească
mijloacele noastre de transport și doar în țară la noi. Așa în că-
nă era îngăduit s' a treacă peste hota re vagoanele și locomotivele și nici
s' a se face stopări p e vreo 12.000 automobile particulare, înțelegem cu ce d
ar ept obliga automobilele ce brumă au noi rămas, să circule cu permis sau
vietoie? Inaceamă ac te repetarea armistițiului sau înaceamă ca Rusia
s' ocotea te ra noastră drept o țară ocupată din care are voie să prade
cece și ori când?

Prin Art. 5 din convenția de Armistițiului ne-am obligat să trimitem
în Rusia p e toți prizonierii ruși, precum și pe toți cetățenii ruși care
i' adusesem noi cu deșale în România (Care ori fi fost aia?) Prizonierii
i' eam predați p re mare disp erare a unora din ei cărora întoarcerea în
Rusia ia nu le surdă de loc. Dar în aplicarea acestui Art. Rusia a făcut un
l e sap te care eu obligat în plicare nu nua i convenția de Armistițiului
dar au nesototit drepturile caseilor, dreptul internațional cât și cele
mai s' imple îndatoriri de omnie. Au cerut Rusii ca toți omenii chiar de
orig ina românească de rând, care s' au refugiat din Bucovina sau Basarabia
să fie trimiși cu deșale înapoi. Ba în ultima vreme au cerut să le fie
trimiși și aceia care erau în Iudie 1948 funcționari sau militari în acce-
te provincii. Adică au cerut rușii ca omenii liberi să fie prinși ca robi,
și țigii trimiși au cerut ca omenii liberi s' a fie cu deșale cetățeni sovie-
tici. I. Rezultatul a fost o a căa nefericăre pentru noi, mulți au reușit s'
s' a cape să cunându-se pe dar mulți au fost tănuși săliți să plece și mulți
din ei s' au s' inușă preferență să nuară decât să trăiască sub administrație
e ovietică. Iată o le Oeriu dea nu ai dreptul să vorbești despre aplicare
armistițiului, pentru că asemenea suferințe aușă care duc până la sacrificiu
vieții sunt suferințe românești pe care un străin nu le poate înțelege.

Prin Art. 7 din convenția de Armistițiului, România trebuie să pre-
dea Rusiei sub titlul de trofee ori de material de războiu, Germanii, iar
prin articolul 6 România se obligă de a păstra orice bunuri care ar aparține
Statului sau cetățenilor germani sau persoanelor aliate în Germania. Iată
cum înțelege Rusia să execute aceste dispozițiuni: în prim loc ne-a obligat
s' a reparăm trofee, apoi încet ne-a cogat vreo câteva miliarde aceste
reparații fără ca acce să șăm să ne fie scutită din datorie.

Pe urmă ghind rușii vreo 1500 de mașini germane stricate, în
loc s' a le ia așa, cum erau în chip de trofee, ne-a obligat să dam altele
bune în schimb, în baza cărei obligații nu ne șăm nimeni, aplicarea Ar-
mistițiului Art. 8 i s' a a fost și mai extraordinar și covețește încă odată
ca pentru guvernul sovietic convențiile s' amate de al sunt niște simple
potece de hartie fără valoare. În aplicarea Art. 8 Rusia ia nu are dreptul să
ridice nimic, noi avem doar datorie să păstrăm tot ce aparține statului și
cetățenilor germani, rușii nerepectând însă armistițiului au ridicat din van
tot ce era din proveniența germană, marfuri care erau proprietatea negustori-
lor români sau erau cumpărate de stat, marfuri în valoare de 30 milioane.
dar au făcut mai mult, au intrat în case particulare, în privali în adpo-
s ite și unde au găsit marfuri fabricate în Germania dar care era proprie-
te românească le-au ridicat. Astfel au luat mașini de tot felul, mate-

ne pini de tot felul materiale fotografice și produse farmaceutice, așa înc
cât românii mor sau cu zile și nu mai găsesc doctorii.

Din art. 10 din convenția de armistițiu, România este obligată pe tot timpul războiului să întreprindă cu ea chestiuni trupești, economice care să aibă pe teritoriul țării, precum și să dea în folosință mijloacele de comunicație, instalațiile de utilitate publică, depozite, generatoare de energie, armatei rusești. Aplicarea acestui art. a costat țării românești în 10 luni 863 de miliarde produs în această sumă 25 mii vagoane de cereale și furaje, 10.000 vagoane de marfaturi și fructe, 3600 vagoane de carne și grășină, 150 vagoane de spirt, 3000 vagoane de combustibil: 1.000.000 țigări și 350. milioane cutii de chibrituri. Art. 10 nespecifând p. 254 unde se antinde obligația noastră nu putem protesta. Suntem deosebit înmă de a protesta pentru alte lucruri: Brăm obligați să întreprindem trupelor sovietice p. e. teritoriul românesc, ori mare parte din p. rodus ele luate date noui au folosit în întreținerea armatei ruse, care se afla în Ungaria și Germania. Dar mai mare nedreptate o reprezintă situația actuală, armă obligați să întreprindem trupele sovietice atâtea vreme cât acestea purtau războiul, după terminarea războiului obligația noastră dispare, iar acum totuși Rusia ne cere mai mult pentru că mai gădina în țara 2 milioane de oameni sovietici care paroh s'au așezat și pentru ermat ostăși pe care îi hrănim în Ungaria, la plată leam fără să fim cu nimic îndatorăți, așa în câteva luni vor da alți alți 200 sau 300 miliarde și țara ne va fi complet în costuri. Acest art. 10 a avut darul că până acum să ne sîrăcească complet în baza lui au luat rupii atât gr. au încet noi să, ma i avem pâine decât de două ori pe săptămână și ne-a luat stăția căl. încă în viitor țara noastră nu se mai poate reface. Tot interes faptul rugilor bazate pe a art. 10 erau să ruineze în câteva săptămâni tot sistemul nostru financiar. În adevăr de că circulația rublelor ar fi continuat în România leu nostru nu mai fi avut nici puțină valoare pe care o are actual. Din fericiro pentru noi datorita Angliei și Americii și ca ajutorul da că nu ne îngheam - a unui om detașat care se numește Alex. August soș pat la vreme de o catastrofă financiară, rublele încetând să mai aibă valoare circulație. Am arătat până acum că aplicarea art. 10 ne-a, marcat în vrea înmă cu cel puțin de aici înainte România să înceteze a, ma i plăti ceva pentru că nu mai e cu nimic datoră. Ne întrebăm însă cum va reuși guvernul să obțină acest lucru? Noi credem că nu există, guvern servitor sugus Rusiei nici macar nu va avea curajul să înceteze a, ma i plăti.

În fine vom veni să vedem dacă România are respectat art. 11 din convenția de armistițiu des p. re care s'a spus de sute de ori că Rusia a fost a tât de generoasă a tunei când a obligat România să plătească numai 300 milioane de dolari ca despăgubire de război.

Nu face n. aprecieri asupra prea lăudatei generozității, afina doar că această sumă putem să plătim și a m. plătit-o chiar și nu în 6 ani ci în opt luni, e. pentru acea recunoaște însă României că a putut întreaga datorie de război ar trebui să se întample câteva minute care desigur nu se vor întample a nici când. Ar trebui ca Rusia să fie de buna credință să respecte convenția de armistițiu pentru că am fost de acord și în fine să avem un guvern care să nu fie a sluga Rusiei și să poată arde gîmășă susține pe o lămurit și drept. Desigur însă că nu se va întample nimic pentru că nimeni nu se mai face în ziua de astăzi. România va căuta să se plătească de acea nu datorată să facă și să suf. oră ceea ce nu este obligată și totuși Româniile vor fi scutiți ca nu îndeplinesc și că s'abstează de armistițiu. M. Gheri ne va spune că e. unta luptă de omor și noi, război i și învățați să, acum ca robii vor așeza în muzeu un oal e. vach și o pâine pentru că la iar m. să ne aducem aminte la ce au folosit aceste trei lucruri, dar să arate cum să face că am plătit până acum întreaga datorie de război.

Pentru a face socoteala trebuie să va mai spunem două lucruri pe care le ce ați a. f. până acum, trebuie să va spunem că d. armistițiu și până acum din calculele venite din toată țara armate sovietice, prin jafuri fac ute a pagubit pe români cu cel puțin 500 miliarde de lei. Ori cum aceste ja furi nu sunt reglementate în convenția de armistițiu, e. normal că suma pagubă se scade din datoria de război, în fine trebuie să va mai spunem că deși Rusia nu putea, după încheierea armistițiului, să mai ia sub numele

[illegible]

Guvernul nostru nu este decât slugă rusească și armata noastră nu poate face nimic fără voia rușilor. Rușii au făgăduit că nu vor amesteca în treburile noastre. Nu mai suntem o țară independentă, suntem o țară supusă mai rău decât eram pe vremuri față de Turci și dacă lucrurile vor merge așa, vom înceta să mai existăm devenind în cele din urmă una din repubblicile sovietice. Dacă e așa, întrebăm dacă la 6 Martie, prin dezarmarea armatei și prin înarmarea bandelor de vagabonzi, ne-au împus rușii: un guvern pe care țara întreagă nu-l vrea? Cu ce drept au ocupat rușii cazarmile, au luat armatele ostașilor români, au desființat jandarmeria și poliția? Dece pe străzi circula patrula rusească? Cu ce drept dau rușii afară din casele lor sute de familii românești care sunt obligate să le lase și mobile și rușii? Cu ce drept ne opresc rușii să circulam pe străzi noastre? Cu ce drept și cu ce scop fac și acum fortificații în locurile unde nu au fost niciodată ca în timpul războiului? Dacă știm în Moldova mii de familii ruse cu femei și copii? Și dacă asta e realitatea dacă suferințele României nu mai e respectată, dacă armata română nu mai e respectată, dacă armata română a fost și este tratată ca o armată a armatei ruse, dacă guvernul nostru e alcătuit numai din slugi rusești și celelalte țări nu vor să-l recunoască, dacă jaful soldaților ruși nu e pedepsit, dacă cetățenii români sunt arestați și unii internați în Rusia, dacă averea statului român, vămile și depozitele sunt continuate golite, dacă nu mai avem dreptul să mâncăm carne și să băim fiindcă trebuie să dăm totuși rușilor, dacă nu mai avem dreptul să gândim și să scriem, atunci ne mai putem numi o țară liberă? Mai există convenția de armistițiu, sau suntem o țară ocupată care ne pregătește să ajungem o provincie rusească.

Români deșteptați-vă cât mai curând, înainte ca fiii voștri să învețe în școală numai limba rusă, înaintea armatei noastre să îmbrace uniforme rusești, înainte ca steagul românesc să fie înlocuit cu secera și ciocanul, înainte caștea să înlocuiască crucea.

Români nu pierdeți nici o clipă, Anglia și America vă va ajuta dar ca să vă ajute trebuie să vă găsiți tăcuți și răbdători pentru că altfel vă vor scoate din puflete de robi și nu veți merita grija lor.

Români deșteptați-vă, arătați lumii voastră înălțare și așa cum ați sosit o datorie de onoare să respectați convenția de armistițiu, așa sotiți o onoare să vă răzvrățiți împotriva nedreptății, împotriva gîrării de legi.

ROMÂNII UNITI-VA!

Copie, vezi vol. 7. f. 274-276.

00164

DECLARAȚIILE D-LUI IULIU MANIU, PASUL PRINSI ATȚIUNEA 21 SEPTEMBR 1944

- Desigur că ați luat cunoștință de interview-ul acordat
presei de către D-l V. Molotov, coșar al URSS pentru Afacerile Externe,
care se referă și la situația din România?

- Firește cunosc textul transmis prin B.B.C. și textul apărut
în ziarele guvernului din București, transmis de către agenția TASS.
Aceste texte nu sunt cu totul identice. Sunt nevoit să consider de au-
tentice textul transmis prin TASS.-

- Ce obiecțiuni aveți de făcut față de aceste declarații?

- Mai pare bine că dl. Molotov mi-a dat prilejul să prezint opi-
nii publice, istoricul adevărat al absenței noastre din actualul guver-
nu și să arăt în parte realitatea asupra situației din țara noastră. După
cum și dvs., și putut constata, dl. Molotov face aprecieri destul de
severe și după părerea mea înguste, asupra unor chestiuni interne ale
noastre. Domnia sa, ca și oricare dintre Domnii Miniștri de Externe
ai marilor Puteri, avea tot dreptul să aprobe sau să critice politica
externă a României și îndeosebi felul în care România îndeplinește obli-
gațiile sale, care rezultă din tratatul de armistițiu.
În această privință însă, D-l Molotov se declară perfect satisfăcut.
D-sa nu s'a mulțumit cu atât, ci a făcut aprecieri asupra situației
noastre interne, asupra raporturilor de forță dintre părțile, asupra
măsurilor cu caracter strict intern luate de guvernul românesc, din
și unele sugestii în ceea ce privește constituirea viitoarei legi electo-
rale de la noi. Mă întreb dacă aceste fel de aprecieri - dată fiind cali-
tatea oficială a interlocutorului - precum și raporturile amicale între
URSS și România, nu înseamnă un sarcare amestec în treburile interne
ale României??

D-l Molotov în luna Martie 1944 a declarat în mod solemn că,
în cazul când România va părăsi Axa și se va alătura Aliatilor, Rusia
Sovietică și celelalte mari puteri, vor respecta independența țării
și nu se vor amesteca în treburile ei interne.

Această declarație a D-lui Molotov insușită în mod public de
de d-nii Churchill, Eden și Cordell Hall a contribuit, la timpul
în mare măsură, la decizia noastră cunoscută, care a fost luată încă
din luna Aprilie a acelui an și dusă la bun sfârșit la 23 August.
La 27 August 1944, D-l Molotov a repetat de altfel declarațiile D-sale
din luna Aprilie.-

D-l Molotov este prea vechiu și prea iscusit diplomat, pentru
ca să presupunem că D-sa n'ar constata diferența dintre declarațiile
D-sale din Aprilie 1944 și caracterul intervenției D-sale din prez.
Cred că D-sa dă o interpretare - după părerea mea greșită - condițiilor
din tratatul de armistițiu.-

Trebuie să mărturisesc că declarațiile D-lui Molotov m'au sur-
prins. Surprinderea mea și a întregii opinii publice românești este
cauzată de modul cum D-l Molotov s'a lăsat indus în eroare de către
informatorii D-sale, reproducând informațiuni ce nu sunt reale, privi-
toare la situația politică din România.-

D-sa nu a fost încă în România și prin urmare, informațiuni
directe nu a putut să ia. Astfel s'a văzut nevoit să facă apel la in-
formatori care au abuzat de buna sa credință. Opinia publică română
care cunoaște perfect realitățile, va condamna în unanimitate pe
pe acei informatori - în fruntea cărora stă actualul guvern nerecunoscut
și intrat în ilegalitate, prezidat de D-l Petre Groza, un guvern care
cum nu a mai fost altul în România -

- Ce aveți de spus asupra părerii D-lui Molotov despre caracterul democratic al guvernului Groza și despre popularitatea acestui guvern?

- Afirmățiunea D-lui Molotov că în România ar exista un guvern democratic și că acest guvern și-ar bucura de încrederea majorității covârșitoare a poporului, este cu totul lipsită de temei.

Guvernul D-lui Petre Groza nu este un guvern democratic. Maniera cu care acest guvern a fost impus la conducerea țării, este foarte departe de principiile și nuanțele democratice. Pe un sămbure comunist, pe care țara nu-l vrea, s'au grefat ambuscații și tatații opiniei publice românești de sub cele trei dictaturi precedente, care compromisiți și odioși opiniei publice românești, s'au oferit să camufleze pe comuniști pentru ca scăpând de acuzația de criminali de rășboiu, să poată exercita o nouă dictatură, de pe banca ministerială a aghizului "guvern democratic". La accepția se mai adaugă pe lângă socialiști, câteva derivații de sindicaliști și formațiuni create în mod superficial, pentru a produce impresia unei concentrări de forțe. Deci cu regret trebuie să-l contrazic pe D-l Molotov. Căci un guvern care a suprimat întreaga presă opozițională, îndosubi a partidelor care și-au luat răspunderea pregătirii și au desăvârșit actul dela 23 August, un guvern care a desființat odată libertatea scrisului, care a sugrumat pur și simplu libertățile publice, care instituie împotriva legii lagăre de concentrare și arestează fruntășii opoziției și tineretul, nu poate fi numit democratic. Democrația poate fi interpretată în multe feluri, dar nimeni în lume nu va putea spune că democrația înseamnă dictatură, lagăre și teroare.

În ce privește popularitatea guvernului Groza, firește că nu avem la îndemână probe concludente și nu putem avea înaintea de a se înfăptui alegeri libere. Eu știu ceace știe și mărturisește până la ultimul om din România, că acest guvern nu este susținut decât de către fasciștii unguri, rămăși aiici de pe timpul regimului horthist, de către agenți și oportuniști, care se găsesc în toate țările și în toate timpurile și de o mică minoritate de muncitori, care tiranizează pe cei din majoritate, prin comitete sindicale și comitet de fabrică, impuse de forța polițienască.

Din împrejurarea că, din când în-când guvernul ordonă, prin cele sale organe înarmate, ca vreo câteva sute de partizani să manifeste în favoarea lui, sau să spargă capetele celor care manifestează dragoste lor pentru Regula Țării, nu se poate deduce că acest guvern ar fi popular, mai cu seamă ținând seamă și de faptul că se iau măsuri împotriva muncitorilor și funcționarilor care refuză să manifesteze la ordin. De altfel, actualul guvern este alcătuit din partide și fracțiuni care toate împreună, la ultimile alegeri abia au întrunit 2% a sufragiilor. Metodele pe care le-a adoptat în guvernare, guvernul D-lui Groza sunt metode dictatoriale. El se menține prin gărzi înarmate, prin cenzură și prin teroare încă necunoscută în istorie politică a țării.

A afirma că acest guvern se bucură de încrederea "majorității covârșitoare a poporului" înseamnă a nu cunoaște adevărul uger contabil. De aceea, împrejurarea că D-l Molotov s'a lăsat sedus de afirmațiile cu totul false ale reprezentanților acestui guvern, - înfirmă zilnic, - la orice ocazie de către opinia publică românească, a proferat în țara noastră o îndreptățită uimire. Guvernul Groza, dimpreună cu toate partidele și grupările care îl compun, nu poate să conțeze pe o astfel de simpatie populară din țară. Opinia noastră publică în majoritate ei covârșitoare, în regimul de tiranie care este menținut în țară, nu poate să se manifesteze, decât sporadic, dar și aceste manifestații ale ei, sunt numai și numai necesitate, dar și prompt și sever reprimat prin cele mai brutale mijloace de esență dictatoriale.

- Ce aveți de observat la enunțarea D-lui Molotov că guvernul

Groza ar fi instaurat în România ordinea și liniștea?

- D-l Molotov se bizuie pe alegațiunile informatorilor D-sale, interesați, atunci când afirmă că, guvernul Groza ar fi instaurat în România ordinea și liniștea, care nu ar fi existat înainte. - În realitate guvernul Groza este un factor oficializat de desordine și un factor primejdios al unei nalinigti, pe care țara noastră nu a înregistrat-o. Puterea executivă de stat, este odată cu dezarmarea armatei noastre și îndepărtarea unei însemnate părți a poliției și a jandarmeriei, inexistentă. - Poliția și siguranța Statului au fost în bună parte înlăturate și înlocuite cu membrii formațiunilor improvizate de partidul comunist. Autoritățile au fost despuiate de orice prestigiu. Legile nu sunt respectate, chiar cele emanate de la ministrii comunisti, adeseori nu sunt executate nici de către subalternii acestora. Fiecare organizație politică din guvernul Groza, se conduce după legi și interese proprii. Viața, libertatea și avutul cetățenilor, sunt la dispoziția capriciilor unor indivizi care nu înțeleg nici valoarea legilor, nici permanența drepturilor cetățenesti.

Guvernul Groza a înființat și a menținut, prin violarea Constituției și a legilor existente, lagăre de internare și de adversarilor politici, populate cu membrii partidelor de opoziție. Cetățenii care nu s-au încadrat cel puțin în formă în organizațiunile politice "recunoscute" au fost puși în afara de lege, iar guvernul prin agenții lui teroriști, le contestă cele mai elementare drepturi ale omului.

Inchisorile sunt pline de aderenți ai Partidului Național Țărănesc și Liberal. În închisori, agenții nui, recrutati în poliția ironic denumită "democratică", maltratază și schingiuiește pe adversarii politici. Printre sistemele de guvernare consfințite de actualul guvern, un loc însemnat îl ocupă înecările, menite să justifice arstări și persecuții politice.

În același timp, infraactorii de drept comun sunt lăsați să se răze în mod curent. - Spargările, furturile, delictul în general, au atins un procent considerabil. "Gărzile cetățenesti" înarmate, care au trebuit de fapt să înlocuiască poliția "comprimată" se ocupă de fapt cu ofițajul politic, cu recrutarea forțată prin amenințări a participanților la manifestațiunile guvernului și cu reprizarea brutală a celor carei manifestațiuni a opiniei publice.

Prin urmare față de pretențiunile informatorilor D-lui Molotov că guvernul Groza ar fi instaurat în țară ordinea și liniștea, se ridică tragedia realitate, care confirmă categoric această susținere și în opun situația cunoscută de noi că: România se află în plină anarhie și că nicidecum noțiunile de: viață, respectul persoanei fizice, libertatea și drepturile, nu au avut o întreprindere mai arbitrară și mai anti-democratică, decât astăzi în România.

Aici trebuie să menționăm că până și pretinsile turburări însecate în ajunul demiterii guvernului Rădescu, nu au fost altceva decât auto-sabotajul organizat de ministrii F.N.D.-iști din guvern, spre a servi de pretext pentru introducerea dictaturii. Este interesant de observat că de la 6 Martie 1945, de când guvernul Groza duce răză, nu s'a realizat nicio "spurație" în ministere, ci dimpotrivă fasciștii notorii care dăd urmare apului public făcut de Ministrul de Interne, adresat Legionarilor, s'au înscris la comunisti, au fost numiți în slujbe publice și în demnități politice.

Desigur recrutarea aderenților prin amenințări și șantaj nu poate constitui pentru guvernul Groza un titlu suficient, spre a fi numit instauratorul ordinii și liniștei în țară.

Regulă țării a procedat deci într-un total constituțional, dândând un astfel de guvern în conflict cu sentimentul quasi-unanim al țării.

- Ce spunți de aprecierea D-lui Molotov asupra guvernului

Rădescu, că ar fi avut în majoritate miniștri anti-sovietici?!

- Nu știu la care dintre foștii miniștri face aluzie. D-l Molotov. Știu că zice miniștri din actualul guvern prezidat de D-l Groza, au făcut parte, în calitate de miniștri și subsecetari de stat din guvernul Rădescu, în frunte cu D-l Petre Groza, care era vice-președinte al guvernului. Mai știu că nici atunci și nici dela 23 August 1944 încoace, nu a existat în România un partid sau un om politic de răspundere care să aibă atitudine sau sentimente anti-sovietice. - Din guvernul Rădescu au făcut parte și reprezentanți ai Partidului Național Tărănesc. Dacă D-l Molotov a intenționat să vizaze pe acești miniștri, trebuie să rectifice, în mod categoric, această afirmație. ~~Totodată trebuie să~~ Totodată trebuie să amintesc că, actual dela 23 August 1944 nu s'ar fi putut înfăptui fără contribuția efectivă și covârșitoare a partidului Național Tărănesc și Național Liberal. - Partidul Național Tărănesc a fost acela care dela 1919 încoace a fost totdeauna în mod constant, în fruntea opiniei publice, care milita pentru o politică de prietenie cu URSS. Acest partid a fost pionierul unei politici externe de bună vecinătate cu marile vecin dela Răsărit. -

Însăși conducătorii guvernului sovietic au avut în anii premergători ai armistițiului, cuvinte de bună apriciere pentru președintele acestui partid și pentru lupta de care o ducea sub ocupația năpăstie. În sfârșit, frunții acestui partid în ultimile două decenii, erau simpatizanți de către exponenții reacțiunii din România, ca "belgici", "brită" programului de stânga pe care-l împărtășeau, și "vânduți Moscovei", datorită poziției lor pe plan extern și al politicii de bună vecinătate cu Sovietele, pe care o preconizau fără echivoc.

În schimb, din guvernul precedent nu au făcut parte grupurile zise "liberale disidente" înscrise acum în guvernul Groza, conduse de dl. Gh. Tătărescu, care în demonstrarea politicii sale filo-sovietice nu pot invoca decât cel mult înțelegerea antisemitismului, reprezentată brutală dela Tatar-Bunar, înălțurarea lui Nicolae Titulescu, încălcarea garanțiilor franco-angloze, prezența lui demonstrativă la funeraliile de Antoneseu, la surburile anti-sovietice dela Chișinău și a crișturii politice a României spre puterile Axei. -

- Ce spunem referitor la declarațiile D-lui Molotov că guvernul Rădescu nu ar fi executat condițiunile armistițiului?

- Acum aud pentru prima dată această cauză. Știu că cea mai mare parte a condițiunilor de armistițiu au fost executate pe timpul guvernului Sănătescu și Rădescu. Executarea însă a armistițiului de către toate guvernele românești de după 23 August 1944 a fost executată public, atât de generalissimul Stalin - cu prilejul decorării M. Răului Mihai I cu ordinul Victoria, cât și de dl. Văginscki, cu ocazia vizitelor D-sale în România, iar pe urmă a fost oficial confirmată la reluarea legăturilor diplomatice dintre URSS și România. -

D-l Molotov afirmă că nu se poate reproșa nimic guvernului Groza, dvs., ce aveți de spus?

- Dacă D-l Molotov nu are nimic de reproșat, întrebarea rămâne totuși ce zice Tăra Românească? Ce zice Regalul ei?

Dacă D-l Molotov orientându-se după informațiile tendențioase și interesate ce i-au fost date, afirmă că nu are a reproșa nimic guvernului "democratic" din România, Tăra Românească în covârșitoare și impresionantă ai majoritate, reproșează acestui guvern: dezastrea economică, deșringolada finăciară, prăbugirea monștri naționale, spăimântătoare, carenta autorității, convențiunile oneroase încheiate cu străinătatea, fiamtrea împătrivă căreia nu s'a luat nicio măsură mai cu seamă să se reproșeze tendința cumplită pe care a instaurat-o necotirea celor mai elementare drepturi ale omului, prigoanele politice

DECLARAȚIILE DOMNILOR IULIU MANIU ȘI ION MIHAIAȘCHE.-

Cu ocazia primirii unui mare grup de noi membri în Partidul Național Tărănesc, a avut loc o sedință solemnă la Clubul Central al Partidului, în ziua de 3 Octombrie a.c. în prezența unui mare număr de membri ai Partidului.-

Sedința a deschis-o Domnul Secretar General Nicolae Penescu, care a dat citire primului lot a celor înscriși, printre care se află mai mulți profesori universitari, alți profesioniști, funcționari și muncitori manuali.-

A luat apoi cuvântul Domnul IULIU MANIU, Președintele Partidului Național Tărănesc, care într-o scurtă cuvântare a arătat principiile fundamentale ale Partidului Național Tărănesc: Naționalismul lipsit de revanșism, democrația hotărâtă și dreptatea socială, vizând în primul rând țărănimea dela buna stare a căreia depinde buna stare a tuturor celorlalte clase producătoare, armonizându-i interesele cu interesele muncitorimii creștinești. Accentuiez fidelitatea națiunii române către Națiunile Unite și năzuința sinceră a Partidului Național Tărănesc de a cultiva cu vecina Rusia Sovietică, cele mai bune relații de amicală vecinătate.-

Partidul Național Tărănesc vrea să combine preceptele libertății individuale și naționale cu cele ale ordinii și a patriotismului, care se rezimă într'un spirit de sacrificiu pentru binele comun al tuturor cetățenilor.-

Când vorbim încă de dreptatea socială și de libertate, să ținem seamă de structura suflătoare a poporului românesc și să nu ne lăsăm seduși de niște lozinci, care pot fi bune pentru alte neamuri, care în nouă nu ni se potrivesc, nici fiind camuflerate prin numiri imprevizate cum sunt: "Frontul Plugarilor", "Apărarea Patriotică", sau altele de aceeași natură. Haina trebuie să fie croită pe măsură omului și ideologia pe structura suflătoare a economiei a națiunii. Vopscuța de pe haina oșpului ploaia, tot așa cum ideologiile imprevizate le roade de-a lungul timpului. Ideologia Partidului nostru, care există dincolo de muni de 100 de ani, iar dincoace de muni de o jumătate de secol, n'a roșit încă, ci strălucește tot mai luminos.-

Omogiind pe MAJESTATEA SA REGELE MIHAI I, -ceea ce provoacă urale nesfârșite ale asistenței- Domnul Maniu dă apoi cuvântul Domnului ION MIHAIAȘCHE.

Domnia sa a spus -în rezumat- următoarele:

Ne bucurăm că ați cerut înțelegerea în Partidul nostru, un număr atât de mare, veniți din toate straturile societății românești. Aceasta înseamnă că ați prețuit crezul, programul și lupta Partidului Național Tărănesc în aceste grele vremuri.- Eu ați venit la beneficii și desfructări. Lagărele care ne stau în față, nu pot fi socotite prilej de desfructări. Vă așteaptă mai degrabă prigoană.-

Noi cei vechi suntem deprinși cu această prigoană. Oăci din vremea lui Alexandru cel Mare, 20 ani de luptă, numai trei au fost de creație politică -restul a fost luptă de opoziție cu prigoană.-

Partidul Național Tărănesc are isvoarele sale din lupte: lupta de eliberare națională de o parte, lupta de eliberare socială de altă parte.-

Tărănismul a ieșit din tranșeele celui alt războiu. El este încă viu, proaspăt și nou - și este istoric prin obârșia sa, nu prin vechimea sa.-

Stat muncitoresc, într-o țară unde munca este reprezentată prin țărâni mai ales și unde spiritul libertății este strâns legat de structura masiv țărănească, nu se poate denumi mai propriu, decât stat țărănesc.-

În România, atât clasa intelectuală, cât și mica burghezie, cât și clasa muncitorilor manuali, își au existența lor strâns legată de marea masă țărănimească și de viața sa existențială lor, din roadurile

muncii acestei țărârimi. În consecință, socialismul în România se prezintă în mod logic sub aspectul statului țărănesc, al statului în care interesele tuturor straturilor sociale sunt armonizate în concordanță cu cerințele păturii de bază țărănești.-

Deci, statul țărănesc este statul muncii naționale ferite de orice exploatare și dela individ la individ, și dela clasă la clasă, și dela rasă la rasă, și dela țară la țară. Exploatarea rămâne la orice altă, este sâmbanța de răsvrătire socială înăuntru și de războie în afară.-

Pe linia politicii externe, Partidul Național Țărănesc a preconizat totdeauna și susține și astăzi o politică realistă, care învolege să tragă toate consecințele din faptul așezării geografice a României, din echilibrul mondial de forțe politice și din calitatea ei de țară mică.-

Acastă politică nu pot poate fi decât una, care urmează idealurile mari ale umanității, o politică spre pace, toleranță, libertate și independență și de amicală și strânsă prietenie și colaborare cu vecinii ei și mai înainte de toate cu Rusia.-

Fără îndoială aspectul scenei politice internaționale este foarte stuțuit. Acest lucru însă nu trebuie să uimească și nu poate speria pe nimeni.-

Asemenea cutremurelor care se produc atunci când straturile geologice caută să se așeze, găbindu-și un nou echilibru, tot așa și la lărg de astăzi, sdruncinată în structura ei intimă, caută un nou echilibru politic. Este natural, deci să se producă și aici repetate stuciumări până la găsirea unui echilibru, cu atât mai mult cu cât se tinde nu numai spre o nouă stratificare socială, dar se merge chiar spre o transformare radicală a civilizației. Cu războiul care a terminat, începe o eră nouă în istoria omenirii.-

Este clar, că echilibrul nu poate fi realizat decât armonizându-se în primul rând interesele celor trei Mari Puteri. Așezarea tuturor intereselor va decide deci și de soarta micilor națiuni. Credința noastră adânc înrădăcinată în suflăte este că, lumea nu poate merge decât ce a plătit un tribut așa de greu decât spre progres, într'un spirit de dreptate. Drept urmare, această armonizare nu poate însemna necăderea statelor mici, ci chiar dimpotrivă, o promovare în cât mai mare măsură a dezvoltării lor independente.-

În ce privește Rusia, Sovietică, cea mai sinceră, cea mai naturală și singura cale de conceput pentru noi, este aceea a desăvârșitei prietenii, o politică de sinceră apropiere și colaborare cu Rusia, fiindu-ne dictată de destinul așezării noastre geografice.-

Politica externă este o acomodare de interese în vederea asigurării împlinirii idealului și destinului Neamului.-

O politică sinceră se face atunci când te așezi din punctul de vedere al intereselor permanente ale neamului. Privim raporturile noastre de colaborare externă cu punctul de vedere al neamului, al unui neam liber și independent, precum un stat mare își face politica lui externă din punctul de vedere al propriilor sale interese -- la fel și datoria unui stat mic.-

Nu vedem niciun obstacol insurmontabil în calea acordării intereselor noastre cu interesele puternicului nostru vecin.-

Ce vrea Partidul Național Țărănesc?

Să zidească stat nou în politica internă și să consolideze idealurile ce îi impune așezarea și destinul său geografic-istoric în politica externă. Să zidească stat nou, cu materialul component al structurii sale țărănești... și în stilul vremii, adică pe principiul muncii nu al exploatarei capitaliste.-

Este cea mai cruntă obligație să se susțină că Partidul Național Țărănesc, fiind să transforme România într'un "instrument" al Angliei sau Americii, împotriva Rusiei, precum tot atât de greșit ar fi să se presupună că România ar putea să devină un "instrument" al Rusiei, împotriva Angliei și Americii.-

Trecutul foarte apropiat a demonstrat, că de fatal poate fi pentru o țară mică, faptul de a deveni "instrumentul" unei mari puteri împotriva alteia.-

Nu mai departe decât ieri, România a fost împinsă la faza a cincea - cîrmuire criminală - să devină "instrumentul" agresiunii germane împotriva Rusiei, plătind acest lucru cu grele și amare pierderi.

Poporul românesc desrobît de tiranie și spălat de păcatul celui de trădători, a făcut tot efortul de care a fost capabil și a dat tributul său neprecupetît de sânge în epocală luptă a neamurilor. Nimic nu este mai natural, decât să considerăm că o primă datorie de a căuta să obținem din această acțiune avantajele echitabile pentru țară.-

Nu putem decât înfiera cu toată energia atitudinea acelor, care lipsiți de cel mai elementar patriotism și dînd dovadă de o totală inconștiență, afirmă în fața lumii că, Partidul Național Tărănesc, care este reprezentantul notoriu al energiei și voinței politice a neamului românesc, ar preconiza o politică de neprietenie față de Rusia Sovietică.-

Partidul Național Tărănesc nu este dintre acele grupări politice și nu este condus de astfel de oameni politici, care atunci cînd se pare că o mare putere dă țîna destinului lumii, se sînguesc să-l sărute mîinile și picioarele, pentru ca a doua zi să se sînguesc să-l sărute mîinile și picioarele altor mari puteri care se ridică.-

Neadîvîrurile de bitite pe scena Partidului Național Tărănesc, de mulți dintre acei domni, care nu dîmult practicau acest lucru și acum își bat piepturile ca matadori ai timpurilor noi, aproape că nu mai merită desmîntirea.-

Nu trebuie uitat că Partidul Național Tărănesc a păstrat liniile de luptă în timp ce își vedea Secretarul General ucis de organele germane, în timp ce președintele său Domnul IULIU MANIU era amenințat cu moartea și însuși vorbitorul obligat, sub amenințare, să stea acasă mult timp de zile. Partidul Național Tărănesc făcea acest lucru cu dîmnații în țară, pe cînd băștîniosii de azi sunt tîrî și mîri cu teoreticii în țară.-

Partidul Național Tărănesc este singura grupare politică care, după sfîrșitul trecutului războiu mondial, neînsălăta unei politici de prietenie față de Rusia Sovietică. Din această cauză, Partidul a fost erunt atacat în decursul anilor, fiind taxat drept exponent al belșevismului. Toate cele trei scurte guvernări ale Partidului, au preconizat această politică.-

Chiar faptul intrării lui N. Titulescu în cadrele partidului Național Tărănesc, s'a datorat mai puțin unei apropiieri ideologice de acest partid, ci aproape exclusiv liniilor politice adoptate de partid față de Rusia Sovietică.-

Nu mai puțin just este că, poporul românesc nu a putut și nu poate decât să închidă în sufletul său un sentiment de eternă recunoștință și simpatie față de generoasele puteri America, Anglia și Franța, care au fost marii cîștigători ai statului român nou și nu se poate supăra nimănui, dacă noi Românii constatăm că grăim de egalitate, atunci cînd vorbim de democrație și de libertate.-

Făcînd această leală politică, ne conformăm întocmai angajamentului de ordin internațional, care ne leagă alături de U.R.S.S., de Anglia, Statele Unite și Franța.-

Declarațiile D-lui Molotov, respectul condițiilor armistițiului, recunoașterea jertfelor națiunii române în câștigarea victoriei naționale - recunoașterea făcută atât de cavaleriștii de cîrmă Generalul Stalin - și alianța noastră cu toate Națiunile Unite.-

Drumul neamului românesc și deci drumul P.N.T. nu poate fi decât un drum greu de străbătut, dar drumul a cărui țintă e sigură și certă, drumul demnității.-

Sciziune în partidul comunist.-

Domnul Iacoviu Pătrășcanu n'a fost ales nici în Comitetul rostrâns al partidului comunist (echivalent cu biroul partidului național Țărănesc), nici cel puțin în Secretariatul General.-

A fost ales în Comitetul Executiv.-

În ierarhia din partid el este sub Domnul Teohari Georgescu și chiar sub Domnul M. Constantinescu.-

Accasta a nemulțumit adănc o mare parte din membrii partidului comunist, mai ales acea ramură care mai păstrează încă unele sentimente românești.-

Victoria Doamnei Ana Pauker contra D-lui Pătrășcanu este considerată drept o înfrângere a elementului românesc, din partidul comunist.

De aici în cercurile bine informate se vorbește tot mai mult de o gravă spărtură la comunisti.-

Ministrul Justiției, urmat de cea mai mare parte din partid, este pe cale să se despartă de D-na Ana Pauker și aceleiași ramură care reprezintă politica tretzchistă și anti-românească în partidul comunist.-

x x

Raporturile comunistilor cu social democrații nu sunt mai bune.-

Discursurile din Frontul Unic Muncitoresc au pătruns foarte mult în public.-

Este adevărat că și în partidul social democrat sunt diviziuni. Ramura comunistă cu D-l Letar Răduceanu, care are motive să fie la dispoziția D-nei Ana Pauker, tinde spre o fuziune cu partidul comunist. D-l Titel Petrescu și marea majoritate a comitetului executiv sunt adversarii acestei contopiri.-

Cele întâmplate la Congresul partidului comunist au dat dreptate social-democraților sinceri.-

Am privit totdeauna cu simpatie mișcarea social-democratică de la noi.-

Ea urmărește realizarea unei lumi mai drepte, bazată în primul rând pe libertate și voința poporului, nestânjenit manifestată.- Ea este națională. Am regreta sincer dispariția social-democrației românești fiindcă aceasta va fi soarta partidului comunist în care ea s-a pierdut.-

înscenărilor, condamnările, legăturile, închisorile, censura, suprimerarea presei și întreg noianul de fără de legi comis de agenții guvernului în dauna libertăților, drepturilor și bunurilor cetățenști. -

- Ce spunți cu privire la afirmațiunile D-lui Molotov că grupările politice Maniu și Brătianu au fost chemate să participe în guvernul Groza, dar că ele au cerut prea multe locuri, neproporționale cu greutatea lor politică în țară?

- Nu acesta a fost motivul neaparteninței partidului național țărănesc la guvernul Groza. Motivele refuzului de a participa la acest guvern au fost împrejurarea că guvernul Groza a fost impus de către un Stat străin, că acest guvern nu a prezentat niciun program și în sfârșit că Ministerul Afacerilor Străine a fost încredințat persoanei care în calitate de Prim-Ministru a inaugurat la timpul său orientarea hitleristă a guvernului român, a denunțat garanțiile anglo-franceze și pe diabolul avea răspunderea principală pentru instaurarea dictaturii în România, pentru promovarea gărzii de fier și pentru regisrarea persecuțiilor rasiale. Prin urmare, motivul pentru care nu am acceptat intrarea partidului național țărănesc în guvernul D-lui Groza, nu a fost dorința de a vedea în ce privește numărul portofoliilor. D-l Petre Groza a refuzat să precizeze programul său. Când s'a prezentat la mine, pentru a oferi partidului nostru colaborarea, l-am întrebat în prezența D-lui Mihailache despre programul de guvernare, dar D-ca s'a echivat dola răspuns, cu motivarea că nu are timp să înfățișeze acel program fiind așteptat la o adunare populară. Privitor la componerea guvernului am discutat doar câteva cuvinte. - Eu am propus menținerea proporționalității participării la guvern a partidelor, care au colaborat la actul de la 23 August 1944, așa cum se stabilise la constituirea guvernului Sănătescu. D-l Groza mi-a răspuns că acest lucru nu se poate, deoarece la dorința guvernului sovietic va trebui să facă parte din guvern D-l Tătărescu, iar partidul național liberal va fi exclus dola colaborare - ceea ce noi am considerat un impediment în plus în calea colaborării. În ceea ce privește diferitele ministere din guvern, am exprimat dorința ca Ministerul de Interne, Ministerul de Agricultură și cel de Război să fie încredințate unor miniștri neutri. D-l Groza a refuzat să discute asupra acestor condițiuni ale mele, demonstrând astfel că mandatul Domnului Sălașiu era limitat prin dispozițiile partidului comunist. -

Este evident că în asemenea împrejurări, partidul național țărănesc nu putea să participe la un guvern pus în serviciul partidului comunist. Daltfel nu știu pe ce criterii s'a bazat D-l Molotov atunci când a făcut afirmațiuni asupra raportului de forță dintre partidele politice din România. Ultimile alegeri au dat partidului de extremă stângă un minuscul procent de 2%. Sub dictatură aceste partide nu au avut decât o activitate neglijabilă. Singurele partide de opoziție care și-au amnistiat existența, au fost partidul național țărănesc și partidul național liberal. Guvernul Tătărescu a fost răsturnat în ultima alegeri ce au avut loc în România de către național țărăniști. După semnarea armistițiului partidul național țărănesc din condscendență față de partidul comunist și social-democrat, a convinit să dea acestor partide spre a satisface diferitele nuanțe anume inventate, mai mult ministere decât puteau și să pretindă, întemeiate pe popularitatea lor. - De atunci această popularitate a mers în descreștere. În orice caz cele patru partide, național țărănesc, liberal, social-democrat și comunist au convinit la o proporție, în baza căreia au fost formate guvernale Sănătescu și Rădescu. De atunci încercă nu s'au ținut alegeri în România și deci nu s'a putut stabili un nou raport de forțe. -

- Ce aveți de spus cu privire la declarația D-lui Molotov,

asupra necesității alegerilor din România și asupra viitoarei legi electorale?

- Eu cunoaștință cu adâncă mulțumire de dorința și părerea D-lui Molotov că și D. sa și URSS doresc afectuarea de alegeri libere în România. Sunt convins că sub al gori libere D-l Molotov înțelege ca în fruntea țării să fie un guvern neutru sau neutralizat și să nu existe înarmări înarmate ale partidelor, care să terorizeze pe cetățenii neînarmați. Libertățile publice vor trebui să fie în prealabil restituite ca și libertatea presei și întrunirilor. Dacă D-l Molotov anticipează asupra legii electorale, emițând părerea că numai unul partid va putea participa, iar altele nu, după ce existării? - idia libertății alegerilor este dăla început compromisă. -

Partidul Național Țărănesc așteaptă alegeri libere cu mare nerăbdare, pentru a dovedi lumii că opinia publică este alături de el și de programul său și pentru a dovedi D-lui Molotov cât de mult a fost îndus în eroare, de către informatorii de rea credință. Dar mai ales așteaptă, ca să-și aibă guvernul de încredere și de prestigiu, care singur va putea lega destinul țării. -

- Mai aveți ceva de spus asupra declarațiilor D-lui Molotov.

- Trebuie să mărturisesc satisfacția noastră deplină, pentru faptul că D-l Molotov vorbind despre diferendul italo-yugoslav a adăugat în numele URSS principiul etnic, în lichidarea diferendelor teritoriale, afirmând că pământul populat de croați și sloveni, trebuie să revină Jugoslaviilor. Noi nădăjduim că același principiu se va aplica și în relațiile dintre România și vecinii ei, cu binevoitorul concurs al Excelenței Sale Domnului Molotov, pe care regret că a trebuit să-l contrazic în mod cat goric în declarațiunile D-sale, prin cele care mai sus. Noi dorim în fruntea țării un guvern cu adevărat democratic așa cum s'a hotărât la Yalta și Postadam, cu acordul Guvernului Sovietic. -

DECLARAȚIILE DOMNULUI IULIU MANIU FACUTE LA SEDIUL CENTRAL
AL PARTIDULUI NAȚIONAL TARĂNESC

La ocazia ședinței de sfârșit de an a studenților național țăraniști, DOMNUL IULIU MANIU, Președintele Partidului Național Tarănesc a rostit o cuvântare, subliniată de aplauzele asistenței din care reținem în rezumat, următoarele:

După ce a salutat pe studenții prezenți, DOMNUL MANIU i-a povățuit asupra activității ce trebuie să desfășoare în vacanța de vară, spunând între altele următoarele:

"Ideile mari ale Neamului ar trebui desfășurate prin presă și prin întruniri publice populare. Din nefericire, libertatea presei și libertatea cuvântului au fost din nou sugrumate în țara românească, de către dictatura instaurată de actualul guvern (strigăte: jos Guvernul). Nu toți au învățat din tristele experiențe ale trecutului, că libertatea este un bun deopotrivă de scump tuturor, că într'un stat democratic libertatea nu poate fi monopolizată. Astăzi P.N.T., este din nou lovit în dreptul său de manifestare publică. (Aprobări. Proteste)

Pe noi loviturile și calomniile nu ne sperie. Suntem deprinși cu ele. De cincizeci de ani de când am o activitate publică, am fost mereu atacat, lovit și calomniat. Am mers însă înainte, având conștiința împăcată că servesc cauza cea dreaptă a neamului. Voi merge și acum înainte până la izbânda finală a ideilor noastre de libertate și progres. (Aplauze prelungite)."

Imprejurările prin care trece țara sunt grele. Fiecare Român trebuie să caute astăzi ceance ne adună și nu ceea ce ne desparte. Numai așa vom birui, numai așa vom reuși să dăm neamului nostru locul pe care îl merită."

În continuare DOMNUL MANIU a spus:

"Nu de ceea ce ne desparte de alții aș vrea să vă vorbesc dvs. acum când plecați în vacanță, ci de ceea ce ne apropie, de ideile mari ale Partidului Național Tarănesc, comune tuturor Românilor adevărați.

Care sunt principiile care stau la baza partidului nostru? Primul principiu ce stă la baza partidului este: morala creștină.

Creștinismul este astăzi uitat. Preceptele morale sunt nesocotite. Cruzimile și masacrele acestui război au arătat cât de mult au fost nesocotite învățăturile religiei, cât de mult s'au îndepărtat oamenii de Dumnezeu. Milioane de oameni au suferit chinuri groaznice, au fost nimiciți de către exponenții dictaturilor, care au disprețuit morala creștină. O societate mai bună, mai pașnică, o societate în care să existe respectul omului pentru om, nu se poate întemeia fără revenirea la principiile moralei creștine. (Aplauze prelungite)."

Alături de morala creștină, partidul are la bază marele principiu al naționalismului curat (ovațiuni puternice) care a fondat partidul și care a susținut neamul timp de secole. Principiul naționalismului este pentru noi un principiu călăuzitor. Nu suntem șovinisti și nici exclusivisti. Suntem naționaliști. Noi nu vom să persecutăm pe nimeni, dar ne iubim Neamul și tradiția, istoria, limba și datinele românești și vrem fericirea și prosperarea acestui neam vrednic, atât de crunt încercat de destin. (Aplauze)."

Pe noi ne împreună iubirea pentru tot ce e românesc. Trebuie să luptăm pentru a asigura drepturile noastre și ale fiilor noștri, de ori unde s'ar găsi. (Ovațiuni îndelung repetate).-

Noi înțelegem să respectăm drepturile tuturor celor de alt neam, care sînt cetățeni ai statului, dar nu tolerăm ca în țara noastră însăși fiii neamului nostru să fie persecutați. (Aplauze prelungite).-

Al treilea principiu care stă la baza partidului nostru este democrația adevărată. (Ovațiuni puternice) Acest principiu face posibil ca fiecare om să-și poată dezvolta însușirile pe care i le-a dat Dumnezeu, să ocupe funcția pentru care este indicat de însușirile sale naturale. -

Democrația adevărată nu cunoaște delimitări de limbă, rasă sau religie. Ea înseamnă deplină egalitate pentru toți. (Aplauze). - Democrația nu înseamnă anarhie. Legile trebuie să fie legi, aduse pe cale democratică și respectate de către toți. Democrația adevărată înseamnă libertate. Libertatea proprie presupune și îndatorirea de a respecta libertatea altora. (Vii aprobări). -

Democrația adevărată se ridică categoric împotriva dictaturii. Noi ne-am ridicat în trecut împotriva oricărei dictaturi. Am luptat împotriva dictaturii feudale, împotriva dictaturii carliste, împotriva dictaturii antonesciene, împotriva dictaturii capitaliste, dar nu putem admite nici dictatură proletară. (Ovațiuni furtunoase, aplauze prelungite și îndelung repetate). -

Noi nu preconizăm ura de clasă, ci cerem frăție tuturor, pentru binele poporului. (Aplauze). -

Toate aceste principii converg spre marele principiu al dreptății sociale. (Aplauze). Dacă omeniirea a luptat pentru eliberarea individului de sub tirania legilor feudale, lupta trebuie dusă și pentru eliberarea societății. Dreptatea socială decretază primatul muncii și a meritului în virtutea acestui principiu țărani, muncitorii și intelectualii au dreptul la o viață mai bună, nu pe baza exploatarea ci pe baza muncii prestată pe ogoare, în uzine și biblioteci! (Aplauze). -

Apoi președintele P.N.T., s'a ocupat de lupta P.N.T. și de obstacolele pe care le-a întâmpinat și a continuat:

"Fără îndoială, în calea ideilor noastre stau multe obstacole și multe prejudecăți. Având arma dreptății în mână noi trebuie să le biruim și le vom birui. (Aplauze furtunoase). -

Lupta se duce la noi în țară cu diferite arme, foarte puține însă nobile. Noi îi invităm pe adversarii să discute principiile lor în mod liber și democratic. Ei însă opresc libertatea scrisului, ne calomniază și ne împiedică să le răspundem. Dar nu trebuie să ne speriem, fiindcă întotdeauna adevărul și dreptatea sfârșesc prin a învinge forțele întunericului. (Aplauze). -

Națiunea română a avut mai multe ținte de atins. Prima țintă a fost unitatea națională. Odată unitatea națională atinsă, mulți credeau că putem dormi pe laurii victoriei. Vai însă de națiunea care nu are nouă și noi idealuri de realizat. Națiunile urmează calea legea a naturii: sau urmăresc un ideal și progresează, sau n'au nici o țintă și sunt expuse disoluției și dispariției. -

Intotdeauna deci trebuie ca forțele vii ale națiunii să tindă spre un ideal și să adune sub același steag pe toți fiii neamului, pentru înfrățirea lui. -

Ultima țintă a P.N.T. a fost aceea de a scoate țara din unilitatea situație de alinață a Axei și de a o alătura de forțele Națiunilor Unite. %/.

România nu putea fi absentă din marea înclăstare pentru libertate și progres. Partidul Național Țărănesc conștient de forța sa și de dorința poporului a procedat la organizarea actului dela 23 August. Năzuința partidului a putut fi realizată prin bărbăția și hotărârea M.S.Regelui, căruia partidul îi păstrează credința sa curată și întregă sa grațitu- bine. (Urale: Trăiască Regele, Aplauze prelungite și îndelung repetate. Sa- la ovationează în picioare.)

Firește, după rpsboi mulți viteji se arată sau cum spune un alt proverb, după ce isprava făcută se găsesc mai mulți nănași. Va veni istoria vor veni urmașii, care desbrăcați de orice patină vor stabili adevărul. Istoria va trebui să constate că acțiunea a inițiat-o și un tin a condus-o singur P.N.T. Conștiința vie a neamului a făcut ca rând pe rând să i se alăture mai multe forțe. Prima forță ce i s'a alăturat a fost partidul liberal de sub conducerea D-lui Dinu Brătianu (Aplauze puternice), iar apoi au venit partidul social democrat (aplauze) și partidul comunist.

Ne-a părut bine de această tovarăgie prețioasă. Ne pare rău că n'a ținut prea mult, pentru a scăta țara cu puteri unite din înșul de după înlăturarea dictaturii.

Acțiunea pentru scoaterea României din Axă an început-o încă din Februarie 1941. Am discutat atunci posibilitatea de acțiune cu miniștrii Angliei și a Americii (Aplauze îndelungate) și ni-an luat angajamentul de a lucra pentru ieșirea României din Axă. Truntașii partidului : D-nii Ihalache, Dr. Luru, Mihai Popovici, Ghiță Popu au avut cunoștință și au aprobat toți pașii făcuți în acest sens. Noi nu puteam la acea vreme con- voca partidul pentru a-l consulta, fiindcă neșita unei asenence acțiuni este în funcție de discreție absolută.

Am lucrat în această chestiune, cu grijă, cu seriozitate, patru ani, fără ca Gestapoul german să știe. Desigur că n'an anunțat pe acei ce nu prezentau garanții de seriozitate politică despre planurile noastre. De aici învinuirea acelor care afirmă că am făcut prea puțin, că am arănat sau împiedicat actul de eliberare națională. Le-am făcut pe toate la timp, dar n'au știu ei, fiindcă nu voiam noi s'o știe. Si astăzi, Domnălor, se fac multe lucruri fără ca să știe lumea.

Noi nu lucrăm pentru laude deșarte. Noi lucrăm pentru binele Nea- mului și această muncă e o muncă tăcută, istovitoare, care nu are nevoie de laurii momentului. Aven conștiința clară în fața lui Dumnezeu și a Nea- mului că ne-an făcut datoria și nu așteptăm decât ceasul când putem arăta liber rezultatele.

În 1941 deci, biroul partidului N.T. a început acțiunea. Am reșit chiar cu mari riscuri, cu ajutorul M.S.Regelui (aplauze prelungite) și a oamenilor politici cu adevărat patrioți, să scoatem țara din înș.

Punctul de plecare al situației grele de astăzi, nu este numai gu- vernarea nenorocită a ex-mparului Antonescu. Rădăcinile răului sunt în regimurile dictatoriale a ex-Regelui Carol II. Acest tiran a forțat prin corupție, prin teroare, voința națiunii, ducând țara acolo unde a ajuns. Dacă națiunea era liberă să-și aleagă drumul de urmat, dacă națiunea avea posibilitatea de a-și alege pe adevărații săi reprezentanți, țara nu ar fi ajuns pe drumul prăpastiei.

P.N.T. a ascultat tot timpul sfatul lui Simion Bărnuțiu: "Cărturari, nu vă îndepărtați de popor, țineți cu poporul ca să nu rătițiți".

P.N.T. a urmat voința poporului, care nu s'a alăturat tiranilor și care nu a renunțat niciodată la drepturile sale.

Astăzi ca și ieri, noi ne propunem să nu ne despărțim de popor,

să mergem pe calea indicată de instinctul sănătos-al neamului (Aplauze).

Dvs., tineri studenți, ce vă înprăștiți în toată țara, năzuiviți-vă să cunoașteți sufletul poporului și necazurile lui. Arătați acolo unde vă duceți că partidul nostru are la bază idei mari, fără de care ridicarea țării nu e posibilă. - Arătați poporului că e nevoie să practice morala creștină și să aibă frica lui Dumnezeu. -

Spuneți-le tuturor să nu uite că fiecare e un fiu al nației, că fiecare individ are drepturi ce trebuiesc respectate, dar are și datoria de a respecta drepturile altora. Faceți apel la conștiința cetățenească și solidaritatea națională, fiindcă numai așa neamul va birui. -

Arătați tuturor sentimentele de recunoștină pe care țara noastră le păstrează Angliei, Americii și Rusiei Sovietice, pentru lupta lor, pentru desrobirea noastră și a Europei de sub dictaturi. Așteptăm de la aceste mari națiuni să ne ajute să introducem un regim de libertate și să ne găvărâtă democrație în țara noastră (Aplauze prelungite). -

Mizéria în care ne sbatem astăzi nu e nevoie să vi-o arăt, o vedeți cu toții. Regimul actual de nu isvorăște din voința poporului, este un regim impus, siluit asupra țării, împotriva ei. El trebuie îndepărtat. Guvernul trebuie să plece. (Strigăte: Jos Guvernul, să plece guvernul) Țara nu trebuie să mai sufere guverne dictatoriale, impuse din afară. - Vrem un parlament liber ales, vrem un guvern care să fie în situația politică și morală de a face alegeri libere. Ne dăm seama de forța pe care o reprezintă partidul Național Țărănesc. P.N.T. este singurul partid care reprezintă cu adevărat poporul român. Totuși partidul nostru nu este exclusivist. -

P.N.T. conștient de viciile prin care trecem, cere un guvern democrat de concentrare sinceră și cinstită, cere un guvern care să facă alegeri libere și legale, un guvern care să dea un parlament al poporului. Trebuie să constatăm cu durere că acest guvern, care afirmă că reprezintă clase sociale, n'a rezolvat nici măcar problemele acestor clase. -

El s'a dovedit incapabil de a soluționa vreo problemă anunțată. Mizeria crește pretutindeni, viața devine insuportabilă. Situația nu mai poate fi tolerată. Suntem uniliți fiindcă ni s'a impus un guvern pe care țara nu l-a voit. (Strigăte: Așa e!)

În țară e anarhie și foamete. Guvernul trebuie să plece (Strigăte: Jos Guvernul, să plece guvernul). -

Mergeți în satele Dvs., și fiți interpreții acestor gânduri.

Arătați tuturor că acest guvern duce țara la dezastru. -

Explicați ideile de bază ale partidului nostru și arătați atitudinea lui. -

Vă urez succes și ÎNAINTE! (Ovații. Aplauze îndelung repetate)

Adunarea întonează Imnul Regal. -

Ou ocazia şedinţei de sfârşit de an a studenţilor naţional ţărănişti D-l JULIU MANIU, Preşedintele Partidului Naţional Ţărănesc a rostit o cuvântare, subliniată de aplauzele asistentei, din care reţinem în rezumat, următoarele:

După ce a salutat pe studenţii prezenţi, D-l Maniu i-a povăţuit asupra activităţii ce trebuie să desfăşoare în vacanţa de vară, spunând între altele următoarele:

"Ideile mari ale Neamului ar trebui desfăşurate prin presă şi prin întruniri publice populare. Din nefericire libertatea presei şi libertatea cuvântului, au fost din nou sugrumate în ţara românească, de către dictatura instaurată de actualul guvern. /strigăte: Jos Guvernul/. Nu toţi au învăţat din tristele experienţe ale trecutului, că libertatea este un bun deopotrivă de scump tuturor, că într'un stat democratic libertatea nu poate fi monopolizată. Astăzi P.N.T. este din nou lovit în dreptul său de manifestare publică. (Aprobări, proteste).

Pe noi loviturile şi calomniile nu ne sperie. Suntem deprinşi cu ele. De cincizeci de ani de când am o activitate publică am fost mereu atacat, lovit, excomuniat. Am mers însă înainte având conştiinţa împăcată că servesc cauza cea dreaptă a Neamului. Voi merge şi acum înainte până la izbândă deplină a ideilor noastre de libertate şi progres. (Aplauze prelungite).-

Împrejurările prin care trece ţara sunt grele. Fiecare Român trebuie să caute astăzi ceiace ne adună şi nu ceiace ne desparte. Numai aşa vom da Neamului nostru locul pe care îl merită.

În continuare D-l Maniu a spus:

"Nu de ceiace ne desparte de alţii aşi vrea să vă vorbească Dvs. acum când plecaţi în vacanţă, ci de ceiace ne apropie, de ideile mari ale P.N.T. comune tuturor Românilor adevăraţi.

Care sunt principiile care stau la baza partidului nostru?

Primul principiu care stă la baza partidului este: morală creştină.

Creştinismul este astăzi uitat. Preceptele morale sunt nesocotite. Crizmile şi masacrele acestui război au arătat cât de mult au fost nesocotite învăţăturile religiei, cât de mult s'au îndepărtat oamenii de Dumnezeu. Milioane de oameni au suferit chinuri groaznice, au fost nimiciţi de către exponenţii dictaturilor, care au dispreţuit morală creştină. - O societate mai bună şi mai paşnică, o societate în care să existe respectul omului pentru om, nu se poate întemeia fără revenirea la principiile moralei creştine. - (Aplauze prelungite).-

Alături de morală creştină, partidul are la bază marele principiu al naţionalismului curat /ovaţiuni puternice/, care a fondat partidul şi care a susţinut neamul de secole. Principiul naţionalismului este pentru noi principiul călăuzitor. Nu suntem sovinişti şi nici ~~excl~~ exclusivişti. Suntem naţionalişti. Noi nu vom să persecutăm pe nimeni, dar ne iubim neamul şi tradiţia, istoria, limba şi datinele româneşti şi vrem fericirea şi prosperarea acestui neam vrednic, atât de crunt încercat de destin. /Aplauze/

Pe noi ne împreună iubirea pentru tot ce e românesc. Trebuie să luptăm pentru a asigura drepturile noastre şi ale fiilor noştri de ori unde s'ar găsi (Ovaţiuni îndelung repetate).-

Noi înţelegem să respectăm drepturile tuturor celor de alt neam care sunt cetăţeni ai Statului, dar nu tolerăm ca în ţara noastră înşăşi fii Neamului nostru să fie persecutaţi. (Aplauze prelungite).

Al treilea principiu care stă la baza partidului nostru este democraţia adevărată. - (Ovaţiuni puternice). - Acest principiu face posibil ca fiecare om să-şi desvolte însuşirile pe care i le-a dat Dumnezeu să ocupe funcţia pentru care este indicat de însuşirile sale naturale. -

Democraţia adevărată nu cunoaşte delimitări de limbă, de rasă, sau religie. Ea înseamnă deplină egalitate pentru toţi (Aplauze). -

Democraţia nu înseamnă anarhie. Legile trebuie să fie legi, adu-se pe cale democratică dar şi respectate de către toţi. -

00174

Democrația adevărată înseamnă libertate. Libertatea, proprie presupune și îndatorirea de a respecta libertatea altora./vii aprobări
Democrația adevărată se ridică categoric împotriva dictaturii. Noi ne-am ridicat în trecut împotriva oricărei dictaturi. Am luptat împotriva dictaturii feudale, împotriva dictaturii carliste, împotriva dictaturii antonesciene, împotriva dictaturii capitaliste, dar nu puteam admite nici dictatura proletară. (Ovațiuni furtunoase).-(Aplauze prelungite și îndelung repetate).-

Noi nu preconizăm ura de clasă, ci cerem frăția tuturor, pentru binele poporului. Aplauze.-

Toate aceste principii, converg spre marele principiu al dreptății sociale.- /Aplauze/. Dacă omeniirea a luptat pentru eliberarea individului de sub tirania legilor feudale, lupta trebuie dusă și pentru eliberarea societății. Dreptatea socială decretază primatul muncii și al meritului. În virtutea acestui principiu, țărani, muncitorii și intelectuali au dreptul la o viață mai bună, nu pe baza exploatării, ci pe baza muncii prestate pe ogoare, în uzine și bibliotec. Aplauze).-

Apoi, Președintele P.N.T. s'a ocupat de lupta P.N.T. și de obstacolele pe care le-a întâmpinat și a continuat să zică:

"Firește în calea ideilor noastre stau multe obstacole și multe prejudecăți. Având arma dreptății în mână noi trebuie să le biruim și le vom birui./Furtunoase aplauze/.

Lupta se duce la noi în țară cu diferite arme, foarte puține însă nobile. Noi îi invităm pe adversari să discute principiile lor în mod liber și democratic. Ei însă opresc libertatea scrisului, ne calomniază și ne împiedică să le răspundem. Dar nu trebuie să ne speriem, fiindcă întotdeauna adevărul și dreptatea sfârșesc prin a înghiți nunchia forțelor întinericului./Aplauze/.

Națiunea română a avut mai multe ținte de atins.-

Prima țintă a fost după lupte grele atinsă: Unitatea națională. Odată Unitatea Națională realizată, mulți credeau că putem dormi pe lauri victoriei. Vai însă de Națiunea care nu are și noi și noi ideile de realizat. Națiunile urmează marea lege a naturii: sau urmăresc un ideal și progresează, sau n'au nicio țintă și sunt expuse disoluției și dispariției.-

Întotdeauna trebuie deci ca forțele vii ale națiunii să tindă spre un ideal și să adune sub același steag pe toți fiii neamului, pentru înfrățirea lui.-

Ultima țintă a P.N.T. a fost aceea de a scoate țara din umilitatea situație de alinață a Axei și de a o slăbici forțelor Națiunilor Unite.-

România nu putea fi absentă din marșul înoleștare pentru libertate și progres. P.N.T. conștient de forța sa și de dorința poporului a procedat la organizarea actului dela 23 August. Măsuința partidului a putut fi realizată prin bărbăția și hotărârea M.S. Regelui, căruia Partidul îi păstrează credința sa curată și întreaga sa grațitudine. /Urale: Trăiască Regele. Aplauze prelungite și îndelung repetate/.

Firește, după război mulți viteji se arată, sau cum spune un alt proverb, după isprava făcută se găsesc mai mulți zănași.-

Va veni istoria, vor veni urmașii, care desbrăcați de orice patimă vor stabili adevărul. Istoria va trebui să constate că acțiunea a inițiat-o și un timp a condus-o singur P.N.T. Conștiința vie a neamului a făcut ca rând pe rând să se alăture noi forțe.-Prima forță a fost s'a alăturat a fost partidul Național Liberal de sub conducerea d-lui Dinu Brătianu /Aplauze puternice/, iar apoi au venit partidul social democrat /aplaude/ și partidul comunist.-

~~Ne-a~~ Ne-a părut bine de această tovarășie prețioasă. Ne pare rău că n'a ținut prea mult, pentru a scoate țara cu puteri unite din impasul de după dictatură înfrățirea dictaturii.-

Acțiunea pentru scoaterea României din Axă am început-o din Februarie 1941. Am discutat atunci cu Ministrul Angliei și al Americii (Aplauze prelungite) .-posibilitate de acțiune și mi-am

angajamentul de a lucra pentru ieșirea României din ⁴⁶⁴ -

Fundații partidului: d-nii Mihalache, Dr. Lupu, ⁴⁶⁵ Mihai Popovici Ghiță Popp au avut cunoștință și au aprobat toți pașii ⁴⁶⁶ puși în acest sens. Noi nu puteam la acea vreme convoca partidul pentru a-l consulta fiindcă reușita unei asemenea acțiuni este în funcție de discreție absolută.

Am lucrat în această chestiune cu grije, cu seriozitate, patru ani fără ca Gestapoul german să știe. Desigur că n'am anunțat pe acei care nu prezentau garanții de seriozitate politică despre planurile noastre. De aici invinuirea celor care afirmă că am făcut prea puțin, am amânat sau împiedecat actul de eliberare națională.

Le-am făcut pe toate la timp, dar n'au știut ei, fiindcă nu voiam noi să se știe. Si astăzi, domnilor, se fac multe lucruri fără ca să știe lumea.

Noi nu lucrăm pentru laude deșarte. Noi lucrăm pentru binele neamului și această muncă este o muncă tăcută istovitoare, care nu are nevoie de laurii momentului.

Avem conștiința clară în fața lui Dumnezeu și a neamului că ne-am făcut datoria și nu așteptăm decât ceasul când putem arăta libere rezultatele.

În 1941 deci, biroul P.N.T. a început acțiunea. Am reușit cu mari riscuri, cu ajutorul M.S. Regelui (aplauze prelungite) și ~~am~~ a oamenilor politici cu adevărat patrioți, să scoatem țara din impas.

Punctul de plecare al situației grele de astăzi nu este nu mai guvernarea nenorocită a ex-mareșalului Antonescu. Rădăcinile răului sunt în regimurile dictatoriale ale ex-regelui Carol. Acest tiran a forțat prin corupție, prin teroare, voința națiunii, ducând țara acolo unde a ajuns. Dacă națiunea era liberă să-și aleagă drumul de urmat, dacă națiunea avea posibilitatea de ași alege pe adevărații săi reprezentanți, țara nu ar fi ajuns pe drumul prăpastiei.

P.N.T. a ascultat tot timpul sfatul lui Simion Bărnuțiu: "Cărturari, nu vă îndepărtați de popor, țineți cu poporul ca să nu răătăciți".

P.N.T. a urmat voința poporului, care nu s'a alăturat tiranilor și care ~~nu~~ n'a renunțat niciodată la drepturile sale.

Astăzi ca și ieri noi ne propunem să nu ne despărțim de popor să mergem pe calea indicată de instinctul sănătos al neamului (aplauze)

D-voastră tineri studenți, ce vă imprăștiati în toată țară, nizuiți-vă să cunoașteți sufletul poporului și necazurile lui. Arătați acolo unde vă duceți că partidul nostru are la baza idei mari, fără de care ridicarea țării nu este posibilă.

Arătați poporului că e nevoie să practice morala creștină și să aibă frica lui Dumnezeu.

Spuneți-le tuturor să nu uite că fiecare e un fiu al nației, că fiecare individ are drepturi ce trebuie respectate dar are și datoria de a respecta drepturile altora. Faceți apel la conștiința ce tălenească și solidaritatea națională, fiindcă numai așa neamul va birui.

Arătați tuturor sentimentele de recunoștință pe care țara noastră le păstrează Angliei, Americii și Rusiei Sovietice, pentru lupta lor pentru desrobirea noastră și a Europei de sub dictatură. Așteptăm de la aceste mari națiuni să ne ajute să întronăm un regim de libertate și adevărată democrație, în țara noastră (aplauze prelungite)

Mizeria în care ne sbatem astăzi nu e nevoie să vi-o arăt. O vedeți cu toții.

Regimul actual ce nu izvorește din voința poporului este un regim impus, silit asupra țării, împotriva ei. El trebuie îndepărtat. Guvernul trebuie să plece. (strigăte: Jos Guvernul, să plece Guvernul!) Țara nu trebuie să mai sufere guverne ~~impuse~~ dictatoriale, impuse din afară.

Vrem un parlament liber ales, vrem un guvern care să fie în situația politică și morală de a face alegeri libere.

Ne dăm seama de forță pe care o reprezintă P.N.T. P.N.T. singurul partid care reprezintă cu adevărat poporul român. Totuși

tidul nostru nu este exclusivist.

P.N.T., conștient de vremurile prin care trecem, cere un guvern democrat de concentrare sinceră și cinstită, cere un guvern care să facă alegeri libere și legale, un guvern care să dea un parlament al poporului. Trebuie să constatăm cu durere că acest guvern care afirmă că reprezintă clasele sociale, n'a rezolvat nădi măcar problemele acestor clase.-

El s'a dovedit incapabil de a soluționa vre-o problemă anunțată. Mizeria crește pretutindeni, viața devine insuportabilă.

Situația numai poate fi tolerată. Suntem umiliți fiindcă ni s'a impus din afară un guvern pe care țara nu l-a voit (strigăte: Așa e!).

În țară e anarhie și foamete, Guvernul trebuie să plece!

(Jos Guvernul, să plece Guvernul !)

Mergeți în satele D-voastră și fiți interpreții acestor gânduri. Arătați tuturor că acest guvern duce țara la dezastru.

Explicați ideile de bază ale partidului nostru și arătați atitudinea lui.

Vă urez succes și înainte ! (Ovații, Aplauze îndelung repetate)

Adunarea intonează Imnul Regal.

*Scrisoare prezentată în prezența mea
18 Sept 1947*

00172

DECLARAȚIILE DOMNULUI IULIU MANIU MACUTE LA 8 AUGUST 1946, ÎN LEGATURA CU

PROECTUL TRATATULUI DE PACE

Domnul Iuliu Maniu Președintele Partidului Național Țărănesc, fiind solicitat de reprezentantul la București, al postului de radio B.B.C. să facă declarațiuni cu privire la Proiectul tratatului de Pace al României, a spus următoarele:

"Perspectiva Pacii care se pregătește la Paris, învierează lumea întreagă. Acestă lume nădăjduiește într-o pace durabilă și dreaptă pentru toți. Ceea ce îngrijorează însă este împrejurarea că din cele ce se petrec, ~~xxxxxxxx~~ amenințarea nu poate trage concluzia că toate statele au renunțat la vechiul dicten: "Si vis pacem, para bellum". Deosemena nu-și poate face convingerea că obligațiunile luate d către state vor fi respectate.

O pace solidă nu se poate întemeia decât pe respectarea înțelegerilor și obligațiunilor internaționale, și prin spiritul de ~~xxxxxxxx~~ dreptate și echitate pus în practică față de statele mici. Chiar din acest punct de vedere toate peșoarele și mai cu seamă statele mici și între ele în primul rând România, sunt în cea mai mare ~~xxxxxxxx~~ măsură îngrijorate, în rma faptului că se ~~xxxx~~ poate constata în mod evident, că înțelegerile încheiate chiar și în ultimul timp, sunt nesocotite.

Charta Atlanticului, hotărârile dela Yalta, dela Potsdam și pe urmă dela Moscova nu sunt respectate. Prin nerespectarea acestor hotărâri Statele care se bazează pe ele, suferă prejudicii care cu greu vor putea fi reparate. Prin această nerespectare se pierz poziții care cu enorme sacrificii se vor putea câștiga. Și ceea ce este mai grav se sdrușcă încrederea care mai ales în raporturile internaționale este elementul hotărâtor.

În dreptul internațional care se formează prin obiceiuri consfințite și numai rar prin cedificări precedentele au un rol deosebit de mare. Precedentele nerespectării ~~xxxxxxxx~~ înțelegerilor făcute și a convențiunilor încheiate în ~~xxxxxxx~~ scris, nu numai că tulbură evoluția sănătoasă a raporturilor internaționale, dar ~~xxx~~ slăbesc și autoritatea Statelor care au contractat acele înțelegeri.

Pentru România care a ținut întotdeauna să satisfacă obligațiunile Sale internaționale, este extrem de trist că stipulațiunile recent stabilite care o privesc îndeaproape sunt ~~x~~ descensiderate.

Această împrejurare tulbură perspectiva relațiilor internaționale și slăbește optimismul atât de necesar în epoca de refacere a omenirii.

România este grav atinsă, în interesele sale de competență prin nerespectarea ~~imp~~ înțelegerilor internaționale mai sus amintite.

ROMANIA NU ARE UN GUVERN REPREZENTATIV.

Prin nemumerate memorii și întâmpinări, ~~prezente~~ de Partidul Național Țărănesc, dem sub conducerea mea, de Partidul Național Liberal de sub gafia Domnului Dinu Brătianu și de Partidul Social Democrat ~~xxxx~~ prezidat de Domnul Titel Petrescu, noi am arătat ~~xx~~ și s'a putut constata de către Marile Puteri că regimul din România, este impus la 6 Martie 1945 nu este democratic nici reprezentativ și că libertățile cetățenești sunt în toate privințele încălțate de acest regim. Informațiile date de noi au fost verificate la fața locului, nu numai prin Reprezentantele politice din România ale Marilor Puteri, dar și prin diferiți emisari ai cecurilor oficiale Anglo-Americane. Pe baza constatată a acestora, însăși Marile Puteri au hotărât la Potsdam și la Moscova că guvernul prezidat de Domnul Petru Greza nu este democratic și nici ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ reprezentativ. Pentru a i se dat acestui guvern un corectiv s'a hotărât că este necesar complectarea lui cu câte un reprezentant al Partidului Național Țărănesc și Național Liberal. Tot eodată s'a stabilit drept condițiune esențială pentru recunoașterea guvernului Greza că acest guvern să respecte libertățile cetățenești, să asigure libertatea presei, a întrunirilor și a cultelor și în special să întemeiască fără amânare, cu colaborarea ~~xxxxxxxxxxxx~~

partidelor din opoziție, o lege electorală pe baza căruia ar fi trebuit să se facă alegeri libere încă din primăvara anului 1946.

Guvernul Greza nu respectă nici una din aceste condiții, în afară de libertatea cultelor. Astfel nu respectă libertatea presei. Gazetele opoziției sunt împiedicate să apară și sunt sabotate prin cenzură prin cenzura intolerantă, prin intervenția abuzivă a Sindicatelor Tipografice, manevrate de Partidul Comunist, prin violențe și agresiuni și prin repartizarea arbitrară a cetei de hârtie. Cenzura împiedică publicarea criticilor la adresa guvernului și a nebrilor săi. Vinevțiile acestora sunt ascunse prin interdicția de a fi dezbătute în public. Libertatea întrunirilor nu este respectată. Toate întrunirile opoziției sunt zădărnice în mod sistematic, prin vicleșugurile echipelor de șoc înarmate ale guvernului. Activitatea partidelor de opoziție este împiedicată prin cea mai crudă teroare pe care a cunoscut-o vreodată țara. Legile fundamentale sunt nesocotite. Libertatea individuală a ajuns o parodie. Închisorile sunt pline de partizani ai opoziției, arestați pentru vederile lor politice. Libertatea cetățenilor depinde de capriciul organelor executive ale guvernului și Partidului Comunist. Primăvara a trecut, dar alegerile nu au fost ținute și încă nu a fost fixată până acum nici măcar data lor. Guvernul a făcut o lege electorală reacționară fără să țină seama de observările opoziției, care așteptau la asigurarea garanțiilor de votare liberă și nestingherită. Toate propunerile prezentate în acest sens au fost respinse de guvern, care și-a asigurat prin legea electorală posibilitatea de a săvârși cele mai nestânjenite falduri și abuzuri, de a teroriza și a vicleșugii corpul electoral.

ROMANIA LIPSITA DE REPREZENTANTA LEGALA LA CONFERINTA PACII.

În aceste condițiuni România este lipsită de un guvern consimțit de opinia publică a țării, care să o reprezintă conform intereselor sale la Conferința de Pace. Regele României la dorința Națiunilor Unite, în executarea rezoluțiilor dela Potsdam a cerut la vremea sa demisia guvernului Greza în conformitatea cu prerogativele înscrise în Constituția țării.

Guvernul Greza a refuzat să satisfacă ordinul regel. Cu toate acestea Marile Puteri au ținut guvernul Greza în fruntea țării și l-au recunoscut în mod condiționat de satisfacerea stipulațiilor Conferinței dela Moscova.

Reprezentanții Angliei și Americii din România au constatat că guvernul Român nu a satisfăcut angajamentele contractate și l-au somat să-și îndeplinească obligațiunile prin notele oficiale. Guvernul în loc să caute a satisface notele primite privind garanțiile cerute la Moscova, a respins în mod jignitor somația Marilor Puteri, prin îngăduința căruia se află la conducerea țării. România este deci în situația tragică de a avea în aceste zile de răscornice istorice în fruntea ei un guvern detestat de țară, rebel față de Rege și totodată în ruptură de obligațiile asumate față de Marile Puteri. Regele țării nu poate să schimbe guvernul și să-l înlocuiască cu unul indicat și capabil să apere interesele României, prerogativele lui fiind restrânse prin hotărârile dela Moscova. Iar Marile puteri stau inactive și nu fac nimic pentru înlocuirea acestui guvern, nici pentru a asigura un cadru petrivit și democratic consultării libere și nestingherite a voinței obștești. La Conferința dela Paris, Marile Puteri au prezentat un proiect de tratat de Pace pentru țara noastră, care nici de cum nu corespunde intereselor și demnității românești.

În această situație este ușor de constatat că ROMANIA CAT ARE ÎN FRUNTEA EI ACTUALUL GUVERN, CARE NU ESTE NICI DEMOCRATIC, NICI REPREZENTATIV, NU POATE FI REPREZENTATA ÎN MOD VALABIL LA CONFERINTA DE PACE.

SITUATIE NECORESPUNZATOARE

Tratatul de pace care s'ar încheia în atari condițiuni nu va avea adeziunea unui guvern, repudiat de întregul popor român. Este necesar din punctul de vedere al României să se constată acest lucru pentru că PROIECTUL DE TRATAT CONTINE STIPULAȚIUNI INACCEPTABILE PENTRU TARNOASTRĂ, FATA DE ACESTE STIPULAȚIUNI SUNT DATOR SA FAC ÎN NUMELE PARTIDULUI NAT-TARANESC LE MAI HOTARATE REZERVE. Din punct de vedere al reprezentării României la Conferința Pacii și de neînțeles faptul că partidele politice populare ale țării nu sunt chemate să-și spună

cuvântul la Pacea care se tratează, deși România nu are un guvern democratic și reprezentativ, care ar putea să se prezinte în mod autorizat în numele țării noastre. Aceste partide fiind de opoziție au ~~reprezentat~~ plătit și au realizat levitura dela 23 August 1944, prin care România s'a eliberat de constrângerea Germaniei și s'a ridicat cu armele împotriva ei, au pus în aplicare armistițiul încheiat cu Națiunile Unite, au condus armata Română alături de Glorioasa Armată Roșie peste toată întinderea Ungarie până în Cehoslovacia. Aceste Partide politice au lucrat în interesul cauzei Aliatilor care era și cauza României în vreme ce la conducerea țării ca și acum se află un guvern dictatorial, nedemocratic și nereprezentativ. Este de neașteptat cum aliații în acel timp au acceptat partidele Național Țărănesc și Național Liberal și Social Democrat ca reprezentante ale Națiunilor, iar acum aceste partide nu sunt chemate să expună cuvântul opiniei publice, care nu poate fi interpretat de către guvernul țării impus la conducere împotriva voinței obștești. De asemenea este de neașteptat că nu sunt chemați la Conferința păcii nici președinții partidelor de opoziție, nici cei doi miniștri care iau parte la guvern ca exponenți democrațici și ~~reprezentativi~~, impuși prin hotărârea Conferinței dela Moscova.

Situația în care este prezentată România în preambulul ~~aceluia~~ proiectului de tratat de pace nu corectează realității. România nu este prezentată ca o țară învinsă ori, să se știe bine că România a încheiat un armistițiu înainte de a se fi decis seara războiului. Preliminariile armistițiului cu Națiunile Unite au fost stabilite la 13 Aprilie 1944 de către emisarii mei Prințul Stirbei și Domnul Vișoianu cu Ambasaderii celor Trei Mari Puteri. În baza acestor preliminarilor, noi am deschis la 24 August 1944, frontul militar românesc în fața forțelor Armatei Sovietice. Dacă acest act nu a fost realizat mai curând motivul este că prilejul și ajutorul militar aliat pus în vederea celor care au realizat levitura dela 23 August 1944 ~~nu i s'a dat mai curând~~, în vreme ce planul nostru concret de acțiune imediată transmis la Cairo încă din Iulie 1944, a rămas fără răspuns din partea celor trei Mari Puteri până când ne-am decis să trecem la acțiune prin singurele noastre mijloace. România nu s'a mulțumit cu deschiderea frontului ci abandonând fără rezistență în fața armatei sovietice liniile bine fortificate dela Focșani Nămeleasa și depe Carpații negri, am interz armele centraz ~~Germaniilor și~~ Germanilor și ~~max~~ a luptat cu recunoscuta vitejie alături de Armata Roșie împotriva Armatelor Germane și Maghiare prin Ungaria până în inima Cehoslovaciei. Contribuția esențială a României la victoria Aliatilor este un fapt recunoscut care nu are nevoie de a fi subliniat.

În preliminarul Armistițiului stabilit la Cairo în timpul căruia s'a realizat levitura de stat dela 23 August 1944, era stabilit ca pentru România condițiile de pace vor fi adaptate preperției în care țara noastră va ajuta Națiunile Unite în lupta contra Germaniei. Serviciile deosebit de însemnate aduse de România caei Aliate au fost recunoscute din toate părțile și bine apreciate. Cu toate acestea clauzele proiectului de tratat nu țin seamă de această situație a țării noastre, care ar avea dreptul să aștepte în altfel de tratament.

INTRE CEHOSLOVACIA SI ROMANIA.

Pentru a arăta nepetrevirea preambulului proiectului de tratat, ar fi ajuns să învecina împrejurarea că Cehoslovacia buna noastră prietină și aliată de tot deama cu care România nu a fost niciodată în război, nici măcar din punct de vedere formal este pe drept prezentată ca țară învingătoare, iar România care cu enorme sacrificii a luptat alături de Armata Roșie și a contribuit la eliberarea Cehoslovaciei de ocupația trupelor Germane-Maghiare este prezentată ca țară învinsă fără dreptul de a participa și a contribui în raport cu participarea sa la victorie, la așezarea păcii.

În ce privește însă stipulațiunile concrete ale proiectului de tratat multe din ele sunt injuste și în orice caz foarte apăsătoare pentru România, iar unele chiar contradictorii cu prevederile armistițiului. În redactarea lor nu s'a ținut seama de respectarea înțelegerilor internaționale dintre Națiunile Aliate.

FRONTIERELE ROMÂNIEI,

Charta Atlanticului, Charta Națiunilor Unite, precizează peste orice îndoială că din războiul acum terminat nu poate rezulta pentru nici un stat o mărire de teritoriu fără înveirea legală democratică și liber consimțită a populațiilor interesate.

Ori România devine cîntărită din două părți, fără a fi încă în măsură să se întrebăm, cum pusă în situație ca națiunea sa să-și poată manifesta voința. În sensul proiectului de pace, pierderea provincii românești scumpe sufletului nostru în urma cedărilor hotărâte la timpul său de către un regim dictatorial al României fără înveirea legal exprimată a națiunii. Una dintre aceste cedări este făcută Bulgariei de către un guvern nereprezentativ al țării căruia i-a fost impusă prin același dictat dela Viena care ne răpise și Transilvania de Nord.

Prin aceste stabiliri de frontiere peste două milioane Români care sunt în această comunitate geografică cu țara noastră sunt lăsați în afară de hotarele României ceea ce constituie o împrejurare care nu este de natură a promova pacea și evoluția normală a raporturilor internaționale. În această tragică situație pentru noi, subliniez sincera recunoștință a poporului Românesc pentru hotărârea miniștrilor de externe și pentru prevederile cuprinse în proiectul de tratat în ce privește hotarul de Vest al țării.

El este stabilit așa cum a fost în ființă la 1. Ianuarie 1938, frontiera României dinapre Ungaria a fost stabilită la Conferința de Pace dela Trianon în baza opiniei experților Americani și Englezi pe temeiul realităților etnografice și economice care nu pot fi neșecutate. România Partidul Național Tărnesc au realizat lovitura dela 23 August 1944, având asigurarea concretă din partea Aliatilor că acesă graniță firească a țării va fi respectată.

CLAUZELE ECONOMICE SI FINANCIARE, NEDREPT.

Clauzele economice și financiare cuprinse în proiectul de tratat sunt pentru România nedrepte. Din ele ar rezulta pauperizarea țării, de ruina financiară și imposibilitatea de a ne face din punct de vedere financiar economic. Nici un guvern român care-și face o chestie de conștiință din salvagardarea intereselor naționale și din respectarea viitoarelor obligațiuni internaționale contractate nu ar putea să le accepte. Aceste clauze sunt atât numeroase și atât de complicate încât nu pot fi examinate în cadrul restrâns al unei declarații. Pentru a demonstra acest lucru, este suficient să amintesc că pentru România nu se stabilește nici un drept de despăgubire de război dela Germania și nu se prevede dreptul României de a compensa pretențiunile pe care le are față de Germania cu despăgubirile de război la care ar avea dreptul cu bunurile germane aflate în România acestea fiind destinate altor acoperiri cu toate că Germania a pricinuit foarte importante pagube României după armistițiul, când România lupta alături de Națiunile Unite contra Axei. Deasemenea este nedrept ca pagubele de război pricinuite de agresiunea Ungariei și de războiul purtat de ea alături de Germania contra României pe teritoriul nostru precum și daunele suferite de România de pe urma dictatului dela Viena declară nul și neavenit să nu fie recunoscute și să nu poată fi acoperite prin bunurile maghiare aflate pe teritoriul României.

Ca exemplu al condițiilor dezavantajate țării noastre, menționez că în vreme ce bunurile românești aflate în străinătate sunt confiscate prin Proiectul de Tratat al României fiind afectate despăgubirilor Aliate, în Proiectele de Tratat ale Ungariei și Bulgariei acestă măsură apăsătoare nu este stipulată.

Dar în afară de acestă pentru România este foarte apăsătoare condiția cu Uniunea Sovietică va putea ține în România arătată pe timp nelimitat până la încheierea păcii cu Austria. Pretenția unei armate străine în țara noastră chiar dacă este prietinică cum e cazul în speță este totdeauna și pretutindeni un element de neliniște și suspiciuni care dă prilej la diferențe. Acest fel de diferențe trebuie evitate mai cu seamă între popoarele care doresc să trăiască în plină vecinătate. România dorește să fie un pilăstru temeinic al păcii pe care Proiectul de Tratat vrea să îl instureze. În consecință

Tratatul de Pace trebuia să elimine orice prilej de neînțelegere.

O stipulațiune care nu stabilește nici numărul soldaților, nici bazele localitățile destinate pentru cazarea lor, nici linia accesibilă pentru comunicații este un ier de continui discuțiuni și neînțelegeri, care nu vor putea servi ideea păcii.

România în sensul proiectului Tratatului de Pace nu poate să influențeze să grăbescă sau să întârzie problemele în legătură cu Austria. Este deci la discreția întâmplărilor sau cu totul streine de voiața sa.

ESTE UN LUCRU INADMISIBIL SA SE FACĂ PEDENTA.

Incheierea unei păci între România și alte state invinse, de ratificare păcii de Națiunile Unite fără precizarea unei condițiuni, de altfel soluția adoptată de Marea Britanie în legătură cu evacuarea Italiei și asigurarea comunicațiilor cu Austria prin Germania, poate și trebuie să fie aplicată și în legătură cu evacuarea armatelor streine din România. Peste tot cu nu înțeleg tratamentul vătreș la care este supusă România prin proiectul Tratatului de Pace, esențial mai nefavorabil decât cel pregătit pentru celelalte state și statele sale.

România a fost cel dintâi dintre aceste state, și s'a alăturat la războiul

Națiunilor Unite. Procedura umană a Armatei Române a fost apreciată și lăudată nu numai în Ungaria și Cehoslovacia, dar și în teritoriile Sovietice unde a fost împinsă contra voinei sale prin constrângerea armatei hitleriste care ocupase țara.

Armata Română adus cele mai mari sacrificii pentru victoria aliată. Ea a jertfit peste 160.000 soldați contra Germaniei. Vitejia armatei române a fost recunoscută și premerită cu toate acestea România nu a fost recunoscută aliată sau co-belligerentă.

România este tratată ca un stat invins, înamic, pierde averi imense, pierde teritorii însemnate și trebuie să suporte greutăți și dezavantajii economice ca toate. Toate aceste dezavantajii sunt urmarea împrejurărilor împrejurării că s'a găsit un guvern român dictatorial și nepopular ca la un moment dat forța de ocupațiune străină, îndrumat politica țării împotriva voinei deosebite a poporului, într-o politică inter-națională contrară tradiției sale. Ceastă nenecrecie însă România a reparat-o în mod strălucit la cel dintâi moment petrivit.

00182

ifl
racc
pla
p

Declarațiile d-lui Iuliu Maniu făcute la 8 August 1946, în legătură cu proiectul tratatului de pace

D. Iuliu Maniu, președintele Partidului Național-Tărănesc, fiind solicitat de reprezentantul la București al postului de radio B. B. C. să facă declarații cu privire la proiectul tratatului de pace al României, a spus următoarele:

„Perspectiva păcii care se pregătește la Paris, înviorează lumea întreagă. Această lume nădăjduiește într-o pace durabilă și dreaptă pentru toți. Ceeace o îngrijorează însă este împrejurarea că din cele ce se petrec, omeneirea nu poate trage concluzia că, toate statele au renunțat la vechiul dicton: „Si vis pacem, para bellum”. De asemenea nu-și poate face convingerea că obligațiile luate de către State, vor fi respectate.

O pace solidă nu se poate întemeia decât pe respectarea înțelegerilor și obligațiilor internaționale și prin spiritul de dreptate și echitate pus în practică

față de Statele mici. Chiar din acest punct de vedere toate popoarele și mai cu seamă Statele mici și între ele în primul rând România, sunt în cea mai mare măsură îngrijorate, în urma faptului că se poate constata în mod evident, că înțelegerile încheiate chiar și în ultimul timp, sunt nesocotite.

Charta Atlanticului, hotărârile dela Yalta, dela Potsdam și următoarele dela Moscova nu sunt respectate. Prin nerespectarea acestor hotărâri Statele care se bizuiau pe ele, suferă prejudicii care cu greu vor putea fi reparate. Prin această nerespectare se pierd poartă care numai cu enorme sacrificii se vor putea recăștiga. Și ceeace este mai grav ce sdruincă încrederea care mai ales în raporturile internaționale este elementul hotărâtor.

În dreptul internațional care se

formează prin obiceiuri consfințite și numai rar prin codificare precedentelor sau un rol deosebit de mare. Precedentele nerespectării înțelegerilor făcute și a convențiilor încheiate în scris, nu numai că turbură evoluția sănătoasă a raporturilor internaționale, dar slăbesc și autoritatea Statelor care au contractat acele înțelegeri.

Pentru România, care a ținut în totdeauna să satisfacă obligațiile sale internaționale, este extrem de trist că stipulațiunile recent stabilite care o privesc îndeaproape sunt desconsiderate.

Acestă împrejurare turbură perspectiva relațiilor internaționale și slăbește optimismul atât de necesar în epoca de refacere a omeniilor.

România este grav atinsă, în interesele sale de căpetenie prin nerespectarea înțelegerilor internaționale mai sus amintite.

dreptul să aștepte un alt fel de tratament.

INTRE CEHOSLOVACIA ȘI ROMANIA

Pentru a arăta nepotrivirea preambulului proiectului de tratat, ați ajuns să învoceăm împrejurarea că Cehoslovacia buna noastră prietenă și aliată de totdeauna cu care România nu a fost niciodată în război, nici măcar din punct de vedere formal este pe drept prezentată ca țară învingătoare, iar România care cu enorme sacrificii a luptat alături de Armata Roșie și a contribuit la eliberarea Ceho-

slovaciei de ocupația trupelor germano-măghiare este prezentată ca țară învinsă fără dreptul de a participa și a contribui în raport cu participarea sa la victorie, la asigurarea păcii.

În ce privește însăși stipulațiunile concrete ale proiectului de tratat multe din ele sunt injuste și în orice caz foarte apăsătoare pentru România, iar unele chiar contradictorii cu prevederile armistițiului. În redactarea lor nu s-a ținut seama de respectarea înțelegerilor internaționale dintre națiunile aliate.

Frontierele României

Charta Atlanticului, Charta Națiunilor Unite, precizează peste orice îndoială că din războiul acum terminat nu poate rezulta pentru nici un Stat o mărire de teritoriu fără învoirea legală democratică și liber consimțită a populațiilor interesate.

Ori România devine ciuntită din două părți, fără a fi măcar înrăbată, necum pusă în situație ca națiunea sa să-și poată manifesta voința. În sensul proiectului de pace, pierdem provinciile românești scumpe sufletului nostru în urma cedărilor hotărâte la timpul său de către un regim dictatorial al României fără învoirea legală exprimată a națiunii. Una dintre aceste cedări este făcută Bulgariei de către un guvern nereprezentativ al țării căruia i-a fost impus prin același dictat dela Viena care ne răpise și Transilvania de Nord.

Prin aceste stabiliri de frontiere peste 2.000.000 români care sunt în continuitate geografică cu țara

noastră sunt lăsați în afară de hotarele României ceeace constituie o împrejurare care nu este de natură a promova pacea și evoluția normală a raporturilor internaționale.

În această tragică situație pentru noi, subliniez sinceră recunoștință a poporului românesc pentru hotărârile miniștrilor de externe și pentru prevederile cuprinse în proiectul de tratat în ce privește hotarul de Vest al țării. El este stabilit așa cum a fost în finta la 1 Ianuarie 1938, frontiera României dispre Ungaria a fost stabilită la Conferința de Pace dela Trianon în baza opiniei experților americani și englezi pe temeiul realităților etnografice și economice care nu pot fi nesocotite. România și Partidul Național-Tărănesc au realizat lovitura dela 23 August 1944, având asigurarea corectă din partea Aliaților că această graniță firească a țării va fi respectată.

Clauzele economice și financiare, nedrepte

Clauzele economice și financiare cuprinse în proiectul de tratat sunt pentru România NEDREPTE. Din ele ar rezulta pauperizarea țării, deruta financiară și imposibilitatea de refacere din punct de vedere economic. Nici un guvern

Ca exemplu al condițiilor desavantajoase țării noastre, menționăm că în vreme ce bunurile românești aflătoare în străinătate sunt confiscate prin proiectul de tratat al României fiind afectate despăgubirilor aliate, și proiectele de

România nu are un guvern reprezentativ

Prin numărate memorii și întâmpinări, prezentate de partidul Național-Tărănesc, de sub conducerea mea, de partidul național liberal de sub șefia d-lui Dinu Brătianu și de partidul social democrat prezidat de d. Titel Petrescu, noi am arătat și s-a putut constata de către Marile Puteri că regimul din România, impus la 6 Martie 1945, nu este democratic nici reprezentativ și că libertățile cetățenești sunt în toate privințele încălcate de acest regim. Informațiile date de noi au fost verificate la fața locului, nu numai prin reprezentanțele politice din România ale Marilor Puteri, dar și prin diferiți emisari ai cercurilor oficiale anglo-americane. Pe baza constatată a acestora, însăși Marile Puteri au hotărât la Potsdam și la Moscova că guvernul prezidat de d. Petru Groza nu este democratic și nici reprezentativ. Pentru a se da acestui guvern un corectiv s-a hotărât că este necesar com-

stabilit drept condițiune esențială pentru recunoașterea guvernului Groza că acest guvern să respecte libertățile cetățenești, să asigure libertatea presei, a întrunirilor și a cultelor și în special să întocmească fără amănare, cu colaborarea partidelor din opoziție, o lege electorală pe baza căreia ar fi trebuit să se facă alegeri libere încă din primăvara anului 1946.

Guvernul Groza nu respectă nici una din aceste condiții, în afară de libertatea cultelor. Astfel nu respectă libertatea presei. Gazetele opoziției sunt împiedecate să apară și sabotate prin cenzură intolerantă, prin intervenția abuzivă a sindicatelor tipografice, manevrate de partidul comunist, prin violențe și agresiuni, și prin repartizarea arbitrară a cotei de hârtie. Cenzura împiedecă publicarea criticilor la adresa guvernului și a membrilor săi. Vindicările acestora sunt ocrotite prin interdicția de

dărnicie în mod sistematic, prin violențele echipelor de șoc înarmate ale guvernului. Activitatea partidelor de opoziție este împiedecată prin cea mai cruntă teroare pe care a cunoscut-o vreodată țara. Legile fundamentale sunt nesocotite. Libertatea individuală a ajuns o parodie. Inchisiunile sunt pline de partizani ai opoziției, arestați pentru vederile lor politice. Libertatea cetățenilor depinde de capriciul organelor executive ale guvernului și partidului comunist. Primăvara a trecut, dar alegerile nu au fost ținute și încă nu a fost fixată până acum nici macar data lor. Guvernul a făcut o lege electorală reacționară fără să țină seama de observările opoziției, care tindeau la asigurarea garanțiilor de votare liberă și nestânjenită. Toate propunerile prezentate în acest sens au fost respinse de guvern, care și-a asigurat prin legea electorală posibilitatea de a să-

proiectarea lui cu câte un reprezentant al partidelor național-fărănești și național liberal. Tot odată s'a

a desfășurat în fața tribunalelor nu se respectă. Toate intrările oficiale sunt ză-

vărsi cele mai nesfârșite falsuri și abuzuri, de a teroriza și violența corpul electoral.

România lipsită de reprezentanță legală la Conferința Păcii

În aceste condiții, România este lipsită de un guvern consimțit de opinia publică a țării, care să o reprezinte conform intereselor sale la Conferința de pace. Regele României, la dorința Națiunilor Unite, în executarea rezoluțiilor delte Potsdam a cerut la vremea sa demisia guvernului Gроза în conformitate cu prerogativele înscrise în Constituția țării.

Guvernul Gроза a refuzat să satisfacă ordinul regel. Cu toate acestea Marile Puteri au jînat guvernul Gроза în fruntea țării și l-au recunoscut în mod condiționat de satisfacerea stipulațiilor Conferinței dela Moscova.

Reprezentanții Angliei și Americii din România au constatat că guvernul român nu a satisfăcut angajamentele contractate și l-au somat să-și îndeplinească obligațiile prin notele oficiale. Guvernul în loc să caute a satisface notele primite privind garanțiile cerute la Moscova, a respins în mod jînit soseala Marilor Puteri, prin îngăduința cărora se află la conducerea țării. România este deci în situația tragică de a avea în

aceste zile de răscăie istorică în fruntea ei un guvern detestat de țară, rebel față de Rege și tot odată în ruptură de obligațiile asumate față de Marile Puteri. Regele țării nu poate să schimbe guvernul și să-l înlocuiească cu unul înalt și capabil să ăere interesele României, prerogativele lui jînd restrânse prin hotărârile dela Moscova. Iar Marile Puteri stau inactive și nu fac nimic pentru înălturarea acestui guvern năst pentru a asigura un căru potrivit și democratic consultă libere și nesingheite a voînțelobsteșiei. La Conferința dela Păc, Marile Puteri au prezentat în proiect de tratat de pace cauză noastră, care nici decum nu răspunde intereselor și demnității românești.

În această situație este ușor de constatat că ROMANIA CĂTİM PARE ÎN FRUNTEA EI ACTUALUL GUVERN CARE NU ESTE NICI DEMOCRATIC, NICI REPREZENTATIV, NU POATE FI REPREZENTATĂ ÎN MOD VALABIL LA CONFERINȚA DE PACE.

tativ, impuși prin hotărârile Conferinței dela Moscova.

Situația în care este prezentată România în preambulul proiectului de tratat de pace, nu corespunde realității. România este prezentată ca o țară învinsă, ori, se știe bine că România a încheiat un armistițiu înainte de terminarea ostilităților și înainte de a se lă decisa soarta războiului. Preliminariile armistițiului cu Națiunile Unite au fost stabilite la 13 Aprilie 1944, de către emisarii mei Prințul Știrbei și de V. Șoianu cu ambasadorii celor trei Mari Puteri. În baza acestor preliminarilor, noi am deschis la 24 August 1944, frontul militar românesc în fața forțelor armate sovietice. Dacă acest act nu a fost realizat mai curând motivul este că preilejul și ajutorul militar aliați pus în vederea celor care au realizat lovitura dela 23 August 1944, nu i s'a dat mai curând, în vreme ce planul nostru concret de acțiune imediată transmis la Cairo încă din Iunie 1944, a rămas fără răspuns din partea celor trei Mari Puteri până când ne-am decis să trecem la acțiune prin singurele noastre mijloace. România nu s'a mulțumit cu deschiderea frontului și abandonând fără rezistență în fața armatei sovietice linile bine fortificate dela Focșani-Nămoloasa și de pe Carpații noștri, a înțeles armele contra germanilor și a luptat cu recunoscuta vitejie alături de armata roșie împotriva armatei germane și maghiare prin Ungaria până în inima Cehoslovaciei. Contribuția esențială a României la victoria Aliaților este un fapt recunoscut care nu are nevoie de a fi subliniat.

În preliminarul armistițiului stabilit la Cairo în temeiul căruia s'a realizat lovitura de Stat dela 23 August 1944, era stabilit că pentru România condițiile de pace vor fi adoptate propozițiile în care țara noastră va ajuta Națiunile Unite în lupta contra Germaniei. Serviciile deosebit de însemnate aduse de România cauzei Aliaților au fost recunoscute din toate părțile și bine apreciate. Cu toate acestea clauzele proiectului de tratat nu țin seamă de această situație a țării noastre, care ar avea

român care-și face o chestie de conștiință din salvagardarea intereselor naționale și din respectarea viitoare a obligațiilor internaționale contractate nu ar putea să le accepte. Aceste clauze sunt atât de numeroase și atât de complicate încât nu pot fi examinate în cadrul restrâns al unor declarații. Pentru a demonstra acest lucru este suficient să amintesc că pentru România nu se stabilește nici un drept de despăgubire de război dela Germania și nici nu se prevede dreptul României de a compensa pretențiunile pe care le are față de Germania cu despăgubirile de război la care ar avea dreptul cu bunurile germane aflate în România, acestea fiind destinate pentru alte acoperiri cu toate că Germania a pricinuit foarte importante pagube României după armistițiu, când România lupta alături de Națiunile Unite contra Axei.

De asemenea este nedrept ca pagubele de război pricinuite de agresiunea Ungariei și de războiul purtat de ea alături de Germania contra României pe teritoriul nostru precum și daunele suferite de România de pe urma dictatului dela Viena, declara nul și neavânt să nu fie recunoscute și să nu poată fi acoperite prin bunurile înghițare aflate pe teritoriul României.

Este un lucru înadmisibil să se facă pendentă

Incheierea unei păci între România și alte state învinsе, de război, carea păcii cu Națiunile Unite fără precizarea vreunei condiții, de altfel soluția adoptată de Marea Britanie în legătură cu evacuarea Italiei și asigurarea comunicațiilor cu Austria prin Germania, poate și trebuie să fie aplicată și în legătură cu evacuarea armatelor trădăre din România.

Peste tot eu nu înțeleg tratamentul vitreg la care este supusă România prin proiectul tratatului de pace, esențial mai nefavorabil decât cel pregătit pentru celelalte state zise satelite.

România a fost cel dintâi dintre aceste state, care a eșt din Axă și s'a alăturat la războiul Națiunilor Unite. Procedura umană a armatei române a fost apreciată și lăudată nu numai în Ungaria și Cehoslovacia, dar și în teritoriile sovietice unde a fost împinsă contra voînței sale prin constrângerea armatei hitleriste care ocupase

tratată ale Uniunii și Bulgariei această măsură apăsătoare nu este stipulată.

Dar în afară de aceasta pentru România este foarte apăsătoare condiția că Uniunea Sovietică va putea jîne în România armată pe timp nelimitat până la încheierea păcii cu Austria. Prezența unei armate străine în țara noastră, chiar dacă este prietănească cum e cazul în speță este totdeauna și pretutindeni un element de neliniște și suspiciuni care dă prilej la diferende. Acest fel de diferențe trebuie evitate mai cu seamă între popoarele care doresc să trăiască în bună vecinătate. România dorește să fie un pilastru temeinic al păcii pe care proiectul de tratat vrea să o înstăurească. În consecință tratatul de pace trebuia să elimine orice prilej de neînțelegeri.

O stipulație care nu stabilește nici numărul soldaților nici localitățile destinate pentru cazarea lor, nici linia accesibilă pentru comunicații, este un izvor de continuu discutații și neînțelegeri, care nu vor putea servi ideea păcii. România în sensul proiectului tratatului de pace nu poate să influențeze sau grăbească sau să întârzie problemele în legătură cu Austria. Este deci la discreția întâmplărilor cu totul străine de voînța sa.

Jara. Armata Românească a adus cele mai mari sacrificii pentru victoria aliată. Ea a jîrlit peste 160.000 soldați în lupta contra Germaniei. Vitejia Armatei Române a fost recunoscută și preamărită. Cu toate acestea România nu a fost recunoscută aliată sau colaborantă.

România este tratată ca un stat înănc, învins, pierde averi imense, pierde teritorii însemnate și trebuie să suporte greutăți și desavantajii economice catastrofale.

Toate aceste desavantajii sunt urmarea împrejurărilor și a găsii un guvern românesc dictatorial și nepopular, care la un moment dat forțat de ocupațiunea străină, a îndrămat politica țării împotriva voînței dovedite a poporului, într-o direcție politică internațională contrară tradiției sale. Această nenorocire însă România a reparat-o în mod strălucit la cel dintâi moment potrivit.

O situație necorespunzătoare

Tratatul de pace care s'ar încheia în atare condiții nu va avea decât adevăratul unui guvern, repudia de întregul popor român.

Este necesar din punctul de vedere al României să se constate acest lucru pentru că PROIECTUL DE TRATAT CONTINE STIPULAȚIUNI INACCEPTABILE PENTRU ȚARA NOASTRĂ. FAȚĂ DE ACESTE STIPULAȚIUNI SUNT DATOR SĂ FAC ÎN NUMELE PARTIDULUI NAȚIONAL-FĂRĂNEȘC CELE MAI HOTĂRÂTE REZERVE. Din punct de vedere al reprezentării României la Conferința Păcii este de neînțeles faptul că partidele politice populare ale țării nu sunt chemate să-și spună cuvântul la pacea care se tratează, deși România nu are un guvern democratic și reprezentativ, care ar putea să se prezinte în mod autorizat în numele țării noastre. Aceste partide fiind de opoziție au pregătit și au realizat lovitura dela 23 August 1944, prin care România s'a eliberat de constrângerea Germa-

niei și s'a ridicat armele împotriva ei, au pus în aplicare armistițiul încheiat cu Națiunile Unite, au condus armata noastră alături de glorioasa armă roșie peste toată întinderea țării până în Cehoslovacia. Aceste partide politice au lucrat interesul cauzei aliaților care era cauza României în vreme de conducerea țării ca și acum se în guvern dictatorial nedemocratic și nereprezentativ. Este deînțeles cum Aliații în acest timp acceptat partidul Național-Fărăneșc și Național-Liberal și s'a democratizat ca reprezentante națiuni, iar acum aceste partide nu sunt chemate să exprime voînța opiniei publice, care nu le este interpretată de către guvernul țării împus la conducere împotriva voînței obștești. De asemenea de neînțeles că nu sunt înști la Conferința păcii nici jîndin Partidului de Opoziție cei doi miniștri care dau la guvern ca exponenți democrației și reprezen-

Scut. la mine.

M. Găman 12. I. 1947

copie nr. 7. f. 287 -

București 19 Ianuarie 1947

00183

Scumpe Doamne Brătianu,

Am primit cu bucurie și am citit cu viu interes, pretuita Dvoastră scrisoare din 11 crt., Apreciez, pe deplin, sentimentul înalt de compasiune și patriotismul larg, care rezultă din rândurile Dvoastră.

Sunt copleșit și eu, de durerea întreagă pentru bietul popor românesc, care suferă foame, - în bună parte din cauza ticăloșiei și lipsei de pricepere a guvernanților țării.

Este adevărat că războiul și seceta au fost lovituri crâncene pentru țara noastră și că o parte importantă a mizeriei de care suferim se datorește urmărilor acestor calamități. Însă mintea omenească este de la Dumnezeu oamenilor, pentru a se apăra față de asemenea lovituri. Or, guvernul actual a fost și este lipsit tocmai de acest dar ceresc. El nu a avut nici priceperea și nici prevederea de a preîntâmpina și ameliora situația dezastruoasă în care ne găsim. Nesocotind repetatele noastre avtisme, el nu a știut să ia măsuri preventive de apărare, față de spectrul amenințător al mizeriei care se întrezărea. Dar acest guvern nu a avut nici măcar autoritatea de a apăra, cel puțin în ceasul din urmă, izvoarele și mijloacele noastre naționale de rezistență economică, care ne-ar fi asigurat ieșirea din impas.

Adânc îndurerat de perspectivele tot mai sumbre, care se profilează pentru zilele ce vin, mă văd, totuși, pus în imposibilitatea de a adera la inițiativa Dvoastră, prin care preconizați ca alături de guvernul actual, să cerem și noi, printr-un demers comun adresat O.N.U.-ului, un ajutor alimentar la dispoziția guvernului român.

Socotesc, anume, că nu este admisibil să ne prezentăm înaintea opiniei publice mondiale, alături de guvernul român, care prin încalificarea sa procedură a ofensat demnitatea națiunii române și onoarea țării noastre. Acest guvern a trădat independența Patriei noastre și libertatea ei și a despuis-o de cele mai însemnate valori ale sale. Acest guvern nu și-a respectat promisiunile solemne, făcute Marilor Națiuni Aliate. El a nesocotit, în mod sfidător drepturile și libertățile poporului român.

Noi nu putem să ne prezentăm, față de acest guvern, - în fața lumii și în special în fața O.N.U.-ului și a opiniei publice americane, decât în cea mai categorică adversitate și nu putem cere decât înlăturarea lui neîntârziată.

A cere O.N.U.-ului să înncredințeze guvernului actual valori importante și să-l investească cu repartizarea lor, pentru salvarea poporului românesc din mizeria în care se găsește, ar însemna să ne facem ridicoli în fața lumii, prin stridentă noastră contradicție.

Ridicolul acestei situații nu ar putea fi înlăturat decât în cazul când noi am primi dela conducerea O.N.U.-ului, sau din partea guvernului american, o sugestiune oficială, cu arătarea perspectivelor pe care le-ar avea demersul nostru. Dar și în acest caz ar trebui să avem, mai presus de toate, certitudinea că ajutorul alimentar destinat țării noastre, ar rămâne în țară și că ar fi distribuit corect, fără influențe de ordin politic.

Eu socotesc că nu putem lega speranțe că o cerere a noastră, așa cum Domnia Voastră o preconizată ar putea fi ascultată și satisfăcută.

Dar chiar admitând oarecare sorți de izbândă, socotesc că alimentele care ne-ar fi destinate, nu ar ajunge pe pământ românesc, ci ar fi îndreptate spre alte meleaguri, ceea ce nu ar profida poporului român înfometat.

Eu cred că trecerea pe care am reușit să ne-o câștigăm pe lângă Marile Puteri Occidentale, nu trebuie să o cheltuim din prilejuri neavenite și mai cu seamă lipsite de perspectiva succesului, ci să o păstrăm întreagă, pentru ziua când vom fi noi răspunzători pentru situația țării și vom avea posibilitatea de a controla mijloacele de ajutorare efectivă ale poporului nostru nenorocit. Căci noi nu putem acoperi cu răspunderea noastră morală, o acțiune lipsită de perspectiva elementară a reușitei, care se va solda, în mod sigur, cu mari nemulțumiri în țară și cu o compromitere certă în străinătate.

Dealtfel, însuși guvernul este ostil unei intervenții de această natură, din partea noastră. Fostul reprezentant al partidului nostru în guvern, d. Dr. Emil Hațieganu, care a avut ocazia de a-l vedea pe dl. Petre Groza, mi-a comunicat, prin dl. Corneliu Coposu, că Primul Ministru protestează împotriva unei eventuale intervenții a opoziției, în chestiunea aprovizionării țării cu alimente și în același timp afirmă categoric, că guvernul pe care-l prezidează, va realiza ajutor dela O.N.U și dela guvernul american, fără nici o intervenție a noastră, de care guvernul nu are nevoie.

În asemenea împrejurări, deși eu cu toată inima sunt dispus să folosesc toate mijloacele ce îmi stau la dispoziție, pentru a alina, pe cale directă sau indirectă suferințele poporului român, - totuși nu pot să avertizez la mijloace, care ar face discutabilă seriozitatea argumentărilor noastre din trecut și prezent, în ce privește incapacitatea și lipsa de onestitate a guvernului, precum și necesitatea inexorabilă a îndepărtării lui din fruntea țării, - atât în interesul echilibrului internațional și a reintroducerii libertăților publice în țară, - cât mai cu seamă în interesul sărăciei neamului nostru din ghiarele foametei și mizeriei crunte, care s-a abătut peste țara românească.

Câtă vreme este tolerat acest guvern în fruntea țării, orice încercare de ameliorare a situației deplorabile a neamului nostru greu încercat, mi se pare cu totul iluzorie. Acțiunea de salvare a poporului român nu poate fi și nu trebuie să fie lăsată pe mâna acestui guvern.

Vă rog, Stimate Doamnă Brătianu să primiți încredințarea înaltei mele considerațiuni.

Bucuresti 19 Ianuarie 1947

00184

Scumpe Doamne Brătianu,

Am primit cu bucurie si am citit cu viu interes pretuita Dvs, scrisoare din 11 oct. apreciez pe deplin, sentimentul inalt de compasiune si patriotismul larg care rezultă din rândurile Dvoastră.-

Sunt copleșit și eu, de durerea întreagă pentru bietul popor românesc, care suferă de foame, în bună parte din cauza ticăloșiei și lipsei de pricepere a guvernanților țării.

Este adevărat că războiul și seceta au fost lovituri crâncene pentru țara noastră și că o parte importantă a mizeriei de care suferim se datorește urmărilor acestor calamități. Însă mintea omenească este dată de Dumnezeu oamenilor, pentru a se apăra față de asemenea lovituri. Ori, guvernul actual a fost și este lipsit tocmai de acest dar Cerească. El nu a avut nici priceperea și nici prevederea de a preîntâmpina și a meliora situația dezastruoasă în care ne găsim. Ne-socotind repetatele noastre avertismente, el nu a știut să ia măsuri preventive de apărare față de spectrul amenințător al mizeriei care se întrezărea. Dar acest guvern nu a avut nici măcar autoritatea de a apăra, cel puțin în ceasul din urmă izvoarele și mijloacele noastre naționale de rezistență economică, care ne-ar fi asigurat țesătură din impas.

Adânc îndurerat de perspectivele tot mai sumbre, care se profilează pentru zilele ce vin, totuși, puse în posibilitatea de a adera la inițiativa Dvs., prin care preconizați ca alături de guvernul actual, să cerem și noi, printr'un demers comun adresat O.N.U.-ului, un ajutor alimentar la dispoziția Guvernului Român.-

Socotesc anume că asta nu este admisibil să ne prezentăm înaintea opiniei publice Mondiale, alături de Guvernul Român, care prin incalificabila sa procedură a ofensat demnitatea Națiunii Române și onoarea țării noastre. Acest guvern a trădat independența Patriei noastre și libertatea ei și a despuțat-o de cele mai însemnate valori ale sale. Acest guvern nu și-a respectat promisiunile solemne, făcute Marilor Națiuni Aliate. El a nesocotit în mod sfidător drepturile și libertățile poporului român.

.../...

Noi nu putem să ne prezentăm, față de acest guvern, în fața lumii și în special în fața O.N.U.-ului și a opiniei publice americane, decât în cea mai categorică adversitate și nu puteam cere decât înlăturarea lui neîntârziată.-

A cere O.N.U.-ului să încredințeze Guvernului actual valori importante și să-l investească cu repartizarea lor, pentru salvarea poporului românesc din mizeria în care se găsește, ar însemna să ne facem ridicoli în fața lumii, prin stridentă noastră contradicție.

Ridicolul acestei situații nu ar putea fi înlăturat decât în cazul când noi am primi dela conducerea O.N.U.-ului, sau din partea guvernului american, o sugestie oficială, cu arătarea perspectivelor pe care le-ar avea demersul nostru. Dar și în acest caz ar trebui să avem mai presus de toate certitudinea că ajutorul alimentar destinat țării noastre, ar rămâne în țară și că ar fi distribuit corect, fără influențe de ordin politic.

Eu socotesc că nu pot lega speranța ca o cerere a noastră, așa cum Domnia Voastră o preconizati ar putea fi ascultată și satisfăcută.

Dar chiar admitând oarecare sorți de izbândă, socotesc că alimentele care mi-ar fi destinate, nu ar ajunge pe pământ românesc ci ar fi îndreptate spre alte meleaguri, celiace nu ar profita poporului român înfometat.

Eu cred că pecetea pe care am reușit să ne o câștigăm pe lângă Marile Puteri Occidentale, nu trebuie să o cheltuim din prilejuri neavenite și mai cu seamă lipsite de perspectiva succesului, ci să o păstrăm întreagă, pentru ziua când vom fi noi răspunzători pentru situația țării și vom avea posibilitatea de a controla mijloacele de ajutorare efectivă ale poporului nostru nenorocit. Căci noi nu putem acoperi cu răspunderea noastră morală o acțiune lipsită de perspectiva elementară a reușitei, care se va solda, în mod sigur, cu mari nemulțumiri în țară și cu o compromitere certă în străinătate.-

Dealtfel, înșuși guvernul este ostil prin intervenții de această natură din partea noastră. Fostul reprezentant al partidului nostru în guvern Dl. Dr. Emil Hateganu, care a avut ocazia de ~~xxx~~ a-l vedea pe Dl. Petre Groza, mi-a comunicat, prin Dl. Corneliu Coposu, că Primul Ministru protestează împotriva unei ~~intervenții~~ eventuale intervenții a opoziției, în chestiunea aprovizionării țării cu ali-

mente și în același timp afirma categoric, că guvernul pe care-l pretindează, va realiza ajutor dela O.N.U. și dela Guvernul american, fără nici o intervenție a noastră, de care guvernul nu are nevoie.-

În asemenea împrejurări, deși eu cu toată inima sunt dispus să folosesc toate mijloacele ce îmi stau la dispoziție, pentru a alina, pe cale directă sau indirectă suferințele poporului român, totuși nu pot să ouiez la mijloace, care ar face discutabilă seriozitatea argumentărilor noastre din trecut și prezent, precum și necesitatea inexorabilă a îndepărtării lui din fruntea țării, atât în interesul echilibrului internațional și a reîntrînirii libertăților publice în țară, cât mai cu seamă în interesul salvării neamului nostru din ghiardile foametei și mizeriei crunte, care s'a abătut peste țara Românească.

Câtă vreme este tolerat acest guvern în fruntea țării orice încercare de ameliorare a situației deplorabile a neamului nostru greu încercat, mi se pare cu totul iluzorie. Acțiunea de salvare a poporului român nu poate și nu trebuie să fie lăsată pe mâna acestui guvern.

Vă rog, Stimate Domnule Brătianu să primiți încredințarea înaltei mele considerațiuni.

Sighișoara la 27 Noemb. 1946
Dsale Dlui
Ing. Vasile V. Serdici
Președinte al Org. P.N.T.
Tr. Mare.-
București.-

Ca urmare a raportului meu anterior, am onoare a vă comunica ultimele măsuri luate de către guvern în legătură cu alegerile și anume :

Au fost concentrați prin Cercul Teritorial Tr. Mare întreg tineretul comunist din județ și repartizat la Legiunea de Jandarmi Tr. Mare, bine înțeles fiind echipat în uniformă militară.-

Este vorba să fie repartizat, parte la posturile de jandarmi din județ, parte în unitățile cari vor veni în județ în vederea alegerilor.-

Am fost informat din izvor absolut sigur, că s'au luat măsuri, pentru ca înainte de alegeri cu câteva zile să fie concentrați la Legiunea de Jandarmi Tr. Mare toți membri marcanti ai organizațiilor comunale, astfel, că pe timpul alegerilor sub această formă să fie sechestrați.-

Urmează să se intervină pe orice cale, ca să se înceteze aceste concentrări, atât de comunisti cât și de cele în pregătire ale camenilor noștri.-

Buletinele de vot se imprimă la București, așa am fost informat, prin urmare aici cu greu se va putea face rost de astfel de buletine, din timp, ca să mai putem tipări.-

Prin urmare trebuie la București, la Monitorul Oficial să se facă rost de așa ceva, căci așa cred, că acolo se vor imprima.-

Pe de altă parte aici v'a fi greu să le impuneze fiindcă s'a pus în vedere tuturor tipografiilor, că le este opti a tipări orice manifest și orice act în legătură cu alegerile, pentru opoziție.-

Deci vor trebui impinate tot la București.- Situația este așa de proastă și în ce privește transportul.-

Nu pot angaja nici-o mașină fiindcă deasemenea li s'a pus în vedere că nu au voie să circule cu membri opoziției.-

Am vorbit și la Mediaș cu Pavlovici, ca să încerce acolo, dar fără rezultat.-

Am căutat să fac rost cel puțin de o motocicletă cu ataș, dar tot fără rezultat, deși am oferit pe zi 500.000 lei.-

În acest chip sunt absolut imobilizat.-

Am rugat pe STOIKĂ să pună la dispoziție camionul său, bineînțeles ca oricărei alte persoane, fără rezultat.-

Mi-a promis ing. Munteanu care o mașină mai slabă și care este în reparație, că așa speră să pe sâmbătă va fi gata și atunci poate s-o primesc pentru câteva zile.-

m'am decis să plec cu căruța, dar aceasta prezintă două mari neajunsuri, primul, că abia a-și putea vizita câteva comune, fiindcă nu pot vedea decât cel mult două comune, în medie, pe zi.-

Pe de altă parte, cu căruța sunt expus unui atac fiindcă pot fi urmărit când părăsesc o comună și

până ajung la alta din care motiv, sfătuindu-mă și cu prietenii mei, cred, că nu ar fi recomandabil.-

M'am gândit, că ar fi bine dacă am putea face rost de o mașină de la București.-

Aceasta ar fi situația cu deplasările.-

Acuma vreau să încerc la Târgul Mureș să văd ce voi putea face acolo cu vre'un ungur care să nu fie comunist.-

Am chemat astăzi pe Cioc la mine și i-am pus în vedere cele scrise de către Dvs.-

Nu este sigur dacă va putea lipsi tot timpul și atunci m'am înțeles că el ca să trimită, în cazul când el nu poate veni nicidecum, pe fiul lui ZAHARIA Maior din Boiu.-

Acela este un tânăr foarte puternic și foarte hotărât așa că ve-ți avea în el un ajutor cât se poate de bun, poate chiar mai bun decât Ilarie.-

La Agnița, vă rog a lua contact necondiționat cu Suciu, el organizează totul, ceilalți nu prea au curajul, căci la părintele Pora i-au spart toate geamurile.-

Cred că aici este la mijloc și situația dintre el și protopopul actual, care este cu guvernul, iar Părintele Pora s'a opus la venirea lui și i-a aranjat câteva figuri.-

Sper că ați primit contestația și a fost depusă.-

Aștept îndrumările Dvs.-

Am luat măsuri pentru ca să pot depune în orice moment tabloul oamenilor de încredere, atât pentru noi cât și pentru socialiști pe locurile cărora vom introduce tot oameni de ai noștri ca astfel să avem câte opt la fiecare secție de votare.-

Cu toată stima,

/ss/ Vasile Pinteș

secretar- general,

Copie. vezi vol. 7. 1. 372, 375,

CĂTRE NAȚIUNE

00189

Către voi, milioane de cetățeni și cetățene, care cu sufletul încălzit de dragoste de Neam și de Țară, v'ati dus la urne - să vă spuneți voința voastră cinstită despre felul cum trebuie și de către cine trebuie să fie călăuzită această Țară, - ne îndreptăm cu încredință către voi de mulțumire și de admirație.

De mulțumire, pentru că ați dat ascultare chemării noastre care s'a adeverit că este una cu voința Țării.

De admirație, pentru că în vremurile acestea de grea prigoană, a tuturor libertăților, ați mers cu niște eroi legendari, expunându-vă bunurile, libertatea și viața pentru credințele voastre.

Țara noastră este bântuită astăzi de cea mai neagră urgie care s'a abătut vreodată asupra ei. Arse sunt câmpiile, arse sunt sufletele noastre, arse năzuințele noastre spre libertate și lumină. Teroarea, minciuna, falsul, încercări să culce la pământ orice lăcrărire de libertate, orice îndemn spre mai bine. Demnitatea și mândria noastră națională sunt îngenuchiate.

La 6 Martie 1945, o mână de oameni pe care țara nu i-a văzut la muncă, au pus mâna pe putere, smulgând cu amenințări chiar și semnătura M. Sale Regelui.

De atunci încolo au batjocorit toate instituțiile Țării. Funcționarii Statului, cari nu s'au supus acestei cete de oameni improvizați, au fost dați afară. Armata Țării, sub pretext de democratizare, după ce unii din conducătorii ei cei mai slabi au făcut acte de rebeliune împotriva Regelui, a fost curățată de toate elementele capabile și independente, și aservită intereselor politice. Justiția a fost înfrântă în tot ce avea ea mai bun, judecătorii dați afară și înlocuiți cu simbrici ai regimului.

Muncitorinii i s'a luat dreptul la muncă. Cei care n'au consimțit să fie slugi plătoase ale regimului, ci oameni liberi, au fost epurați fără milă.

Cetățenii cari nu au acceptat robia au fost persecutați. Negustorii, meseriașii, industriașii, - urmăriți în interesele lor.

Temerile, tortura, persecuțiile, înscenările cele mai infame, arestările, asasinatele, atacurile brutale și cu totul neprovocate, tot ceiace a inventat arsenalul infernal al hitlerismului și fascismului, a fost perfecționat, sporit și aplicat cu o cruzime fără precedent.

Presa partidelor democratice a fost complet suprimată. Toate publicațiile pe care Partidul Național Țărănesc le avea înainte de

6 Martie 1945, au fost suprimate, cluburile închise, ⁰⁰¹⁹⁰ librăriile oprite.

Fată de această stare de lucruri, însăși Națiunile Unite au cerut un regim mai omenos, iar prin Acordul de la Moscova, s'a pretins - și Guvernul și-a luat angajamentul solemn - să restaureze libertățile și să facă alegeri libere.

Guvernul nu a împlinit nici un angajament, a călcat în picioare obligațiunile pe luate în mod solemn.

Guvernul a convocat Corpul Electoral pentru 19 Noiembrie 1946.

Ați văzut ce au fost aceste alegeri. Ați văzut cum s'au răscol-
lit din arsenalul întinericului, toate mijloacele pentru îngrădirea
voinței naționale, pentru batjocorirea alegerilor, pentru săvâr-
șirea furtului și pentru falsificarea neruinată a credințelor voastre.

Acuzăm acest guvern al teroarei, dictaturii și reacțiunei că
a călcat în picioare toate legile țării, toate libertățile Neamului
Românesc, toate drepturile individuale și colective ale poporului.

Il acuzăm că a refuzat să înscrie în listele electorale pe
cei ce aveau dreptul legal de a fi alegători, că a refuzat să împartă
cărțile de alegători celor ce erau înscriși.

Il acuzăm că a terorizat cu bande de bătăuși populația care
se împotriva dictaturii guvernamentale.

Il acuzăm că a lăsat să fie asasinați atâția și atâția nevinovați,
fără a urmări pe făptuitorii bine cunoscuți ai furtului delegilor.

Il acuzăm, a întocmit, secțiunile de votare în așa fel, ca
alegătorii să nu poată ajunge la locul de votare.

Il acuzăm că a împiedecat alegătorii de a participa la alege-
ri.

Il acuzăm că a călcat în picioare propria lui lege electorală
pe care a întocmit-o, fără asentimentul partidelor democratice, impus
prin Acordul de la Moscova, lege care cu tot caracterul ei reacționar
s'a dovedit insuficientă față de lipsa totală de popularitate a
Guvernului.

Au fost îndepărtați bărbații noștri de încredere, ca să se
opereze fără control.

Au fost introduse buletine dinainte pregătite, în urne, înainte
de începerea votării au fost date cărți de alegători în alb, sau unor
persoane neîndreptățite, pentru a vota în repetate rânduri. S'a des-
puiat Scrutinu, a fost despuiat fără asistență legală, rezultatul
votării a fost falsificat, procesele verbale, au fost schimbate, rec-
tificat chiar și rezultatele odată măsluite.

Acuzăm Guvernul că s'a făcut vinovat de crima de falsificare
a voinței Naționale.

Dar conștiința națională a vibrat puternic, din ⁰⁰¹⁹¹ palat până în palat.

Toată admirația și recunoștința noastră o închinăm țărâminii acestei țări, care s'a ridicat ca și auriasă brandă de oțel opunându-se celor cari voiau să cheltuiască atât de ieftin independența și demnitatea noastră națională.

Vor binemerita dela Patrie femeile române, pentru dăruirea și cuminența cu care au știut să mănuiască urna votului înaltă pentru prima dată în mâna lor.

Muncitorii români vor binemerita dela Patrie și vor avea prilejul să se bucure de rodul muncii lor, fiindcă au preferat unei munci amare de sclavi tiranizați, libere determinate a vieții lor. Ei au făcut front împotriva celor care înarmați cu pistoale, vroiau să le zgâlțuiască libertatea.

Mădat să fie tineretul care s'a cinstit pe sine, aruncându-se în luptă cu nemăsurată abnegație și dragoste de Neam și libertate, urmând pâldele înaintașilor din 1848, 1906, 1918 și 1944. Vigoarea lor este garanția viitorului.

Națiunea și Partidul nu vor uita niciodată și vor binecuvînta pe toți cei ce au suferit și suferă în această luptă. Partidul lor asigură perpetuarea ființei naționale.

Sărutăm rănilor și obrajii loviți și uniliți. Ne închinăm memoriei celor căzuți eroic, pentru apărarea drepturilor sfinte ale Neamului.

Români ! Voi, cei insultați în demnitatea voastră de oameni liberi, aveți dreptul să chemați Guvernul și uneltele lui în fața Tribunalului Națiunii. Ampliatorii și falsificatorii nu vor rămâne nepedepsiți.

Nedreptatea va fi răzburată.

Nimeni nu poate fi judecător peste Națiune, decât Națiunea însăși.

Smulgeți masca tiranilor de pe fața lor. Niciun cetățean sau cetățeană nu poate recunoaște aceste alegeri. Cu toții pretindem alegeri înfruptate de către un Guvern al poporului, consfințit prin libera voință a Regelui.

Vă chemăm la luptă împotriva dictaturii și tiraniei. Satele noastre năpădite de bătășii și cutitari, care voiesc să pedepsească pe cei cari nu sunt slugi plecate ale regimului, trebuiesc curățate. Slujbașii cari au trădat Națiunea, trebuiesc denunțați, actele lor pătătoase, desvâluite și infierate.

Cu toate nelegiuirile lui Guvernul nu a fost în stare să stoarcă majoritatea. Guvernul a rămas în minoritate. Guvernul a căzut în alegeri.

00192

Lumea întreagă cunoaște voiața adevărată a Țării, cunoaște
mîndria și frauda Guvernului.

Și știe că Parlamentul lui nu poate lega destinul Neamului.

Aceasta a fost roșul suferinței voastre. Roșul luptei dăruite
pe care ați purtat-o cu atîta bărbăție.

Pătrunși de măreția bătăliei voastre, ne închinăm în fața avân-
tului spre libertate, a virtuților cetățenești, a bravurii și a spri-
ritului vostru de jertfă și vă cheamă, pe mai departe, la luptă
neînfrînată, pînă la victoria deplină.

IULIU MANIU

PREȘEDINTELE PARTIDULUI
NATIONAL TAVRANESCU

copie regi vol 7 f. 224
copie regi vol 7 f. 320-324
00193

C O M U N I C A T
== =====

Partidele Național-Țărănesc, Național-Liberal și Social-Democrat, care reprezintă covârșitoarea majoritate a țării și care în anul 1944 au constituit temelul politic al actului dela 23 August, alcătuiesc astăzi opoziția națională. Trei din cele patru partide, al căror nume se leagă de acest act și cărora li se asociază astăzi și alte grupări politice sau militanți pe aceeași linie de orientare democratică, se socotesc datoare să infățișeze țării atitudinea și hotărîrea lor :

I. Dând urmare hotărîrii Marilor Puteri, ele au admis, în termenii acordului dela Moscova, să participe la guvernul prezidat de dl. Dr. Petru Groza, sub expresă condițiune ca acest guvern, al cărui mandat nu era decât provizoriu și limitat, să restaureze imediat libertățile publice și cetățenești și să procedeze, fără întârziere la efectuarea unor alegeri libere, care să exprime voința adevărată a țării.

II. Partidele Național-Liberal, Social-Democrat și Național-Țărănesc constată astăzi cu revoltă și îngrijorare că guvernul prezidat de dl. Dr. Petru Groza, care a fost așezat în fruntea țării împotriva voinței poporului român, nu și-a îndeplinit nici una din obligațiunile luate solemn, față de țară și față de Marii noștri Aliați.

III. Rămăs la cârma țării, prin sfidarea voinței și a simțămintelor lor obștești, guvernul Groza a instituit un regim de adevărată tiranie sugrumând toate libertățile publice și pregătind astfel într'o atmosferă de corupție și teroare, alegeri întemeiate pe o lege electorală anume elaborată pentru acoperirea ilegalităților și pentru înlesnirea abuzurilor, pe toată scara operațiunilor electorale. Dela cea dintâi aplicare a acestei legi, el și-a arătat voința de fașificare a verdictului popular, întocmind în așa fel listele de alegători, încât milioane din cetățenii îndreptățiți la vot, au fost îndepărtați de pe aceste liste, viciindu-se dela început alegerile generale, atât de mult întârziate.

Partidele Social-Democrat, Național-Țărănesc și Național-Liberal constată că prin zădărnicierea dreptului de intrunire și manifestare și printr'o cenzură abuzivă, care desființează în fapt libertatea scrisului, - prin persecuții, bătăi, inscenări de comploturi, violență, teroare, răniiri grave și asasinate, îndreptate împotriva fruntașilor opoziției naționale, guvernul se menține la cârmă, sprijinit pe cele mai sângeroase măsuri dictatoriale.

0012
IV. In fața aceste situațiuni, care pune in primejdie viitorul democrației românești, cât și însuși viitorul Statului nostru, Partidele opoziției naționale, a căror acțiune a fost hotărâtoare pentru salvarea Patriei, la 23 August 1944, socotesc de a lor datorie să-și sincronizeze toate eforturile, pentru apărarea drepturilor țării, pe temeiul acordurilor și convențiunilor internaționale, care se referă la România.

Aceste partide vor acționa in comun pentru împiedecare abuzurilor electorale și a furturilor de urne, pe care guvernul le pregătește, pentru alegerile care vin.

In consecință,

In numele Partidelor Național-Tărănesc, Național-Liberal și Social-Democrat,

subscriși Iuliu Maniu, C.I.C.Brătianu și G.Titel-Petrescu,
președinți ai acestor partide,

peste deosebirile ideologice care despart partidele noastre, și pe care înțelegem să le respectăm,

am hotărît să ne legăm prin acest acord , pentru a apăra in comun libertatea alegerilor .

Considerăm că mai presus de deosebirile ideologice domină ideea de libertate a țării și a cetățenilor ei, care idee ne este comună tuturor și pe care toți înțelegem să o apărăm, cu egală hotărîre.

Consecvenți hotărârii noastre comune, care a stat la baza Blocului Național-Democratic, constituit in Iunie 1944, pe care s'a sprijinit acțiunea ce avea să ducă la realizarea istorică dela 23 August 1944,- rămânem astfel hotărîți să apărăm libertățile democratice și in primul rând temeiul adevăratei democrații : libertatea deplină a alegerilor.

In lupta pentru salvarea drepturilor omului și a libertăților publice și pentru efectuarea unor alegeri libere și cinstitute, partidele noastre se obligă ca intre ele să evite orice neînțelegere și atacuri și își afirmă hotărît voința de a apăra in comun libertatea de exprimare a votului obștesc și de a răsturna un regim care surpă instituțiile fundamentale ale țării.

V. Conducerea acțiunii comune de apărare a libertății alegerilor, va fi încredințată unui comitet, alcătuit din câte doi reprezentanți ai Partidelor Național-Liberal, ~~Social-Democrat~~ și Național-Tărănesc.

PRESEDINTELE PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT	PRESEDINTELE PARTIDULUI NAȚIONAL-LIBERAL	PRESEDINTELE PARTIDULUI NAȚIONAL-TĂRĂNESC
C.Titel-Petrescu	C.I.C.Brătianu	Iuliu Maniu

București 20 Octomvrie 1946.

000125

causer le verdict populaire, imposant de telle manière les listes électorales, que des millions de citoyens ayant le droit de voter, ont été écartés de ces listes, fraudant ainsi dès le commencement les élections générales et longtemps retardées.

COMMUNIQUÉ

Les partis Social-Démocrate, National Libéral, Paysan et National Libéral, constatent que par l'annulation de l'acte de réunion et manifestation ainsi que par une censure abusive qui supprime de fait la liberté de la presse, par les partis National Paysan, National Libéral et Social-Démocrate, qui représente l'écrasante majorité du pays, et qui en 1944 ont constitués la base politique de l'acte du 23 août, forment aujourd'hui l'opposition nationale. Trois des quatre partis dont le nom est lié à cet acte, et auxquels se sont associés aujourd'hui encore d'autres groupements politiques ou militants dans la même direction d'orientation démocratique, trouvent de leur devoir de présenter au pays leur attitude et leur décision:

1.- Donnant suite aux décisions des Grandes Puissances, ils ont admis dans les termes de l'accord de Moscou, de participer dans le gouvernement présidé par M. le Dr. Petru Groza, sous la condition formelle, que ce gouvernement, dont le mandat n'était que provisoire et limité, devra restaurer immédiatement les libertés publique et civiques et devra procéder sans tarder à effectuer des élections libres, qui devront exprimer la véritable volonté du pays.

2.- Les partis National Libéral, Social Démocrate et National Paysan, constatent aujourd'hui avec indignation et inquiétude que le gouvernement présidé par M. le Dr. Petru Groza, qui est arrivé au pouvoir contre la volonté du peuple roumain, n'a tenu aucune des obligations qu'il s'était assumé solennellement vis à vis du pays et vis à vis de nos Grands-Alliés.

3.- Resté au pouvoir tout en provoquant la volonté et les sentiments du peuple roumain, le gouvernement Groza a institué un régime de véritable tyrannie, étouffant toutes les libertés publiques et préparant ainsi dans une atmosphère de corruption et de terreur, des élections fondées sur une loi électorale spécialement élaborée pour cacher les illégalités et pour faciliter les abus sur toute l'étendue des opérations électorales. Dès le début, il a montré sa volonté de vouloir

fausser le verdict populaire, disposant de telle manière les listes électorales, que des millions de citoyens ayant le droit de voter, ont été écartés de ces listes, fraudant ainsi dès le commencement les élections générales si longtemps retardés.

Les parts Social-Démocrate, National Paysan et National Libéral, constatent que par l'anéantissement du droit de réunion et manifestation ainsi que par une censure abusive qui supprime de fait la liberté de la presse, par des persécutions, des coups, simulacre de complots, violences, terreurs, assassinats et graves blessures, dirigés contre des chefs de l'opposition nationale, le gouvernement se maintien au pouvoir, s'appuyant sur les plus sanglants moyens dictatoriaux.

4.- Devant cette situation, qui met en danger autant l'avenir de la démocratie roumaine que l'avenir même de notre Etat, les partis de l'opposition nationale, dont l'action pour le salut de la patrie a été décisive le 23 août 1944, trouvent de leur devoir de synchroniser tous les efforts pour défendre les droits du pays sur la base des accords et conventions internationaux, qui se rapportent à la Roumanie.

Ces partis vont actionner en commun pour empêcher les abus électoraux et le vol des urnes, que le gouvernement prépare pour les prochaines élections.

En conséquence:

Au nom des partis National Paysan, National Libéral et Social Démocrate

les soussignés IULIU MANIU, C.I.C. BRATIANU et C.TITEL-PETRESCU, présidents de ces partis,

au dessus des différences idéologiques qui séparent nos partis, et que nous entendons de respecter,

avons décidés de nous lier par cet accord pour défendre en commun la liberté des élections.

Considérons qu'au-dessus des différences idéologiques, domine l'idée de liberté du pays et de ses citoyens, idée qui nous est commune et que nous entendons tous à la défendre avec une égale fermeté.

Conséquents à notre commune décision, qui a été à la base du Bloc National Démocrate, constitué en juin 1944, sur lequel s'est ap-

00197

3

puyé l'action qui devrait mener à la réalisation historique du 23 août-- 1944 -- nous sommes décidés à défendre les libertés démocratiques et en tout d'abord la base de la véritable démocratie: la parfaite liberté des élections.

Dans cette lutte pour sauvegarder les droits de l'homme, les libertés publiques ainsi que pour réaliser des élections libres et honnêtes, nos partis s'obligent d'éviter entre eux tout malentendu et attaques et affirment résolument la volonté de défendre en commun la liberté d'exprimer le vote général et de renverser un régime qui fait crouler les plus importantes institutions du pays.

5.- La direction de cette action commune de défense de la liberté sera confiée à un comité formé par deux représentants de chacun des partis National Libéral, Social Démocrate et National Paysan.

PRESIDENT DU PARTI
SOCIAL DEMOCRATE

G. Titel Petrescu

PRESIDENT DU PARTI
NATIONAL LIBERAL

G. I. C. Brătianu

PRESIDENT DU PARTI
NATIONAL PAYSAN

Iuliu Maniu

Bucarest le 20 octobre 1946

00198

ACTIUNEA ANTI ROMANEASCA A LUI IULIU MANIU IN STRAINATATE
=====

copie, vol. 7. f. 326

00199

D. IULIU MANIU CERE RUPEREA RELATIUNILOR DIPLOMATICE
CU ROMANIA

Correspondentul ziarului New York Times, d.W. H. Lawrence transmite următoarele:

BUCURESTI - Dl. Iuliu Maniu a cerut urgent Statelor Unite și Angliei ca să rupă relațiunile diplomatice și economice cu România, cu scopul ca să forțeze căderea actualului guvern, - Regimul de acri, spune D. Maniu, a fost instalat ilegal cu ajutorul Uniunii Sovietice și în violare cu o serie de neînțelegeri stabilite între cele Trei Mari Puteri.

Dl. Iuliu Maniu, în vârstă de 72 ani, șeful partidului național țărănesc, a spus că partidul D-Sale a primit în ultimele alegeri 84 la sută din votul populației dar victoria i-a fost furată. Propunerea de a se rupe relațiunile economice și politice cu România a fost făcută într'un interview acordat corespondentului din România a ziarului "New York Times".

D. Maniu a afirmat că a venit momentul când Statele Unite și Anglia trebuie să acționeze prompt cu toate armele economice și diplomatice care le posedă spre a opri că guvernul dominat de comuniști să introneze teroarea cu scopul de a intimida forțele opoziționiste.

Singurele proteste diplomatice, ori cât ar fi de tari, a spus Dl. Maniu, nu vor afecta acest guvern, care cu suportul trupelor sovietice ori ignorează pe ceilalți Aliați, ori răspunde impertinent la notele de protest.

MOTIVEL D-LUI MANIU

D. Maniu a spus că Statele Unite și Anglia vor fi justificate în ruperea imediată a relațiunilor economice și diplomatice cu România, pentru că "Guvernul Român nu s'a ținut de cuvânt nici măcar odată asupra promisiunilor pe care le-a semnat atunci când a primit Condițiunile celor trei Mari Puteri. El a citat Yalta, Posdam și înțelegerea din 1945 dela Moscova, care a fost acceptată de prezentul regim din România, dar care sistematic a violat această înțelegere cu ajutorul trupelor de ocupație sovietice.

O astfel de ruptură nu înseamnă război, pentru că nu se reflectează asupra Guvernului Sovietic ci numai asupra guvernului prezidat de D. Petru Groza.

00200

Convingerea Dlui Maniu e că Guvernul Groza nu va rămâne nici 48 de ore la putere dacă fi se va retrage suportul rusesc deoarece marile masse al poporului sunt opuse acestui guvern.

D. Maniu a spus că regimul actual a instituit o domnie a teroarei în formă de arestări în masă pentru ca guvernul să-și acoperă proprii slăbiciune. Numrul celor arestați în ultimul timp se ridi că la 818 intelectuali și msute de țărani. El a spus că aceste persoane sunt deținute fără judecată și fără a fi informate asupra vinelor care le-ar fi comis, cei arestați sunt menținuți în condițiuni oribile în lagărele de concentrare și în închisori.

EVITAND CURSA UNEI REVOLTE

Acest corespondent care a discutat despre recente arestări cu D. Lucrețiu Pătășcanu, ministru comunist al Justiției, a spus Dlui Maniu despr re cele afirmate de Dl. Pătășcanu, că arestările au fost necesare deoarece agenții partidului național țărănesc agită pe țărani nemulțumiți ca să i-a armele în contra guvernului.

D. Iulia Maniu a răs puternie și a afirmat că guvernul încearcă să provoace pe fruntașii partidului național țărănesc la o revoltă, dar n'a reușit partidul e prea înțelept ca să nu cadă într-o astfel de cursă.

Dl. Maniu a spus că opoziția americanilor și englezilor în Grecia și Turcia, este fundamental slabă, pentru că au abandonat România. Cu sateliții sovietici din Balcani în contra lor, forțele anglo-americane pot să fie în ori ce zi aruncate în Mare și aceste poziții importante pierdute..

"Dovada că Rusia se gândește la o așa posibilitate militară", - continuă Dl. Maniu - "Sunt demonstrate acumprin grabă cu care se fortifică malurile Mării negre din vecinătatea Constanței și coasta Bulgariei.

Istoria sa repetă. credem că ruperea relațiilor diplomatice și economice a României cu Statele Unite și Anglia va împinge și mai mult țara noastră deorigină sub influență Rusiei. Ori lucrul acesta știm sigur că nu e dorit nici de Dl. Maniu nici de poporul român, - e destul de cumințe ca să respingă orice ideie extremistă fie ea de dreapta sau de stânga.

Poporul român e dornic de libertate și are numai de câștigat de pe urma menținerii legăturilor diplomatice și economice cu Statele Unite. Noi ca americani de origină română în loc să dorim rupe

- 3 -

00201

rea relațiunilor diplomatice cu România trebuie să insistăm la o
cât mai strânsă legătură între cele două popoare.

Cogn. ruzi vol 7. f. 328, 20330.

MANIU CERE RUPTURA CA AJUTOR PENTRU ROMANIA.

SEFUL PARTIDULUI TARANESC SPUNE CA ACTIUNEA STATELOR UNITE SI MAREI BRITANIE AR RASTURNA REGIMUL DOMINAT DE COMUNISTI.

W.H. Lawrence.

Special pentru The New York Times.

Bucuresti România 27 Iunie. Iuliu Maniu îndeamnă Statele Unite si Britania astăzi de a rupe relațiile economice și diplomatice cu România cu scopul de a forța răsturnarea actualului si guvern. Dl. Maniu a susținut că regimul a fost instalat aici în mod ilegal cu ajutorul Uniunii Sovietice în violarea unei serii de înțelegeri între Marii Trei. Dl. Maniu conducătorul de 72 de ani al Partidului Țărănesc care spune că lista partidului său a obținut 84% din voturi în alegerile din Noembrie trecut, a fost doar înșelat de victoria sa, a făcut propunerea sa într-o întrevvedere cu corespondentul ziarului The New York Times. Dl. Maniu a declarat că a venit timpul când Statele Unite si Marea Britanie trebuie să acționeze cu toate armele diplomatice si economice ce posedă pentru a pune frâu regimului de teroare al unui guvern dominat de comunisti având de scop de a suprima sau intimidă toate forțele opozitiei. Simple proteste diplomatice ori cât de tare ar fi, a spus el, nu ar atinge acest guvern care cu sprijinul trupelor sovietice s'au a ignorat pe ceilalti aliați sau a răspuns în mod arrogant notelor acestora.

EL VEDE JUSTIFICAREA

El a spus că Statele Unite si Marea Britanie, ar fi justificate în ruperea imediată a relațiilor diplomatice si economice cu România deoarece ce "Guvernul Român nu a ținut nici măcar promisiunea semnată la seriile de convenție ale Marilor Trei". El a citat înțelegerile dela Potsdam, Yalta si cea dela Moscova din 1945, care au fost acceptate de actualul regim din România însă care, a spus Dl. Maniu, acest regim le-a violat în mod sistematic cu ajutorul trupelor sovietice de ocupație. O astfel de rupere a relațiilor a declarat el, nu ar provoca războiul deoarece nu ar trebui să se restrângă asupra guvernului sovietic și ar putea fi marginite la Guvernul Român condus de premierul Petru Groza. Părerea Dl. Maniu a fost că Guvernul Groza nu ar dura nici 48 de ore dacă sprijinul sovietic ar fi retras deoarece masa covârșitoare a poporului român se opune acestui guvern. El a spus că regimul a instituit dominația teroarei sub forma de arestări în masă din cauza propriilor sale slăbiciuni. Arestările din ultimile săptămâni după Dl. Maniu ar totaliza 818 intelectuali si sute de țărani. El a spus că aceste persoane ar fi ținute fără cercetare și fără a fi informate de acuzațiile aduse împotriva lor, în lagăre de concentrare si închișori în condițiuni îngrozitoare.

EVITAREA CURSEI A UNEI REVOLTE

Acest corespondent care discutase asupra arestărilor cu Lucretiu Patrascanu, Ministru Comunist al Justiției, a spus Dl. Maniu că guvernul susține că arestările ar fi necesare din cauză că partidul țăărănesc prin agentii săi ar agita printre țărani nemulțumiți pentru o răscoadă armată împotriva Guvernului. Dl. Maniu a râs cu dispreț și a declarat că guvernul ar încerca să provoace conducerea partidului țăărănesc la o răscoadă, însă nu ar reuși din cauză că partidul este prea înșelător pentru a cădea într-o cursă. Dl. Maniu a spus că poziția americanilor si britanicilor în Grecia si Turcia este fundamental slabă. De fapt ei au abandonat România deoarece, cu sateliți sovietici din Balcani împotriva lor, anglo americana.

00203

nele " într-o zi ar putea fi aruncate în Mare și aceste pozițiuni chee ar fi pierdute".

"Dovadă că rușii ar lua în considerare o astfel de posibilitate militară, a declarat el, este dovedită acum din fortificarea grăbită a țărmurilor Mării Negre aproape de Constanța și în Bulgaria."

00204

CATEVA DOCUMENTE CE CARACTERIZEAZA ACTIVITATEA PRISTENILOR
SI COLABORATORILOR LUI IULIU MANIU

C O P I E

după fotocopie (negativ) luată după original.

00205

Organizația Național - Tărănistă
Jud. TARNAVA-MARE

copie regi vol. 7 f. 378-379

Cenzura presei
cenzurat
Nr. 7.

ROMANI și ROMANCE,

Dacă pierdem alegerile acestea, și nu le putem pierde decât dacă nu ne lăsam furați, în mai puțin de 6 luni unii dintre noi vor fi alungați din țară, alții vor trăi în fermele obștești pe cari au și început comuniștii să le înființeze în diferitele părți ale județului.

Trebuie să dovedim tuturor aliaților noștri că nu avem decât gând prietenesc pentru toată lumea și mai cu seamă pentru vecinii noștri, dar că pentru nimic în lume nu vrem să fim comuniști. Noi vrem să trăim fiecare în mijlocul familiilor noastre, să trăim fiecare după vrednicia noastră, stăpâni pe munca noastră, pe ogorul nostru, stăpâni în casa noastră. Iar Statul să nu ne poruncească în nici o privință, ci să ne păzească căci noi prin munca noastră suntem Statul.

F R A T I R O M A N I ,

95% din Români împărtășesc credința noastră, 95% dintre noi suntem buni români dar nu vrem să fim robii nimănui, nici măcar a Statului căci Statul suntem noi. Dacă la 19 Noembrie vom ști să ne păzim votul, vom face dovada celor trei Mari Puteri (Anglia, America și Rusia) că suntem oameni care nu dorim alta pe lume decât LIBERTATEA.

Dacă însă ne vom mulțumi să votăm împotriva comuniștilor și codițelor lor (așa zisul B.P.D.) și nu vom ști să ne păzim votul și urnă, chiar înfruntând orice primejdie, unelte vândute lor ne vor fura voturile, bătându-și astfel joc de votul și voința Dvoastră. Urmarea va fi pierderea noastră ca Neam de sine stătător și robirea pe sute de ani a tuturor românilor.

Dacă vreți să vă apărați de robie ascultați sfatul meu care vi-l dau aci:

...//...

1.- Lupta dela 19 Noembrie este mai grea însăși lupta de pe front. Pe front poți pierde, o bătălie, dar câștigi alta, și Neamul nu piere. Dacă pierdem batalia de 19 Noembrie ne-am pierdut Țara și ne-am înmormântat libertățile pentru sute de ani. A fi dezertor la 19 Noembrie este mult mai blestemat decât a fi dezertor chiar în război. D

Deaceia nici un român și nici o româncă să nu lipsească dela vot, fie că trebuie să mergeți chiar 2 zile și 2 nopți până la localul de vot. În sat să nu rămână decât, numai la 5 sau 6 case, un bătrân sau o bătrână, ca să păzească copii și focul. Toată cealaltă lume să se încoloneze și să meargă la vot, pe bătrâni transportându-i cu căruțele. Pe drum și la secțiile de votare cântați. Deșteaptă-te române și Trăiască Regala. Cu aceste cântece veți bage groaza în trădători.

2.- La secțiile de votare puneți să voteze întâi femeile, după ce le-ați lămurit bine că suntem pe lista a 7-a pe pagina a 2-a, cu semnul OCHIUL și imediat după vot trimiteți-le acasă, iar voi frații mei stați la localul de vot, dacă trebuie și o zi sau 2, și o noapte sau două, fie și nemâncați, PANA CE SE PROCLAMA REZULTATUL VOTULUI ASA CUM SCHIE LA LEGE. Nu plecați fără proclamarea rezultatului și copie de proces-verbal înmănată delegaților noștri.

DE ACEASTA DEPINDE SOARTA VOASTRA.

3.- Nu vă lăsați înfricoșați. Observatori ai Marilor Aliați vor veghea asupra alegerilor. Dacă câți-va mizerabili, trădători vor voi să va înfricoșeze, înlaturați-i neîntârziat.

Dacă ascultați sfatul meu cum ați ascultat 20 de ani, veți învinge, dacă nu vă înmormântați familiile și toată starea Dvoastră.

Vasile V. Serdici
fost de 5 ori deputatul
jud. Târnava-Mare.

ORGANIZATIUNEA TARNAVA-MARE.

copie, vezi var. 7. f. 385-386.

gh. Presa 00207

Fritz Auner. (marfuri, Medias).....
 Richard Auner, salar, Medias.....
 Ing. Josif Klingher (mătasă) Medias.....Ing. chim. Octavian Blesiu,
 (sef sector Ighisul nou)
 Vitrometan, sticlă, Medias.....Dr. Dionisie Roman, Medias,
 (membru Comitet. T. Mare)
 Fabrica de Sticlă, Medias.....Avocat Gh. Serdici, (sef sec-
 tor-Seica-Mare), Buc. Ch. Tell 10
 Westen (uzine de modelat si emailat).....Dr. B. Sucău, sef sector
 Agnita, Agnita).
 Karpes, pielărie, Medias.....Dr. Ion Crisău, Medias, (sef
 sector Medias)
 Schembrea, "Ideal", biciclete.....
 Ambrozi, viaturi, Medias.....
 Rosenader, suruburi, Medias.....Ing. Alex. Pavlovici, Medias
 (sef sector Iclasa Medias)
 Fratii Zimmerman (postav) Sighisoara).....Avocat Pintea Vasile, Sigh.
 (sef sector Sighisoara)
 Banca Unită, Sighisoara.....
 Banca Poporului, ".....
 Hessheimer, coloniale.....
 Mässelbacher, coloniale, Sighisoara.....Ion Puia, Sighisoara, secre-
 tarul organizatiei.
 Löw, pânzeturi.....Dr. Alex. Căpătână, Sigh.
 (sef sector Vânători)
 Adleff, pielărie, Sighisoara.....
 Matzak, pânzeturi.....
 Andrei si Ehrman, piele, Agnita.....Pr. Emil pora, Agnita, sef
 sector Agnita
 Prima fabrică piele, Agnita.....
 Banca Agnita.....
 Banca de credit, Rupea.....Av. Ionel Bercoman, Rupea,
 sef sector Rupea
 Textila, Rupea.....Av. Ionel Bercoman, Rupea
 Cooperativa Ajutorul, Sighisoara (lapte)...Pr. Gr. Hampr, Meardărs,
 sef sector Valea Buiei
 Cooperativă viticolă, Vorumloc.....Achim Săbău, viticultor, Vo-
 rumloc, sef sectie
 Cooperativa viticolă Richis,Pr. Ion Bălan, Biertan, sef
 sector Biertan.

DEASEMENI: Colonel Stefan Stoika la Luther Bucuresti.
 Dtru Belciu, avocat, la Ofaul, Bucuresti (Dr. Lupu)
 Oscar Stoenescu, redactor Biroul Presei... "Porcelanul" Buc.
 NICOLAE CANDEA (cu asentiment Ghiză Drages, la SCHERG, Bra-
 sov.
 Di Văndera PENTRU INTRETINEREA BIRULUI PRESEI, la Czell,
 Brasov.

00208

Fabrica mătase JOSIF KLINGHER, Mediaș.....Dl Ing. Chimist Octavian Eleșiu
 Sef Sectorului... Mediaș
 Vitrometan, fabr. sticlă, Mediaș.....Dl Avocat Gh. Serdici, șef sector
 Seica-Mare.
 Andrei și Ehrman, pielărie, Agnita.....Dr. Benjamin Suciu, șef sector
 Bărghiș.
 Banca Poporului, Sighișoara.....Dr. Vasile Pinteș, Secret. grl.
 Banca Unită, Sighișoara.....Dr. Alex. Căpățână, Sighișoara,
 șef sector Vânători.
 Fabrica șurupuri Rosenauer Mediaș,
 Karres, pielărie, Mediaș.....Dr. Octavian Dobre, vicepreședin
 Hessheimer, coloniale etc, Sighișoara.....Dr. Comoroșan, Sighișoara.
 Misselbacher, coloniale etc, Sighișoara....Dl Ion Puia, Secret. organizației.
 Cooperativa viticolă săsească Richiș.....Ion Velimirovici, Mojna, șef sec
 tor Mojna.
 Volksbank, Rupea.....Avocat Ion Borcoman, Rupea, șef
 sector Rupea.
 Poni, expl granit. Racoșul de Jos.....Avocat Anghel Ion, secret plasa
 Bărghiș.
 domiciliu: Ighiușul Român.
 Prima fabrică de piele, Agnita.....Pr. Emil Pora, șef sector Agnita

Deasemeni rog a numi pe cel mai bun (elector) element al meu, licențiat drept
 NICULAE CANDEA, șef sector Biertan la SCHERG, Brașov, cu consimțămân
 tul Dlui Gh. Dragoș.

Deasemeni pe Dl Dimitrie Beloiu, fiul Dr. Lupu, la Ofaul, București.

Deasemeni pe Dl Gh. Serdici, avocat la Czell, fabrică de bere. (Biroul
 presei).-

C O P I E

(Originalul se află la pag.....) 00209

copie. regi vol. 7. f. 397-398,

D E C L A R A T I E

Subsemnatul CONSTANTIN TITEL-PETRESCU, declar următoarele cu privire la autorizația dată Domnului GRIGOR NICU-NESCU BUZEȘTI :

Am autorizat pe Dl. Gr. NICULESCU BUZEȘTI să ia contact cu partidele socialiste din străinătate și să le informeze asupra situației Partidului Social-Democrat Independent din România.

Am scris acestea pe o scrisoare bătută la mână care purta semnăturile Domnilor IULIU MANIU și C.I.C. BRATIANU.

(ss) Const. Titel-Petrescu

27 Septembrie 1947.

00210

CATEVA MEMORII ADRESATE DE IULIU MANIU LUI ION ANTONESCU

Am luat cu îndurerată surprindere la cunoștință decretul de chemare pentru adunarea plebiscitară pe ziua de 9 Noembrie, în scopul ca cetățenii țării să-și exprime aprobarea sau dezaprobarea asupra guvernării Dvs., dela 6 Septembrie 1940 și până astăzi.

Partidul Național Țărănesc crede că în aceste zile când fiii țării sunt chemați să-și îndeplinească suprema datorie față de țară ar trebui eliminat totul ce-i poate despărți. Ar trebui, indiferent de deosebiri de vederi politice interne și externe ce ne despart, cu toții să ne ferim să întretăiem drumurile și căările și de altfel prea strâmte, care duc la mari izbanzi naționale, cu năzuinți de organizări, care nu pot avea un caracter de permanentă durabilitate.

Partidul Național Țărănesc, oricât de mult ar dori să-și mențină hotărârea de a nu pune în discuțiune chestiuni politice și să respecte regulile disciplinei naționale, care caracterizează națiunile civilizate, atunci când țara se găsește în război, totuși nu se poate da îndărăt dela împlinirea datoriei sale de a-și manifesta păreri, obiecțiunile și hotărârile sale, în fața unor evenimente cu importante repercusiuni în prezent și cu efecte incalculabile în viitor.

Acesta este motivul pentru care, în baza deplinelor puteri ce mi s'au acordat de către Comitetul Central, vin respectuos să vă aduc la cunoștință că Partidul Național Țărănesc nu poate lua parte la plebiscitul organizat de Dvs., în plin război, sub stare de asediu, ale cărei constrângeri exclud posibilitatea exprimării libere a voinței obștești. Facând abstracție dela aceasta, el nu vrea să consfințească, prin colaborarea sa, practica dictaturilor ce s'au perindat în ultimii ani, și a chema națiunea română, contrar concepției ei politice, la plebiscit pentru a se câștiga o justificare aparentă, pentru regimul autocratii inaugurat contra dispozițiunilor clare ale așezămintelor noastre fundamentale.

Concepția serioasă ce o are Partidul Național Țărănesc despre drepturile națiunii și ale cetățenilor cari o compun, exclude participarea lui la un simulacru de consultare obștească, repetat de trei ori în trei ani și jumătate.

Abstracție făcând de considerația principală, că în timp de război al cărui sfârșit nu se poate prevedea, pornit tocmai pentru stabilirea concepției politice care va trebui să domine în lumea civilizată - nu este admisibil un plebiscit cu obiectiv politic de organizare de stat, nu putem lua parte la plebiscitul ce organizați și pentru următoarele motive:

1. Decretul interzice discutarea chestiunilor asupra cărora cetățenii sunt chemați să-și spună opinia, deci face imposibilă clarificarea și precizarea meritelor, greșelilor, succeselor și insucceselor regimului actual. Ori, numai o astfel de examinare ar putea crea o opinie publică, care ar fi vrednică să fie exprimată, aceasta mai ales că atare de asediu și cenzura au împiedecat, ani de-a rândul, cunoașterea exactă a evenimentelor ce s'au perindat. "Voturi" exprimate numai în baza unei propagande unilaterale - oprită și ea de altfel prin dispozițiunile decretului-lege - nu merită să fie eternizate, căci ele nu fobesc la nimic, cum nu au folosit nici cele exprimate cu ocazia plebiscitelor anterioare.

2. Dvs. cereți opinia cetățenilor, într'un singur răspuns, asupra unui întreg complex de chestiuni, privitor la care opinia publică are

păreri, parte aprobatoare, iar în parte de categorică dezaprobare.

Spre pildă, partidul național țărănesc, împreună cu întreaga opinie publică, aprobă acțiunea militară întreprinsă pentru desrobirea Basarabiei și Bucovinei și eliberarea elementului românesc de peste Nistru, de sub regimul comunist și aclamă cu însuflețire rezultatele obținute în această privință. Dezaprobă însă continuarea acțiunii militare în formă agresivă și cu intențiuni de ocupațiune, pe teritoriul rusesc, dincolo de hotarele noastre naționale firești și deplânge pierderile de morți și răniți ce am suferit și slăbirea puterii noastre armate, pricinuite de aceste operații.

Mai departe, aprobă înlăturarea regimului ex-regelui Carol, dar dezaprobă categoric continuarea regimului dictatorial, care exclude orice posibilitate de manifestare democratică a voinței populare și anihilează libertățile cetățenești.

Aprobă înlăturarea corupțiunii, teroarei și dezordinii, care au prins rădăcini adânci sub regimul ex-regelui Carol, dar dezaprobă reintroducerea în serviciile și întreprinderile de stat, a persoanelor care au fost complet compromise, prin atitudinea lor, sub regimul ex-regelui Carol II.

Aprobă restabilirea inamovibilității magistraților și tendințele de a se introduce un regim de legalitate, dar dezaprobă înlăturarea unor magistrați și profesori în mod cu totul arbitrar cum s'a făcut, contrar drepturilor lor castigate și dispozițiilor legale anterioare; deasemenea dezaprobă regimul special aplicat minorităților, dintre care unele sunt mai favorizate decât înșiși Românii, iar altele sunt persecutate, cu nesocotirea legilor existente.

Aprobă tendința de românizare legală a vieții sociale și economice, dar dezaprobă în modul cel mai hotărât germanizarea întreprinderilor industriale, comerciale și bancare și pătrunderea sistematică a elemente străine în sistemul nostru de producțiune națională.

Aprobă străduința de a ridica producțiunea economică, dar dezaprobă în mod hotărât lipsa de competență a organelor administrative centrale și exterioare, care nu sunt în stare să pună zăgaz sumpetei mereu crescând și lipsei catastrofal simțite a articolelor de primă necesitate. Efectele acestor fenomene, urmând în bună parte din convențiunile comerciale încheiate cu Germania și Italia, care de fapt au aproape monopol asupra comerțului nostru exterior, duc opinia publică la exasperare și pot produce neliniști serioase.

Aprobă urcarea prețurilor produselor agricole, dar regretă că este urmarea inflației monetare, care va duce la catastrofa vieții noastre economice.

Ar fi o greșală din partea partidului național țărănesc dacă ar aproba politica din care rezultă această stare de lucruri, egală cu pauperizarea și exploatarea țării noastre.

Dar în special, partidul național țărănesc nu poate aproba situația periculoasă și umilă, în care se găsește statul român, din punct de vedere internațional. Alături de pactul tripartit, care-l pune în dăgmanie, aproape în stare de război cu democrațiile occidentale, neputând să salveze partea ruptă din Ardeal și nici măcar să pună în valoare protoco-lul atât de oneros dictat la Viena, acceptat numai sub presiunea Axei, ale cărei clauze, favorabile nouă sunt călcate în picioare, iar noi nu putem să manifestăm nici măcar suferință, pentru frații asupriți, rupți de noi, în urma hotărârii aliaților de azi ai țării noastre.

3. Dvs. ordonați un plebiscit cu vot pe față, înlăturând votarea

secreta, indispensabilă, înecăseală în cursul unui război și sub regimul stării de asediu, cu perspectiva lagărelor de concentrare. Această împrejurare despoaie dela început plebiscitul de caracterul sincerității.

4. Nu putem consfinți, prin participarea noastră activă, un plebiscit menit să vă dea mandat în alb, pentru introducerea unei organizații de stat corporatiste, contrară principiilor noastre democratice, respectuoase libertăților cetățenești.

Manifestul publicat de Dvs. desvăluește intențiunea Dvs. de a menține - în viața de stat sistemul dictatorial, care exclude afirmarea democratică și pașnică a voinței naționale, în ce privește chivernisirea afacerilor publice și face imposibilă orice activitate de control, ceea ce duce la corupțiune în viața publică și abuz în viața de stat și pe urmă la transformări sguuitoare, adeseori catastrofale, în evoluția națională.

În fața acestor perspective, orice intențiune bună a conducerii de stat, rămâne infructuoasă.

Vă rog, Domnule Mareșal, binevoiți a primi asigurarea înaltei mele considerațiuni,

București, 8 Noembrie 1941.

cu distinsa stimă:

ss. Iuliu Maniu
Președintele Partidului
Național-Tărănesc

Încă din clipa în care trupele noastre recăștigând provinciile răpite în vara anului 1940 au început a purta războiul alături de armatele germane, dincolo de Nistru, v'am atras continuu atențiunea prin un șir neîntrerupt de memorii și proteste că România nu trebuie să dea pășească în operațiunile militare în care se găsește angajată, caracterul strict defensiv al războiului pe care-l duce.

Cu deosebire după terminarea campaniei anului 1941, atunci când și unele căpetenii militare se rostiseră împotriva participării mai departe a armatelor noastre la luptele din răsărit, am staruit din nou asupra necesității de a nu istovi forțele armatei române în luptele duse și depărtate de hotarele țării și de obiectivele ei firești și asupra nevoiei de a le păstra pentru realizarea integrală a revendicărilor naționale amenințate și încălcate de vecinii noștri direcți.

Am repetat acest demers, înainte ca armatele noastre să ia parte la ofensiva anului 1942, ce le-a dus până în Caucaz și pe Volga, prăvălind, din nefericire în zadar, dezaștrele la cari erau expuse luptând atât de departe de țară.

Am intervenit din nou în acelaș scop, după ce se încheiase dureroasa experiență a pierderilor uriașe suferite în cotul Donului și la Stalingrad, nădăjduind că măcar acum se va ține seama de aceste împrejurări tragice, spre a se readuce în țară toată armata noastră, în scopul refacerii și reorganizării ei.

În fine, nu de mult, după ce primul ministru al Ungariei, dl. Kallay, a anunțat în declarațiile sale cunoscute că întreaga armată ungară a fost retrasă depe frontul de răsărit și că ea se pregătește să lupte numai pentru țelurile politice maghiare, am cerut din nou, să se aducă în țară trupele depe frontul îndepărtat al Cubanului pentru a străjui hotarul descoperit al Ardealului Românesc.

Toate aceste demersuri au întâmpinat din partea Dvs, o hotărâtă împotrivire sau au ramas fără răspuns.

Avem un prea mare sentiment al răspunderii spre a nu ne înfățișa toate consecințele inițiativei noastre și a nu ne da seama, că mai presus de orice, trebuiesc făcute toate eforturile pentru a păstra nu numai armata, dar și suveranitatea Statului nostru.

În momentul în care ne aflăm, trebuie totuși considerate următoarele puncte de vedere:

Mai întâiu, necesitatea de a nu împinge la extrem, prin prezența pe frontul răsesc al trupelor noastre, al caror număr nici nu mai reprezintă un aport militar considerabil, ostilitatea Angliei și Statelor Unite, puteri cu cari nu avem nici un motiv și nici un interes de a întreține o stare de dușmănie. Nu trebuie să uităm că guvernul britanic, cu care ne aflăm în război, a declarat că nu va ține seama de arbitrajul dela Viena; pe când aliații noștri actuali cari sunt autorii arbitrajului, îl consideră în vigoare și că nu este admisibil să continuăm a lua parte la conflictul actual mondial în contra democrațiilor dela cari putem spera ocrotirea intereselor noastre naționale și spirituale.

Nu trebuiesc date de asemenea pretexte Rusiei spre a putea invoca motive de securitate în îndeplinirea scopurilor ei imperialiste, nici să înrăutățim raporturile noastre pentru viitor cu Rusia cari trebuiesc să fie de bună vecinătate.

De altă parte nu putem pierde din vedere că Germania nu mai are inițiativă a operațiunilor militare și nu va mai putea dicta condițiunile aii.

00215

Prabușirea fascismului nu mai face posibilă organizarea unitară a Europei, după programul Axei.

Italia nu mai poate considera participarea sa la război ca o cruciadă contra bolșevismului și nici nu se știe cât timp va putea continua lupta. E de prevăzut că în scurt timp ca căuta să încheie pacea.

În ce situație rămâne atunci România, ca singura colaboratoare a Germaniei, într-un război purtat în interiorul Rusiei?

Soldatul român nu înțelege scopul unei lupte atât de îndepărtate. Cele câteva divizii ce se mai află pe front nu pot determina soarta războiului. Dacă Germania nu poate ține piept adversarilor săi, sacrificiul ultimelor forțe militare ce ne-au rămas e inutil pentru rezultatul final al războiului. Elar pune însă țara noastră într-o situație periculoasă față de vecinii noștri, ungurii, cari nu se sfîșesc să declare că-și rezervă armatele pentru realizarea scopurilor politiceilor lor naționale.

Pe lângă aceasta, în ultimele săptămâni s'au înregistrat avertismente din partea puterilor Aliate, că de nu vom retrage trupele cari luptă pe frontul rusesc, țara noastră va suferi bombardamente aeriene.

La 1 August, această amenințare s'a realizat și instalații de mare însemnătate ale regiunii noastre petrolifere au fost distruse de bombardamentul aviației americane, fără să mai socotim jertfele populației civile. De aci înainte ne putem aștepta ca aceste distrugerii să se intensifice și ca întreaga economie a țării să fie adânc turburată.

Va fi România în stare să repare toate distrugerile cari vor fi fost efectuate, iar puterea ei nu va fi cu totul sleită față de aceia a vecinilor cari și-au păstrat forțele intacte?

Ați înfățișat participarea noastră la război ca o cruciadă în contra bolșevismului, în loc de a arăta scopul nostru nu a fost altul decât de a redobândi Basarabia și Bucovina.

Se mai lasă impresia că am voi să anexăm Transnistria, ca o compensație pentru Ardealul pierdut, fapt care ar spori în viitor dușmănia puternicului nostru vecin dela răsărit și face ca opinia publică din alte țări ale Europei să nu mai înțeleagă rostul războiului pe care-l ducem.

Astăzi când evenimentele se precipită, trebuie ca ceea ce nu s'a făcut în urma demersurilor ce v'au fost aduse la cunoștință în atâtea împrejurări, să îndepliniți măcar acum, cât situația politică și militară vă arată că participarea noastră mai departe la război nu poate duce decât la o catastrofă, ce trebuie evitată cât mai este timp.

Nu este admisibil ca Națiunea Română să fie angajată și reținută într-o conflagrațiune universală prin voința unei ocăruiiri contra opiniei publice, iar armata ei ținută departe de hotarele țării periclitată din toate părțile. Națiunea Română cere să se termine acest război, iar armata ei să fie adusă acasă ca să apere hotarele țării și glia strămoșească.

Primiți vă rugăm, Doamne Mareșal, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

12 August 1943.

Președintele Part.N.L.
ss.G.I.C.Brătianu

Președintele Part.N.T.
ss.Iuliu Maniu

00216

DOCUMENTE PRIVIND ATITUDINEA SI ACTIVITATEA LUI ION
MIHALACHE IN TIMPUL RAZBOIULUI ANTI-SOVIETIC
SI AL OCUPATIEI GERMANE.

TRADUCERE

Copie registral. 7. p. 442 - 443.

OFICIUL DE ALIMENTARE AL REICHULUI
SANGE SI PAMANT

40217

CONDUCATORUL TARANILOR REICHULUI

BIRoul DE STAT MAJOR.

Referanta C.5

Semn. Oficiului C.38/2/521

A se indica in corespondenta.

La scrisoarea din
Semn.Of.

Berlin W.35, 22.VII.1940.

Str.Tiergarten Nr.2.

Telefon : Centrala 227631

Apel de noapte 220443.

Excelenței sale

Domnului Consilier Regal

Ion Mihalache, și Doamnei

Comuna DOBRESTI

Al Județul Muscel, Gara Calimănești.

Excelenței Voastre,

Îmi exprim mulțumirile mele cele mai îndatoritoare pentru primirea amabilă cu ocazia vizitei noastre în țară Dvs. atât de frumoasă, interesantă și ospitalieră.

Orele pe cari le-am putut petrece noi reprezentantele Oficiului Alimentar al Reichului în delegația conducerii Femeilor Reichului ca oaspeți ai Consiliului de Coroană Regal și ai Excelenței Voastre la Topoloveni au fost cele mai interesante din tot timpul șederii noastre în România. Satul Model construit de Excelența Dvoastră, în care pe lângă instalațiile gospodărești și sanitare, prin școală de țesătorie și muzeul regional sunt cultivate și chestiunile culturale și legătura care se dezvoltă din aceștia a locuitorilor cu gospodăria și casa lor, și cu satul lor, întrunește pe baza cooperatistă caracteristică țăranimii, totul ce se poate dori ca cerință ideală pentru populația rurală. Sperăm că va reuși să se instaleze și în alte părți ale țării Dvoastră asemenea sate model, cari prin exemplul lor vor avea un efect salutar asupra împrejurimii lor.

Mă-ar face plăcere se pot arăta mai târziu odată Excelenței Voastre și onoratei Dvs. soții câte-va sate model din Germania, cari la noi sunt amenajate în primul rând după cerințele ușurării muncii țăranilor și în care pentru acest motiv stă pe primul plan folosirea cooperatistă a mașinelor.

...//...

00218

Îmi amintesc încă cu însuflețire de călătoria de studii la care am participat în Iunie 1929 în urma Congresului internațional de Agricultură, la care Excelența Voastră ca Ministru al Agriculturii timp de 2 zile ați preluat personal conducerea și ne-ați arătat stațiunea hidraulică și câte-va gospodării model; deaceia șederea mea în frumoasa Dvoastră țară a fost deosebit de interesantă, deoarece cu aceasta ocazie am putut vedea marile progrese pe cari le-a făcut agricultura românească în timpul activității Dvoastră ministeriale și al anilor cari au urmat, după aceasta.

Cu cele mai bune urări pentru o dezvoltare fericită în viitor cu tot timpul nefavorabil al acestui an, cu stricăciunile sale provocate de inundații îmi exprim deasemenea mulțumirile mele sincere Excelenței Voastre.

Al Dvoastră foarte devotată
ss. Liselotte Kuesner-Gerhart.

Privitor Scrisoarea C.38/2/521 v.22.7.40.

copie. regi. vol. 7. f. 444 -

Foarte onorată și venerabilă Doamnă,

Soția mea și eu vă mulțumim din suflet pentru amabilă Dvoastră scrisoare din 22 Iulie și comunicările cuprinse în ea, cari ne-au făcut mare plăcere. Suntem fericiți că vizita Dvoastră la Topoloveni v'a lăsat impresii atât de frumoase. (prietenoase).

Mi-a părut foarte rău, că nu am putut să salut și să conduc prin sat personal pe Dvoastră și onoratele Doamne cari vă însoțeau. Ați fi știut foarte mult ca să vă demonstrez eu singur ținta pe care am avut-o în față și mijloacele folosite pentru a ajunge la ea, și cum împrejurările m'au lăsat la mijlocul drumului (la jumătatea drumului); atât mai mult m'a umplut de satisfacții, înțelegerea pe care ați manifestat-o față de intențiile mele. Evenimente nefericite de ordin politic pentru țara mea au fost motivul că nu am putut fi atunci la Topoloveni. Am regretat cu atât mai mult, cu cât doream mai cu însuflețire să reînnoiesc relațiile din zilele Congresului Internațional de Agricultură pe care Dvoastră le-ați amintat atât de amabil. Sper că în curând drumul Dvoastră vă va conduce iar înspre România și îmi va da prilejul de a îndrepta ceea ce s'a omis.

Și eu deasemenea sunt animat de o dorință vie de a cunoaște la față locul vișta populației rurale din Germania, așa cum se prezintă atât de exemplară în toate privințele și se prezintă atât de strălucită în marele examen care este războiul. Desigur nu știu încă dacă și când împrejurările îmi vor permite împlinirea dorinței.

Soția mea care-și amintește cu bucurie de vizita Dvoastră atât de măgulitoare în satul nostru, vă transmite cele mai cordiale salutări; din partea mea vă rog să binevoiți a primi expresia distinsei mele considerațiuni.

P.S. Îmi permit a alătura o mică broșură scrisă bineînțeles în limba română, care se străduiește a arăta ce s'a vrut noi la Topoloveni, cum am procedat, ce s'a reușit și ce mai rămâne de făcut.

TRADUCERE

00220

I. (carte de vizită)

Salutări cordiale de Paști, dela Edit von Coler.

copie. regi vol. 7-f-446

II. (Scrisoare).

Dna EDIT VON COLER București 22 Mai 1940
Hotel Arhondée-Palace.

Excelenței Sale

Domnului Consilier Regal I. Mihalache

BUCUREȘTI
Str. Berna Nr. 3.

Prea onorata Excelență,

Tocmai acum am primit aceste două cărți despre ba-
talia producției și agricultura în Germania național-socia-
listă și vi le trimit, deoarece presupun că probabil vă
interesează.

Sper că în curând voi avea odată plăcerea de a vă
revedea pentru a continua convorbirea noastră despre posi-
bilitățile agricole ale României.

Cu cele mai bune salutări pentru soția Dvoastră,

a Dvoastră

ss. Edit v. Coler.

- Alaturate 2 : a) Batălia Producției
b) Agricultură în Germania național-socialistă
(în limba franceză).

C O P I E

30 Maiu

Vezi vol. 7. f. 442.

25 Mai 1941

00221

Rog primiți respectoase și mai caldurașe mulțumiri pentru cele ce ne-ați făcut onoarea a ne scrie.

ss. I. Mihalache

(Text adnotat cu creionul)

Stimate Doamule Mihalache,

Din scrisoarea Dvs., află cu plăcere că Agezămintele din Topoloveni, cărora le-a dat viață credința și puterile creatoare ale cooperației, se vor completa cu sursa de energie a unei uzine electrice.

În consecință, la dorința Dvs., s'a dispus ca motorul pentru pomparea apei în Școala de gospodărie să nu se mai expedieze, urmând ca Dvs. să trimiteți lucrările programului în ce privește atașarea pompei de rezervă și a completării instalațiilor.

Mă bucur că ajutorul acordat de soțul meu din fondul la dispoziție personală, pentru refacerea bisericii din Topoloveni, va contribui și el la desăvârșirea instituțiilor din fruntea comună musceleană ale cărei realizări sufletești și materiale, au lăsat puternice impresii în sufletul meu.

Vă rog să transmiteți Doamnei Mihalache mărturia simțimentelor mele de distinsă prețuire.-

Primiți asigurarea deosebitei mele considerațiuni.-

ss. Maria Antonescu.

C O P I E

vezi val. 7. f. 45100222

MARELE STAT MAJOR
Nr.8345

București, 25 Septembrie 1941.

DOMNUL MIHALACHE,

Vă mulțumesc pentru telegrama ce ați trimis
Marelui Cartier General, cu ocazia pierderii Gene-
ralului de Divizie Al. IOANITIU, fostul șef al Mare-
lui Stat Major, asigurându-vă că o armată care are
toate sufletele mari în jurul ei, este sigură de
victorie.

p. SEFUL MARELUI STAT MAJOR,
General, ss. N. MAZARINI.

COPIE

rez. val. 7. f. 453.

00223

Lt.Colonel Borowitz
Poșta Militară Nr.04894

O.U.27 Februarie 1941.

EXCELENȚA,

Pentru primirea binevoitoare și ospitalieră în casa Dvoastră vă exprim, Excelența cele mai bune mulțumiri. Vă rog să binevoiți a transmite aceste mulțumiri și mult stimatei Dvoastră soții.

Cu cele mai bune urări pentru Dvoastră, Excelența, precum și pentru casa Dvoastră și cu salutări calduroase, rămân al Dvoastră f.devotat,
ss. Borowitz.

C O P I E

vezi vol. 7. p. 454,

00224

PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI
VICE PRESEDINTELE CONSILIULUI
DE MINISTRI

București, 23 August 1941.

MULT STIMATE DOMNUL MIHALACHE,

Am primit scrisoarea Dvs.

Si chiar in ziua sosirii am dat Domnului Ministru Rosetti memoriile și randurile Dvs., cerându-i ca să ancheteze situația și să-mi refere.

Voi fi întotdeauna mulțumit să pot să ascult dorințele Dvs., mai ales că ele sunt întotdeauna exprimări de interes general.

Vă rog să-mi faceți plăcerea să dați și pe la mine cand veți trece prin București.-

ss. M. Antonescu.

DOMNUL SALE

DOMNULUI ION MIHALACHE.

C O P I E

vezi vol. 7. f. 455

00225

PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI

MINISTRUL DE STAT

București 26 Mai 1941.

Iubite Doamnă Mihailache,

Am primit scrisoarea D-voastră din 11 Mai
crt., dar multiplele mele ocupațiuni, pe care le so-
cotesc inutil să le expun aici, m'au împiedicat să
răspund mai devreme.

Am intervenit la Siguranța Generală a Statu-
lui pentru protejatul D-voastră și răspunsul primit
vi-l comunic în original.

Ași voi să vă mai văd și să mai discutăm.

Vă rog să primiți mărturia vechilor mele
sentimente de caldă prietenie și adâncă prețuire.

MINISTRU DE STAT,

ss. M. Antonescu.

Domniei sale

Dlui ION MIHAILACHE

MARELE STAT MAJOR
SECTIA PRIZIONERI DE RAZBOIU

C O P I E

vezi vol. 7 f. 457.

Nr. 9622

194....Luna....Anul....

MARELE STAT MAJOR
catre

DL. ION MIHALACHE POST MINISTRU
Com.Dobroesti Jud. Muscel.

Am onoare a face cunoscut ca Ministrul Apararii Na-
tionale, Cabinet, cu Nr. 11484 din 31 Iulie 1943 a aprobat ca pri-
zonierul rus Zugov Simion sa fie repartizat Dvoastra in condi-
tiunile D.M. Nr. 4807/1943 (munci agricole).--

Delegatul urmeaza a se prezenta la lagarul Corbei-
Arges pentru incheierea contractului, depunerea garanției și
ridicarea prizonierului.

Lagărul are ordin in acest sens.--

D.O.
SEFUL SECTIEI PRIZIONIERI
Colonel,
ss.Ch.Stulescu.

SEFUL BIROURII 2
Capitan,
ss.F.Gabia.

PREFECTURA JUDETULUI MUSCEL
BIROUL PENTRU APLICAREA ARMISTITIULUI
Nr.5277 din 24 Aprilie 1945:

00227

DOMNULUI
IOAN MIHALACHE
COMUNA DOBRESTI - MUSCEL

Aven onoare a vă trimite alăturat în copie ordinul
Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Administrativ pen-
tru Aplicarea Armistițiului Nr.180.008 din 13 Aprilie 1945,
spre știință.-

PREFECTUL JUDETULUI MUSCEL,
ss. Îndescifrabil

P R E T O R,
ss.Îndescifrabil.

C O P I E : La Nr.3120/1945, cu onoare vă comunicăm următoa-
rele:

1.- Pentru vagonul de pae de mazare adus din
Teraclia (Basarabia) de Dl. Ion Mihalache veți lua măsuri
ca el se fie pregătit pentru restituire atunci când veți
primi ordinul;

2.- Pentru vasele duse cu vin la Odessa și readuse
veți pune în vedere dlui Ion Mihalache, că în conformitate
cu dispozițiunile comunicatului Comisiei române din 4 Ianua-
rie 1945 punctul e) și transmis Dvs.cu ordinul nostru Nr.
152878/1945 aceste bunuri se declară dar nu se depun. Tre-
buesc însă înaintate toate actele justificative ca în baza
lor Comisia Aliată de Control să dea decizia de nerestitu-
ire.

Pentru a se interveni la C.A.C. ca să dea deci-
ziunea de nerestituire, este necesar ca Dl.Mihalache să
înainteze actele doveditoare că au fost expediate din țară
după 22 Iunie 1941 și apoi readuse.

Actele vor fi traduse și în limba rusă.

3.- Pentru vitele cumparate din teritoriile U.R.
S.S. de Dl.Ion Mihalache, ele urmează a se restitui după cum
și-a luat obligațiunea declarantului.-

Trebuesc restituite animalele care trădesc și în-
locuite acelea cari au murit.

În consecință Dvs.veți pune în vedere declaran-
tului obligațiunea înlocuirii celor 20 de oi moarte.

4.- Pentru obiectele și animalele trimise de alți
deținători, pe adresa Dlui Ion Mihalache, vă rugăm a face
investigațiunile necesare pentru a constata dacă bunurile și
animalele au fost declarate și predate conform dispozițiuni-
lor în vigoare.

p. MINISTRU, ss. Îndescifrabil

p.Director, ss.Îndescifrabil.

Pentru conformitate, O.Nahaiciuc.

Dovada dela
Prefectura
Irges, că Dl.
Erbasu a de-
pus 13 oi.

(text cu
creion roșu)

C O P I E (Verso)

00228

Răspuns la 13 Mai 1945

Dlui Prefect Muscel

1.- Se alătură adeverința Dlui Șef al G.Căli-
nești cum că vag.Nr.101410 cu butoaie goale venit dela
G.Transnistriei, dela Odesa Tovarnaia cu scris.de tr.35/
327 din 11/7 943, în greut. de 8380 kg. - cuprindea vase-
le proprietatea mea trimise cu vin la aceeași adresa la
25/5 1943 cu vag. 227029.

2.- Că în ce privește acte, posed adev. de achi-
tare.

3.- Iar cu priv.la p.4 am dat numele persoane-
lor respective (Prof.Nicu Georgescu și Ion Codreanu) -dar
nu eu ci aut.publice pot face "investigațiile".

ss. I.M. (Ion Mihalache)

00229

CATEVA DOCUMENTE ASUPRA ACTIVITATII POLITICE LUI ION
MIHALACHE IN TRECUT SI IN PREZENT?

EXTRAS DIN DISCURSUL D-LUI ION MIHALACHE ținut la Câmpulung-Muscel în ziua de 27 Iulie 1936. 00280

Pagina 31.

La două săptămâni după ce am venit la Ministerul de Interne, împrejurarea a făcut să arestez câteva sute de comuniști implicați într'un complot. -

N'o fi știut acum 10-15 ani multă lume, că țărănismul este la antipodul comunismului, după cum este și la antipodul hitlerismului !

N'o fi știut atunci multă lume acest lucru, pentru că aceasta n'o știa de cât lumea care adâncește problemele; dar un partid care a guvernat patru ani, care a arestat sute de comuniști, care nu are contingente cu comuniștii, care este cel mai aspru criticat în Rusia Sovietică, care este prezentat acolo ca adevăratul adversar al comunismului, să mai fiu pus la îndoială și astăzi ?

Apoi, Domnilor, să mai știe opinia publică cece știu cei bine informați, că în calitatea mea de președinte, când comuniștii camuflați în "blocul antifascist" - fiindcă în "blocul antifascist" realmente sunt comuniști camuflați; cum comuniștii sunt camuflați și în "frontul popular" - au vrut să stea de vorbă cu mine, i-am primit întâi, pentru că s'au dat drept reprezentanți ai muncitorimii române; dar când i-am descoperit, le-am spus categoric că precum sunt adversar al hitlerismului sunt înreductibil adversar al comunismului și nu-i mai primesc și nu i-am mai primit.

Am fost și sunt adversar al "Frontului popular" pentru că nu vreau să cuibăresc comunismul în România sub firma acestui Front.

+ +

Pagina 34.

Dacă va fi totuși comunism: ei bine, noi suntem zidul de care se va sparge comunismul.

CHIAR SI ÎN RUSIA COMUNISMUL SE SIMTE ÎNFRÂNT.

Domnilor, mărturisesc că impresia mea este că chiar în Rusia comunismul se simte înfrânt și dă înapoi.

...//...

Pagina 36.

În Rusia s'a impus comunizarea cu forțe. Și dacă s'a introdus dictatură s'a introdus mai ales contra țărănimii, care nu voia proprietate colectivă.

Acei care vor dictatură la noi, sunt mai aproape de comuniști. Căci la noi, dictatură s'ar exercita tot contra țărănimii.

Mai adaug, că după ce s'a început recunoașterea proprietății individuale, se caută acum o formulă constituțională care să dea și drepturi politice țăranilor. Apoi aceasta este o dare înapoi, o recunoaștere a înfrângerii comunismului în însuși patria lui de origină.--

+

+

+

Pagina 37.

Apoi mă oblig'eu cu găzile țărănești, într'o săptămână, să distrug comunismul din țara Românească, dacă nu ar fi suficient programul și metodele noastre anti-comuniste.

Să nu se confunde comunismul cu muncitorimea română, care are revendicări reale și pe care și le va satisface integral în cadrul ideii naționale și al Statului român, fără amestecarea străinilor, prin aplicarea Programului național-țărănesc.--

Pagina 36.

În Rusia s'a impus comunizarea cu forțe. Și dacă s'a introdus dictatura s'a introdus mai ales contra țărănimii, care nu voia proprietate colectivă.

Acei care vor dictatura la noi, sunt mai aproape de comuniști. Căci la noi, dictatura s'ar exercita tot contra țărănimii.

Mai adaug, că după ce s'a început recunoașterea proprietății individuale, se caută acum o formulă constituțională care să dea și drepturi politice țăranilor. Apoi aceasta este o dare înapoi, o recunoaștere a înfrângerii comunismului în însuși patria lui de origină.--

+

+

+

Pagina 37.

Apoi mă oblig'eu cu găzile țărănești, într'o săptămână, să distrug comunismul din țara Românească, dacă nu ar fi suficient programul și metodele noastre anti-comuniste.

Să nu se confunde comunismul cu muncitorimea română, care are revendicări reale și pe care și le va satisface integral în cadrul ideii naționale și al Statului român, fără amestecarea străinilor, prin aplicarea Programului național-țărănesc.--

copie rez. val. 7. f. 468 - 469.

DECLARAȚIILE FACUTE PRESEI DE DL. ION MIHALACHE
LA ÎNTOARCEREA D-SALE DIN ITALIA

00232

Pe parcursul dintre Jimbolia și Lugoj Dl. Mihalache s'a întreținut amabil cu reprezentanții Presei, cărora le-a făcut următoarele declarații:

"Joi seară, după întrevăderea cu Dl. Mussolini, am părăsit Roma, plecând spre Nord la Piacenza, unde am vizitat lucrările de irigație. De acolo, după o zi de vizite prin Veneția, m'am îndreptat spre țară.

Am făcut în Italia un voiaj de studii politice, așa cum am făcut acum doi ani în Franța și Elveția și acum un an în Jugoslavia și foarte puțin în Anglia.-

Mi-am întocmit un program studentesc și mi-am propus să văd realizările oamenilor în structura economică și socială, și situația geografică și istorică a țărilor respective; apoi să văd ce relațiuni și învățăminte se pot trage pentru noi.

Sunt foarte mulțumit de rezultatele călătoriei. Am văzut o mulțime de personalități în Italia și în ultima zi pe Papa Piu al XI-lea și pe Dl. Mussolini.-

Am călătorit în jurul Romei, sute de kilometri. Am colindat Sardinia în lung, o țară săracă asemănătoare unor regiuni din țara noastră. Am fost apoi în Nordul Italiei pentru a vedea lucrările de baraj ale afluenților Padului și lucrările de irigație.-

Am plecat cu cea mai plăcută impresie. N'aș ști ce să admir mai mult. Grandiozitatea monumentelor din vechea Roma, ori opera de modernizare a Italiei lui Mussolini, Pe care geul o scoate zi cu zi la lumină și parcă cu tot dinadinsul se ia la întrecere cu ea.-

Am văzut rețeaua de șosele neîntrecute în Italia. Construcțiuni noi pentru ministere, autorități și educația tineretului. Am cercetat de aproape opera de educațiune profesională a tărânilor prin catedre ambulante. Ceeace m'a impresionat mult este aspectul moral. În Italia se muncește cu disciplină, cu conștiință și cu o viteză excepțională. Nu încapă îndoială că Italia de azi este opera lui Mussolini, care într'adevăr este o personalitate excepțională.-

Colaboratorii săi îl urmează cu un devotament necondiționat, iar poporul i se încrede orbește.-

...//...

Metoda lui nu se poate copia.

Avem și noi în programul Partidului național-țărănesc, încă din 1919, creșterea unui Sfat Economic al Intereselor profesionale și Competințelor, în locul Senatului de azi.-

Corporatismul italian este însă altceva. El este menit a înlocui total regimul parlamentar, căruia are a se substitui, ca organ de legiferare, fiind în același timp ajutătorul puterii executive în opera de raționalizare a producției distribuției și consumației. Această operă, chiar și în Italia, este încă la început, în faza experienței.

Marele merit al lui Mussolini este că nu forțază lucrurile, procedează inductiv și cu suplețea și nu pregetă niciodată a modula sistemul după rezultatul experiențelor.

La noi sunt unii pseudo-corporatiști, care cred că se poate lua înaintea chiar și Italiei.

Mă întorc optimist pentru posibilitățile noastre românești, adecuate condițiilor noastre economice și sociale. Dacă nu ași fi ținut anul trecut discursul dela Câmpulung l-ași ține acum.

Partidul nostru rămâne pe aceeași linie, urmează doar să-i dăm viață cu o disciplină mai vie.

DELA TARAN LA MINISTRU.

Ion Mihalache, șeful partidului Național țărănesc din România, expune impresiile sale asupra Italiei fasciste.

Iată-ne în fața lui Ion Mihalache șeful uneia din marile partide ce domină viața politică a Statului ce se găsește izolat în fundul Balcanilor și care poartă sângele și amintirile Romei. Înalt, simplu, bine legat, șeful partidului țărănesc care este una din organizațiile cele mai numeroase (tari numerice) și puternice din România ne stă în fața noastră surzând.

Dintr-o familie cu adevărat rurală, dela vârsta de 18 ani el a reușit, în răgazurile muncii agricole, să studieze și să dobândească diploma de învățător. Devenind președinte al Asociației învățătorilor, la izbucnirea marelui război a plecat pe câmpiile de luptă unde a câștigat medalia de aur a virtuții militare: în 1918 a constituit Partidul țărănesc care în 1926 a fuzionat cu partidul național al Transilvanienilor de sub Preșidenția onorabilului Iuliu Maniu.

După o mare adunare la Alba-Iulia, partidul în 1928 este adus la putere și atunci Maniu a încredințat lui Mihalache mai întâi portofoliul al Agriculturii, și apoi acel al Internelor. După demisie acesta a fost numit în 1933 delegat la Conferința de dezarmare dela Geneva. După retragerea lui Iuliu Maniu din viața politică, a fost ales președinte al partidului național-țărănesc din România. Aceasta este pe scurt, trecutul celei mai populare persoanei politice române, căreia, între o țigaretă și altă i-am strecurat câteva întrebări.

"Am profitat de vacanța mea - ne-a spus distinsul interlocutor - pentru a veni în Italia și a cunoaște realizările și structura noului Stat Mussolinian. Am avut multe întâlniri pe teren tehnic, agricol, edilitar, economic și educativ."

"Ce ați văzut?"

"Este greu de a răspunde, sunt atâtea lucruri care m-au impresionat: Roma antică și Roma modernă, Via dell'Impero și Sanatoriul Benito Mussolini, Expoziția fascistă și Bonifiche, dell'Agro, Pontino, Fori imperiali, Bonifiche della Sardegna, Opera Combattenti și Opera Balilia, Dopolavoro, cele mai vitale organizații ai fasciilor. Am fost la Neapoli, în Sicilia, iar acum voi vizita lucrările de irigație din Italia de Nord."

"Ce gândiți despre Italia de astăzi?"

...//...

Copie. regi vol 7, 306 30 00236
Termen Unitar
20 Mai 1947.

DOMNUL PRESEDINTE,

Imi permit a vă adresa prezentele rânduri în scopul de a vă informa asupra situației în care ne aflăm în Nordul județului - Valea R - Doamnei.

Bunul nostru prieten, Dl. Ch. Suța, în urmă cu trei săptămâni a prins de veste că va fi arestat, împreună cu un sincer amic Bicheru; amândoi au luat calea Munților și astfel au scăpat de calvarul ce ar fi avut de suferit în cine știe care lagăr. Prietenul I. Drăgășanu-Bădești și I. L. Nica-liberal- în dimineața zilei de 5 Mai, la 2,30 au fost surprinși în locuințele lor de către jandarmii sectorului Domnești, dar nu s-au lăsat să fie arestați; au rezistat până în zorii zilei când i-a salvat poporul, iar primarul satului - un comunist - a asigurat pe jandarmi ca se va prezenta el la Legiunii, în cursul acelei zile, împreună cu ei.

Jandarmii sau mulțumit cu asigurarea dată de primar, urmăritii și-au făcut bagajele și au luat calea munților, iar primarul a stat în lagăr 2 săptămâni.

Prietenul Mihai Florea - inv. Retevoești, primzând de veste că va fi arestat, a părăsit domiciliul, cu direcția necunoscută, casa fiindu-i regulat cercetată de jandarmii locali.

Noi, ceilalți intelectuali și fruntași ai satelor, deși nu am fost cercetați de jandarmi, până acum, totuși dela primele arestări ne-am părăsit fiecare pe socoteala noastră domiciliile și suntem într'un fel de pribegie în circuit.

Cetățenii noștri sunt îngrijorați de tot felul de svenuri, care mai de care mai alarmiste, iar cei prizonieri pentru dreptate nu vor mai putea suporta multă vreme acest calvar; eu, cel puțin, sunt hotărât să mă instalez acasă și să-mi organizez cu întreg satul o mișcare de rezistență pentru orice eventualitate.

Așteptăm din partea Dvoastră ceva instrucțiuni, un comunicat-directive.

În așteptarea unui mic răspuns și a unor timpuri mai bune, vă salut, cu tot respectul al Dvoastră sub.dev.

(ss) Petre Popescu

P.S. Am primit dela Dl. Maier Cercel 5 kg. orez, pentru care vă f. mulțumesc și vă rămân mult îndatorat.

00237

DOCUMENTE PRIVATOARE LA ACTIVITATEA DESFASURATA DE
ORGANIZATIA MILITARA P.N.T.

00238

Acest Grafic

nu este o copie

00239

P. N. T.

CERCUL PROFES. MILITAR

Org. Centrală

Comitet de Conducere

- Președintele
- Președintele Regional
- Vice Președintii
- Președintele Comitetului

- Președintele Profesional de Județ
- Președintele Cercurilor Profesionale de Sector
- Președintele organizației Capitalei
- Secretar

Comitet de Direcție

- Președinte
- Vice Președintii
- Președ. Regional
- Președ. Org. Capitalei
- Președ. Comitetelor speciale
- Secretar

- Comis. de Org.
- Președinte
 - Vice Președ.
 - Membrii
 - Secretar

- Comis. Juridică
- Președinte
 - Vice Președ.
 - Membrii
 - Secretar

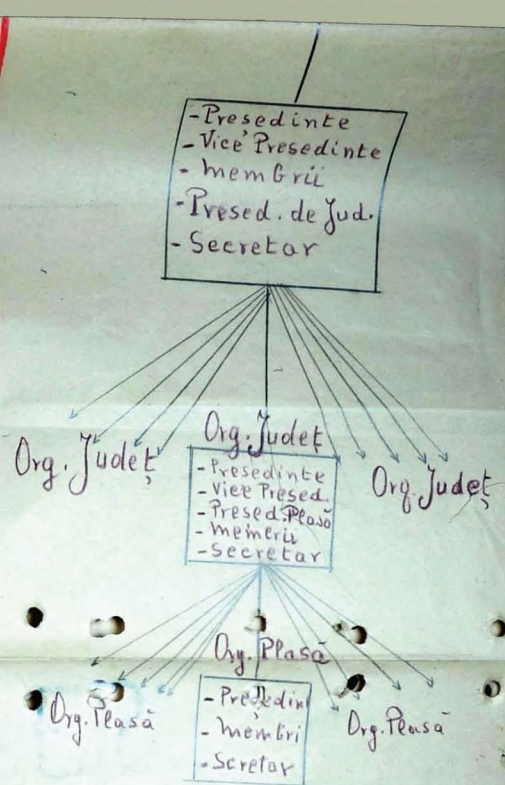
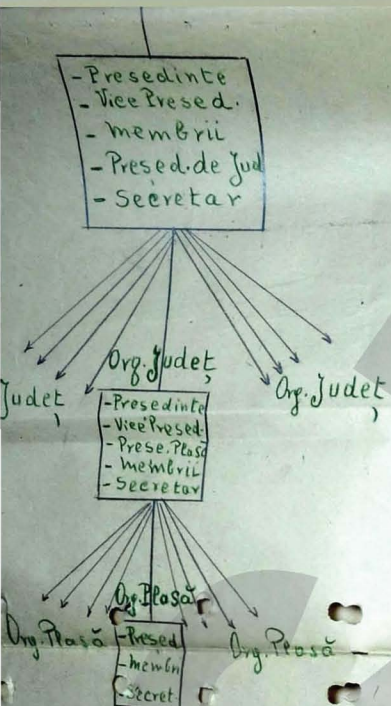
- Comis. Informare
- Președinte
 - Vice Președ.
 - Membrii
 - Secretar

Org. Capitalei

- Președinte
- Vice Președinte
- Membrii
- Președ. de Sector

ORGANIZAȚIA REGI.

ORGANIZAȚIA REGI.

FISA FIECĂRUI MEMBRU

Numele de familie
Numele de botez vârsta.....
Gradul..... { Veteran.....
luat ca: { Cadru disponibil.....
{ Pensionar
{ Activ
Locuința: Str.....Nr..... telefonul Nr.....
Arma:.....
Specialitate:
Anul de esire din activitate:
Ultima funcție
Campanii:
(se va arăta
durata).
Scoli:
Lucrări:
Ocupația în viața civilă:
A făcut parte din partidul:
de la..... până la.....
Căsătorit: copii.....
Avere peste pensie:
Proprietar sau chirias:
Dacă a fost prizonier: unde.....
și cât timp:
cum s'a înapoiat:
cu care ocazie:
Acum dorește a veni la ședințe ?
(Stampila) Cercul Profesional Militar Centrul P.N.T. Iuliu Maniu.

25 Ian. 1947.

copie registrat 7.537

00240 bis

NOTA

pentru birou și secretariat

1.) Rog a se cere la "DREPTATEA" să se publice alături ratele, fiind în interesul P.N.T., atracțiune pentru militari; a se completa numele celor primiți.

2.) Rog a se afișa în gang la Club, anunțul anexat.

3.) Rog a-mi comunica numele secretarilor regionali și pe Capitală cum și ale Cercului de Studii, căci: secretarul general nu poate fi întrebuințat decât de Președinte și birou.

4.) A se căuta printre plotonieri, un dactilograf și a se alipi la Sublt. Lăzărescu, un ajutor din aceștia și chiar la secretariat.

5.) A se căuta mijlocul de a imprumuta o mașină de scris, că ne costă mult scrisul.-

6.) A se însărcina unul care știe nemțește și englezește de a asculta radio Londra și New-York și a face rezumate săptămânale și altul care știe rusește pentru Moscova.-

7.) A se face lista pe grade și specialități ale tuturor membrilor și a pregăti fișele.

8.) A trimite la Capitală, lista celor înscriși și copii după modelul de fișă a militaților.

9.) A se studia (Comisia de Organizare) despre modificarea statutelor că să avem și noi cuvântul și această urgent.

10.) A se vedea ce-i de făcut cu femeile militaților decedați, mai ales din C.P.M., dacă ele au dreptul a le succeda în Cercul Profesional Militar cu drept de vot - că politicește la Circ. au acest drept.-

Pentru că să nu se poată zice că noi uităm de femeile militaților, pe când ne ocupăm de I.C.V.

11.) A cere Comisiunii ce s'a numit în ședința trecută privitoare la studiul chestiunii cadrului dispobil, lucrare care va servi și Generalului Zorzor în expunerea sa.-

12.) Idem a reflecta asupra chestiunii tineretului din cerc, (sub 30 ani) și dacă nu-i cazul a-i înscrie și în tineretul politic al P.N.T.

13.) A se pregăti organizarea centrelor județene și al capitalei, cum s'a hotărât.-

14.) A sfătui pe toți să se înscrie și în sectoarele politice, putând lucra la unele sau la unul din ele; să aibă cartea de cotizant dela ambele, sau a se declara numai aderent.

15.) A se afișa regulat comunicările pe gang și în "DREPTATEA".-

PRESEDINTE, General, ss.G.I. Negrei.

(Stampila) Cercul Profesional Militar Central P.N.T. Iuliu Maniu

copie, vezi vol. 7. f. 538-539, 00241

A N E X A

La procesul verbal din 16 Dec. nr. 39
/ dimpreună cu lucrarea Căp. D. Popescu / după cererea
Dlui General G. Negrei.-

După deschiderea ședinței, în ziua de 16 și citirea procesului verbal al ședinței precedente, dl. Președinte al Cercului prof. militar, a făcut următoarele expuneri :

În procesul verbal precedent, nu s'a putut arăta, în compact cum au decurs discuțiile cu privire la expunerea căp. D. Popescu despre disciplină în discuții expunere care nu poate rămâne la dosar, fără comentarii.-

Noi aici, trebuie să fim expliciti, să facem și școala tineretului neorientat încă, asupra rolului nostru ; Comitetul trebuie să fie pildă, în îndrumare.-

Expunerea căpitanului D. Popescu, de sigur că, nu a putut să fie plăcută membrilor, în mare număr cari au ales statuar acest Comitet ; unii membri s'aunexprimat nu numai mirare ci au cerut vorbitorului să aducă dovezi de ce afirmă sau să retracteze, unele afirmațiuni enorate, cu privire la neîncrederea în Comitet și cererea de noi alegeri.-

Comitetul a văzut că tot ce a afirmat vorbitorul erau pentru el, sau lucruri cunoscute, sau nefundate și că sinceritatea lor era dubioasă, întrebându-se dacă nu cumva era inspirat de alte persoane, neștiutoare ca și el.-

Expunerea căp. D. Popescu, nu corespundea deci titlului, căci nu era disciplinată, iar sinceritate trecuse marginea bunei cuvinte, spre a fi apreciată.-

O parte însă din auditori, nu era în curent ca și vorbitorul, de lucrările comitetului, de alegeri etc. ; căcă erau noi veniți și tineri, cari nu pot fi lăsați în cunoștință de cauză, mai ales că unii aplaudase pe vorbitor, la afirmațiunile lui enorate.-

x x

x

Nu am avut timpul să descurcăm lucrurile ; am putut în acea ședință numai să răspund la afirmația sa că armata nu este

././.

democrată, că alegerile politice aduc proba contrară ⁰⁰²⁴²

La afirmația că ofițerimea, adică Dvs. Comitetul sunteți apolitici am răspuns că se înseamnă și că deopildă președintele este șef de organizație politică de 12 ani și putem spune că vicepreședintele a fost secretar general, altul general de jandarmi, orgam politic etc..-

La această vorbitorul nu a putut răspunde de cât că sunt pensionar nu ofițer / deăocăat ca el.-/

Mi-am zis eu însumi, atunci : iată omul care judecă pe altul căruia nu-i cunoaște trecutul, că n'a fost încă ca el, pe când acela a fost ca el și-l poate judeca..-

X X

Cum ~~dar~~ tinerimea de aici și cea care va mai veni va citi lucrarea căp. D. POPESCU pusă de noi, ca moștră la dosar, și nu toți vor fi fost în curent cu adevărul, sunt dator a le explica , ce președinte s'au ales și dacă nu cumva va căp. D. POPESCU a avut dreptate..-

Sunt doar un președinte : fost general activ 12 ani și Comandant pe front în războiul 1913-1919 ; și de 12 ani ca pensionar, cu activitate politică cunoscută în P.N.T. Fost șef și profesor numeroșilor generali activi și unii pensionari

Sunt doar din generația care a făcut România Mare și a servit la instruirea alte generații, de când eram sublocotenent ; 23 decorații române și străine / nu nemțești / pe piept.

Ca militar, priceput, se poate adăuga lucrările tehnice / tunuri, aparte etc. / cursuri și articole revistă despre tactică și strategie / ca activ și ca pensionar/

În 1915 când s'a declarat război Franței, am pariat cu demonstrații că nemții vor pierde războiul..-

În 1939, când a început războiul, am pariat cu alt general / 50.000 lei/ că Hitler va pierde iar războiul..-

În 1940 am scris lui ANTONESCU ca să nu treacă Nistrul, că rău a făcut că a declarat război Rusiei, căci nemții vor pierde războiul..-

În 1942 am scris o protestare energică guvernului ANTONESCU, că a lăsat să se publice insultele lui KILINGER ~~asupra~~ contra opoziției / Maniu / era să fiu trimis în lagăr.

Am scris articole contra legionarilor și a nemților pentru care am fost arestat și la care a protestat și radio-Londra.

...//.

00243

Legionari m'au atacat la alegeri/Vaselui/ în 1936 ca să mă suprimă și nu scăpam, dacă nu împușcam pe seful bandei.- / am stat 30 de zile arestat /

În tot timpul războiului am stat ca sfătuitor militar pensionar lângă dl. MANIU împreună cu alți câțiva.-

X X

X

Din aceste discuții disciplinate reiese că și cea a colaborării între generații pe care o înțelege gresit căp. D. POPESCU căns spune : cei bătrâni să fie membri numai de onoare și cu vot consultativ.-

Colaborarea între generații este o condiție de progres. În arborele generațiilor, rădăcina este înfiptă în mormintele strămoșilor ; tulpina o formăm noi ultima generație, ramurile o formează maturii, iar crângile, frunzele și frunțele o formează tineretul.-

Arborele este agitat de furtună numai sus la crângi și frunze, care pot cădea fără pagubă mare pentru el ; tulpina și ramurile să rămână și rămân căci ele vor produce iar frunze.-

X X

X

Generația mea a făcut România mare, și a maturilor o administrează, cea tânără se deprinde a o administra. Generația tânără este la vârf, este agitată, dinamică activitatea ei fizică predomină ; ea produce mișcări sociale, revoluții, războaie de echilibru și chiar desastre / generația tineri : Alex. Macedon, Atile, Anibal, Napoleon, Wilhelm II, Hitler etc.- /

Vine generația bătrână cu pondere și experiență la care psihicul predomină și aduce : echilibru, refacerea pacea, conducând și servindu-se mai ales de generația tânără / exep. bătrânii : Clemenceau, Foch, Joffre, Hindenburg, Roosevelt, Churchill, Stalin, De Gaulle etc.- /

În conducere trebuie să fie experiență, pondere și minte cuprinzătoare ; sunt puțini în conducere, la execuție trebuie vigoare mai ales fizică și sunt multe de făcut, deci este loc pentru toți.-

X X

X

Va obiecta poate unii : că bătrâni ⁶⁹²⁴³ mentalitate conservatoare si sunt adesea obosiți.

Se va răspunde : da, se poate, însă un om al oăru trecut e cunoscut poate fi ușor ales, pe când cu un tânăr ilustru necunosc ne putem înșela și păți ca Germania cu Hitler, noi cu șeful legionarilor.-

Apoi este stiut că vârștra perfecționează creerul prin gândire și experiență, dar slăbește fizicul, descătându-l de unele cătușe care dăunează activității creatoare.-

Celula nobilă a creerului, ar fi nemuritoare, dacă ar trăi izolată și nu ar fi înglobat în celule conjunctive inferioare, care degenerază repede și mor, formând mormântul celulei creerului.-

În momentul morții fizice, creerul moare cel din urmă el cugetă, aducă oăva timp până ce nu se înmormăntează în celulele moarte din jur, dar nu poartă niciun semn exterior decât rar și printr'un efort, - asistă adesea conștinet chiar la înmormântare și s'au găsit morți întorși cu fața în jos în scriul lor în morminte, -

Am arătat că bătrânul e necesar și de nu-l ai să-l cumperi ?

Toate acestea sunt spuse nu ca să-mi atrag atenția pe turtă, ci în folosul tineretului care vrea să asculte căci noi am ascultat multe și destule .

Aceasta replică trebuie să rămână la dosar cături cu lucrare căpitan D. Popescu fiind credem, și mai disciplinată, aceasta pentru cei neștiutori și care s'ar întreba :

Că ce scandal s'a întâmplat în cercul profesional militar al P.N.T. și dela cine a pornit.-

PROCES-VERBAL Nr.40.

Astăzi anul 1947 luna Ianuarie ziua 13.

Sedința este deschisă la ora 17,10 sub președinția dlui general Gabriel Negrei. Sunt prezenți 56 membri.

După citirea procesului verbal al ședinței precedente, dl. general-președinte prezintă comitetului și sfatului pe dnii membri noui înscriși și anume:

1). Pe dl. general de aviație Diculescu Achile, care a făcut cerere scrisă la centru pentru înscrierea în P.N.T. demisionând din P.N.L. (Tătărăscu) în Noembrie 1945.

Dl. Președinte Ion Mihalache l'a recomandat spre a fi admis în cercul profesional militar. Făcând parte din sectorul de galben, d-sa va fi recomandat șefului de sector politic, dl. doctor Lucian Stănculescu și dl. colonel Stoika îl va recomanda cercului profesional militar al sectorului respectiv, putându-i de chiar conducerea sectorului. D-sa fiind ofițer de artilerie și apoi de aviație, este rugat să intre în comisiunea de documentare privitoare mai ales la aviație și în comisia tehnică și de organizare, prezidată de dl. general Stoika Grigore, putându-ne recomanda în tehnica aviației, ingineri specialiști pe care putem să-i cooptăm în cercul nostru conform cu regulamentul. De primirea făcută se va raporta centrului și se va publica în ziarul "Dreptatea".

2). Dl. maior Drestorian care a făcut cerere directă comitetului. D-sa fiind ofițer de cavalerie și de Stat Major, va fi util la comisiunile de organizare și documentare.

3). Pe dl. general Rovinaru, un distins ofițer de geniu.

4). Pe dl. general Butunoiu, un desăvârșit făuritor de legi; cunoștințele și specialitatea D-sale în materie de legiferări pentru invalizi, orfani și văduve de război, vor fi de mare folos în alcătuirea acestor legi, pentru epoca de guvernare a P.N.T.

./.

După aceste prezentări, dl general președinte aduce la cunoștința sfatului, următoarele :

1). Că a trimis centrului politic al PNT regulamentul cercului profesional militar și că a cerut adrese către județe pentru organizarea de centre. Se dă citire adresei.

2). S'a revenit asupra numirii dlui colonel Mihăilescu Otin în secția de documentare, deoarece d-esa nu s'a înscris încă în PNT, așa că se renunță la serviciile sale.

3). Dl. Casier central, colonel Stătescu, va avea ca ajutor casier pentru capitală pe dl. colonel Spiridoneanu Ernest, care este și chestor. Birou casieriei și cassa cad însă în sarcina dlui colonel Stătescu, sub autoritatea primului vice președinte, având pe sublt. Lăzărescu ca încasator.

4). Roagă pe dnii vice-președinți să urgenteze organizarea centrelor profesionale militare pe capitală și județe ; căci există o pleiadă de energii, mai ales din deblocați, cari trebuiesc polarizați la organizațiile politice, pentru a-i forma și a livra de întrebuintărea, care va deveni necesară, poate foarte curând.

5). De aceea roagă pe președintele comisiei de organizare și documentare a organizației și acest centru dând listele pe categorii de specialități de arme tehnice, administrație, etc. deocamdată pentru capitală și nominal pe grade. Căci cercul trebuia să cunoască situația completă de : vârstă, ani serviți, unitățile unde a servit, însărcinări speciale, titluri, lucrări personale, etc., a fiecărui membru, spre a-i grupa pe necesități eventuale.

Aceste elemente, în general fără ocupație continuă sunt foarte necesare partidului ; ele trebuiesc polarizate în jurul unor șefi cari vor deține statistica lor pe categorii. Comisia de organizare ajutată de cea de documentare va urmări acest program, având la curent aceste date statistice.

6). Primirea unui nou membru trebuie făcută cu oarecare ceremonial, după recomandarea centrului sau în urma cererii postulantului făcută președintelui cercului direct sau prin comisia de organizare, care va da apoi cartea de membru iscălită de președinte, care va prezenta pe noul membru și la centru politic superior, dacă dorește.

Membri aderenți și necotizanți sunt scutiți de prezentare. Primirea se va anunța și prin Dreptatea, cu cota postulantului.

7). La ultima ședință lunară, se va prezenta de către birou un rezumat al activității comitetului în care se vor atinge următoarele puncte :

- a). Numărul și numele membrilor noui înscrși și însărcinările ce li s'au dat ; numărul frecvențarilor.
- b). Lucrările produse de comisiuni sau comitet.
- c). Conferințele sau lucrările membrilor, din afara comitetului.
- d). Diverse și neprevăzute ; propuneri .
- e). Rezultatele obținute cu organizarea cercului capitalei și județelor, de către cei în drept.
- f). Situația casei încășări și cheltueli, sub controlul dlui prim vice președinte.
- b). Până la 1 Februarie se va face dar și situația anuală cu dare de seamă de către dl.prim vice președinte ca la orice asociație organizată, precum și propuneri pentru bugetul viitor, conform regulamentului capitalei și art.75 din statute.

Situația se prezintă de către secretar, văzută de primul vice președinte, care poate semna tot precum și de doi cenzori (art.75 din statut).

9). In ședința dela 20 Ianuarie deschidem seria de ședințe a anului 1947 și rog biroul să prezinte programul rezumativ pe acel an, consultând, până atunci pe camarazii cari s'ar înscris cu dezvoltarea vreunei chestiuni, care interesează partidul sau cercul nostru.

10). Se ia în discuție numirea șefilor de cerc profesional militar pe sector, dl.colonel Stoika fiind rugat a face propuneri, iar camarazii din sectoare a se oferi cu organizarea acestor sectoare.

Dl.colonel Stătescu cere cuvântul în această chestiune și roagă pe dl.președinte ca șefii militari de sector să fie recomandați la șefii de culoare politică.

Dl colonel Stoika declară că aceste recomandări vor fi făcute personal de d-sa.

După ce dl.general președinte declară discuțiile deschise asupra acestor chestiuni de activitate, cuvântul

este cerut de dl. general Diculescu care arată că se consideră în partid, de mult mai multă vreme ;

D-se spune că partidul nostru fiind un partid foarte puternic, nu este de părere ca dnii cari vor să se înscrie fără a se face însă cunoscuți, să li se acorde prea multă încredere; ei trebuiesc să fie puși sub supraveghere sau chiar să fie excluși.

Are apoi cuvântul dl. general Butunoiu care arată că se simte onorat cu prezentarea ce i s'a făcut; asigură pe dl. președinte că se simte mândru de a fi un soldat al PNT După ce face o expunere asupra activității d-sale, din care a reeșit că este un om al dreptății și un om care a luptat mult pentru organizația I.O.V., dl. președinte a rugat comisia de organizare și juridică să speleze la cunoștințele de specialitate ale dlui general Butunoiu, în materie de legi pentru I.O.V.

Dl. colonel Stoika Stefan enunță că, în programul viitor, vom avea în fiecare ședință câte o dare de seamă profesională, dl. general Stoika roagă pe dl. general președinte a dispune ca membrii din comisiunea de organizare să fie cu toții prezenți la ședințele, ce se vor fixa începând cu aceia de Vineri 17 Ianuarie.

După ce au fost citite numele acestor domni membri din comisia de organizare, a mai fost adăugat la această comisiune, dl. general Diculescu Achile și maior Dristorian.

Dl. general președinte răspunde apoi dlui general Diculescu arătând că, prin statut se prevăd în organizația PNT membri activi și membri aderenți, de care partidul nu se poate lipsi, serviciile lor fiind de multe ori mai mari decât a ~~xxxxx~~ multora din membri activi, cu toate că ei rămân necunoscuți pentru mulți din noi.

În continuare dl. general președinte lămurește printr'un grafic foarte explicit organizația PNT cu formațiunile din care este alcătuit și cu legăturile între ele, precum și cu acelea cu guvernul.

Se dă apoi cuvântul dlui căpitan Zaharia care propune ca în afara chestiunilor profesionale, să discutăm și alte chestiuni. Astfel d-se dă o serie de informațiuni care sunt ascultate cu mult interes.

Este ascultată apoi propunerea dlui colonel Dumitrescu Ctin care cuprinde un comentariu asupra politicii

00249

internaționale în legătură cu situația românească.

Ca încheiere dl. general președinte mulțumește tuturor pentru activitatea de până acum, rugând pe toți a răspândi : că cercul profesional militar este un organ de ordine și ajutor necesar pentru aceste timpuri, de grele nevoi.

Sedința este astfel terminată la ora 19,15 fixându-se cea viitoare pentru Luni 20.I.1947.

Drept care a fost încheiat prezentul proces verbal.

PRESEDINTE,
general, ss.G.I.Negrei.

SECRETAR,
Colonel,ss.Stoenescu.

PROCES-VERBAL Nr. 41

Astăzi anul 1947, luna Ianuarie, ziua 20.

Sedința este deschisă la ora 17,20 sub președinția D-lui General GABRIEL NEGREI.

Sunt prezenți 83 membri.

Este citit procesul-verbal Nr. 40 al sedinței precedente. Imediat după terminarea citirii, sedința este onorată cu sosirea D-lui Vice-Președinte al Organizației Capitalei, D-l Profesor Gh. K. CONSTANTINESCU, care după ce Dl. General-Președinte face prezentarea D-sale, pentru Dnii membri noi, adunarea îl primește cu aplauze.

D-se ne roagă să continuăm și astfel D-l General-Președinte face următoarea expunere, care cuprinde două capitole și anume: considerațiuni generale și activitatea de până acum, precum și acțiunile pe anul 1947.-

A.) CONSIDERAȚIUNI GENERALE:

1.) Incepem activitatea unui nou an la care trebuie să pornim cu indicațiuni clare, deși rezumative, asupra programului de activitate, după ce vom lămurii pe noii veniți asupra acestui program, a organizației noastre și celor ce am înfăptuit noi comitetul ales, de curând, alegere la care autoritățile superioare K nouă, au avut reprezentanți bine calificați.-

Scopul Cercului Profesional Militar al P.N.T., este politic în primul rând; suntem un organ auxiliar, care poate deveni foarte util și important prin număr și categorii de competențe utilizabile mai ales în urma deblocărilor.-

Trebuie însă să ne ocupăm de căile organizației viabile și de interesele acestor colectivități de veterani, pensionari și din cadrul disponibil, apăsate de nevoi materiale și morale în unele cazuri; suntem cu alte cuvinte un fel de sindicat în înțeles occidental, al militarilor din P.N.T. de orice grad și categorie.

Membrii cercului acesta vor găsi dar, prin grija noastră, un sprijin folositor în P.N.T. și chiar o satisfacție la nevoie.

2.) Ca reguli de funcționare interioară, repetate pentru cei noi:

V'am arătat prin încheierile comitetului, organizarea noastră care cuprinde : un președinte și un comitet de 9 membri, deocamdată, toți aleși de adunarea din Capitală, în care 4) sunt Vice-Președinți; un Secretar General, o Comisiune de disciplină; un Chestor al adunărilor, un Cassier General, un Cassier al Capitalei și un încasator, care are sediul la Club, zilnic, pentru a primi înscrierile și corespondența și în fine un birou al presei.- Aceste comitet este al P.N.T. și face serviciu și ca al capitalei.-

Primul Vice-Președinte, D-l Colonel STOICA ȘTEFAN, este însărcinat a organiza cercurile profesionale militare pe sectoare în Capitală; D-se și-a ales pe șefii inițiatori din sectoare și va proceda la alegeri.

Pentru regionala Vechiului Regat, D-l General Zorzor Vasile, Vice-Președinte, ca organiza Cercurile județene, la fel va proceda Dl. General Barbu Vasile, Vice-Președinte, pentru Ardeal și

Banat; acești Vice-Presedinți sunt dar decandată președinți de Capitală și de regionale.

D-l General Stoika Grigore, Vice-Presedinte, este președinte al Cercului de studii al nostru care cuprinde: comisiunile de organizare, de statistică și documentare și tehnică; comisiuni care sunt numite prin încheierile comitetului și care se vor lărgi pe măsura ce ni se prezintă noi membrii de specialitate.

Lucrările acestui cerc de studii merg la centru prin grija comitetului, adică la cercul de studii al capitalei și al partidei lui.

O comisiune juridică aparte, este numită sub președinția D-lui General Zorvor Vasile, specialist jurist; ea a elaborat regulamentul.

Comitetul se va lărgi și el cu membrii noi după organizarea capitalei și a județelor, devenind un fel de delegație permanentă a organizației militare, auxiliară a P.N.T.

Acest comitet și-a format un birou de direcție compus din președinte și vice-președinți care țin ședințe mai rare.

Pe lângă acest comitet de conducere sau delegație permanentă va fi comitetul executiv care va cuprinde pe toți președinții de cercuri de județe și de sectoare.

În fine, adunarea generală care va alege pe președinte, va cuprinde pe lângă ceea ce are comitetul executiv, pe șefii de circ și delegații dela județe, după numărul de membri (cum prevede regulamentul elaborat de centru), această adunare este de fapt Congresul.

Toate aceste organizații profesionale militare, sunt auxiliarele organizațiilor politice, paralele cu ele și subordonate lor, din punct de vedere politic, - din punct de vedere tehnic, țin de organizațiile militare superioare lor.

Cercul de studii al nostru depinde dar de cercul de studii al P.N.T., către care merg prin comitet, toate lucrările sale, cum am arătat.

V'am explicat printr'un grafic, legăturile de ordine și de corespondență în P.N.T.

Vom decide mai târziu, dacă pentru județele Bucovinei, de sub autoritatea politică a D-lui Profesor Săveanu, va trebui să formăm o nouă regională, sau să rămână și ele sub aceia a Vechiului Regat.

3.) Statutele P.N.T. ne fixează atribuțiile prin articolele 17 al.c.; 37 al.h.; 58, 59, 65, 67, 72, 74 și 75; ele formează lege.

Regulamentul provizoriu al capitalei, le fixează prin art. 5 la 7, 45 al.d., 49, 53, 69 și 75.

Noi am elaborat un regulament al cercului profesional militar și l'am trimis la centru spre aprobare; ne ținem și de el.

4.) Membrii cercului sunt obligați a lupta pentru P.N.T. prin mărirea și prosperitatea sa, ei sunt datorți a se înscrie întâi la sectoarele politice și apoi la noi, căci demnitățile politice vin și depind dela ele, iar cele tehnice dela noi.

Sfaturile noastre sunt publice; poate fi invitat orice militar să asiste la ele, fără obligație, adunările sunt mai rare.

Doritorii a se înscrie la noi, se adresează la doi membri, la Președinte, sau vine în sala de șfârșit și cere înscrierea.-

5.) Potrivit art.48 din statute, pot fi propuși la demnitate și candidaturi, în mod excepțional, noii membri, chiar dacă nu au 2 ani de vechime în partid; aceasta pe baza activității sale dovedite și propunerea organizației respective către comitetul executiv al P.N.T.

Atențiunea noastră se îndreaptă mai ales asupra celor din cadrul disponibil, care nu au 2 ani de vechime, și totuși sunt propozabili prin trecutul lor; de aceea am dispus să se facă la toți un fel de fișe personală. În rândul lor sunt tineri sub 30 ani care pot face parte din tineretul P.N.T.; ne vom ocupa de ei; căci au și trimis un memoriu D-lui Președinte. Se naște și aici cum am arătat în cazul Căpit. POPESCU DUMITRU chestiunea colaborării între generațiile de pensionari, cari nu mai pot activa în alte domenii din cauza vârstei și tinerii deblocati care-și pot face încă o carieră; ei vin la noi cu speranțe de viitor și trebuie ajutați fără a nedreptăți pe cei din tărâ, luptători vechi. Chestiunea se va desbata și de forurile superioare.-

6.) Pierd calitatea de membri, potrivit statutelor, acei care nu corespund cerințelor statutare, nu cotizează (art.51) sau comit fapte infamante. Sunt membri aderenți cei cari luptă pentru partid dar nu cotizează și nu vin la adunări.

Sunt excluși acei care au activat contra P.N.T. la alegeri, sau în orice altă împrejurare politică, ei pot fi reprimiți după 3 ani la cerere (art.52); trebuie dar să aibă grija comisiunea de disciplină a ne indica pe aceștia, acest drept îl are orice membru și el este și o datorie.

7.) Statutele vor fi modificate, prin o comisiune numită; atunci va putea fi modificat și regulamentul nostru, dar până atunci ne ținem de ele din spirit de ordine.

8.) Cercul profesional militar al P.N.T. este un organ statuar și nu subversiv, s'a înființat în acest an când numărul militaților trecuți în viața civilă a devenit mai mare și când acest organ poate deveni foarte puternic și foarte util pentru P.N.T. dacă este bine adaptat și în interes social, nu numai de partid.

Spiritul democratic al timpului și cel de descentralizare ordonată, trebuie dar să fie la baza organizării noastre de aceea grija comitetului este de a încadra aceste cercuri auxiliare în organizațiile politice spre a le întări activitatea și prestigiul.-

În comitet intră din toate gradele superioare și inferioare.

Se va putea mai târziu să se întocmească norme de înlesniri materiale ale membrilor, cum ar fi o cooperativă, (bezi regulamentul), dacă cea din str.Regală 14 continuă să nu satisfacă pe militari ca până acum.

Membrii noștri se pot întâlni în grupe și în strada Regală; dacă sunt membri înscriși și unde nu vor face politică și vor discuta orice alte chestiuni, aceasta până ce vom avea casa noastră.-

B.) ACTIVITATEA PANA ACUM SI PE ANUL 1947 :

Astăzi deschidem seria şedinţelor sfatului cu ale comitetului, după protocolul hotărât; biroul va ţine şedinţe de cel mult două ori pe lună; sfatul de patru ori pe lună, luna. Orariul în sala de şfat va fi

- a.) 17-17,30: comunicări şi conferinţe anunţate,
- b.) 17,30-18,30: descurdarea şedinţei cu citirea procesului verbal anterior, aceasta pentru cei noi veniţi sau pentru cei cari au lipsit.-

Urmează: dări de seamă ale comitetului sau ale comisiunilor de studii care fusese anunţate prin ordinea de zi, propuneri noi, discuţiuni, etc.-

Nu se vorbeşte decât în ordinea după care s'a cerut cuvântul.-

- c.) 18,30-19.-: informaţiuni documentare interne sau externe; înscrieri de membri, cereri de comunicări viitoare, etc.-

- d.) Lista primelor conferinţe până la vacanţă (circa un total de 19 şedinţe).

27.I.	Dl.colonel Stoika Stefan;
3.II.	" General Zoror Vasile;
10.II.	" Colonel Cantea;
17.II.	" Colonel Bucur ş.a.m.d.

Sedinţele sunt publice căci nu sunt adunări politice; puteţi dar a avea invitaţi la ele mai ales din militari (din orice partid).

Comunicările şi conferinţele care urmează a fi expuse, nu sunt cenzurate de noi, dare ele trebuiesc depuse pentru a fi-gura la arhiva activităţii noastre.-

Lucrările ofiţerilor tineri însă, vor putea fi modificate pentru a fi expuse; aceasta spre a nu eşi din prevederile regulamentelor. Lucrările generalilor şi ale veterinarilor nu vor putea fi modificate decât cu învoirea autorilor, care au şi răspunderea personală. Unele lucrări vor putea fi publicate.

Secopul acestor comunicări sau conferinţe expuse în sală, este spre documentare, îndrumare, instruire şi educaţie politică, mai ales a tineretului.

Lucrări şi propuneri scrise de orice fel, care nu au pretenţia de a fi expuse în sală, se primesc dela ori şi cine de către birou, care hotărăşte de rezultat.-

Puteţi publica prin presă şi reviste orice, fără controlul cercului, şi pe răspunderea autorului şi a redacţiei.

D-nii vice-preşedinţi sunt rugaţi a urgenta lucrările de organizare cerute şi a-mi indica pe secretarii D-ilor, cassieria şi incasa cotizatiile.-

La data alegerii comitetului am mulţumit în faţa delegatului centrului şi pentru ceace am găsit realizat, până atunci.-

De atunci au avut loc alegerile parlamentare în care militarii noştri au avut roluri importante, după cum am arătat în darea de seamă către centru ; mulţi au suferit arestări.Vă

multumesc la totii mai ales că P.N.T. a avut un succes neașteptat, datorită mai ales șefului său. - Să ne trăiască IULIU MANIU și colaboratorii săi. Suntăm în număr de peste 400 înscriși nu mai în capitală (20 generali, 30 coloneli, etc.)

Avem cu cine și la ce lucra.-

Termin dar, mulțumind la totii și mai ales comitetului care m'a ales președinte, și cred că nu o să regret aceașta; sunt bun camarad, grijuliu, dar nu dictator, deși veteranii cad adesea în acest păcat.-

Vă urez spor la muncă și voie bună.-

Mulțumesc centrului că ne-a dat adăpost în sălile sale și D-lui Președinte și Vice-Președinte a organizației capitalei.

Dl. General-Președinte prezintă apoi pe D-l General Popescu din Geniu ca membru nou. Este primit cu aplauze.-

D-sa cere cuvântul și arată că așa cum a servit în armată, cu aceeași credință va servi în P.N.T.

Cere apoi cuvântul D-l. Maior Mureșeteanu care referindu-se la ofițerii din cadrul disponibil, arată că toți ofițerii trebuie să facem politică. Este întrerup de Dl. Colonel Stătescu, care arată că programul P.N.T. prevede reînțegrarea tuturor ofițerilor deblocați. D-l președinte, General Negrei, spune că, chestiunea ofițerilor deblocați va fi studiată de o comisie pe care o numește imediat, compusă din veterani, pensionari și deblocați tineri și bătrâni, căci cum a arătat în cuvântare, chestiunea este importantă și vastă.-

Se va căuta să avem pe lângă scrisoarea D-lui Maior Pappa, a Căpit. Popescu și memoriul tineretului trimis D-lui Iuliu Maniu, cum și alte indicații posibile și conferința Generalului Zorzor.

D-l General Dicușescu spune că primirea în partid a membrilor din cadrul disponibil sau chiar a celor activi, înseamnă că ei trebuie să facă politică și nu e bine a se face diferențiere între aceștia și ceilalți.-

În continuare Dl. Maior Mureșeteanu arată că în ședința trecută, Dl. Căpitan Zaharia, a spus că ofițerii din cadrul disponibil au fost primiți în partid din milă, D-sa arată că acești ofițeri nu au venit în partid pentru a cere ceva, ci numai din dragostea pentru Tară și Tron.-

Dl. Căpitan Zaharia răspunde că D-sa a propus în ședința trecută ca cei aruncați din armată, să fie primiți la noi pentru a li se da ajutor.-

Cere apoi cuvântul D-l. Colonel Cervescu, care arătând că mulți dintre ofițerii deblocați nu se vor mai înapoi în cadrele active, propune: ca atunci când partidul nostru va fi acela care va guverna ar fi bine să ne întrebăm ce elemente de ordine și disciplină. D-sa propune ca să studiem legi militare care să pregătească pe ofițeri din viața militară pentru viața civilă, iar aici acum în cerul nostru, să facem ucenicie politică.-

D-l General Dicușescu în legătură cu conferințele ce se vor ține; acele ale tinerilor urmând să treacă pela cenzura

comitetului, cere a se renunța la această prealabilă cenzurare, arătând că e bine a se lăsa liberă curajul fiecăruia.-

D-l General-Președinte, răspunde că în situația actuală ne o posibil.-

Vorbeste apoi D-l Colonel Stoika Stefan care arată că sensul programului nostru nu este a relicita valori, armata se luptă pentru a sta în picioare, primul lucru care-l urmărește co conferințele noastre, are ca scop de a vedea ce-i lipsește armatei și ce trebuie să-i dăm pentru a o aduce la înalțimea convenită.-

Toți fruntașii P.N.T., continuă D-sa, sunt convinși că toți ofițerii sunt admirabili ad-tori și că acolo unde ei vor fi ouși, vor corespunde perfect.

D-l General Stoika Grigore spune în chestia ofițerilor, deblocați că programul P.N.T. prevede reînțegrarea lor.-

D-l General-Președinte vorbeste relativ la organizarea cercurilor profesionale militare pe sectoare.-

D-l D-l Colonel Stoika Stefan roagă să i se dea cuvântul în această chestiune și D-sa lămurește, arătând procedeul de armat care constă din: numirea unui șef provizoriu, care are misiunea de a face numărătoarea membrilor militari din sector, a provoca o adunare și apoi a proceda la alegerea șefului.-

Astfel sunt numiți ca șefi provizorii :

La sec. I. Galben: D-l C-dor Dumitru N. Alexandru.
 II. Negru : " Colonel Stătescu Dumitru
 " " III. Albastru " " Vasilescu Gheorghe, și
 " " IV. Verde : " " Spiridoneanu Ernest.

Sunt apoi înscrși următorii domni membri noi :

1.) Col. Dumitrescu Alex.	8.) Lt. Oancea Ion
2.) Lt. Col. Stănculescu	9.) Sublt. Constantinescu N.
3.) Lt. Col. Diaconeasa	10.) Plot. Adj. Sibana
4.) Lt. Col. Ștefănescu M. Sterian	11.) Plot. Maj. șef Ghira Radu
5.) Maior Neagoe	12.) Adj. șef av. Bădescu Gheorghe
6.) Maior Av. Tutunaru	13.) Maestru Ardeleanu Gh.
7.) Capit. Sângiorgian	14.) Serg. Maj. Tudor Lazăr.-

Ia apoi cuvântul Dl. Profesor Gh. K. Constantinescu, care admiră dorința ce se vede în cercul nostru, de a deveni fiecare cât mai folositor țării. Ne felicită pentru străduința noastră de a ne realiza această dorință. Cere apoi a se face discernământul între cercul profes. militar pe capitală și acel pe țară.

Arată mai departe că cercul profes. nu este numai un cerc de studii, ci unul politic, cum a declarat și D-l General Negrei, deci nouă ne incumbă o activitate politică.

Sunt membri spune D-sa, cari vor să activeze numai la circ., alții numai la cerc și unii în ambele organizații; toți sunt bine primiți. Misiunea importantă a membrilor din cercul nostru, este încercarea și recrutarea de membrii noi.-

Ca chestiunea administrativă D-sa arată pe aceia că toți trebuie să fim înscrși la circ. politică în care locuim, unde trebuie să plătim cotizația și de unde primim cartea de membru al P.N.T. De la cercul profes. militar, primim o altă carte care dovedește calitatea noastră de membru a acestui cerc.-

00256

D-se arată apoi relativ la prezenta celor 8 ani că trebuie să fim cu foarte multă atenție. Relativ la dorința conducerii ca fiecare membru să posede o fișă, D-se spune că este o măsură foarte bună și că este foarte bine să realizăm acest lucru. Modelul de fișă este în studiu, iar această fișă pentru a fi completată, ea trebuie să se găsească la Cărc. politică.

Propunem și noi un model de fișă.

Ca încheiere, D-l Profesor Vice-Președinte al organizației Capitalei, își exprimă satisfacția pentru calitățile noastre.

D-l General-Președinte, în încheiere, arată că cercul acesta este înființat din ordinul Președintelui Maniu pe Tară, și a trimis delegat pentru aceasta; dar că majoritatea membrilor fiind din capitală, e natural că este deocamdată și cerc al capitalei, până ce Col. Stoika va organiza din sânul său, cercul capitalei și a sectoarelor, căci art. 58 zice: se fac cercuri parțiale și înăuntrul organizațiilor politice respective.

Mulumeste D-lui Profesor Gh. K. Constantinescu, pentru frumoasele cuvinte exprimate despre noi, urându-i să trăiască.

D-l Colonel Stoika Stelian, mulumeste deasemenea D-lui Profesor, că a aprobat punctele noastre de vedere; D-se arată că acum 2 ani am început activitatea cu 4 membri care frecventau încă din vechiul cerc de studiu al I.N.T. și azi suntem peste 400.-

D-l Vice-președinte al organizației capitalei, își ia apoi rămas bun, nemai putând asista la continuarea ședinței, care, ca de obicei, se încheie cu expunerea D-lui Colonel Dumitrescu.-

După ce D-se a făcut această expunere asupra ultimelor evenimente politice externe, ședința a luat sfârșit la ora 19.30.-

D-l Președinte cere urgentarea lucrărilor de organizare a capitalei și a județelor.-

Drept care a fost încheiat prezentul proces-verbal.

PREȘEDINTE:

General,

ss. G. Negrei.

SECRETAR :

Colonel,

P.N.T.

Cercul Profesional
Militar
---PROCES - VERBAL Nr. 42

Astăzi anul 1947, luna Ianuarie, ziua 27.

Sedința este deschisă la ora 17,45 sub președenția D-lui General GABRIEL NEGREI.

Sunt prezenți 62 membri.

Dl. General-Președinte, face cunoscut că Dl. profesor Tașcă neputând veni, se amână expunerea principală, dar că, D-Sa asistând la ședința dela 20.I. a Cercului de Studii, - care a fost prezidată de Dl. Președinte al Organizației Capitalei, ION MIHALACHE, - arată pe scurt ce a fost luat în discuție în acea ședință, cele ce a vorbit Dl. Ion Mihalache și a promis că va vorbi despre aceasta la 3 II. când probabil va asista și Dl. profesor Tașcă.

După aceasta, Dl. General-Președinte, face următoarele recomandări pentru consfăturile și conferințele Cercului nostru.

1). Membrii sunt rugați a se înscrie din vreme cu chestiunile pe care voesc a le expune, pentru ca noi să le putem da și materia de studiat privitor la ele, ca să fie cuprinzătoare. Dl. General STOIKA le notează pe o listă.

2). Comitetul va expune în afat:

a). Chestiuni tehnice și de organizare, studiate și de Comisiunile respective;

b). Chestiuni de punere la curent pe membrii noi și tineri, mai ales politice și de partid.

Program, statute, organizare a P.N.T., organizarea Cerc Prof. Militar, etc.

Istoricul P.N.T., luptele lui, chestiuni de propagandă, răspunsuri la acușările ce se aduc P.N.T. ca partid istoric, etc.

Comisiunile, comitetul și orice membru poate propune să se discute ot felul de chestiuni.

3). Chestiunile studiate de Comisiunile cercului, vor fi

././.

00258

expuse mai întâi Comitetului și apoi sfatului, ele putând da loc la discuțiuni și propuneri neașteptate și utile.

Astfel:

4). Comisiunea care studiază chestiune tineretului și cea pusă de Dl. Maior Pappa, este rugată a ne da un rezultat. Comisiile de organizare să ne facă propuneri privitoare la modificarea statutelor, care este în programul Cercului Central de Studii; GENERALUL VASILE ZORZOR, Președintele Comisiei Juridice, va prezida această comisiune.

A se face propuneri privitoare la văduvele militarilor din P.N.T. (din I.O.V.R. sau nu); Au ele dreptul să voteze la Cerc și în organizațiile politice?

5). Comunicările de făcut în sală se vor afișa pe gang.

6). Se va trimite la organizația Capitalei cu adresă, modelul de fișă personală.

Dl. General Zorzor, cere ca Dl. Secretar al Comisiei Juridice, Dl. Colonel Pancu Gh. să dea ceterie expunerii lucrărilor acestei comisii; Dl. General-Președinte nu aprobă aceasta, astfel că s'a dat naștere la discuțiuni și D-Sa a completat ulterior cum urmează rezultatul, ca să fie trecut în prezentul proces-verbal.

În ședință s'a discutat dacă este sau nu acord între membrii biroului spre a nu se prezenta la sfat cu lipsă de unitate (relevată de Dl. Colonel Stătescu); aceasta ar fi un blam pentru comitet și trebuia discutat. Această discuție s'a născut din dispoziția Dlui Președinte ca o lucrare a unei comisii care va fi expusă sălii sau trimisă centrului, să fie mai întâi depusă la birou, spre a fi studiată și adoptată.

Dl. Președinte al comisiei juridice a spus că această ar fi o pierdere de timp și că o comisiune și-a luat o răspundere, deci trebuie să i se admită să expună direct lucrarea în sală, fără a mai trece prin birou sau comitet.. Dl. Președinte nu admite această idee și cu D-Sa majoritatea din comitet. D-Sa precizează că rostul comitetului de conducere este prin definiție de a îndruma; el conduce discuția și ca atare el trebuie să ia cunoștință mai întâi de lucrarea propusă și să o completeze sau s'o îndrepte potrivit cu ideologia P.N.T. Acest lucru corespunde statutelor care fixează în art.14 răspunderea personală a Președintelui unei organizații, față de centru către care merg lucrările semnate de el; el trebuie așa dar să și le însușească personal. Acesta lucru prevede și regulamentul capitalei la art.39-56.

Biroul execută statutele (art.21 al.2) fiind răspunzător de supravegherea generală a lucrărilor. Astfel s'a procedat și cu regulamentul Cerc.Profes.Milit. elaborat de comisiunea juridică, care regulament a suferit modificări propuse de însăși Dl. Președinte al Cerc.Profes.Militar, înainte de a fi trimis spre aprobare la centru.

Dealtfel chiar acel regulament la art.18 prevede că: comitetul examinează și aprobă lucrările executate de comisiuni, secții sau birouri.

Președintele poate cere chiar, ca la aceste lucrări să fie chemați și civili specialiști din membrii partidului, spre a-l lămurii dacă așa cum îi pretinde comisiunea în chestiune, președintele nu ar fi la înălțimea competenței ei, (art.16 al.2).

La o lucrare trebuie să contribuie toate specialitățile, nu numai acei care sunt și juristi.

Dl. Președinte Ion Mihalache, a spus că cine prezintă o lucrare, va fi întrebat dacă s'a consultat și Cerc.Prof.respectiv sau de studii.

Dealtfel este natural că dacă autoritatea recunoscută (comitetul) numește o comisiune cu anume însărcinare, trebuie ca lucrarea respectivă să revină la ea spre a și-o însuși sau modifica înainte de a o definitiva și a rămas în arhivă sau a fi trimisă la destinație cu semnătura președintelui.

Președintele nu este numai o firmă sau o ficțiune, ci o persoană juridică și fizică reponsabilă, afară numai dacă voește a nu fi ce trebuie, - sau se lasă a fi numai un nume.

Rezultă dar pentru tineret o învățătură din această discuție și va trebui să le mai expunem și alte chestiuni din statute, spre a evita aceste discuții, adică pierdere de timp; de aceea am dispus să fie trecută în pr.verbal această clarificare.

S'a invocat pierderea de timp în sprijinul temei contrare; ori, i se poate spune că: o lucrare frământată de comisiuni în multe ședințe, trebuie să fie aproape completă și nu ar mai avea decât de o lectură în 2 ședințe, spre a o judeca; căci nu va suferi decât mici retușări, nu cum spunea Caragiale: "mici modificări numai în părțile esențiale", iar pierderea de timp chiar, nu ar avea mare neajuns, căci chestiunea legii poziției ofițerilor, ce era în discuție, nu pare așa urgentă, când nu aveam încă cunoștință despre ce s'a hotărât prin tratate privitor la armata noastră și când așezarea democratică occidentală nu și-a spus încă nici ^{ea} cuvântul în această privință; apoi nici Centrul nu ne-a dat directiva ideologică respectivă din punct de

vedere social și politic asupra armatei naționale.

Vor fi alte lucrări mai zgrote decât această lege în preocuparea Centrului P.N.T.

Cu aceasta se încheie chestiunea rămânând la încheierile făcute și prin procesele verbale anterioare, lucru recunoscut în cele din urmă chiar de Dl. Președinte al comisiunii Juridice și de întrerupător, Dl. Colonel Stătescu.

Dar mai este de făcut o observație necesară și anume: proiectele P.N.T. nu pot fi date toate în vileag acum, mai ales într'o sală al cărei acces nu ~~se~~ poate fi cenzurat; paternitatea proiectelor nu se divulgă de noi (scris cu cernaală)

S'a mai ridicat tot de Dl. Colonel Stătescu, opinia contra părerii Dlui Președinte, că Cerc. Prof. Militar să se ocupe de nevoile văduvelor de militari, căci art. 65 din statut prevede că membrii aceleiași profesioni, se pot organiza spre a-și formula și susține interesele și a avea reprezentant la conducere. De aceea, Dl. Președinte a însărcinat tot comisiunea juridică și cu această chestiune, aceiași comisiune a fost însărcinată de a prezenta ideile sale cu privire la modificarea statutelor în studiu la centru și la cer trebuia să contribuim.

Cere cuvântul maestrul Cazan, arătând că noi venim aci pentru a face politică și roagă să se facă mai puține discuții asupra unor chestiuni care nu ar interesa auditorii necunosători.

Se trece la întocmirea ordinii de zi pentru ședința dela 3.II. 947, care are următorul cuprins

- 1). Primirea Dlui Prof. Tașcă.
- 2). Prezentarea membrilor din sală care s'ar înscrie.
- 3). Citirea procesului-verbal Nr. 41 și 42, deoarece 41 s'a amânat și este important fiind un rezumat al organizării și activității.

- 4). Conferința Dlui Colonel Stoika Stefan.
- 5). Schimb de informații interne și externe.
- 6). Chestiuni ad-tive sau rapoartele comisiunilor.

Este ascultată apoi expunerea locot. Walter Paul cu știrile asupra ultimelor evenimente politice externe petrecute la săptămâna din urmă.

Dl. Colonel Dumitrescu Constantin, completează pe Dl. Locotenent Walter, cu un comentariu asupra acestor știri.

Au fost înscriși membrii noi în această ședință, Dl. Comandor Ionescu-Johnson, care a fost primit de adunare cu aclamații

00261

în urma recomandării elogioasă făcută de Dl.Gen. Negrei, care a spus că este un marinar încercat și în marina comercială - și președinte l unei Societ.- Rom-Americană de amicitie. (text scris cu cerneală), precum și sergent Raicu Ion.

Sedința a luat astfel sfârșit la ora 19,40.-

Drept care a fost încheiat prezentul proces-verbal.-

PRESEDINTELE CERC.PROFESIONAL MILITAR,

GENERAL,

/ss/ G.I.Negrei

SECRETAR,

Colonel,

Anexă la Pr. Verbal din 27 Ianuarie.

La 20 si 27 Ianuarie am incheta ceea ce vi s'a citit astăzi. La 23 Ian., Dl. Presed. al Cercului de studii central Prof. Tașcă a prezidat sedinta de deschidere a acelu Cerc, în asistenta D-lui Presedinte al Capitalei si al v. regat, I. Mihalache, Vice-Presedinte al P.N.T.

Am asistat cu trei vice-presedinti din C.P.M., si sunt dator a vă pune în cunostință despre frumoasele si instructivele cuvântări, fiindcă noi suntem o organizatie tehnică, care din punct de vedere politic, ținem de acest Cerc, central de studii, pe care-l servim cu lucrările noastre privind armata. De acesta redau mai complet ulterior ce am spus la 27 Ian., pentru cei cari au lipsit.

Dl. Prof. Tașcă ne-a expus atunci principiile care sunt la baza ideologică și tehnică a Cercului Central de studii.

Dl. Prof. Zane a expus frumos necesitățile si circumstanțele care dau o mare importanță lucrărilor Cercului central de studii și a auxiliarelor sale, care sunt Cercurile Profesionale.

În fine Dl. Presedinte Mihalache, prin o substanțială expunere, a arătat rolul practico si ideologic al Cercului central de studii si a Cercului Profesional; iată pe scurt ce a exprimat D-sa. -

"Cercul de studii central, este un organ tehnic al partidului, cu referenți tehnici, numiti de conducerea centrală.

Cercurile profesionale sunt organele ajutoare de documentare tehnică și își aleg ele Comitetul și Presedintele.

Programul P.N.T., ca si Statutele nu sunt rigide, ci îndrumătoare ca ideologie politică; ele sunt dar, adaptabile, împrejădurilor, în aplicare.

Doctrina noastră este bună, căci a fost pe deplin confirmată de alegeri, de voința populară; așa că Statul țărănesc susținut de noi, a fost votat cu 80% de țărani si muncitori de ambe sexe. -

Acum, aceasta doctrină si acest program, trebuiesc adăruite si dat solutii, nu rigide, dar nici fără rost bine chibzuite

si la asta contribuie si Cercurile de studii si cele profesionale.

In timp de războiu, tehnicienii sunt mobilizati, să aplice pe front, solutiile chibzuite, din timp de pace.

In timp de pace, Cercurile de studii profesionale sunt un fel de Senat tehnic al Partidului, mai ales în opozitie.

Tot ce se discută acum în Parlament si solutiile de ocazie care se dau, trebuiesc cunoscute si discutate în Cercurile de studii si profesionale, cu propuneri între noi, de solutii, pe care le credem mai nimerite.

Toate problemele ce se iuesc astfel, vor fi solutionate teoretic si anticipat, pentru ca la timp să fim gata a le aplica; să nu lucrăm atunci "văzând și făcând".

Toate organizatiile si cele locale, să aibă Cercuri de studii si profesionale, mai ales centrele mari si toate trebuie să aibă legături între ele si cu Cercul central de studii, elaborând programe de lucru; căci dacă ni se va prezenta o lucrare sau o soluție, de care acest Cerc, vom întreba, dacă a consultat și pe cel profesional și invers.

Cercurile profesionale depind politiceste de organizatiile politice respective; ele se vor ocupa și cu nevoile membrilor lor direct sau prin centrală, după cazuri, cum ar fi chestiunea celor deblocati".

Dl. Președinte G.I. Negrei adaugă: la cele de mai sus:

Sunt multumit să constat că, ce am încheiat noi, Comitetul, s'a potrivit a fi de acord cu ideile D-lui Președinte, care reprezintă conducerea.

Pot adăuga, ca militar, că Cercul de studii ar fi pentru P.N.T., un serviciu de intendență pentru aprovizionarea lui, cu **alimente intelectuale**, nu însă demagogice; iar organizatiile profesionale, ca servicii respective de executie în aprovizionarea, cu aceste alimente /numite si documentare/ sau arme politice/

Rugăm pe dl. prof. Tașcă să îmi cunoști că programul nostru prevede: Lunea între 17 si 19 ore, sedință de sfat și comitete, în care timp putem lucra si cu Cercul de studii central, prin diviziunea funcții.

General

ss/G.I. Negrei.

ConfidentialPROCES - VERBAL Nr. 4

Astăzi anul 1947, luna Februarie, ziua 7.

Sedința biroului sub președenția D-lui General GABRIEL NEGREI și următorii prezenți : Dl. Gen. Zorzor, Dl. Gen. Barbu Vasile, Dl. Gen. Stoika Grigore, D-nii Col. Spiridonescu E și Stătescu D-tru, asistent și Col. Stoenescu C-tin, ca secretar, este deschisă la ora 17,40 la Clubul Central.

Secția Juridică, - prin Dl. Președinte Gen. Zorzor, - a propus procedura de urmat a raporturilor Comisiunilor cu Comitetul și adunarea ofițerilor de fiscare Luni, - procedura care a fost aprobată în unanimitate în ședința Comisiunii Juridice dela 30.I.1947.

Dl. General-Președinte spune că, art. 17 din regulament prevede: Comitetul de conducere examinează și aprobă lucrările executate de Comisiuni, secții și birouri. Apoi că, lucrările P.N.T. au de obicei caracter confidențial și ca atare, nu pot fi expuse în sală decât cu aprobarea Comitetului de conducere; în fine că, Președintele oricărei organizații, - după statute, - este personal răspunzător față de Centru de lucrările ce se prezintă și de felul în care sunt prezentate; în consecință, D-Sa stăruie și dispune ca Președinte: să se aplice art. 17 din regulament și statutele, dând lucrările întâi la Comitet și apoi în sală.

Dl. Gen. Zorzor V. spune că art. 17 nu este contra propunerii Comisiunii Juridice, deoarece propunerea prezicează că lucrările Comisiunii în formă quasidefinitivă trec la Comitet.

Dl. Președinte răspunde că Dl. General Zorzor, are dreptate când spune că lucrarea în chestiune trece întâi la Comitet și apoi în sală; dar oricare ar fi stadiul ei, trece întâi la Comitet. Dl. General Barbu propune a se face distincție între lucrările secrete și cele publice.

Dl. Col. Stătescu este de părerea D-lui Gen. Barbu, cu singura condiție ca lucrările ce se duc în discuția sălii, să fie puse la timp la dispoziția auditorului, pentru dezvoltarea discuțiilor și a nu se lăsa impresia că ni se citește un roman, unde noi suntem chemați să ștergem sau să adăugăm virgule.

S'a ajuns la hotărârea ca lucrările secrete sau confidențiale hotărâte de Comitet, să nu fie expuse în sală.

Se ia în discuție chestiunea dacă ante-proiectul de legi lucrate de Comisiuni sunt sau nu secrete.

Chestiunea este pusă la vot și singur D-l. Gen. Zorzor V. este de părere că nu sunt secrete.

Deasemeni se ia în discuție chestiunea dacă dările de seamă ale Comisiunilor sunt sau nu secrete.

D-Sa dă cetire dării de seamă a Comisiunii Juridice și s'a hotărât să fie citită în ședința sfatului din ziua de Luni, 10 Febr.; cu rezoluția D-lui Președinte, Gen. Negrei, că aprobă dar darea de seamă și se va aduce mulțumiri președintelui Comisiunii.

Se dispune ca, inscrierile să fie făcute de o comisiune compusă din Col. Spiridonescu E., Col. Stătescu D. și Col. Stoenescu C.

Dl. General-Președinte, neavând timp să spună ce dorea, ca directivă, a dispus să fie scris în acest proc.verbal următoarele

1). Nu am fost mulțumit de ținuta sălii în ultimele ședințe plenare; voi mai vorbi despre aceasta; s'a dovedit oarecare lipsă de acord între membrii biroului, ceea ce a dat loc la discuțiuni care i-au atins prestigiul; protocolul fixat prin pr.verbal Nr. 39 nu a fost bine observat; este întârziere în organizarea sectoarelor, pe când se fac alegeri de noi cadre în organizațiile politice și noi am fi trebuit să fim gata să știm cum luăm parte, că așa prevede regulamentul Capitalei.

2). Partidul nu ne dă atenție și din pricină că nu ne vede organizați măcar în Capitală; în adevăr: cu toate că i-am trimis un regulament spre aprobare, a fost pus la dosar; iar pe de altă parte se perfecționează (ion tîiate) și modificarea statutelor, fără a se ține seamă de acel regulament și fără participarea noastră cum ar trebui potrivit cu statutele și regulamentul Capitalei - probabil că Cercurile civile caută a evita o concurență a noastră în influența lor asupra conducerii centrale.

Căci înadevăr s'a observat că: de ce pe cărțile de membru ale C.P.M. să fie numai o fotografie și că. acele cărți vor fi date numai de circ.respectivă, etc. biroul va lua măsuri însă să rămână așa acele cărți dar să aibă și fotografia lui D-l Mihaleche și Popovici căci e centru pe țară.

3). În acest timp cercul nostru se grăbește a croi proiect de legi premature care vor merge la arhiva Centrului, cum a mers regulamentul, fără a influența întru ceva ideologia sau hotărârile luate; ele vor fi uitate acolo.

4). Atrag atențiunea că) organizația C.P.M. este de fapt o asociație ca și cele civile și supusă aceluiași legi; căci coti-

zațiile și listele de subscripție trebuiesc controlate ca încasări și cheltueli aprobate, pentruca să nu avem proteste, anchete, etc.

De aceea, am încheiat un proces verbal că: potrivit art. 75 dăm delegație Primului Vice-Președinte, ca împreună cu secretarul, să facă ordonanțarea și apoi să se facă dare de seamă asupra casei; nu trebuiesc făcute cheltueli mai mari de 5000 lei, fără viză.

5). Am stabilit că, conferințele să fie scrise și să rămână la arhivă. Chiar Dl. Vice Președinte nu s'a conformat. Deasemenea reamintesc că s'a cerut o dare de seamă de sfârșit de an, care până la 1.III. trebuie să fie gata.

6). Disponem acumă că: biroul se va intruni în cel al Locot.Lăzărescu; de obicei Vineri, anunțată la timp.

7). Diferitele comunicări date în "Dreptatea" trebuiesc văzute de Președintele sau Vice-Președintele:-

Cu această ședință este încheiată la ora 17,30.

Drept care a fost încheiat prezentul proces-verbal.-

Președinte,
General, /sb/ G.I. Negrei

Vice-Președinți: General
General
General

Chester,

Colonel,

Cassier,

Colonel

Secretar,

Colonel

/sb/
Stoonescu

P.N.T.

Cercul Prof.Militar

Biroul

00267

Confidential

PROCES - VERBAL Nr.4

Astăzi anul 1947, luna Februarie, ziua 7.

Sedința biroului sub președenția D-lui General GABRIEL NEGREI și următorii prezenți : Dl.Gen. Zorzor, Dl.Gen. Barbu Vasile, Dl.Gen. Stoika Grigore, D-nii Col. Spiridonescu E și Stătescu D-tru, asistent și Col. Stoianescu C-tin, ca secretar, este deschisă la ora 17,40 la Clubul Central.

Secția Juridică, - prin Dl.Președinte Gen. Zorzor, - a propus procedura de urmat a raporturilor Comisiunilor cu Comitetul și adunarea ofițerilor de fiecare Lună, - procedura care a fost aprobată în unanimitate în ședința Comisiunii Juridice dela 30.I.947.

Dl. Genral-Președinte spune că, art.17 din regulament prevede: Comitetul de conducere examinează și aprobă lucrările executate de Comisiuni, secții și birouri. Apoi că, lucrările P.N.T. au de obicei caracter confidențial și ca atare, nu pot fi expuse în sală decât cu aprobarea Comitetului de conducere; în fine că, Președintele oricărei organizații, - după statute, - este personal răspunzător față de Centru de lucrările ce se prezintă și de felul în care sunt prezentate; în consecință, D-Sa stăruie și dispune ca Președinte: să se aplice art. 17 din regulament și statutele, dând lucrările întâi la Comitet și apoi în sală.

Dl. Gen. Zorzor V. spune că art. 17 nu este contra propunerii Comisiunii Juridice, deoarece propunerea precizează că lucrările Comisiunii în formă quasidefinitivă trec la Comitet.

Dl. Președinte răspunde că Dl. General Zorzor, are dreptate când spune că lucrarea în chestiune trece întâi la Comitet și apoi în sală; dar oricare ar fi stadiul ei, trece întâi la Comitet. Dl. General Barbu propune a se face distincție între lucrările secrete și cele publice.

Dl.Col.Stătescu este de părerea D-lui Gen.Barbu, cu singura condiție ca lucrările ce se duc în discuția sălii, să fie puse la timp la dispoziția auditorului, pentru dezvoltarea discuțiilor și a nu se lăsa impresia că ni se citește un roman, unde noi suntem chemați să ștergem sau să adăugăm virgule.

S'a ajuns la hotărârea ca lucrările secrete sau confidențiale hotărâte de Comitet, să nu fie expuse în sală.

././.

Se ia în discuție chestiunea dacă ante-prescuta de legi lucrate de Comisiuni sunt sau nu secrete.

Chestiunea este pusă la vot și singur D-l. Gen. Zorzor V. este de părere că nu sunt secrete.

Deasemeni se ia în discuție chestiunea dacă dările de seamă ale Comisiunilor sunt sau nu secrete.

D-Sa dă cetire dării de seamă a Comisiunii Juridice și s'a hotărât să fie citită în ședința sfatului din ziua de Luni, 10 Febr.; cu rezoluția D-lui Președinte, Gen. Negrei, că aprobă dar darea de seamă și se va aduce mulțumiri președintelui Comisiunii.

Se dispune ca, înscrierile să fie făcute de o comisiune compusă din Col. Spiridonescu E., Col. Stătescu D. și Col. Stoenescu C.

Dl. General-Președinte, neavând timp să spună ce dorea, ca directivă, a dispus să fie scris în acest proc.verbal următoarele

1). Nu am fost mulțumit de ținuta sălii în ultimele ședințe plenare; voi mai vorbi despre aceasta; s'a dovedit oarecare lipsă de acord între membrii biroului, ceea ce a dat loc la discuțiuni care i-au atins prestigiul; protocolul fixat prin pr.verbal Nr. 39 nu a fost bine observat; este întârziere în organizarea secțiilor, pe când se fac alegeri de noi cadre în organizațiile politice și noi am fi trebuit să fim gata să știm cum luom parte, că așa prevede regulamentul Capitalei.

2). Partidul nu ne dă atenție și din pricină că nu ne vede organizați măcar în Capitală; în adevăr: cu toate că i-am trimis un regulament spre aprobare, a fost pus la dosar; iar pe de altă parte se perfecționează (ion tăiate) și modificarea statutelor, fără a se ține seamă de acel regulament și fără participarea noastră cum ar trebui potrivit cu statutele și regulamentul Capitalei - probabil că Cercurile civile caută a evita o concurență a noastră în influența lor asupra conducerii centrale.

Căci înadevăr s'a observat că: de ce pe cărțile de membru ale C.P.M. să fie numai o fotografie și că. acele cărți vor fi date numai de circ.respectivă, etc. biroul va lua măsuri însă să rămână așa acele cărți dar să aibă și fotografia lui D-l Mihaleche și Popovici căci e centru pe țară.

3). În acest timp cercul nostru se grăbește a croi proiect de legi premature care vor merge la arhiva Centrului, cum a mers regulamentul, fără a influența întru ceva ideologia sau hotărârile luate; ele vor fi uitate acolo.

4). Atrag atențiunea că) organizația C.P.M. este de fapt o asociație ca și cele civile și supusă aceluiași legi; căci coti-

00269
zațiile și listele de subscripție trebuiesc controlate și încasări și cheltueli aprobate, pentru ca să nu avem proteste, anchete, etc.

De aceea, am încheiat un proces verbal că: potrivit art. 75 dăm delegație Primului Vice-Președinte, ca împreună cu secretarul, să facă ordonanțarea și apoi să se facă dare de seamă asupra casei; nu trebuiesc făcute cheltueli mai mari de 5000 lei, fără viză.

5). Am stabilit că, conferințele să fie scrise și să rămână la arhivă. Chiar Dl. Vice Președinte nu s'a conformat. De asemenea reamintesc că s'a cerut o dare de seamă de sfârșit de an, care până la 1.III. trebuie să fie gata.

6). Dispunem acumă că: biroul se va întruni în cel al Locot. Lăzărescu; de obicei Vineri, anunțată la timp.

7). Diferitele comunicări date în "Dreptatea" trebuiesc văzute de Președintele sau Vice-Președintele.-

Cu această ședință este încheiată la ora 17,30.

Drept care a fost încheiat prezentul proces-verbal.-

Președinte,
General, /ss/ G.I. Negrei

Vice-Președinți: General
General
General

Chester,

Colonel,

Cassier,

Colonel

Secretar,

Colonel

/ss/
Stoianescu

Vezi vol 7, f. 553-554

PROCES-VERBAL Nr. 45

Sedința este deschisă la ora 17,10 la Clubul Central, sub președinția D-lui General Gabriel Negrei.-

Sunt înscriși în cercul nostru :

Dl.Col.Dimitropol Stefan,Dl.Col.Medic Ilie Dumitru și Dl.General invalid Bărbulescu,carî sunt primiți cu aclamații.-

Dl.General Președinte deschide discuția la conferința D-lui Col.Stoika," Armata de Măine " prîn următoarele :

Privitor la întâmpinările făcute la expunerea D-lui Col. Stoika sunt de părere că ele au fost bine expuse și bine venite ; căci au adus în discuție părți asupra cărora nu toți sunt de acord, vorbind mai ales de chestiuni de detaliu,despre care au fost opinii diferite.-

Astfel vorbitorii : D-nii Col.Leonescu,Lt.Col.Stănculescu și Maior Mureșteanu,nu sunt pentru a se administra armata de către o intendență civilă,ci prin militari specializați,la părerea lor mă asociez deoarece trebuie să existe un ciment de camaraderie și educație între toate organele armatei și supuse aceluiaș regim de instruire,drepturi și datorii.-

Ideia de obliga pe subofițeri de a avea 4 clase de liceu, a avut adversari în vorbitori,mai ales la Dl.Lt.Col.Stănculescu.- Aici intervine spiritul democratic care ar fi în sprîjinul vorbitorului,mai ales că și școala primară lipsește la mulți din soldații noștri,fără a vorbi de liceu și nu ar fi drept a înlătura multe elemente bune,care s'ar putea instrui în școlile militare,cerându-se obligator și alte certificate dela licee civile.-

Dl.Col.Stănculescu a mai propus ca memoriul ofițerului să fie desființat și ultima caracterizare a șefului din urmă să fie baza clasificării lui.-

Cred că nu ar fi nimerită această măsură ; căci dacă cu memoriu excelent și cu istoric bun al carierei unui ofițer se fac totuși nedreptăți și abuzuri,ce ar fi dacă și aceste elemente ar lipsi la judecarea nedreptăților? Intr'un caz de nedreptate vădită, nu s'ar mai putea avea elemente de judecată în cumpănă cu ultimele caracterizări,relu sau de favoare ; vom da chiar astăzi un caz tipic. Ofițerul om matur se poate mai greu îndrepta cu vârsta și nevoile ei, decât se poate slăbi în valoare și numai memoriul este îndreptarul care ne-ar putea sluji de criteriu complet,pentru a-l judeca ; trebuie însă ca legea să stabilească în timp și în categorie care pedepse pot fi considerate ca mereu apăsătoare în toată cariera ofițerului sau ca ridicătoare a carierei sale.-Așa de pildă două zile de arest a unui subloc.fiindcă a făcut un chef,nu trebuie să-i dăuneze de a ajunge colonel.-

Un alt punct atins în treacăt,dar foarte important,atât de Dl.Col.Stoika cât și de comentatorii,a fost dacă armata pentru nevoile ei va recurge numai la tehnica civilă sau își va avea corpul ei tehnic.-

Din punct de vedere economic,al efectivelor reduse ale armatei,a lipsei marilor industrii de armament și a trebuinței ca și tehnicii armatei,să intre cimentati în categoria militarilor,cum am opinat pentru serviciul de intendență,care de fapt este tot tehnic,chestiunea dă loc la discuții.-

Trebuie însă admis un principiu de bază că : tehnica mi-

00277
litară are astăzi preponderanță mare atât în câmp de luptă cât și strategic ; ea este complicată și complexă ; cere ținerea în curent a armatei cu progresele științelor de tot felul și adaptarea lor la mijloacele de transport și de luptă ; cu aceste cerințe trebuie însărcinat dar un corp de ofițeri cari pe de o parte, să poată prinde și înțelege procesele științifice, ce s'ar putea aplica la armamente, iar pe de altă parte a le găsi întrabuinașea rea în caz de război, adică a avea putere de concepție și de a fi în curent și cu meseria de ofițer pe teren.-

La 1897 a eșit la iveală, pe neașteptate, tunul francez de 75 mm. cu tragere repede, care a revoluționat tehnica de luptă ; germanii nu au putut prinde secretul ; dar speriați, s'au pus pe lucru și au scos și ei un tun Krupp, zis cu tragere repede ; dar de fapt era cu tragere accelerată, adică era inferior mult în tactică celui francez ; acest eveniment a împiedicat pe Wilhelm de a declara război Franței multă vreme, până s'a înarmat mai ale cantitativ.-

Noi nu am putut comanda tunul francez și nici o altă țară, că era secret, dar în 1904 am comandat la Krupp un tun de 75 mm. modificând noi tipul german și ajungând a avea un tun cu tragere repede, nu accelerată și ca putere intermediar ; la acel tun am luat parte activă.-

Franța a reușit a fabrica acest tun (nu de civili ca la Krupp, unde ofițerii germani nu au cultură generală și tehnică suficientă, ci numai pe cea de ofițer, iar inginerii au pe cea tehnică nu și pe cea aplicativă de ofițer) de ofițerii francezi de artilerie din promoția mea și a gen. Sică Popescu dela Polytechnica din Paris ; adică de ofițeri de front cari aveau cultură tehnică suficientă ca și practică de ofițer pentru a concepe un armament potrivit cu progresele științei și cu nevoile câmpului de luptă și-al impune fabricelor.-

Este o mare deosebire între școala Politehnică din Franța și cea din Germania și dela noi, care cultivă și pe ofițerii tehnici.- În Franța intră în Politehnică cam licențiați în științe dela noi, nu bacalaureații și nu învață numai o specialitate ca în Germania și ca la noi, de pildă chimia, ci toate științele superioare ; așa că un elev iese un tehnic specialist ci polytechnic, putând apoi face practică în orice ramură tehnică, că, militară, marină, centrală, etc. Adică elevii ieșiți din acea școală, pot conduce un stabiliment oricât de complicat, căci nu vor fi depășiți în concepție sau control, de nici o specialitate tehnică.-

În Germania și la noi nu este așa ; nu putem pune la arsenalul de construcții director un elev al școlii polytechnice, specialist în chimie, că nu va fi la înălțime.- Aici a stat și stă superioritatea culturală a ofițerului francez față de cel german, în țară unde specializarea e necesară, pentru că tehnica este foarte dezvoltată ; este o tehnică de producție cantitativă și de industrie, mai mult decât calitativă.- O țară mică, cum e a noastră și neindustrială, a imitat în trecut pe francezi în ce privește tehnica militară, dar în ce privește școala, am imitat însă pe germani.-

Înainte de marele război, un grup de ofițeri de artilerie, foști elevi ai politehnicii din Paris, - școală numită cloșca cu puil de aur de către Napoleon, întemeietorul, - conduceau toată tehnica militară ; ei au elaborat caete de sarcini și recepție și au adus țării cea mai modernă armă cu repetiție acea epocă în Europa (Steyer 1893) ; caetul de sarcini al lor a fost adaptat și de Austria ; veni apoi tunul de câmp, după cele care au înarmat cetatea București ; cea mai modernă din orientul nostru, în acea vreme.- Generalul de infanterie Mărdărescu, fără o

pregătire suficientă, s'a înrolat ca tehnic al infanteriei, cu câțiva ofițeri la fel (Generalul Dobre) și a încheiat tehnica infanteriei, care nu a dat rezultate ca în trecut corpul de artileristi și genisti.-

Acestea sunt expuse aici, de unul care a urmărit tehnica armatei spre a arăta că armata de mâine trebuie să aibe o elită de ofițeri cu o cultură militară și cu o cultură politehnică (nu limitată), specializate de executanți, ci de adaptare în concepție și control de armament.-

Această elită trebuie să iasă din școli străine, la fel cu cea franceză, unde cultura științifică nu este dată pentru a scoate un meseriaș specialist de producție, ci generală cuprinzătoare, necesară omului de conducere, care să nu fie la discreția unui brevetat de Stat Major ca ofițer sau a unui inginer specialist ca tehnic pe ambii să-i poată înțelege și conduce.- Numai așa vom putea perpetua tradiția armatei române de ieri, nu cu improvizații de ofițeri tehnici din ofițeri nesuficienți pregătiți ca tehnici, și care caută un plasament la centru.-

Această elită de ofițeri tehnici, se va servi în executarea concepției lor de ingineri civili din industriile noastre sau cele străine, nu primind caietele lor de sarcini, ci impunându-le pe ale sale, așa cum făceau ofițerii noștri tehnicieni în trecut.- Această elită polytechnică să fie deci Statul Major tehnic al armatei care concepe planurile de armamente după nevoile timpului și le impune să le execute corpul tehnic civil național sau străin; pentru a ajunge la aceasta ne trebuie școli polytechnice.-

Pentru a evita ca această elită tehnică, care depune o muncă intelectuală grea de tinere în curent, să nu evadeze către serviciile civile și să rămână în armată, va trebui să fie bine distribuită.-

Dacă nu vom face aceasta, noi țară mică și fără industrie și mijloace mari, vom fi la discreția furnizorilor și a tehnicienilor lor.-

Această elită tehnică nu se poate crea numai în școlile noastre de teorii elementare fără aplicări tehnice, din lipsa marilor industrii.-

Domnul General-președinte dă apoi cuvântul D-lui Col.Stoika.-D-sa răspunde D-lor Colonel Leonescu, Lt.Col.Stănculescu și maior Mureșeteanu; mulțumește pentru sugestiile și apără ceea ce a expus prin argumente hotărâtoare. Ca răspuns la expunerea D-lui General - președinte, D-sa spune că noi suntem o țară mică și că nici odată nu vom fi noi aceia care vom provoca vre-un război.- Războaiele pe care noi le vom face, vor alegea în care vom fi antrenați de o altă putere sau grup de puteri străine și deci acestea, care vor avea nevoie de noi, ne vor și înzestra cu armament.- Mulțumește apoi Domniilor lor că au dat importanța cuvenită acestui subiect.-

DL.General-președinte încheie această chestiune și răspunde D-lui General Zorzor la conferința D-sale "Cadru disponibil" prin următoarele:

Expunerea D-lui Gen.Zorzor a fost de actualitate și a impresionat pe auditor prin descrierea în detaliu a rețelilor care dăunesc în unele instituții militare, arătate de un ofițer de valoare, care a suferit din aceste rele, pornite dela geții din interes personal sau politic rău înțeles, a vorbit deci de lucruri trăite, nu auzite.-

Cunosc cariera și valoarea acestui distins ofițer general și nu cunosc un caz mai grav de nedreptate săvârșită

00273

de freun comandament, contra vreunui comandant.-

Din pricina unui caracter dărz și neîndolnic, șefii săi, generali și ei, prin influența enturajelor lor, nu au luat în vedere activitatea lui cunoscută, exact dată prin memoriu, până la gradul de general, ci de fix frică să nu ia locul, i-au dat în memoriu o notă nedreaptă și profitând și de o lege și mai nedreaptă l-au scos din armată și l-au trecut în retragere, nu în rezervă, deși tânăr.-

Dumnezeu să-i ierte pe doi din aceștia, care au murit executați și pe cel de al treilea să iasă sdravăn din închisoare că generalul Zorzor, sunt sigur că i-a iertat, căci e creștin.-

Iată dar un exemplu : că, ce ar fi dacă n'ar exista memoriul Generalului Zorzor, pe ce s'ar baza aprecierea lui în fața noastră.-

Să-i mulțumim doar pentru frumoasa și emoționanta lui lucrare, care va merge și la centru prin grija noastră și să-l asigurăm de simpatia noastră camaraderescă.-

Această lucrare a Gen. Zorzor a fost în legătură strânsă cu aceia a Col. Stoika, ambele fiind legate pentru cei care se ocupă ca noi cu studiul organizării temelnice, morală și materială a armatei de mâine, armata de pace propriu zisă și pace sufletească în cadrul ofițerimei.-

Se dă cuvântul D-lui Col. Păncu Gh. care l-a cerut înainte de expunerea D-lui Președinte, relativ la conferința D-lui General Zorzor și care atunci nu i s'a acordat.-

D-sa face o scurtă dar foarte clară expunere, lămurind anumite chestiuni în legătură cu corpul ofițerilor tehnici de infanterie. Se dă cuvântul D-lui General Polychroniad care răspunde D-lui Col. Păncu.-D-sa spune că tehnica trebuie separată de oștire.-

Încep răspunsurile la conferința D-lui Gen. Zorzor.- Primul este Dl. Col. Apostolescu Vasile, care arată cum această lege a cadrului disponibil lovește în corpul ofițeresc.-Cu fraze foarte frumoase, exeemple atât de palpabile și argumente atât de hotărâtoare, a făcut ca expunerea D-sale, să fie de foarte multe ori întreruptă de vii aplauze.-Urmează Dl. Maior Mureșteanu care nu a fost lăsat să-și continue expunerea.-

Vine apoi rândul D-lui Maior Pappa, care documentează perfect felul greșit cum s'a aplicat această lege a cadrului disponibil arătând că acele criterii hotărâte prin această lege au fost cu totul în alt mod aplicate, scopul legii fiind cu totul altul.-D-sa este deasemeni viu aplaudat și felicitat de comitet și mulți membrii.-

Cere apoi cuvântul Dl. Colonel Stătescu.-I se acordă și spune că după ce a ascultat cu multă atenție toate conferințele și răspunsurile, ândeamnă să se păstreze etica ce se cuvine.

Domnul General Zorzor se înscrie a răspunde Luni 24 Februarie, la criticele ce au fost aduse conferinței D-sale.-

Plot. maj. Nichita roagă să fie înscris pe ordinea de zi a ședinței dela 24 Februarie pentru a face o comunicare relativă la subofițerii din cadrul disponibil.-După

După ce au fost apoi ascultate știrile emise de posturile de radio străine și expuse de Locot. Valter, ședința ia sfârșit la ora 19,40.-

Drept care a fost încheiat prezentul proces verbal.-

PRESEDINTE,

ss/.General G.I. Negrei

Secretar,
ss/Col. Indescifr.

confid. *Cogil. rez. rd 7. f. 507-560.*

PROCESUL-VIRBAL Nr. 54 din 3.III.1947.

Biroul C.P.M. al P.N.T. s'a întrunit în ziua de 3.III.1947 cu scopul principal de a se vedea stadiul lucrărilor Comisiunii de Organizare de sub presidenția Vice-Președintelui General George Stoika, prezenți fiind: Președinte G-ral G.Negrei, Prim Vice-Președinte Col.Stoika St., Vice-Președinte G-ral Barbu, G-ral Stoika, Col. Stoenescu, secretar și Maior Dristoreanu, ajutor.

Dl.Președinte G-ral G.Negrei exprimă următoarele și le completează prin Secretariat:

I.- În ședința dela 28.II.1947, la care a asistat Dl.Președinte al Capitalei, cu secretarii săi regionali și al Capitalei, s'a accentuat din partea D-lui I.Mihalache și a noastră, mai ales în sensul crizei morale care se agravează și care ne va cere prevedere, muncă și sacrificiu pentru a lupta contra ei.-

Se apropie timpul de hotărâri decisive, din partea adversarilor și de prevedere din partea noastră și a colaboratorilor noștri.

Trebue dar, ca Dvs. șefi în C.P.M. să pregătiți elemente de luptă și de sacrificiu, dintre tinerii dinamici mai ales, cari sub conducerea celor bătrâni, să fie gata a ajuta pe șefii de sectoare și de circumscripții, pentru a pregăti elementele nemilitare din vreme, sub conducerea temeinică a elementelor Dvs., contra oricărei surprinderi; aveți masse populare, dar trebue să aveți și conducere conștientă.-

II.- Nu mi s'a dat încă tabelul complet de militarii, pe grade, vârstă și specialități, cu adrese, telefoane și ocupații; pentru a putea da îndrumări și a organiza aceste specialități cu anumiți șefi; de trei săptămâni am cerut acele tabele !

Este dispoziția Centrului ca toți înscriziți la noi să completeze, în interesul lor, fișele; sunt unii care se fereșc de a-și completa fișa; nu-i nimic, în tabel se va nota în ultima coloană dacă a iscat sau nu fișa, pentru a ști în ce categorie să-l considerăm ca membru al C.P.M.-ului.

Să se știe că recompense și demnitățile se dau de forurile politice, noi numai recomandăm, în baza activității; dar trebue activitate și în domeniul politic.

În fișe se va cere, pe lângă ce scrie în ea și date militare, ca spre ex. vârsta, data părăsirii armatei, cauza, invaliditatea, prizonier sau nu unde și cât, cum a venit, ocupația etc.

III.- În dările de seamă ce se prezintă, trebuie ca lucrarea să fie completă pentru a se putea face discuțiuni asupra lor; unii conferențieri, dintre care chiar Vice-Președintele, nu au depus aceste lucrări în două exemplare: unul la arhivă și unul pentru Centru.

Nu este nimerit ca cineva să ducă personal lucrările la Centru, căci sunt mai de valoare să fie duse cu comentările C.P.M., pentru a nu se arăta spiritul de reclamă personală al autorului, care-i poate fi adesea un dezavantaj față de unii șefi.-

Reclama în politică este necesară, chiar cea personală, dacă mijlocul utilizat este eficient și normal.- C.P.M. face reclamă și membrilor săi, nu numai programului.

IV.- Se va căuta un secretar adjunct în locul Locot.Lăzărescu care rămâne cu biroul de înscriere. Secretarul Col.Stoenescu face parte din Comitet, potrivit art.70 din Regulamentul Capitalei, care este categoric; el este însă prea încărcat de sarcini și trebue un adjunct activ și disponibil.- I. se alătură Maiorul Dristoreanu.

V.- Lucrările comisiunilor trebuiesc prezentate complet și scrise, pentru ca Biroul să aprecieze în deplină cunoștință de cauză și nu să contribuie dela început la ele.-

Să nu se prezinte note dispartate și necomplete, având aerul că Biroul este chemat alle completa.- Comisiunea se poate informa dinainte la membrii Biroului.- Biroul face comentarii și adause numai

numai pe lucrările declarate complete, după părerea Comisiunii care trebuie să aibă o individualitate.

Biroul de directive de conducere, nu este condus, el poate primi numai inițiative noi.-

Biroul aprobă ca Maiorul Dristoreanu să fie secretar adjunct în locul Locot. Lăzărescu și șef al biroului de informații în Comisiunea de Documentare, cu dreptul de a-și alege colaboratori.-

Va lucra ca șef de birou și direct cu Președintele C.P.M.-ului lucrări confidențiale.-

Se admite ca Locot. Vasiliu R. să țină locul și să ajute pe Locot. Lăzărescu în Biroul de înscrieri și corespondență.-

VI.- După aceasta, Dl. Gral Gr. Stoika expune biroului oarecare opinii și aduce la cunoștință lucrările făcute de Birou, care nu erau la ordinea zilei, dar sunt primite și debătute, mai ales că multe erau deja în aplicare și toate enunțate în recomandările făcute în ședințele plenare.-

Chestiune expuse de Dl. Gral Stoika sunt:

a) Principii asupra organizării armatei (recrutare, încadrare, instruire și dotare).

b) Necesitatea de a studia mai în detaliu conferința D-lui Col. Stoika St.-

c) Sugerează ca Biroul C.P.M. să se întrunească mai des, adică la 15 zile.

d) Lipsurile membrilor la comisiile de specialitate să fie aduse la cunoștință în adunarea de Luni.

e) Să se țină evidența prezenței membrilor în comisiile speciale.

f) Asistența D-lui Președinte al C.P.M.-ului să fie mai frecventă la comisiile speciale.

g) Problemele ce se supun să fie discutate în prealabil în Biroul C.P.M. și apoi să fie citite în fața asistenței Lunea.

h) Membrii C.P.M. să contribuie pentru organizarea Clubului Capitalei, sub formă de bani sau mobilier.

i) Dl. Gral Stoika a expus apoi atribuțiunile comisiilor organizării și documentare și studii.-

VII.- A expus apoi în scurt rezumat ciorna proiectului de organizarea armatei; urmând ca ședința viitoare să fie expus complet și atașat la procesul-verbal ce se va încheia.

Președinte
General G. I. Merg

Secretar

00276

PROCES - VERBAL

Nr.5 din 3 Martie 1947.

Biroul C.P.M. al P.N.T., s'a întrunit în ziua de 3 III. 1947, cu scopul principal de a se vedea stadiul lucrărilor Comitetului de Organizare de sub Președinția Vice-Președintelui General GEORGE STOIKA, prezenți fiind: Președinte General C. NEGREI, Prim Vice-Președinte Col. STOIKA ST., Vice-Președinte G-ral BARBU, G-ral STOIKA, COLONEL STOENESCU, secretar și Major DRISTO-REANU, ajutor.

DI. Președinte G-ral C. NEGREI exprimă următoarele și le completează prin secretariat:

I/. În ședința dela 28.II.947, la care a asistat DI. Președinte al Capitalei, cu secretarii săi regionali și al Capitalei s'a accentuat din partea d-lui I. Mihalache și a noastră, mai ales în sensul crizei morale care se agravează și care ne va cere pe vedere, muncă și sacrificiu pentru a lupta contra ei.

Se apropie timpul de hotărâri decisive, din partea adversarilor și de prevedere din partea noastră și a colaboratorilor noștri.

Trebue dar, ca Dns. șefi în C.P.M. să pregătiți elemente de luptă de și de sacrificiu, dintre tinerii dinamici mai ales, care sub conducerea oelor bătrâni, să fie gata a ajuta pe șefii de sectoare și de circumscripții, pentru a pregăti elementele nemilitare din vreme, sub conducerea temeinică a elementelor Dns. contra oricărei surprinderi; aveți mase populare, dar trebue să aveți și conducere conștientă.

II. Nu mi s'a dat încă tabelul complet de militarii, pe grade, vârstă și specialități, cu adrese, telefoane și ocupații, pentru a putea da îndrumări și a organiza aceste specialități cu anumiți șefi; de trei săptămâni am cerut acele tabele!

Este dispoziția centrului ca toți înscrizii la noi să completeze, în interesul lor, fișele; sunt unii care se fereșc de a-și completa fișa; nu-i nimic, în tabel se va nota în ultima

.//.

00272

colocând dacă a iscălit sau nu fișă, pentru a fi în ce categorie să-l considerăm ca membru al C.P.M.-ului.

Să se știe că recompense și demnitățile se dau de forurile politice, noi numai recomandăm, în baza activității; dar trebuie activitate și în domeniul politic.

În fișă se va cere, pe lângă ce scrie în ea și date militare, ca spre ex: vârstă, data părăsirii armatei, invaliditatea, prizonier sau nu unde și cât, cum a venit, ocupația etc.

III.- În dările de seamă ce se prezintă, trebuie ca lucrarea să fie completă pentru a se putea face discuții asupra lor; unii conferențieri, dintre care chiar Vice-Presedintele, nu au depus aceste lucrări în două exemplare; unul la arhivă și unul pentru Centru.

Nu este nimerit ca cineva să ducă personal lucrările la Centru, căci sunt mai de valoare să fie duse cu comentările C.P.M., pentru a nu se arăta spiritul de reclamă personală al autorului, care-i poate fi adesea un dezavantaj față de unii șefi.

Reclama în politică este necesară, chiar cea personală, dacă mijlocul utilizat este eficient și normal.-C.P.M., face reclamă și membrilor săi, nu numai programul.

IV.- Se va căuta un secretar adjuncț în locul Lt. Lăzărescu, care rămâne cu biroul de înregistrare. Secretarul Col. Stoienescu face parte din Comitet, potrivit art. 70 din Regulamentul Capitalei, care este categoric; el este însă prea încărcat de sarcini și-i trebuie un adjuncț activ și disponibil.- I. se alătură Mădărușu Drăgășanu.

V.- Lucrările comisiunilor trebuie prezentate complet și scrise, pentru ca Biroul să aprecieze în deplină cunoștință de cauză și nu să contribuie dela început la ele.-

Să nu se prezinte note disperate și necomplete, având aerul că Biroul este călănat alle completa.- Comisiunea se poate informa dinainte la membrii Biroului.- Biroul face comentarii și aduce numai pe lucrările declarate complete, după părerea Comisiunii care trebuie să aibă o individualitate.-

Biroul de directive de conducere, nu este condus, el poate primi numai inițiative noi.-

././.

0028
Biroul aprobă ca Matorul Dristorianu să fie secretar adjuncț în locul locot. Lăzărescu și șef al Biroului de informații în Comisiunea de Documentare, cu dreptul de a-și alege colaboratori.-

Va lucra ca șef de birou și direct cu președintele C.P.M.-ului lucrări confidentiale.-

Se admite ca Locot. Vasilău R. să țină locul și să ajute la Locot. Lăzărescu în Biroul de inserție și corespondență.-

VI.- După aceasta, Dl. G.-ral GR. STOICA expune biroului oarecare opinii și aduce la cunoștință lucrările făcute de birou, care nu era la ordinea zilei, dar sunt primite și dezbătute mai ales că multe erau în deja în aplicare și toate enunțate în recomandările făcute în ședințele plene.-

Chestiune expuse de Dl. G.-ral STOICA sunt:

a/. Principii asupra organizării armatei /recrutare, încadrare, instruire și dotare/.

b/. Necesitatea de a studia mai în detaliu conferința D-lui Col. STOICA ST.-

c/. Sugerează ca Biroul C.P.M. să se întrunească mai des adică la 15 zile.-

d/. Lipsurile membrilor la comisiile de specialitate să fie aduse la cunoștință în adunarea de Luni.

e/. Să se țină evidența prezenței membrilor în comisiile speciale.-

f/. Asistența D-lui Președinte al C.P.M.-ului să fie mai frecventă la comisiile speciale.

g/. Problemele ce se supun să fie discutate în prealabil în Biroul C.P.M. și apoi să fie citite în fața asistenței Lunea.-

h/. Membrii C.P.M., să contribuie pentru organizarea Clubului Capitaliei, sub formă de bani sau mobilier.

i/. Dl. Gen. STOICA a expus apoi atribuțiunile comisiilor organizării și documentare și studii.-

VII.- A expus apoi în scurt rezumat circa proiectului, de organizarea armatei; urmând ca ședința viitoare să fie expus complet și atașat la procesul-verbal ce se va încheia.

Președinte,

se/General G.I. Negrei.

copie. rez. vol. 7 f. 461-462 00279

PROCES - VERBAL Nr. 46

Astăzi, anul 1947, luna Februarie, ziua 24.

Sedinta Cercului, este deschisă la ora 17.20, sub preşedinţia D-lui Gen. GABRIEL NEGREI.

Sunt prezenţi 104 membri.

Sunt înscrişi membrii noi în partid în cercul nostru profesional: Dl. Vice-Amiral Georgescu şi Dl. Lt. Col. De Inf. Chirişescu Nicolae. D-lor sunt primiţi cu aclamaţii. - Dl. Vice-Amiral Georgescu, uchi simpatizat al P.N.T. răspunde în câteva cuvinte foarte însufletite la entuziasta primire ce i s'a făcut. -

Dl. G-ral Preşedinte dă cuvântul D-lui Col. CANTEA, care î-şi roteste conferinţa despre: dezarmarea şi apărarea naţională. - Cu data istorice şi cu statistici precise, D-sa demonstrează că pacea nu este decât o posibilitate vremelnică. - Cu declaraţii făcute de oameni mari politici, conducători de popoare şi de acei cari se străduiesc astăzi să furească pacea, a demonstrat apoi că acum se tinde mai mult spre înarmare decât dezarmare. Prin aceasta, D-sa a arătat creşterea unei serii întregi de probleme, care fiecare în parte formează un studiu amplu pentru specialiştii. Se înscriu pentru a comenta conferinţa D-lui Col. CANTEA D-nii Col. DUMITRESCU C-TIN şi PANCU GHEORGHE. Dl. General Preşedinte dă apoi cuvântul D-lui General ZORZOE, care citeşte darea de seamă a comisiunii judiciare în care au fost arătate şi numărul membrilor prezenţi ai acestei comisiuni.

Dl. Gen. DICULESCU arată că din cauza vieţii de azi, care este foarte grea, sunt scuzabile şi anumite absenţe. - Cere apoi să fim puşi la curent cu liniile generale de doctrinare ale P.N.T. -

Dl. Gen. Preşedinte răspunde că Dl. Gen. DICULESCU are dreptate dacă n'a citit broşurile P.N.T., D-sa promite că va vorbi în această chestiune; apoi roagă pe Dl. Ing. STEFAN MIHAESCU, Preşedintele Cercului Profesional al Inginerilor, care ne-a

onorat astăzi cu prezenta D-sale să dea oarecari explicații în această privință.-

Dl. Ing. Mihăescu spune că P.N.T., fi este astăzi foarte greu să facă publicații din cauza cenzurei, dar speră că în curând aceasta stare va înceta. D-sa mai spune o serie întreagă de chestiuni în legătură cu politica care sunt completate de Dl. General Președinte. Să dă apoi cuvântul D-lui Colonel Apostolescu care propune ca la întocmirea viitoarelor legiuiri, pe care va executa comisia juridică, să participe toți specialiștii; cu această ocazie se înscrie în această comisiune pentru a lua parte la întocmirea legii de reintegrare a ofițerilor din C.D.-

Răspunde Dl. Col. STOICA: D-da spune că stabilitatea ofițerilor a fost mai mult atacată și că a însărcinat pe Dl. Maior PUPPA să înscrie pe domnii membrii care doresc a colabora în această problemă.

Dl. General BUTOIANU arată că altă problemă este aceea a I.O.V.R. D-sa se înscrie cu o comunicare în acest subiect.

Să dă cuvântul D-lui G-ral Georgescu care spune că dacă nu ni se dă totul în privința doctrinei P.N.T., să ni se spună măcar ceva. D-sa mai cere ca fiecare din membrii să răspundă la conferința D-lui Col. Cantea în diferite probleme din seria expusă de D-sa.

După ce este anunțată pentru Vineri, 20. II. 1947, o ședință plenară, în care vom avea ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~ cinstea să fim prezidați de Dl. Ion Mihalache ședința la sfârșit la orele 19.

Drept care s'a încheie prezentul proces-verbal.

Președinte.

Secretar,

ss/General G.I. Negrei

C O P I E

Reprimat 7. f. 568-571

(Cu anexă: procesul verbal
Nr. 45 din 17. Febr. 1947.)

0281

ARMATA DE MAINE

=====

din
proiectul de program de guvernare.
(de col. St. Stoika din CPM).

Înainte de a discuta programul nostru de reorganizare a armatei, trebuie să fim de acord, că prin crearea Organizației Națiunilor Unite, nu se exclude războiul din raporturile dintre state. Războiul va dăinui și în viitor, după cum a dăinuit și în trecut.

Din această cauză, tratatele de pace prevăd un efectiv plefonat de armată, chiar pentru statele învinse și nu limitează în nici un fel pe acela al națiunilor unite, ceea ce dovedește, că chiar această organizație își dă seama, că nu poate elimina războiul. Deci cu atât mai mult, trebuie să fim convingși de acest adevăr noi, care trăim în regiunea de ciocnire de interese a marilor puteri și care știm, că liniștea de astăzi - ca și cea din trecut - este în funcțiune numai de echilibrul de forțe dintre marile puteri antagoniste.

Rezultă dar, că trebuie să avem armată.

Și că această armată, ca să-și îndeplinească misiunea, nu poate fi decât expresiunea forței maxime a națiunii.

Firește este atunci, să ne întrebăm, dacă ultimele progrese tehnice militare - care culminează prin plasmuirea bombei atomice - nu sunt de natură, să revoluționeze organizația din trecut a armatei noastre și să o pună pe niște baze insubordabile, atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere financiar.

Arme, care au îngrozit lumea, au apărut și în trecut - de pildă : gazele toxice, războiul microbian, gronțul dum-dum, etc., dar, tocmai din această cauză, au fost eliminate, prin convenții internaționale, din arsenalul de luptă al omenirii.

Aceeași soartă va putea avea și bomba atomică, ca și orice altă născocire similară.

./.

M.C.

Deci, revoluția, nu.- Evoluție, da.

Totuși se poate obiecta, că chiar în evoluție, nu vom putea ține pasul cu armatele moderne ale marilor puteri - stăpâne pe toate izvoarele tehnice și industriale - din cauza slăbelor noastre mijloace financiare, ca și din cauza restricțiilor tratatului de pace.

De fapt, noi nu avem de luptat, de bună voie, cu marile puteri; iar când vom fi siliți în viitor s'o facem, puterile, cari ne vor obliga la acțiune, vor avea și datoria - ca în trecut - să ne și înzestreze.

Misiunea noastră principală, însă, este să facem față incidentelor cu micile state-limitrofe și, mai ales, să prevenim aceste incidente prin respectul impus de forță; fiindcă marile puteri nu se angajează în aventuri cu ușurința cu care o fac statele mici, care nu au prea mult de pierdut; așa că pericolul agresiunii din partea unei mari puteri este mai puțin probabilă.

Dar, ori care ar fi misiunea armatei noastre, un lucru este cert: pericolului național, trebuie să-i facă față națiunea întreagă. Și, ca atare, sarcina noastră este să instruiim pe rând întregul contingent anual recrutabil.

Cum îl vom instrui din punct de vedere profesional, vom vedea mai departe. Reținem numai, că efectivul contingentului anual este de circa 150.000 oameni ($\approx 1/100$ din totalul populației) și că, tratatul de pace ne limitează 138.000 oameni pentru totalul întregului efectiv al armatei de timp de pace, compusă din cadre ofițerești, cadre trupă și contingent recruți.

Deși parcă se exclud, aceste două cifre sunt conciliabile între ele; așa că, prima problemă care se impune analizei și studiului cercului nostru profesional, s'ar putea formula astfel :

Să se găsească organizația militară, care - încadrată în tratatul de pace - să mărească la maximum puterea defensivă a națiunii și să influențeze cât mai puțin puterile ei productive.

Dau câteva indicații asupra felului cum se pot concilia cele două cifre arătate mai sus.

Contingentul recrutabil anual - de circa 150.000 oameni - nu a fost adus integral în cazărmi niciodată, fiindcă din el au fost eliminați reformații - adică cei cu incapacități fizice, și scutiții, - factor productiv necesar economiei naționale - pe care armata i-a folosit ca atare și pe timp de război, mobilizându-i pe loc. Și cum știm, că un luptător de pe front trebuie să fie aprovizionat cu circa 12 oameni din spate, se înțelege ușor că procentul scutiților poate fi mărit în ordinea de preferință a mobilizării industriale.

Prin aceste scutiri, se poate impune și o politică economică, de care trebuie să ținem seama în primul rând pe care trebuie să o cunoaștem dela cercul nostru de studii.

În orice caz, numărul anual al scutiților nu poate trece peste o limită, ce se poate stabili ușor prin studii.

Este mai mult decât probabil că numărul anual al scutiților și reformaților, nu va putea trece de 50.000 de oameni și ca atare, că efectivul recrutabil anual va fi de circa 100.000 de oameni.

În cazul acesta, efectivul cadrelor, - ofițeri și trupă - va fi de aproximativ 38.000.

Din această constatare, decurg două probleme care mi se pun :

- 1). Compoziția acestor cadre.
- 2). Durata serviciului militar activ.

Fără multă analiză, se poate înțelege, că durata serviciului activ nu va putea fi mai mare de un an și, ca atare, că, afară de subofițerii reangajați nu vom putea conta pe o trupă de cadre - cum ar fi contingentele mai vechi - care să colaboreze la instruirea contingentelor de recruți.

Ni se pun atunci următoarele probleme :

- 1). Ridicarea nivelului pregătirii profesionale a cadrelor.
- 2). Sporirea procentuală a instructorilor.
- 3). Colaborarea directă a armatei cu școala și cu alte instituții.

În mod special va trebui, să ne ocupăm de pregătirea profesională a subofițerilor reangajați. Ținând seama de

marele număr al frecvențelor liceelor - sau școlilor echivalente - care nu au posibilitatea să termine școala, cred că este oportun să se recruteze subofițerii reangajați numai din absolvenții a cel puțin patru (4) clase de liceu).

Prin acest procedeu, se rezolvă o problemă socială și se ridică nivelul cultural al acestei categorii de instructori, sporindu-li-se aportul în misiunea ce le revine, ca și autoritatea.

În același timp, vor trebui revizuite programele analitice ale tuturor școlilor ofițerești - școala militară, școala specială și școala superioară de război - eliminându-se atât balastul cât și suprapunerile, reducându-se numărul anilor de școală de la 6 ani la 4 ani și impunându-se tuturor ofițerilor terminarea celor 3 școli.

Concomitent, ofițerii combatanți și subofițerii combatanți vor trebui scoși din orice fel de atribuțiuni administrative; iar centrele de instrucție vor trebui să ia o dezvoltare specială, pentru a putea să reîmpodățească periodic cunoștințele cadrelor, să alcătuiască - supraveghearea M.S.M. - regulamentele și doctrina de luptă și, la rigoare, pentru a colabora la instruirea contingentelor de recruți în domeniile în care se vor lipsi stocurile de arme necesare întregului efectiv.

Dacă nici în felul acesta nu se va obține procentul necesar de instructori, este absolut necesar să studiem și ipoteza trecerii cadrelor necombatante în bugetele altor departamente și chiar folosirea lor ca personal civil.

O mare importanță va trebui dată pregătirii ofițerilor de rezervă, al căror efectiv și importanță trebuie să crească în aceeași măsură, în care trebuiesc micșorate efectivele școlilor militare de ofițeri activi, micșorare impusă nu numai de tratatul de pace, dar, mai ales, de necesitatea de a nu se mai bloca avansările. Prin colaborarea sublocotenenților, și, uneori, chiar a căpitanilor de rezervă la misiunea de instructori se rezolvă problema blocării avansărilor, problema pensionărilor premature, ca și problema întreținerii pregătirii de război a ofițerilor de rezervă.

Dar, reducerea duratei serviciului militar activ mai pretinde, ca recrutul să intre în cazarmă cu o disciplină și o pregătire morală, pentru ca, în timpul scurt de activitate, să poată asimila ușor cunoștințele profesionale.

Acest aport premergător nu poate fi cerut decât școlii, care poate apăsa pe pregătirea națională, pe pregătirea cetățenească, ca și pe unele acțiuni de disciplină, încadrate în programele școlare după o judicioasă repartitie de atribuțiuni stabilite de comun acord între armată și școală.

+
+ +

Aceste probleme soluționate, se poate spune, că organizarea armatei pentru perioada critică impusă de tratatul de pace se poate efectua în mod satisfăcător față de imperativele naționale și se vor putea trece în programul de guvernare al partidului.

Studiul revine comisiei de organizare, care va încredința fiecare problemă unei subcomisiuni mixte, adică, alcătuită din membri activi ai partidului, complecși cu elemente de specialitate din categoria simpatizanților, sau a celor neîncadrați în partidele politice.

Lucrarea va trebui să fie terminată până la 1 Mai a.c. când va fi prezentată biroului cercului profesional militar, pentru a fi discutată și amendată și, numai după aceea, se va înainta cercului de studii.

+
+ +

Programul de guvernare a partidului, însă nu se poate mărgini numai la reorganizarea armatei. El trebuie completat cu măsuri de epurare și de redresare morală și cu soluțiuni practice de garantare a stabilității ofițerului în carieră, de îmbunătățirea situației lui materiale - pe timpul activității ca și după trecerea sa la pensie - și de eliminare a posibilității folosirii bunului plac, atât la avansări, cât și cu ocazia mutărilor.

O parte din aceste studii au și fost transformate în proiecte de legi de comisiunea noastră juridică; iar restul

se află în stare embrionară de studiu la comisia de organizare.

În ceea ce privește organizarea armatei pe unități și servicii, aceasta va forma obiectul unui studiu aparte, care nu poate să intre într'un program anticipat de guvernare până când nu vom poseda textul integral al tratatului de pace, cu care să ne verificăm.

(Lucrarea de față a fost întocmită în formă de conferință la Sfatul CPM de colonel Stefan Stoika vice președinte ; în ciclul de conferințe din program. Conferința a dat loc la discuții care se văd rezumate în proces verbal Nr.45 din 17 Februarie 1947 aici alăturat; ea a fost bine apreciată și bine venită.

Președintele C.P.M. General G.I.Negrei).

PROCES - VERBAL Nr. 48
=====

Astăzi, anul 1947, luna Martie, ziua 10.

Sedinta Cercului este deschisă la orele 17.20 sub
presedintia D-lui General Gabriel Negrei.

Sunt prezenti 80 membri.

La cuvântul Dl. Presedinte Negrei cu privire la con-
ferinta D-lui Col. Cantea "Armare si Dezarmare" si spune urmă-
toarele:

Conferinta D-lui Col. Cantea, despre înarmare si de-
zarmare are legătură cu cea cu privire la organizarea armatei
a fost un rezumat bine expus al ideilor generale, care circu-
lă astăzi în opinia mondială și este potrivit a mai fi dis-
cutat, tocmai când ideile se desbat si la Moscova între ma-
rile puteri.

În cele ce am expus la 28 Febr. în prezenta D-lui Pre-
sedinte al Capitalei, am afirmat pe scurt că înarmarea este
ceva natural si dezarmarea o iluzie. Mai adaug următoarele
astăzi, când se discută la Moscova aceiași chestiuni:

Noi suntem azi o academie, nu de înalte studii, ci de
studiul elementar al chestiunilor care frământă lumea, spre
a pune în curent tineretul care ne este pus sub conducere.
Noi bătrânii nu am avea aceiași nevoie și de aceea, poate ne
găsesc că vorbim adesea lucruri neinteresante pentru noi.

Cu scumpetea de astăzi, tineretul nu are alt mijloc
de a ne ține la curent cu cele ce-l interesează, cu element
viabil în acest partid si care nu trebuie să ne rătăcească
în noianul de stiri.

Data trecută, un membru al cercului nostru a cerut
concluzii practice, aplicative din expunerea D-lui Col. Cantea
desigur că acest lucru ar fi de dorit; dar în cazul prezent
concluziile ar fi premature și pretentioase, dacă nu chiar
răscante; deoarece nu se cunosc încă nici concluziile Con-
ferintei dela Moscova. Putem totuși face ipoteze asupra, de o
pildă, îndatoririle noastre, ale P.N.T. privite cu situația

si a pune oarecare probleme în stadiu sau în discutie si care ne-ar privi; cum ar fi asupra: educatiei în scoli pentru copii si adulti cum se practică în alte țări, recrutarea, pregătirea premilitară, în raport cu obligatiile tratatelor, înărmarea industriilor, mobilizarea morală, formarea cadrelor, stabilirea ideilor în privința aliantelor cu alte puteri, ipoteze asupra unor conflicte posibile cu vecinii mai ales, etc.

Cine dorește si vrea să se înscrie la una din aceste probleme, ne face un serviciu.

x
x x

Pe noi ne-ar privi, deocamdată, cum am mai spus, să vindecăm criza morală, cauza a mai tuturor relelor de care suferim înarmând sufletele cu dorință de îndreptare către: armamente, materiale si putere fizică, pentru moment, cel puțin, avem; înarmarea materială, însă, fără cea morală, este chiar periculoasă pentru existența socială; știință fără cunoștință este ruina sufletească, spunea un filosof.

Am avut legi si regulamente bune; a fabrica numai legi noi, rigide si reci, care nu se aplică, nu-i rolul unui partid serios si cu rădă pentru mai bine. O lege bună, fără însuflarea voinței si a dorinței de a o aplica, strică morală socială. Avem dar obligația personală către Partid, de a ne sili să pregătim acest tineret desorientat prin starea de lucruri de astăzi si să-l convingem că viitorul depinde de el.

Inarmarea este o lege naturală

Nu numai vietuitoarele, dar si plantele, sunt înarmate de natură pentru lupta lor pentru existență. Numai moartea le dezarmează.

Omul are o armă în plus, care-i dă supremația: inteligența însoțită de vorbire. El luptă pentru existența sa contra naturii si contra omului, în familie, în trib, în națiune si în lume; cu toate armele fizice si spirituale, către lumea se înmulțește si Globul este limitat; așa că lupta pentru existență devine tot mai aprigă si mai feroce. Cândițiv la germani mai mult decât la triburile sălbatice, în cântărirea ferocității ce se pune în lupta pentru spațiul vital al unui popor. Cât timp vor exista deosebiri de gândire, educație, avere, evoluție, apetituri etc. între oameni, popoare sau națiuni pe glob, vor exista lupte

///

de toate felurile și înarmări sufletești, economice, politice și materiale; ultima armă este bomba atomică, vor reinvia probabil și invaziile ca în vechime, căci sunt popoare în dezechilibru.

Națiunile Unite și pe timpul cât vor putea fi unite, încearcă acum o limitare a înarmărilor și o impunere cu forță a unei păci generale. Dar prin pacea impusă, se prepară lumea la războiu și prin războiu se pregătește o nouă pace a.m.d.

Se începe acum prin a dezarma pe adversarii probabili, pentru a nu fi silite națiunile unite a se înarma ele prea mult. - Or, dezarmarea produce înarmarea sufletească. După jena a venit revanșa și atunci se păstrează de unele națiuni amenințarea cu bomba atomică, ca o siguranță. Dar bomba atomică, care desparte lumea în două părți rivale; Rusia care secretul ei fără a permite controlul la ea că poate îl caută pe cel secret și America care are secretul și nu-l dă fără control și garanții spre a nu fi supărată de cei de rea credință.

Pe lângă dezarmarea adversarului și cu grija că el se va înarma sufletește, națiunile unite caută a se alia între ele din vreme, contra noilor agresiuni probabil /Anglia-Franța, Rusia-Franța, Anglia-Rusia, Anglia-Statele Unite etc./ și caută să descopere pe acelea care s'ar pregăti în secret. - Acest procedeu este de fapt o înarmare.

x
x x

În vechime era posibil să distrugi un adversar, făcându-l aproape inofensiv /cartagina, Constantinopol, etc./. Astăzi atât față în față două marigrupări de popoare rivale, ce nu pot distruge una pe alta, a treia sau a patra grupare, se află neutră și poate interveni undeva și cândva; deși siguranța este redusă pentru o pace mondială. Înarmarea este dar, naturală și chiar eternă; căci dacă deoparte Europa convine la o pace durabilă, restul lumii este în așteptare și revoluție.

Dezarmarea este o iluzie. rezultată din cele arătate până aci că este câteodată temporală și parțială, sau teoretică. Pentru o țară mică și fără industrie ca a noastră și având în vedere că războaiele vor fi mondiale, iar cele locale vor fi oprite adesea la Liga Națiunilor, se impune mai întâi, cum am, o înarmare morală, apoi una materială, cât va permite spiritul democrat, starea economică și tratatele de pace; aceasta înarmare să fie în vederea linistei interne și cu vecinii, care au

ambitiu ce nu le convin. Armata noastră să fie nu numai un rezervor de forțe fizice suficient ci și o școală de însușire morală a națiunii, o școală a tineretului.

Rolul elementelor de elită din care facem parte, a obligat de a se ocupa și de înarmarea morală și spirituală a acestui popor în cadrul P.N.T., lucru destul de greu în condițiile de astăzi, credem totuși că vom reuși căci poporul nostru crede în biserică și iubeste armata; el nu se înșală în hotărârile lui, mai ales când i se arată de la ce suntem și vedem singuri ceea ce putem fi; armata a dovedit-o în ultimele alegeri când a simțit că i se atacă drepturile lui ancestrale și că noi suntem de partea lui. Sunt sigur că într'un sat românesc numai un singur militar dintre Dvs. la alegeri va putea obține rezultate mult mai bune, decât o ceată de demagogi în care poporul nu mai are încredere. Dl. G-ral Zoror, răspunde tuturor celor care au luat cuvântul în privința problemei cadrului disponibil.

- Dl. Col. Dumitrescu face o serie de relatări cu privire la armare și dezarmare în legătură cu conferința Col. Cantea.

- Dl. Col. Panou completează cu o serie de date și citate conferința Col. Cantea.

- Dl. Col. Gheorghiu, pune concluzii în chestiunea cadrului disponibil și a organizării armatei.

- Dl. Col. Cantea răspunde tuturor celor care l-au interpellat cu privire la conferință.

- Dl. Col. Stătescu, face propuneri cu privire la înscrieri. Inscriserile să se facă pe coli de hârtie neimprimată și să se trimită la Circumscripții. Membrii să intre în ~~explicat~~ în circumscripția respectivă.

- Dl. Președinte Negrei, în legătură cu înscrierile, cere de că trebuiesc lăsate aceleași demersuri. Majorul Dristoreanu este numit secretar în lipsa Col. Stoianescu. Slt. Vasiliu în locul Slt. Lăzărescu. Slt. Walter numit secretarul Majorului Dristoreanu.

- D-nii membri sunt rugați a dona pentru Casa de Sfar a Capitalei mobilier și bani.

Sedintele plenare, cu începere de la această dată, vor avea loc în fiecare Vineri din săptămână.

Comisiile se întrunesc astfel: Miercuri Comisia Juridică; Joi Biroul C.P.M., iar Lunea Comisia Organizării.

Sedinta la sfârșit la orele 19.30.

Dept care s'a încheiat prezentul proces-verbal.

Președinte.

ss/Gen. Genrei

Secretar,

PROCES VERBAL Nr. 49

Astăzi anul 1947 luna Aprilie ziua 4 a avut loc la Clubul central o şedinţă planară a Sfatului Cercului Profesional Militar al Capitalei, sub preşedenţia Dlui General Gabriel Negrei, preşedintele Comitetului, cu asistenţa următorilor membri:

1. Dnul general Stoika Grigore
 2. Col. Stoenescu C-tin
 3. Cpt. Zaharia Marin şi
 4. Sub lt. Walter I. Paul.
- şi 42 auditori.

Dl. Preşedinte deschide şedinţa la ora 17.15 - D-se dă cuvântul Dlui Col. Mihăilescu care citeşte declaraţiile făcute presei străine în ziua de 4.IV.a.c. de către Dl. Preşedinte Iuliu Maniu.

Se dă apoi cuvântul Dlui Col. Stătescu care cere ca în Comitet să fie cooptaţi ofiţeri din cadrul disponibil şi propune pe Dnul Vice amiral Georgescu, Dnul Col. Apostolescu şi Dl. Maior Pappa.- După foarte puţine discuţiuni Sfatul, membri prezenţi din Comitet şi Dnul Preşedinte.-

Dl. Preşedinte, având în vedere că o parte din Comitet are momentan şi delegaţia Centralului dea se ocupa şi cu org. CPM pe judeţe, cum şi faptul că câţi va membri sunt siliţi a lipsi de la aprobă propunerea Dlui Col. Stătescu şi înlocuieşte în plus pe plut. Albu cu plut. Ganceruc şi aprobă în comitet şi un ofiţer inferior deblocat Sb. Lt. B. Vasiliu.

Dl. General Preşedinte face o expunere asupra organizării cercurilor profesionale militare pe judeţe şi pe capitală, lămurind astfel că Cercul nostru este al Capitalei în mod definitiv până la noi alegeri.

Este adusă la cunoştinţa sfatului, organizarea cercurilor profesionale pe cele şapte judeţe care s'au constituit.- Această organizare se face până acum sub dirijarea Dlui Gen. Negrei cu însărcinarea specială ce are de la Dl. Preşedinte al partidului.

Se dă apoi cuvântul Dlui Maior Pappa care cere ca pentru accelerarea lucrărilor comisiei juridice să se înfiinţeze sub-comisii.- Dl. Preşedinte nu numai că aprobă, dar arată că a

00292
făcut chiar recomandățiuni în acest sens și va da instrucțiuni. În legătură cu aceasta, Dl. Gen. Președinte arată că Dl. gen. Butuciu a prezentat o introducere asupra problemei I.O.V.R. pe care Dsa o predă comisiei juridice pentru a o completa cu propunerile respective.-

Este luată în discuție ordinea conferințelor, hotărându-se ca ea să fie aceea în care subiectele care tratează punctul nostru de vedere profesional să aibă prioritate. Astfel este fixată pentru ședința următoare, conferința Dlui Col. Mihailescu despre "Armata și Democrație" dupăcare să urmeze aceea a Dlui Maior Fetecău despre "Statutul și Programul Partidului și Statul Național Tărănesc".

Secretarul face o expunere asupra cazului Capitanului Ghimpețeanu petrecut cu ocazia distribuirii ajutorului American în regiunile infometate.

Dl. Președinte dispune ca să fie adus în fața comisiei de disciplină.- De asemeni și Sub Lt. Lăzărescu care are diferite reclamațiuni de împrumut de efecte și nerestituire.-

Dupăce ședința viitoare este fixată pentru Vineri 9 Mai a.c., ședința este ridicată la ora 19.-

Drapt care a fost încheiat prezentul proces verbal.-

PRESEDINTE,
General, ss. G.I. Negrei.

Secretar,
Colonel,

P.N.T.

C.P.M.

(Stampila) Cercul Profesional
Militar Central P.N.T. Iuliu
Maniu

PROCESUL VERBAL Nr. 50 din 27 Iunie 1947.

Dl. Președinte, General G. Negrei expune apoi următoarele:
Incep prin o explicație ce ne poate servi.

I. In prima ședință de sfat, după sărbătorirea învierii, se cuvine să ne încurajăm cu speranța că va învia și în inimile românești, încrederea în mai bine și o înțelegere binefăcătoare, în treburile din țară și mai ales o înțelegere binefăcătoare, între aliați, spre a putea fi descătugați de grijile și nevoile de astăzi și să putem să ne asigurăm, în mod de neîntăgăduit, de aceasta înviere, cum a făcut APOSTOLUL TOMA, care la început nu crezuse în înviere. (Astăzi este tocmai ziua în care la Paris începe între Aliați discuția asupra propunerilor Marschal de refacere a Europei, în care suntem și noi socotiți !)

Nu ne întrânim aici pentru a critica, ci ca să ne deslușim și să ne unim în gânduri bune; suntem o organizație politică care se conduce numai după judecată conducerii PNT, partid politic democratic de ordine și care a fost confirmat de țară.

Se pare însă că suntem bănuți de subversivitate, adică de acțiune clandestină; nimic mai fals decât această bănuială.

Suntem o grupare de cadre militare din PNT., provenite din activitate, grupare cu caracter serios, statuar, de ordine și de preocupări frumoase, cari va aduce mari foloase sociale și politice, de oarece ea cuprinde energii cultivate, competente și conștiente, de toate vârstele și specialitățile, atașate ideologiei PNT.; adică de democrație românească foarte apropiată de cea socialistă (laburistă).

S'a văzut că unii din noi sîntem pe lista neagră, ca suspecti; că sunt siliți a se ascunde etc., nu pricepem de ce ni se face acest fel de reclamă; noi nu avem nimic de ascuns, nimic suspect sau de sabotare; suntem legalisti.

Cine dorește să ne cunoască mai bine, cine suntem, să citească statutele PNT., sau să vină să ne ceară nouă deslușiri; căci în arhivele CPcM., nu se găsește nimic secret, care să justifice grija autorităților; militarii înscrși în mare număr, în PNT., fac parte din CPM. și sunt înscrși pe față, nu acoperiți.-

...//...

00294

În statul nostru: pe cei bătrâni îi ascultăm și le dăm curaj să suporte lipsurile de care sufer, pe cei tineri îi sfătuim la cumințenie și la răbdare, că de aceasta - au mai ales nevoie și îi instruim a fi cetățeni buni și conștienți.-

Noi facem dar Statului un real serviciu de ordine și de aceea nu ne putem explica unele măsuri luate de autorități.

II. O altă parte care este istorică și despre care trebuie să amintim cu bucurie, mai ales tineretului, este decorarea de către Președintele Statelor Unite, a M.S.Regele, cu cea mai mare decorație de merit.-

După cum v'am mai expus, însuși generalisimul Stalin, care a condus greul în acest război de rășarit, a recunoscut de asemenea prin laude și decorație, meritele M.S.R.pentru că a ajutat la înfrângerea, mai timpurie a Germaniei și la scurtarea războiului, întocmai după cum Rusia țaristă recunoscuse meritele străbunicului M.S.R. și a armatei române, de a fi scurtat războiul din 1877 și predat pe Osman Pașa și mai apoi după cum, marile puteri l'au lăudat, de a fi declarat Germaniei primul mare război, deși era născut german, dar jurase a-și servi țara care-l adusese Domn.

Regele Ferdinand, numit cel leal, bunicul M.S.R., deasemenea a dus războiul contra Germaniei și a întregit Tara, care l-a încoronat pentru aceasta; Germania fusese dar răzbită de 2 germani româniizați; C.II. însă, tânăr și rău sfătuit de sfătuitori rău aleși și de și numai jumătate german, a făcut greșala de a ne întovărăși cu Germania, pe care o știa că răvnește a duce războiul în Rusia și contra aliaților noștri naturali. Dictatura nenecocită, care a săvârșit acest act început și a declarat război unui vecin, atât de mare și puternic și aliaților, care ne întregise țara, s'a sfârșit în mod tragic; iar țara a plătit și va plăti scump, această nesocotință, de a se fi lăsat condusă de un om neîncercat și fermecat de un nebun.-

P.M.T. a fost contra acestor porniri; el a stat mereu în opoziție, a fost rezistența care, polarizând națiunea în jurul său, prin mijloace pașnice interne și externe, a reușit, ca sfătuitor al M.S.R., să-l ajute a se hotărâ a recurge la actul îndrăzneț de la 24 August 1944, el a fost primul partid care a cerut apropierea de Rusia și nu a fost ascultat, la timp; l-au bârfit pentru acest gând, (adversarii.)

Actul de la 24 August 1944, a ridicat prestigiul țării și a M.S.R. care, prin lovitura dată Germaniei spre Nord, în coastă, reamintește fapta unui alt Mihai Viteazul, care cu mica

..//..

lui armată a avut curajul să lovească în coastă spre sud, armatele turcești a lui Soliman, care tindeau spre Vest și le-a silit a se opri, lucru pentru care și acel Mihai a fost mult lăudat de Papa de la Roma și stăpânitorii din centrul Europei, de pe atunci.

S'a nimerit dar că, un moldovean Stefan să oprească pe Turci și Tătari la răsărit, un valah Mircea și un Mihai la sud pe turci; un Ferdinand și Mihai la Nord și Vest pe Germani, unguri și austriaci și, nu pentru cuceriri nedrepte și nu atacând, ci apărând țară.

Dl. Iuliu Maniu, fost șef al rezistenței contra Germaniei, cu bucurie mare a felicitat deci, pe M.S.R. pentru distincțiile bine meritate.-

La aceiași bucurie este partașă și țărănimea română care a fost și este armată și al cărui stegar este Ion Mihalache și armată care a luptat și înfăptuit și actul de la 24 August 1944.

III. În fine o chestiune de organizare: este că Dl. I. Mihalache a cerut și obținut de la Dl. Maniu ca, pentru organizarea CPȚM. pe țară, să se numească o nouă comisie interimară, pentru ca comitetul nostru să se ocupe numai pentru Capitală, pentru care a fost ales și unde este mult de făcut. De altfel comitetul nu s'a ocupat cu CPM. pe județe, ci prin delegație, câțiva membri.

Se va pune însă chestiunea dacă:

Cercul prof. mil. al Capitalei va depinde sau nu din punct de vedere tehnic (militar) de cerc. prof. militar pe țară, care depinde de Dl. Maniu, sau nu. După cum se va specifica dacă, secția militară a cercului de studii pe țară, care este în București și care depinde de Dl. Maniu, va avea secții militare în Capitală și județe sau nu!; momentan acea secție militară nu există, căci s'a transformat în C.P.M. actual pe Capitală.

Toate acestea trebuiesc lămurite cu ocazia modificărilor statutelor !

(În tot cazul elitele militare fiind în București și trebuind deci să facă parte și din C.P.M. al Capitalei unde s'au depus contribuția, este natural că noua comisie pe țară să fie recomandată și de C.P.M. existent.)

Anexă la Procesul verbal No.....din.....1947

Dl. Președinte General G. Negrei expune apoi următoarele:
Incep prin o explicație ce ne poate servi.

I. In prima gândină de sfat, după sărbătorirea Invierii, se cuvine să ne încurajăm cu speranța că va învia și în inimele românești, încrederea în mai bine și o înțelegere binefăcătoare, în treburile din țară și mai ales o înțelegere binefăcătoare între aliați, spre a putea fi descătugați de griile și nevoile de astăzi și să putem să ne asigurăm, în mod de netăgăduit, de această înviere, cum a făcut Apostolul Toma, care la început nu crezuse în Inviere. -

+ +

+

Nu ne întrunim aici pentru a critica, ci ca să ne deslușim și să ne unim în gânduri bune; suntem o organizație politică care se conduce însă numai după judecată conducerii PNT, partid politic democratic de ordine și care a fost confirmat de țară.

Se pare însă că suntem bănuți de subversivitate adică de acțiune clandestină; nimic mai fals decât această bănuială.

Suntem o grupare de cadre militare din PNT, provenite din activitate, grupare cu caracter serios, statuar, de ordine și de preocupări frumoase, cari va aduce mari foloase sociale și politice, de oare ce cuprind energie cultivate, competențe și conștiințe, de toate vârstele și specialităților, atașate ideologiei PNT; adică de democrație românească, foarte apropiată de cea socialistă.

S'a văzut chiar că unii din noi suntem pe lista neagră, ca suspecti, că sunt siliți a se ascunde etc., nu pricepem de ce ni se face acest fel de reclamă, noi nu avem nimic de ascuns, nimic suspect sau de sabotare; suntem legalisti.

Cine dorește să ne cunoască mai bine cine suntem, să citească statutele PNT sau să vină să ne ceară nouă deslușiri; căci în arhivele CPM nu se găsește nimic secret care să justifice grija autorităților; militarii înscrși în mare număr, în PNT, fec parte din CPM și sunt înscrși pe față, nu acoperiți. -

In sfatul nostru: pe cei bătrâni îi ascultăm și le dăm curaj să suporte ăpsurile de care sufăr, pe cei tineri îi sfătuim la cumînțenie și la răbdare, că de aceasta - au mai ales nevoie și îi instruiam a fi cetățeni buni și conștiinți.

Noi facem dar Statului un real serviciu de ordine și de acela nu ne putem explica unele măsuri luate de autorități.

II. O altă parte care este istorică și despre care trebuie să amintim cu bucurie mai ales tineretului este decorarea de către Președintele Statelor Unite, a M.S. Regele, cu cea mai mare decorație de merit.

După cum v'am mai expus, însuși generalismul Stalin, care a condus greul în acest război de răsărit, a recunoscut de asemenea prin laude și decorație, meritele M.S.R. pentru că l-a ajutat la înfrângerea mai timpurie a Germaniei și la scurtarea războiului, întocmai după cum Rusia țaristă recunoscuse meritele străbunicului M.S.R. și a armatei române, de a fi scurtat războiul din 1877 și predat pe Osman Pașa și mai apoi după cum marile puteri l'au lăudat, de a fi declarat Germaniei primul mare război, deși era născut german, dar jurase a-și servi țara care-l adusese Domn.

Regele Ferdinand, numit cel leal, bunicul M.S.R., deasemenea a dus războiul contra Germaniei și a intrat în țară, care l-a încoronat pentru aceasta; Germania fusese dar răzbită de 2 germani români, C.II însă tânăr și rău sfătuit de sfătuitori sau aleși și de și numai jumătate german, a făcut greșala de a întovărăși cu Germania, pe care o știa că răvnește a duce războiul în Rusia și contra aliaților noștri naturali. Dictatura nenorocită care a săvârșit acest act început și a declarat război unui vecin atât de mare și puternic și aliaților, care ne întregise țara și a sfârșit în mod tragic, iar țara a plătit și va plăti scump această nesocotită de a se fi lăsat condusă de un om neîncercat și fermecat de un nebun.

PNT a fost contra acestor porniri; el a stat mereu în opoziție, a fost rezistența care polarizând națiunea în jurul său prin mijloace pașnice interne și externe, a reușit ca sfătuitor al M.S.R. să-l ajute a se hotărâ a recurge la actul îndrăzneț de la 24 August 1944; el a fost primul partid care a cerut apropierea de Rusia și nu a fost ascultat la timp l-a bătut pentru acest gând.

Actul de la 24 August 1944, a ridicat prestigiul țării și a M.S.R. care prin lovitura dată Germaniei spre Nord, în coastă, reamintește fapta unui alt Mihai, Viteazul, care cu mica lui armată a avut curajul să lovească în coastă spre sud, armatele turcești a lui Soliman, care tindeau spre Vest și lăsa silit a se opri, lucru pentru care și acel Mihai a fost mult lăudat de Papa de la Roma și stăpânitorii din centrul Europei de pe atunci.

S'a nimerit dar că un moldovean Stefan să oprească pe Turci și Tătari la răsărit, un valah Mircea și un Mihai la sud de țării un Ferdinand și Mihai la Nord și Vest pe Germani, unguri și austriaci și nu pentru cuceriri nedrepte și nu atacând ci apărând țara.

Dl. Iuliu Maniu fost șef al rezistenței contra Germaniei, cu bucurie mare a felicitat deci pe M.S.R. pentru distincțiile bine meritate.

La aceeași bucurie este părtășe și țărâtimea română al cărui stegar este Ion Mihalache și care a fost și este armata, care a luptat și înfrânt și actul de la 24 August 1944.

III. În o chestiune de organizare este că Dl. I. Mihalache a cerut și obținut de la Dl. Maniu ca pentru organizarea CPM pe țară să se numească o nouă comisie interimară, pentru ca comitetul nostru să se ocupe numai pentru Capitală pentru care a fost ales și unde este mult de făcut. Dealtfel comitetul nu s'a ocupat cu CPM pe județe, ci prin delegație câțiva membri.

Se va pune însă chestiunea dacă: Cercul prof. mil. al Capitalei va depinde sau nu din punct de vedere tehnic (militar) de cerc. prof. militar pe țară care depinde de Dl. Maniu sau nu. După cum se va specifica daea secția militară a cercului de studii pe țară care este în București și care depinde de Dl. Maniu, va avea secții militare în Capitală și județe sau nu; momentan acea secție militară nu există căci s'a transformat în CPM actual pe Capitală.

Toate acestea trebuiesc lămurite cu ocazia modificărilor statutelor!

P N T
C P M

C O P I E

Vezi vol. 7. f. 583 -

00297

CERCUL PROFESIONAL MILITAR AL PARTIDULUI
NATIONAL TARANESC.

Cercul profesional militar este o organizație statutară a P.N.T., în conformitate cu art.58, 59, 65, 17 al. c și 37 h din statute; iar în ce privește Capitala, conf. cu art.5 la 7, 67 la 76, art.45 al.d, 49 al.53 al.g - din regulamentul provizoriu al P.N.T. din Capitală.

+
+ +

Art.58 din statute prevede că C.P.M. este o organizație auxiliară (ajut(toare) a organizației politice respective a PNT - de orice grad ; deci este sub ordinele politice ale șefului organizației politice locale și ce tehnică sub ordinele CPM din București.

Se va forma deci un CPM în orice organizație politică (oraș, sat, sector, județ etc.) în care sunt cel puțin 25 membri militari (ofițeri, veterani, deblocați, pensionari sau grade de aceste categorii înscrși în PNT).

Se va începe prin organizația CPM de județ (în capitala lui) și apoi se va extinde, în centre, sectoare, etc.

Șeful organizației județene este rugat dar a numi un militar mai vechiu, să formeze un comitet de inițiativă pe județ.

Acest comitet la cunoștință de toți membri militari din Capitală și județ, îi convoacă la o adunare și alege un comitet al CPM județean, compus din 10-15 membri, din Capitală și alte comune, prin vot secret după lista de candidaturi din care se taie pe cei ce nu votează și în care să rămână 40 % ofițeri generali și superiori (pensionari și deblocați), 30 % ofițeri inferiori și 25 % grade, maiștri etc. Se încheie un proces verbal al adunării în 3 exemplare.

Comitetul își alege apoi din sânul său, un președinte, 3-4 vice președ. și un secretar; se numește un specialist casier; se încheie pr.v. în 3 exemplare, două exem-

./.

plare se trimit la CPM central Str. Clemanceanu 9 Buc. preferabil prin curier.

+
+ +

Membri CPM sunt obligați a fi înscriși și în organizația politică locală unde activează și de unde vor primi demnitățile politice numai după recomandăția CPM.

La CPM vor avea o carte de identitate specială și vor da toate relațiile privitoare la situația lor militară, vârstă, ocupația, avere, dacă au fost prizonieri, ce campanii au făcut, dacă sunt veterani, invalizi etc. pentru ca comitetul cercului să cunoască toate specialitățile lor, ținute într'un registru special secret.

Durata comitetului sles este de un an, după care se face o dare de seamă, adunării generale județene. Probabil va primi și un regulament de la centru, special al CPM.

Comitetul ține casă desfsat, cu ședințe de 2-4 ori pe lună, în care se strâng legăturile, se citește statutele și programul partidului, se ascultă nevoile membrilor, se dă asistență și ajutor pe cât e posibil celor în nevoie etc.

Comitetul însărcinează pe câte un vice președ. sau membru a prezida câte o comisiune de organizare, sau judiciară sau de informații, compusă din membri asistenți care să facă studii și propuneri comitetului și să informeze Sfatul, asuprampoliticeii locale a PNT, a politiceii în general externă și internă etc. se face abonamente la Dreptatea. Pentru cheltueli se institue o mică cotizație. Se țin conferințe cu caracter politic și militar de către membri sau de alte persoane simpatizante.

Din 3 în 3 luni sau mai des se fac dări de seamă, în dublu ce se trimet la Centru CPM și la organizația județeană respectivă, cu diferite studii locale și informații. În dările de seamă se arată activitatea și mersul înscrierilor în CPM din județ.

+
+ +

CPM județean se ocupă nu numai de Capitala județului ci și de alte centre sau sectoare de județ, unde

00299

poate forma subcomitete de CPM și de unde delegații vor face parte din comitetul central județean. Șefii de secție sau de centre politice sunt ținuti în curent de aceste CPM locale despre activitatea lor. În această privință se va avea în vedere art.17 al.c și 37 al.h din Statute.

Președintele și vice președ. CPM județene, trebuie să facă parte din forurile politice județene, iar față de CPM de la centru al PNT pe țară, vor trimite delegat pe președinte și câte un delegat de fiecare 50 membri la Adunările generale anuale ale CPM, care se țin la centru. Toate acestea însă cu știința și aprobarea șefului politic al org.politice județene.

CPM are datoria de a ține membri săi la dispoziția președintelui org.politice județene în orice ocazie, întruniri politice, alegeri locale sau generale. S'a intervenit chiar ca ofițerii din CPM sau cei activi cari vor fi destinați a ocupa demnități să fie din cei recomandați de CPM local, care le cunoaște trecutul și meritele. Se va face să se știe că CPM de orice grad, este un organ de ordine și disciplină în PNT și este folositor în împrejurări grele, iar membri săi sunt elemente încercate, serioase și mai disponibile - CPM nu este o organizație subversivă, ci la vedere și înțelegerea tuturor. Este un organ politic al organizației respective a PNT dar și un organ tehnic informativ și pus a se ocupa nu numai de nevoile membrilor săi, ci și de nevoile obștești locale și de partid. CPM este și o școală de întărire a camaraderiei și cultivarea tineretului deblocat din armată, de sprijin al veteranilor, pensionarilor și văduvelor lor; el, poate crea mijloace de înlesniri pentru membri săi cum ar fi cooperative, contencios judiciar etc.

Correspondența cu centrul din București să se facă de preferință prin curieri. Dările de seamă în dublu

DEZARMARE SI APARAREA NATIONALA

(Comunicare ținută de col. D. Căntea la Cercul profesional al partidului național țărănesc în ziua de 17 Februarie 1947).

DOMNILOR !

Profit de acest prilej pentru că mi s'a dat cuvântul pentru a aduce dlui general Negrei președintele nostru, expresiunea sentimentelor mele de recunoștință, ca fost elev al său la Școala superioară de război acum 25 de ani. Reamintindu-mi de frumoasele lecțiuni ce ne-a făcut și în care știa să împletească atât de măiestrit tehnica cu tactica.

De data aceasta am cerut să vorbesc despre Dezarmare și Apărarea Națională în ideea că fiecare din noi este dator să contribuim cu mijloacele ce avem la îndemână, mai ales pentru ridicarea prestigiului armatei noastre, singura instituție care a asigurat existența neamului nostru din cele mai vechi timpuri.

S'a observat din decursul vechurilor că întotdeauna după diferitele războaie, omenirea a fost apucată de o dragostă neîmormurită pentru a se încheia o pace, o pace dacă se poate spune, eternă ! Dar, un binevoitor, sau un rău voitor a făcut o statistică în care ni se arată că dela 1696 a. Cr.-1861, adică în 3357 ani au fost : 227 de pace și 3130 ani de război. La un an de pace a 13 ani de războaie. Iar dela 1500 A. Cr.-1860 s'au încheiat 8000 de tratate de pace, cari au durat în mediu cam 2 ani. Statisticianul nu amers mai departe, dar făcând socoteala războaielor dela jumătatea Sec. 19-lea și până în zilele noastre, proporția se păstrează cu toată fidelitatea ! Aceasta mă face să trag o primă concluzie: PACEA ESTE O POSIBILITATE VEREMBILNICĂ IAR DEZARMAREA ESTE O IMPOSIBILITATE ETERNĂ ! Cele mai serioase încercări ce s'au făcut asupra dezarmării pot fi enumerate acela ce s'a făcut în urma războiului din 1914-1918. Așa istoria diplomatică a înregistrat 6 conferințe de dezarmare, începând cu aceea dela Washington la 1922 pentru armatele navale, apoi o conferință regională la Moscova în același an (1922), apoi în 1926 relativ la comerțul și traficul cu armele ; conferința de dezarmare din Aprilie-Mai 1929 la Geneva ; Conferința Navală din 1930 ca o completare a conferinței dela Washington din 1922 și în fine Conferința Comisiei pregătitoare a dezarmării din 6 Noembrie 1930, care alcătuit proiectul de convențiune pentru a fi supus Conferinței Generale de Dezarmare.

Ce a rămas din toate conferințe ? ? Se poate rezuma în trei puncte și anume :

1). Dela prima concepțiune a unei dezarmări totale generale și imediate, la urmă nu rămasese decât limitarea armatelor în funcție de siguranța țărilor respective.

2). Dezarmarea navală a făcut progrese reale, numărul marilor puteri navale fiind limitat.

3). Dezarmarea terestră și aeriană a întâmpinat greutăți de concepție și aplicație.

./.

M.C.

00301

Ulterior toate Statele n'au încetat să continue înarmarea până s'a ajuns la cel de al doilea război mondial, ele cărei grozăvii ne-a fost dat la toți să luăm parte sau să asistăm.

Cunoaștem cu toți strădaniile oamenilor de stat și după acest al doilea război mondial pentru a se înlătura războiul ca un mijloc pentru rezolvarea conflictelor dintre popoare. Organizația Națiunilor Unite O.N.U are la activul său fapte demne de toată lauda pentru desființarea războiului. Până la ce punct va reuși ?

S'a observat și în acest timp postbelic că paralel cu strădaniile oamenilor de Stat pentru înlăturarea războiului, aceiași oameni de Stat își dau seama de eventualitatea unui nou război, fiind totuși foarte sceptici și gândindu-se să pregătească omenirea sau popoarele lor respective, despre pericolul unui nou război.

Așa spre ex. întrebând asupra viitoarei organizații armatei engleze, Mareșalul Montgomery a declarat în Iulie 1945: "Dacă vrem pace, trebuie să înțelegem războiul. Nu trebuie să fim surprinși. Trebuie să fim pregătiți și instruiți, pentru cazul când am avea de luptat. Și, lumea așteaptă îndrumare dela Anglia. Trebuie să fim întotdeauna puternici pentru ca nici odată un tiran să nu mai creadă că poate să răsucescă nepeședăit coada leului. Nici un tiran nu poate să ignore un imperiu britanic puternic, ce susține libertatea și dreptatea".

În aceeași ordine de idei, Generalisimul Stalin în ajunul alegerilor din URSS a declarat la 10 Februarie 1946 că Sovietele trebuie să mărească producția în fontă, oțel, cărbuni și petrol. "Numai cu această condiție vom putea considera că țara noastră este garantată împotriva oricărei eventualități." De asemenea tot dl. Stalin cu ocazia aniversării de 28 ani a armatei roșii la 23 Februarie 1946 a dat un ordin de zi, din care dăm în extras : "În vreme de pace misiunea principală a tuturor soldaților ofițerilor și generalilor, fără excepție, este să continue să-și îmbogățească cunoștințele lor militare și politice. Toți membri ai armatei roșii trebuie să studieze fără odihnă harta militară, să-și cunoască armele și să se achite impecabil de îndatoririle serviciului lor. Trebuie amintit că arta războiului face progrese rapide și neîncetate. Armata roșie este obligată nu numai să țină pasul cu acest progres, dar și să-l depășească".

Într'un mesajiu adresat Congresului în luna Septembrie în anul 1945, președintele Truman a arătat misiunile din timp de pace, în cadrul unui program de reconstrucție. Referindu-se la organizarea forțelor armate, precum și la experiența făcută în ultimul război, Președintele Truman a declarat : "Statele Unite ca națiune suverană trebuie să-și apere integritatea sa națională, prin menținerea și instruirea contingentelor necesare, cum și construirea de spărări necesare la Canalul Panama și în toate bazele americane de peste Ocean". De asemenea dl. Truman a cerut în Octombrie 1945 serviciul militar obligatoriu pentru fiecare tânăr american, înainte de a implini 20 ani, fie că este sau nu calificat fizicește pentru a lupta. Dl. Truman a recomandat menținerea unei forțe armate regulate cu efective reduse, deoarece "Sîra spinării a forței noastre militare trebuie să fie cetățeanul instruit, care este în primul rând civil și care devine soldat sau marinăr în vreme de pericol și nu mai când congresul socotește necesar acest lucru. D-se a justifica cererea de mai sus, arătând că dorința nord americanilor

00302

nu denotă lipsă de încredere în O.N.U.; din contra, Statele Unite sunt hotărâte să mențină forțe cu care să ajutăm alte națiuni iubitoare de pace, să-i impună autoritatea "căci numai prin forță putem convinge pe eventualii viitori agresori, că nu vom permite nici o amenințare a păcii sau a libertății". Necesitatea forțelor armate a mai fost justificată de dl. Truman", pentru apărarea constelor noastre, pentru a înfrânge și a ataca și pentru a ne da posibilitatea să îndreptăm bombele împotriva teritoriului inamicului; bomba atomică are o valoare redusă, fără forțe terestre, navale și aeriene adecvate". Desigur suntem departe de ideea de dezarmare, căci după cum se vede dl. Truman are în vedere atât securitatea, cât și ajutorul statelor amenințate de un război.

Importante declarațiuni a făcut mai târziu Sir Alexander Cadogan reprezentantul permanent la O.N.U. în Consiliul de Securitate pentru Anglia. Intre altele D-sa a arătat :

- În ce privește dezarmarea, este probabil că în cursul anului 1947, Consiliul de Securitate se va putea ocupa cu mai multă eficiență decât în anul 1946. Problema dezarmării este cea mai importantă sarcină pe care o are ONU, dar cum poate fi considerată această operațiune. Ea poate fi considerată serios numai dacă este executată pe bază universală; dezarmarea nu este numai o chestiune tehnică, ci strâns legată de problema securității; în fine, trebuie să se facă o inspecțiune asupra felului cum se face dezarmarea.

- Sistemul de securitate preconizat de ONU depinde de forțele militare puse la dispoziția ONU de către statele membre. "Dar este regretabil faptul că, progresele înregistrate pentru constituirea Statului major al Națiunilor Unite au fost foarte lente în cursul anului trecut.

În aceeași ordine de idei putem să cităm pe generalul Devers, comandantul Armatei de Uscat a Statelor Unite, care a făcut declarațiuni asupra viitoarei organizațiuni a Armatei Statelor Unite.

- Armele atomice nu vor modifica natura războiului, atât ca să fie micșorată importanța unei divizii mobile, ca o mare putere de șoc. Efectivele acestei divizii vor fi mărite deci cu 3 - 18000 oameni.

- Diviziile americane vor fi de acum înainte instrumente de luptă, fără seamăn.

- S'a triplat numărul pieselor de artilerie, iar puterea de foc mai mult ca întreită.

- Diviziile americane vor fi trifibii, capabile de mișcări rapide pe pământ, apă și aer.

- Numărul tancurilor fiecărei divizii va fi dublat.

- Campeniile antitanc vor fi desființate.

- Infanteria, cavaleria motomecanizată și artileria vor fi transportate cu avioanele.

Vedeți domnilor, grija oamenilor de răspundere să se gândească și la un eventual război ; deci pregătiri de detaliu, în domeniul pur militar. În aceeași ordine de idei trebuie să menționăm și declarațiunile generalului Marshall, Ministrul de Externe al Statelor Unite la prima conferință de presă de când d-sa a fost numit ca ministru de externe. Înainte de a

face un tur de orizont asupra situației internaționale a spus că :

- Închierea unui acord internațional în legătură cu dezarmarea trebuie să aștepte, până când se vor fi desăvârșit reglementările de pace în Europa și Extremul Orient.

- Acordul privitor la controlul internațional al energiei atomice este de primă importanță, dar Statele Unite nu-și vor reduce potențialul militar câtuși de puțin, până nu se va fi stabilit un sistem real de securitate politică.

- Instrucția militară generală este necesară pentru a sprijini politica externă a Statelor Unite.

Vedeți cât suntem de departe de formula filozofului Kant, care de fapt a preconizat o pace generală o pace "eternă" și a dat soluția : "LIBERTATEA înăuntrul Statelor și ARBITRAJU în afară "Formulă simplistă, dacă voiti, dar totuși așa de greu de pus în practică ! Asupra sistemului politic viitor, nu pot decât să închei cu celebra cugetare a sociologului francez PROUDHON, care a spus că "Sistemul politic al omenirii este un echilibru general al Statelor, solicitat și sprijinit unele pe altele și în care libertatea și viața există în permanență prin acțiunea reciprocă. Acest echilibru este o pace negativă, întemeiată pe o amenințare mutuală ".

+ + +

Trecând la partea a doua a comunicării mele, doresc să ating câteva puncte în legătură cu apărarea națională, ceea ce se definește prin apărarea independenței Statului Român, contra oricărei cotochiri și sub orice formă. Această apărare nu se poate face, ea nu este asigurată cel puțin un timp cât de scurt decât prin forțele armate. Părerea mea este că, cu cât un Stat este mai mic, cu atât trebuie să aibe forțe militare mai bine organizate și chiar mai numeroase, căci istoria ne dovedește că Statele mari au râvnit adesea să ocupe statele mici pentru diferite motive, dar au ocupat aceste state numai prin forțe armelor. Este dela gine înțeles că voi atinge această problemă numai în cadrul tratatului de pace, care după cum știți și Dvs. ne lasă forțele militare, nu le desființează total ! Trebuie să privim această problemă numai prin prisma tratatului de pace ! Pentru a vedea viitorul trebuie să aruncăm o privire retrospectivă în trecut. Ce am avut bun, ce lipsuri am avut, ce experiență am câpătat din războaiele duse în ultimii 6 ani ???

La o armată trebuie să privim în primul rând doi factori de dependență : DOCTRINA și ORGANIZAREA. Si în primul rând trebuie să cercetăm doctrina, adică PENTRU CE SCOP pentru ca apoi să trec la organizare, CUM AM SA FAC ?

Trebuie să declar că doctrina noastră nu a fost o doctrină proprie zisă românească sau națională. Dacă privim înapoi cu un secol și mai bine, va trebui să însemnăm aici câteva date istorice. La 1830 doctrina noastră militară era rusească, sub influența Regulamentului organic ; la 1864 Caza Vodă aduce o misiune militară franceză ; sub regele Carol I am adoptat doctrina germană cu o ușoară influență franceză ; dela 1920 - 1940 am adoptat aproape în întregime doctrina franceză ; între 1940 - 1944 am trecut la doctrina germană ; dela

1944 și până în zilele noastre, vă rog să-mi dați voie să las un semn de întrebare. A sosit deci momentul să ne facem o doctrină proprie și să nu mai adoptăm ci să adaptăm și pentru aceasta ar fi bine să ne întoarcem cu privirea înspre trecutul nostru militar mai îndepărtat, când domnii noștri au avut de luptat cu atâtea popoare, care au vrut să ne stăpânească, dar n'au reușit aceasta datorită atât priceperii marilor noștri domni, comandanți ei înșiși pe câmpul de luptă, dar și vitejiei poporului român !

Ce genială intuiție are Eminescu, când pune în satira 3-a în gura lui Mircea-cel-bătrân :

" Eu, îmi apăr sărăcia și nevoile și neamul"; aceasta în domeniul strategic; și mai departe :

" Tot ce mișcă'n țara asta Râul, ramul,
Mi-e prieten numai mie,
Iară ție dușman-ți este."

Aceasta în domeniul tactic.

Intr'un cuvânt, doctrina noastră trebuie să aibă în vedere în primul rând APĂRAREA FIINTEI NEAMULUI NOSTRU. Desigur războiul are o serie de principii universale, dar este chestiunea adaptării acestor principii. Așa dar, în elaborarea doctrinei noastre naționale, trebuie să se țină seama mai cu osebire de următorii factori : Situația geopolitică; alianțe și inamici probabili ; potențialul industrial de pace ; situația teritoriului. Stabilită doctrina se poate trece mai ușor la problema organizării, care bine înțeles va fi privită în limita tratatelor de pace, așa după cum am spus.

Dar, pentru a avea o bună armată de uscat, apă și aer, trebuie să se pună în primul capitol, care sunt problemele de apărare națională, care, după mine pot fi concretizate în câteva puncte, și care ar urma să fie dezvoltate în cercul profesional militar al partidului nostru.

Aceste probleme le-aș categorisi astfel :

- 1). Instrucția premilitară a tineretului.
- 2). Organizarea armatei de uscat, apă și aer.
- 3). Instrucția cadrelor față de necesitățile războiului modern.
- 4). Dotarea Armatei cu materiale.
- 5). Pregătirea populației și a teritoriului contra pericolului aerian.
- 6). Organizarea industriei naționale în legătură cu dotarea armatei.
- 7). Pregătirea teritoriului în vederea apărării naționale.

Este desigur ușor să enunți o serie de puncte, dar mai greu să poți să le aduci la îndeplinire; de altfel aceasta este o sarcină care incumbă nu numai Ministerului de Război. Totalitatea acestor probleme ar putea constitui un plan de acțiune pentru apărarea națională. El va trebui alcătuit pe o perioadă mai lungă (5 - 10 ani și pe faze) ; acest plan va trebui aprobat de M.S.Regele și din acel moment el ar deveni obligatoriu pentru partidele de guvernământ, partidele de masă printre care se găsește în frunte partidul nostru !

Gănesc necesar acest PLAN, pentru că în materie de apărare națională nu poate fi divergențe.

Cu existența acestui PLAN se pot stabili răspunderile; din lipsa lui s'a lucrat în trecut fără metodă, fără coordonare și aceasta nu trebuie să se mai întâmple în viitor. De la 1923-1934 adică în 11 ani, bugetele armatei au însumat un total de

00305

57 miliarde 450 milioane ; din acestea s'au cheltuit pentru material numai 17 miliarde 770 milioane, adică nici 1/3 pentru material.

Nu mai cu un plan bine stabilit, măcar în liniile lui mari, plan care să ție seama și de posibilitățile noastre, numai așa ne putem asigura apărarea noastră națională !

ss.Col.D. Cantea.

Martie 1947.

(Confidențial)

C O P I E

Vezi Vol. 7. f. 588

00306

CERC DE STUDII SI SECR PROFESIONAL MILITAR

OBSERVATIUNI GENERALE

Cercul de studii central al P.N.T., condus de prof. Tașcă are secții de specialitate și referenți numiți.-

Cercul de studii este un fel de Stat Major tehnic al Centrului; el redactează, după indicațiile centrului, dispozițiile politice.

Centrul se documentează însă după statistici și informații, adică adună material documentar necesar, prin Cercurile profesionale de specialitate, care sunt un fel de servicii de aprovizionare, cu materiale științifice, statistice și spirituale; deci Secția militară din Cercul de studii de o pildă se documentează prin C.P.M.

Statutele prevăd la art. 58, că Cercul profesional este un organ politic auxiliar al organizației politice și în lăuntrul ei adică este subordonat politicește șefului org. politice. Deci organizația centrală are Cerc prof. central, cea județeană și de capitală, de asemenea, au Cercuri profesionale de specialitate, cari depind politicește de org. politice respective, iar din punct de vedere al profesiei (Tehnic), depind de cercul prof. superior lor; Cercul prof. al Capitalei sau de Județ, în specialitate, depinde de C.P. central de aceeași specialitate, alimentând secția respectivă, din Cercul de studii central, pe cale ierarhică. Organizațiile în subordine au și ele secții de studii, independente sau cari țin de Cercul prof. resp. local, dacă organizația nu-i vastă.-

Centrul a avut până în Oct. 1946 numai, Secția militară în cadrul cercului de studii, nu a avut însă Cerc prof. militar central.-

În 1946 Oct. Capitală a transformat însă acea secție militară a cercului de studii, în cerc prof. militar pe Capitală, sub președ. ales cu durată de un an.-

Central dar, trebuie să-și refacă secția militară, din cercul său de studii central, condus de Dl. Tașcă și să-și formeze și Cerc prof. milit. central pe Tară; de oare ce, în județe sunt mulți militari, cari nu pot fi băgați în cercul prof. militar pe Capitală și nici lăsați fără organizare; ele cer directive.

...//...

Acest cerc.prof.milit, pe Țară, trebuie să fie precedat de cercuri pe județe, căci pe Capitală ei există deja. După aceasta, delegați din cercurile pe județe și pe capitală în Oct. (când se va alege iar și comitetul pe capitală), vor alege un Comitet executiv, care cu asistența delegatului centrului, va alege președinte și comitetul de conducere pe Țară al C.P.M. - de care depinde tehnicește, cerc.prof.mil. pe capitală și cele de județe.

În acest scop și cum lucrarea este începută la județe, de către o parte din comitetul actual este necesar să inițiatorii acestei lucrări: președ. și cei doi vice președ. cari au început, complecțați cu 4 la 10 alți militari din capitală și județe, să continue a organiza cercurile prof.mil. pe județe și să prepare adunarea din Oct. 1947.

Trebuie a se da către județe instrucțiunile centrului pentru executarea org. acelor cercuri județene, pe răspunderea șefului de organizație.

Privitor la statute și regulamente.

Statutele se revizuesc și trebuie prevăzute în ele norme mai precise asupra org. centrelor prof. mai ales militare și la aplicarea art. 17 al. c., 37 al. h., 58, 59, 65, tec. și pus în concordanță cu statutele și regulamentul provizoriu al capitalei, care conține norme cari nu sunt în statute și nu se potrivesc pentru județe, și cu modul de alegere al președintelui (după statute); așa de pildă, cele privitoare la numărul de voturi și de membri la o alegere de org. politică: după Regulamentul Capitalei se cere 300 membri și nu se potrivesc nici nici cu o alegere de cerc profesional, unde se poate să avem de a face, nu cu mase mari, ci număr restrâns de specialiști sau intelectuali (în județe mai ales); dar alegerea trebuie să fie paralelă cu cea politică.-

În organizațiile politice se alege întâi președintele, apoi comitetul, după statute; la org. capitalei, este invers și deci nestăutur și contra art. 58.

Comitetul central al cercului prof.mil. actual crezându-se că este și pe Țară, a elaborat și un regulament al C.P.M. pe Țară și l-a trimis spre aprobare; el se potrivește cu normele de mai sus ale capitalei, dar nu cu statutele în ce privește alegerile, trebuie dar modificat și pus în concordanță cu statutele și adică, luat o hotărâre în privința lui.

...//...

S'au primit de la județe, rezultate provizorii de alegeri de cercuri profesionale milit. și cereri de directive (cele date prin Dreptatea nefiind suficiente).

Cercul prof. mil. este unicul care a început org. pe județe și regionale cu gen. V. Zoror și V. Barbu și pe sectoare în Capitală cu col. S. Stoika; a redactat și el regulamentul și directive și a instituit comisii pentru deblocări și epurări etc.

În 4 luni i s'a înzecit numărul de membri activi, are în capitală peste 500 din care 20 generali, 40 coloneli și ar avea și mai mulți, dacă nu ar fi timorare. El a dat mare sprijin PNT. în alegeri de și a suferit prigoane cari sunt în curs.

Orice prg. politică are interes a avea un cerc prof. mil. la dispoziția sa, de cât a lăsa pe militari risipiți; astfel va avea un sprijin moral și material puternic mai ales în alegeri, având în vedere că ar fi o grupare de energii și competențe disponibile disciplinate și neextremiste, nu ca cercurile maselor de meseriași, de opildă.

Sunt județe cari, ezită, din ne cunoștință de cauză, de a-și organiza cercuri prof. mil. Pe când partidul are interes a nu lăsa pe acești militari neorganizați, în folosul lui. Județele trebuie să știe că e mai bine a avea pe acești militari organizați sub autoritatea lor, decât a le lăsa cum sunt, putând fi mai încomode pentru ele.-

Privitor la reorganizarea Secției militare din Cercul central de studii

Este natural că acea secție să conțină elemente militare și asimilate, ofițeri și ingineri specialiști în aviație, artilerie, pulberi, tec. De asemenea să conțină ofițeri de Stat major probați și cu experiență și de asemenea ofițeri din Cercul prof. mil. central și al Capitalei.-

Referentul trebuie să fie de preferință un ofițer cu prestigiu și trecut bine stabilit. Ar fi natural ca președ. cercurilor prof. mil. central și al capitalei să intre de drept în acea secție militară (de fapt stat major politic al PNT.)

Se va observa că, pentru demnitățile importante politice date de guvernul partidului N.T. ofițerii meritoși, să fie consultat Cercul prof. mil., atât pentru ofițerii de rezervă cât și cei activi, căci nici un alt for nu-i cunoaște mai bine. Numai așa se vor putea evita surprinderile și numai așa arivismii și protejații pe nadrept, nu vor ajunge să producă nemulțumiri și alte neajunsuri.-

copie vezi vol. 7. f. 531.

25N/46
00309

Dare de seamă

Activitatea Cercului profesional militar al P.N.T.

După ce am fost ales în unanimitate președinte (pr.v. 25, 25) a fost următoarea:

1) În ședințele Comitetului la Club, am distribuit înscrinările între membrii Comitetului.

În ședința plenară de la 15 Nov. a memorilor din Buc. am explicat legea electorală și ales delegații din Comitet și din alți membri, pentru a merge la dispoziția Secțiilor de Sectoare și o parte la casa Dlui Președinte, unde au petrecut noaptea. Am fost însă declarați la siguranță și în ziua de 16, au fost arestați toți delegații, afară de cei destinați pentru M.S. Major, Inspect. de Jandarmi și la casa Dlui Președinte.

2) Subsemnatul am fost suora vegheat și un comiser a stat la portar toată ziua de 19. - Neobținând nici eu nici familia Certificat de alegator, am făcut proces, la Ocol. I. și cu toate că am câștigat și s'a făcut cunoscut la Primăria de Albastru să-mi dea Certificat, el s'a refuzat, cu toate că am stăruit și zile; am raportat cazul prin biroul electoral al P.N.T. Deci nu am votat; dar am stat în legătură continuă cu Comitet și am intrat acasă la mine, biroul compus din Președ. vice-Președinti și secretar (pr.v. Confidențial No. 1).

3) Am luat cunoștință că și membrii noștri, cari au petrecut noaptea la Dl. Președinte, au primit mandate de aducere, cu și cei cari au însoțit pe Dl. Președinte la Secțiile de votare în consecința ei nu au mai comit și stat la casele lor de atunci și până astăzi; siguranța s'ovonește că suntem o organizație clandestină. Deci: Sunt sau au fost 12 arestați din membrii noștri, lucru pentru care am anunțat pe Dl. Maniu (prin Dl. Serdici) pe Dl. Linache (prin Dl. Nistor Bădea) și pe Dl. adv. Pascu și General Zorzor cari s'au dus personal să vadă, căci mi s'au prins rudele prin telefon. - În zilele de 16 la 24 fiind bolnav de Papetace, nu am ieșit din casă, ci am primit numai legăturile cu Comitetul, eu fiind debilitat.

+ +

+

Organizația Cercului profesional militar al P.N.T. este pe țară, de care de așa a fost indicat Dlui președinte prin delegatul său și pentru ca noi să putem avea legături și cu cercurile județene;

Comitetul ales este restrans, un fel de delegație permanentă și servește și pentru Capitală; el va se va lărgi când va avea delegații org. județene, devenind un fel de Comitet executiv. - În acest scop, am destinați prin încheiere de pr.v. pe Dl. Col. Stoica St. să se ocupe cu org. cercului profesional militar al Capitalei, indicându-i detașat. Gen. Zorzor s'a însărcinat cu Regionala v. Regat, și Gen. V. Burtu cu Ardealul. Gen. Stoic Gr. ultimul vice președinte este delegat cu org. Secției tehnico militare.

+ +

00310

ACTIVITATEA BIROULUI DE PRESA P.N.T. IN INFORMAREA
TENDENTIOASA A PRESEI STRAINE SI RASPANDIREA STIRILOR TENDEN-
DENTIOASE SI ALARMISTE IN TARA.

R E F E R A T

=====

La 15 Octombrie 1944, subscrisul am fost însărcinat de Dl. Președinte Iuliu Maniu cu organizarea unui Birou de Presă, trebuind să deservască în rândul întâi Misiunile și Corespondenții străini.

Situația politică de atunci și dintr-o bună parte a anului 1945 neîngăduind o informare în scris a corespondenților străini (prin buletine zilnice), din pricina riscurilor legate de această informare, m'am mărginit la informarea Misiunilor Străine, unde orice document scris le predam, acesta devenea act confidențial și cu totul secret.

În felul acesta am făcut întreaga informație a Misiunilor străine până în ziua de azi.

Sub regimul existenței azi se poate face, desigur, nu numai informarea Misiunilor străine, afunțașilor și Organizațiilor Partidului, dar și a corespondenților streini, desigur menținând o clasare și o scriere a diferitelor știri și informațiuni.

Pentru timpurile actuale - fără a ne ocupa aici de transformările și perfecționările pe care Biroul de Presă al Partidului le va putea atinge în viitor -- Biroul de Presă, are, după mine, următoarea misiune:

1) Să difuzeze pentru fruntașii partidului și pentru organizațiile județene toate știrile și informațiunile din străinătate comunicări prin radio sau din presa străină și comunicări oficiale guvernamentale din Anglia și America, informațiuni pe care le obținem prin buletine cari ni se încredințează de către Misiuni, știri și informațiuni cari, din pricina restricțiunii la care este supusă presa noastră, nici un român nu le poate citi în presa noastră și nici obține prin alt izvor.

2). Să difuzeze Misiunilor și corespondenților streini cu o prealabilă selecțiune a informațiilor, știrile interne, cari din același motive de restrângere a circulației știrilor și informațiilor, num pot apărea în Presa română.

Aceste două obiective cari constituiesc atribuțiunile Biroului de Presă în momentele actuale și pentru imediatul viitor, necesită următoarea organizare și următorul personal:

1) Pentru difuzarea știrilor streine fruntașilor și organizațiilor Partidului:

- a) un traducător din englezește în românește
 - b) o funcționară dactilografă cu salariul de Lei 250.000 lunar
- Pentru moment ca și în trecut, traducătorul este chiar subscrisul fără remunerație.

2) Funcționara biroului de mai sus scrie direct pe matrițe și trimite până la ora 12 matrițele biroului al 2-lea, Biroul de difuzare. Acesta se compunea dintr'un funcționar priceput la mănuierea unui Gestettner și dintr'un curier care transmite plicurile fruntașilor partidului. Restul exemplarelor de preda Secretarului General pentru difuzarea la Organizațiilor Județene.

Pentru îndeplinirea celei de a doua Misiuni a Biroului de Presă, adică difuzarea știrilor interne misiunilor și corespondenților străini, se necesită un birou compus de un secretar de redacție și un ajutor al său (unul din aceștia ocupându-se și cu tragerea la Gestettner sus menționat) de o dactilografă, și de cel puțin doi informatori cu relații în cotidienele și revistele Capitalei și dacă e posibil cu acces și la diferitele autorități actuale.

În afara de aceasta la Secretariatul General trebuie desemnat un funcționar, care având permanent contact cu Secretarul General să remită în fiecare zi până la ora 11 un buletin scris cu toate știrile interne dela toate organizațiile Partidului, acestui al 3-lea birou sus menționat.

Aceste știri până la ora 12 trebuiesc controlate și de conducătorul Biroului Presei, care va indica pe răspunderea sa, cari din aceste știri se comunică Misiunilor și care corespondenților streini sau amândorora.

În birourile Presei accesul oricărui străin de acest birou trebuie să fie riguros interzis, pentru a împiedica, ceea ce s'a petrecut în trecut, ca agenți provocatori să poată crea dificultăți organizației noastre de Partid.

Salariile birourilor 2 și 3 trebuiesc să fie:

- a) Secretarul de redacție 350.000 Lei lunar
- b) ajutorul său (care lucrează și la Gestettner).. 300.000 lei
- c) Dactilografa 250.000 lei lunar
- d) informatorii după seriozitatea muncii prestate
- e) curierul 100.000 lei lunar și care dacă este posibil

locuință în localul sediului central.

Secretarul de Redacție are deasemeni atribuțiunile sale să ia zilnic contact cu birourile ministrului nostru de Stat Dr. Hașeganu pe care-l vom ruga să ne transmită zilnic toate știrile interesante pentru Misiuni sau corespondenții streini, pe cari nu le remite direct acestor misiuni.

Comitetul de Presă al Partidului, din care face parte și conducătorul acestui birou de Presă, va ține cel puțin odată pe săptămână ședințe, pentru lucrări de îndrumare și asigurare a bunului mers din toate punctele de vedere a acestui serviciu. Din Comitetul Presei nu trebuie să lipsească casierul central.

ss) Ing. Vssile Serdici

27 Martie 1946

copie registr. 7/623 00314

PROCES - VERBAL

=====

al şedinţei COMITETULUI PRESEI, din ziua de 4 Aprilie
1946, ora 18,30.

Prezenţi Dnii Ghiţă Pop, Aurel Dobrescu, St. Mihăescu, V. Serdici şi Ion Hudiţă.

Luându-se din nou în discuţiune reorganizarea Biroului Presei şi cercetând în această privinţă referatul Dlui Serdici, se hotărăsc în unanimitate următoarele:

D. Serdici continuă să lucreze traducerea ştirilor zilnice externe, din buletinele engleze şi americane, cât şi din "Journal de Geneve", "Zürich Zeitung", dictând textul român unei dactilografe, care-l scrie direct pe matriţe.

Această matriţă se trimite Biroului Presei, la Sediul Central, unde i se pune la dispoziţie vechiul local din etajul I şi unde un funcţionar (d. Beldeanu sau D-na Fundescu) execută multiplicarea pe Gestetner. Numărul copiilor se va indica, dacă trebuie să întreacă acel normal de 50, de către d. Secretar General ţinând seamă de necesităţile acestui Secretariat General.

D. Boşca Mălin face revista presei româneşti şi celei ungare revista presei într'un număr corespunzător celui al fundaşilor partidului aflători în Bucureşti, iar extrasele prin presa ungară pe matriţă, multiplicându-se în acelaş număr ca şi celelalte menţionate mai sus. La aceasta se adaugă ştirile interne, care nu apar în ziarele româneşti şi care se comunică misiunilor şi corespondenţilor străini. Culegerea acestor ştiri incumbă deocamdată D-lor Boşca Mălin şi Beldeanu, care înainte de a le multiplica, le va prezenta D-lui Serdici.

Salariile stabilite pentru funcţionari sunt: d. Boşca Mălin 350.000 lei din cari 300.000 achitaţi de Partid, iar 50.000 puşi la dispoziţia din bunăvoinţa D-lui Dr. Dobrescu, D. Beldeanu - 300.000 lei, iar dactilografa câte 200.000 lei, Aceste salarii s'au fixat ţinând seamă de salariile celorlalţi funcţionari ai Partidului şi vor fi mărite eventual, odată cu mărirea celorlalte salarii.

In ce privește "DREPTATEA",Comitetul Presei a rugat pe Dl. Ghiță Pop a prelua tutelarea redacției și administrației, pentru a asigura propășirea gazetei, de care este atâta lipsă.

TRADUCERE
din limba engleză.

copie. rez. vol. 7. f. 680
00316

/ EXTRAS DIN "NEWSWEEK" 14 Octombrie 1946/.

DA PE ROMANESE.
=====

Românul, Ralea, are încă de câștigat încrederea Rusiei. Organizator al Mischitii de factură nazistă "muncă și bucurie" în 1938, un stălp al Tronului în timpul dictaturii Gărzii de Fier și al alianței cu Axe, Ralea s'a îndreptat înspre stânga Marietă pentru prima dată după respingerea Germanilor la Stalingrad. El a petrecut câteva săptămâni într'un lagăr de concentrare după ce obținuse avocați pentru apărarea comunistilor încarcerati. Aceștea și asemănătoarea servicii în favoarea comunistilor au fost decisive în numirea sa ca Ministru al Artelor după eliberarea României.

Trei membri ai suitei sale cu înfățișare severă, înregistrați la sofeuri, sunt ardați de liberali români din Washington ca agenți ai Serv. Secret contralat de ruși. Atasatul său de presă Alphonse Voegel, a supravegheat purificarea presei române. Sosind în Capitală în fruntea sofeurilor, Ralea a încredințat unui prieten o alegere liberă în România, ar readuce la putere vechiul partid țărănesc. Cu toate acestea, peste câteva săptămâni Ralea se va întoarce la București pentru ași pune candidatura la Parlament din partea partidului pro-comunist al Frontului Plugarilor.

copie. reg. vol. 7. f. 682

00317

APEL CĂTRE DEMOCRATIILE LUMII

=====

Victoria Națiunilor Unite, obținută cu imense jertfe de vieți omenești, a însemnat pentru întreaga lume civilizată, triumful ideilor de libertate și dreptate socială.

Instaurarea lor, reprezintă revolta tuturor popoarelor lumii, înăptriva tiranilor și dictatorilor, cu denunțarea regimurilor de teroare și indolența și înlocuirea lor, prin regimuri de adevărată democrație, bazată pe expresiunea liberă a voinței cetățenilor lor.

În baza acestui sfânt principiu și în numele Adevărului și Justiției, acum în prezina alegerilor parlamentare din România: Partidul Național Țărănesc, Partidul Național Liberal și Partidul Social Democrat Independent prin Președinții lor Domnii Iuliu Maniu, C. I. C. Brătianu și Constantin Titel Petrescu, se adresează tuturor democrațiilor lumii, pentru a denunța minciuna, violența și teroarea, care constituiesc principiile de acțiune ale regimului guvernamental din această țară.

După patru ani de subjugare hitleristă și dictatură fascistă, prin opera de persuasiune și jertfă dusă de Partidele noastre, România s'a alăturat Națiunilor Unite, aducând o contribuțiune hotărâtoare la înfrângerea inamicului comun. Actul de eliberare dela 23 August 1944 și încheierea Armistițiului din 12 Septembrie 1944 au consacrat triumful politicii noastre de rezistență și au făgăduit instaurarea unei democrații reale.

Ca urmare a recunoașterii acestei acțiuni, Acordul dela Moscova intervenit la 16-26 Decembrie 1945 între Miniștrii de Externe ai Uniunii Sovietelor, Marii Britanii și Statelor Unite, a garantat țării noastre instituirea unui Guvern autonom, expresiune a unui parlament liber ales prin sufragiu universal, nemăsluit.

În disprețul acestor decizii Guvernul român alcătuit din elemente comuniste și câteva grupări improvizate - satelite sau camuflete - impus la 6 Martie 1945 prin teroarea unei minorități turbulente, întreține un regim de totală suprimare a drepturilor și a libertăților omului.

Nici o manifestare politică - opusă Guvernului - nu este îngăduită.

Libertatea cuvântului este desființată. Expresimarea în scris a vederilor politice este paralizată prin exercițiul abuziv al Cenzurei, prin refuzul hârtiei și al accesului la tipografie.

Partidul Social Democrat Independent nu are nici azi autorizația de apariție a oficiosului său "Lumea Nouă".

././.

00318
Întrunirile și debaterile publice sunt făcute imposibile prin ingerințe administrative: prin bande înarmate de huligani care distrug, rănesc și ucid sub protecțiunea și la instigația Guvernului; prin lipsa sancționării criminalilor politici sau prin pedepsirea celor ce dau localurile pentru adunări.

Difuzarea ideilor politice este stăvilită prin împiedecarea ori cărui contact între cadrele partidului și masele poporului. Un sistem permanent de vexațiuni personale, de procese înscenate, de arestări, detențiuni ilegale, perchezițiuni, confiscări și licențieri din servicii întretine o continuă atmosferă de intimidare cu scopul de a scoate din luptă politică elementele dinamice și reprezentative ale opoziției.

Legea electorală elaborată fără a ține seama de obiecțiunile Partidelor participante la Guvern în baza acordului dela Moscova, înlesnește în principiu fraudă și corupția, iar în fapt se aplică abuziv și tendențios.

Listele electorale întocmite fără publicitate, omit marea masă a cetățenilor, trecând în schimb de repetate ori partizanii regimului.

Secțiile de votare sunt fixate la mari depărtări sau în interiorul instituțiilor unde violența morală se va putea exercita fără control.

Biourourile electorale sunt alcătuite din funcționari ai Guvernului cu eliminarea magistraților, lipsind de orice obiectivitate calculul voturilor.

Manifestele candidaților sunt confiscate și numeroși candidați arestați.

O poliție și un corp de jandarmi special recrutați precum și partizani ai regimului îmbrăcați în uniformă militară, înlesnesc înfăptuirea metodelor electorale guvernamentale.

În această situațiune, forțele adevărate democratice ale României reprezentate din Partidele noastre, îndreaptă pline de nădejde către toate democrațiile lumii, un apel de solidaritate, în lupta lor, împotriva celei mai odioase dictaturi.

Socotim că opinia publică mondială democratică, trebuie, ca în afara planurilor viitoare de realizare a țelurilor ei, să fie preocupată și de înlăturarea cauzelor imediate care le subminează.

00319

Demascând minciuna și teroarea, afirmând și impunând drepturile și libertățile omului în această parte a Europei, democrațiile lumii vor desăvârși idealurile eterne ale umanității și vor salva pacea lumii, amenințată ori unde democrația sinceră nu triumfă.

ss. Iuliu Maniu
PRESEDINTELE PARTIDULUI
NAȚIONAL TARANESC

ss. C.I.C.Brătianu
PRESEDINTELE PARTIDULUI
NATIONAL LIBERAL

Const. Titel Petrescu
PRESEDINTELE PARTIDULUI
SOCIAL DEMOCRAT INDEPENDENT

00320 ✓

Appeal to all the Democracies of the World.

The victory of the United Nations, gained only by the great sacrifice of human lives, meant for the whole civilised world, the triumph of the ideas of liberty and social justice.

The restoration of the ideas of liberty and social justice, represents the revolt of all the people of the world, against the tyrans and dictators, so changing the reign of terror to the reign of true democracy, based on the right of free expression by all citizens.

In the name of this sacred principle and in the names of Truth and Justice, now, before the forthcoming elections in Rumania, the National Peasant Party, the National Liberal Party and the Independent Social-Democrat Party, through their presidents, Messrs. Iuliu Maniu, I.G.I. Brătianu and Constantin Titel Petrescu, are addressing to all the democratic countries of the world, a denouncement of the lies, violence and terrors which are constituting the principles of action of the actual Government of this country.

After four years of Hitleristic oppression and fascist dictatorship and through heroic sacrifices and great persuading by our Parties, Rumania joined the United Nations, so bringing a solid contribution to the downfall of the common enemy.

The Act of liberation of the 23rd August 1944 and the signing of the Armistice on the 12th September 1944 have consecrated the triumph of our policy of resistance and have promised us the restoration of the real democracy.

In recognition of this action the Moscow Agreement of 16-26 December 1945, between the Foreign Ministers of the Soviet Union, United Kingdom and United States has guaranteed to our Country the restoration of an independent Government, which should be the expression of a free Parliament elected by fair and universal voting.

Despite these decisions, the Rumanian Government, composed of communistic elements and several improvised satellite and camouflaged groups - imposed on the 6th March 1945 by the terror of a violent minority - is carrying out a reign of total suppression of the most elemental human rights and freedom. Not one single political manifestation opposing the Government is allowed. Freedom of speech is forbidden. The publication of pamphlets and newspapers exposing our political views is paralysed by the abuse of the censorship, by the refusal of supply of necessary paper, and by stopping our access to the publishers.

Up to date, the Independent Social-Democrat Party, has not been granted the necessary authorisation for printing of their official newspaper "Lumea Nouă" (The New World).

Meetings and public debates are made impossible by administrative difficulties, by armed gangs of hooligans, who are destroying, wounding and killing under the protection and instigation of the Government, by non-punishment of political criminals and by punishing those people who are lending buildings for our meetings.

The spreading of our political views and ideas is stopped by not allowing the contact between members of our Parties and the general public, permanent system of personal annoyance, of trials without grounds, of arrests and illegal detentions in prison, of searches, confiscations and discharge from jobs, are keeping up continual atmosphere of intimidation with the purpose of eliminating from the political fight the active and representative elements of the Opposition.

The Electoral Law, made without paying any attention to the objections of the opposition parties, which participate in the Government in accordance with the Moscow Agreement, is helping in principle the fraud and corruption and in fact is applied abusively and in a prejudiced manner.

00921

The Electoral lists, compiled without publicity, are omitting the great mass of the citizens and at the same time are giving partisans of the Government, the chance to vote several times. The voting centres are fixed at great distances from the electing centres or are fixed inside institutions where violence can be exercised without control.

The Electoral offices are exercised by the Government eliminating judges, magistrates, and so making the calculations of the votes non-objective. The pamphlets of our candidates are confiscated and candidates arrested.

A pseudo police force and a special corps of gendarmes were recruited among the partisans of the Government and dressed in military uniforms, to help the carrying out of the electoral methods of the Government.

In such a situation, the forces of the real democracy of Rumania, represented by our Parties, are sending with great hope to all the Democracies of the World, an appeal for moral support in their fight against the most disgusting dictatorship.

We think that the democratic public of the World must -besides having future plans of social progress- must be made aware of the immediate dangers which are undermining democracy.

Demasking the lies and terrors, affirming and imposing human rights and liberties in this part of Europe, the Democracies of the World, will carry out the eternal ideas of humanity and will save the peace of the world, menaced wherever the sincere democracy does not triumph.

President of the
National Peasant Party

(Iuliu Maniu)

President of the
National Liberal Party

(I.C.I. Brătianu)

President of the
Independent Social-Democrat Party

(Constantin Titel Petrescu)

00322

APPEL AUX DEMOCRATIES DU MONDE

La victoire de Nations Unies, obtenu avec d'immenses sacrifices de vies humaines a été pour le monde civilisé le triomphe des idées de liberté et de justice sociale.

Leurs avènement représente la revolte de tous les peuples du monde contre les tyrans et les dictateurs et l'intention de flétrir les régimes de terreur et d'intolérance en les remplaçant par un régime de vraie démocratie basé sur la libre expression de la volonté de tous les citoyens.

En Vertu de ce principe sacré et au nom de la Vérité et de la Justice en ce jour et à la veille des élections parlementaire de Roumanie, le parti National Paysan, le parti National Libéral et le parti Social-Démocrate-Indépendant par leurs présidents MM. Jules Maniu, C.I.C. Brătianu et Constantin Titel Petrescu, s'adressent à toutes les démocraties du monde pour dénoncer le mensonge, la violence et la terreur qui constituent les moyens d'action du régime gouvernemental de ce pays.

Après quatre ans de domination hitlerienne et de dictature fasciste, l'œuvre de persuasion et de sacrifices héroïques de nos partis a mené la Roumanie aux côtés des Nations Unies en leur apportant une contribution décisive à la victoire finale contre l'ennemi commun. L'acte de libération du 23 Août 1944 et la conclusion de l'Armistice du 12 Septembre 1944 ont consacré le triomphe de notre politique de résistance et promis l'avènement d'une réelle démocratie. A la suite de cette action l'Accord de Moscou intervenu les 16-26 décembre 1945, entre les Ministres des Affaires Etrangères de Grande Bretagne, de l'Union Soviétique et des Etats Unis, a garanti à notre pays la constitution d'un gouvernement autonome et l'élection d'un parlement libre. En dépit de ces décisions, le gouvernement roumain formé l'éléments communistes et de quelques groupements improvisés - satellite ou camouflé, imposait le 6 Mars 1945 par la terreur d'une minorité turbulente, entretient un régime de suppression totale des droits et des libertés de l'homme.

Aucune manifestation politique contre le gouvernement n'est admise.

La liberté de la parole est supprimée. L'expression par écrit des idées politique est paralysée par l'exercice abusif de la censure, par le refus d'allouer les cotes de papiers et l'accès des imprimeries.

Le parti Social-Démocrate-Indépendant n'a même pas obtenu l'autorisation de publication de son officieux (Le monde nouveau).

Les réunions et les débats publics sont rendus impossibles par les ingérences administratives; les bandes armées détruisent, blessent et tuent sous la protection et à l'instigation du gouvernement. Les criminels politiques ne sont pas sanctionnés, mais en échange le sont ceux qui prêtent leurs locaux pour les réunions.

Les idées politiques ne peuvent être répandues car le contact entre les cadres des partis et les masses du peuple, est rendu impossible. Un système permanent de vexation, de procès, d'arrestations, de détentions illégales, de perquisitions, de licenciement, de confiscation, entretiennent une atmosphère permanente d'intimidation dans le but de mettre hors de l'arène politique les éléments dynamiques et représentatifs de l'opposition.

La loi électorale élaborée sans que les objections des partis qui participent au gouvernement soient prises en considération facilite en principe la fraude et la corruption et en fait est appliquée d'une manière abusive et tendentueuse.

Les listes électorales dressées sans aucune publication omettent la grande masse des citoyens, mais contiennent en échange à plusieurs reprises les partisans du régime.

Les sections de vote sont fixées à de grande distance ou à l'intérieur des institutions, la violence morale pouvant ainsi être exercée sans aucun contrôle.

Les bureaux électoraux sont constitués par des fonctionnaires du régime, les magistrats étant éliminés, ce qui mène à un manque total d'objectivité lors du calcul des voix obtenus.

Les manifestes des candidats sont confisqués et les candidats arrêtés.

La Police, la Gendarmerie spécialement recrutée ainsi que les partisans du régime en tenue militaire facilitent les méthodes électorales employées par le gouvernement.

Cette situation oblige les forces réellement démocratiques de notre pays représentées par nos trois partis, d'adresser pleins d'espoirs un appel aux démocraties du monde, un appel de solidarité dans leur lutte contre la plus odieuse des dictatures.

Nous pensons que l'opinion publique mondiale démocratique, doit non seulement se préoccuper de la réalisation de son but, mais d'éliminer aussi les causes immédiates qui le sape.

Les démocraties du monde en affirmant et en imposant les droits et les libertés de l'homme dans cette partie de l'Europe arriveront à instaurer les idéaux éternels de l'humanité et sauveront ainsi la paix du monde menacée partout, où une sincère démocratie est empêchée de triompher.

Le Président du parti National Paysan - Le Président du parti N. Libéral
ss/ Jules Maniu ss/ C.I.C. Brătianu
Le Président du parti Social-Démocrate-Indépendant ss/ C. Titel Petrescu

INCIDENTELE DIN INCHISORILE DIN PITESTI SI CRAIOVA

Eri s'au întâmplat grave incidente în închisorile din Pitesti și Craiova. Știm foarte puțin despre Craiova.

La Pitesti prietenii noștri chinuți de foame și rău tratament au reușit să se urce pe acoperșul închisorii și de acolo au pornit să strige cu glas tare că sunt flămânzi și muritori de foame, împotâcind populația, care între timp se adunase în jurul închisorii în număr mare, să le trimită mâncare.

Direcțiunea închisorii a cerut ajutor și scurt timp după aceea au sosit trupe care amenințau cu mitralierele.

Cu oarecare dificultate deținuții au fost forțați să coboare în celulele lor. Imediat a început o foarte severă curățire, și în aceeași noapte 58 din prietenii noștri în frunte cu prietenul nostru Colțesti, Șeful Org. noastre din Vâlcea au fost încredințați în vagon de cale ferată și trimiși, după cum presupunem, la Aiud, care este cea mai oribilă închisoare din România. Convoul de deținuți a fost văzut ultimată în stația din Râmnicul Vâlcea.

/La acestia s'a mai adăugat ulterior un lot dela Craiova în frunte cu Dr. Virgil Solomon fost Ministru. Au fost duși toți la Aiud/.

/Text adăugat scris de mână cu cerneală/.

00325

DOCUMENTE PRIVATOARE LA ACTIVITATEA ASA ZISULUI COMITET
DE ASISTENTA P.N.T. IN DPRIJINIREA ELEMENTELOR AFLATE IN ANCHETA
SUB STARE DE AREST SAU INCARCERATE IN EXECUTAREA PEDEPSELOR.

copie. rez. vol. 7. 1. 7940327

HOTARARILE

delegației permanente a Partidului Național Tărănesc

Delegația Permanentă a Partidului Național-Tărănesc, completată cu deputații și președinții de organizații aflați în Capitală, a ținut ședință în zilele de 25 și 26 Aprilie.

S-au examinat situația internă și deținerea ilegală în lagărul de la Pitești sau în închisoare din București a căle-va sute de fruntași național-tărăniști din toate județele.

Aceștia au fost arestați fără să li se poată imputa vre-o vină reală și fără a se emite mandate de arestare contra lor, pentru a putea fi apărați.

Sunt ținuți în condițiuni atât de neomenești, încât via-ța lor ste în primejdie.

S'a hotărât să se reia acțiunea în justiție împotriva a-cestor dețineri, contrarii celor mai elementare principii de drept.

Se va face apel la opinia publică din țară și străinătate contra deștiințării în România a drepturilor fundamenta-le ale omului de către guvernul român, care nesocotește toate pactele internaționale, ce asigură respectul acestor drepturi, deși el este obligat să le execute.

S-au rezolvat chestiuni de partid.

O ședință viitoare a delegației va fi destinată cercetă-rei situației economice și financiare a țării.

COPIE

Vezirel 7.7. 795-

00326

PARTIDUL
NATIONAL-TARANESC
Organizația Centrală

CATRE MEMBRII SI PRIETENII PARTIDULUI
NATIONAL - TARANESC,
CATRE BUNII ROMANI,,

fac un călduros apel să binevoiască a ușura cu obolul lor familiile celor asasinați, pe cei cari suferă din cauza persecuțiilor actualului regim, fiind răniți, condamnați la închisoare, trimiși în judecată sub stare de arest, înlăturați din funcțiuni sau chiar din câmpul muncii.

Mulțumesc acelor care vor aduce spriginul lor și sunt convins că vor fi foarte mulțumiți.

PRESEDINTELE PARTIDULUI NATIONAL-TARANESC,

ss. IULIU MANIU

Apelul și lista de subscripție
încredințate D.....

C O P I E

București 22 Iunie 1944

vezi vol. 7. f. 816,

00328

DOMNUL SECRETAR GENERAL,

Am onoare a vă ruga să informați Biroul Partidului că sunt nevoit să-i cer să mă desărcineze de obligațiunea cu care m'a onorat de unazi, dându-mi în grijă prietenii noștri refugiați, din toată țară.

Cred că desigur voi putea fi ușor înlocuit cu unul din colegii mei, care avea și autoritatea necesară, și obșnuința mănuirii de fonduri, și deasemeni și un bun spirit de apreciere a lipsurilor cari se vor infățișa.

Restitui aci dosarul încredințat mie de Dl. Ion. Mihalache cu adausurile survenite și că 4 chitanțe achitate de mine, pe cari vă rog a mi le achita.

Alătur deasemeni și aprobarea de 20.000.000 lei a Dlui PRESEDINTE, Domnul Iuliu Maniu.

Cu distinsă stimă,

ss. V.V. Serdici.

Copie. rez. vol. 7 f. 917-821, 00329,

- R A P O R T -

de activitatea secției de asistență juridică.

În comitetul de asistență, care s'a ținut în ziua de 15 Aprilie 1946, s'a hotărât înființarea unei secții de asistență juridică, care să funcționeze în mod permanent.-

Secția aceasta trebuia să aibă evidența tuturor proceselor și cazurilor în care partidul trebuie să intervină, proteguind pe cei prizonieri pentru activitatea lor politică și acordarea asistenței juridice de care au nevoie.

Din primul moment au fost numiți în calitate de președinte al secției Dl.av. Paul Iliescu, iar ca secretar am fost numită eu.-

Am convocat imediat pe președinte și un număr restrâns de avocați în ședința din Aprilie, pentru a hotărâ asupra modului în care această secție va funcționa.

Președintele, căruia i-am expus planul meu de lucru în cadrul secției juridice, a fost de părere că nu trebuie să se dea o prea mare extindere acestei secții și că în orice caz nu este nevoie să acordăm asistență decât membrilor vechi, cei noi înscriși și mai ales simpatizanții - spunea Dsa - nu trebuie să fie ajutați - deasemenea să nu se acorde asistență decât celor nenorociți și în imposibilitate absolută de a-și angaja avocat.-

Următor hotărârilor luate în acea ședință, consemnate în procesul verbal Nr.1, am trimis imediat tuturor președinților de sectoare o adresă, rugându-i să-mi trimeată tablouri complete ale avocaților din sectoare pentru a alcătui tablourile avocaților din Capitală, la care să se poată apela pentru acordarea asistenței. Președinții de sectoare erau deasemenea rugați a ne comunica orice abuz, arestare sau caz intrând în competența secției juridice și de a ne face posibilă,

d
...//...

direct sau indirect strangerea materialului informativ și legătura cu cei prizonieri.-

Atât adresa cât și insistențele mele verbale, au rămas fără rezultat, spunându-mi-se că această evidență nu-mi poate fi dată până nu se va termina organizarea completă a circumscopțiilor, singurele în măsură a-mi comunica tablourile de avocați. Am revenit atunci cu o nouă adresă scrisă, cerând să mi se indice un număr de cel puțin 5-6 avocați din fiecare sector, care acceptă să colaboreze în mod activ și continuu în cadrul asistenței juridice. Nici la această adresă nu mi s'a dat nici un răspuns.

Chiar după această primă gedință de organizare a secției de asistență juridică, Dl. Paul Iliescu, președintele ei, s'a dezinteresat din ce în ce mai mult, refuzându-mi chiar concursul lui.

Împ de aproape două luni, ajutată numai de colegii Mircea Stancov și Poli Ferdinand, am făcut eforturi mari, fiind obligată a merge personal aproape zilnic la Curtea Marțială pentru a ține evidența urmăririlor și a apăra pe arestații noștri care nu aveau avocați. Presată de numărul proceselor și urmăririlor, care deveneau din ce în ce mai numeroase și cum singură nu puteam să fac față acestei situații, am adus toate la cunoștința Dlui Secretar General Nicolae Penescu, care a convocat imediat avocații național țărăniști, punându-le în vedere că contribuția ce sunt datorii a aduce în cadrul asistenței juridice a membrilor partidului prizonieri este obligatorie.-

În urma acestui apel am putut alcătui un tablou cu mai mulți colegi care se ofereau a lucra în cadrul secției noastre. În același timp am obținut și colaborarea Dlui av. Pastia atât pentru apărările făcute în instanțele de judecată cât și pentru consultări și îndrumări generale de organizare a secției.-

Numărul avocaților care au răspuns la apelul nostru a fost totuși destul de restrâns, micșorat ulterior și mai mult din cauza plecării în vacanță a unora dintre ei.

A trebuit să apelez de foarte multe ori la aceiași avocați, lucru care cu timpul s'a dovedit dăunător, atât pentru cei arestați cât și pentru colaboratorii noștri care au fost identificați ca apărători trimiși de partid.

Sesizând pe Dl. Secretar General de această situație Dsa a încercat din nou să ne ajute și în urma noului apel ce a făcut, s'a hotărât ca președintele fiecărui sector să ne indice un avocat cu care să putem ține în permanență contactul pentru a ne trimite apărători ori de câte ori era necesar.

Astfel au fost delegați pentru sectoare următorii avocați: sect. I. Galben, Dl. Av. Serban Balmez,
" II. Negru, " " C. Arsenescu,
" III. Albastru " Ion Mardare,
" IV. Verde " " Manolescu.

În aplicarea sistemului s'a dovedit extrem de defectuos ajungând uneori până în ziua procesului fără să fi obținut de la delegatul sectorului la care apelasem, răspunsul dacă a putut avea consimțământul vre unui coleg, sau - cum s'a întâmplat în alte cazuri - delegatul sectorului plecând din București fără a anunța și fără a lăsa înlocuitor, am fost obligată a mă improviza ca apărător de ultimă clipă.

Numărul celor arestați crescând, m'am văzut din nou forțată a mă plânge Dlui Secretar General, cerându-i să intervină energic, scoțând în evidență momentele grele prin care trece partidul și durerea și desamăgirea celor care, loviți în lupta pentru triumful cauzei noastre, se văd părăsiți și lipsiți de cea mai elementară înțelegere și sprijin.

Pentru a vă putea de seama de activitatea depusă în cadrul secției juridice, dau mai jos un scurt tablou.

Dela 15 Aprilie 1946 a trebuit să ne îngrijim de următorii:

4	arestați dela 8 Noembrie 1945,
1	condamnat în procesul org.T.
2	arestați dela 3 Martie la Malaxa,
24	" dela 6 Martie a.c.,
12	" dela 25 Martie,
8	" dela 5 Aprilie (Jhon Mak)
16	" în procesul org.Sarmisegetuza,
2	" în procesul broșurei S.O.S.,
14	" pentru critica acțiunii guvernului,
6	" în com.Voevodul Mihai, dintre cari 4 minori între 9 și 14 ani,

00332

29 arestați în primul lot 10 Mai,
26 " în al doilea lot 10 Mai,
42 " la 15 Mai la Athenou,
17 " din cauza grevei dela Politehnică,
24 " muncitori dela Mediaș,
3 " dela Malaxa,
15 " în com.Principele Nicolae,
12 " la Arad,
7 " la începutul lunii Iunie pentru de-
licte politice,
28 " între 15 August și 10 Sept.pentru
propagandă național țărănistă.
26 " între 10 Septembrie și 16 Sept.
8 " în legătură cu org.Sumanele Negre.

Dintre aceștia parte au fost aleiberați clasându-
li-se cauzele, parte au fost condamnați și și-au executat
pedepsele, parte mai sunt și azi în închisoare, parte au
fost amnistiați, iar parte au fost condamnați în contumacie.

Astăzi mai sunt în închisori următorii :

1 condamnat în procesul org.T.
4 condamnați " " Sarmisegetuza, în recurs
1 " " " " S.O.S. " "
6 " la Aiud în procesul 10 Mai " "
6 " " Jilava " " " " " "
2 " " C.M.C. " " " " " "
1 arestat pentru grăva dela Politehnică în curs
de judecată,
11 condamnați dela Mediaș, în recurs,
1 arestat din com. Prin.Nicolae în curs de jude-
cată,
18 arestați la C.M.C. în instrucție,
4 " " Jilava în instrucție, cu Sumanele
Negre,
3 " " " în recurs
9 arestați la Prefectură pentru propagandă,
2 " la spitalul Colentina și sp.Reg.Elisa-
beta,
33 sunt liberi însă având procese în curs de jude-
cată.-

Au fost pe rol în tot acest răstimp un număr de

...//...

20 dosare în prima instanță, parte judecându-se, parte în curs de judecată.-

S'au judecat 5 recursuri și sunt în curs de judecată la Casația Militară 8 dosare.-

Mai sunt de asemenea la Judecătoria 3 dosare în curs de judecată, două judecate, la Tribunal două dosare, la ocolul I. instanță specială pentru conflictele cu Rușii 1 dosar, și 4 dosare la Camera de Muncă.

În cadrul secției de asistență și-au dat concursul următorii avocați, dintre cari primii 8 au fost întrebuințați în mai multe dosare:

av. C. Pastia,	av. I. Leon
av. Mircea Stancov,	av. C. Popescu,
av. Poli Ferdinand,	av. S. Balmez,
av. Maria Bărbulescu	av. Marinescu,
Valer Moldovanu,	av. Mironescu,
av. Emil Nicolau,	av. Radu Borog,
av. Poenaru,	av. Popescu Mihalache
av. Dan Angelescu,	av. Macaria Aurel,
av. Ella Negruzi	av. Zoderu
av. V. Veniamin.	

Am ținut repetate consfătuiri cu colegii care răspunseseră la apelul nostru, arătându-le modul în care am înțeles încă din primul moment să organizez această secție. Principiul preconizat de Dl. av. Paul Iliescu, de a nu se acorda asistență decât pe baza cererilor inculpaților purtând referatele gefilor respectivi de organizație asupra vechimei, meritelor și situației materiale a solicitanților,

(Principiul) a apărut greoi dela prima încercare de a-l pune în practică. În această situație și cu acordul Dlui Secretar General Nicolae Penescu, s'a dat asistență tuturor membrilor noștri, indiferent de vechimea în partid precum și simpatizanților care erau arestați pentru acțiuni politice care confirmau principiile partidului nostru și le întăreau.-

Am crezut că pentru o bună funcționare a acestui serviciu, este absolută nevoie, în afară de secretariatul

...//...

propriu zis pe care-l făceam eu, de două subsecții perfect organizate:

- 1) secția de legătură și informare, și.
- 2) secția de apărare / a. avocați pentru consultații și îndrumări și b. avocați pledanți/.

1.- Pentru a cunoaște imediat toate cazurile la care este necesară o promptă intervenție a noastră, am căutat să obțin realizarea informărilor fie direct a. dela familiile și conștinții celor în cauză, făcând cât mai cunoscută existența acestei secții, d. dela șefii de sectoare, circumscripții sau diverse organizații c. dela Cabinetul Dlui Ministru de Stat Hațieganu, cu care am ținut personal contactul fără întrerupere, și d. dela Secretariatul General cu care deasemenea am păstrat încontinuu legătura.

Legătura cu cei arestați am păstrat-o fără întrerupere prin a) studenții care duceau alimente la închisori și b) prin membrii comitetului de asistență pe care-i trimeteam fie pentru vizitele medicale arestaților, fie numai pentru a le da îndrumări și a le ridica moralul.

Această secție de informare și legături am considerat-o de importanță capitală, căutând să formez în special echipe de studenți care să activeze în cadrul ei.

Trebuie să mărturisesc că am avut concursul neprecupețit și extrem de prețios al unui număr restrâns de studenți (Sanda Matei, Tanța Brăilescu, Cicerone Ioanițoiu înainte de implicarea lui în procesul 10 Mai - Florica Alecu,) complet insuficient pentru noi și istovitor pentru ei.

Cu toate recomandările atât ale Dlui Secretar Gral. cât și a șefilor tineretului, nu am putut recruta un număr de cel puțin doi studenți pentru fiecare închisoare care să lucreze în mod continuu și conștiincios. Am apelat neîntrerupt atât la avocații stagiați cât și la studenții dela drept pentru a face lucrările de verificare la secțiile de judecată, de urmărire a termenelor, lucrări de procedură, introduceri de cereri și căi de atac verificarea mandatelor de arestare, liberările, etc.-

...//...

Toate aceste lucrări destul de ușoare, care cer însă timp și mai ales conștiințiozitate, au căzut în sarcina mea exclusivă, numai în ultimul timp obținând un concurs sporadic al colegilor: Dan Angelescu, Zoderu și A. Macarie.-

2. În ceea ce privește apărarea celor urmăriți, dacă pentru primul punct: consultări și îndrumări, am putut face mai ușor față, cerând la nevoie sfaturi și îndrumări dlui av.Pastia, în ceea ce privește capitolul avocaților pledanți, după cum am arătat și mai sus, secția noastră s'a dovedit uneori extrem de slabă și a dat loc la critici și reproșuri.-

În afară de numărul mic al avocaților care și-au dat concursul, s'a întâmplat de câteva ori că, avocații delegați cu apărarea într'un dosar, neputându-se prezenta la termenul de judecată, să mă anunțe numai în ultimul moment de aceasta - când nu mai aveam posibilitatea de a delega un alt avocat, sau, mai grav, să nu mă anunțe deloc, lăsând pe arestați fără apărare.

M-am dus de multe ori la închisori pentru a încuraja pe cei arestați și i-am asigurat că sacrificiul lor este înțeles și că noi cei care suntem liberi căutăm să-i ajutăm cu tot ce ne stă în putință. Mi-a fost însă dat să rogesc de multe ori din cauza lipsei de înțelegere și neseriozității unora dintre ai noștri care nu înțeleg nevoie de sprijin moral, cel puțin, a celui arestat.

Am cerut avocaților noștri ca ori de câte ori au un moment liber - fie chiar odată la mai multe luni - să meargă la închisori pentru a vorbi cu unul cel puțin dintre cei închiși. Aceste momente pe care oricine le poate pierde din când în când, fac enorm de mult pentru cei de dincolo de gratii și le aduce încrederea în lupta lor pe care altfel o cred inutilă. Nu se poate închipui tristețea aceluia care, atunci când se prezintă la termen și care neavând mijloacele necesare pentru a-și angaja un avocat, se vede singur și nici un glas prieten nu se ridică pentru a-l apăra de nedreptatea acuzărilor ce i se aduc.-

...//...

De aceea lupta cea mai grea a noastră a fost ca să asigur arestaților noștri o apărare în fața secțiilor de judecată.

În concluzie, cred că, pentru ca secția de asistență juridică să poată funcționa perfect sunt absolut necesare următoarele:

1) Organizația tineretului să delege în mod permanent o echipă de 4-5 tineri - studenți la drept de preferat - care lucrând de acord cu o echipă de avocați stagiați, să ne ajute a ține contactul permanent cu închisorile și mai ales cu instanțele de judecată.-

2) Contribuția avocaților pledanți la opera de asistență juridică a membrilor partidului nostru, în suferință, să fie considerată obligatorie, în cât de mică măsură, mai ales acum, când prigoana contra partidului nostru este atât de mare și când această inerție trebuie neapărat lichidată.-

Apelul Domnului Președinte al Partidului, sunt sigură că va fi ascultat și urmat orbește.

ss.Av.Maria Bărbulescu.

16.IX.1946.

copie. regi vol. 7. p. 830 00337

STIMATE DOMNUL INGINER SERBICI,

Din fugă îmi permit a vă scrie prezentale rânduri spre a vă expune parte din situația ce o pot avea până la plăcarea Dlui farmacist Dăianu la București:

După cum știți Dl. Inginer Povlovici cu mulți alții sunt arestați de 5 zile pentru mitive inventate de ei. - Parte dintre noidin ziua de Joi 21 Nov. suntem fugari și apărem prin Mediaș prin diferite puncte spre a lua note și informații.-

Populația orașului și din jur-intelectuali, muncitorii și țărani fierb și așteaptă să facă explozie, toți sunt indignați de procedeul ce l-au avut la alegeri cu furul urnelor, și să gravitatea momentului de față constă în aceea că a început concedierile de muncitori și funcționari în mase compacte.- Până acum s'au concediat dela Uzinele Westen cca. 70 persoane, dela Kares deasemeni, la Gaz Metan, iată de mâine începe la Vitrometan și la celelalte fabrici.- Lumea este disperată și începe să le scadă moralul.- Toți vorbesc de indolența anglo americanilor care ne lasă în ghiarele comunismului iudaic-rusesc.-

Deocamdată atât vă pot spune despre ceea ce au făcut.-

Alăturat vă anexez o declarație dată de Dl. Jean Negruț cunoscut bine de Dl. Romniceanu, care sub masca comunismului și fiind în permanență în mijlocul lor la Năsăud a putut auzi și vedea tot ceea ce au făcut cei din BFD.

Eu personal probabil voi veni peste câteva zile la București și voi aduce pentru misiune câteva declarațiuni date de oștiga oameni ce aparent aparțin de bloc și care au fost delegați la urne. Aceste declarații vor cuprinde o confirmare a celor expuse de mine în nota pentru misiune.- Dealtfel voi aduce și delegațiile lor originale spre a fi fotocopyate și anexate la declarația lor.

Cu tot respectul

ss/ Ioneanu

25 Nov. 946

00338

COLECTIE DE CHITANTE PENTRU SUMELE IMPARTITE DE P.N.T.,
LA DIFERITI ADERENTI, CA AJUTOARE SI RECOMPENSA PENTRU ACTIVITATEA
LOR

00339

N O T A

Primit, 11 Iulie 947, 20 carnete pentru Asistența Partidu-
lui, dela Dna Teodoru.

20 carnete a 20.000 lei fila

1.34576 - 34600
2.34451 - 34475
3.34551 - 34575
4.34426 - 34550
5.34526 - 34550
6.32601 - 32625 - e. Vid 27
7.34601 - 34625 - ~~e. Vid 27~~
8.34701 - 34750
9.34476 - 34500
10.32926 - 32950

Total lei 5.000.000.- lei (cinci milioane)

50 carnete a 50.000 lei fila

11.8826 - 8850
12.8301 - 8325
13.7126 - 7150
14.7051 - 7075 - plotit
15.6726 - 6750 - Chirungo

Total lei 6250.000.- (șase milioane două sute cinci
.-zeci mii lei)

16.2601 - 2625 - ~~plotit~~
17.2701 - 2725
18.3901 - 3925 - Chirungo
19.2951 - 2975
20.4451 - 4475

Total 12.500.000.- (douăsprezece milioane cinci sute
.-mii) lei

Total.- 23.750.000.- (douăzeci și trei milioane șapte sute cinci
.-zeci mii lei)

5.000.000 (valeur million) lei

A 50.000 lei fila

11. 8826 - 8850

12. 8301 - 8325

13. 7126 - 7150

14. ~~7081 - 7076~~

15. 6726 - 6750

00340

Total - 6.250.000 (tase milioane de lei)

A 100.000 lei fila - Total 12.500.000 (douasprezece milioane lei)

1. 2601 - 2625

2. ~~2701 - 2725~~

3. 3901 - 3925

4. ~~3951 - 3975~~

5. 4451 - 4475

plotit

~~2701 - 2725~~

~~3951 - 3975~~

Lei. 200.000

Chitanța

00341

Ave primit de la Dănuș
Diana George, suma de
lei 200 000 (două sute mii)

Buc. 24-XII-96

Dănuș

200.000

Chitanță

00342

Ave primit lei 200.000 (două sute mii) lei
de la H. Oulon secretarul organizației pînole-
necesari - la cummire pînole în salul organizației

2. Februarie 1947

Marinescu

Le 200.000.

00343

Chitanță

Lei două sute mii pentru bandierole
pentru echipa de ordine.

Buc. 4/II-947

Blancu

Chitanu

00344

Am primit dela Crz. Municipala
suma de Lei 200000 (doua sute mii)
pentru intretinerea bolnavilor. Rezolvare
Ctine de internat in Spitalul Filantropiei.

[Signature]

18 XII 946

100.000.

Chislaute

15. V. 1947

003457

Si, una sută mii lei am putut
pentru nevoile organizării m.

I. Lău

100.000.

Clitanta

21. 5/1947
346

Lei una sută mii. am primit dela
leseria org. m. pentru nevoile de
organizare

I. Lamb

100.000

Carînseni Bughe

00347

chitanta

.. am primit suma scutita mie lei
de la cas. org. Muncit.

Pne. 28/II-947

Opun

Charinescu

100.200.

Christaute

30.I.1947.

Lei. una nota mia con ¹⁸ ~~18~~ della
Crisis 0. m.

I. Lami

50.000

Christie 100319

1.11.1947

Les cinq zec mui au point
pour la neurole de synipore -

J. Leachy

60.000 lei

Antanta

00350

Am punit della Cas. Ry. L.
lei 60.000 (da refer. nr. 1) penta penta
hortei Sestetur.

Leorde

23.5.97

Lei 5000.

Chitanta

00351

Lei cinci mii cu prut dela Coarie
Centrola pentru distiluisce, in ritotile
la sedinta de Joi 23. I. 1947.

1 Laurin

lei. 40.000

chitanță

00352

Am primit potaș geci năi lei
cheltueli de transport.

Buc. 5/III-947.

ingini de întă mognă *[Signature]*

I. Lăuș

Chitanța

00353

Lei: 50 (cincizeci mii)
am primit de la bag.
Muncitarenco, rest pentru
tabloul lui Stăian

26-III-97 P. Ene

100.000.

Clitonte.

038.11
00356

Leis uma carta am. p. m. b.
de la c. v. m. p. m. b.

1. L. m. b.

00355

Povel Sumitu
Karakason

200.000.

Wase

lei 200.000.

Siana Gh

00356

Chitanța

Am primit 200.000/două sute
mii lei pentru cheltuieli de
transport.

Pentru 24/IV-947

G. Siana

lei 100.000.

00357

Chitanța

Una sută mii lei pentru
întru, tuera a. L. B.

Buc. 7/III-947

Chitanța

00358

Lei. 30.000.

chitanta

Am primit lei 30.000 lei
pentru cheltuieli de transport.

Buc. 13/III-947

g. Dima

Lei 100.000.

00359

Chitanță

Lei una sută mii pentru
parafa plăi scutur. General

Rev. 10/11-947

E. Biana

Joan. 17

00360

Lei. 000.

Chitanță.

Am primit douăzeci mii
lei pentru cheltuieli de transport.

Duc. 14/I-947.

Opincos

200.000. lei.

— Chitanță —

"6012"

Am primit suma de lei 200.000.-
(două sute mii), pentru întreținere.

9 Martie 1947.

Ștercov

I. Lăun

lei. 100.000.

00361

chitanta

Am primit una auto noua
pe de la cas. org. suverit.

Buc. 17/II-947.

[Signature]

Lit. 2000.

Chitaua

00363

qua per mi am puit dela
seria oy. lucibiti pentu
neote originotis (lucurine).

1 hour

00364

ARMAMENT, MUNITIE SI MATERIAL SUBVERSIV GASIT LA
DIFERITI FRUNTASI AI P.N.T.-ULUI, IN 1947.

00365

DOCUMENTE SUSTRASE DE P.N.T., DELA
DI FERITE AUTORITATI

AMBASADA ROMÂNIEI
MOSCOVA

15 August 1946, Moscova.

No. 3283

24445
DOMNUL VICE PRESEDINTE,

Chestiunea cetățenilor români (în genere de origini etnice germană) aduși la muncă obligatorie în URSS prezintă două aspecte :

- 1) Interesul de a compensa pagubele suferite de URSS de pe urma invaziei naziste, prin utilizarea unui număr tot mai mare de oameni cari să presteze mîna de lucru pentru reconstrucția țării ;
- 2) Ridicarea în acest scop a indivizilor de origini etnice germană, pe motivul că această categorie, din punct de vedere principal, a colaborat mai intens la provocarea și ducerea războiului contra URSS.

De aci rezultă că, chiar în cazurile individuale în cari nevinovăția (altă origine etnică, neparticipare la

./.

Domniei Sale

Domnului GH TATARESCU

Vice Președinte al Consiliului de Miniștri

Ministrul Afacerilor Străine

BUCHURESTI

AMBASADA ROMÂNIEI
MOSCOVA

copie - rez. rel. 7-j-902 - 00337

- 2 -

măcările naziste, etc.) este dovedită, eliberarea celor nevinovați, al cărui număr apar ca fiind foarte mare, ar constitui o greutate întrucât ar lovi în interesele economice ale URSS enunțate mai sus la punctul 1.

În consecință, am onoare să propun, ca Guvernul român să hotărască dacă nu ar fi cazul începerii unor negocieri cu Guvernul U.R.S.S. în vederea oferirii în schimbul celor a căror eliberare o cerem, a unui număr egal de indivizi vinovați, apti pentru muncă, cari actualmente se află deținuți în lagărele și închisorile din România.

Din experiența care am avut-o aci cred că dacă am oferi Guvernului sovietic această soluțiune, eliberarea nevinovaților (între cari și mulți români etnici) duși la munca obligatorie, s'ar putea efectua cu mai multă rapiditate și ușurință decât până acum.

Cei repatriați până în prezent s'au dovedit a fi munai bolnavi și inapți pentru muncă.

Primiți Vă rog, Domnule Vice Președinte, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

ss Iorgu Iordan

25 Septembrie 1946

Nr. AB/6605

București

copie. vizat 7. 9. 46

00368

COMISIUNEA ALIATA DE CONTROL DIN ROMANIA

Ministerului Afacerilor Străine al României
Domnului Secretar General Brăbețianu
Ministerului de Interne al României
Domnului Secretar General Dl. Bunaciu.-

În vederea reducerii termenului necesar pentru obținerea vizelor de eșire din România, pentru plecarea în Ungaria și Bulgaria a vizelor de tranzit, cât și a vizelor de intrare în România din Ungaria și Bulgaria, de către cetățenii români și cetățenii altor State (cu excepția englezilor și americanilor), Comisiunea Aliată crede că este posibil a se simplifica normele existente și a se stabili pentru viitor următoarele:

a/. Eșirea din România pentru plecarea în Ungaria și Bulgaria, cu drept de înapoiere în țară, sau tranzitul prin acele țări să aibă loc în baza vizelor acordate, în urma consimțământului Comisiunii Aliate de Control din România, de către Ministerul de Interne al României și reprezentanții Guvernului ungar și Republicii bulgare la București, fără a se mai cere avizul Guvernului și Comisiunii Aliate de Control din Ungaria și Bulgaria.-

b/. Intrarea în România din Ungaria și Bulgaria, cu drept de eșire din țară să se facă pe baza vizelor acordate, în urma consimțământului Comisiunii Aliate de Control în Ungaria și Bulgaria, de către Ministerele de Interne ale Ungariei și Bulgariei și reprezentanții Guvernului român la Budapesta și Sofia, fără a se mai cere avizul Guvernului român și Comisiunii Aliate de Control în România.-

Normele mai sus arătate au fost stabilite de acord cu Comisiunile Aliate de Control în Ungaria și Bulgaria și va intra în vigoare cu începere de la 1 Octombrie 1946.-

Vă rog să dați dispozițiile necesare:

1/. Reprezentanților Guvernului român la Budapesta și Sofia pe care aceștia să aplice imediat viza pe paspoartele persoanelor cari doresc să plece din Ungaria și Bulgaria în România, având consimțământul Comisiunilor Aliate de Control din țările respective, cu obligația de a comunica Ministerului Afacerilor Străine numele persoanei cărora li s'a acordat viza.-

2/. Punctelor de Control de la frontieră să permită trecerea frontierei persoanelor cari doresc să intre în România din Ungaria sau Bulgaria, sau să iasă din România pentru a pleca în Ungaria și Bulgaria și care posedă paspoarte prevăzute cu formele mai sus arătate.-

Seful de Stat Major al Comisiunii Aliate
de Control

(ss) Col. Molohovski

Seful Direcției Administrative,

(ss) Col. Borisov

25 Septembrie 1946
No. AB/6605
București

COMISIUNEA ALIATA DE CONTROL DIN ROMANIA

00369

Ministerului Afacerilor Straine al României
Domnului Secretar General Brabețianu

Ministerului de Interne al României
Domnului Secretar General dl. Bumaci

În vederea reducerii termenului necesar pentru obținerea vizelor de esire din România, pentru plecarea în Ungaria și Bulgaria, a vizelor de tranzit, cât și a vizelor de intrare în România din Ungaria și Bulgaria, de către cetățenii români și cetățenii altor state (cu excepția englezilor și americanilor), Comisiunea Aliată crede că este posibil a se simplifica normele exstente și a se stabili pentru viitor următoarele:

a) Esirea din România pentru plecarea în Ungaria și Bulgaria, cu drept de înapoiere din țară, sau tranzitul prin acele țări să aibă loc în baza vizelor acordate, în urma consimțământului Comisiunii Aliate de Control din România, de către Ministerul de Interne al României și reprezentanții guvernului ungar și Republicii bugară la București, fără a se mai cere avizul guvernelor și Comisiunii Aliate de Control din Ungaria și Bulgaria.

b) Intrarea în România din Ungaria și Bulgaria, cu drept de esire din țară să se facă pe baza vizelor acordate, în urma consimțământului Comisiunii Aliate de Control în Ungaria și Bulgaria, de către Ministerele de Interne ale Ungariei și Bulgariei și reprezentanții guvernului român la Budapesta și Sofia, fără a se mai cere avizul Guvernului român și Comisiunii Aliate de Control în România.

Normele mai sus arătate au fost stabilite de acord cu Comisiunile Aliate de Control în Ungaria și Bulgaria și va intra în vigoare cu începere de la 1 Octombrie 1946.

Vă rog să dați dispozițiunile necesare:

1) Reprezentanților guvernului român la Budapesta și Sofia pentru ca aceștia să aplice imediat viza pe papapoartele persoanelor cari doresc să plece din Ungaria și Bulgaria în România, având consimțământul Comisiunilor Aliate de Control din țările respective, cu obligația de a comunica Ministerului Afacerilor Straine numele persoanelor carora li s'a acordat viza.

2) Punctelor de control de la frontieră să permită trecerea frontierei persoanelor cari doresc să intre în România din Ungaria sau Bulgaria, sau să iasă din România pentru a pleca în Ungaria și Bulgaria și care posedă papapoarte prevăzute cu formele mai sus arătate.

Seful de Stat Major al Comisiunii Aliate de Control
ss. Col. Molohovski

Seful Direcției Administrative
ss. Co. Borisov

Nr. 27
1947 Iulie 15

Către:

Ministerul Afacerilor Interne

La ordinul Dvs. telefonic din 15 Iulie a.c.;
Am onoare a raporta următoarele relațiuni în legătură cu încercarea de evaziuni dela Tămădău:

- Încercarea de evaziuni a grupului Mihalache, s'a produs pe terenul de ajutor dela Tămădău în ziua de 14 Iulie ora 7,00.-

- Condițiunile atmosferice din ziua de 14 Iulie a.c. erau favorabile, permițând zborul cu orice fel de avion fără navigație radioghidată.-

- Personalul navigant - Adj. av. Lustig Romulus și Adj. av. Freda Gheorghe, sunt antrenați și capabili a executa zborul proiectat peste graniță, în foarte bune condițiuni.-

- Avioanele cu care s'a proiectat evaziunea, sînt de tipul I.A.R. 39 cu motor K.14-1000 A. de 1100 H.P. și au următoarele performanțe:

- autonomie de zbor practică 2,30 h.
- viteză proprie 210-220 Km./ora.
- rază de acțiune - peste 500 Km.
- greutatea utilă - 800 Kgr.

Având în vedere puterea motorului, greutatea utilă și spațiul creat prin demontarea aparatului de război /mitraliere, lansatoare, aparate de vizare și aparate foto/ este posibil ca în carlinga din spatele pilotului, să se poată transporta 6 persoane cu bagaj redus, în așa fel încît, greutatea să nu depășească 800 Kgr.-

În ziua de 14 Iulie a.c., cele două avioane I.A.R. 39 ar mai să transporte dela Constanța medicamente destinate Aeronauticii.-

Cum la Constanța nu avem nici o unitate de aviație, plinul de benzină s'a făcut la București, spre a fi posibil zborul de înapoiere.

În aceste condițiuni, piloții ar fi putut executa un zbor peste graniță, până în Turcia, - distanța Tămădău - Istanbul fiind 455 Km.-

ss/ Cpt. Cdr. Indescifrabil

SITUAȚIA METEOROLOGICĂ
din 14 Iulie 1947

ora 7.00.

București - Sud-Est - Balcani

- Timpul în general schimbător, cu cerul variabil, parțial acoperit cu tendințe de înseninare dinspre Est.-

- În sudul Olteniei și în special în Vestul Bulgariei, acoperit.

- Pe litoral, nouri izolați.

București, ora 7.00

- Cer nuanțat. Vizibilitatea 10-20 Km. plafon 1000 - 1.500 m. Nouri Stratocumuli și altocumuli. Vântul de la Nord cu 5-7 Km. pe oră.-

Tendințe de înseninare,-

pt. conformitate

Șef. Serv. Informații al aeron.

sa/Cpt. Calomfirescu.

CONFERINTA DELA PARIS - CEEI LIPSA DELA APEL.
=====

Astăzi când se strâng la Paris reprezentanții țărilor doritoare de a mărturisi unitatea economică a Europei să alungăm o privire către locurile rămase goale.

Două dintre țările situate sub aripa protecție a Moscovei sau grăbit de arăspunde"nu"la invitația Anglo-Fanceză : acestea snt Jugoslavia și Bulgaria . Tito și Dimitrov, copii iubiți a-i " defuncției " Internaționalei a III-a", au pus în mod hotărât nevoile Partidului înaintea oricărei alte considerațiuni. Refuzul Guvernelor Poloneze, Român și Ungar, pare a fi fost mai puțin spontan, însă mai nuanțat. Este adevărat că agenția Tass, în general bine informată în ceea ce privește voința și intențiile acestor guverne " suverane ", s'a grăbit de a anunța un răspuns negativ, însă aceasta a fost de a anticipa asupra unei destituirii care, atât de inevitabilă cât era, cu atâta mai puțin a provocat serioase turburări de conștiință.

Ori care ar fi fost zelul partizan al guvernanților, le era greu de a justifica o atitudine impusă în mod vădit și neașteptând de a incova decât un singur argument : acela al suveranității naționale "- Vai ! - ", și cum să respingă în mod conștient o propunere atât de conformă voințelor și intereselor tuturor popoarelor din Răsărit ?

Căci dacă propunerea " Maschall ", convine tuturor popoarelor Europei, cu atâta mai multă ea trezește cel mai viu interes în răsăritul European și tot așa cele mai mari speranțe. Răsăritul European are de ajuns o mare întârziere : el suferă de multă vreme în dezvoltarea sa economică și în structura sa socială, de consecințele lipsei de sincronism între evoluția regiunilor industriale, ale apusului și evoluția mai lentă a regiunilor în primul rând agricole . Există deci un interes esențial (economic) țărilor din răsărit, le-au demonstrat de mai multe ori), la aceea ca economia Europeană, să fie organizată pe baze unitare.

Totocșa ajutorul American, atât de necesar tuturor țărilor europene, este în primul rând necesar țărilor din răsărit.

Pentru că în primul rând în aceste țări, în urma războiului, a ocupației și a sarcinilor impuse de tratate, ruina materială și mizeria fiziologică au atins paroxismul lor. Astfel, pentru poporul român, dat pradă foamei și amenințat de o foamă încă mai grozavă, ajutorul material care ~~ar fi putut~~ iar fi fost dat, după un plan de ansamblu european, este o chestiune de viață sau de moarte.

Că anumite guverne ar fi ezitat în asemenea condițiuni de a respinge invitația apusului, este de înțeles. Cum să nu fi înțeles acestea că nu le-ar mai fi fost posibil de a ascunde slăbiciunea și greșelile poziției lor, dacă ar fi executat voința țărilor lor, ? . Însă aceste ezitări n'au schimbat cursul lucrurilor : locurile rezervate " oficialilor " răsăritului, la Paris, au rămas goale .

Primul rezultat al noii conferințe este deci, de a fi demonstrat până la ce punct o întreagă parte a europei trăiește sub semnul a ceea ce " Ferrero " numea : " Ilegitimitatea " .

Însă, mai e un al doilea rezultat , mai important : Invitația lansată de către țările apusene a depășit cadrele oficiale - : ea a ajuns la popor . Și popoarele au reacționat. Problema păcii, a organizării europene, le-a vizat direct : în fond era vorba de existența lor . Și acolo unde guvernele sau dezis, popoarele, prin reprezentanții lor cei mai autorizați, au exprimat clar voința lor.

În România cele trei partide politice, care reprezintă marea majoritatea a națiunii, Partidul Național Tărănesc, Partidul Liberal, și Partidul Social Democrat, au declarat solemn, în numele poporului român că țara aderă la propunerea " Maschall " și că clasează toate speranțele sale în opera europeană, care urmează să se îndeplinească la Paris. La un moment când se decide destinul europei, trebuie să acorde atenția vocii veritabile a națiunilor .

O manifestație de un caracter asemănător, a avut loc la Washington , la 4 Iulie în ziua Independenței Statelor Unite,

Sefii exilați ai partidelor Tărănești, Bulgari, Ungar, Sârb și Croat, Dnii GEORGE DIMITROV, P. NAGHY, MILAN GAVRICOVIC și VLADKO MACER-, au publicat o declarație comună, în numele a " O sută de milioane de ființe umane lipsite de drepturile lor " și au proclamat trebuința lor în viitorul popoarelor lor țărănești, și în principile tinzând să asigure democrația națională și internațională, ~~națională~~ ..//..

și la reconstrucția europei în ansamblu ei. Aderând la această declarație în numele partidului țărănesc român, Dl. ALEXANDRU PETEANU: a făcut justa remarcă că, nu este vorba doar de o manifestare a partidelor în rudite, ci de o apropiere între națiunile în situații asemănătoare și doritoare de a lua aceeași atitudine în raport cu problemele de colaborare internațională, care se pun.

Trebue văzut încă mai mult în aceste manifestări. Aceasta este imaginea veritabilă a europei care se degaje de resturile apăsătoare a le urmărilor războiului. A fost suficient ca în propunerea americană să fie pronunțat cuvântul "europa", a fost suficient ca invitația de a participa la un plan "european", să fie adresat tuturor țărilor continentului, pentru ca o mare speranță să ridice popoarele, care știu că salvarea lor depine de legătura care le leagă de comunitatea europeană. Această legătură în ce privește țările din răsărit este din punct de vedere material, destul de slabă. Ultimele evenimente n'au schimbat starea de fapt și este bine posibil ca în zilele care urmează șanțul care desparte continentul în două, să se lărgească încă. Totuși câteva lucruri s'au schimbat. În profunzimea care există la răsărit, chemarea occidentului a fost interpretată ca un gest de solidaritate și a provocat o mare mișcare de încredere. Barrierile care împiedică reluarea raporturilor politice și economice, mai există, însă bariera spirituală, cea mai periculoasă. Dintre toate, aceea care izolează în mare parte a europei și o scufundă în cea mai adâncă descurajare, aceasta a fost ridicată. Trebuie înțeles reala importanță, a trezirii acestor sentimente de solidaritate și de încredere: în anarhia actuală în care diviziunea care persistă, reprezintă pentru toți o teribilă amenințare de războiu, restabilirea legăturilor spirituale și între răsărit și apus, poate contribui în mod decisiv, cu toate forțele contrarii, la realizarea unității europene, pentru că în aceste zile în care o anumită ideologie folosește desemnării unei voințe de dominație mondială, nu se poate insista în deajuns asupra faptului că pericolul poate fi încă înlăturat printr' o coaliție a forțelor spirituale europene, Ori care ar fi greutatea situațiilor "materiale" europa nu poate rămâne împărțită în contra ei. Oricum nu vrea să rămână împărțită. Ajunge ca ea să persiste în această voință și ea va fi unită.

Avem speranța că, conferința de la Paris, îndeplinind cu succes sarcina "tehnică" care îi revine, va fi condusă de o astfel de gândire. Ultimul, discurs pronunțat de Dl. BEVIN, la 8 Iulie la Londra, este de bun augur: "Popoarele Europene, a zis Șeful lui FOREIGN OFFICE, caută să creeze din nou fraternitatea internațională

a europei, nu pe concepția unei baze materialiste, ci pe baze spirituale. Eu o prevăd că pe o bază de așa fel, legăturile noastre pot fi mai puternice, decât toate acestea pe care oamenii le-ar putea determina prin reguli inventate de ei"

" Aceste cuvinte frumoase, par a dovedi că marea problemă, care urmează să fie rezolvată este bine pusă "

GRIGORE GAFENCO

00376

EXTRAS DIN "LA ROUMANIE INDEPENDANTE" DIN 1 IULIE-1 AUGUST
1947 - ANUL IV - Nr.34-35 - DETROIT 26 MICHIGAN U.S.A.

GENERALUL NICOLAE RADESCU, PRESEDINTELE ULTIMULUI
GUVERN LEGAL ROMAN, A ADRESAT CELOR DIN TARA, MESAJUL
URMATOR :

Români și Românce,

După alarma pe care, cu sufletul sfâșiat, am dat-o în noaptea de 24 Februarie 1945, împotriva uneltirilor criminale ale comuniștilor, nu mi s'a mai prezentat prilejul, până azi, să-mi pot spune cuvântul.

Ținut cu porțile sub lacăt și păzit cu strășnicie de sbirii "patrioți" în tot timpul cât am rămas în țară, - iar în pribegie fiind fără vreo posibilitate de a păstra legătura cu voi, întrucât toate mijloacele îmi erau retezate de maffia roșie ce sta la pândă - glasul a trebuit să-mi rămână mut vreme de mai bine doi ani.

În toată această trecere de vreme, lungă ca nesfârșitul, câtă chinuitoare suferință pe voi cei rămași acolo, în ghiarele celei mai neînduplecate și sălbatice tiranii ! Dar și câtă mândrie și ce binefăcătoare hrană sufletească pentru noi, cei plecați să ducem lupta de dincolo de hotare, când ne ajunge vestea despre înălțătorea, nesdruncinata voastră rezistență împotriva încercării de sugrumare a sufletului românesc !

Ca toate asupririle fără seamăn, cu toată urgia deslănțuită asupra voastră de către găzii venetici, cu toată mizeria abătută asupra țării ca o supremă încercare din partea lui Dumnezeu a virtuților Neamului nostru, - dar și ca o

pedeapsă, poate, fiindcă am lăsat să ne fie batjocorită, pământul de către liftele străine aflate în fruntea celor ce își zic "F.N.D."-iști - nimic nu a putut clinti nici curajul, nici voința voastră. În ciuda acestor cumplite suferințe, poporul n'a lăsat să-i fie înfrântă cerbicia și, fără să plece capul, suportă cu măreață bărbăție loviturile ce-i vin din două părți : atât dela acel ce credea că-și poate vedea acum împlinit visul de veșnică atopoternicie asupra noastră, cât și din partea slugii care se silește să-și întrecă stăpânul în asuprire.

În care altă parte a lumii se vede o astfel de minune ? Care alt neam se poate mândri cu o mai învergunată apărare a drepturilor lui sfinte ?

Frate român, nu abate din drum și descrețeșete-ți fruntea. Răbdarea ta, cu nici o alta asemănătoare, nu o vei mai duce mult timp în spate. Ceasul desrăbirii de sub jugul comunist, pentru a cărui scuturare ai făcut atâtea jertfe, s'a apropiat. Nelegiuirile carete-au adus în sapă de lemn ; care de atâta amar de vreme pângăresc un pământ sfânt pentru noi, dar pe care ei vor să-l înstrăineze cu totul ; care necinstesc și râd de tot ce neamul nostru are prins, cu rădăcini adânci, în sufletul lui, - vor fi în scurtă vreme puși pe fugă din stăpânirea în care, cu sprijin străin și împotriva voinței tale, au fost înscăunați.

Marile Puteri, care luptă pentru mai binele întregii omeniri, ne cunosc întreagă durerea; iar gândul lor este la aflarea celor mai potrivite mijloace de a o face să ia sfârșit cât mai curând.

Prinzând însă nădejde, să nu ne pierdem cumpătul. Dacă raza de lumină spre drumul care va schimba soarta începe să ne pătrundă în suflet, e bine să ne păstrăm întreaga

grije ca puterea cu care am ținut până acum ¹⁹¹⁸ împotriva dușmanului să nu slăbească.

Dimpotrivă, să ne mărim și mai mult încordarea, astfel ca să fim în stare a înfrunta orice întâmplare. Nu trebuie să scăpăm nici o clipă din minte că s'ar putea ca acei sub a căror urgie viețuim de doi ani, - și care ne-au secătuit până într'atâta de tot ce am avut, încât ne-au transformat în cerșetori ai lumii, într'o țară din al cărei belsug se împărtășeau până acum și alții, să facă, înainte de a se scufunda în adâncul iadului din care au ieșit, o încercare desnădăjduită de a nu scăpa prada din ghiare.

În vederea nevoii în care ne-am afla de a înfrunta o astfel de încercare, trebuie să fim găsiți în așa chip oțeliți, încât dârzenia noastră să fie în stare de sădobi înverșunarea fierogilor asupritori.

Români și Românce,

Trăim clipa hotărâtoare a neamului nostru : iată ceea ce nu trebuie să uite niciunul dintre noi. Până în ziua izbăvirii, nici un alt gând să nu-și găsească loc în mintea noastră, afară de acela al ieșirii din robie.

Dela mic la mare, strângeți rândurile. Făuriți un mănunchiu puternic, un zid care să constituie SCUTUL PATRIEI, de care să se sfarme asaltul disperat al celor ce încearcă să ne răpească dreptul de stăpâni în casa noastră.

Tineret, nădejdea de mâine a țării, stai neclintit la postul de onoare. Poate să-ți revină și de data aceasta îndatorirea să iei greul în piept. Cu arma la picior, stai de veghe.

DUMNEZEU CU NOI.
TRAIASCA ROMANIA.
TRAIASCA REGELE.

General Adjutant
NICOLAE RADESCU.

În liniște, dar fără zgomot, emigranții unguri, bulgari și români în Washington, formează grupuri pentru o ultimă rezistență împotriva Rusiei. După ce a avut întrevederi cu personalități oficiale de la Departamentul de Stat, fostul Premier dat afară FERENC NAGY, s'a hotărât să rămână în Statele Unite. Un grup bulgar este în curs de formare în frunte cu GEORGE DIMITROFF, conducătorul Partidului Tărănesc, pe care Legația Americană din Sofia l-a scăpat din ghiarele tizului său GHEORGHE DIMITROFF, Premierul comunist.

Pe primul plan al grupului românesc se situează CAROL A. DAVILLA, fostul Ministru al României la Washington și ALEX. CRETEANU, de asemenea o persoană viguroasă în Partidul Național Tărănesc. În cazul când Rusia va accepta Planul Marshall pentru reconstrucția Europei, grupurile se vor dizolva probabil. Dacă însă se va produce o viitoare criză, astfel cum dăgii se tem, fiecare dintre ei este preparat să ia parte în cadrul unei mișcări de eliberare activă.

I. Considerațiuni Generale asupra activității P.N.T.

II. Cerculări ale Partidului Național Țărănesc.

- Circulara organizației pentru Transilvania și Banat
- Instrucțiuni asupra rolului trimișilor tineretului național-țărănesc.
- Instrucțiuni pentru cei 12 delegați ai comitetului central.
- Regulament de organizarea tineretului național-țărănesc
- Instrucțiuni Nr.3 pentru activitatea delegaților și organizațiilor de tineret. (Organiz. Timiș-Torontal).
- Instrucțiuni activitatea tineretului (org. Caraș).
- Circulara Nr.1 a secretariatului general P.N.T. privind alegerile.
- Instrucțiuni pentru alegeri (Comisia centrală de propag.)
- Recomandări pentru echipele de propagandă la sate.
- Serisoarea lui Aurel Dobrescu către făgărășeni.
- Circulara organizației Someș, privind organizarea garzilor.
- Instrucțiuni Nr.5 ale organizației jud. Timiș în vederea operațiunilor de votare.
- Instrucțiuni No.5 ale organizației jud. Severin, privind același lucru.
- Instrucțiuni Nr.6 ale organiz. jud. Arad, pentru organizarea și misiunea garzilor de alegeri.
- Instrucțiuni Nr.6, ale organiz. jud. Severin, privind același lucru.
- Circulara organizației Roman către șefii de organizații comunale, cuprinzând norme de activitate pre-electorală.
- Program de conferințele tineretului universitar al P.N.T. pe ciclul 1946-1947.

III. Comunicate ale delegației permanente a P.N.T.

- Comunicatul Biroului P.N.T., în urma ședinței dela 25 Aprilie 1945.
- Comunicatul cuprinzând motiunea votată în ședința delegației permanente dela 1 August 1945.
- Dare de seamă alcătuită de partidul național țărănesc la 29 August 1945.
- Comunicat al delegației permanente P.N.T. din 17 Nov. 1945
- Comunicat al delegației permanente PNT din August 1946.
- Rezoluția comitetului executiv PNT din 20.XI.1946.
- Comunicat al delegației permanente PNT din 13 Martie 1947

00381

IV. Manifeste.

- Buletin informativ PNT din 25 Iunie 1945.
- Expunere PNT asupra evenimentelor premergătoare datei de 23 August 1944.
- Manifest către săteni și muncitori - Septembrie 1945.
- Manifest al organizației Ilfov.
- Chemarea partidului național țărănesc: Români și Românce.
- Apelul lui Iuliu Maniu către săteni.
- Chemarea PNT către armata țării.
- Manifest anti-comunist PNT din 27 August 1946.
- Manifest al organizației Roman.
- Manifest electoral către țărani.
- Apelul "Către Națiune", lansat în Decembrie 1946.

V. Discursuri ale fruntașilor național-țărăniști.

- Declarațiile lui Iuliu Maniu la ședința de sfârșit de an a studenților PNT - 8 Iulie 1945.
- Declarațiile lui Iuliu Maniu și Ion Mihalache, cu ocazia primirii de noi membrii - 3 Octombrie 1945.
- Declarațiile lui Ion Mihalache către Victor Gherasim în luna Ianuarie 1946.
- Discursul lui Ion Mihalache la Câmpulung-Muscel în ziua de 27 Iulie 1946.

VI. Declarații făcute presei străine de fruntașii P.N.T.

- Declarații Iuliu Maniu - 5 Iulie 1945.
- Declarații Iuliu Maniu - 24 August 1945.
- Declarații Iuliu Maniu - 25 Septembrie 1945.
- Declarații Iuliu Maniu - 8 August 1946.
- Declarații Iuliu Maniu - 10 Decembrie 1946.
- Declarații Iuliu Maniu - 14 Martie 1947.

VII. Memorii înaintate de P.N.T. Misiunilor străine.

- + Memoriu adresat șefilor misiunilor militare aliate la 12 Noembrie 1945.
- Memoriu adresat misiunilor aliate la 27 Iulie 1946.
- Memoriu ajutător înaintat la 1 August 1946.
- Memoriu adresat Comisiei Aliate de Control la 15 August 1946.
- Memoriu înaintat miniștrilor de externe ai celor 4 mari puteri la 7 Noembrie 1946.
- Telegramă trimisă celor 4 miniștri de externe în legătură cu arestările din 1947.
- Memoriu adresat "Domnule Președinte", în limbile franceză și engleză, găsit la perchezițiile din 14 Iulie 1947.

- 00282
- Memoriu adresat de deputații FNT, Uniunii Cașlamentare Internaționale, la 5 Mai 1944.

VIII. Scrisori primite de la grupul romanilor din străinătate.

- ✓ - Scrisoare primită de Ion Mihalache de la Grigore Gafencu la 16 Octombrie 1946.
- ✓ - Scrisoare primită de Iuliu Maniu de la Grigore Gafencu la 20 Octombrie 1946.

00383

INSCRIERII IN LIMBA GERMANA (in forma de jurnal intim)
 scris pe foi volante cu creion chimic, gasite la....
 al caror autor este
 (Traducerea pasajilor esențiale)

... 10.I.1945. M'am urcat împreună cu Dr. Haldenwang
 la cabana mea unde am găsit pe Rudi și pe Dr. BERING.

... 13.I. A venit Dr. HALDENWANG singur cu triste
 știre că Rudi și încă 2 turiști Brașoveni OLTZEN și
JAMES au fost capturați de jandarmul Jacob la cabana
S.R.V.

... 26.I. Am aflat știri importante, fiind la cabana
S.R.V. unde am găsit pe KHUB cu Martin (Lucica Bogdan
 cari au început acolo : Sora mea TRUDE a fost
 ridicată de ruși. Copii de 7 - 18 ani au fost depar-
 tați. Lucrurile mele din Zărnești au fost înregistrate
 de primarul Tercei. Am fost căutat la Brașov la Dr. H.
Hegriș de 2 ori.

... 6.II.1945. Am fost de 2 ori la poșta de supra-
 veghere (!!) Am mers împreună (!!) până aproape de
 gea. Am fost siliți să ne întoarcem fiindcă seaua
 noastră era pusă la "pericol" H. (?) a încercat încl-
 odată după mână la ora 4, însă în zadar.

... 7.II.1945. Am celebrat toți 3..... ROSEL este
 la Brașov, ca să-ți aducă câteva lucruri. Știile neces-
 ite a fost anunțată o rază de cleși (jandarmi) care
 se spune că va ține 10 zile.

... 8.II.1945. Am văzut 4 schiori plecând la Zărnești.
 Seare am auzit chiuituri, așadar Dr. L. Bosiacanu..

... 9.II.1945. Am fost la poșta noastră de poștă și
 am văzut în gea pe Rudi și pe Dna Lucica cari venea
 să ne viziteze și mi-au adus potole mele nouă.
 Am celebrat împreună cu H. și L. la cabana ca să ple-
 oim la Brașov, însă ne rămas la cabana din cauza ne-
 poșii și altor lucruri. ROSEL mi-a adus din Brașov
 schiuri, bocanci noi și rufe

... 14-20.II. Am plecat cu schiurile la Brașov, peste

Zăneaga, Zărnești, peste adapari până la Brașov, au mers la
cineasa și au organizat diferite chestiuni. Sora sa TRUDE
a fost deportată în Rusia. 12384

.... 20.II. M'am întors din Brașov cu trenul. Împreună
cu Lt. LUCIAN, până la halta Malaza.

.... 21.-23. II. Dl. Lt. LUCIAN a venit în vizita.....
Seara a venit fata lui H Collochia (?!)

.... 14.III. Am coborât împreună cu H. până la
și am așteptat pe LUCIAN cu soția și pe IUGICA, în loc
de 8 seara au ajuns la 11 noaptea, aducând alimente.
.... Acum câte-va zile am plecat în întâmpinarea lui
Scheb .

.... 20-21. Martie. Seara am coborât jos peste Zăneaga.
La ora 12 a venit LUCIAN cu soacra cu doi fii și 2 SOI-
DAVI GERMANI, deghizați în uniforme rusești. Pe cei doi
germani am adus în cabana Nr.2.- Știri proaste . KATHE
a coborât cu ROSEL și BADJON la Zărnești. După cum am
aflut ridicările coanșionalilor noștri au loc dela 2 -
45 și 55 de ani. S vorba ca să vie mâine într'un control
2 companii de elevi.

.... 23 Martie. În aceeași după masa am plecat înapoi la
grota Nr.2, cu Dl. LUCIAN și soția, împreună cu fratele
MISCH. M'am întors singur împreună cu MISCH la cabana
S.K.V. Eri 22.III. a fost o rază, pe întreg muntele, au
fost 34 elevi cu mitraliere și plutonierul jandarm VASCU

.... 25 Martie. Am văzut jos la cabana S.K.V. pe Cpt.
SAVA, LUCIAN și Dna LUCIAN, SOSI și HELGA și sus în zapada
pe IUGICA. Am văzut pe HANSI cu cei 2 băieți în geama cre-
păturii, m'am dus în întâmpinarea lor și am vorbit cu HANSI
aflând diferite știri bune.

.... 26-27 Martie..... Nicuța SOOS a plecat acasă.

.... 30 Martie. Am fost la cabana S.K.V. Au sosit LUCIAN
cu soția și Dna THEISSER KLARA cu lucrurile.

.... Seara la ora 9 m'am dus în întâmpinarea Dnei și Dlul
HALDENWANG, și apoi m'am întors în cabana mea.

.... 1.IV. Am coborât singur la grota Nr.2 și am aflut
că eri KATHE împreună cu MISCH și IOSIF, s'am căutat vrand
să vie la mine la cabana. Caporalul IOSIF, m'a plecat la
Brașov. IUGICA și BABA sunt în Zărnești.

.... 2-3 Aprilie. Am dus carne pentru cei doi germani din grota Nr.2. Dl. LUCIAN și IOSIF tot n'au venit încă. Am văzut doi turci coborând. Acepția au fost SAHAR GERT și SCHNEIDER HANS. Am aflat prin Dl. SCHOB că IOSIF a fost arestat la Dl. HINZ cu un spion ungar. Sutea trudați. Vine o raie mare cu ruși și elevi. Am făcut ascensiunea cu KATHE, SCHOB ROSEL și KLARA FOMSCH, la cabana mea după masă la ora 6 până când trece razia.

.... 6-8 Aprilie. Am coborât împreună cu ROSEL și Dl. B. la cabana S.K.V. unde am găsit pe BABA și pe LUCICA. La 7 Aprilie a venit B. împreună cu KATHE.

.... 10 Aprilie. Împreună cu IOSIF n'am urcat la grota Nr.2 și am văzut la 20 metri mai multe uniforme venind înspre noi am aruncat ranita, un elev n'a văzut și a strigat stai, iar eu am fugit însoțit de împușcaturile de carabine și pistoale fără a fi lovit..... Despre IOSIF nu știu nimic.

.... 11 și 12 Aprilie. Am stat de pază la punctul de supraveghere. La 12.14. am văzut pe unul din germani care mă căuta. Am eșuat în fața lui și el mi-a povestit că Dl. SCHOB KATHE și BABA, LUCICA precum și KLARA și MISCH au fost duși la Brașov de 22 ruși și 3 jandarmi..... Împreună cu Dl. B. am adus rufele noastre și n'am reușit să mergem la cabana.

.... 14 Aprilie. Am coborât cu B. și H. și am ascuns obiectele de iarnă în grota Nr.1. După 2 ore a venit și Dna H. și mi-a adus diferite lucruri.

.... 15 Aprilie. Am coborât cu B. și mi-am căutat binocul dar nu l'am găsit. N'am urcat la grota Nr.2. unde am găsit pe Dna și pe Dl. LUCIAN.

.... 17-18 Aprilie. Dl. LUCIAN și cei 2 germani au plecat la Zărnești după alimente. Eu am dormit cu Dna LUCIAN singur până au venit ceilalți. Mai întâi am fost cu Dna LUCIAN în cabana S.K.V. aflând că ceilalți sunt la Poliție. Dna HALDENWANG a trebuit să plece, fiindcă a devenit suspectă.

.... 19 Aprilie. Am urcat singur la grota Nr.2, unde am găsit cămbul pierdut. Unde este LUCIAN? Presupun că arestat.

.... 26-27 Aprilie. Astăzi Vineri B. și H. au mers la cabana pentru ca să vadă de lucrurile mele, pe cari le-a predat Dna SCHOB.

.... 28 Aprilie. După 2 ore am venit pe urmele noastre

Dom. BADJON și Dl. LUCIAN, care ne-a adus în vedere.

.... 3 Mai. Impreuna cu H. am cotozat pe sub 5800i până la cabana DIANA.... între timp a fost DI.B. în cabana mea și mi-a adus diferite lucruri.

.... 4 Mai. Am plecat cu R. la grotă Nr.1 și am preluat alimentele aduse de fete. SCHREIDER HASS a descoperit lucrările.

.... 9 Mai. Am coborât toți 3 prin crăpătura în întemnițarea Dăbi și dintr-o ultimă țări. Germania a capitulat. SCHUB este liber de o săptămână. NITZI BOSFORD a murit la anchetă. DABA a fost condamnată la 10 ani muncă silnică LUCICA la 25 ani. KATHE poate va fi eliberată.

.... 16 Mai. Am coborât împreună cu H. la crăpătura unde
am găsit pe Dan H. Dan S. și B. Ne-am adus alimente și țigări
acceptabile. LUCICA a fost condamnată la 2 luni. BABA la
o lună. KATHE este probabil încă reținută pentru anchetă.
~~.....~~ Mișu Catargii n'a odată peste tot câte-va
zile, fără să mă gâtesc. Poate că o se aște P. prin SCHOB
de ce mă caută, unde ne putem găsi.

.... 19 Mai. Am coborât împreună cu H. traversând înspre
crăpătura unde am găsit pe Dna H. și B. Am aflat multe știr-
bune. 1.- KATHE este liberă. A fost confundată cu MAMA
TEUTSCH. Migu Catargiu a lăsat vorba la SCHOE, că ar putea
să-mi dea o slujbă. LUCIAN trimite silele acestor alimente
Este vorba că a egit o lege, că noi ~~nu~~ vom fi ^{noi} urădriți,
acei care avem cetățenia română. VANATORUL ION din Braș
activează la C.P.U. și mi-a trimis ~~anunțuri~~ ^{anunțuri}. După masă
am coborât cu B. la cabana S.I.V., am rămas afară, ~~pe cinste~~
B. a intrat și Dna SCH. ne-a dat cozonaci și pâine.

.... Am acceptat pe ROSEL care a adus ştiri bune. Eri la eu fost jandarmi la cabana S.K.V. , SCHOB le-a spus ca eu sunt la Braşov, la care ei au răspuns că e în regulă că eu nu mai sunt urmărit. Trebuia să mă prezint la Regiment ca să nu fiu luat dat desertor. Cobor seara la grota Nr.1 ca să-mi iau dela KATHE, cămăşi şi bluză şi se plec la Braşov Am intenţia se plec la Braşov cu trenul împreună cu ROSEL.

BALKAN RESISTANCE GROUP

Quietly but without stealth, Hungarian, Bulgarian and Rumanian émigrés in Washington are forming groups for ultimate resistance to Russia. After conferences with State Department officials, the ousted Hungarian Premier, Ferenc Nagy, has about decided to remain in the U.S. ■■ Bulgarian group is shaping up around the Agrarian party leader Georgi Dimitroff, whom the American Legation in Sofia saved from the clutches of his unrelated namesake, the Communist premier Giorgi Dimitroff. Prominent in the Rumanian cell, are Charles A.Davilla, once Rumanian Minister to Washington, and Alexander Cretzianu, also formerly powerful in that country's Peasant party. Should Russia accept Marshall's European reconstruction plan and a general settlement ensue, as the group hope, they will probably disperse. Should a future crisis develop, as they fear, each is prepared to take part in a freedom movement.

În liniște, dar fără șovăire, emigranții unguri, bulgari și români în Washington, formează grupuri pentru o ultimă rezistență împotriva Rusiei. După ce au avut întrevederi cu personalități oficiale ale Departamentului de Stat, fostul premier dat afară Ferenc Nagy, s'a hotărât să rămână în Statele Unite. Un grup bulgar este în curs de formare, în frunte cu George Dimitroff, conducătorul partidului țărănesc, pe care legația americană din Sofia l-a scăpat din ghiarele țizului său, Gheorghe Dimitroff, premierul comunist. Pe primul plan ■■ grupului românesc se situează Carol A.Davilla, fostul ministru al României la Washington și Alexandru Crețianu, de asemenea o personalitate viguroasă în partidul național țărănesc. În cazul când Rusia va accepta planul Marshall pentru reconstrucția Europei, grupurile se vor dizolva probabil. Dacă însă se va produce o viitoare criză, astfel cum dâșii se tem, fiecare dintre ei este preparat să ia parte în cadrul unei mișcări de eliberare activă

10 exempl

În liniște, dar fără șovăire, emigranții unguri, bulgari și români în Washinton, formează grupuri pentru o ultimă rezistență împotriva Rusiei. După ce a avut întrevederi cu personalități oficiale dela Departamentul de Stat, fostul Premier dat afară FERENC NAGY, s'a hotărât să rămână în Statele Unite. Un grup bulgar este în curs de formare în frunte cu GEORGE DIMITROFF, conducătorul Partidului Tărănesc, pe care Legatia Americană din Sofia l-a scăpat din ghiarele tizului său GHEORGHE DIMITROFF, Premierul comunist.-

Pe primul plan al grupului românesc se situează CAROL A.DAVILLA, fostul Ministru al României la Washington și ALEX.CRETEANU, deasemenea o persoană viguroasă în Partidul Național Tărănesc. În cazul când Rusia va accepta Planul Marshall pentru reconstrucția Europei, grupurile se vor dizolva probabil. Dacă însă se va produce o viitoare criză, astfel cum dâșii se tem, fiecare dintre ei este preparat să ia parte în cadrul unei mișcări de eliberare activă.-

Le Général ⁰³⁹ Platon CHIRNOAGA est des nôtres

MALGRE les difficultés existantes pour réunir toutes les forces roumaines en diaspora, nous sommes parvenus à établir de précieux rapports avec de nombreux compatriotes, désireux de collaborer à l'action polarisée par « **LA ROUMANIE INDEPENDANTE** » ou « **LE CONSEIL NATIONAL DE LA RESISTANCE DES ROUMAINS LIBRES** ».

Le présent numéro constitue la preuve la plus éclatante par les témoignages qu'il contient.

Ainsi, aux appels que nous avons lancés depuis quelques mois, pour réaliser l'unité et l'union des Roumains de l'extérieur, c'est un grand soldat qui répond, en nous écrivant une lettre par laquelle il confirme qu'il désire se joindre à nous pour combattre l'ennemi, quel qu'il soit.

Le général Platon CHIRNOAGA, chef des ex-prisonniers roumains en Allemagne qui refusent de se rapatrier, nous a, en effet, adressé une lettre datée du 31 mai.

«...Heureux d'apprendre l'existence active du « **CONSEIL NATIONAL DE LA RESISTANCE DES ROUMAINS LIBRES** », j'exprime clairement mon désir de me mettre en rapport avec vous pour établir

la collaboration... écrit le général CHIRNOAGA, après nous avoir confirmé son ralliement à la « **DECLARATION** » du 1er mai 1947 et le vif plaisir d'avoir appris que le C.N.R.R.L. et « **LA ROUMANIE INDEPENDANTE** » avaient essayé, depuis longtemps déjà, de se mettre en rapport avec lui.

La lettre-éclair du général CHIRNOAGA nous a procuré une immense joie. Nous savions d'avance qu'il pensait comme nous et nous l'assurons que nous ferons tout notre possible pour que les désirs communs deviennent une réalité bienfaisante pour la cause nationale.

Nos rangs augmentent et nos possibilités également. Nous le constatons avec une satisfaction méritée.

En envoyant notre cordial salut et tous nos remerciements au héros qui s'est couvert de gloire sur tous les champs de bataille, nous attendons que tous les bons Roumains répondent au pathétique appel qu'un autre grand héros, le général Nicolae RADESCO, vient de leur adresser.

Les vrais Roumains, les vrais Patriotes y répondront!

Corneliu TUDOR GROZDEA.

La ROUMANIE INDÉPENDANTE

A L'AVANT-GARDE DE LA RÉSISTANCE
NATIONALE ET DÉMOCRATIQUE

FONDATEUR : Julia DRAGOMIR

DIRECTEUR : Nicholas N. MARTIN

243, West Larned St., DETROIT 26, MICHIGAN, U.S.A.

Tél. Cadillac 0615

PARAIT LE PREMIER DE CHAQUE MOIS

ÉDITION POUR LE CONTINENT — DISTRIBUÉE AUX
ROUMAINS LIBRES ET AUX AMIS DE LA ROUMANIE

Une sensationnelle découverte des juges soviétiques : « LA CONSPIRATION CONTRE SOI-MÊME »

Les savants soviétiques, membres de l'Académie de Hautes Etudes antifascistes de Moscou, en visite à Budapest, ont fait une découverte sensationnelle. En prenant un individu faisant partie de la classe des pires fascistes, connue en général par le nom de « réactionnaire pourri » et en le soumettant à des réactions purement physiologiques, par la nouvelle méthode expérimentée avec un succès éclatant dans les laboratoires de l'N.K.V.D. de Moscou, ils l'ont entendu avouer librement qu'il passait sa vie à *conspirer contre lui-même*.

Étonnés par cet aveu, les savants ont poussé plus avant leurs recherches et sont arrivés à découvrir en Hongrie, une secte de *petits propriétaires* qui cultive le goût étrange hérité des fakirs indiens, de *conspiration contre soi-même* et d'*auto-destruction* par des coups d'Etat et des révolutions dirigés contre la personne même des révolutionnaires.

Le chef de cette nouvelle secte a été identifié en la personne de M. Ferenc Nagy, ancien premier ministre, actuellement aux Etats-Unis. Des nouvelles découvertes sont en perspective et, d'après un observateur neutre communiste de la capitale hongroise, M. Zoltan Tildy, le Président de la République, ne serait pas étranger à cette organisation.

Encouragés par leurs découvertes de Hongrie, les savants soviétiques que dirige M. A.-J. Vichinsky, ancien procureur du peuple, ont l'intention de poursuivre leurs recherches en Roumanie où, d'après leurs déductions, cette nouvelle manie fait rage. Ils ont annoncé, à cet effet, leur arrivée à Bucarest.

On annonce d'autre part qu'un grand enthousiasme règne dans la capitale soviétique depuis que cette découverte a été rendue publique.

sidium suprême de la ville d'Irkutsk (Sibérie) a décidé à l'unanimité de 102 % de rebaptiser les rues de la ville, des noms des principaux membres de cette commission. Il leur a offert aussi gracieusement des chambres dans la maison de repos du parti, pour le cas où leurs nouvelles recherches en Roumanie n'aboutiraient à aucun résultat.

Des milliers de travailleurs, de femmes, de soldats et de Kolkhoziens de tout le territoire de la République Soviétique ont décidé de soutenir « à l'unanimité et avec un grand enthousiasme » la candidature des dits savants pour le prix Staline.

SANS BLAGUE

La « Roumanie Indépendante » du mois de juin, a annoncé que Sa Majesté le Roi Michel Ier avait été décoré par le Président Truman avec les insignes de l'ordre de la « Legion of Merit ».

L'agence Tass communique que le journal soviétique *Krasnaia Svesda*, publie à ce propos, une correspondance de Bucarest, signée par un certain Nikolaev. Dans cette correspondance il est dit que le peuple roumain et les journaux « indépendants » de Bucarest « s'indignent du fait que dans les motifs de cet acte (l'acte de décoration, N.R.), le Président Truman a passé sous silence le rôle décisif joué par l'armée soviétique dans la libération de la Roumanie ». « L'opinion publique roumaine ne donnera jamais son assentiment au fait qui ne tient pas compte, ou tend à minimiser le rôle considérable joué par l'Armée Rouge dans la libération ».

EXTRAS DIN "LA ROMANIA INDEPENDENT" 1 Iul 1947 - 1 August 1947

ANUL IV.Nr.34 -35 Detroit26 MICHIGAN U.S.A.

GENERALUL PLATON CHIRNOAGA ESTE AL NOSTRU

Cu toate dificultățile existente pentru a reuni toate forțele românești în "diaspora, am ajuns să stabilim prețioase raporturi cu numeroși compatrioți doritori să colaboreze la acțiunea polarizată prin "România Independentă" sau Consiliul Național al Rezistenței românilor liberi".

Numărul de față constituie proba cea mai strălucitoare prin mărturiile pe care le conține.

Astfel, la apelurile pe care le-am lansat de câteva luni pentru a realiza unitatea și uniunea românilor din afară, un mare soldat ne răspunde scriindu-ne o scrisoare prin care confirmă că dorește să se unească cu noi pentru a combate inamicul, ori care ar fi.

Generalul Platon Chirnoagă, șeful foștilor prizonieri români în Germania, care refuză să se repatrieze, ne-a adresat într'adevăr o scrisoare cu data de 31 Mai.

"Fericit de a vedea existența activă a "Consiliului Național al Rezistenței românilor liberi", eu îmi exprim clar dorința mea de a mă pune în legătură cu voi pentru a stabilit colaborarea "scrie generalul Chirnoagă după ce ne-a confirmat adeziunea sa la "Declarațiunea" din 1 Mai 1947 și dorința arătoare de a lua cunoștință că "C.N.R.R.L. și "România Independentă" au reușit, de mult timp, încă de a se pune în legătură cu el.

Scrisoarea generalului Chirnoagă ne-a procurat o mare bucurie. Noi știm dinainte că el gândea ca noi și-l asigurăm că vom face tot posibilul pentru ca dorințele comune să devină o calitate binefăcătoare pentru cauza națională.

Rândurile noastre se măresc și posibilitățile noastre le egalează. Constatăm aceasta cu o satisfacție merituoasă.

- 2 -

Transmițând cordialul nostru salut și toate mulțumirile
eroului care s'a acoperit de glorie pe toate câmpurile de
bătăe, așteptăm ca toți bunii români să răspundă apelul
inflăcărat pe care un alt mare erou, Generalul Nicolae Rădesc
li-l adresează.

Adevărații români, adevărații patrioți să-i răspundă.

CORNELIU TUDOR GROZDEA

Extras din

00392

La Roumanie

Independanta

din 18 Iulie - 1 August 1947 - Anul H-^{Ar.}
setorit 26 Michigan U.S.A. 34-35

lieux et la presse mon-
considèrent le nouveau
américain d'aide à l'E-
comme ayant un but
omique.

1953
oin en exprimant
re plus juste que
position, que c'est dans
oiste que les Etats-Unis
ont lancé cette initiative.
supposition, l'invitation à
s'organiser économique-
en cadre unifié aurait été
U.S.A., afin qu'elle puisse
plus tôt possible sur le
le clientèle indispensable
reproduction industrielle,
devra être maintenu et
ne, pour conjurer la
pression économique qui la

suppositions conduisent à
ère de méfiance accrue
la « diplomatie du dol-
le qui est censée de
les conditions politiques
s-Unis imposeraient aux
uns qui ont bénéficié ou
bénéficier de crédits

rendre mieux compte
quel peut arriver cette
après les opinions d'un
nnète journal d'un pays
ajoute :

gleterre et la France en sont ;
a en être ; la Grèce et la
auss, quoiqu'il titre diffé-
-il d'une vaste entreprise
isation américaine en Eu-
les Etats du Vieux-Monde
ont-ils à préserver leur indé-
politique, tout en recou-
l'assistance financière des
is ? »

re hypothèse attribuée
plan Marshall ne pour-
rrespondre aux visées
dirigeants de l'U.S.A.

américaine doit être
omme ayant d'abord un
t politique ; ensuite seu-
ut économique et com-

Marshall, qui est plus
position de la doctrine
être jugé comme une
ons pratiques et d'en-
re rétablir la paix mon-
que pour la reconstruc-
Europe en elle-même

atteindre ce but, il faut
faul discerner dans la

doctrine Truman et dans le plan
Marshall, leur sens politique en pre-
mier lieu. Car c'est la reconstruction
politique de l'Europe, de ses liber-
tés et de ses institutions réellement
démocratiques, qui conditionnent la
possibilité d'une unification écono-
mique et de son relèvement.

Dans un discours que le Président
Truman a prononcé le 21 avril cou-
rant à New-York, au banquet de
l'Associated Press, il a dit :

« Nous savons que la liberté et
l'intégrité des Etats-Unis ne demeu-
reront hors de toute atteinte que dans
un monde où des peuples libres vi-
vront en paix avec leurs voisins,
pourront entretenir leurs relations
commerciales libres et amicales. Il
nous appartient donc d'aider ces peup-
les libres dans leurs efforts pour
garder leur liberté. Plusieurs de ces
peuples ont à choisir aujourd'hui

— Par

HORIA BUZESCO

entre le totalitarisme et la démocra-
tie, parce que la guerre les a tel-
lement appauvris qu'ils sont devenus
des cibles faciles pour les idéolo-
gies étrangères et les pressions exté-
rieures. En leur accordant une aide
économique et en contribuant à leur
reconstruction, nous pouvons leur
permettre de résister aux forces qui
menacent si directement leur façon
de vivre, etc... »

Très peu de temps après, au com-
mencement du mois de juin, M.
Hoover, ancien Président des U.S.A.
et actuellement le plénipotentiaire
du Président Truman pour l'organi-
sation de l'aide américaine à l'E-
urope, a présenté un compte rendu sur
cette action. Ses conclusions ont été
d'autant plus importantes et signifi-
catives pour la Maison Blanche et
pour les milieux politiques et finan-
ciers, ainsi que pour la presse amé-
ricaine et l'opinion publique mon-
diale, que M. Hoover est à peine
rentré après un long voyage dans les
pays de l'Europe.

M. Hoover a dit, entre autres :

« Je dénonce la Russie soviétique
comme menant une action d'obstruc-
tion et sabotage contre les efforts
pour le relèvement économique de la
plus grande partie de l'Europe. Cette
action est un des aspects de l'U.R.S.S.
pour saigner à blanc les Etats-Unis
d'Amérique en les obligeant d'épar-
piller leurs propres ressources dans
tous les coins du monde. Les Etats-

Unis sont obligés de prévoir pour
l'année 1947-48 quatre milliards de
dollars pour l'Europe en plus des
quatorze autres qui ont été déjà dé-
pensés sans résultat dans le même
but. Quarante-vingt dix pour cent de
l'aide qui va aujourd'hui en Europe
provient de l'U.S.A. »

Les signes de cette action de sabo-
tage en Europe se font sentir déjà
depuis longtemps. Mais, leur révéla-
tion dans une forme tellement pré-
cise, émanant d'une autorité incontestable, ont obligé les milieux officiels de l'U.S.A. à reconsidérer le problème dans toute sa gravité, d'autant plus aujourd'hui que l'Amérique n'est plus isolationniste.

En conséquence, il n'a pas fallu
beaucoup de temps pour que les
déclarations de M. Marshall se pro-
duisent, après les révélations de
M. Hoover.

Du contexte de toutes ces déclara-
tions, il résulte que la décision de
l'U.S.A. d'assumer cette fois d'une
manière efficace, le rôle de déter-
miner le relèvement économique de
l'Europe, est en effet une décision
ferme de déterminer en premier lieu
son relèvement politique et sa recons-
truction réellement démocratique.

**

Tout jugement de bonne foi doit
d'abord considérer ces deux conditions
préalables comme indispensables à la
réalisation de n'importe quel plan de
réorganisation économique de l'E-
urope.

C'est dans ce sens qu'il faut donc
considérer aussi le plan Marshall et
c'est dans ce but que le rôle des
U.S.A. a dû être reconsidéré avant
que M. Marshall fasse ses déclara-
tions tellement engageantes pour
l'Amérique au point de vue finan-
cier. Car, les quatorze milliards de
dollars dont M. Hoover a parlé, n'ont
pas laissé de traces réellement cons-
tructives en Europe. Incontestable-
ment, la misère et les souffrances
auraient été plus grandes sans cette
intervention. Mais la situation ac-
tuelle dans les pays en souffrance
montre que cet argent s'est fondu
comme dans un tonneau des Danaïdes
... « made in U.R.S.S. ».

Partout dans les pays du centre
de l'Europe et surtout dans ceux de
l'Est, la misère s'accroît, les souffrances

tique a valu aussi l'épuisement poli-
tique et financier de l'Angleterre qui
a été obligée d'abandonner déjà des
points vitaux de son Empire et de
se retirer de la Grèce et de la Tur-
quie, en la mettant dans la pénible
situation, politique et morale, d'aban-
donner... — espérons-le, passagère-
ment... — tant d'autres de ses alliés
partout en Europe !

Il est donc normal que le nouveau
plan américain d'aide à l'Europe ait
d'abord des buts politiques et en
second lieu des visées économiques.

Car c'est indéniable, répétons-le,
qu'on ne pourrait pas, ni même pen-
ser et d'autant moins recommander
et avancer vers une action de recons-
truction et d'unification économiques
de l'Europe, sans avoir réalisé préala-
blement les conditions politiques in-
dispensables à cette reconstruction.

Sans avoir réalisé d'abord le cli-
mat et les conditions de liberté, de
disposition des propres ressources
économiques, ainsi que de la stabili-
té des régimes politiques réellement
démocratiques, constitutionnels et
parlementaires, dans les pays de l'E-
urope, on ne pourrait pas concevoir,
d'une manière sérieuse et pratique-
ment réalisable, l'aboutissement du
plan Marshall !

Le général Marshall, en précisant
son plan, a déclaré qu'il s'adresse :
« à la région de l'Ouest de l'Asie », et
qu'il attend de cette Europe, qui com-
prend donc l'U.R.S.S. aussi, « un pro-
gramme établi en commun par un
grand nombre de nations euro-
péennes, sinon par toutes ». Mais,
d'autre part, le général Marshall, en
tant que Ministre des Affaires étran-
gères des Etats-Unis d'Amérique, a
précisé :

« Tout gouvernement qui intrigue
pour empêcher la reprise économique
des autres pays ne peut espérer rece-
voir notre aide. Tout gouvernement,
tout parti, tout groupe politique qui
cherche à perpétuer la misère pour en
tirer profit sur le plan politique se
heurtera à l'opposition des Etats-
Unis.

A la lumière de ces faits et déclara-
tions, nous continuons donc à voir
dans le nouveau plan américain le
message ultimatif adressé à l'U.R.S.S.
pour la convier à s'accorder enfin
avec l'esprit de l'O.N.U., avec les en-
gagements pris par elle à côté de ses
grands alliés pendant la guerre en
faveur de la libération des peuples
de l'Europe ; de s'aligner à la table
d'une conférence qui devrait
leurs voler

Generalul **Nicolae RADESCU**

Presedintele ultimului guvern **LEGAL** Român,
a adresat celor din **TARA**, mesajul următor :

Români si Românce,

După alarma pe care, cu sufletul sfâșiat, am dat-o în noaptea de 24 Februarie 1945, împotriva uneltirilor criminale ale comunistilor, nu mi s'a mai prezentat prilejul, până astăzi, să-mi pot spune cuvântul.

Tinut cu portile sub lacăt si păzit cu strânsnicie de sbiții « patrioți » în tot timpul cât am rămas în țară, — iar în pribegie fiind fără vre-o posibilitate de a păstra legătura cu voi, intrucât toate mijloacele îmi erau rețexate de mafia rosie ce stă la pândă — glasul a trebuit să-mi rămână mut vreme de mai bine de doi ani.

În toată această trecere de vreme, lungă ca nesfârșitul, câtă chinuitoare suferință pe voi cei rămași acolo, în ghiarele celei mai neînduplecate si sălbătice tiranii ! Dar si câtă mândrie si ce bine-făcătoare hrană sufletească pentru noi, cei plecați să ducem lupta de dincolo de hotare, când ne ajunge veste despre înălțătoreea, nesdruncinată voastră rezistență împotriva încercării de sugrumare a sufletului românesc !

Cu toate asupririle fără seamăn, cu toată urgia deslăntită asupra voastră de către găzii venetici, cu toată mixeria abătută asupra țării ca o supremă încercare din partea lui Dumnezeu a virtutilor neamului nostru, — dar si ca o pedeapsă, poate, fiindcă am lăsat să ne fie batjocorit pământul de către liftele străine aflate în fruntea celor ce își zic « F.N.D. isti » — nimic nu a putut clinti nici curajul, nici credința voastră. În ciuda acestor cumplite suferințe, poporul n'a lăsat să-i fie înfrântă cerbicia si, fără să plece capul, suportă cu măreată bărbăție loviturile ce-i vin din două părți : atât dela acel ce credea că-si poate vedea acum împlinit visul de vesnică atotputernicie asupra noastră, cât si din partea slugii care se silește să-si întreacă stăpânul în asuprire.

În care altă parte a lumii se vede o astfel de minune ? Care alt neam se poate mândri cu o mai Inversunată apărare a drepturilor lui sfinte ?

Frate român, nu te abate din drum si descreteste-ti fruntea.

Răbdarea ta, cu nici o alta asemănătoare, nu o vei mai duce mult timp în spate. Ceasul desrobirii de sub jugul comunist, pentru a cărui scuturare ai făcut atâtea jertfe, s'a apropiat. Nelegiuirii care te-au adus în sapă de lemn; Care de atâtea amar de vreme pângăresc un pământ sfânt pentru noi dar pe care ei vor să-l înstreineze cu totul; care necinstesc si răd de tot ce neamul nostru are

prins, cu rădăcini adânci, în sufletul lui, — vor fi în scurtă vreme pusi pe fugă din stăpânirea în care, cu sprijin străin si împotriva vointei tale, au fost înscăunati.

Marile puteri, care luptă pentru mai binele întregii omeniri, ne cunosc toată durerea; iar gândul lor este la aflarea celor mai potrivite mijloace de a o face să ia sfârșit cât mai surând.

Prinzând însă nădejde, să nu ne pierdem cumpătul. Dacă raza de lumină spre drumul care va schimba soarta începe să ne pătrundă în suflet, e bine să ne păstrăm întreagă grije ca puterea cu care am tinut până acum piept dusmanului să nu slăbească. Dimpotrivă, să ne mărăm si mai mult încordarea, astfel ca să fim în stare a înfrunta orice întâmplare. Nu trbuie să scăpăm nici o clipă din minte că s'ar putea ca acei sub a căror urgie vietuim de doi ani, — si care ne-au secătuit până într'atâtea de tot ce-am avut, încât ne-au transformat în cersetori ai lumii, într'o țară din al cărei belsug se împărțeau până acum si altii — să facă, înainte de a se scufunda în adâncul iadului din care au iesit, o încercare desnădăjduită de a nu scăpa prada din ghiare.

În vederea nevoiei în care ne-am afla de-a înfrunta o astfel de încercare, trebuie să fim gâsiti în asa chip oteliti, încât dărzenia noastră să fie în stare de a sdrobi înversunarea fiorosilor asupritori.

Români si Românce,

Trăim clipa hotărâtoare a neamului nostru : iată ceea ce ne trebuie să uite niciunul dintre noi. Până în ziua izbăvirii, nici un alt gând să nu-si găsească loc în mintea noastră, afară de acela al iesirii din robie.

Dela mic la mare, strângeți rândurile. Făuriti un mănunchiu puternic, un zid care să constituie **SCUTUL PATRIEI**, de care să se sfarme asaltul dșperat al celor ce încearcă să ne răpească dreptul de stăpâni în casa noastră.

Tineret, nădejde de mâine a țării, stai neclintit la post de onoare. Poate să-ti revină si de data aceasta îndatorirea să iei greul în piept. Cu arma la picior, stai de veghe.

**DUMNEZEU CU NOI.
TRAIASCA ROMANIA.
TRAIASCA REGELE.**

General Adjutant
Nicolae RADESCU

00334

EXTRAS DIN " LA ROUMANIE INDEPENDANTE" DIN 1ER JULIE-
1 AUGUST 1947-ANUL IV-Nr.34-35-DETROIT 26 MICHIGAN U S A

GENERALUL NICOLAE RADESCU, PRESEDINTELE ULTIMULUI
GUVERN LEGAL ROMAN, A ADRESAT CELOR DIN TARA, MESAJUL URMATOR:

Români si Românce,

După alarma pe care, cu sufletul sfâșiat, am dat-o in noaptea de 24 Februarie 1945, impotriva uneltirilor criminale ale comunistilor, nu mi s'a mai prezentat prilejul, pnă azi să-mi pot spune cuvântul .-

Tinut cu porțile sub lacăt și păzit cu strășnicie de sbirii "patrioți" in tot timpul cât am rămas in țară, -iar in pribegie fiind fără vre'o posibilitate de a păstra legătura cu voi, intrucât toate mijloacele imi erau retezate de mafia roșie ce sta la pândă-glasul a trebuit să-mi rămână mut vreme de mai bine doi ani. -

In toată această trecere de vreme, lungă ca nesfârșitul cântă chinuitoarea suferință pe voi cei rămasi acolo, in ghiarele celei mai neinduplecate și sălbatece tiranii' Dar și cântă mândire și ce binefăcătoare hrană sufletească pentru noi, cei plecați să ducem lupta de dincolo de hotare, când ne ajunge vestea despre înălțătoarea, nesdruncinata voastră rezistență impotriva incercării de sugrumare a sufletului românesc

Cu toate asupririle fără seamă, cu toată urgia deslăntuită asupra voastră de către găzii venetici, cu toată mizeria abătută asupra țării ca o supremă incercare din partea lui Dumnezeu a virtuților Neamului nostru, -dar și ca o pedeapă, poate fiindcă am lăsat, să ne fie badjocurit pământul de către liftele străine aflate in fruntea celor ce își zic.

" F.N.D"-iști-nimic nu a putut clinti nici curajul, nici voința voastră. In ciuda acestor cumplite suferințe, poporul n'a lăsat să-i fie infrântă cerbicia și, fără să plece capul, suportă că măreștea bărbăție loviturile ce-i vin din două părți: stăt dela acel ce credea xă-și poate vedea acum implinit visul de veșnică autopoternicie asupra noastră, cât și din partea slugii care se silește să-și intreacă stăpânul in asuprire. -

In care altă parte a lumii se vede o astfel de minune? Care alt neam se poate mândri cu o mai inversunată apărare a drepturilor lui sfinte ?

./.

00395
00395

Frata român, nu abate din drum și descrețește-ți fruntea. Răbdarea ta, cu nici o altă asemănătoare, nu o vei mai duce mult timp în spate. Ceasul desrpbirii de sub jugul comunist, pentru a cărui scuturare ai făcut atâtea jertfe, s'a apropiat. Nelegiuții carate-au adus în sapă de lemn; care de atâtea amar de vreme pângăresc un pământ sfânt pentru noi, dar pe care ei vor să-l instrăineze cu totul; care necinstesc și râs de tot ce neamul nostru are prins, cu rădăcini adânci în sufletul lui, - vor fi în scurtă vreme puși pe fugă din stăpânirea în care, cu sprijinul străini și împotriva voinței tale, au fost înscăunați. -

Marele puteri, care lupăt pentru mai binele întregii omeniri, ne cunosc întreaga durerea; iar cândul lor este la aflarea celor mai potrivite mijloace de a o face să ia sfârșit cât mai curând. -

Prinzând însă nedejde, să nu pierdem cumpătul. Dacă raza de lumină spre drumul care va schimba soarta începe să ne pătrundă în suflet, e bine să ne păstrăm întreaga girje ca păterea cu care am ținut până acum piept dușmanului să nu slăbească. -

Dimpotrivă, să ne mărim și mai mult încrodarea, astfel ca să fim în stare a înfrunta orice intrâmplare. Nu trebuie să scăpăm nici o clipă din minte că ser putea ca acei sub a căror urgie viețuim de doi ani, - și care ne-au secătuit până intrată de tot ce am avut, în cât ne-au transformat în cerșetori ai lumi, într'o țară din al cărei belsug se împărțeau până acum și alți, să facă, înainte de a se scufunda în adâncul iadului din care ai esti, o încercare deznădăjduită de a nu scăpa prada din ghiare. -

În vederea nevoi în care ne-am afla de a înfrunta o astfel de încercare, trebuie să fim gpsiți în așa chip oțeliți, încât dârzenia noastră să fie în stare de a sdrobi inversunarea fiorosilor asupritori. -

Români și Românce,

Trăim clipa hotărâtoare a neamului nostru: iată ce nu trebuie să uite nici unul dintre noi. Până în ziua izbăvirii nici un alt gând să nu-și găsească loc în mintea noastră, efară de acela al esirei din robie. -

00396

De la mic la mare, strângeti rândurile. Păuriți
un mănunchi puternic, un zid care să constituie "SCUTUL
PATRIEI, DE CARE SA SE SFARAME ASFALTUL DISPERAT AL CILOR
CE INCERCA SA NE RAPEASCA DREPTUL DE STAPAN IN CASA
NOASTRA".-

Tineret, nădejdes de mâine a țării stai declin-
tit la postul de onoare, Poate să-ți revină și de data
acesta indatorirea să ei greul in piept. Cu arma la picior
stai de veghe.-

DUMNEZEU CU NOI
TRAIASCA ROMANIA
TRAIASCA REGELE.

General Adjutant
NICOLAE RADESCU.-

nr. 161

CONFERINȚA DE LA PARIS. CET LIPSA DE LA APEL

Astăzi când se strâng la Paris reprezentanți țării lor doritoare de a mărturisi unitatea economică a Europei să aruncăm o privire către locurile rămase goale.-

Două dintre țările situate sub aripa protecției a Moscovei s'au grăbit de a răspunde "nu" la invitația anglo-Franceză. Acestea sunt Jugoslavia și Bulgaria. Tito și Dimitrov, copii iubiti ai "Defunctei Internaționalei" a treia au pus în mod hotărât nevoile partidului înaintea oricărei alte considerațiuni.-Refuzul Guvernelor poloneze române, și ungar pare a fi fost mai puțin sponden însă mai nuanțat. Este adevărat că agenția Tass, în general înfrumătă în ce privește voința și intențele acestor guverne "suverane", s'a grăbit de a anunța un răspuns negativ, însă aceasta a fost de a anticipa asupra unei deciziuni care, atât de inevitabilă cât era, cu atâtă mai puțin, a provocat serioase tulburări de conștiință.-

Oricare ar fi fost rețelul partizan al guvernelor, le era greu de a justifica o atitudine inpusă în mod vădit și neavând de a invoca decât un singur argument: Acela al suveranității naționale-"Vai! și cum să respingă în mod consitent o propunere atât de conformă voințelor și intereselor tuturor popoarelor din răsărit?-

Căci dacă propunerea Marshall convine tuturor popoarelor Europei, cu atâtă mai mult ea trezește cel mai viu interes în răsăritul european și tot așa cele mai mari speranțe. Răsăritul european are de ajuns o mare întârziere: el suferă de multă vreme în dezvoltarea sa economică și în structura sa socială de consecințele lipsei de sincronism între evoluția regiunilor industriale ale apusului și evoluția mai lentă a regiunilor în primul rând agricole. Există deci un interes esențial (economistii țărilor din răsărit l-au demonstrat de mai multe ori) la aceia ca economia europeană să fie organizată pe baze unitare.-

Tot așa ajutorul american, atât de necesar tuturor țărilor europene este în primul rând necesar țărilor din răsărit. Pentru că în primul rând în aceste țări

in urma războiului a ocupatiei si a sarcinilor impuse de
trătate, ruina materială si mezerie fiziologică au atins
paroxismul lor. Astfel, pentru poporul român, dat pradă
foamei și amenintat de o foamă încă mai grozavă, ajutorul
material care ~~xxxxfixxxxx~~ iar fi fost dat după un plan
de ansamblu european este o chestiune pe viată sau de
moarte.-

Că anumite guverne ar fi existat in asemenea condi-
țiuni de a respinge invitatia apusului, este de inteles.
Cum să nu fiu inteles acestea că nu le-ar mai fi fost posi-
bil de a asunde slăbiciunea și graselile pozitiei lor dacă
ar fi executat vointa țărilor lor? însă aceste exitări
n'au schimbat cursul lucrurilor:

Locurile rezervate " Oficialilor răsăritului,
la paris, au rămas goale.-

Primul rezultat al noi conferinte este deci
de a fi demonstrat până la ce punct o întregă parte a
Europei trăeste sub semnul aceace VERERRO numea: Ilegiti-
mitatea.

Insă mai e un al doile rezultat, mai important
Invintati lansată de către țprile apusene a depășit
cazurile oficiale: la a ajuns la popor. Ci popoarele au
reactionat. Probelema păci, a organizării Europei, le-a
vizat direct: In fond era vorba de exsistența lor. Si acolo
unde guvernele sau dezis, popoarele, prin reprezentanti lor
cei mai autorizati, au exprimat clar vointa lor.

In România cele 3 partide politice care repre-
zintă marea majoritate a natiuni, Partidul National Tărănesc
Partidul Liberal și Partidul Social Democrat au declarat
solemn in numele poporului român că țara aderă la propu-
nerea Marshall și că plasează toate sperantele sale in
opere europene care urmează să se implinească la Paris.-
La un moment când se decite destinul Europei, trebuie să
acorde atenția vocii veriteabile a natiunilor.-

O manifestatie de un caracter asemănător,
a avut loc la WASHINGTON la 4 Iulie in ziua independentei
Statelor Unite. Sefii exilați si partidelor țărănesti
bulgar, ungare sârbe și croate- Dnii GEORGE DIMITOV, F. NAGY,
MILAN GAVRICOVIC și VLADCO MACEC- au publicat o declaratie
comună in numele a " o sută de milioane de fiinte umane
lipsite de drepturile lor" si au proclamat credinta lor in
viitorul popoarelor lor țărănesti si in principiile tin-
zând să asigure democratia natională si internatională,

și la reconstrucția europeană în ansamblu ei. ⁰⁰³⁹⁹ Această declarație în numele partidului țărănesc român, dl. ALEXANDRU CRĂTEANU a făcut justa remarcă că nu este vorba doar de o manifestare a partidelor înrudite, ci de o apropiere între națiunile în situație asemănătoare și doritoare a lua aceeași atitudine în raport cu problemele de colaborare internațională care se pun. -

Trebue văzut încă mai mult în aceste manifestări. Aceasta este imagine veritabilă a europeană care se degajă de resturile spășitoare ale urmărilor războiului. - A fost suficient ca în propunerea americană să fie pronunțat cuvântul european, a fost suficient ca invitați de a participa la un plan "European" să fie adresat tuturor țărilor continentului pentru care o mare speranță să ridice popoarele, care știu că salvarea lor depinde de legătura care le leagă de comunitatea europeană. - Această legătură în ce privește țările din răsărit este din punct de vedere materială încă destul de slabă. Ultimele evenimente nu a schimbat starea de fapt, este bine posibil ca în zilele care urmează, santul care desparte continentul în două să se lărgască încă. Totuși câte lucruri s'au schimbat. În profundul care există la răsărit, chemarea occidentului a fost interceptată ca un gest de solidaritate și provocat o mare mișcare de încredere. Barierile care împiedică reluarea raporturilor politice și economice mai există însă bariera spirituală, cea mai periculoasă dintre toate, aceea care izolează o mare parte a europeană și o scufundă în cea mai adâncă descurajare, această a fost ridicată. Trebuie înțeles reala importanță a trezirii acestor sentimente de solidaritate și de încredere. În anarhie actuală în care diviziunea care persistă reprezintă pentru roți o teribilă amenințare de război restabilirea legăturilor spirituale între apus și răsărit poate contribui în mod decisiv, cu toate forțele contrare, la realizarea unității europene. Pentru că în aceste zile în care o anumită ideologie folosește desemnările unei voințe de dominație mondială, nu se poate insista îndeajuns asupra faptului că pericolul poate fi încă înlăturat printr-o coaliție a forțelor spirituale europene. Ori care ar fi greutatea situațiilor "Materiale", europeană nu poate rămâne împărțită în contra ei. Ori ea nu vrea să rămână împărțită. - Ajunge ca ea să persiste în această voință și ea va fi unită.

Avem speranța că conferința dela Paris, unde primi cu succes sarcina "tehnică" care îi revine, va fi condusă de o astfel de gândire.- Ultimul discurs pronunțat de Dl. Bevin la 8 Iulie la Londra este de bun augur: "Popoarele europene, a zis seful lui FOREIGN OFFICE, caută să creeze din nou Fraternitatea internațională a europei, nu pe concepția unei baze materialiste, ci pe bază spirituală.- Eu prevăd că pe o bază de așa fel legăturile noastre vor fi mai puernice decât toate acestea pe care oameni le-ar putea determina prin regulile inventate de ei"

" Aceste cuvînet frumoase par a dovedi că marea problemă care urmează să fie rezolvată este bine pusă.-

utilă rezistență împotriva Rusiei. După ce a avut întrevederi cu personalități oficiale GRIGORE CAFENCO, fostul Premier al țării, FERENC NAGY, s'a hotărât să călătorească în Statele Unite. Un grup bulgar este în curs de formare în frunte cu GEORGE DIMITROFF, conducătorul Partidului Comunist, pe care Legiunea Americană din Sofia l-a scutrit din ghearele tiranului său GEORGE DIMITROFF, Procurorul comunist.

Pe primul plan al grupului românece se află CAROL A. DAVILA, fostul Ministru al României la Washington și ALEX. CRETEANU, deasemenea o persoană viguroasă în Partidul Național Românesc. În cazul când Rusia va accepta Planul Marshall pentru reconstrucția Europei, grupurile se vor alina pe o poziție deosebită. Dacă însă se va produce o viitoare criză, astfel cum sînt în prezent, lucrurile sînt și este pregătit să ia parte la cauză unei mișcări de eliberare activă.

00401

EXTRAS DIN "LA ROMANIA INDEPENDENTA" DIN 1 AUGUST 1947
 EXTRAS DIN "NEWSWEEK", Nr. 26 Vol. XXIX din 30.VI.1947, pag. 13
 Col. 3

GENERALUL NICOLAE RADESCU, PRESEDINTELE DE TIMPURI
 GUVERN LEBAL ROMAN, A ADRESAT CELOR DIN TARA MASA

In liniște, dar fără govăire, emigranții unguri, bulgari și români în Washington, formează grupuri pentru o ultimă rezistență împotriva Rusiei. După ce a avut întrevederi cu personalități oficiale dela Departamentul de Stat, fostul Premier dat afară FERENC NAGY, s'a hotărât să rămână în Statele Unite. Un grup bulgar este în curs de formare în frunte cu GEORGE DIMITROFF, conducătorul Partidului Tărănesc, pe care Legația Americană din Sofia l-a scăpat din ghiarele tizului său GHEORGHE DIMITROFF, Premierul comunist.

Pe primul plan al grupului românesc se situează CAROL A. DAVILLA, fostul Ministru al României la Washington și ALEX. CRETEANU, deasemenea o persoană viguroasă în Partidul Național Tărănesc. În cazul când Rusia va accepta Planul Marshall pentru reconstrucția Europei, grupurile se vor dizolva probabil. Dacă însă se va produce o viitoare criză, astfel cum dăgii se tem, fiecare dintre ei este preparat să ia parte în cadrul unei mișcări de eliberare activă.

Existența acestor grupuri, indiferent de scopurile lor, este o dovadă în plus a existenței unei mișcări de rezistență împotriva înfrăierii de război a poporului românesc.

Pe toate seceririle, românii, cu toată suferința și durerea, au rămas loiali față de țara lor. În toate împrejurările, românii au rămas loiali față de țara lor. În toate împrejurările, românii au rămas loiali față de țara lor.

00402

EXTRAS DIN "LA ROUMANIE INDEPENDANTE" DIN 1 IULIE-1 AUGUST
1947 - ANUL IV - Nr.34-35 - DETROIT 26 MICHIGAN U.S.A.

GENERALUL NICOLAE RADESCU, PRESEDINTELE ULTIMULUI
GUVERN LEGAL ROMAN, A ADRESAT CELOR DIN TARA, MESAJUL
URMATOR :

Români și Românce,

După alarma pe care, cu sufletul sfâșiat, am dat-o în noaptea de 24 Februarie 1945, împotriva uneltirilor criminale ale comuniștilor, nu mi s'a mai prezentat prilejul, până azi, să-mi pot spune cuvântul.

Ținut cu porțile sub lacăt și păzit cu strășnicie de sbirii "patrioți" în tot timpul cât am rămas în țară, - iar în pribegie fiind fără vreo posibilitate de a păstra legătura cu voi, întrucât toate mijloacele îmi erau retezate de mafia rogie ce sta la pândă - glasul a trebuit să-mi rămână mult vreme de mai bine doi ani.

În toată această trecere de vreme, lungă ca nesfârșitul, câtă chinuitoare suferință pe voi cei rămași acolo, în ghiaarele celei mai neînduplecate și sălbatice tiranii ! Dar și câtă mândrie și ce binefăcătoare hrană sufletească pentru noi, cei plecați să ducem lupta de uincolo de hotare, când ne ajunge vestea despre înălțătoarea, nesdruncinata voastră rezistență împotriva încercării de sugrumare a sufletului românesc !

En toate asupririle fără seamăn, cu toată urgia deslănțuită asupra voastră de către găzii venetici, cu toată mizeria abătută asupra țării ca o supremă încercare din partea lui Dumnezeu a virtuților Neamului nostru, - dar și ca o

pedeapsă, poate, fiindcă am lăsat să ne fie batjocorit pământul de către lăflete străine aflate în fruntea celor ce își zic "F.N.D."-iști - nimic nu a putut clinti nici curajul, nici voința noastră. În ciuda acestor cumplite suferințe, poporul nostru a lăsat să-i fie înfrântă cerbicia și, fără să plece capul, suportă cu măreață bărbăție loviturile ce-i vin din două părți : atât de la acel ce credea că-și poate vedea acum împlinit visul de veșnică atotputernicie asupra noastră, cât și din partea slugii care se silește să-și întrecă stăpânul în asuprire.

In care altă parte a lumii se vede o astfel de minune ? Care alt neam se poate mândri cu o mai înverșunată apărare a drepturilor lui sfinte ?

Frate român, nu abate din drum și descrețește-ți fruntea. Răbdarea ta, cu nici o altă asemănătoare, nu o vei mai duce mult timp în spate. Ceasul desrăbirii de sub jugul comunist, pentru a cărui scuturare ai făcut atâtea jertfe, s'a apropiat. Nelegiuirile care te-au adus în sapă de lemn ; care de atâtea amar de vreme pângăresc un pământ sfânt pentru noi, dar pe care ei vor să-l înstrăineze cu totul ; care necinstesc și râd de tot ce neamul nostru are prins, cu rădăcini adânci, în sufletul lui, - vor fi în scurtă vreme, puși pe fugă din stăpânirea în care, cu sprijin străin și împotriva voinței tale, au fost înscăunați.

Marile Puteri, care luptă pentru mai binele întregii omeniri, ne cunosc întreagă durerea ; iar gândul lor este la aflarea celor mai potrivite mijloace de a o face să ia sfârșit cât mai curând.

Prinzând însă nădejde, să nu ne pierdem cumpătul. Dacă raza de lumină spre drumul care va schimba soarta începe să ne pătrundă în suflet, e bine să ne păstrăm întreaga

grije ca puterea cu care am ținut până acum piept dușmanului să nu slăbească.

Dimpotrivă, să ne mărim și mai mult încordarea, astfel ca să fim în stare a înfrunta orice întâmplare. Nu trebuie să scăpăm nici o clipă din minte că s'ar putea ca acei sub a căror urgie viețuim de doi ani, - și care ne-au secătuit până într'atâta de tot ce am avut, încât ne-au transformat în cerșetori ai lumii, într'o țară din al cărei belsug se împărțeau până acum și alții, să facă, înainte de a se scufunda în adâncul iadului din care au ieșit, o încercare desnădăjduită de a nu scăpa prada din ghiare.

În vederea nevoii în care ne-am afla de a înfrunta o astfel de încercare, trebuie să fim găsiți în așa chip oțeliți, încât dârzenia noastră să fie în stare de sădobi înverșunarea fioreșilor asupritori.

Români și Românce,

Trăim clipa hotărâtoare a neamului nostru : iată ceea ce nu trebuie să uite niciunul dintre noi. Până în ziua izbăvirii, nici un alt gând să nu-și găsească loc în mintea noastră, afară de acela al ieșirii din robie.

Dela mic la mare, strângeți rândurile. Făuriți un mănunchiu puternic, un zid care să constituie SCUTUL PATRIEI, de care să se sfarme asaltul disperat al celor ce încearcă să ne răpească dreptul de stăpâni în casa noastră.

Tineret, nădejdea de mâine a țării, stai neclintit la postul de onoare. Poate să-ți revină și de data aceasta îndatorirea să iei greul în piept. Cu arma la picior, stai de veghe.

DUMNEZEU CU NOI.
TRAIASCA ROMANIA.
TRAIASCA REGELE.

General Adjutant
NICOLAE RADESCU.

Dir. Jurnalul
Nr. 1569/22.10.47

FINAL GRAV LA " SAPTAMANA POLITICA"
=====

La Detroit în Statele Unite, acolo unde românii emigrați s'au așezat în număr mai mare ca în alte locuri, apare un nou ziar românesc. Acest ziar, care se adresează românilor americani nu este scris în limba română cum am fi putut crede și nici în limba patriei lor adoptive.

Gazeta e redactată în limba franceză și se numește "La Roumanie Independente". Alegerea limbei franceze ca mijloc de răspândire a ideilor ziarului, arată interesul pe care conducătorii lor îl depun pentru o difuzare cât mai largă.

În ultimul număr ce ne-a parvenit am găsit următoarele lucruri care ne interesează:

1. Un apel al generalului Rădescu adresat românilor de pretutindeni.

2. Manifestul de constituire a unui partid care se intitulează social-creștin-român și care "proclamă solemn că recunoaște în persoana d-lor Iuliu Maniu, Constantin Brătianu și Titel Petrescu pe șefii naționali ai României".

3. Un articol omagial pentru generalul Ghirmoagă pe care autorul îl înfățișează ca pe unul care "a trecut alături de Noi".

Se va putea obiecta că pentru un singur număr de gazetă e prea mult. Asta am putea spune noi cari nu avem în fiecare zi știri senzaționale de talia arestării d-lui Mihalache. Americanii însă - și românii de peste ocean au devenit americani din multe puncte de vedere - au nevoie de senzații tari atât în calitate cât și în cantitate. De aceea pentru cititorii americani ai ziarului cu titlu francez și cu preocupări de politică bucureșteană, trei știri senzaționale nu înseamnă mai mult decât trebuia.

Conținutul ziarului româno-american, recentul articol al d-lui Gafencu apărut în "Journal de Geneve" ca și diferite știri ce ne-au parvenit săptămâna trecută din străinătate,

ne-au decis să tratăm pentru cititorii noștri, altfel decât în stilul nostru obișnuit, problema prezenței unor români în străinătate.

Aproape pe toate liniile globului pământesc se găsesc români. În țara noastră nu a fost întodeauna bine. N'am fost întodeauna stăpâni pe suveranitatea noastră și nici pe destinele ei. În schimb am căpătat pașapoarte cu mai multă ușurință. De aceia unii s'au ridicat și au plecat marcând stegulețe tricolore pe harta lumii. Avem astăzi români în toate cele cinci continente.

Românii aceștia se pot împărți în două mari grupe. Din prima fac parte emigranții plecați pentru totdeauna din patrie.

Toți aceștia trăesc în apusul unde s'au așezat, toate splendidele calități ale neamului isbutind să dea un sens nou vieții lor și să aducă o serioasă contribuție la bunăstarea țării care-i primea.

Toți aceștia au păstrat la loc de cinste în sufletul lor amintirile cele mai frumoase din patria lor originală, neglijând voit pe cele care ar fi putut să le întunece o vedere de ansamblu justă.

Există apoi o a doua categorie de români: sunt rezistenții. Aceștia au plecat din țară la diferite date din istoria noastră contemporană. Unii s'au expatriat în timpul dictaturii lui Carol, alții au dispărut pe vremea lui Antonescu, și ultimii, după 23 August 1944.

Toți acești trăesc în apusul Europei ținând contactul cu țara lor prin veniturile diferitelor întreprinderi forestiere, aurifere sau textile, care lucrează pentru ei în lei revalorizați la bursa neagră a cocoșelului sau dolarului.

Tilea, Gafencu, Crețianu, Niculescu-Buzești, Rădescu sunt numai câteva nume. E drept că luați în totalitate nu sunt prea mulți. Dar deși plecați pentru cauze diferite în epoci diverse, toți aceștia și-au dat mâna fiind uniți în gândul dobărării regimului actual din România.

Nu avem deloc intenția să apărăm actualul regim. De altfel un regim, oricare ar fi el, nu are a fi apărut altfel decât de propriile sale realizări. Ele îl pot înălța pe socluri de stație sau prăbuși în nimic.

Regimul actual, are, caronicare alt regim, o seamă de adversari. Cei mai mulți dintre aceștia i se opun între granițele țării. Opoziția este un factor natural într'un joc politic normal. Adesea o acțiune vigilentă a unei opoziții active, a evitat greșeli mari guvernelor. Așa fiind, o acțiune opoziționistă între granițele țării reprezintă, atâta vreme cât se desfășoară normal și nu vine în conflict cu legea, un element constructiv.

Cu totul altfel se prezintă acțiunea de opoziție dusă peste hotare. Când Crețianu cheltuiește banii legației noastre din Ankara pentru a face opoziție regimului, el include în efectele acțiunii sale totalitatea acestei nații. Acțiunea sa și a altora ca dânsul, îndreptată în teorie împotriva unei parcele, atinge întregul spațiu al vieții românești.

Să cităm un exemplu: în 1945 Președintele Beneș intervenea pe lângă organizația de ajutor american UNRRA pentru includerea României în sfera ei de activitate. Stiut e faptul că multe țări europene, între cari și Ungaria s'au putut refăce datorită, în parte, ajutorului acestei organizații. Ei bine, propunerea președintelui Beneș a fost torpilată de acțiunea grupului Crețianu-Tilea. Argumentul prezentat și acceptat a fost acesta: nu trebuie ca opinia publică românească să simtă nici o ameliorare în viața sa de toate zilele. Dimpotrivă. Trebuie făcut așa ca mizeria să crească până într'atât încât guvernul să fie în situația de a trebui să plece.

Această teorie care prin rigiditatea ei ne-a atins pe fiecare din noi, n'a ținut însă seamă de realități. Fiindcă, chiar la începutul lunii Septembrie 1945, când se producea intervenția Beneș, exista un precedent care arăta că guvernul actual nu înțelege să plece înainte de a-și fi desăvârșit programul său, chiar dacă pentru aceasta e nevoie ca d. Tătăreanu să semneze decretele de salarii și angajări.

Alt exemplu: în timpul conferinței de la Paris grupul Tilea-Crețianu păstrând un contact mult mai asiduu cu conducătorii ei decât au putut-o face reprezentanții oficiali ai României, a determinat o anumită atitudine a unora din marile puteri de pe urma căreia^a rezultat un tratat cu clauze mult prea apăsătoare pentru țară. Pentru țară și nu pentru guvern. Să se rețină aceasta.

Am mai putea cita încă o duzină de exemple cari duc la aceeași concluzie și anume: că o acțiune de opoziție în străinătate nu poate fi îngrădită. Ea face rău țării întregi, adică

mie.ție, cetitorule, și tuturor celor cari n'ar trebui să fie atinși. Fiindcă nu sunt vinovați.

Desigur acțiunea acestor grupuri din străinătate nu găsește peste tot ascultare. Astfel știm - și în măsura în care ni se va îngădui vom spune - că chiar cercuri străine cari nu mor de dragul guvernului român refuză să țină cont de acțiunea acestor români rai.

Astfel, foarte recent, intervenția grupului Crețianu într'o împrejurare anumită a eșuat lamentabil.

Am ținut să însemnă ca un fel de post scriptum la cronica noastră de Sâmbătă aceste lucruri devenite actuale, fiindcă gândind independent credem că dacă este cuiva îngăduit să se războiască cum pofteste cu guvernul, nu are însă dreptul să pedepsească o nație întreagă, care muncește în condiții atât de vitrege pentru a-și croi un viitor mai bun sub soare.

ss. Camil Rîng

No. 839/IX

Zaehes Ri

Paris (R) — Der französische Ministerpräsident Ramadier erklärte gestern, dass die Maapilim dets Schiffes "Jeziat Europa" in Frankreich bleiben können, bis sie eine andere Zuflucht gefunden haben, wenn sie dies wünschen. Sie können vielleicht auch dauernd in Frankreich bleiben, wenn sie dies wollen und wenn sie Arbeit finden. In der Entscheidung in dieser Frage wird vor allem von den Wünschen der Flüchtlinge abhängen. "Wir wissen noch nicht, ob die Einwanderer das Schiff verlassen wollen, und welche Massnahmen zu ergreifen sind. Wir werden unsere Hilfe keinesfalls verweigern".

Ramadier betonte, dass hier nicht die Frage früherer besonderer Abkommen zwischen der französischen und der britischen Regierung zur Debatte steht, sondern es handelt sich nur um gewöhnliche internationale Geflüchtausgaben über Pässe und Transitsvisa.

Als man den Ministerpräsidenten fragte, warum das Problem der jüdischen Flüchtlinge nicht vor die UN kommt, antwortete er, dass es sich nicht nur um ein Problem der Juden sondern aller Flüchtlinge handelt. Es ist sehr wichtig, dass die Flüchtlinge, die sieben Jahre in Nazilagern eingesperrt waren, noch Zuflucht suchen müssen.

Ein Sprecher des britischen

Unser Preisausschreiben

Die Bedingungen für unser grosses Preisausschreiben "WIR fragen — SIE antworten" und den Sammel-Coupon 1-7 finden Sie in unserer heutigen Sonderbeilage.

Nach der Verhaftungswelle in Rumaenien

Die Politik der dem Ostblock angehörigen Balkanstaaten wird in den letzten Wochen ganz vom Prinzip der Gleichschaltung beherrscht. Zuerst fand der plötzliche Regierungswechsel in Budapest statt, fast gleichzeitig folgte die Verhaftung des Oppositionsführers in Sofia, und als letzte ging in der Regierung Grossbritannien der Verhaftung des Oppositioneller Politiker über. Die Entwicklung in diesen verschiedenen Ländern in der letzten Zeit lässt sich zusammenfassen, und politische Beobachter wissen, dass die Verhaftung von Personen in der Regierung und in der Opposition nach einem bestimmten Charakter, der die Verhaftung in die Handlungswelt selbiger einbringt.

Ramadier b

Aussenministeriums begrüsst die Erklärung Ramadiers, dass Frankreich den Juden Zuflucht in Frankreich geben wird. Die Flüchtlinge werden erst am Wochenende oder Sonntag das Territorium Frankreichs erreichen. Sie sind langsamer gefahren, als zu erwarten war. Aussenminister Ramadier erklärte, dass die Flüchtlinge, die die Entscheidung der französischen Regierung befragte, die Flüchtlinge nicht zum Verlassen der Schiffe zu zwingen, antwortete er, dass

Letzter Die O

Neun Mitglieder der Untersuchungskommission kamen gestern nach Amman, der Hauptstadt von Transjordanien, wo die Gäste des Königs Abdallah waren. Gestern fand eine öffentliche Sitzung der Kommission statt, an der der transjordanische Ministerpräsident Samir Rifai anwesend war. Er wandte sich zuerst gegen die Balfourdeklaration, die England den Juden ohne Befragung der Araber versprochen

Abfahrt der aufge

Die beiden Schiffe, die mit 550 Maapilim aus Cypern aufgrund der monatlichen Zertifikatsquote nach Palästina abfahren sollten, erhielten nach der Explosion am ersten Schiff, das schon in Haifa angekommen war, die Erlaubnis, nicht auszuweichen, und

10

PALASTINA - SPIEGEL

Die magnetischen Hunde

Vor etwa zwei Jahren griff die Modekrankheit der Pfeifen mit Bonbons, der Zafzefoth unsere Kinder, und es dauerte einige Zeit, bis man sich von ihnen erholte. Jetzt breitet sich eine Erfindung "seuchenartig" aus, aber dieses Mal handelt es sich um ein ruhiges Spiel, das zwischen sämtlichen Eltern Ausgeburten wenigstens keine Nervenbelastung verschaffen wird.

Jetzt sind magnetische Hunde fassbar. Ein Kind erscheint mit einem Brettchen oder einer Papptafel, auf dieser steht ein kleiner Hund aus undefinierbarem Material und plötzlich beginnt der undefinierbare Hund zu laufen, bewegt sich nach rechts, nach links, ohne dass man den geheimnisvollen Motor bemerkt, der ihn antreibt. Dann sieht man näher, dass das Kind unter dem Brett noch einen Hund hat, und dieser jagt den oberen Hund herum. Wenn man beide auf ein Brett stellt, dann stürzen sie sich sofort aufeinander, als ob sie sich schlagen möchten. Aber ganz so schlimm wird es nicht — und bei dieser Gelegenheit kann man feststellen, dass der Magnetismus die beiden Hunde zueinander jagt, dass sie aus Metall sind und dass man mit ihnen noch Dutzende andere muntere Spiele treiben kann.

Die Kinder haben natürlich die neue Erfindung mit grösster Begeisterung aufgenommen, überall sieht man Schilder "Klawim Magnetim" u. der findige Kopf, der auf diese Idee kam, verdient im Augenblick sicher recht gut — bis unsere Kinder, die so lautstark sind wie das Schicksal und die Mode, die Hunde vergessen und sich einem neuen Spielzeug zuwenden werden.

Amos

Bücherecke

WAS IST REKLAME?

Unter diesem Titel hat A.K. Temkin ein Buch herausgebracht, das wohl das erste seiner Art im Lande und in hebräischer Sprache ist. Im Vorwort beklagt der Verfasser, dass trotz der Bedeutung der Reklame in Palästina noch niemand diesem wichtigen Zweig eine Darstellung gewidmet hat.

Diesem Mangel hat Temkin abgeholfen, auch wenn er nach seinen eigenen Worten sich bei der Besprechung verschiedener Probleme Beschränkung auferlegen musste. Temkin untersucht zuerst die Einwände gegen die Reklame, die noch immer von verständnislosen Menschen gemacht werden und entkräftet sie mit überzeugenden Argumenten. Er geht dann auf Schaufenster, Flugblätter, Strassen- und Kinoreklame ein. Jeder Abschnitt wird durch Abbildungen, die vor allem aus der Reklame Erez Jisrahels entnommen sind, anschaulich verdeutlicht und gewinnt dadurch an Interesse. Ein besonderes Kapitel befasst sich mit der Reklame in Palästina, und jeder wird dem Verfasser danken, dass er am Schluss des Buches alle für das Reklamewesen notwendigen Fachausdrücke im Hebräischen zusammengestellt hat.

Das ganze Buch ist recht lebendig geschrieben und wird jedem, der sich für Propaganda

Wieder gro

Gestern mittags wurde ein dreister Diamantenraub in dem Zentrum Tel Aviv verübt. Vor 12 Uhr betraten einige Leute, von denen einer ein Hammer trug, ein Haus in Lillienblumstr. Sie errigten keinen Verdacht und gingen in das oberste Stockwerk, sich eine Diamantenhandelsbude befand. Zwei von ihnen blieben vor der Tür stehen. Die anderen gingen in die Räume hinein und sofort ihre Revolver zogen, um alle Anwesenden zu heben. Dann liesssen sie sie unter Drohung mit erhobenen Händen die Wand in einem Zimmer stellen. Inzwischen hatten die Banditen die Rolläden unter gelassen, damit sie um Hilfe rufen konnten. Sie begannen die Räuber die sendenden Kaufleute zu "durchsuchen". Sie nahmen einem 1000 Diamanten ab, ausnahmen sie den anderen von Diamanten ab, die einen von mehreren tausend LP

Aus de

Die Untersuchung im Major Farran wurde beendet. Sein Anwalt kehrte gestern London zurück. Der Bericht der Untersuchung wurde dem Oberkommando des Militärs mitgeteilt, das innerhalb von Wochen die Entscheidung dürfte, ob Major Farran sühlich belangt werden soll.

Den palästinensischen Richtern, soll nach einsetzungsanträge, der in der "Gazette" erschienenen grösseren Machtbefugnisse räumt werden. In strafrechtlichen Angelegenheiten wird das der Angeklagten, einen Richter zu fordern, auf die

Die Gerichtssitzungen beginnen am 26. Juli. An den Distriktsgerichten und am Obergericht in Jerusalem wurden Richter ernannt.

Zu 15 Jahren Gefängnis vom Militärgericht in Jerusalem ein Araber aus der Yehudia bei Petach-Tikva verurteilt.

Am 23. Februar 1948 wurde eine Polizeipatrouille geschossen. Die Angeklagten, die im Kalender nicht auskamen, suchte jedoch ein genaues für jenen Tag zu erbringen. Seine Verhaftung hatte seinen Vornamen auf falschen Vornamen auf Vor Gericht gebracht. Er wurde verurteilt zu 15 Jahren Gefängnis, was der Namen seines Bruders seinen eigenen angab.

Bei einer Durchsuchung eines Arabers in Hebron die Polizei einen Revolver und Munition. Der Ladenbesitzer eines Hauses wurde verhaftet.

Während des Curfew wurden in der OBG in der Herzl Str. in Haifa stahlen Kleidungsstücke.

Zu einer grossen zwischen Arabern kam, bei der fünf Personen verhaftet wurden. Der Hauptverdächtige ein syrischer Araber, der legal in Palästina auf dem Schiff "Marine" am 31. März 1948 mit 314 Reisenden, ihnen drei Olan, ein nachmittags fuhr das 256 Reisenden wieder in die USA ab.

Die Araber Palästina mit Protestversammlungen das Vorgehen der

VR 0647

Cote

S. M. B

410

xx = 3f

PASAPORTE
ARGENTINO

REPUBLICA ARGENTINA

PASAPORTE expedido por la

Oficina Consular Argentina

en Lisboa

El presente pasaporte deberá ser visado por los jefes de las oficinas consulares argentinas, cada vez que el interesado se traslade de uno a otro país; haciéndose constar en la visación, el país al cual se dirija el interesado

N.B.— Este pasaporte es válido por dos años debiendo renovarse a su vencimiento, y devolverse el vencido al interesado cruzándole con la palabra "Renovado" en tinta roja en la página 3.

PASAPORTE ARGENTINO.

Número 191/944

Expedido por la oficina consular argentina en

Lisboa, PortugalFecha 13 julio 1944Apellido y nombre del portador ArmandoROSINGER

Nacionalidad argentina (nacido o. naturalizado)—(u)

Nacido en NagyváradHungariaDía 25 Mes octubre Año 1893

Domiciliado actualmente en

Bucarest

(1)—Tachar la palabra que no corresponda.

4

Se dirige a Europa, America y AsiaProfesión comercianteEstado civil casadoColor de la piel blanco" " los ojos marron" del cabello marronNariz rectaBarba afeitadaTalla 1m 70Señas particulares ninguna

Impresión digital.

Pulgar derecho.

5

El jefe de la oficina expedidora
debe firmar con su
firma y sello respectivo.

SÉRIE F. No. 10327

Firma del interesado)

Señora:
Margarita nacido
13.I.1893.No. de orden 539
No. del arancel 546
Derecho percibido grat.

(1)

(1) Firma del Cónsul General, Cónsul ó Vice-Cónsul.

JUSTIFICATIVOS DE NACIONALIDAD (1).

1º—Libreta de enrolamiento No. _____

Dist. Militar _____ Matrícula _____

Año _____

2º—Carta de ciudadanía No. _____

otorgada ante Juez Federal _____

Fecha _____

3º—Pasaporte Argentino No. _____

otorgado por _____

Fecha _____

(1)—El funcionario consular tachará las indicaciones de los documentos que no presentare el interesado.

4º—Acta del Registro Civil (ó fe de bautismo)
extendida por _____

Fecha _____

5º—Cumplió con la Ley Militar? no _____

SERIE F. No. 10327

N.B.—En caso de no haber cumplido con la
Ley Militar indicar la causa.

8

VISACIONES.

1ª

2ª

9

VISACIONES.

3ª

4ª

SÉRIE F. Nº 10327

PARTIDUL
NAȚIONAL-TĂRĂNESC
Organizația Muncitorească

LEGITIMATIE

No. 5107 din 24/4 1947

D^{le} Elis Vasile domiciliat în Buc.
Str. Căușariu No. 74 de profesie

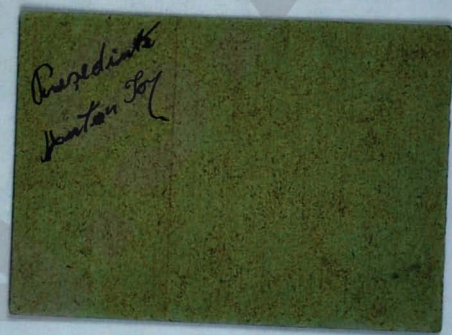
Amator este membru al org. noastre. 2286
Prezenta legitimație este valabilă numai cu Bulet. Bir. Pop. N^o.....

Președinte,

Secretar General,

[Signature]

President
Hinton Log

Totalul cotelor lunare plătite până _____
la sfârșitul anului 194 0

Prezenta Carte de membru este nulă, dacă
nu are ștampila și semnătura secretarului ge-
neral al partidului.

**PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT
DIN ROMANIA**

Organizația Jud. Ilk. Ploiești

Secțiunea 3P

CARTE DE MEMBRU

Nr. 2276

Viza de control,

Secretar,

Numele *Stăncu*
Pronumele *Ion*
Profesiunea *Prof. Ed. p. a.*
Adresa *30. August 79.36*
Inscris la *mai* 1945

Observațiuni
Educația

P.E.S.
241

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

Iulie

August

Septemb.

Octomb.

Noembrie

Decemb.

August.
1914
130 lei

FRONTUL PLUGARILOR DIN ROMANIA

Județul *Alba*

Nr. *486*

194 *5*

CARTE DE MEMBRU

Plugarul *Shiorghe H. Blomberg*

Com. *Alorsti*

Președinte.

Casier.

Imprimeriile „Dacia Treiană”

PĂMÂNTUL SĂ FIE AL CELOR CE-L MUNCESC

Frontul Plugarilor luptă pentru :

1. Realizarea unui politici de sinceră prietenie și strânsă colaborare cu Marea noastră vecină Uniunea Sovietică și de relații prietenești cu Țările vecine democratice.
2. Reforma agrară prin exproprierea marelui proprietăți agrare dela 50 ha. în sus și improprietărirea țăranilor fără pământ sau cu pământ puțin, cu procurarea de inventar agricol pentru acești țărani pe seama marelui proprietăți și a statului.
3. Naționalizarea Băncii Naționale și a celor 18 mari Bănci.
4. Improprietărirea comunelor cu pășuni și păduri necesare.
5. Invățământul secundar și universitar gratuit pentru fiii de plugari și muncitori.

**Extras din Proiectul de Platformă al
Frontului Național Democrat.**

Chundin

2. *Trich...*

DIN ROMÂNIA

Organizația Jud. *Capitala*
Secțiunea *III Albastu*

1947

Nr. 11729.

ProcedInte,

Secretar,

SECRETAR,

Numele

Filip

Pronumele

Fatke

Profesiunea

Muncitor

Adresa

Strada Nr. 42

Inscris la

Februarie

1947

Observatii

Lunar Lei 1000 -

Ianuarie

Martie

Aprilie

Maiu

Iunie

Iulie

August

Septemb.

Octomb.

Noembrie

Decemb.

PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT BUCUREȘTI
Comitetul Capitalei

Sectorul _____

Circumscripția _____

Chitanța No. 8643

S'a primit dela _____

_____ pentru

Taxa de înscriere _____

Lei

Cartea de membru _____

Cota pe luna _____

Statutul _____

Fondul electoral _____

Donatii _____

Casier _____

Total Lei

194

Odeverință

Prin prezenta se atestă
că tov. Stancu Gheorghe este un element
bun organizator sprijinind cu tot
suflul programul F. N. D.

Se bucură la noi de o cinstită
exemplară, menținând o faasă parte
în comună cu un om de frunte.

Stancu

F. III. 945.

PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT BUCUREȘTI
COMITETUL CAPELAI

Sectorul 3

Circumscripția 22

11729 Chitanța No. 117740

S'a primit dela

Felix Ale

pentru

Taxa de înscriere

Lei

110

Cartea de membru

Cota pe luna

1147

1200

Statutul

Fondul electoral

Donatii

Casier,

Total Lei

2000

194

Totalul cotelor funare plătite până
la finele anului 194.....

Prezenta Carte de membru este nulă dacă
nu are ștampila și semnătura secretarului Co-
mitetului Executiv.

22
PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT
DIN ROMANIA

Secțiunea

1946

CARTE DE MEMBRU

Nr.

2181

Președinte,

Secretar
M. G. G.

Numele

Stan IV

Pronumele

Ion

Profesiunea

Col. Buc. (Aret. L.)

Adresa

Linărie 90
Mia

Inscris la

194

Observațiuni

Lunar 570
Lunet 400
100
2500

De sale

Domnului Președinte
al part. Național. Românesc.
Iuliu Măciuș Srt.
Cristian Teel n.º 10.

Loco

Exp. premeditate la org. Masec.
din centrul Anta C.F.R. Bucure.

Domnule Președinte. 31/XII 946.

La mulți Ani!

Anul 1947. Mă bucur foarte mult
mărmurim Românul, și tot
oferim Regimul pe Burel și
să vă dea viața lungă.
Președinte la com. și org. munc.
din centrul Pitești. G. R. T. C.

Totalul cotelor lunare plătite până
la finele anului 194

COMITETUL
EXECUTIV

Prezenta Carte de membru este nulă dacă
nu are ștampila și semnătura secretarului Co-
mitetului Executiv.

PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT
DIN ROMANIA

Secțiunea

CARTE DE MEMBRU

Nr. 2565

Președinte,

I. Spârleș

Secretar,

CNC 221

Numele <u>Stan</u>		
Pronumele <u>Ana</u>		
Profesiunea <u>Sef de echipa</u>		
Adresa <u>30. August 36.</u>		
Inscrie la <u>16 ani</u> 1945.		
<p style="text-align: center;">Lunarile 80</p> <p style="text-align: center;">OBSERVAȚIUNI</p> <p>90.46 = 4500</p> <p>2.4 300</p> <p>100 - 900 = 1100</p> <p>4800</p>		

Situatia in decursul anului curent		
2181 ianuarie	Februarie	Martie
Aprilie		
	Noembrie	

ROMANIA

MINISTERUL AFACERILOR STRAINE

DIRECȚIUNEA PROTOCOLULUI
SERVICIUL TRATATELOR

Nr. 67308

București, 14 Octombrie 1947,

00411

Domnule MINISTRU,

Referindu-mă la adresa Dvs. Nr. 31674.S din 14 Octombrie 1947, am onoarea a Vă transmite informațiunile ce dețin, cu privire la următoarele persoane:

Dl. Burton Berry: fost Reprezentant Politic al St. Unite; a locuit la Athenée Palace.

Dl. Ray Melbourne: Consilier de Legațiune al St. Unit locuiește în Str. Grigore Mora 14.

Dl. Marjorie Banks: fost Secretar de Legațiune al Marelui Britanii.

Dl. Porter Ivor: Secretar de Legațiune al Marelui Britanii; Str. Londra 23.

Asupra celorlalte persoane menționate în lista Dvs nu dețin nicio informație, ele nefiind trecute pe lista Corpului Diplomatic.

Primiți, Vă rog, Domnule Ministru, asigurarea înaltei mele considerațiuni.

MINISTRUL AFACERILOR STRAINE,

C. Cesianu
Prim Secretar de Legațiune
Dir. Adj. al Protocolului

DIRECTOR,

C. Bădescu
C. Bădescu
Atașat de Legațiune

Domniei Sale

Domnului Ministru al Afacerilor Interne

Dir. Gen. a Poliției-Dir. Poliției de Siguranță.

00412

Domnului
IULIU MANIU
Președintele Partidului Naț. Țărănesc
Str. Schitu Măgureanu Nr
București

În numele refugiaților și evadurilor
 din Turcia la Români moși strămoși născuți
 părinții Cadrișului
 În preajma conferinței păcii Paris
 rugăm stăruii răspuneri soluționarea sfintei
 frontiere românești a Dobrogei de Sud
 În numele miiilor români îndurerați
 ce privesc peste Dunăre munca lor săbuită
 devastată

~~Abraham~~

A. Love

J. W. Allen

11/22

From B.

Alfred Guinness

31. Node-
Ghien.

N. Dulcatis

7. Represent

on Tardis

of Virginia
Desiring

all Pärzen

I find

Lucy

Alex. Dubois

Gh. Cheroqui
V. Gibson

S. Tracy

22

Oil

N. de G.
Pohant

St. Louis

August 2nd

D. L. Lewis

S. H. H. H.

1. *pirala*

Jon. C. C. C.

Y. lobata
T. strimmarum

of my

A Bidoot
Dover

Provenance
Lib. h. h. h. h. h.

Lgh. - likaitzey.
Gh. M. Phioru

G. H. N. Thorne
D. H. H. H. H.

V. Dargh
4 B. 10. 11

city 7 Rhes
A. Jones

H. Jones
JH. Vign

Lost Spine

Inde Pesca
ex Lago

la
Fouchebeaum

for Kunk

Teste J. Durabon

Indica

DOBROGEA

0043

Asig. mar. sub încredinț. d. mar.
GR. DIMITRIU-SERIA
Acoperă în Geografie

„Dobrogea este plămânu
României. Fără Dobrogea
Țara și Neamul nostru s'ar
sufoca.”

ROMÂNEASCĂ

Inscris Trib. litov
No. 105 — 1940

Sediul: Str. Făgăraș nr. 30 tel.: 3.09.79

Cavarna - Calăraș 194

București 21 Iulie 1946 194

No. D.

DOMNUL PRESEDINTE,

Avem onoarea a vă trimite anexat în copie telegrama
cu nr. 108 din 22 Iulie 1946, ora 10,30, expediată din
Oțtenita de refugiații români din Turtucaia, adunați în
intrunire publică în număr de peste 2.000, cu respectuoasă
rugămintă de a lua cunoștință și pe această cale de con-
ținutul, ei.

Asigurându-vă nețărmuritul nostru devotament, vă
rugăm să primiți, Domnule Președinte, expresia stimei
noastre.-

DOBROGEA ROMÂNEASCĂ
GR. DIMITRIU-SERIA

I. Maniu

Domnule Președinte

Domnului IULIU MANIU PRESEDINTELE PARTIDULUI NATIONAL TARANESC

SINDICATUL METALURGHIC
MALAXA TOHAN

00414

C A T R E

COMISIA SUPERIOARA
PENTRU REPARTIZAREA FORTELOR DE MUNCA

BUCURESTI

Vă aducem la cunoştinţă următoarele, cu privire la aplicarea jurnalului Cons.de Miniştri Nr.834 din 12 Iulie 1947, în fabrica Malaxa Tohan.-

După ce au fost propuşi disponibili 113 salariaţi în faţa Com.11 Braşov de către Direcţiune şi Com.Sindical această comisiune a dat decizie în 31 Iulie pentru o primă tranşă de 36 salariaţi.-

Până azi nu s'a primit nici un răspuns pentru ceilalţi propuşi disponibili, dar cu privire la 3 din cei 36 (prima tranşă) s'a dat aviz de suspendare a deciziei sub rezerva ratificării Dvs.-

Având în vedere scopul economic urmărit prin sus menţionatul jurnal al Cons.de Miniştri, fabrica noastră se găseşte în situaţia dificilă de a suporta încă, un balast de personal ad-tiv, calificat neproductiv şi necalificat (270 productivi - 1300 salariaţi.).

Vă rugăm să binevoiţi a lua în considerare tabelul anexat şi explicaţiunile respective, fiind siguri că veţi da dispoziţiuni pentru punerea în aplicarea a acestui tabel aşa cum a fost iniţial propus şi având în vedere interesele de mărirea producţiei ale fabricii.-

SECRETAR,

/ *P. Madin*

S I T U A T I A

de personalul desoorgăționat de la Uzinele "MALAGA" - Tohan.-

nr. crt.	Nume și Prenumele	Profes.	Studii	Funct. din Intrep.	Vech. în Intrep.	Vech. în c. muncii	Vârsta	Sit. fam. și mat.	Obs.
<u>Pers. Tehnic Sup.</u>									
1.-	Icăchim M-lae	Ing.	Sc. Politehnica	Sf. sect.	10 ani	10 ani	36 ani	c. 2 copii bogat	
<u>Pers. Tehnic Inf.</u>									
2.-	Cristescu Mihai	sof.	4 cl. prim.	maestru	10 ani	27 ani	55 ani	c. 1. copii bună	
3.-	Scurtu Mihai	lăcăț.	Sc. ind.	"	1 an	36 ani	55 ani	c. 1. copii "	
4.-	Radu Ion	electr.	3 cl. ind.	"	9 ani	16 ani	32 ani	c. 1. copii f. bună	
5.-	Bobincea Ion	Inst.	4 cl. prim.	"	7 ani	17 ani	39 ani	c. 2 copii "	
<u>Pers. A-tiv. Sup.</u>									
6.-	Mărgineanu Radu	comander	Sc. milit.	Sf. bir.	/	20 ani	47 ani	c. 1. copii pens.	
7.-	Popescu Ion	colonel	"	"	3 ani	25 ani	57 ani	c. 1. copii	
8.-	Săvescu Mircea	contab.	Ac. Com.	Dir. A-tiv.	10 ani	10 ani	32 ani	c. 2 copii, bogat	
9.-	Tătăles Octavian	avocat	Dreptul	Sf. serv.	5 ani	5 ani	39 ani	c. 1. copii, bună	
<u>Pers. A-tiv. Inf.</u>									
10.-	Constantin N-lae	vânz.	Sc. H. Ort.	distrib.	1 an	1 an	38 ani	c. 2 copii, bună	
11.-	Vergu Paulina	funct.	4 cl. lic.	funct.	8 luni	8 luni	16 ani	necăsat.	
12.-	Voicu Mihai	plug.	7 cl. prim.	om. serv.	9 luni	9 luni	34 ani	casat. 2 copii	

Nr. crt.	Numele si Prenumele	Tag. profes.	Studii	Func. ca c are in intrep.	Vechim.in intrep.	Vechim.in Camp.muncii	Vârsta	Sit.mat. si Familială
14.-	Grădian N-lae	func.	bacalaureat	casier	5 ani	5 ani	38 ani	c.3 copii f.bună.
15.-	Măerut Gh.	medic	Fac.Medicină	doctor	2 ani	4 ani	38 ani	c.1 copil f.bună.
16.-	Bobinea Ion	plug.	6 cl.prim.	secr.	7 ani	7 ani	50 ani	c.1 copil bună.
17.-	Bobinea N-lae	măcelar	7 cl.prim.	măcelar	8 ani	8 ani	31 ani	c.f.copii bună.
18.-	Măerut Ion	"	4 cl.prim.	"	7 ani	7 ani	30 ani	c.1 copil f.bună.
19.-	Orian Vasile	plug.	2 cl.prim.	func.	9 ani	9 ani	37 ani	c.2 copii bună.
20.-	Bobinea Gh.	bucătar	6 cl.prim.	bucătar	3 ani	3 ani	57 ani	c.1 copil bună.
21.-	Dobos Nicolae	strungar	Sc.ucenici	strung.	5 ani	5 ani	20 ani	necăsat.
22.-	Solvastru Ion	fierar	4 cl.prim.	fierar	9 ani	9 ani	31 ani	c.f.copii f.bună.
23.-	Groza N-lae	strungar	Sc.Ind.	strungar	5 ani	1 an	20 ani	necăsat. bună.
24.-	Borș Ion	lăcăț.	3 cl.com.	lăcăț.	9 ani	9 ani	35 ani	necăsat.
25.-	Potec Vasile	tâmplar	6 cl.prim.	tâmplar	8 ani	20 ani	39 ani	c.3 copii bună.
26.-	Bătușaru Gh.	electr.	4 cl.prim.	electr.	4 ani	4 ani	38 ani	c.2 copii bună.
27.-	Daniloi Ilie	"	Sc.ucenici	"	5 ani	1 an	19 ani	necăsat.bună.
28.-	Pandrea Sever	"	"	"	5 ani	1 an	18 ani	" "
29.-	Marungelu Gh.	tinichigiu	7 cl.prim.	tinichigiu	1 an	1 an	21 ani	necăsat.bună.
30.-	Mucea Zenobie	mec.mas.	6 cl.prim.	mec.mas.	8 ani	8 ani	41 ani	c.3 copii f.bună.
31.-	Istrățescu Grigore	plug.	3 cl.prim.	muncit.	1 an	3 ani	34 ani	c.1 copil bună.
32.-	Popescu Moise	"	4 cl.prim.	om.serv.	1 lună	1 lună	25 ani	necăsat. bună.
33.-	Rău Iosif	"	6 cl.prim.	med	10 ani	10 ani	37 ani	c.f.copii f.bună.

nr. ord.	Numele si Prenumele	Frag. Profes.	Studii	Funct. in Stat.	Vech. in intrap.	Vech. in c. muncii	Varsta	Sit. fam. si nat.	Obs.
33.-	Crăciunescu Glig.	minier	6 cl. prim.	muncit.	8 ani	24 ani	48 ani	c.f. copii, bună	
34.-	Cărnă Ion	inginer	Politehnica	Procurist	6 ani	6 ani	34 ani	c.f. copii, bună	
35.-	Westerhast	funcț.	lic.	Secr. G-ral	Lucr. la centrul Tehnic-București.				
36.-	Silvestru Ecaterina	"	"	Subdir.	6 ani	6 ani	28 ani	c.f. copii, casat. Grad., bună.	

*au primit
copii pe sarcină
pentru la reț. car. a
Dns. Centrale, care
nu au fost achitate încă
de servicii.*

TRANSA II-ADE DESCONGESTIONARE

37.-	Dobay Iosif	plug.	6 cl. prim.	muncit.	7 ani	7 ani	47 ani	c.3 copii, bună
38.-	Tintea Ion	"	2 cl. prim.	"	1 an	1 an	38 ani	c.3 copii, bună
39.-	Hodoroc Gh.	muncit.	4 cl. prim.	muncit. man.	1 an	1 an	26 ani	nec. sat.
40.-	Bratulescu C-tin	plug.	4 cl. prim.	lucr. nec. lif.		1 an	19 ani	nec. sat.
41.-	Funaru D-tru	plug.	4 cl. prim.	muncit.	9 ani	9 ani	44 ani	c.3 copii, bună
42.-	Mena Ion	plug.	4 cl. prim.	nec. lif.	1 an	1 an	19 ani	nec. sat.
43.-	Sandu D-tru	plug.	4 cl. prim.	nec. lif.	1 lună	1 lună	40 ani	c.3 copii

Pers. Tehnic Inf.

PROFUSI PENTRU DESCONGESTIONARE

44.-	Waghi Alex.	funcț.	4 cl. sec.	urmăritor	10 ani	10 ani	32 ani	c.f. copii, med.
45.-	Itu Gh.	mec.	Sc. inf. mas.	maestr.	9 ani	9 ani	30 ani	c.f. copii
46.-	Mitruș Ioan	inst. elec.	Sc. inf. d.	urmăritor	1 an	2 ani	26 ani	nec. sat.

Pers. A-tiv. Sup.

47.-	Vasiliu C.	colonel	Sc. Milit.	Sf. Inten.	3 luni	30 ani	49 ani	c.2 copii, paus.
48.-	Spiridon Aurel	funcț.	lic.	Subdir.	10 ani	10 ani	36 ani	c.2 copii, bună

nr. crt.	Numele si Pronume	Profes.	Stadii	Vechi. în întrep.	Vechi. în întrep.	Vechi. în c. muncii Varste	Sit. fam. si int.	Obs.
Pers. - liv. 1919								
49.-	Bancu David	plug.	4 cl. prim.	Seer.	8 ani	9 ani	33 ani	c. 4. copii, bună
50.-	Marin Ion	"	"	Supr.	8 ani	8 ani	39 ani	c. 3 copii, bună
51.-	Bogdan Grigore	plut. maj.	"	funcț.	8 ani	13 ani	65 ani	c. 2 copii, bună
52.-	Olteanu Nic.	Sc. Normală	"	"	5 ani	10 ani	32 ani	c. 2 copii, bună
53.-	Onu Lovin	capit.	Sc. Milit.	"	2 ani	2 ani	36 ani	c. 1 copil, bună
54.-	Neagău D. tru	funcț.	2 cl. sec.	"	6 ani	6 ani	33 ani	c. 1 copil, bună
55.-	Greacă Gh.	morar	4 cl. prim.	morar	9 ani	42 ani	42 ani	c. 1 copil, bună
56.-	Tampa V. Iac	lăcăț.	atragător Sal. Vc.	lăcăț.	4 ani	5 ani	26 ani	c. 1 copil, bună
57.-	Dumitrescu Ion	fierar	4 cl. prim.	fierar	9 ani	9 ani	42 ani	c. 2 copii, bună
58.-	Rădă Ion	plug.	5 cl. prim.	lucr. necăsat.	1 an	1 an	22 ani	necăsat., bună
59.-	Soloveanu Ion	croitor	4 cl. prim.	croitor	8 ani	8 ani	32 ani	c. 2 copii, bună
60.-	Mita V. Iac	lăcăț.	Gim. Ind.	lăcăț.	4 ani	6 ani	21 ani	necăsat., bună
61.-	Negut Ion	strung.	7 cl. prim.	strung.	2 an	1 an	21 ani	" "
62.-	Telescu Marin	muncit.	7 cl. prim.	manipulant	6 ani	6 ani	32 ani	c. 1 copil, bună
63.-	Mărtin Ioan	lăcăț.	6 cl. prim.	lăcăț.	4 ani	4 ani	24 ani	necăsat., bună
64.-	Nae Cătin	fierar	4 cl. prim.	fierar	1 an	3 ani	23 ani	c. 1 copil, bună
65.-	Colar Iosif	turnăt.	7 cl. prim.	turnăt.	4 luni	1 an	27 ani	necăsat.
66.-	Caliment Aurel	lăcăț.	4 cl. prim.	lăcăț.	2 luni	2 luni	19 ani	necăsat.
67.-	Căpă Ion	templar	5 cl. prim.	templar	9 ani	9 ani	38 ani	c. 1 copil, bună

Nr. crt.	Numele si Prenumele	Profes.	Studii	Funct. in Intrep.	Vech. in Intrep.	Vech. in c. muncii	Vârsta	St. fam. si mat.	Obs.
68.-	Voiculescu N-lae	tâmplar	5 cl. prim.	tâmplar	9 ani	9 ani	38 ani	c. 3 copii, bună	
69.-	Tătaru Gh.	ajust.	4 cl. prim.	ajust.	1 an	7 ani	31 ani	c. 2 copii, bună	
70.-	Micoară Ion	plug.	7 cl. prim.	lucăt.	8 ani	8 ani	28 ani	c. 1 copil, bună	
71.-	Chişu Ion	electr.	Sc. Ucenici	electr.	5 ani	1 an	30 ani	necăsăt., bună	
72.-	Micoară Gh.	meş. meş. a.	4 cl. prim.	fochist	6 ani	6 ani	49 ani	c. 2 copii, bună	
73.-	Pancu Iosif	meş. car.	7 cl. prim.	meş. m. a.	9 ani	9 ani	26 ani	c. 1 copil, bună	
74.-	Ignat Ilie	tinich.	3 cl. prim.	tinich.	3 ani	13 ani	31 ani	c. 2 copii, bună	
75.-	Voiculescu Ioana	ferar	Lic. Indus.	secr.	1 an	1 an	22 ani	necăsăt., bună	
76.-	Bălăceanu N-lae	croitor	Sc. Meş.	croitor	8 ani	8 ani	32 ani	c. 1 copil, bună	
77.-	Ionulescu D-tru	meş. auto.	4 cl. prim.	meş. auto.	8 ani	9 ani	33 ani	necăsăt., bună	
78.-	Tudor Ilie	ferar	4 cl. prim.	ferar	9 ani	18 ani	36 ani	c. 1 copil, bună	
79.-	Simion Serafim	ferar	3 cl. meş. a.	ferar	8 ani	8 ani	26 ani	necăsăt., bună	
80.-	Parolă Ion	sud.	4 cl. prim.	sud.	1 an	1 an	32 ani	c. 2 copii, bună	
81.-	Rusmănică N-lae	plug.	6 cl. prim.	plug.	2 ani	3 ani	24 ani	c. 1 copil, bună	
82.-	Căbeş Virgil	plug.	5 cl. prim.	necălif.	1 an	1 an	19 ani	necăsăt., bună	
83.-	Olaru Ana	gospod.	7 cl. prim.	"	1 an	2 ani	34 ani	c. 2 copii, med.	
84.-	Furcu Stefan	plug.	"	muncit.	1 an	6 ani	32 ani	c. 2 copii, bună	
85.-	Sperchez N-lae	plug.	4 cl. prim.	muncit.	4 ani	4 ani	29 ani	necăsăt., bună	
86.-	Micoară David	plug.	5 cl. prim.	plug.	4 ani	4 ani	37 ani	c. 1 copil, bună	
87.-	Secu Teodor	plug.	6 cl. prim.	muncit.	6 ani	6 ani	37 ani	c. 1 copil, bună	

nr. crt.	Numele si Prenumele	Profes.	Stadiu	Funct. in Intrep.	Vech. in Intrep.	Vech. in c. muncii	Vârsta	Sit. fam. si nat.	Obs.
88.-	Surduț Gh.	plug.	4 cl. prim.	muncit.	9 ani	9 ani	35 ani	c.f. copii, bună	
89.-	Rogoz Stefan	cismar	5 cl. prim.	muncit.	5 ani	21 ani	31 ani	c.f. copii, bună	
90.-	Gheorghe Virgil	plug.	5 cl. prim.	muncit.	1 an	1 an	19 ani	neceșat., bună	
91.-	Mocanu Matei	plug.	4 cl. prim.	muncit.	1 an	1 an	21 ani	neceșat., bună	
92.-	Vilimon Gh.	plug.	6 cl. prim.	muncit.	6 ani	6 ani	46 ani	c.1. copil, bună	
93.-	Pope Augustin	plug.	4 cl. prim.	muncit.	9 ani	9 ani	46 ani	c.f. copii, bună	
94.-	Hârde Ioan	rec.	6 cl. prim.	muncit.	9 ani	9 ani	46 ani	c.1. copil, bună	
95.-	Sandor Augustin	tinich.	6 cl. prim.	tinich.	3 ani	9 ani	56 ani	c.1. copil, bună	
96.-	Radu Elisabeta	gospod.	analfabetă	muncit.	1 an	7 ani	27 ani	c.f. copii, bună	
97.-	Zărneacu Ioan	plug.	4 cl. prim.	muncit.	9 ani	9 ani	36 ani	c.f. copii, bună	
98.-	Marinescu Alex.	gospod.	4 cl. prim.	muncit.	1 an	3 ani	25 ani	neceșat., bună	
99.-	Pope Silvia	"	4 cl. prim.	muncit.	1 an	1 an	24 ani	neceșat., bună	
100.-	Ruse Gh.	lăcăț.	6 cl. prim.	lăcăț.	1 lun.	13 ani	41 ani	c.1. copil, bună	
101.-	Marcu Gh.	plug.	4 cl. prim.	casnic	9 ani	24 ani	43 ani	c.1. copii, bună	
102.-	Poleaș Lucica	f.serv.	7 cl. prim.	f.serv.	1 an	3 ani	20 ani	c.f. copii, bună	
103.-	Gherasim Gh.	plug.	7 cl. prim.	muncit.	2 ani	2 ani	35 ani	c.2. copii, bună	
104.-	Scurte Victor	plug.	5 cl. prim.	muncit.	6 ani	6 ani	31 ani	c.1. copil, bună	
105.-	Tichie Ion	plug.	6 cl. prim.	muncit.	5 ani	5 ani	19 ani	neceșat., bună	
106.-	Dobre Stioica	plug.	7 cl. prim.	muncit.	1 an	1 an	26 ani	c.3. copii, bună	
107.-	Cespe Traian	plug.	7 cl. prim.	muncit.	2 luni	3 ani	22 ani	c.f. copii, bună	
108.-	Iridia Mihail	rec.	4 cl. prim.	rec.	1 an	2 ani	26 ani	neceșat.	

- 7 -

Nr. crt.	Numele și Pronumele	Preg. profes.	Studii	Funcț. în întrep.	Vech. în c. muncii	Vârsta	Sit. fam. și mat.	Obs.
13402	Ing. Voicu Oct.	Ing.	Politehnică	Dir. G.-ral.	1	47 ani	c.f.c. foarte bună	

SECRETAR,

/ P. Madi

ING. VOICU OCTAVIAN - DIRECTOR GENERAL

MALAXA - TOHAN.-

00422

Epurat dela C.E.R. Braşov în anul 1944.

Angajat Malaxa-Tohan în Ianuarie 1946.

Caracterizare:

A întârziat până în Septembrie 1945 comanda de parturi metalice pentru U.R.S.S. prin vădită nepricepere în pregătirea utilajului.

Incapacitate precis demascată în 1946 în pregătirea de ansamblu a utilajului noiei producţiuni de pace şi în special pentru amenajarea halei de vagonaj.-

Neglijarea comenzilor şi a formalităţilor necesare.-

Rea voinţă în cererile pentru fondul de rulment ce trebuia aprobat de Com.de Direcţie, din care cauză producţia a fost sistematic sabotată.-

A produs disorganizare Ad-tivă a fabricii, având o metodă de lucru lipsită de pricepere şi cuordonare.-

A oprimat sistematic elemente tehnice capabile, conru-pând prin sume de bani o serie de funcţionari şi formându-şi o clică de informatori duşmani vădiţi ai clasei muncitoare.

A fost un duşman al clasei muncitoare atât prin refu-zul cel manifesta faţă de cererile sindicale cât şi prin tra-tamentul vitreg acordat întregului personal al fabrcei.-

In ultimul timp de când nu s'a mai preocupat de pro-bleme tehnice, producţia fabricii este în creştere.-

Este pe deplin dispensabil funcţionării fabricii.-

PRESEDIN
TOHAN
[Signature]

SECRETAR,

[Signature]

00423

ING. COSINI VINTILA PRIM DIRECTOR
CENTRALEI TOHAN BUCURESTI

Ne pregătit din punct de vedere tehnic gradele fiind optinute numai prin slugărnicie.-

A sabotat, din inițiativă personală ori ce revindicări sindicale cu privire la mărirea producției, a urmăririi comenzilor și la trimiterea fondului de rulment necesar funcționării fabricii.-

A centralizat la București serviciu Comercial, Financiar, Activ și Tehnic prin aceasta făcând dificultăți fabricii dela Tohan care a devenit o sucursală a Centralei.-

A dat dovadă de nepăsare și incorectitudine în manipulările financiare singurând prin aceasta bunul mers al fabricii.-

Dă impresia că este indispensabil Centralei fabricii la București, totuși nu aceasta e realitatea, deoarece întreg mecanismul comercial și financiar al fabricii este reglementat prin norme oficiale de stat (noi executând comenzi pentru și cu banii statului) iar respectivul fiind numai un element necorespunzător de aplicare a acestor norme.-

În consecință respectivul Cosini Vintila e dispensabil mai ales că nu prezintă încredere atât pentru clasa muncitoare cât și pentru redresarea economică.-

PREȘEDINTE

SECRETAR,

I. P. Mădă

17 Oct. 1941

00424

Dragă Geneviève,

Imi pare f.rău că am pierdut legătura de atâta timp. Scrisorile nu reprezintă mult dar fără ele ne regăsim îmbătrâniți străini și amintirea D-tale este legată de lucruri destul de triste și fără asta, începând cu despărțirea noastră într'o mică gară de provincie până la moartea tragică a lui Alexandru. Am impresia că ai uitat să-mi scrii atunci când ai primit această veste.

E greu de gândit că s'au scurs doar patru ani de când am fost la Balcic. Cred că am simțit cu toții, în mod inconștient, că trăim un fel de perioadă ireală, din care va trebui să ne trezim odată.

O lume s'a schimbat de atunci și mai suntem încă în plină transformare incapabili fiind să ghicim care vor fi contururile lumii de mâine. Am respectat tăcerea D-tale și voi înțelege chiar dacă n'ai să răspunzi niciodată asta. Amintirea pe care ți-o păstrez nu se șterge și vom putea să ne revedem odată, aci sau în Statele Unite. Anii de despărțire, vor fi uitați în măsura în care nu vor fi însemnat sufletele noastre de prea multă oboseală sau bătrânețe.

Marin e pilot de vânătoare. S'a remăritat și are o fiică de o lună. Costin e și el pilot. Și eu sunt în aviație, dar cu un rol mai puțin glorios, pe pământ. Îți dau adresa părinților singura stabilă. Ai nevoie de concursul colonelului ca să-mi citești scrisoarea?

-/-

N'am uitat engleza dar pentru ușurarea cenșurei limbile străine sunt limitate.

Ion Sturdza.

00425
Dacă ți-e greu să-mi scrii, trimitemi o carte poștală. Sunt atât de fericit să știu că D-ta și cei ce-ți sunt aproape o duc bine și că-mi păstrezi un gând cald asemănător amintirii pe care ți-o păstrez eu

Ion

17 Oct. 1941

00426

Dragă Geneviève,

Imi pare f.rău că am pierdut legătura de atâta timp. Scrisorile nu reprezintă mult dar fără ele ne regăsim îmbătrâniți străini și amintirea D-tale este legată de lucruri destul de triste și fără asta, începând cu despărțirea noastră într'o mică gară de provincie până la moartea tragică a lui Alexandru. Am impresia că ai uitat să-mi scrii atunci când ai primit acea veste.

E greu de gândit că s'au scurs doar patru ani de când am fost la Balci. Cred că am simțit cu toții, în mod inconștient, că trăim un fel de perioadă ireală, din care va trebui să ne trezim odată.

O lume s'a schimbat de atunci și mai suntem încă în plină transformare incapabili fiind să ghicim care vor fi contururile lumii de mâine. Am respectat tăcerea D-tale și voi înțelege chiar dacă n'ai să răspunzi niciodată asta. Amintirea pe care ți-o păstrez nu se șterge și vom putea să ne vedem odată, aci sau în Statele Unite. Anii de despărțire, vor fi uitați în măsura în care nu vor fi însemnat sufletele noastre de prea multă oboseală sau bătrânețe.

Marin e pilot de vânătoare. S'a remarcat și are o fiică de o lună. Costin e și el pilot. Și eu sunt în aviație, dar cu un rol mai puțin glorios, pe pământ. Îți dau adresa părinților singura stabilă. Ai nevoie de concursul colonelului ca să-mi citești scrisoarea ?

-/-

N'am uitat engleza dar pentru ușurarea cenzurii limbile străine sunt limitate.

Ion Sturdza.

00427
Dacă ți-e greu să-mi scrii, trimite-mi o carte poștală. Sunt atât de fericit să știu că D-ta și cei ce-ți sunt aproape o duc bine și că-mi păstrezi un gând cald asemănător amintirii pe care ți-o păstrez eu

Ion

Ion Sturdza
1 Voda Caragea
Bucarest III. Rumania

Le 17 Octobre 1941

00428

Chere Geneviève

Cela me fait de la peine d'avoir perdu toute liaison depuis si longtemps. Les lettres ne sont pas grand chose mais sans elles on se retrouve vieillies, étrangers et votre souvenir est rattaché à suffisamment de choses tristes sans cela, depuis notre séparation dans une petite gare de province jusqu'à la mort tragique d'Alexandre. J'ai l'impression que c'est lorsque vous l'avez apprise que vous avez cessé de m'écrire.

Il est difficile de réaliser que quatre ans a peine ont passé depuis votre séjour à Balcoic. Je crois que nous avons tous senti alors inconsciemment que nous vivons une sorte de période irréelle, dont il faudra se réveiller un jour.

Un monde a changé depuis et nous sommes encore en plein travail de transformation, incapables de deviner quels seront les contours du monde de demain. J'ai respecté votre silence et je comprendrai si cette fois aussi vous ne me répondez pas. Le souvenir que je vous garde est de ceux qui ne s'effacent pas et un jour nous pourrions nous revoir, ici ou aux Etats Unis. Les années de séparation, autant qu'elles n'auront pas marqué nos âmes de trop de fatigue ou de vieillesse, seront oubliées.

Maxim est pilote de chasse. Il s'est remarié et il a une fille d'un mois. Costin est aussi pilote. Je suis moi même dans l'aviation mais avec un rôle moins glorieux, à terre. Je vous donne l'adresse de mes parents, la seule stable. Aurez vous besoin des lumières du colonel pour lire ma lettre? Je n'ai pas oublié l'anglais mais pour faciliter la censure les langues étrangères sont limitées.

Ion

Si cela vous est difficile de m'envoyer une carte postale. Je suis si heureux de savoir que vous et ceux qui vous sont proches sont bien et que vous ne gardez aucune pensée douloureuse et effrayante comme nos souvenirs de nous. Ion.

00129

Transilvania parte integrantă din Ungaria.

Acel Care ar privi harta geografică a Europei ar fi imediat convins că Transilvania formează parte integrantă din teritoriile ungare și că, în plus, exigențele românești se opun cu dreptul ineluctabil al Ungariei de unitate națională.

Nota VIII asupra chestiunii Transilvaniei -

Neuilly 14 Ian.1920.

Vol.I, pag.137

00430

Mrs Gnevieve Maxwell

140 East Pomona Terrace

Philadelphia

Penna

U.S.A.

mit

Transylvanie partie intégrante de la
Hongrie 00431

Celui qui jeterait un coup d'oeil
sur la carte géographique de l'Europe
serait immédiatement convaincu
que la Transylvanie forme partie
intégrante des territoires hongrois
et que, de plus, les exigences
raisonnables ne sauraient leur faire
perdre le droit inéluctable de la
Hongrie à son unité nationale.

Notes VIII sur la question de
Transylvanie - Neuilly 17 Janv. 1920.

Vol I. p 137

43/11/15

Transilvania parte integrantă din Ungaria.

Acel care ar privi harta geografică a Europei ar fi imediat convins că Transilvania formează parte integrantă din teritoriile ungare și că, în plus, exigențele românești se opun cu dreptul ineluctabil al Ungariei de unitate națională.

Nota VIII asupra chestiunii Transilvaniei -

Neuilly 14 Ian. 1920.

Vol. I, pag. 137

PARTIDUL SOCIAL-CREȘTIN ROMÂN S' A CONSTITUIT

București, 15 Iunie 1947.

Un comitet de inițiativă anunță tuturor românilor constituirea partidului social creștin român, a cărui declarație indicând programul de acțiune al partidului, va fi publicat în organul său de acțiune clandestin.

Declarațiile noului partid arată "situația înspăimântătoare a României de când trupele sovietice au ocupat teritoriul său și au instaurat cu forță un guvern dominat de comuniști, care aplicând un regim de teroare necunoscut vreodată în istoria Națiunii Românești, au făcut ca țara să piardă drepturile suverane și să se transforme într'un satelit al Rusiei Sovietice".

Declarațiunea precizează că "poporul român hotărât angajat într'o rezistență de neînfrânt contra ocupantului și guvernanților trădători de patrie, va cere cont tuturor acelor care au nesocotit voința și au încălcat sentimentele de libertate, de independență și de democrație".

Partidul Social Creștin Român definește punctele sale de program, după cum urmează:

1. "Rezistența mai întâia, politică după aceea".

" Situația actuală a României nepermițând libera expresie a opiniilor, pentru că guvernul comunist a suprimat toate libertățile democratice, partidul social creștin preferă să se încadreze în Rezistența Națională și să păstreze avantajul de:

" - A propune o "doctrină" de Rezistență cum nu a fost făcută până în prezent vreodată;

" - Să scape controlului și loviturilor teroarei roșii;

" - Să sustragă pe membrii și aderenții săi dela răsbunarea tiranică.

" Partidul Social Creștin afirmă solemn că recunoaște în persoana D-ilo Iuliu Maniu, Constantin I. Brătianu și C. Titel Petrescu, șefii naționali ai țării și recunoaște la fel că generalul N. Rădescu ca șef al Rezistenței Române contra totalitarismului. Acțiunea actuală a partidului va fi deci rezistența

contra sovietizării țării și va susține prin orice mijloc Rezistența Națională și opoziția Partidelor Democratice, mijloc tradiționale.

" Partidul Social Creștin născut din rezistența populară și democratică pe care națiunea întreagă o opune la subjugarea sa,, își fixează ca scopuri esențiale ale acțiunii sale restabilirea suveranității naționale și integrității teritoriale a României, restaurate în frontierele sale istorice.

" Prima etapă are ca principiu: "Rezistență mai întâi, Politică după aceea".

Ea va fi consacrată la:

" - Luptă de rezistență contra comunismului și a resturilor fascismului;

" - Liberării teritoriului național de forțele străine;

" - Revizuirea integrală a Tratatului de Pace impus României;

" - Constrângerea supremă și confiscarea bunurilor trădătorilor cari au favorizat prelungirea ocupației străine după terminarea ostilităților în Europa și au transformat România în satelit al unei puteri străine;

" - Punerea în acuzare a guvernanților și agenților lor care falsificând voința poporului, au omis crima de lăse națiune și au trădat interesele României;

" - Trimiterea în judecată a tuturor celor care au asasinat, torturat, denunțat, etc., sau au comis în numele guvernului Groza, acte periclitând viața și proprietatea cetățenilor;

" - Confiscarea beneficiilor ilicite realizate în timpul ocupațiilor germane și ruse;

" - Revizie și trimiterea în judecată a acelor cari au scăpat de Justiție prin colaborare cu nazismul german, angajându-se să susțină noua ocupație străină;

" - Revizuirea și retragerea naționalității române la toți aceia cari au dobândit-o pe nedrept, după 1 Septembrie 1939;

" - Recunoașterea drepturilor tuturor acelor cari au servit patriei luptând pentru a o elibera de ocupațiile străine și de regimurile totalitare;

" - Arestarea trădătorilor rezistenței române. 00092

2. " În țara liberă, ca oameni liberi".

" Când românii vor fi liberi și singuri stăpâni în țara lor, Partidul Social Creștin va propune națiunii un program de reformă totodată liberal și social, inspirat de principiile umanitare ale doctrinei creștine. Umanitatea creștină este izvorul nesecat al virtuților și sentimentelor nobile ale omului. O doctrină creștină liberă de ideile confesionale și mistice ale bisericii care nu trebuie să se introducă în politica Statului, prezintă un sistem logic, moral și filozofic incomparabil. Ea poate să devină în același timp izvorul de inspirație al unui sistem politic care să introducă în viața socială, unitatea în lucru prin dragoste, concordie și justiție.

" Ostil ideilor marxiste și fasciste care subjugă persoana umană și sugrumă viața într-o existență de sacrificii nelimitate pentru ca, atât marxismul cât și fascismul nu au explicat sau nu l-au realizat nicodată, Partidul Social Creștin condamnă integral sistemele lor, principiile lor și regimurile lor de guvernare care se sprijină pe violență, constrângere, corupție, luptă de clasă, prin neajutoare și teroare. Este de asemenea ostil tendințelor reacționare care suprimă mijloacele sau rezultatele vieții consacrate a indivizilor pentru a constitui o castă de conducere în serviciul intereselor personale a aceluia care fac parte din ea.

" Partidul Social Creștin preferă reformele chibzuite arbitrajului revoluțiilor.

" Națiunea Română a îndurat atâtea penibile momente și va trăi încă mult mai multe până la eliberarea sa definitivă.

Afară de aceasta, ea nu va mai putea să lanseze forțele sale în aventură și să-și irosească astfel energia fiilor săi. O educație socială care să redea indivizilor sensul civilizat al disciplinei și responsabilității, va permite tuturor elitelor să se sfirmă liber și în perfectă imparțialitate. Fără teamă și protejetele presiunilor puterilor banului, orice român va putea, conform principiilor unei veritabile democrații sociale să-și îndeplinească munca sa

și să-și culegă roadele spre bucurie sa persoane și a alor
săi.

" Partidul Social Creștin se face forte să resta-
bilească și să apere libertățile democratice ale poporului
român în:

" - Respectul persoanei umane și a drepturilor de li-
bertate, de egalitate și de solidaritate;

" - A desbura omul ca individ, de constrângerea sta-
tică;

" - Garanția libertăților de gândire orală și scrisă,
de opinie, de unire, de asociație, de religie etc. în cadrul
legilor democratice;

" - Libertatea muncii în meserie sa după alegere;

" - Încurajarea inițiativei individuale;

" - Respectul unui echilibru economic între muncă și
capital;

" - Justa repartiție a obligațiilor și a însărci-
nărilor publice;

" - Pacea și Justiția socială;

" - Prosperitatea prin valoarea umană a individului;

" - "Prosperitatea individului pentru prosperitatea
societății".

" Credincioșii Monarhiei estăzi reprezentată prin
M.S. Regele Mihai I., Partidul Social Creștin își face o da-
torie de a întemeia instituțiile Statului în spiritul le-
gilor constituționale pe care le va propune. O nouă consti-
tuție, o nouă lege electorală, o nouă reglementare a funcțio-
nii publice, noi instituții vor fi elaborate și supuse con-
simțământului poporului român căruia în prealabil i se va
respecta voința".

Cât despre "reforme"; ele se vor face în toate sectoa-
rele de activitate ale țării.

- Revizuirea condițiilor abuzive, practitate pentru a
efectua așa zisa reformă agrară din 1945, care din spirit de
partid au lipsit 500.000 de români prizonieri, combatanți
sau refugiați, de drepturi la pământ;

- Revizuirea tuturor funcțiunilor de Stat, numiți și
revocați dela 5 Martie 1945;

00486
- O primenire completă a aparatului administrativ al Statului;

- O politică economică care dela început trebuie să se rezime pe un plan de reconstrucție";

- O politică financiară care să realizeze echilibrul finanțelor, evitând spolierea resurselor private;

- O politică industrială de încredere, pentru a acoperi cea mai mare parte a nevoilor esențiale de mâine. Desfășurarea printr'o finanțare de Stat a industriei agricole după posibilitățile naționale;

- O politică agrară pentru modernizarea inventarului agricol și ameliorarea condițiilor de exploatare țărănească;

- Reformele sociale pentru a ameliora condițiile muncitorilor, funcționarilor, și în general a tuturor salariaților vor fi de natură economică (de ex., pentru muncitori, participare la beneficii, creiere de acțiuni de muncă, de comitete de îngreprindere) și de natură socială (higienă, asistență, securitate socială, retragere, etc.).

3. "Intr'o Europă Unită, o națiune înfloritoare".

"România nu vrea să fie satelita nimănui. Ea nu poate să fie decât satelitul propriului său destin. România reintegrată în frontierele sale istorice și regăsindu-și și echilibrul său politic, economic, înțelege să urmeze în exterior o politică de pace și de colaborare internațională conform principiilor Chartei Națiunilor Unite. Ea va trebui să facă apel la creditele străine, astfel ca să fie posibilă armonizarea propriului său plan economic, cu plan de redresare european.

"Partidul Social Creștin este convins că o Europă unită este viitorul păcii și al prosperității. Politica străină a României va trebui să urmărească:

- Credință în O.N.U.;

- Constituirea unei federații europene;

- Amiciție și strânsă colaborare cu aliații noștri tradiționali, în special Franța, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii;

- O politică sinceră de colaborare cu toți vecinii;

- Desvoltarea schimburilor de tot felul cu toate țările
din lume

Manifestul noului partid se termină cu aceste cuvinte:

"Decis să urmeze până la sfârșit misiunea sa, partidul social creștin face apel la toți românii, cerându-le să susțină programul său și să lupte pentru realizarea sa".

Importanța doctrinei sale de adevărată democrație socială și a programului său de acțiune ne face să înscrیم partidul social creștin printre principalele forțe ale rezistenței române, așteptând să-i fie posibil să lucreze la reconstrucția unei Români noi.

Si astfel fiind, noi îi dorim întreaga sa reușită.

1 Empereur

2 Tollu

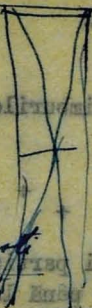
3 Proteum

4 Cornel Brum

5 Atta Danila

6 Moulem Buzguf

7 Dorann

Macdonald

Peterson

Leon Blum

Massigli

PARTIDUL SOCIAL-CREȘTIN ROMÂN S' A CONSTITUIT

București, 15 Iunie 1947.

Un comitet de inițiativă anunță tuturor românilor constituirea partidului social creștin român, a cărui declarație indicând programul de acțiune al partidului, va fi publicat în organul său de acțiune clandestin.

Declarațiile noului partid arată "situația înspăimântătoare a României de când trupele sovietice au ocupat teritoriul său și au instaurat cu forță un guvern dominat de comuniști, care aplicând un regim de teroare necunoscut vreodată în istoria Națiunii Românești, au făcut ca țara să piardă drepturile suverane și au transformat-o într'un satelit al Rusiei Sovietice".

Declarațiunea precizează că "poporul român hotărât angajat într'o rezistență de neînfrânt contra ocupantului și guvernanților trădători de patrie, va cere cont tuturor acelor care au nesocotit voința și au încălcat sentimentele de libertate, de independență și de democrație".

Partidul Social Creștin Român definește punctele sale de program, după cum urmează:

1. "Rezistența mai întâiu, politică după aceea".

" Situația actuală a României nepermițând libera expresie a opiniilor, pentru că guvernul comunist a suprimat toate libertățile democratice, partidul social creștin preferă să se încadreze în Rezistența Națională și să păstreze amantajul de:

" - A propune o "doctrină" de Rezistență cum nu a fost făcută până în prezent vreodată;

" - Să scape controlului și loviturilor teroarei roșii;

" - Să sustragă pe membrii și aderenții săi dela răspunderea tiranică.

" Partidul Social Creștin afirmă solemn că recunoaște în persoana D-lor Iuliu Maniu, Constantin I. Brătianu și C. Titel Petrescu, șefii naționali ai țării și recunoaște la fel că generalul N. Rădescu ca șef al Rezistenței Române contra totalitarismului. Acțiunea actuală a partidului va fi deci rezistența

dontra sovietizării țării și va susține ^{prin} orice mijloc Rezistența Națională și opoziția Partidelor ^{democratice} ~~democratice~~, mijle tradiționale.

" Partidul Social Creștin născut din rezistența populară și democratică pe care națiunea întreagă o opune la subjugarea sa, își fixează ca scopuri esențiale ale acțiunii sale restabilirea suveranității naționale și integrității teritoriale a României, restaurate în frontierele sale istorice.

" Prima etapă are ca principiu: "Rezistență mai întâi, Politică după aceea".

Ea va fi consacrată la:

" - Luptă de rezistență contra comunismului și a resturilor fascismului;

" - Liberării teritoriului național de forțele străine;

" - Revizuirea integrală a Tratatului de Pace impus României;

" - Constrângerea supremă și confiscarea bunurilor trădătorilor cari au favorizat prelungirea ocupației străine după terminarea ostilităților în Europa și au transformat România în satelit al unei puteri străine;

" - Punerea în acuzare a guvernanților și agenților lor care falsificând voința poporului, au omis crima de lăse națiune și au trădat interesele României;

" - Trimiterea în judecată a tuturor celor care au asasinat, torturat, denunțat, etc., sau au comis în numele guvernului Groza, acte periclitând viața și proprietatea cetățenilor;

" - Confiscarea beneficiilor ilicite realizate în timpul ocupațiilor germane și ruse;

" - Revizia și trimiterea în judecată a acelor cari au scăpat de Justiție prin colaborare cu nazismul german, angajându-se săs susțină noua ocupație străine;

" - Revizuirea și retragerea naționalității române la toți aceia cari au dobândit-o pe nedrept, după 1 Septembrie 1939;

" - Recunoașterea drepturilor tuturor acelora care au servit patria luptând pentru a o elibera de ocupațiile străine și de regimurile totalitare;

" - Arestarea trădătorilor rezistenți române.

2. "In țara liberă, cu oameni liberi".

" Când românii vor fi liberi și singuri stăpâni în țara lor, Partidul Social Creștin va propune națiunii un program de reformă totodată liberal și social, inspirat de principiile umanitare ale doctrinei creștine. Umanitatea creștină este isvorul nesecat al virtuților și sentimentelor nobile ale omului. O doctrină creștină liberă de ideile confesionale și mistice ale bisericii care nu trebuie să se introducă în politica Statului, prezintă un sistem logic, moral și filozofic incomparabil. Ea poate să devină în același timp isvorul de inspirație al unui sistem politic care să introducă în viața socială, unitatea în lucru prin dragoste, concordie și justiție.

" Ostil ideilor marxiste și fasciste care subjugă persoana umană și sugrumă viața într-o existență de sacrificii nelimitate pentru ea, atât marxismul cât și fascismul nu au explicat sau nu l-au realizat nicodată, Partidul Social Creștin condamnă integral sistemele lor, principiile lor și regimurile lor de guvernare care se sprijină pe violență, constrângere, corupție, luptă de clasă, prin neajutoare și teroare. Este deamenea ostil tendințelor reacționare care suprimă mijloacele sau rezultatele vieții consacrate a indivizilor pentru a constitui o castă de conducere în serviciul intereselor personale a acelor care fac parte din ea.

" Partidul Social Creștin preferă reformele chibzuite arbitrajului revoluțiilor.

" Națiunea Română a îndurat atâtea penibile momente și va trăi încă mult mai multe până la eliberarea sa definitivă.

Afară de aceasta, ea nu bva mai putea să lanseze forțele sale în aventură și să-și irosească astfel energia fiilor săi. O educație socială care să redea indivizilor sensul civilizatat al disciplinei și responsabilității, va permite tuturor elitelor să se sfirmе liber și în perfectă imparțialitate. Fără teamă și protejat contra presiunilor puterilor banului, orice român va putea, conform principiilor unei veritabile democrații sociale să-și îndeplinească munca sa

și să-și culegă roadele spre bucuria sa personală și a alor
săi.

" Partidul Social Creștin se face forte să resta-
bilească și să apere libertățile democratice ale poporului
român în:

"- Respectul persoanei umane și a drepturilor de li-
bertate, de egalitate și de solidaritate;

" - A desbăra omul ca individ, de constrângerea sta-
tică;

" - Garanția libertăților de gândire orală și scrisă,
de opinie, de unire, de asociație, de religie etc. în cadrul
legilor democratice;

" - Libertatea muncii în meseria sa după alegere;

" - Încurajarea inițiativei individuale;

" - Respectul unui echilibru economic între muncă și
capital;

" - Justa repartitie a obligațiunilor și a însărci-
nărilor publice;

" - Pacea și Justiția socială;

" - Prosperitatea prin valoarea umană a individului;

" - "Prosperitatea individului pentru prosperitatea
societății".

" Credincioșii Monarhiei astăzi reprezentată prin
M.S. Regele Mihai I., Partidul Social Creștin își face o da-
torie de a întemeia instituțiile Statului în spiritul le-
gilor constituționale pe care le va propune. O nouă consti-
tuție, o nouă lege electorală, o nouă reglementare a funcțiu-
nii publice, noi instituții vor fi elaborate și supuse con-
simțământului poporului român căruia în prealabil i se va
respecta voința".

Cât despre "reforme"; ele se vor face în toate sectoa-
rele de activitate ale țării.

- Revizuirea condițiilor abuzive, practicate pentru a
efectua așa zisa reformă agrară din 1945, care din spirit de
partid au lipsit 500.000 de români prizonieri, combatanți
sau refugiați, de drepturi la pământ;

- Revizuirea tuturor funcțiunilor de Stat, numiți și
revocați dela 5 Martie 1945;

- O primenire completă a aparatului administrativ al Statului;
- O politică economică care dela început trebuie să se rezime pe un plan de reconstrucție";
- O politică financiară care să realizeze echilibrul finanțelor, evitând spolierea resurselor private;
- O politică industrială de încredere, pentru a acoperi cea mai mare parte a nevoilor esențiale de mâine. Desfășurarea printr'o finanțare de Stat a industriei agricole după posibilitățile naționale;
- O politică agrară pentru modernizarea inventarului agricol și ameliorarea condițiilor de exploatare țărănească;
- Reformele sociale pentru a ameliora condițiile muncitorilor, funcționarilor, și în general a tuturor salariaților vor fi de natură economică (de ex., pentru muncitori, participare la beneficii, creiere de acțiuni de muncă, de comitete de îngreprindere) și de natură socială. (higienă, asistență, securitate socială, retragere, etc.).

3. "Intr'o Europă Unită, o națiune înfloritoare".

"România nu vrea să fie satelita nimănui. Ea nu poate să fie decât satelitul propriului său destin. România reintegrată în frontierele sale istorice și regăsindu-și și echilibrul său politic, economic, înțelege să urmeze în exterior o politică de pace și de colaborare internațională conform principiilor Chartei Națiunilor Unite. Ea va trebui să facă apel la creditele străine, astfel ca să fie posibilă armonizarea propriului său plan economic, cu plan de redresare european.

"Partidul Social Creștin este convins că o Europă unită este viitorul păcii și al prosperității. Politica străină a României va trebui să urmărească:

- Credință în O.N.U.;
- Constituirea unei federații europene;
- Amiciție și strânsă colaborare cu aliații noștri tradiționali, în special Franța, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii;
- O politică sinceră de colaborare cu toți vecinii;

- Desvoltarea schimburilor de tot felul cu toate țările din lume".

00443

+ + +

Manifestul noului partid se termină cu aceste cuvinte:

" Decis să urmeze până la sfârșit misiunea sa,partidul social creștin face apel la toți românii,cerându-le să susțină programul său și să luote pentru realizarea sa".

Importanța doctrinei sale de adevărată democrație socială și a programului său de acțiune ne face să înscrim partidul social creștin printre principalele forțe ale rezistenței române,așteptând să-i fie posibil să lucreze la reconstrucția unei Români noi. •

Si astfel fiind,noi îi dorim întreaga sa reușită.

00444
Excelență ,

Transilvania și Banatul trăiesc clipe de adâncă durere sufletenească

După o eclipsă de 16 veacuri a vieții naționale, aceste două provincii au re-născut ca pasărea Phoenix din cenuga vechii Dacii Traiane. Unirea lor cu România, înfăptuită după războiul mondial, ca rod al unei lupte de veacuri pentru libertatea națională, a fost cel mai strălucit triumf al principiului naționalităților, realizat în secolul al 20-lea. Astăzi ele se văd, însă, iarăși crunt lovite și amenințate de puterile întunecate ale trecutului, printr-o propagandă tenace și temerară, lipsită de temeiul adevărului, propagandă cunoscută sub numele de "revizionism maghiar".

După 22 de ani de la Unire, ne aflăm în situația de a reîncepe lupta abia terminată la 1918, care ne-a costat torente de sânge și a ne pune din nou pe liniile de apărare. O vom face cu toată hotărârea, chiar de ar trebui să reluăm totul de la început, cu toate jertfele, oricât de mari, ochi îndrăți, în juguri sfărâmate, nu vom mai merge, iar națiunea noastră nu o vom mai lăsa în robia de care a scăpat pentru totdeauna.

Revendicările maghiare, susținute de propaganda lor subversivă, sunt azi fățiș formulate de Ungaria, care, la 1919, a fost salvată din ghimbele bolșevismului de români și contra cărora și-a îndreptat, chiar de a doua zi, politica ei revizionistă. Până a lua parte la război, Statul maghiar a reprimat astăzi teritoriile și aspiră să restabilească, ca simplu efect al victoriilor și jertfelor altora, Ungaria Mare, în bună parte responsabilă de dezastrul războiului mondial dela 1914 - 1918.

Nu putem primi în tăcere încercarea de reînviere a unui statut teritorial perimat, a unui sistem politic definitiv osândit de evoluția politică modernă. Protestăm cu toată energia contra oricărei atingeri a hotarelor României Mari, cari nu au fost primite în dar dela nimeni, cum se afirmă, ci au fost dobândite prin lupte crâncene și prin jertfe de sânge imbelugate.

Cine se atinge de aceste hotare, cari nu au fost așezate cu nici un kilometru pătât dincolo de drepturile noastre istorice și naturale imutabile, aduce pacea din acest sector al Europei în starea de dinainte de 1914. Nu folosește aceasta nimănui, nici chiar națiunii cetroptoare care își va istovi toată energia înăbușind o meliniește ce va deveni aici permanentă.

Unirea Transilvaniei și a Banatului s'a putut efectua după războiul mondial, car n'a fost rezultanta lui directă sau rezultanta unui simplu fapt de arme. Ea este rezultanta logică și firească a unui imperativ etnic, a unei situațiuni geografice, a unei evoluțiuni sociale, politice și psihologice, care, cu fatalitatea unei legi naturale, a trebuit să ducă la concluzia întemeierii Statului român, cuprinzând toate provinciile locuite în majoritate de români. Dela războiul mondial încoace, în care ROMANIA nici nu ar fi intrat, dacă nu erau în joc aceste provincii ale ei, un alt război mare, la care Ungaria nu a participat, vine să creeze o altă ordine în Europa.

Oricare ar fi această ordine, ea nu poate fi o reînnoiere a Europei dinainte de 1914 sau la una din evul mediu, care a cunoscut un stat maghiar feudal. Ungurii, se pare, dau această interpretare bizu ordine europene.

Ei revendică Ardealul și Banatul sub cuvânt că au în aceste provincii 1.350.000 unguri, frați de ai lor, cari împărtășesc o parte din de asupriți, ci de minoritari rămași la noi din lungi epoci de colonizare, cu care ei au urărit în cursul vremurilor spargerea masivului authton

românească, fără ca totuși să reușească. Li se va acuma o mare nedreptate, sub
tratamentul - fără a voi să-l lăudăm - incontestabil mult mai blând și mai
uman al legilor românești, care au permis culturii maghiare să prospereze în
acești 22 de ani, dar găsesc firesc ca ei să stăpânească 3 milioane și jumă-
tate de români, pe care i-au ținut loco de ani sub tratamentul lor dur și
inuman.

Este care cu puțință ca noua ordine, pe care vor să o inaugureze
Germania și Italia, să îndemne, la o refacere a trecutului condamnat? Este
care cu puțință ca această nouă ordine, răsturnând filosofia modernă a Statu-
lui, reprezentată prin Hegel și Fichte, să voiască a reface un stat poli-
glot în chiar mijlocul Europei, Ungaria Mare, dar aceasta nu cu puteri prop-
rii, ci cu sabia germană și italiană?

A cui este Transilvania?

Nimeni nu poate contesta că Transilvania, împreună cu ținuturile ro-
mânești dela Nord Vestul ei (Maramureșul, Sălajul, Bihorul și Aradul), ținu-
turi numite și cunoscute în istorie ca "partea adnexă Transilvaniei", for-
mează o unitate încheiată prin trecutul comun și prin interese comune și ca
fără mitarea ei ar însemna o ireparabilă jignire și prejudiciere a locuitori-
lor ei. În fața acestui fapt, problema Transilvaniei nu se poate pune în fe-
lul cum încearcă să o facă maghiarii, cari pretind, că Ungaria ar avea, în
baza unui pretins "drept istoric milenar" dreptul să reclame Transilvania.
Această problemă se poate pune numai în felul următor: dintre popoarele locui-
toare în Transilvania, care are cuvânt hotărâtor asupra sortii ei?

Răspunsul la această înrebare, singura îndreptățită, poate fi dat
numai după examinarea exactă și obiectivă a situației Transilvaniei din
punct de vedere istoric, etnic și social economic. Toate aceste considerațiuni
dau răspunsul categoric că asupra Transilvaniei nu este cu drept și nu este
uman să dispună alt neam decât neamul românesc.

Românii în trecutul Transilvaniei

Din punct de vedere istoric :

Oricât s'a trudit o istoriografie tendențioasă și interesată să do-
vedească contrariul, ea nu a putut să infirmе faptul persistenței elementului
românesc pe pământul Transilvaniei și al Banatului, acolo unde, cu 18 vechuri
în urmă, fuziunea daco getilor, băștinași cu coloniștii Romei, a dat naștere
unui nou și vișjos popor neolatin.

Acoperit uneori de valurile furioase ale năvălitorilor străini acest
popor a format o stăncă, adănc înfiptă în solul Transilvaniei, provinciei
care a devenit leagănul neamului românesc. Vitregia imperialismelor medievale
n'a putut distruge seminția Romei, ci mai mult a consolidat-o, dându-i tăria
și rezistența granitului.

Zădarnic au încercat învățații maghiari să construiască teoria ne-
teșugită și absurdă a unei țări rămasă nelocuită în evul mediu, în mijlocul
unei Europe străbătută de vechi de-a lungul de zeci de popoare, într-o tu-
multoasă căutare de spații vitale; zădarnic au mers până la contestarea
mărturie autentice a propozițiilor lor ezanice și a vechilor documente, cari
vorbesc despre romani. Cercetători conștiincioși și imparțiali, printre care
numărăm mai recent pe un savant ca profesorul german Gamillscheg dela Univer-
sitatea din Berlin, au ajuns la concluzia de confirmare adevărului firesc și sim-
plu, al continuității noastre în Transilvania și Banat, adevăr pe care numai
o mentalitate deformată de interesul politic a putut să-l nege vreodată.

Sistemul feudal, generalizat în evul mediu în Europa apuseană, a
decapitat poporul românesc din Transilvania și Banat, de-naționalizând dela
lui conducătoare, fie asimilându-l nobilimei maghiare, fie degradându-l la st-

rea de iobagi. Această clasă conducătoare a dat Ungariei oameni de renume european, ca pe Ion Huniade, viteazul luptător în contra invaziilor turcești, ca pe fiul său, Matei Corvinul, cuceritorul Vienei, strălucitul Rege umanist, a cărui origine latină o proslăvește Bonfinius și ca pe marele Arhiepiscop Primat Nicolae Olahus, care a ținut să-și ateste originea prin însuși numele său adoptat : " Valahul ". Ar fi fost oare cu putință ca o aristocrație trifasă, mândră de vechimea titlurilor, să aleagă și să primească a fi condusă de un Regent, pe urmă de un Rege și un Arhiepiscop Primat egizi dintr'un neam de " ciobani pribegi ", veniți de curând din Balcanul disprețuit ?

Dar clasa nobilimei maghiare și maghiarizată a reușit să acopere și să pună în umbră viața unei țărâni românești căsute în iobăgie, atât de mult încât, falsificându-și însăși isvoarele istorice, teoriile maghiare să îndrăznească a tăgădui până și existența celui mai vechiu și celui mai numeros popor din Transilvania. Iar atunci când iobagul român osândit, la o viață animalică apăsătoare și stors până la măduva, s'a ridicat în silbă și înviorare, ca în anul 1436, stăpânitorii, nemai putându-și tăgădui existența, i-au răpăd titlul de " Națiune ", încheind acea faimoasă alianță " uniunea celor trei națiuni ", adică Ungurii, Secuii și Sașii, cu excluderea Românilor, alianță oare a răstănit, până la anul 1848, tirania unei minorități privilegiate asupra unei majorități impilate.

Sufletul acestui neam nu se putea rezona. Însă la sentința de moarte națională. Vulcanul de suferință și revoltă, care clocotea în adâncul lui părea stins dar lava răvrătirii re izbucni cumplită sub Horia, cu flacăra unei erupțiuni ce înspăimântă și cutremură pământul sub picioarele unei aristocrații străine, fără suflet și fără conștiință.

Iar când, la 1848, aceeași nobilime străină hotărăște în contra majorității românești, și a minorității săsești alipirea Transilvaniei la Ungaria, protestul Românilor condus de Simion Bărnuțiu și Episcopul Șaguna își găsește expresia în Adunarea Națională de pe Câmpul Libertății și în rezistența armată a lui Avram Iancu, Buteanu, Axente și Balint, cari au înălbit cu oasele ereditari munții pururea românești din inima Transilvaniei. Atunci căzu și capul admirabil înzestrat al nemuritorului său St. Lupwig Roth, figură simbolică pentru idealul Ardealului românesc, care, luminat de scriile libertății ce mijdea, denunță alianța asupritoare a conaționalilor lui cu ungurii și cu secuii.

Politica dinastică a Habsburgilor, pasivitatea parlamentară a Românilor și necontenitele lor petiții și plângeri adresate împăratului, dela Inocențiu Micu Clain și dela Supplex Libellus Valahorum, în 1791, până la Memorandul dela 1892 sunt tot atâtea reacțiuni împotriva unei stări de subjugare și umilință, față de care sufletul românesc s'a găsit într'o permanentă revoltă.

Trebuie oare reînviată, la 1940, această stare, mai violentă și mai năpraznică ? Dacă procesul Memorandului a adus masele românești până la un pas de o nouă și sângeroasă revoluție, în schimb activitatea parlamentară, decretată la 1905, nu a fost decât o revenire la încercările de a dobândi, pe căi legale și pașnice, o îmbunătățire a situației desăvârșite de a unui popor înghesuiat, desmoțenit de drepturi, pauperizat, silit de regimul latifundiarilor feudale să trimită sute de mii dintre fiii lui în America, în căutarea altor spații vitale.

Provocarea conflagrației mondiale nu a fost decât o încercare a Monarhiei feudale de a asigura continuarea aceluia sistem de asuprire și de-naționalizare, printr'un războiu preventiv împotriva principiului național. Dar patru ani de suferință crude acasă și de sângere pe fronturi, nu au făcut decât să desăvârșească procesul de sagraire a unei monarhii, în care Ungaria avea un rol de prim violonist în conducerea unei politici interne de feudalism și de ~~asuprire națională~~ asuprire națională.

Nu este adevărat că Unirea Transilvaniei și a Banatului, provincii istorice românești, a fost opera unui act de cucerire și al unui tratat de pace încheiat la Trianon. Ea a fost rodul unui dublu proces : de desagregare politică și morală, pe de o parte, de renaștere și de reintegrare națională, de altă parte. Monarhia habsburgică, omul bolnav al Europei Centrale în plină descompunere, a făcut un act de sinucidere pur și simplu, încercând să-și prelungească viața prin operația riscantă a unui războiu de reînținerire.

În același timp, tinerele națiuni, ajunse la maturitatea constituției lor naționale, și-au reluat libertatea, închegându-se în state naționale, întemeiate pe principiul modern al naționalității.

Unitatea uimitoare a limbii românești, conștiința națională și setea de libertate au fost baza firească pe care s'au întemeiat aspirațiile tuturor românilor de a realiza unitatea lor națională. Sub influența mișcării marelui poporului italian pentru «Italia Unita» și a poporului german pentru unirea națională a tuturor germanilor și sub înfrăurirea ideilor de libertate plămădite în Franța, poporul român a luptat, în mod conștient, pentru înfăptuirea libertății, independenței și unității sale naționale. Suferințele lui Silvio Pellico, scrierile lui Manzini, Fichte, luptele lui Bismarck, Cavour și Garibaldi și ale atâtor martiri italieni și germani, au trezit și în sufletele noastre un răsunet puternic.

Cum s'a înfăptuit unirea Transilvaniei

Sub influența hotărâtoare a acestui curent s'a desfășurat activitatea generației din 1848 în Principatele române și s'au salvărit marile acte naționale ale românilor din Ardeal și Banat, cari au culminat, în mod logic și organic în Adunarea de la Alba Iulia, din 1 Decembrie 1918.

Tratatul de la Trianon, încheiat abia în anul 1920, nu a creiat, ci a înregistrat numai, pentru lumea internațională, unirea Ardealului și Banatului cu Regatul român.

Dovadă pentru aceasta este faptul, că, încă în luna Octombrie 1918, Comitetul Național al românilor din Ardeal și Banat a hotărât deslășirea poporului românesc de Regatul Ungariei, iar declarațiile stabilite în această gândință au fost citite de dl. Al. Vaida Voevod, chiar în parlamentul de la Budapesta, în ziua de 18 Octombrie 1918, înainte de Armistițiul încheiat abia la 13 Noembrie 1918. Tot înainte de armistițiu s'a constituit Consiliul Național Român, sub președinția regretatului St. Cicio Pop, Consiliu care a luat în mâinele sale conducerea efectivă a poporului român din Ardeal și Banat.

Consiliul m'a însărcinat pe mine cu conducerea afacerilor externe și militare. În această calitate m'am stabilit la Viena, unde am organizat revolta regimentelor românești, în special a celor de pe front și din principalele orașe ale Monarhiei Austro Ungare, la Viena și Praga, și cu ajutorul ofițerilor români, din Ardeal și Banat, în frunte cu Generalul Baron A. Boeri Colonelul Vlad și a Capitanilor Ilcuș și Traian Popa, am luat sub comanda mea efectivă forța militară a românilor transilvăneni. Ministrul de războiu austriac generalul Steiner - Störger, a recunoscut subsemnatului, înainte de armistițiu, calitatea mea de reprezentant al românilor în afacerile externe și militare și, la solicitarea mea, mi-a ~~pus~~ pus la dispoziție, în acest scop, tot înainte de armistițiu, în clădirea ministerului de războiu din Viena un local. Numai în Viena și împrejurimi, eu am concentrat peste 70.000 soldați transilvăneni. În această calitate a mea, prin Ministrul Plenipotențiar al românilor la Budapesta, Dr. Ioan Erdely, recunoscut de guvernul maghiar, am notificat Ministerului de Războiu ungar, că soldații români vor o pune jurământul de credință pe către autoritățile statului maghiar și că Consiliul Național Român și pe steagul tricolor românesc. Guvernul ungar

s'a declarat de acord cu această hotărâre, tot înainte de armistițiu.

Guvernul maghiar prin ministrul Oscar Jaszi, a intrat în tratative, în mod oficial, cu Consiliul Național Român, chiar pe timpul negocierilor de armistițiu anglo franco austro ungare, cari au avut loc la Belgrad.

Pe urmă, sub pavăza legiunilor și a gărzilor naționale românești organizate de românii ardeleni și bănățeni, gărzii, cari au înlocuit forțele armate ale Statului maghiar, chest în dezagregare, s'a ținut Adunarea Națională dela Alba Iulia, care a decretat, pe baza dreptului de autodeterminare, Unirea Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, pentru a realiza unitatea națională a tuturor românilor.

Adunarea națională a constituit, prin Consiliul Dirigent guvernul Transilvaniei, guvern care a organizat viața românească în Dacia superioară, a realizat reforma agrară, reforma administrativă. A decretat libertăți cetățenești și drepturi democratice și a stabilit un tratament just pentru minorități. Toate acestea s'au petrecut înainte de Tratatul dela Trianon.

Aceste uriașe prefaceri au fost desăvârșite în cea mai deplină ordine, în cadru cu totul solemn, fără nici un act de brutalitate sau de răzburare, ceea ce constituie un titlu de mândrie pentru poporul român.

Este deci evident, că unirea provinciilor românești din fostul stat ungar nu este rezultatul tratatului dela Trianon, pe care l'a precedat cu un an, ci al conștiinței naționale a românilor transilvăneni și al vredniciei întregului neam românesc.

Cine sunt succesorii legali ai monarhiei Habsburgice

Noi românii suntem, în ce privește teritoriile românești succesorii de drept ai Monarhiei Austro Ungare desființată, în aceea măsură în care Germania, Italia și chiar Ungaria sunt succesoare pe teritoriile lor național moștenite dela Monarhia Habsburgică și stăpânite de ele.

Noi nu am fost ~~scuturată de sub~~ "favorizații" Tratatului dela Trianon și ai Conferinței de Pace dela Paris, ci în unele privinți chiar nedreptății ei, pentru că ni s'a fixat o linie de demarcație nedreaptă și pentru că Tratatul dela Trianon nu a respectat hotărârile dela Alba Iulia și nici pe cele stabilite în tratatul Ancheiat de România, în 1918, cu aliații ei.

Tratatul dela Trianon a stabilit hotare pe cari noi le-am primit numai siliți de un Ultimatum, ce ne-a fost adresat de Marile Puteri aliate, la finele anului 1919.

Rectificarea hotarelor în favoarea statului ungar s'a făcut chiar la Trianon, rectificare pe care am primit-o de dragul păcii. Intre timp procesul de disoluție al Statului ungar a continuat. S'au înstăpinit acolo regimul bolșevic, de care Ungaria a scăpat grație armatei române, armată care a fost primită la intrarea ei în orașele maghiare cu flori de populația maghiară. Armata noastră a trebuit să intre în Budapesta pentru a apăra astfel noile hotare atacate de regimul bolșevic.

Întreaga Transilvanie, până la hotarele ei dinspre vest, o stăpânim în baza ființei noastre autohtone și în baza realităților etnice. Se formează nu numai leagănul poporului românesc, ci și cetatea de apărare a neamului nostru, care este cu 58,4% în majoritate românească. Orice cunștință a acestui teritoriu înseamnă cea mai mare nedreptate pentru români și încălcarea tuturor considerentelor care trebuie să reglementeze așezarea și conviețuirea popoarelor într-o lume civilizată.

Realitatea etnică pe care o constituie majoritatea românească a populației din Transilvania, nu poate fi doborâtă prin existența unor enclave minoritare, care sunt efectul ~~unor infiltrări~~ unor infiltrațiuni sprijinite de un regim dușman nouă, tocmai cu scopul de a întrerupe continuitatea noastră geografică și etnografică și de a justifica pretențiuni asupra teritoriului nostru național.

Noi dorim pacea în centrul Europei și o prietenească vecinătate cu Ungaria. Dorim să avem cele mai bune relațiuni cu concetățenii noștri maghiari care trebuie înestrați cu depline drepturi, dar pe acestea nu le putem răscăpara prin concesii teritoriale, pentru că noi nu deținem teritorii ungare, numai teritoriile noastre proprii, pe care le-am luat în stăpânire în baza principiului unității naționale și a dreptului de autodeterminare. Teritoriile noastre naționale, pe care le-a posedat Ungaria înainte de Adunarea de la Alba Iulia, le-a avut în stăpânire în urma unor conjuncturi internaționale favorabile ei în temeiul forței militare a Monarhiei habsburgice. Dovadă este faptul că îndată după prăbușirea Monarhiei habsburgice le-a pierdut, în zadar au încercat în două rânduri, să le recâștige prin forță ei proprie.

Autonomia Transilvaniei

În ceea ce privește afirmația maghiarilor, că Ungaria "mileneră" are dreptul istoric asupra Transilvaniei, constatăm că Ardealul niciodată n-a fost încorporat, în mod organic și de drept public la Ungaria până la 1867. Istoria Ardealului cunoaște trei perioade principale :

- 1.- Epoca Voivodatelor din timpurile străvechi până la 1526 ;
- 2.- Epoca principatului independent dela 1526 până la 1691 ;
- 3.- Epoca marelui Principat autonom până la 1867.

În cele trei epoci Ardealul avea administrația, justiția și puteri legiuitoare proprii, cu singura deosebire, că pe vremea principatului autonom împărăției Austriei, cari erau mari principii ai Ardealului, dar cu toate acestea principatul era realmente autonom, sub o putere centrală cărmuită din Viena.

Limba oficială a Ardealului era, tot timpul, cea latină, și nimic nu dovedește mai mult situația de completă independență a Ardealului față de Ungaria decât împrejurarea că dietele ungurești din Pressburg (Bratislava) și Budapesta și opinia publică din Ungaria avea neîncetat în fruntea preocupărilor lor realizarea unei uniri între Ungaria și Ardeal.

Dar majoritatea populației, formată de români din Ardeal, s-au împotrivit întotdeauna acestor tendințe de unire cu Ungaria, în special în 1848, când au trecut la o revoluție sângeroasă, prin care și-au arătat hotărârea lor voioasă de a nu admite cu nici un preț o contopire a Ardealului cu Ungaria. Rezistența aceasta a izbutit, întrucât maghiarii nu au putut realiza unirea dorită de ei, decât cu prețul tranșacțiunei încheiate în 1867 cu dinastia habsburgică. Aceasta casă domnitoare, a sacrificat poporul român tendințelor maghiare, fiind silită să încheie o tranșacție aceasta ~~în~~ în urma pierderii războiului din 1866.

Evident că, îndată ce monarhia habsburgică s'a prăbușit Ungaria a trebuit să renunțe la dominațiunea sa susținută în chip meșteșugit, de puterea habsburgică și a trebuit să sufere ca părțile ei locuite de alte neamuri să fie alipite țărilor de acelaș neam, în baza principiului autodeterminării și a unității naționale.

Situația etnică în Transilvania

Dacă din punct de vedere istoric maghiarii și Statul ungar nu au dreptul să dispună asupra sorții Transilvaniei cu atât mai puțin să îndreptă

tătesc la aceste considerațiuni trase din situația etnică. Poporul românesc formează majoritatea absolută a locuitorilor Transilvaniei, având 58,4%. Din 25 de județe ale Transilvaniei, în 17, românii au majoritatea absolută, în trei județe au majoritatea relativă și numai în trei județe (cele secuiești) sunt în minoritate. În județele cu majoritate românească relativă, numai în jud. Mureș urmează după numărul românilor cel al maghiarilor, în celelalte două, cea importantă numerică, după români urmează germanii. Este de remarcat ca o împrejurare de o importanță decisivă, că în toate județele marginale cu Ungaria (Arad, Bihor, Sălaj, Satu Mare), românii sunt în majoritate absolută de peste 60% și că ungurii nu trec în nici unul din aceste județe peste 30%, iar în jud. Maramureș ei ating abia 6,2%.

În întreaga Transilvanie, maghiarii și secuii abia formează 24,5% a populației și câtă vreme românii sunt așezați în continuitate geografică și etnică, maghiarii sunt lipsiți în așezarea lor de această continuitate, fiind despărțiți și de secuii din Estul Transilvaniei prin mase compacte românești și de maghiarii din Ungaria, cu excepția celor trei plase din Bihor și Sălaj. În schimb continuitatea geografică și etnică a poporului român cu cel din vechiul Regat (Oltenia, Muntenia și Moldova) este evidentă și de nimic turburată, în afară de județele secuiești, care însă nu prezintă nici un fel de obstacol economic, cultural sau de comunicație în ceea ce privește viața națională românească și de stat unitar a României.

Situația social-economică

Ca structură socială, poporul românesc este un popor agricultor, în imensa sa majoritate așezat în comune rurale, tot așa ca și poporul maghiar, cu deosebire că distribuția pământului între țărani, în comunele românești, este cu mult mai sănătoasă decât în cele maghiare. Pulverizarea pământului în comunele românești nu a luat proporții, precum nici formarea nouilor proprietăți mijlocii sau mari după reforma agrară nu s'au început.

Este adevărat, că în multe dintre comunele urbane elementul românesc este inferior celui neromân. Este încă o împrejurare hotărâtoare în această privință, că în comunele urbane elementul cel mai puternic este cel german, pe urmă, cel evreesc, iar orașele, astăzi în bună parte maghiare, Cluj, Turda, Zalău, Aiud, au fost odinioară germane și s'au maghiarizat în cursul vremurilor, în urma presiunii vieții de stat și a politici de maghiarizare. Aceste orașe, însă, fără nici o presiune românească, câștigă tot mai multe elemente românești, astfel că în mod natural ele se vor asimila în scurtă vreme mediului românesc în care sunt așezate.

Ca element social economic este de importanță a constata, că marile întreprinderi industriale și comerciale din Transilvania, deși erau protejate și înființate de puterea statului maghiar, nu erau proprietatea particularilor maghiari, ci, acele care nu erau în posesiunea germanilor, erau evreești. Este de ajuns a aminti că industria forestieră, textilă, de piele, de fier, carboniferă, de spirit, ca și mărșitul industrial, asemenea și marile institute de asigurare și de credit, cu foarte puține excepțiuni, au fost și sub dominațiunea maghiară în mâna acționarilor sau proprietarilor evrei, tot așa ca și comerțul de vite și de produse agricole. Dominațiunea română, începută abia de 20 de ani a dat vădite semne de îndreptare a acestei situațiuni.

Astfel putem afirma cu certitudine, că în afară de instituțiile conduse de stat, administrația și școli, viața socială, economică, nu a avut un caracter maghiar nici sub dominațiunea ungurească. Mai mult; chiar mișcarea literară maghiară sub dominațiunea română în Transilvania a luat un avânt genuin maghiar, mai pronunțat maghiar ardelenesc decât cîcînd altă dată. Iar bunăstarea țărănimii maghiare, după reforma agrară, făcută de noi, precum și propăgirea industriei ardelenice, în conjunctura foarte favorabilă a apropierii imediate și a comunicației foarte mult ușurate cu vechiul Re-

at român, au luat un avânt pe care nu l-au cunoscut niciodată înainte.

Educația publică însăși a luat un avânt considerabil chiar și la populațiunea maghiară. Dovedă că numărul știutorilor de carte a crescut în județele din Transilvania în medie cu 17% chiar și în județele secuiești.

Problema politică a Transilvaniei

După toate acestea se pune dela sine întrebarea : pe ce se întemeiază oare revizionismul maghiar cu lozincă " Ardealul înapoi, totul înapoi ? " Pe drepturi istorice ? Ele nu pot fi decât imaginare. Rezultă aceasta din cele expuse mai sus și din faptul că nici un drept istoric nu poate fi mai valabil decât cel pe care-l întemeiază mii de ani, câtă vreme înaintașii noștri geto-daci locuiau acest pământ și pe care îl alcătuiesc cei 1500 ani dela colonizarea română încoace, petrecuți de neamul românesc în neîncetată luptă pentru existența sa națională, luptă al cărei rezultat este însăși ființa noastră de astăzi.

Dacă din punctul nostru de vedere deslășirea unor teritorii din patrimoniul nostru național e o nedreptate, din punctul de vedere al intereselor permanente europene e o greșală regretabilă. Ea va avea drept consecință o continuă turburată a păcii și a liniștii în această parte a lumii. Nimeni nu se poate legăna în iluzia deșartă că neamul românesc, compus din peste 16 milioane de suflete, așezat într-o continuitate geografică, cu o unitate culturală desăvârșită și cu o conștiință națională trează, va suferi, în liniște desmembrarea sa, după ce a cucerit și a înfăptuit odată unitatea sa națională, care este ținta și singura condiție de desăvârșire a tuturor popoarelor civilizate. Nimeni nu va putea crede, că poporul românesc se va resemna și va suferi în liniște, ca peste 4 milioane de suflete românești să fie îndepărtate din trupul Națiunii și zecide mii de kilometri pătrați să fie rupăi din teritoriul național.

Este în interesul Europei întregi, ca la grilele Dunării și în puter-nișă fortăreață a Carpaților de Est să stăpânească un popor vrednic și nume-ros și să fie realizat prin el un regim consolidat, capabil să susțină pacea și liniștea.

4 Acest popor nu poate să fie decât cel românesc. La aceasta îl predestinează așezarea sa geografică, numărul său covârșitor față de celelalte popoare din bazinul Dunării, firea sa tolerantă și aptitudinile sale culturale. El nu poate fi desmembrat și din nou subjugat, căci ar deveni el însuși un izvor și un factor de neliniște. Este cu siguranță de prevăzut, că nemulțumirea și jignirea alor 16 milioane de oameni va fi un izvor de neliniște și de permanentă rivalitate între cei cari vor dori să profite în folosul lor de tragedia suflătoare a celor despărțiți cu forță.

Dacă enclavele minoritare din Transilvania au interese naționale de ocrotit, această țintă se poate realiza și pe altă cale decât prin ruperea teritoriilor naționale dela patrimoniul Națiunii române.

Fidelitatea maghiară față de Axă

Ungurii invoacă în favoarea lor, că îndă dela războiul mondial ei au fost tovarăși de luptă ai Germaniei, și că, în calitate de foști aliați, li s-a cuvine acum Ardealul, drept pradă de război. Dar tot ei au creat o literatură întreagă, arătându-se a dovedi că, în Iulie 1914, primul lor ministru, Contele Stefan Tisza, a luptat din răpputeri contra declarării războiului, pe care nu l-au vrut decât germanii și în care ei nu au fost bărați decât "ca victime". În realitate ungurii nu au urmat decât o politică de oportunitate și duplicitate. Ei au încercat, după dezastru, să obțină prietenia și lăstarea aliaților. Conții și baronii au cultivat până în ajunul victoriei germane și italiene, cu aceeași ferventă, bunăvoințele franceze și engleze, până

intr'atât, încât, în ultimii ani, piețele Londrei și Parisului erau cu ade-vărat inundaate cu cărți, broșuri și articole, tipărite, precum se știe, cu mo-nede falsificate în scopuri patibotice. Bărbați politici englezi ca Rothermer, miniștri francezi ca De Monzie, Pierre Cot, Francois de Tesson și alții, deveniseră ~~maghiarofili~~ maghiarofili cunoscuți. Ce să mai vorbim de propaganda lor în Anglia, de nenumeratele banchete și congrese ale Contelui Stefan Beth-len în Marea Britanie ? Toate acestea nu s'au uitat. Si nici această subită "schimbare la față" în contra englezilor și francezilor a doua zi după înfrân-gerea lor. Insași "Sfânta" Coroană a Sfântului Stefan n'a fost oare oferită oricui, englezilor în doosebi pentru revizionism ca pe urmă după catastrofa Franței, imediat să se prezinte și să se constituie în puntea care "leagă" in-destructibil Axă Roma-Berlin.

Afirmatia unei fidelități continue și neinterupte către Germania nu va induce în eroare, însă, pe nimenia și mai ales nu pe Fûhrer.

Dl. Adolf Hitler are în sânge toată tragedia austriacă și cumpaste raporturile ei cu maghiarii. Dar dacă pentru germanism, austracismul a fost o tragedie, ce a putut fi oare pentru români, într'o formă și mai gravă, ma-ghiarismul ? Nimeni, ca Adolf Hitler nu poate înțelege mai bine problema ro-mânească. Noi am văzut cum Fûhrer-ul nu a existat a arunca în balanță totul pentru salvarea și alipirea și celei mai mici rămășițe ce n'a intrat în uni-tatea germană. Cum n'ar înțelege hotărârea noastră de a sacrifica totul nu pentru mici rămășițe românești, ci pentru însuși leagănul naționalității noas-tre, care este Transilvania ?

Despărțirea Transilvaniei sau a unei părți a ei de România constituie cea mai mare greșală a noului statut politic al Europei Centrale.

În ce privește Italia, se pare că invectivele ungurești străbat tot mai viu, iar adevărurile noastre tot mai estompat la Roma. Renașterea noastră ca popor și ca stat s'a făcut prin Italia. De acolo ne-au adus istoricii în-vierea ! Acolo zac și astăzi oasele părinților naționalismului nostru politic a lui Inocențiu Micu Clain.

Nu vrem să ne abandonăm unui patetism romantic. Putem totuși să ne întrebăm : ce așteaptă Roma dela maghiari. Bararea anarhiei dela răsărit ? Noi suntem aceia cari am îndeplinit acest rol și cari îl putem îndeplini și în viitor, cu sau fără ei. Dar mergând pe această cale, Ducele va dezarma cea mai serioasă, dar nu unica rezistență a hotarelor dela Nord ale imperiu-lui Roman resuscitat. Factorul cel mai de competență în acest sud est european este armata română. Nu trebuie demoralizat acest factor. Primim o colaborare cu ungurii, dar nu printr'o mutilare prealabilă a noastră.

De aceea îndreptăm apelul nostru către Duce, nu patetic, totuși sincer, cald : Duce, posturile avansate dela Dunăre cer Romei dreptate. Dacă glasul nostru va fi ascultat, pacea și liniștea pot fi salvate.

Hotărârea arbitrală dela Viena

Hotărârea arbitrală dată de cei doi miniștri ai Axei la 30 August la Viena, a fost o lovitură catastrofală dată unității naționale a poporului românesc și unității geografice, politice și morale a Transilvaniei. Gra-vitatea ei nu a fost prevăzută de nimeni în România, tocmai pentru că nedrep-tatea ei părea de neconșcut. Ea este în contradicție cu toate declarațiile anterioare, cari susțineau că se urmărește o soluție întemeiată pe dreptate și că ea va căuta să pună capăt, odată pentru totdeauna diferendului maghiaro-român, întemeind o pace durabilă și definitivă.

Aceste așteptări au fost grav dezamăgite.

Hotărârea arbitrală dela Viena constituie o flagrantă nedreptate și ea nu poate fi menținută pentru următoarele motive:

1. Unitatea geografică a Transilvaniei. Marginită de jar împrejur de munți cu părțile ei anexe (jud. Sălaj, Bihor, Satu Mare, Maramureș), cu un sistem orografic și hidrografic propriu, cu căi de comunicații unitare, Transilvania formează o unitate geografică aproape ideală.

Efectele acestei unități geografice au creiat și partea ei istorică mereu unitară. Sub dăci sau geți ca și sub romani, în timpul invaziunilor străine, ca și a voevodatelor sub turci, sub habsburgi și, în sfârșit, făcând parte din România Mare, țara aceasta a avut întotdeauna aceiași soartă pe care au împărtășit-o toți locuitorii ei și toate părțile ei. Niciodată, în toată istoria ei, cunoscută de 2.500 de ani, dela Agatir și până la hotărârea dela 30 August 1940, dată la Viena, această țară nu a fost tăiată în două și împărțită nici o clipă. Acest fapt singur bunge pentru a sublinia cât este de intensabilă hotărârea și pentru a demonstra că este imposibil ca poporul românesc să se resemneze la situația creiată prin ea.

Imposibilitatea situației geografice și economice, în care a fost implicată Transilvania, prin hotărârea dela Viena o dovedește la evidență, situația, în care a ajuns Clujul și împrejurimile sale. Clujul s-a intensificat încă în vremurile preistorice, primind o organizare de oraș și cetate importantă sub romani, cunoscută sub denumirea de Napoca. Intensificarea orașului Cluj a avut rațiunea sa economică, precum au avut toate orașele importante, în împrejurarea că erau așezate în noduri de comunicații și de atingere a celor două regiuni de producțiune deosebită, mijlocind schimbul de mărfuri.

Astfel Clujul a fost așezat la punctul de atingere a regiunii muntoase a Munților Apuseni, cu Câmpia Ardealului și Valea Someșului, având menirea de a face schimbul de mărfuri între regiunea munților și cea a câmpiilor. Clujul nu poate fi lipsit de această misiune a sa, fără a fi nenorocite aceste două regiuni cu care formează un corp inseparabil economic și geografic. Ori aceste două regiuni sunt curat românești, deci Clujul nu poate aparține în mod logic și just decât României. Acest adevăr îl evidențiază, în mod surprinzător, mizeria în care a ajuns, în timp atât de scurt, orașul Cluj, decât a fost rupt din mediul său natural. Același lucru s'a întâmplat cu Brașovul și cu regiunea secuiancă, ce nu poate fi separată de cursul mijlociu al Olteului, al Târnavelor și Mureșului. Intreaga populație a Secuimii e amenințată de mizerie, fiind lipsită de spațiile vitale, în cari se însiră chiar și Vechiul Regat, spre capitala căruiă au gravitat clasele producătoare ale populației secuiești. Poporul maghiar din Transilvania s'ar pronunțat categoric împotriva verdictului dela Viena.

2. Ruperea arterelor de comunicații și a legăturilor economice. Noua graniță taie linia ferată Brașov - Cluj, care este artera de comunicație principală provinciei. Tot astfel râurile Olul, Someșul și Mureșul sunt întretăiate de granițele turburătoare a circulației și a unei regiuni de ape rațional. În special Mureșul, râul central al Transilvaniei, izvoarește pe teritoriul maghiar, dar trece prin teritoriul românesc pe o lungime de cel puțin 3-400 km. Plutăritul devine astfel imposibil fiind nevoit să treacă de două ori granițe economice vamale.

3. Nerespectarea principiului naționalităților. Hotărârea dela Viena a dat Ungariei o majoritate românească de 1.304.000 (50.2%) de suflete spre a "elibera" o minoritate ungurească de 968.000 (37,1%) de suflete. Dintre celelalte frământări de popoare, cari locuiesc pe acest teritoriu (germani, evrei și puținii ruteni), trebuie să se țină seama cel puțin de voința minorității germane. Membrii ei, în număr de aproximativ 72.000, au protestat hotărât contra deslipirii lor de România. Protestul sașilor din Bistrița a mers chiar până la scene violente cu puținii unguri din aceea regiune și la proteste exprimate la Berlin.

Cât pentru cei vreo 45 - 50.000 de evrei din ținutul Sătmăreului treziți abia de curând la conștiința națională grație tratamentului de specială bunăvoință aplicat minorității germane, în România, ei sunt expuși să recadă în starea de letargie, care sub regimul maghiar începuse să se transforme treptat în moarte națională prin adoptarea progresivă a limbii maghiare.

Hotărârea dată în arbitrajul dela Viena a lovit, în primul rând principiul naționalităților. De oriunde parte s'ar găsi un observator al evenimentelor, fie de partea Axei, fie în tabăra opusă ei, el va trebui să recunoască faptul obiectiv, imposibil de tăgăduit, că supunerea unei minorități naturale sub stăpânirea unei minorități atinge adânc principia fundamentale al constituirii statelor moderne, care este principiul național. Statul modern nu se poate întindea pe altă bază, decât pe aceea a vieții organice și pe a unei personalități colective și unitare, care e naționalitatea. Orice încercare de a nesocoti sau de a violenta drepturile ei este nu numai nedreptate făcută prin călcarea dreptului de autodeterminare, prin distrugerea libertății ei morale, dar este și o greșală politică.

Ea stărnește, în mod fatal, o reacțiune și duce la lupte, cari nu se pot sfârși, decât atunci când partea lezată este fie complet distrusă, fie din nou satisfăcută și eliberată.

Nu putem crede că Axa urmărește distrugerea completă și definitivă a românismului și a naționalității și dispariția lui de pe harta Europei, încercare ce credem că ar fi nu numai monstruoasă, dar și imposibilă de realizat. Dacă puterile Axei ar fi avut acest gând, ele nu s'ar fi mulțumit cu hotărârea dela Viena, ci ar fi mers mai departe.

Cât timp, însă, existența unui stat românesc este principal admisiv de puterile Axei, ea neferind o primărie pentru ea, precum se pare că rezultă din hotărârea dela Viena, acest stat românesc, oricât de redus, și poporul românesc, chiar lipsit de o viață de stat, proprie, nu va putea să renunțe niciodată și cu nici un preț la aspirația de a trăi o viață națională unitară, împreună cu toți fiii săi, oriunde se găsesc în majoritate și în continuitate cu masa principală a românismului. Acest drept imprescriptibil și sfânt al poporului românesc nu va putea să se atingă decât odată cu el însuși.

Nimeni nu va putea convinge poporul acesta să renunțe definitiv la partea din Transilvania, cedată în virtutea arbitrajului dela Viena. Fie că a fost trasată noua graniță, departe de a liniști poporul românesc, a izbutit dimpotrivă să-l convingă că noua putere, odată de mare și adânc întemeiată este dreptatea lui proprie. Deși s'a căutat să se înglobeze în Ungaria un minimum de populațiune maghiară, cuprinzând toate masele maghiare cu importanță înaltă etnică a secuilor, cu numeroase enclave mărunte și este risipite din județul Someș, Cluj, Sălaj și Sătmăș împreună cu infiltrațiunile maghiare de lângă hotare, creându-se o frontieră, intrând în formă artificială și absurdă a unui sac, totuși nu s'a putut evita ca pe acest teritoriu să nu se anexeze o majoritate românească. Faptul singur demonstrează, mai mult ca orice argumente, forța blocului românesc în Transilvania și caracterul ei majoritar indestructibil. Hotărârea dela Viena are meritul incontestabil de a veni în sprijinul tezei românești și de a face dovada practică și ad oculos, că Transilvania este o țară în majoritate românească și că acest caracter al ei nu poate fi schimbat prin nici o silnicie și prin nici o artificialitate.

O greșală politică: creșterea unui nou iracundism sevizionist și a unor noi complicații. Să nu se îngăduie să se spună cu sinceritate și franchețe: credem că hotărârea dela Viena constituie o mare greșală politică, săvârșită de Axa, direct interesată în menținerea liniștii în Europa răzvrătită. Ea a zdruncinat încrederea popoarelor în ordine și dreptate pe care AXA a anunțat că vrea să o realizeze în această regiune.

00455

România nu a luat niciodată atitudine dubnăoasă împotriva Germaniei și a Italiei. Românii din Transilvania și Banat păstrează în special poporul german recunoștință pentru progresele ce au realizat grație influenței culturale germane.

Tratatul economic încheiat în Martie 1939 cu Germania, este mărturia cea mai bună. În cursul războiului, România nu a schițat nici un gest împotriva puterilor Axei și nu merita să fie astfel tratată de către aceste puteri.

Credem că Axa are tot interesul să se pună capăt litigiului romano-maghiar pe câtă dale decât aceia a unei nedreptăți, care este rezultatul unei preferințe nejustificate pentru una din părțile în litigiu.

Hotărârea de arbitraj însă a adâncit și permanentizat conflictul dintre aceste două națiuni vecine.

Pentru a satisface irendentismul maghiar absolut nejustificat, creștând cauza unei minorități cont a majorității, s'a creat un irendentism românesc, de astă dată legitimat de dreptul vecinic și imprescriptibil al majorității naționale, care este agasată în continuitate geografică și etnică evidentă.

Conflictul dintre cele două națiuni va continua, deci, și va putea să aducă tocmai în momente critice pentru Axa, surprize și complicații. Vandalismele și orzimele, omorurile și distrugerile cauzate de maghiari după ocuparea părților judecate lor, s'avedesc, că prin acea hotărâre s'a făcut p greșală în contra umanității. Preluarea Transilvaniei de către Români, în 1918, s'a întâmplat fără nici un fel de răsbunare din partea românilor, în mod uman și civilizat.

Transpunerea puterii, de astă dată, s'a petrecut în valurile de sânge și suferințe indescriptibile ale Românilor.

Pentru prefintâmpinarea lor este absolută nevoie de o revizuire imediată a verdictului dela Viena, revizuire, care nu va coborî, ci va înălța prestigiul Axei.

Un verdict dat cu eroare de drept și de fapt. Înainte de pronunțare, arbitrii au cerut guvernului românesc să declare, dacă va recunoaște obligativitatea pentru el a sentinței ce urma să de. În Consiliul de Coroană, întrunit în noaptea de 29 spre 30 August, guvernul, respectiv Regele Carol II, a comunicat celor prezenți, că România se află într-o situațiune de îndoită coercitiune, întrucât guvernul Axei i-au adresat o notă cu caracter ultimativ pentru recunoașterea hotărârii arbitrale de a doua zi și întrucât trupele rusești masate în mare număr la granița României, neliniștesc hotarul țării, prin numeroase incidente grave de frontieră, și se pregătesc să trescă Prutul. În aceste împrejurări Consiliul de Coroană, contra asentimentului unanim al țării, a luat, cu majoritate, hotărârea de a se supune sentinței de arbitraj ce se pregătea la Viena. Atât puterile Axei, cât și guvernul sovietic au desmășit, însă, aceste două afirmațiuni ale guvernului român. Nu a existat nici o notă cu caracter ultimativ a Axei Roma Berlin și nici amenințarea cu războiu a guvernului din Moscova. Consiliul de Coroană a adus, deci, o hotărâre întemeiată pe o eroare de fapt evidentă. Acest CONSILIU de Coroană nu avea de altcum, nici un drept de a reduce o hotărâre în chestiile teritoriale ale României, precum am expus în declarația mea făcută în Consiliul de Coroană din 31 August. Această afirmație a mea nu a fost contrazisă nici de Regele Carol, nici de alți membri ai Consiliului de Coroană.

Astfel hotărârea dela Viena și acceptarea ei din partea României fiind întemeiată pe o eroare de fapt și pe eroare de drept, ea urmează să fie casată ca vicioasă.

Poporul românesc din partea sa, înșelat și grav prejudiciat de gu-

vermul și de suveranul său, a aplicat, după scurt timp gîngura sancțiune ce se putea da într'un asemenea caz, și a pus pe Regele Carol II să abdice la tron și îndepărtînd guvernul.

Prin înălturarea regimului imoral și nepatriotic al Regelui Carol II poporul românesc a dobîndit într'o măsură oarecare satisfacțiune pentru acen-tă inducere în eroare.

Concluzie

Din toate acestea reiese, că Transilvania care formează o admirabilă unitate geografică și economică, nu poate fi desființată, nici subjugată sau sfîșiată în bucăți, ci trebuie să urmeze soarta pe care i-o dăușăză interesele ei unitare, îndrumate de poporul românesc, care formează majoritatea și care a avut în trecut de atâtea ori - și suntem siguri că o va avea și în viitor - adeviziunea poporului german. Voimă unenimă a poporului român din Ardeal este realizarea unității naționale, într'un stat, deci o viață în perfectă armonie cu marile idei ce domină doctrina național socialistă germană și cea fascistă italiană. Căci nu se poate să nu ne fie nouă îngăduit a men-ține oesee Reich-ul și Italia nu realizează: întruirea într'un singur stat a tuturor germanilor ca și a tuturor italienilor.

Ideia unității naționale este la temelie gîndirii politice moderne, în ea privește formarea statelor. Poporul românesc compus din 16 milioane de suflete, aspiră de secole la unitatea națională. El și-a înfăptuit-o. Un neam însestrat cu o perfectă continuitate geografică și etnografică, cu o conștiință națională, cu o unitate culturală și identitate de limbă umitoare, în-părțit în două confesiuni creștine, dar cu rit cu desăvîrșire identic, cu o concepție de viață întemeiată pe o morală creștină, nu poate fi lipsit de dreptul unității sale naționale. Din această Romănie unită nu poate lipsi în-deosebi Transilvania, sau o parte a ei, care este leagănuț neamului românesc, și care a fost scena a trei revoluții naționale în decursul a 150 de ani, nu-mai, urmărind libertatea, independența și unitatea neamului românesc. Distrugerea acestei unități este nu numai încălcarea a principiilor moderne de stat și oprirea unei activități, care, abis în 22 de ani, a făcut mari și salutare progrese, pentru civilizarea acestei părți a Europei. Desființarea feudalismului oprîmător, reforma agrară, reforma totală a serviciului sanitar, înglobarea întregului basin dunărean și a regiunii Carpaților într'o rațea modernă de comunicații sunt numai o parte a înfăptuirilor care au apropiat regiunea noastră de Apus.

Arbitrajul dela Viena a sfîșiat Transilvania de Nord, lăsând pradă Ungariei o populație majoritară românească și ținuturi locuite întotdeauna de Romăni. Verdictul dela Viena nu a voit să țină seama de faptul că Transilvania nu a fost niciodată împărțită în cursul istoriei sale și că revendicările un-gurești nu au nici untemei și nici o îndreptățire.

Dacă România și Ungaria, în tratativele directe ce le-au avut, la Turnu Severin, nu au putut ajunge la o înțelegere, în ea privește Transilvania înseamnă că între aceste două țări nu este posibil o înțelegere pe calea pașnică. În sensul dorințelor nejustificate ale maghiarilor, deoarece Ro-mânia nu poate admite să i se rupă făgii din trupul teritoriului său național, și nici un arbitraj nu o poate obliga să renunțe, de bună voie, la drepturile ei.

Minoritatea maghiară, riscipită pe teritoriul Transilvaniei dacă nu o mulțumită cu tratamentul uman, de care se bucură sub regimul românesc și dacă Ungaria vrea să adune pe toți maghiarii pe teritoriul ei național, poate să o facă fără să risice pretențiuni asupra Transilvaniei românești. Printr'o reformă agrară și prin împărțirea latifundiilor feudale, Ungaria poate crea condiții de existență pentru o populație mai numeroasă chiar, decât aceea a maghiarilor ce trăiesc în Transilvania.

Deși Ungariei i s'au impus angajamente ferme, prin sentința ar-bitrală dela Viena, totuși nu a găsit de cuviință să țină seama de ele. În

să respecte drepturile românilor din Transilvania de Nord, cum era obligată să desfășureze împotriva lor o prigoană barbară de extirpare. Au fost uciși preoți și țărani, pe unii i-au spânzurat de crucile bisericilor, s-au schingiuit și bătuți mii de intelectuali și de ștudiști, s-au trimis peste granițe, în vagoane plumbuite de vite, episcopi, femei copii și bărbăți, s-au evacuat în bloc sate românești întregi, alungând pe locuitorii peste frontiere și silindu-i cu baioneta să semene un act de renunțare la tot avutul lor, au organizat un adevărat jaf, în comunele românești, au închis școlile, au pângărit bisericile românilor iar pe funcționarii rușini de toate categoriile i-au concediat, i-au insultat, i-au batjocorit și bătuți, trimițându-i în România. Salvările salvărite de unguri în Transilvania ocupată, unde s-au ucis și copii în leagăn, sunt fărâșe pereche în istoria și ele continuă. Parte din faptele înscrise mai sus au și fost constatate și verificate de comisiunea mixtă germano-italiană, trimisă de Berlin și de Roma la fața locului. Până la sfârșit desigur vor fi toate verificate.

În ziua de 31 Ianuarie 1941, va avea loc în Ungaria un recensământ al populației. Este evident că prin curizimile, teroarea, prigoanele și prin expulsiunile peste granițe, făcute în masă, se urmărește făcând scopul de a se transforma, în timpul cel mai scurt, răscălașul înaintea de data de mai sus, majoritatea românească într-o minoritate etnică. Se întinde, astfel, să se creeze un fals titlu de drept pentru revendicările maghiare, asupra acestui teritoriu. Marturisirea primului ministru maghiar, Contele Teleki, făcută cu franchețe, cum că această noțiune a fost înscenată din ordinul autorităților, confirmă această presupunere.

Iată opera de civilizație a Ungurilor în Transilvania cedată lor prin arbitrajul dela Viena și iată pacea creată de puterile Axei în Europa centrală.

Firea lor, de acum o mie de ani nu s'a schimbat. Ea este în contradicție flagrantă cu firea umană și tolerantă a poporului românesc, care nici în 1918 și nici de data aceasta nu s'a făcut vinovat de excese și de acte de persecuție și n'a luat nici măcar represalii față de nemai pomenită barbarie săvârșită de unguri în Ardealul ocupat.

Dar noi românii nu vom tolera, ca frații noștri și pământul nostru străbun să fie din nou pradă sălbătăciei seculare.

Drept concluzie, în numele Transilvaniei și Banatului, protestăm solemn și solidar împotriva cuceririi teritoriului țării românești și în-deosebi în contra deslipirii unei părți așa de însemnată a Transilvaniei dela trupul României Unite. Cern, respectarea hotărârilor proclamate în Adunarea Națională, ținută la 1 Decembrie 1918, în Alba Iulia. Cerem anularea arbitrajului dela Viena și retrocedarea întregului teritoriu al Transilvaniei ocupat de Unguri. Afirmăm voința noastră de a trăi liberi și independenți pe străvechiul nostru pământ și de a apăra cu orice mijloace și cu supremul sacrificiu patrimoniul nostru național.

Această hotărâre a noastră însă nu servește numai interesele poporului nostru românesc, ci servește ideea generală a păcii. Pacea în aceste părți ale lumii nu poate fi asigurată decât printr'un statut teritorial, care respectă principiul dreptății, întemeindu-se pe principiul unității naționale și a libertății națiunilor. Toate popoarele din sud estul Europei, după părăsirea noastră, trebuiesc înzestrate cu statutul lor național liber și independent, echitabil delimitat, ca astfel în mod liber consimțit să se poată asocia într-o mare confederație capabilă să facă față pacinichiei, fără rivalități între puterile masive germane și între întregul spațiu ruso-ucrainian. Axa și în special Germania nu are nici un interes să se prezinte ca dușman unui pacific aranjament a conviețuirii atâtor popoare relativ mici, dar im-

00 238

portante prin calitățile lor etnice și geografice. Întreaga omenire, dar în primul rând Germania și Italia ar profita din o pace durabilă care însă, după credința noastră, nu se poate realiza prin forță, ci numai prin măsuri echitabile corespunzătoare spiritului timpului și realităților geografice, politice și economice.

București, 28 Decembrie 1940.

Le PARTI SOCIAL-CHRÉTIEN ROUMAIN EST CONSTITUÉ

00459

Bucarest, 15 juin 1947.

Un Comité d'initiative annonce à tous les Roumains la constitution du «PARTI SOCIAL-CHRÉTIEN ROUMAIN», dont une déclaration indiquant le «Programme d'action» duquel le Parti sera publiée dans son organe de combat clandestin.

La Déclaration du nouveau Parti fait état de «la situation effroyable faite à la Roumanie depuis que les troupes soviétiques ont occupé son territoire et ont instauré par la force un gouvernement dominé par les communistes qui, en appliquant un régime de tyrannie jamais égalé dans

l'Histoire de la Nation Roumaine, ont fait perdre au Pays ses droits souverains et l'ont transformé en un satellite de la Russie soviétique.»

La Déclaration précise que «Le Peuple Roumain, résolument engagé dans une résistance inflexible contre l'occupant et les gouvernants traités à leur Patrie, demandera des comptes à tous ceux qui ont méprisé sa volonté et ont basé ses sentiments épris de liberté, d'indépendance et de démocratie.»

Le PARTI SOCIAL - CHRÉTIEN ROUMAIN définit les étapes de son programme, comme suit :

1. «RESISTANCE D'ABORD, POLITIQUE ENSUITE»

«La situation actuelle de la Roumanie n'étant pas de nature à permettre la libre expression des opinions parce que le gouvernement communiste a supprimé toutes les libertés démocratiques, le Parti Social-Christien préfère s'encadrer d'emblée dans la Résistance nationale et garder l'avantage de :

- « — Proposer une «doctrine» de Résistance, ce qui n'a pas été encore fait jusqu'à présent;
 - « — Echapper au contrôle et aux coups de la terreur Rouge;
 - « — Soustraire ses membres et ses adhérents à la vengeance des tyrans.
- «Le Parti Social-Christien affirme solennellement qu'il reconnaît en la personne de MM. Iuliu MANIU, Constantin J. BRATIANU et C. TITEL-PE-
TRESCO, les chefs nationaux du Pays, de même qu'il reconnaît le général N. RADESCO comme chef de la Résistance Roumaine contre le totalitarisme. L'action actuelle du Parti sera donc la résistance contre la soviétisation du Pays et soutiendra par tous les moyens la Résistance nationale et l'opposition des Partis Démocratiques traditionnels.

«Le Parti Social-Christien, issu de la Résistance Populaire et Démocratique que la Nation tout entière oppose à son asservissement, se fixe comme fins essentielles de son action, le rétablissement de la souveraineté nationale et de l'intégrité territoriale de la Roumanie, restaurée dans ses frontières historiques.

«La première étape a pour principe : «Résistance d'abord, Politique ensuite»

- « — La libération du territoire national des forces étrangères;
- « — La Révision du Traité de Paix imposé à la Roumanie;
- « — Le Châtiment suprême et la confiscation des biens des traîtres qui ont favorisé le prolongement de l'occupation étrangère après la fin des hostilités en Europe et ont transformé la Roumanie en satellite d'une puissance étrangère;
- « — La mise en accusation des gouvernants et de leurs agents qui, en faisant la volonté du Peuple, ont commis le crime de «lèse-Nation» et ont trahi les intérêts de la Roumanie;
- « — La mise en jugement de tous ceux qui ont assassiné, torturé, pillé, dénoncé, etc., ou ont commis pour le compte du gouvernement Goxa, des actes nuisibles à la vie et à la propriété des citoyens;
- « — La Confiscation des profits illicites réalisés pendant les occupations allemande et russe;
- « — La Révision et la mise en jugement de ceux qui ont échappé à la justice pour leur collaboration avec le nazisme allemand, en s'engageant de soutenir la nouvelle occupation étrangère;
- « — La Révision et le retrait de la nationalité roumaine à tous ceux qui l'ont indûment acquise, après le 1er septembre 1939;
- « — Reconnaître les droits de tous ceux qui ont bien mérité de la Patrie, en combattant pour la libérer des occupations étrangères et des régimes totalitaires;
- « — Le châtiment des traîtres à la Résistance Roumaine.

2. «DANS UN PAYS LIBRE, DES HOMMES LIBRES»

«Lorsque les Roumains seront libres et seuls maîtres dans leur Pays, le Parti Social-Christien proposera à la Nation un programme de réforme à la fois libéral et social, inspiré par les principes humanistes de la doctrine chrétienne. L'humanisme chrétien est la source inépuisable des vertus et des nobles sentiments de l'homme. Une doctrine chrétienne, débarrassée des idées confessionnelles ou mystiques des églises qui ne doivent pas s'introduire dans la politique d'Etat, présente un système logique, moral et philosophique incomparable. Elle peut également devenir la source d'où doit s'inspirer un système politique qui veuille introduire dans la vie sociale, l'union dans le travail par l'amour, la concorde et la justice.

«Hostile aux idées marxistes et fascistes qui asservissent la personne humaine et écrasent la vie dans une existence de sacrifices illimités pour des fins que, tant le marxisme que le fascisme n'ont pas expliquées clairement ou ne les ont jamais réalisées, le Parti Social-Christien condamne intégralement leurs systèmes, leurs principes et leurs régimes de gouvernement, qui reposent sur la violence, la haine, la corruption, la lutte des classes par l'insécurité et la terreur. Il est également hostile aux tendances réactionnaires qui suppriment

«Le Parti Social-Christien préfère la sagesse des réformes à l'arbitraire des révolutions.

«La Nation Roumaine a vécu de trop pénibles moments et elle en vivra de plus pénibles encore jusqu'à sa véritable libération. Après celle-ci, elle ne pourra plus lancer ses forces dans l'aventure et gaspiller ainsi l'énergie de ses fils. Une éducation sociale qui rende aux individus le sens civique de la discipline et de la responsabilité, permettra à toutes les élites de s'affirmer librement et en parfaite impartialité. Affranchi de la peur et garanti contre la pression des puissances d'argent, tout Roumain pourra, conformément aux principes d'une véritable démocratie sociale, accomplir son travail et en récolter les fruits pour sa jouissance personnelle ou celle des siens.

«Le Parti Social-Christien s'engage de rétablir et de défendre les libertés démocratiques du Peuple Roumain dans :

- « — Le respect de la personne humaine et de ses droits de liberté, d'égalité et de solidarité;
- « — L'affranchissement de l'homme, en tant qu'individu, de la contrainte étatique;
- « — La garantie des libertés d'expression orale et écrite, d'opinion, de réunion, d'association, de religion, etc., dans le cadre des lois démocratiques;
- « — La liberté du travail dans le métier de son choix;
- « — L'encouragement de l'initiative individuelle;
- « — Le respect d'un équilibre économique entre le travail et le capital;
- « — La juste répartition des obligations et des charges publiques;
- « — La paix et la justice sociale;
- « — La prospérité par la valeur humaine de l'individu;
- « — Le bien être de l'individu, pour le bien être de la société.»

«Fidèle à la monarchie, aujourd'hui représentée par Sa Majesté le Roi Michel Ier, le Parti Social-Christien se fait un devoir de fonder les institutions de l'Etat dans l'esprit des lois constitutionnelles qu'il proposera. Une nouvelle constitution, une nouvelle loi électorale, une nouvelle réglementation de la fonction publique, de nouvelles institutions seront élaborées et soumises au consentement du Peuple Roumain dont, au préalable, on aura respecté la volonté.»

Quant aux «réformes» elles porteront sur tous les secteurs d'activité du Pays.

- « — La révision des conditions abusives, pratiquées pour effectuer la soi-disant réforme agraire de 1945, qui, par esprit partisan, ont privé 500.000 Roumains prisonniers, combattants ou réfugiés, de leurs droits à la terre;
- « — La révision de tous les fonctionnaires d'Etat, nommés ou révoqués depuis le 5 mars 1945;
- « — Une refonte complète de l'appareil administratif de l'Etat;
- « — Une politique économique qui, à ses débuts, doit s'appuyer sur un «plan de reconstruction»;
- « — Une politique financière qui réalise l'équilibre des finances publiques, en évitant la spoliation des ressources privées;
- « — Une politique industrielle hardie, pour couvrir la plupart des besoins essentiels de demain. Développement, par un financement d'Etat, de l'industrie agricole selon les possibilités nationales;
- « — Une politique agraire pour la modernisation de l'inventaire agricole et l'amélioration des conditions d'exploitation paysanne;
- « — Les réformes sociales pour améliorer la condition des travailleurs, des employés, et en général de tous les salariés, seront de nature économique (par exemple, pour l'ouvrier, participation aux bénéfices, création des actions-travail, des comités d'entreprise) et de nature sociale (hygiène, assistance, Sécurité sociale, retraite, etc.).

3. «DANS UNE EUROPE UNIE, UNE NATION PROSPERE»

«La Roumanie ne veut être le satellite de personne. Elle ne peut être que le satellite de sa propre destinée. La Roumanie, réintégrée dans ses frontières historiques et ayant retrouvé son équilibre politique et économique, entend poursuivre à l'extérieur une politique de paix et de collaboration internationale conforme aux principes de la Charte des Nations Unies. Elle devra faire appel aux crédits étrangers afin qu'il lui soit possible d'harmoniser son propre plan économique avec le plan de redressement européen.

«Le Parti Social-Christien est convaincu qu'une Europe unie, c'est l'avenir dans la paix et la prospérité. La politique étrangère de la Roumanie, devra poursuivre :

- « — La fidélité à l'O.N.U.;
- « — La constitution d'une Fédération européenne;
- « — L'amitié et l'étroite collaboration avec nos alliés traditionnels, notamment la France, la Grande-Bretagne et les Etats-Unis d'Amérique;
- « — Une politique sincère de collaboration avec tous ses voisins;
- « — Le développement des échanges de toute sorte avec tous les pays du monde.»

..

Le Manifeste du nouveau Parti termine avec ces mots : «Décidé à poursuivre jusqu'au bout sa mission, le PARTI SOCIAL-CHRÉTIEN fait appel à tous les Roumains, leur demandant de soutenir son programme et de lutter pour sa réalisation.»

L'importance de sa doctrine de véritable démocratie sociale et de son programme d'action, nous fait inscrire le Parti Social-Christien parmi les principes de la Résistance roumaine, en attendant qu'il lui soit possible d'élaborer la reconstruction d'une Roumanie nouvelle. En tout cas, nous souhaitons son entière réussite. (A.T.)

...qu'il avait accom-
plie, on se passa de lui et le
Charles II instaura le régime per-
sonnel qui faisait de lui un Hitler

Après le conflit mondial
n'aurait pas trouvé parmi les hom-
mes politiques aucun pour endosser
les erreurs de ces deux années de
royauté et sentant le besoin
pressant d'un changement, le roi
passa de nouveau au seul homme
capable de servir sans demander
d'explications et sans s'arrêter à
des principes; cet homme était Tata-
resco.

MANIE

de d'hygiène, le manque de
culture et la torture morale ou
que des prisonniers favorisent
l'ortolité.

Un long message de ces malheureux
parvenu à la commission inter-
nationale de contrôle. Il déclare notam-
ment :

« VOUS SOMMES MENACÉS DE
MOURIR D'INANITION OU D'ÊTRE
SACRÉS DANS NOS PRISONS. »

DES POURPARLERS AVEC LE GOUVERNEMENT

Le chef du gouvernement comu-
niste de Bucarest, Patru Grozde, a
fait une visite à Belgrade pour
fermer les liens qui l'unissent
au général Tito, le dictateur you-
goslave. Le communiqué donné à la
fin de la fin des conversations,
d'une ligne de conduite comu-
niste pour la défense de la souve-
raineté et de l'indépendance.

Les savons très bien qui a tracé
une ligne de conduite commune, dont
un n'est ni à Belgrade, ni à
Paris, mais au Kremlin.

On peut parler de l'indépendance
de la Roumanie en ce moment, comme
d'indépendance de l'Ukraine ou de
celle du Caucase. En somme, la
politique soviétique excelle dans
les méthodes de destruction de la
vie, entre les notions et les réalités.
Et, chaque fois qu'on lit dans
un communiqué ou dans un article
de la zone bolchevique, le mot
d'indépendance, il faut compren-
dre : la servitude.

C'est lors de la dernière visite, le
général Tito a été invité à Bucarest.
Le système employé dans le
système européen, les Russes ont
deux chefs : un chef « spiri-
tuel » pour la doctrine communiste,
une personne de Gh. Dimitroff, et
un chef politique régional, en la
personne de Tito. Si Dimitroff a la haute
parole dans les directives de com-
munistes, Tito est le responsable pour
l'ensemble politique et économique.
C'est pourquoi il a convoqué dans
une première conférence à Belgrade,
à tour tous les sous-préfets des
régions qui composent son fief pol-
itique. Après quoi, il se rendra sur
place pour voir de ses propres yeux
sur l'en est avec l'amour et le
respect, que les pauvres petits
habitants du Danube doivent porter
au nouveau dieu Lénine et à Sta-
lin son prophète.

étaient toute œuvre de gouverne-
ment et de redressement national. Les
communistes assiégeaient les mairies
des villes de province, changeaient
les préfets à leur guise, mettant à
leur place des criminels et des assassins
de droit commun.

Pour couronner cette attitude, ils
ont organisé à Bucarest des manifes-
tations impressionnantes en nombre,
mais où les fonctionnaires et les tra-
vailleurs étaient menés par la force
et menacés de ne pas recevoir les
tickets de pain et le lait de leurs en-
fants s'ils ne criaient pas à tous pou-
mons : « A bas la réaction ! A mort
le bourreau du peuple, le général Ra-
descos ! » Ils ont poussé l'esprit d'or-
ganisation jusqu'à mettre en scène
quelques bagarres et ils ont même
tué un officier soviétique pour pou-
voir dire après, que la réaction se
révoltait contre les Russes, les bien-
faiteurs du peuple roumain.

Par la censure occulte de leurs
syndicats qui terrorisaient les tra-
vailleurs, ils ont empêché la presse
libre de paraître et pendant toute
cette période, les journaux commu-
nistes injuriaient à leur gré le gou-
vernement Radesco et le pays, sans
avoir peur de répression.

Vichinsky, arrivé à Bucarest, or-
donna le désarmement de l'armée
roumaine qui aurait pu s'opposer,
appuyée par le peuple, à l'avènement
d'un régime communiste. Les Russes
occupent alors les casernes, désar-
ment les régiments et dispersent les
troupes. Le 2e bataillon de Straulesti,
qui était l'un des mieux équipés et
pouvait à la rigueur s'opposer effi-
cacement, fut littéralement anéanti
avec les autres. Le régiment de la
Garde royale, dont le commandant
Marcel Olteanu refuse de déposer les
armes, est immédiatement envoyé au
front et mis en première ligne; il
est détruit en quelques jours.

La police est remplacée par les
brigades internationales communistes
et la gendarmerie par des membres
de la division communiste « Tudor
Vladimiresco » formée d'anciens pri-
sonniers éduqués avec les méthodes
qu'on devine. Dans les rues et les
chaussées, les Russes patrouillent
nuit et jour, bâtonnente à leur arme,
et ils occupent aussi les points stra-
tégiques de la capitale.

Les assassinats et les vols à main
armée se multiplient, la population
terrorisée n'ose plus sortir et dès les
sept heures du soir, la ville à un as-
pect désertique avec le silence coupé
de temps en temps par des coups de
feu et des cris de mort.

Le terrain ainsi préparé, le gou-
vernement Radesco est renversé.

Vichinsky veut constituer un gou-
vernement communiste sans en avoir
trop l'air. Un gouvernement pure-
ment communiste aurait mis en pa-
nique le pays et aurait éveillé les
soupçons des puissances occidentales.

Et c'est alors qu'il imagina un sys-
tème digne de la perversité asiatique
des moscovites : il pensa à commu-
niser le pays par des bourgeois, et,
pour cela, il choisit les réaction-
naires les plus compromis et les plus
vénaux. Il confectionna à la hâte
quatre partis plus ou moins bour-
geois et délégua des communistes
pour les organiser et les aligner
comme il le fallait. Ainsi, comme
chef du « parti » National-Populaire
qui se disait défenseur des classes

bourgeoises qu'il représentait, par
l'incompétence patente dont lui et ses
hommes donnèrent la preuve dans
les postes qu'ils ont occupés.

En deux années et demie, ce ré-
gime a ruiné le pays d'une manière
inconnue dans l'histoire. Les ressour-
ces de l'Etat dans sa totalité ont été
mises à la disposition de la Russie
soviétique. La richesse nationale a
été diminuée de 50 %. La terreur et
la mort ont envahi les plaines et les
montagnes du pays. Les bandes com-
munistes armées tuaient au coin des
rues, enlevaient les hommes de chez
eux sans mandat d'aucune sorte, et
les fusillaient à la banlieue des villes.

Les membres des partis d'oppo-
sition étaient battus, persécutés, em-
prisonnés, leurs réunions étaient dis-
persées par des équipes spécialement
entraînées. Le chef du Parti National
Libéral, M. Bratiano échappait par
miracle à de nombreux attentats. N.
Penesco, le Secrétaire général du
Parti National Paysan était grave-
ment blessé et de nombreux étudiants
et autres membres des partis d'oppo-
sition étaient tués sur place.

Des ministres en fonction, comme
Tudor Ionesco, surnommé « le plas-
tologue », falsifiaient des lettres
pour compromettre le chef du Parti
Social-Démocrate, M. Titel Petresco,
et quelques jours après, son collègue
communiste du ministère de la Jus-
tice, Patrascano, amnistiait le délit
de faux en écritures privées pour le
faire échapper à toute peine. Et ce-
la, en vue de tout le monde, sans se
 gêner. M. Ralea, l'un des amis du
chef nazi Dr. Ley, était ministre, et
les plus notoires anciens fascistes
promus dans les postes de comman-
dement. La corruption et la vénalité
faisaient rage. N'importe qui était
bon pourvu qu'il soit bien compromis
et qu'il fasse acte de soumission
au parti communiste.

En ce qui concerne le rôle qu'as-
suma spécialement le « parti » de
Tataresco, ce fut la destruction de
l'économie nationale tendant à com-
promettre le capitalisme et le sys-
tème économique libéral. Formé par
les hommes les plus compromis des
régimes défunts, les pires chevaliers
d'industrie et des aventuriers sans

progrès, comme aussi tous les postes les
meilleurs rétribués.

En deux années, ils réussirent à
étonner l'Europe tout entière et
quant à Anton Dumitriu, ses esca-
queries furent si retentissantes, qu'il
fut débarqué du Crédit minier, mal-
gré les hautes protections dont il
jouissait. Il y a quelques jours, on
a demandé la levée de l'immunité
parlementaire d'Anton Dumitriu pour
pouvoir procéder à son arrestation.

Pour couronner son œuvre de tra-
hison, venant à Paris comme repré-
sentant de la Roumanie à la Confé-
rence de la Paix, Tataresco souscri-
vit au vol de la Bessarabie et de la
Bucovine sans broncher. Et ainsi,
deux des plus belles et des plus au-
thentiquement roumaines provinces
furent livrées à la Russie sans que
le représentant roumain esquissât un
seul geste de protestation.

Parvenu à la fin de sa carrière
politique, qui marque avec ses vic-
toires successives autant de défaites
pour la Roumanie, Tataresco ne
pourra bénéficier d'aucun côté, ni de
pitié, ni de clémence.

Ni de la part des communistes qui
n'ont plus besoin de lui et qui le
rejetent après l'avoir utilisé,

Ni de la part du peuple roumain,
car,

Il a trahi la Roumanie;

Il a vendu des provinces roumai-
nes;

Il a menti au peuple roumain,

Il a négocié sa conscience et le
prestige de sa personne;

Il a sacrifié le pays à ses ambi-
tions;

Il a volé les richesses nationales;

Il a trompé les espoirs qu'une par-

tie de la Roumanie avait eue.

Tataresco a trahi son pays et son
roi. Que son sort serve d'exemple aux
générations futures et de frein aux
nouveaux amateurs de pouvoir oc-
troyé par les communistes.

Gheorghe MIHAI

Membre du Parti National
Paysan Roumain

En dernière heure...

1° Le texte intégral des déclarations faites à la presse étrangère par le Général Nicolae RADESCO, sera publié dans le prochain numéro.

2° Plusieurs avions roumains se sont échappés de Roumanie et ont atterri en Turquie.

3° La vague de terreur continue en Roumanie. Le nombre des personnes arrêtées s'élève à 30.000.

4° 22 espions du gouvernement communiste de Bucarest ont été envoyés secrètement en Europe occidentale, pour découvrir et saboter l'action de la Résistance Roumaine.

5° Le 29 Juin 1947, à Lille, le général Charles de Gaulle a dit :

«... La Russie, qui était déjà très puissante par ses ressources naturelles, le nombre de ses habitants, la valeur de son peuple, l'est devenue relativement bien davantage à cause de l'affaiblissement des autres Etats et malgré les pertes qu'elle-même a subies pour la grande cause commune. Occupant, en vertu de la victoire, la moitié de l'Allemagne, la Hongrie, la ROUMANIE, une partie de l'Autriche, ayant annexé les Etats baltes et de larges morceaux de la Pologne, de la ROUMANIE, de la Finlande et de la Prusse, tenant sous son contrôle Varsovie, Belgrade, Sofia et Tirana par la combinaison de sa pression extérieure et des concours dévoués qu'elle y trouve à l'intérieur, influant par les mêmes moyens sur la Tchécoslovaquie, la Russie domine, à l'heure qu'il est, les deux tiers du continent.

FRATI DIN ROMANIA LIBERĂ

De-acolo de unde stăruie șiulsează viața românească cu aceeași intensitate și cu aceeași trează conștiință - va urîșteți vouă frați și bierii acest stăruitor mesaj agit din cea mai sfântă conștiință românească.

Înțelegăți-ne ultima formă de așteptare!
Un an de grele suferințe s'a pears.

Pe plaiurile strămoșilor noștri au amu it doinele, durerea și suferința s'au cuibărit în
în fiecare colț de pământ românesc.

Peste oaselele părinților noștri rumenău s'au sângele românilor rămași în grea ro-
bie se vorșă cu neamul. Nu uitați de IABINA, TRACIA, IF, BOKATA, HUEDIN, LACA,
MIDA, ACHIRIS, GAREBU și CLUJ. Nu uitați momentul lui Barnabie dela Eoc, alui Pop
de Bazești, alui Oct. Goga ~~dela~~ Gincea. Nu uitați Nordul lui Coșoc, aduceți-vă
aminte de mucenicii sfîntilor noastre orișări din coasta dealului dela Sîcști, laul
Vasile Luraci.

Greu mult am suferit, prea multe vieți s'au stins, prea mult amar strâm în suflatu
Indulgeți-vă de căvărul pe care îl ducem cu cea mai sfîntă mucenicie. Asistăm
ne cîndăscă toată slăbă românească. În zărar dăruirea noastră a crește când numărul
martirilor crește fără erupere.

Poporul care ne asuarește s'a transformat în ciobeli, șirul de morți se lino lant pe
margini de drumuri, la răsuciri de hotări, peste întinsul căm ilior ca și în fiecare
ungher de pământ românesc.

În numele civilizației maghiare ro numărul morimintelor românilor martirizați creșc
cu neamul. Voi ați înșărit în cartea de aur a istoriei neamului nostru Odessa-
Transnistria-ericoș și stătes fapte de erme stralocite, noi am sfîșit dent a a nă
care cu sângel fraților noștri pământul Căpului, Onioarului și Mareșure și, al Silvan
nici, etc.

În zina de 19 Octombrie au agit cu fruntea sus, spre Dumnezeu care nu va
uita măgălia unăscă: Preotul Al. Cojocaru, Preotul Brana, Preotul misionar din
Bicazul Andelenesc venit din Buzău, Învățătorul Ioan Batman, Învățătorul Alexandru
Batman și V.I. Crugița care cu fost spânzurați pentru faptul că sunt ca și noi
ROMANI, iar 58 de țărani din celele regiuni sunt orîndi i la acela publicu. În zărar
ministerul nostru a interven t la telegrama disperată trimis prin curier de fili ul-
timilor noștri martiri, spânzurătorile ridicte de civilizația popor maghiar i-au fa-
cut datoria de criminali- hienă europeană te. Temnițele sunt țixite de romani, comu-
năre- fărânci un towei- înclinesc sistemul de xă distrugere al neamului nostru
rin cel mai grotesc sistem al omicidărilor a acest conștii ai Europei.

În unele suferințe, în numele acestui șir de mucenici, în n unele sor-
ților noștri și a celor 64 (gelsăci și mru) de romani spânzurați în ultima sâp-
tămină, vă cerem să nu așteptați ca vremea și sălbăticia satanicilor să nu ne măsine pe
toți.

pe Iubiți frați ! durerea noastră este nesfîșită, amară și a ne sugrăvi. Mareșu-
lul Vostru este agitat în fiecare căm romn de din tînalul Mureșului superior, de
valul Căpului, Născului și a hiar de la dătarile Baladeregului. Greu mult răbdăm
Găselul nostru este agit din suflatu curte, ca inimă de fra i-și suori, de mama și
tati, este griaul neamului vostru înăc tăt. În bisericele noastre sălbăticeș regu-
lă așezat stule de vite, dar în inimile noastre crește, se înalță, șirul căste, victo-
rioseș armate romni a mizăculăului. Mărușă și laud. În unele seceres oșănte înclina-
te întinsul a dealului de Mureș, în numele celor peste 11.000 de romani rămași de mureș

00461

-2-

Eur pei dela 30 August 1940 până astăzi, vă trimitem acest mesaj care să
înduiască inimile traşilor noştri liberi, care să ne deschidă şi
nouă un răsărit de soare mai luminos, mai strălucitor şi pentru todeauna
R O M A N I E S C .

Cluj 7 Noembrie 1941

A.C.N.

00462

Par voi dela 30 August 1940 până astăzi, v-am trimis acest mesaj care să
înduieze inimile fraților noștri liberi, care să ne dăruie și
nouă un vișit de soare mai luminos, mai strălucitor și pentru toată na
R O M A N I A.

Cluj 2 Noiembrie 1941

A.D.N.

00263

- 2) Documentare interna: Căerone Teodorovici ~~ref. II~~
 3) Documentare externă: Ion Lazar ~~ref. II~~
 4) Reportaj: ~~Dr. B. B. B.~~ Ghilțu ~~ref. II~~
 Teodorescu ~~ref. II~~
 Cornelia ~~ref. II~~
 Dactylograf: ~~Dr. B. B. B.~~ Mădălina ~~ref. II~~
 Pandonei ~~ref. II~~

MINISTERUL
PROPAGANDEI NAȚIONALE

CABINETUL
SECRETARULUI GENERAL

0046

Contine

Administra

Publica
specia

Radio
Radio

Legea

Alte

Secțiune Legi

Secțiune Generală

Radio

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Secțiune

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

Industria
Industria
Industria

MINISTERUL
PROPAGANDEI NAȚIONALE

GABINETUL
SECRETARULUI GENERAL

8. Iul. 1941

Secreteratul general al Presii

Referat

În legătură cu noua organizare - Secretariatului General al Presei
am onorat a referi următoarele :

- I Secretariatul General al Presei are în atribuțiile sale ^{indrumarea} controlul
și coordonarea activității Serviciului Central și a Secretatului
Rector și ^{conducerea efectivă a} disiparea activității Direcției Presei -
- II Direcția Presii se ocupă cu ~~disiparea~~ ^{indrumarea} cuprindându-se cu
disiparea presei interne indrumarea presei interne și cu
~~organizarea~~ ^{propaganda} românească în presa străină -
~~basinul~~ și se ocupă cu organizarea și cuprinderea
următoarelor principii: 1) subdirecția presei interne
și subdirecția presei externe.

A. Subdirecția Presei interne cuprind:

1) În serviciu al presei din capitală care trebuie să contacteze
ființe cu putere din capitală, dându-le îndrumări
necesare ~~transmitându-le~~ în legătură cu diversele acțiuni
de propagandă și transmitându-le articolele favorabile
românilor apărute în presa străină și Textele
oficiale ale secretelor și ordonanțelor care curg
dela toate autoritățile de stat.

2) În serviciu al presei din provincie care
se ~~indrumă~~ ^{indrumă} la îndrumări presei din provincie,
în transmitere materialului procurat de

6 sept si decembrie

00463

S I R E ,

Sunt cel d'întîi care în anul 1939 am cerut desființarea garzei de fer de sub conducerea lui Codreanu. De atunci în mod continuu am cerut Guvernului să oprească întemeierea acestei organizații pe care o credeam periculoasă pentru Tara noastră pentru că , sub o doctrină care pareă morala și seducătoare pentru tineret, preconiza un sistem, care nu corespundea cu mentalitatea blîndului nostru popor, acela al suprimării prin asasinat a celor ce i stătea în calea sa .-

Vocea mea nu a fost ascultată și numai târziu s'au luat masuri sa se stavilească o mișcare care luase o amploare foarte mare. De acela crez ca nimeni mai puțin ca mine poate fi bănuït de simpatie pentru adepții lui Codreanu.-

Am însă oroare de mijloacele violente de propaganda și de cruzimile cari sunt un anacronism al vremurilor de astăzi și cari au de scop sa terorizeze populația țării și ca rezultat sa creeze o mentalitate de sălbaticie care distruge civilizația modernă .-

Cînd Guvernul Majestății Tale a savârșit omorîrea legionarilor cari fusesera condamnați și întemnițați pentru faptele lor, deși nu puteam aproba aceasta execuție totuși înțelegeam ca pentru o rațiune superioara de Stat ea a avut loc.

Odata capetenile suprimate atrasesem atențiunea lui Armand Călinescu, atunci Ministru de Interne, că trebuie sa facă o destindere și să readucă tineretul zăpăcit la rațiune prin mijloace pașnice, schimbînd mentalitatea lor imbolnăvită cu atît mai mult cu cît mulți din acestia constituiau elemente cari puteau fi utile țării noastre .-

Din nenorocire s'a continuat cu suprimarea vieții multor așa ziși gardiști născându-se astfel în tineret dorința de răzbunare pentru rude sau prieteni cari nu comiseseră nici un atentat putând da naștere la cea mai gravă pedeapsă, aceea a morții, care nu exista până atunci în legislația noastră. Executările sumare fără judecata, fără ca victimele lor să-și poată dovedi nevinovăția, nu puteau de cât să îngrijească pe oamenii de ordine din țară. --

Ele au avut un răsunet în odiosul atentat în contra Primului Ministru Armand Călinescu, omorât de un grup de tineri cari orbiți numai de dorința de răzbunare, au pierdut orice simțământ de patriotism în momente critice ale existenței țării noastre. Sângele vărsat transformă omul în fiară salbatică și chiami vărsarea altui sânge. --

Fiecare victimă creează un simțământ de răzbunare a celor ce au avut legături de sânge sau de amiciție cu cel mort. --

De acela cei ce au puterea și răspunderea trebuie să se gândească bine înainte de a ordona atari execuții, cari transformă omul în fiară. --

După omorul lui Armand Călinescu, opinia publică românească a fost tot atât de indignată ca dupe acela a lui Ion Duca, dar acele ce au succedat au schimbat simțământul cel bun în altul de oroare. --

Modul cum au fost executați asasini pe stradă în locul în care ar fi trebuit înălțată o cruce pentru cel mort pentru datorie, modul cum au fost trupurile lor aruncate în stradă în timp de mai multe ore, fără a fi înmormântate conform ritului creștin, care absolvă păcatele după moarte. Apoi ceiace este și mai grav macelarirea și expunerea în strade a sute de oameni a căror complicitate în asasinatul Primului Ministru nu a fost dovedit, fără judecata a umplut de oroare și de groază populația țării. --

Cei ce au dat acest ordin nu s'au gândit desigur

00486
ca mulți din cei omorâți nu puteau avea nici un amestec în
faptul criminal al câtorva zăpăciți de ura și de dorința
razbunării . Nu s'au gândit că acești tineri studenți, preoți
învațatori au rude și prieteni în sufletul cărora se poate
naște același simțământ de răzbunare care a condus pe avocatul
Dumitrescu asasinul lui Armand Călinescu .-

Nu s'au gândit că se naște în țara noastră simțaminte
de cruzime necunoscute până acum, că se distruge simțământul
de justiție care ar trebui să fie la baza Statului nostru.

Dar aceia ce este și mai grav este că nu s'au gândit
pe cine expun în viitor la răzbunări .

În urma regimului stabilit de Majestatea Voastră
și de suprimarea răspunderii ministeriale, pentru că Miniștrii
nu răspund de cât în fața Regelui, toate urile se concentrează
asupra Majestații Voastre într'un moment în care ar trebui
ca să nu existe în țară de cât un singur simțământ acela a
solidarității naționale în jurul Coroanei care trebuie să rie
chiagul ei .-

Străinii cari pândesc se pot prevala de orice tur-
burare internă ca să intervină la noi cum au intervenit în
Polonia .-

Coroana și Tara sunt amenințate . Am atras atenția
Majestații Voastre de pericolul ce este pentru dânsa, ca să
se izoleze de toți acela pe care acela pe care ar trebui să-i
consulte în momentele grele ca cele de astăzi și să ceară și
sfaturile unor persoane desinteresate care au o acțiune reală
asupra Opiniei Publice .-

Din nenorocire nu am fost ascultat și astăzi suferim
cu toții de această izolare a Majestații Voastre .-

Am atras Majestații Voastre Atențiunea asupra ne-
mulțumirilor ce sunt în țară pe care nu vi le aduce la cu-
noștință și care nu au mijlocul să se manifesteze cât pe cale

subversivă azi inveninate prin cele ce se petrece prin propa-
gandă străină .--

Pentru Tron și pentru Tară este vremea ca Majesta-
tea Voastră să facă o reacțiune puternică în opinia publică
aducând la cârma un Guvern de solidaritatea națională care să
inspire încredere care să aibă prestigiul necesar pentru a
domina o situație internă și externă periculoasă .--

Sunt al Majestaței Voastre prea supus

chisului ei .--

Polonia .--

cașpa Opinel publice .--

cu toți de această înălțime a Majestații Voastre .--

am așteptat Majestații Voastre atențioasă și cu

impunător de mult în viața pe care nu vi le putea la cu-

PRESEDINTIA CONSILIULUI DE MINISTRI
-Serviciul Special de Informații-

No. 2040/C.C.E.

din Martie 1944.

00468

Către
MINISTERUL AFACERILOR STRAINE

Am onoarea a înainta alăturat, copie după memoriul întocmit de Tibor Eckardt, leader-ul opoziționist maghiar aflat în Statele Unite.

Lucrarea a fost trimisă de scurt timp guvernului maghiar.

O apreciem a fi cu deosebire de interesantă întrucât cuprinde toate intențiunile maghiare în materie de politică externă, văzute cu perspectiva pe care o dă situația de refugiat a lui T.Eckardt.

Se pare că, guvernul german și-ar fi procurat o copie.

SEFUL SERV.SPECIAL DE INFORMATII
DIRECTOR GENERAL

2-113 Crut

N O T A

Supra memoriului înaintat Primului-Ministru Kállay de către partidul Independent al Micilor Agrarieni.

1. Intocmit la data de 31 Iulie 1943, imediat după demisia forțată a Ducelui Mussolini, memoriul tinde să arate erorile politice care a dus Ungaria în războiul actual, preconizând nevoia unei noi orientări a politicii externe.

Astfel, după ce face un istoric al evenimentelor, memoriul analizează poziția Ungariei în pactul tripartit, ajungând la concluzia că ea nu era obligată să intre în războiu, aceasta făcându-se numai datorită greșelilor bărbatilor de stat unguri și presiunii germane.

2. Din această constatare, memoriul trage concluzia că:

- Situația de beligerantă a Ungariei poate înceta ori-când, fără a putea fi bănuită de călcarea pactului sau infidelitate față de aliații declarați și că

- Din punct de vedere politic, Ungaria este obligată a se retrage din acest războiu, participarea ei fiind în contradicție cu trecutul și cu interesele vitale ale ungurimei.

Se menționează că Ungaria a aderat la pactul tripartit numai datorită "prieteniei tradiționale" cu Italia, astfel că ieșirea acesteia oferă o bază juridică "nu numai pentru retragerea Ungariei din războiu, dar și pentru refacea politicii greșite de până aci".

000
3. Trecând apoi la propuneri concrete, memoria prezentează :

- Necesitatea imperativă a recăştigării neutralităţii şi
- Indreptarea spre o politică curagioasă de legitimă apărare.

4. Ca măsuri concrete, aceste deziderate ar cere :

a. Înţelegere cu Sârbii în care scop este necesar :

- Pedepsirea vinovaţilor de atrocităţile din Bacica;
- Intoarcerea la bazele principiale ale pactului de amicitie eternă ungaro-iugoslav;
- Litigiul teritorial să fie supus unui for internaţional, acceptându-se hotărîrea aceluia, iar până atunci, o înţelegere tranzitorie şi o lege a naţionalităţilor.

b. Înţelegere cu Croaţii pe baza următoarelor principii:

- Rezervă în privinţa relaţiilor dintre Sârbi şi Croaţi;
- Revenirea Croaţiei la Coroana Sfântului Ştefan, cu recunoaşterea vieţii de stat complet independente a Croaţiei şi paritate faţă de Ungaria.

c. Înţelegere cu Slovaci:

- Fie o autonomie similară celei acordate Croaţiei în 1868;
- Fie o uniune după modelul uniunii paritare austro-ungare.

d. Autonomia Ardealului, întocmindu-se din vreme un plan, faţă de care politica pan-română să nu poată opune un altul mai documentat din punct de vedere istoric, mai

drept din punct de vedere al naționalităților și mai echilibrat.

Redactarea acestui plan este apreciată ca urgentă "întrucât s'ar putea creea eventualitatea ocupării Ardealului cu forțe militare".

e. Autonomia Ucrainei Subcarpatice, conform planului întocmit și înaintat Parlamentului sub guvernul Teleky.

f. Înlăturarea tuturor germanofililor din viața publică a Ungariei.

g. Declararea Ungariei de nebeligerantă.

5. Analizând poziția Ungariei în Europa centrală, memoriul menționează riscul ieșirii din războiu, pentru a cărei diminuare se preconizează :

- Neutralizarea așa zisei Coloana V-a;
- Restabilirea legalității constituționale;
- O armată puternică;
- Rezolvarea în linii mari a problemei naționalităților.

6. În ce privește situația militară, memoriul apreciază că Ungaria ar putea deveni teatru de războiu, printr-o intervenție a armatelor anglo-americane prin Balcani sau pe calea aerului.

În această ipoteză, nu se vorbește deloc de o eventuală rezistență a armatei ungare, ci din contră se prevede rezistența armatei ungare față de Germani, însă numai "cu o parte din forțe", restul colaborând cu aliații în Balcani "după ce mai întâi ar fi luat în stăpânire Ardealul de Sud".

Se accentuează chiar, că în orice eventualitate "este de preferat o încăierare cu trupele germane, în locul unei lupte cu Anglo-Saxonii".

Se mai face aprecierea că "armata ungară de un milion, chiar cu armament încă insuficient", alături de Turcia, poate deveni o însemnată forță militară în întregul bazinul dunărean și în peninsula balcanică.

7. Alte constatări interesante ce rees din memoriu :

a. Memoriul nu uită să vorbească de "rolul Ungariei de menținătoare și organizatoare a ordinei", fiind străbătut de cunoscutul orgoliu maghiar.

În acest sens, se apreciază că Ungaria a fost "ciopârțită" la Trianon nu pentru că era un stat polinațional, ci "în calitate de satelită și exponentă a imperialismului german", deși se recunoaște că era "o țară mănătată de ambiții oportuniste și iluzii grand-eloquente".

Deasemenea se apreciază că numai din cauza grelei moșteniri lăsate de predecesori, Teleky nu a reușit să împiedece ocuparea militară a Slovaciei de către Germani și arbitrajul dela Viena care a rupt în două Ardealul.

b. Ca aprecieri asupra politicei interne ungare scoase în evidență de memoriu, menționăm următoarele :

- Eroarea de a nu fi realizat reforma agrară, provocând astfel întinderea proletariatului agricol "într-o măsură fără pereche în Europa";

- Lipsa de înțelegere față de nevoile culturale ale naționalităților și în primul rând ale "harnicului popor român";

- Progromurile din Bacica împotriva Sârbilor;

- Atrocitățile contra Evreilor în taberile de muncă.

Domnului General Cantacuzino
București

Domnule General,

Am fost pus în posesia acestei note informative, pe care găsesc de datorie mea să v-o comunic și a cărei copie o alătur. Este o nespuseă mândrie pentru noi, că șeful nostru, chiar de organul cari totdeauna caută să ne micșoreze, este atât de strălucit omagiat.

Să ne trăiești, Dle General împreună cu iubitul nostru Căpitănu
Trăiască Legiunea

Graiova la 5 Iunie 1936.

Ajutor de șef al jud. Dolj
(ss) Dr. Ion Trifan

LEGIUNEA JANDARMI

DOLJ

către

Prefectura jud. Dolj

Notiță informativă

Nr. 124 din 22 Mai 1936

Sumat

Referitor la
desvelirea crucei
ridicate în amintirea
Serg. Cavalerist
Gh. Donici, ce a avut
loc, la Lăcuța-Dolj,
în ziua de 21 Mai
a.c.
Printre cuvântă-
rile ținute s'a
remarcat a Dlui.
General Cantacuzino-
Grănicerul.

Raportăm că eri 21 Mai 1936 la Lăcuța-Dolj a
avut loc desvelirea unei cruce ridicate în amintirea
eroului Sergent Gh. Donici de 68 ani, luptător cavaleri-
st, voluntar în cunoscuta garză dela Robănești.

Au participat D-nii: General Rosetti, Cantacuzino-
Grănicerul, Rasovicianu Comandantul Corpului Teritorial,
Colonel Veleanu cu o delegație din partea Reg. 9 Roșiori
Robănești, Regimentul I Călărași cu toți ofițerii,
Colonel Sturza, Suțu și alți membri ai familiei eroului
dispărut.

Au participat toate școlile din comunele vecine,
pre-militarii, aproximativ 2000 persoane.

Un sobor format din 10 preoți a oficiat slujba
religioasă. Un avion, venit dela București, a lansat pe
ste cruce o splendidă jerbă de flori, după care a făcut
o serie de acrobații nimitoare.

Garnizoana Graiova a trimis un escadron călare cu
trompeți pentru paradă. După oficierea slujbei s'a des-
velit crucea frumos lucrată și care are o înălțime de
3 m. S'au depus numeroase corcane și buchete de flori.
Seria cuvântărilor a fost începută de Dl. Gen. Rosetti,
care omagiază pe erou. Aduce mulțumiri inițiatorilor și
laudă pe autorul crucei sculptate. Face frumoase îndea-
nuri pentru tineret.

Urmează la cuvânt Dl. Suțu, membru al familiei
Donici, apoi în ordine D-nii: Colonel Veleanu în nume-
le Reg. 9 Roșiori, Colonel Viigoreanu în numele Reg. I
Călărași, General Cantacuzino, Rasovicianu și Migu Pop
proprietarul moșiei Lăcuța.

Dl. General Cantacuzino-Grănicerul, a spus între
altele că fapta boerului moldovan Donici, a întrecut
orice culme. A fost nebunia patriotismului, nebunia omu-
lui, nebunia sângelui, căci nebunie este să te arunci
năprasnic în luptă și să lupți contra fierului.

Sacrificiul boerului moldovan, mort aci în Oltenia,
trebuie să fie imitat de toți cei de azi, atunci când va
suna goarna la hotare.

Face apel la tineret să-și oțelească sufletele și
să se aplece din exemplul acestui erou de 68 ani.

De remarcat este că în cuvântarea D-sale nu a fă-
cut absolut nici o aluzie în legătură cu programul po-
litic pe care îl reprezintă gruparea "Totul pentru Tar-
ză" a cărei conducător este.

Tărani din mulțime, care l-au avut pe Dl. General
de comandant, în războiu se uitau cu admirație la D-sa
și-și exprimau în mod deosebit satisfacția de a-l fi
revăzut.

Unul dintre ei mi-a afirmat textual: "Tot așa ne
vorbea și ne ducea la luptă Dl. General, și numai în
fruntea noastră era la Porcești".

După cuvântare a urmat defilarea în fața crucii.
Au defilat: grupul de 14 inși veterani dela 1877, acle-
mați de mulțime. Bieții bătrâni cu piapturile pline de

*Dragă Custachie
Tu ești Dom Colonel ?
Șurdu ?
Fata capă pe care
t-au promis-o t'he
'care t-o trimis cu
ambalajul meu de
fotă bun.
Gen. Cantacuzino*

de decorații se sileau să țină cadenta. Au urmat
ofițerii din garnizoana Craiova, premilitarii și
excadronul calare.

După serbare, care a luat sfârșit la ora 16,
asistența s'a îndreptat spre Craiova, iar locuitorii
au rămas la pomenirea morților pentru care s'au
adus multe pomeni.

Legiunea de Jandarmi-Dolj

Major,

(ss) Istrate Gheorghe

Conform cu originalul

General *Stancu*

00474

S I R S .

Oând vin evenimente cari pun în pericol existența Tărei noastre, nu pot să nu vă trimit părerea mea .-

În Consiliul Coroanei, care a avut loc astăzi, știu că s'a discutat dacă pentru a se evita un război cu Rusia nu trebuie să le cedăm Basarabia și o mare parte din Bucovina. Nu știu ce hotărâre s'a luat dar sint că trebuie să vă dau și părerea mea .-

Soluția de a ceda amenințările rusești, pentru a evita un război, care ar putea să ne fie defavorabil, ar avea rezultate ușor de prevăzut :

1) Având în vedere reaua credință a Rusilor, nu cred că ei s'ar opri la cererile făcute astăzi printr'un ultimatum. Vor continua ca și în provinciile baltice, profitând de demobilizarea armatei, în urma cedării făcute să ceară ocuparea cel puțin unei părți a Moldovei și unor baze din Dobrogea ca siguranță contra unui eventual conflict cu România.

2) Demoralizarea completă a Tărei și a Armatei care este gata de luptă și care cedează o mare parte a teritoriului național numai în urma unei amenințări .-

3) S'a pus chestia cum Germania ar privi o ocupare rusească a Basarabiei și a Bucovinei .

Pentru mine este evident că evitarea unui război în acest moment în România i-ar conveni, dacă i se asigură exportul petrolului și alimentelor ce'i sunt necesare. Dar dacă i se declară categoric că ne vom apăra și la nevoie vom distruge exploatarea noastră petrolifera ca să nu cădă în mâinile vrășmașului, mai poate rămâne Germania impasibilă la un atare război ?

Riscurile sunt atât de mari și într'un caz și într'altul, dar în situația apărării teritoriului nostru situația este remediabilă, cel puțin mai târziu .-

În 1877 România mișcă a mobilizat armata în contra Rusiei care compuse cu armatele sale o mare parte din Tara și cerea cedarea a unei părți din Basarabia, numai prin Congresul de la Berlin și în schimbul Dobrogei Rusii au putut 'o lua .-

În soluția cedării, Tara va fi bolșevizată și orice energie devine pe viitor imposibilă .

Revendicările maghiare și bulgare nu ne vom mai putea opune. România Mare distrusă din lăpitate va face ca situația Majestății Voastre să devină foarte gravă și orice solidarizare a tuturor românilor cu o hotărâre de o atare natură devine imposibilă.

General Cantacuzino
Str. Imprimeriei 3
telefon 3.05.54
Sunt complet surd din cauza
Otitei, deci să nu-mi telefonez.

București 20 Februarie 1935

00175

Dragă Costachie,

Ea nunta ta de argint, la care a fost Zetta și Iancu Manu, Zetta nu t-ă putut vorbi, dar, ai spus tu lui Iancu, că, dacă nu mă mai vezi, cauza este că, Garda de Fier, s'a dat de partea Lupeaschi, dovadă raporturile între Corneliu și Cernăianca.

Asta n'ocrezi nici tu, pentru că ști prea bine că, unde este Generalul Cantacuzino, este lucru curat.

Mai ști iarăși prea bine că nu sunt un prost care se lasă informat greșit, or să mă păcălească, pentru că ~~scot cer~~ totu', atunci când este vorba de onorarea mea.

Îți aduci aminte că la conservatori, îți dădeam dreptate, că știam că Grigore Filipescu este o perfectă canalie, că am crezut să-l pot converti și când am văzut că nu pot, te am urmat și am plecat.

Așa dar, cea ce ai spus lui Iancu Manu, este un pretext, o scuza a ta că nu mă mai vezi, pentru că îți pare rău că nu mă mai vezi !

Adevărul este că Irena, Sfânta Irena, este liberală Ducistă, că îi este frică pentru ea, pentru tine și pentru dragălașa voastră familie. Hotărât, zic că are dreptate, în familia ei și pe urmă eu, și, sunt cel din urmă care să insiste și să producă desbinare între voi.

Poate marele maestru ce se cheamă "Timpul", vr'o dată și n'ainte să mor, 'm va da dreptate, dar, până atunci, lumea nu înțelege absolut nimica : iegii fratele meu, ai fost apărătorul meu și martorul meu dupe proces, ar fi bine să înceteze această stare, în fond false. Cum ? ai apărut un pezevenghiu ? ! Să ne vedem, deci, din când în când (așa cum a fost, spre pildă, când ne am întâlnit în tren) fără însă să faci politică cu noi, nici măcar să fi simpatizant, dar, hotărât și cel puțin, neutru pentru Garda de Fier și în relații cu bătrânul tău frate. Merg până la sacrificiu că nu am să te mai iau ca martor. Ce mai vrei ? !

Irena este prea deșteaptă ca să nu înțeleagă și să nu convie, că suntem cu toți ridicoli. Bine, bine, să n'o văd pe ea, pentru că așa vrea, dar, pe tine, fostule meu apărător ?? !

Acuma să-ți explic : Chestia cu Lupeasca este calul de bătaie al sobolanilor, ca să ne compromită.

Corneliu este de o corectitudine, de o cinste și de o consecvență, care îi face onoare, plus că este un cap, un mistic și un "ce", care, cu o plăcere, să-î zicem sadică, se sacrifică pe altarul Patriei Naționaliste. De 12 ani, om tânăr, nu se duce nicăieri, la nici-o petrecere, se țărăie în miserie și boală pe toate cimenturile tuturor închisorilor, și, nu are altă țintă de cât binele țării și mândria personală. Este singurul nostru om politic care nu s'a tocmit nici în țară nici în străinătate și care nu s'a plecat nimănua, nici Regelui !

Eu, dragă Costachie, sunt ce sunt, 'm cunoști și măselele din gură, pe care nu le mai am.

Fă te rog apropierea între Corneliu și mine și vei înțelege, lăsând la o parte Chestia de etate sau de nume, de ce suntem împreună și de ce sunt și rămân cu Corneliu în Garda de Fier.

Chestia Lupeaschi, calul de bătaie, al liberalilor-jidani, inventată ca să ne compromită, își vorește dintr'o întâmplare pe care o speculează inamici Neamului.

Înainte de a sta în strada Ferdinand pe la Obor, Corneliu a stat, vecin, în "Isvor", (într-o stradă mică) poartă în poartă cu un Domn Cernăianu. Azi un salut, mâine încă unul, au făcut cunoștință de bună ziua. Când a plecat Corneliu de la mine în noaptea furtunoasă cu crimele și vandalisme disolvărei, (eu stau lângă Isvor) brăcat ca o fieră sălbatecă de poliția liberală, proscris și condamnat la moarte, ne mai având unde merge, pași 'l au dus în vechiul său cartier și la nemerit și la Dl. Cernăianu, căruia i-a cerut hospitalitate. Doamna, chemată, a început să urle : "Cine te-a trimis aci ?" "Vrei să mă nenorocești ?" "Cine te-a trimis !?" "Ști că sunt rudă cu Dna. Lupeșcu !? (Duduia) ! ! ! ? ? ? . Corneliu rămas cu gura căscată, spune : "Nu știam de ce mă ierțați. Mă duc." "Nu ! să nu te duci că te vede poliția, ai stai aci și eu trimit de îndată la Sinaia cu o mașină să ne dea instrucțiuni". Dupe câte-va ore instrucțiunile au fost, să plece, și, Corneliu împreună cu un legionar cu care era, nu a mai așteptat să fie dați afară, ci, au șters-o repede, de teamă ca Cernăianca să nu asmuță poliția la esirea lor.

La Crăciuneasca (acea de la proces) a stat mai multe zile așa că se face confuzie între Cernăianca și Crăciuneasca, confuzie pe care o speculează șobolani liberali inamici noștri de moarte.

"Iată la ce se rezumă subvenția pe care o primim de la Jidancă, și, să ști, dragă Costachie, că nu primim subvenție de la nimeni nici din țară nici din străinătate și că suntem absolut nepătați, săraci, dar, curați.

Acuma, dragă Costachie, acuma că iești informat și bine informat nu numai că nu trebuie să crezi balivernele liberale, dar, să desmînți categoric și să le spui că Corneliu Codreanu și Generalul Cantacuzino sunt incapabili să facă o porcărie.

Profită de ocazia că sunt în pat bolnav de o lună de "Otită " și că x sufăr de mi-a eșit ochii, ca să vii să mă vezi pentru cinci minute. Vom relua, ast-fel, relațiunile diplomatice întrerupte și în urmă vei veni din când în când.

Să nu aibe grije Irena, la voi nu viu de cât chiebat și dacă n'o rog, ea trebuie să știe că sunt bine crescut și că îi stau la dispoziție.

Cu dragoste și invariabil al tău.

General Cantacuzino

Cl. Cantacuzino

General Cantacuzino

3 Hr. Imprimeriei 3

telefon 3.05.54. -

Sunt Complet Surd din
Cauza Otitei, deci să nu-mi
telefoniez. -

Pucuresti 20 Februarie 1935.

Dragi Costache. - 00176

La nuntă ta de argint, la care a fost

Felța și Tanu Manu, Felța nu l-a putut vorbi, dar,

ai spus tu lui Tanu, că, dacă nu mă mai vezi, cauza este
că, Garda de Fier, s'a dat de partea Lupiachei, dorând rapor-
turile între Corneliu și Cernaianca. -

Asta n'ocrezi nici tu, pentru că ști prea bine că, unde este Gene-
ralul Cantacuzino, este lucru curat. -

Mai ști iarăși prea bine că nu sunt un prost care se lasă în for-
mat gresit, or să mă pascălesca, pentru că scotocesc totul, atunci
când este vorba de onoarea mea. -

Și aduci aminte că la conservatori, îți dadeam dreptate, că
știam că Grigore Filipescu este o perfectă canalie, că am crezut
să-l pot converti și când am văzut că nu pot, te am urmat și
am plecat. -

Aho, dar, ceea ce ai spus lui Tanu Manu, este un pretext, o scuză
a ta că nu mă mai vezi, pentru că îți pare rău că nu mă mai
vezi!

Adică! este că Irena, Sânta Irena, este liberală, Decista, că îi
este frică pentru ea, pentru tine și pentru dragălașa Voastră
familie. Holată! zice că are dreptate; anti-purista și îi pe urma-
eu, și, sunt cel din urmă care să insiste și să producă desbi-
nare între voi. -

Poate marele maestru ce se cheamă "Timpul", n'o dă și
n'ainte să mor, mi va da dreptate, dar, până atunci, lumea
nu înțelege absolut nimic. Țești fratele meu, ai fost apăra-
torul meu și mentorul meu depe proces, ar fi bine să în-
cepe această stare, în fond false. Cum? ai apărut un
peșterenghiu?! Să ne vedem, deci, din când în când (asa
cum a fost, spre pildă, când ne am întâlnit în tren) fără
însă să faci politica cu noi, niii maiar să fi simpatizant,
dar, holată! și cel puțin, neutru pentru Garda de Fier și
în relații cu bătrânul tău fiate. - Nerg până la sacri-
ficiu că nu am să te mai iau ca mentor. Ce mai vezi?! -

Irena este prea destăpăta ta să nu înțeleagă și să nu con-
vie, că suntem cu toți ridicoli. Dină, bine, să n'o vad pe
ea, pentru că așa vrea, dar, pe tine, fostul meu apărător?!!
Acuma să-ți explic: Chestia cu Lupachea este calul de
bătăie al Sololăvici, ca să ne compromită. -

Corneliu este de o corectitudine, de o cinste și de o

Consecuenta, care îi face onoare, plus ca este un caș, un
mistic și un "ce", care, cu o plăcere, să-i zecem jadian, și
sacrifică pe altarul Patriei. Nationaliste. De 12 ani, om tânăr,
nu se duce nicăieri, la mii-o petrecere, se țarăie în mizerie și
boala pe toate cimenturile titlurilor închisorilor, și nu are
altă lîntă de cît binele țării și mândria personală. Este sin-
gural nostru om politic, care nu s'a toarnit nici în țară nici
în străinătate și care nu s'a plecat nimănui, nici Regelui! -
Eu, dragă Costache, sunt ce sunt, în cunoști și mă știai din
gură, pe care nu le mai am. -

Te rog apropierea între Corneliu și mine și vei înțelege,
căci eu la o parte chestia de etate sau de nume, de ce
suntem împreună și de ce sunt și rămân cu Corne-
liu în garda de fier. -

Chestia Lupiarschi, cazul de batăie, al liberalilor-țidani,
inventată ca să ne compromită, isvorește dintr-o întâmplare
pe care o speculează inamicii Neamului. -

Înainte de a sta în Strada Ferdinand pe la Obor, Cor-
neliu a stat, veșnic, în "Tsvor", (într-o stradă mică) poartă în
poartă cu un domn Cernaianu. Și și un salub, măne și că
unul, au făcut cunoștință de buna ziua. Când a plecat
Corneliu de la mine în noaptea furtunoasă cu crimele și
vandalismele disolvării, (cu stea lângă Tsvor) trecut la o
fiară talbatare de politică liberală, proșuris și condamnat
la moarte, ne mai avînd unde merge, pasi l'a dat
în vechiul sau cartier și a nimerit și la D. Cerna-
ianu, căruia i-a cerut hospitalitate. Doamna, chemată,
a început să urle: "Cine te-a trimis aci?!", "Vrei să mă
nenorocesci?!", "Cine te-a trimis!?", și că sunt rudă cu
D. Lupiarschi? (Dudușă) !!!???. Corneliu rămas cu gura
cască, spune: "Nu știu Doamna. Va rog să mă iertați.
Mă duc." "Nu! să nu te duci că te vede politica, să stai
aci și eu trimis de îndată la Finia cu o mașină și
ne dea instrucțiuni." După câte-va ore instrucțiunile
au fost, și plece, și, Corneliu împreună cu un le-
gionar cu care era, nu a mai așteptat să fie dat
afară, ci, au stăruit repede, de teamă ca Cernaianu să
nu asuma politica la esirea lor. -

La Crăciunescu (acea de la proas) a stat mai mult zile
asa ca se face confuzie între Cernaianu și Crăciunescu,
confuzie pe care o speculează tobolarii liberali inamici
noștri de moarte. -

Sata la ce se rezuma subventia pe care o primim de la
fidanta, si, sa sti, draga Costache, ca nu primim subven-
tie de la nimeni nici din tara nici din strainatate, si ca
fuculem absolut nepatati, sa zici, dar, curati. -
Acuma, draga Costache, acuma ca iesti informat si bine
informat nu numai ca nu trebuie sa crezi balivernele liberale,
dar, si desminiti categoric si sa le spui ca Corneliu Codre-
nu si Generalul Cantacuzescu sunt incapabili sa faca
o porcarie. -

Profita de ocazia ca sunt in pat bolnav de o luna de
"Vita" si ca sufăr de mi-a esit ochii, ca sa vi ta ma
Vezi pentru cinci minute. Vom relua, ast-fel, relatiunile
diplomatice intruapte si in urma voi veni din cand in
cand. -

Sa nu aibe Grije Trene, la voi nu mi de cat chie-
mat si daca n-o rog, ca trebuie sa stie ca sunt bine
crescut si mi stau la dispozitie. -

Cu dragoste si invariabil al tau. -

General Cantacuzescu

00478

U.S.A.S.

Ion Sturdza

February 18 1946

1 STR. CARAGEA VODĂ
BUCUREȘTI III
RUMANIA

47815

The Whitehead Stamping Co.
1667 Lafayette Blvd.

I would be grateful to obtain
litterature about your standard punching
tools, as advertised for in "STEEL", Nov.
1945 issue.

It is probable that with the return
of normal trade conditions the rumanian
market will be open for machine parts
previously delivered by the german in-
dustry.

Yours sincerely,

Ion Sturdza

f

679

1 STR. CARAGEA VODĂ
BUCUREȘTI III

1072
1074

The Whitehead Stamping Co.
1667 Lafayette Blvd.

18 Febr. 946

479/515

The Whitehead Stamping Co.
1667 Blvd. Lafayette.

Aș fi recunoscător să obțin catalogul D-Voastră
cu privire la uneltele perforatoare, standard precum
sunt anunțate în "Steel" din Noembrie 1945.

Este probabil că odată cu revenirea la condițiuni
normale de comerț, piața românească va fi deschisă pentru
piese de mașini furnizate înainte de industria germană.

Al D-Voastră

Ion Sturdza

[Handwritten signature]

~~00179~~

480.

Domnule M

MANCHESTER GUARDIAN NU ESTE DE ACORD CU ATITUDINEA D-LUI BEVIN
FATA DE UNGARIA

Manchester Guardian se ocupă, într'un interesant articol, de Ungaria. Subliniază o parte a cuvântării D-lui Bevin - "în Statele balcanice un regim dictatorial este schimbat prin altul" - și nu socotește bine că Dl. Bevin generalizând, încadrează aici și Ungaria.

În Ungaria, scrie ziarul, în actualul guvern sunt reprezentate toate partidele. Guvernul este format din trei comuniști, trei social-democrați, trei mici agrarieni, doi țărăniști, un reprezentant al partidului democratic cetățenesc și doi generali. La conducerea țării au un cuvânt hotărâtor și cele șasezeci și trei de sindicate. Este evident deci că nicio fracțiune nu este înăbușită. Sigur partidul democratic cetățenesc se simte datorită importanței sale, oarecum nebăgat în seamă. Într'adevăr, ar fi corect dacă alegerile ar putea fi cu totul libere și ar asigura pentru fiecare partid locul corespunzător.

La sfârșit, ocupându-se de personalitățile în afară de partide, ziarul scrie: "Nu ne vine să credem că majoritatea Ungurilor ar vrea să sprijinească crucile cu săgeți, pe șvabi sau acele elemente periculoase, care au adus odată țara la dezastru".

(NTI)

Kossuth Népl 28 August 1945

110
Manchester Guardian nu este de acord cu 81
atitudinea S. Bevin față de Ungaria

Manchester Guardian se ocupă, într-un interesant
articol de Ungaria. Subliniază o parte a
cu o utăria S. Bevin - „în statele Balcanice un
regim dictatorial este echivalent prin altul” - și
nu uitați bine că S. Bevin generalizează
incadrarea aici în Ungaria.

În Ungaria - scrie primul - în actualul guvern
sunt reprezentate toate partidele. Guvernul este
format din ^{trei} doi comunisti, trei socialdemocrați,
3 trei mici agrari, și doi țărăniști un reprezentant
al partidului democratic cetățenesc și doi generali.
În conducerea țării au un cuvânt hotărâtor și
cele șasezeci și trei de sindicate. Este evident
deci că nici o facțiune nu este izbită.

Șigur partidul democratic cetățenesc nu are
datorită importanței sale, sarcina neobișnuită în hand.

Întreabă ar fi corect dacă alegerile ar
putea fi cu totul libere și ar angaja pentru
fiecare partid locul corespunzător.

La sfârșit ocupându-se de personalități
în afara de partide primul scrie: „Nu ne vine ră
credem că majoritatea ungurilor, ar vrea să

Kossuth Népe 28 August 1945

002

Manchester Guardian nu este de acord ⁰⁰² ~~182~~
punctul de vedere al St. Bevin în problema
ungarici.

Manchester Guardian se ocupă într-un interesant
articol de Ungaria. Subliniind cea parte a
Cuvântării St. Bevin în care apărui că „în statele
balcanice un regim dictatorial a fost schimbat prin
altul” prezintă rău faptul că generalul János
St. Bevin a înlocuit aici în Ungaria.

În Ungaria - scrie iarăși - guvernul actual este
format în proporție egală din reprezentanți tătari
păstoriști.

sprijinească crucea cu safeti, pe soarti sau acele
elemente periculoase care au adus odata
tara la dizastm. (M.T.)

2

Demeter János : A nemzetiségi kérdés a Dunavölgyben és a
Egyetemesben (Problema naționalităților în valea Dunării
și în lumea sovietică)

În editura Comunității Naționale Maghiare (Magyar népi
Egylet) & din Cluj a apărut în prima jumătate a
acestui an o broșură de 55 pagini scrisă de Dr. Demeter
despre problema naționalităților în valea
Dunării în lumea sovietică. Autorul este Dr. Ioan
Demeter este un publicist magiar din Transilvania
care fost redactor al ziarului "Keleti Újság",
cunoscut înaintea lui 1940 ca unul din agenții
delegizați ai sovietismului maghiar iar după
arbitrajul de la Viena ca un mare dușman
a tot ce era românesc & în Transilvania
de nord. Astăzi trăind tot la Cluj este unul
din intelectualii frontali ai Comunității maghiare
din Transilvania și candidatul acestor pentru
o catedră la Facultatea de drept al Universității
Maghiare -.

~~Înțelegând prințesa~~
~~Prințesa începe~~ & ~~kegete~~ prin ~~lumea~~ ~~primă~~ ~~teorii~~
~~Broșura începe~~ prin a arăta starea ~~situatiei~~ ~~naționalităților~~
a naționalităților din

Orind problema naționalităților prin prima-teorii
socialiste autorul în facește principalele probleme între
doi poli - situația cea mai proastă a
naționalităților -

00185

CINEMA-4

13 Febr. 1946

00486

Dragă D-le Dozi

Situația specială creată de dispariția Germaniei de pe piață va permite, atunci când comerțul nostru extern va reîncepe, să importăm din Olanda anumite produse pe care schimbul nu le permitea până acum.

Fiind expert în tehnica emailajului fierului m'am gândit să intru în legătură cu "Ferro-Enameling Co." pentru a obține reprezentanța sau orice altă formă de colaborare pentru a extinde în România piața de desfacere a firmei.

Solicit din partea bună voinței D-Voastră promisiunea să indic numele D-Voastră pentru o eventuală referință pe care casa din Rotterdam ar putea eventual să mi-o ceară.

Al D-Voastră

In Sturdza

Ing.chimist.

13 Febr. 1946

00487

Dragă D-le Dozi

Situația specială creată de dispariția Germaniei de pe piață va permite, atunci când comerțul nostru extern va reîncepe, să importăm din Olanda anumite produse pe care schimbul nu le permitea până acum.

Fiind expert în tehnica emailajului fierului m'am gândit să intru în legătură cu "Ferro-Enameling Co." pentru a obține reprezentanța sau orice altă formă de colaborare pentru a extinde în România piața de desfacere a firmei.

Solicît din partea bună voinței D-Voastră promisiunea să indic numele D-Voastră pentru o eventuală referință pe care casa din Rotterdam ar putea eventual să mi-o ceară.

Al D-Voastră

In Sturdza

Ing. chimist.

00485

D-lui

Carol Dozi

Consul General al Olandei

D-lui
Carol Dozi
Consul General al Olandei

488
525

13 Fevrier 1946

489

Cher Monsieur Dozi

La situation spéciale créée par la disparition de l'Allemagne du marché permettra, le jour où notre commerce extérieur sera ouvert, d'importer de Hollande certains produits que le change a prohibé jusqu'ici.

Étant expert dans la technique de l'émaillage du fer, j'ai pensé entrer en liaison avec la "Ferro-Enameling Co", afin d'obtenir la représentation ou toute autre forme de collaboration pour étendre en Roumanie le débouché de cette maison.

Je sollicite de votre amabilité la permission d'indiquer votre nom pour une éventuelle référence que la maison de Rotterdam désirera probablement avoir.

Très sincèrement à vous

Ion Sturdza

Ion Sturdza
ingenieur chimiste

00490

Mr. Charles Dozi
Consul General des Pays Bas

1 STR. CARAGEA VODĂ
BUCUREȘTI III

Apr.5. 946

00491

Scumpă dragă Mary

Te-ai mutat la țară ? Cum te simți acolo ? Sper că cei pe care îi iubești te înconjoară cu căldura lor, în acea minunată grădină care se numește Anglia. Ne gândim atât de des la d-ta și la greutatea pe care trebuie să le ai cu șoldul. În zilele noastre unii cred că e o rușine să ajuti sufletele, ei preferă să ajute mașini și prin aceasta pierd orice umanitate. Ai primit a doua mea scrisoare ? Fiecare săptămână e scurtă și trece, pe când fiecare clipă e grea și parcă nu se isprăvește.

Fiecare lucru este greu în zilele noastre cu toate că pentru unele lucruri cred că o ducem mult mai bine decât alții. Când eram mică și plângeam pentru ceva, mi se spunea: "gândește-te cât de nenorociți sunt alții !" ceea ce îmi mărea durerea. Nu înțeleg cum nenorocirea, fie și a unui dușman, poate deveni o consolare.

Sandra este la Bran. A fost foarte bolnavă și e tare slăbită. Aș vrea s'o văd; e atât de dulce.

Acum 2 săptămâni am căzut și am avut o coastă probabil plesnită. Până când am știut ce am, eram destul de necăjită și povesteam la toată lumea, ca un copil, ce rău am căzut. Când mi s'a spus că am o coastă fracturată, m'am simțit mai bine. Ciudate lucruri se petrec în mintea noastră, despre care noi nu știm nimic.

Ce face Mihai ? Ce are de gând să facă căci îmi

închipui că mutările sunt o dificultate pretutindeni și cer timp.

Bietul Stroe iubește muzica și ar dori să cânte. Scrie muzică dar nu știu dacă e bună sau nu. Părinții săi îl neglijează. Nu știu cum își dă examenele, ingineria e grozav de grea. El pare să trăiască într'un vis și din când în când lucrează câteva nopți la desenele sale. Nu cred că l-ai recunoaște, are o față prelungă acum. Doar după o cercetare foarte atentă pot să-mi dau seama că are tâmpilele tot atât de depărtate. Măinile, dacă ar fi puțin mai îngrijite ar fi frumoase. Numai e deloc atât de urât cum era ca copil. Sandra este aproape așa cum ai lăsat-o, cu excepția buclelor. Este f. nenorocită că pare atât de tânără și are sentimentul că este o insultă personală.

Colette a lucrat f. greu pentru părinții mei în toți anii aceștia. Îți trimite toată dragostea. Devine treptat surdă. Tatiana trăește majoritatea timpului cu părinții mei. A pierdut tot pământul și mama cu întreaga familie încearcă să-l recâștige.

Cu multă dragoste pentru voi amândoi, dela noi toți. Am dori atât de mult ca Anthony să poată veni !

Toată dragostea noastră pentru el

Pici.

Apr. 5. 1946

00.93

Scumpă dragă Mary

Te-ai mutat la țară ? Cum te simți acolo ? Sper că cei pe care îi iubesti te înconjoară cu căldura lor, în acea minunată grădină care se numește Anglia. Ne gândim atât de des la d-ta și la greutățile pe care trebuie să le ai cu șoldul. În zilele noastre unii cred că e o rușine să ajuți sufletele, ei preferă să ajute mașini și prin aceasta pierd orice umanitate. Ai primit a doua mea scrisoare ? Fiecare săptămână e scurtă și trece, pe când fiecare clipă e grea și parcă nu se isprăvește.

Fiecare lucru este greu în zilele noastre cu toate că pentru unele lucruri cred că o ducem mult mai bine decât alții. Când eram mică și plângeam pentru ceva, mi se spunea: "gândește-te cât de nenorociți sunt alții !" ceiace îmi mărea durerea. Nu înțeleg cum nenorocirea, fie și a unui dușman, poate deveni o consolare.

Sandra este la Bran. A fost foarte bolnavă și e tare slăbită. Aș vrea s'o văd; e atât de dulce.

Acum 2 săptămâni am căzut și am avut o coastă probabil plesnită. Până când am știut ce am, eram destul de necăjită și povesteam la toată lumea, ca un copil, ce rău am căzut. Când mi s'a spus că am o coastă fracturată, m'am simțit mai bine. Ciudate lucruri se petrec în mintea noastră, despre care noi nu știm nimic.

Ce face Mihai ? Ce are de gând să facă căci îmi

închipui că mutările sunt o dificultate pretutindeni
și cer timp.

Bietul Stroe iubește muzica și ar ⁰⁰ ~~dori~~ să
cânte. Serie muzică dar nu știu dacă e bună sau nu.
Părinții săi îl neglijează. Nu știu cum își dă exa-
menele, ingineria e grozav de grea. El pare să trăias-
că într'un vis și din când în când lucrează câteva
nopti la desenele sale. Nu cred că l-ai recunoaște,
are o față prelungă acum. Doar după o cercetare foar-
te atentă pot să-mi dau seama că are tâmpilele tot atât
de depărtate. Măinile, dacă ar fi puțin mai îngrijite
ar fi frumoase. Numai e deloc atât de urât cum era ca
copil. Sandra este aproape așa cum ai lăsat-o, cu ex-
cepția buclelor. Este f. nenorocită că pare atât de
tânără și are sentimentul că este o insultă personală.

Colette a lucrat f. greu pentru părinții mei
în toți anii aceștia. Îți trimite toată dragostea.
Devine treptat surdă. Tatiana trăește majoritatea
timpului cu părinții mei. A pierdut tot pământul și
mama cu întreaga familie încearcă să-l recâștige.

Cu multă dragoste pentru voi amândoi, dela noi
toți. Am dori atât de mult ca Anthony să poată veni !

Toată dragostea noastră pentru el

Pici.

00195

Dragă Mary,

Sotul lui Fof, Mihai Pop, pleacă la Londra
și sper că va putea să te vadă. Fof așteaptă din
zi în zi al treilea copil care va fi sper tot atât
de dulce ca ceilalți doi băieți.

Mă întreb dacă cealaltă scrisoare a mea n'a
fost trimisă la Nr.24 în loc de Nr.2.

Sper că-ți place la țară. Scrie-mi dacă poți.
Aveți vreo apă prin apropiere.

Cu mult drag

Pici

00196
Dragă Mary,

Soțul lui Fof, Mihai Pop, pleacă la Londra și sper că va putea să te vadă. Fof așteaptă din zi în zi al treilea copil care va fi sper tot atât de dulce ca ceilalți doi băieți.

Mă întreb dacă cealaltă scrisoare a mea n'a fost trimisă la Nr.24 în loc de Nr.2.

Sper că-ți place la țară. Scrie-mi dacă poți. Aveți vreo apă prin apropiere.

Cu mult drag

Pici

00197

Max Funk se găsește internat într'un lagăr
dela Focșani, sau se mai afla în Ianuarie 1946, prins
de Ruși.

Când a venit în România ultima dată, era repre-
zentant comercial.

A locuit multă vreme în Anglia, unde au fost cu-
noscute fiicele sale.

El cere să se intervină în favoarea sa căci
are o boală de rinichi și n'ar putea suporta prea
multă vreme internarea.

El cere să se ia informații sau să fie înștiin-
țați Britich ... Steel Comp. 47 Victoria Street.

Oswald Balfour

Lord Tropman

Nils Testup

Martin Tenkins.

00498

Max Funk se găsește internat într'un lagăr
dela Focșani, sau se mai afla în Ianuarie 1946, prins
de Ruși.

Când a venit în România ultima dată, era repre-
zentant comercial.

A locuit multă vreme în Anglia, unde au fost cu-
noscute fiicele sale.

El cere să se intervină în favoarea sa căci
are o boală de rinichi și n'ar putea suporta prea
multă vreme internarea.

El cere să se ia informații sau să fie înștiin-
țați British ... Steel Comp. 47, Victoria Street.

Oswald Balfour

Lord Troupman

Nils Testup

Martin Tenkins.

Lady Palairot

2 Eldon Road

London W 8

sau

Nells

Frome

Somerset.

00199

00500

Lady Palairot

2 Eldon Road

London W 8

sau

Nells

Frome

Somerset.

Dear Mary, Fof's husband, Mihai Pop, is going to London and I hope he will be able to see you. Fof is waiting from day to day for her third baby which, I hope, will be as sweet as the other two boys.

I wonder if my other letter ⁰⁰⁵ was ~~not~~ sent to 24 Eldon Road instead of No 2.

I do hope you are enjoying the country. Write

if you can to tell us about it. Is it near
the water anywhere?

Much, much love to all

Piti

April 5th 1946

Dear, very dear, Mary

Have you moved? ~~to~~ the country? How do you feel there? I do hope you have nice people you love round you to keep you warm, in that lovely garden called England. We so often think of you and of the difficulty you must have with your hip. Nowadays some people think it a shame to help souls; they prefer to help machines and they often lose all humanity doing it. Did you get my second letter? Every week is ~~an~~ short and they fly by, while every moment is heavy and never seems to end.

Everything is difficult nowadays, though I suppose that for some things we are much better off than others. When I was small and suffered for anything and cried, one used to tell me: "think how miserable others are!" which increased my pain. I cannot see how even a foe's misery can be a consolation.

Sandra is in Biau. She has been very ill and very badly weakened. I am longing to see her; she is so sweet.

A fortnight ago I fell and had a rib probably

With much love to you both and from us all, and much love to give him in love
Anthony
"for all."
"do"

exploded a little inside. Untill I knew what it was, I was rather miserable and told everybody, like a child, what a bad fall I had ~~made~~^{had}. When I was told my rib was broken, I was better. Very funny things ^{happen} in our minds that we do not know of.

How is Michael? What does he do or what does he intend doing, for, I suppose, moving is a difficult job everywhere and takes time.

Poor Shoe loves music and would like to play. He writes ~~the~~ ^{music} songs, but do not know if it is good or not. His parents have neglected him. I really do not know how he passes his exams ~~and~~, the engineering school is frightfully difficult. He seems to go about dreaming, and now and then spends a few nights over his drawings. I do not think you would know him, he has a long face now. Only on very careful examination can I see his temples are still wide apart. His hands, if they were a little better kept, would be his best feature. He is not at all as plain as a little boy. Sandra is nearly as you left her except for her plaits. She is very sad to look young, and seems to find it a personal offence.

Collette has been working frightfully hard for my parents all these years. She sends you her love. She is getting

et ne pourrait supporter
trop longtemps son emprison-
nement.

Il demande qu'on procure
des informations ou qu'on
procure :

British Iron Steel Comp.
47 Victoria Street

Oswald Balfour
Lord Trenchard
Nils Testrup
Martin Tuckers

Max Funk se trouve inter-
né au camp de Focșani,
où s'y trouvait encore en Jan-
vier 46, pris par les Russes.

Quand il est venu en Rou-
manie en dernier lieu, il
était représentant commer-
cial.

Il a habité longtemps l'An-
gletterre, où ont été élevés ses
filles.

Il demande qu'on inter-
viene en sa faveur car
il a une maladie de reins.

Lady Palairat

2 Eldon Road

London W 8

or

mells

Frome

Somerset

00505

N O T A

de documentele găsite la percheziția domiciliară ce s'a efectuat în ziua de 30 August 1947, la domiciliul lui C.R. Sturza din Str. Caragea Vodă Nr. 1.

1). O scrisoare a Generalului Cantacuzino din 20 Februarie 1935, adresată lui Costache (C.R. Sturza) în care este vorba de Corneliu Codreanu și Garda de Fier.

2). O notiță informativă trimisă de legionarul Dr. Ion Trifan, generalului Cantacuzino, în care este vorba și de colonelul Sturza.

3). Un document intitulat "Sire" din 26 Iunie 1940 și semnat de C.I.C. Brătianu, în care este vorba de Consiliul de Coroană la care s'a discutat dacă pentru a se evita un războiu cu Rusia nu trebuie să se cedeze Basarabia și o parte din Bucovina.

4). Un document intitulat "Sire", resemnat în care se atrage atențiunea Regelui de asasinatele comise asupra legionarilor de către autorități.

5). Un document intitulat "Excelența" nesemnat, din 28 Decembrie 1940, în care este vorba de revizionismul maghiar.

6). Un manifest intitulat "Frați din România Liberă" din 2 Noembrie 1941 emis la Cluj, semnat cu inițialele A.d.N., în care sete vorba de ororile la care erau supuși românii rămași sub ocupația ungară din Transilvania.

7). O schiță în proză în care se batjocorește miniștrii comunisti.

8). O adresă a Președ. Cons. de Miniștri S.S.I. semnată de Eugen Cristescu către Minist. Af. Străine cu anexa (memoriul întocmit de Tibor Eckardt, leaderul opoziționist maghiar aflat în Statele Unite) din Martie 1944. 1008

9). Un referat schema și notițe (pe trei coli) în legătură cu organizarea Secretariatului General al Presei din Ministerul Propagandei.

10). Șase file volante scrise de mână și intitulate "Presă în România Legionară".

11). Două hărți ale României cu însemnări în legătură cu evoluarea sborurilor aviației americane de bombardament din timpul războiului.

12). O mapă de hârtie cuprinzând 5 file ce reprezintă notițe referitoare la atitudinea D-lui Bevin față de Ungaria.

13). O mapă cuprinzând discursul lui Hitler și 11 broșuri engleze și franceze de propagandă.

14). O mapă intitulată "politice" cu decupări din ziare vechi, scrisori, adrese, și copii de pe unele articole politice din ziare vechi.

15). Un notes cu antetul "Ministerul Propagandei Naționale"-Cabinetul Secretarului General - cu 5 file, cuprinzând notițe referitoare la broșuri legionare cu caracter de propagandă, precum și notări ziaristice.

16). Un notes cu patru pagini scrise și care se referă la poziția Ungariei față de Ardeal.

17). Un caet cuprinzând Numele și telefoanele respective ale cunostintelor familiei C.R. Sturza.

18). O scrisoare semnată de Ion Sturdza, în care este vorba de materiale, adresată The. Whitehead Stamp

Co. 1667 Blvd. Lafayette.

19). O notă intitulată "Transilvania parte integrantă din Ungaria".

20). O scrisoare a lui Ion Sturdza adresată Genovievna Maxwell, Philadelphia - U.S.A.

21). O scrisoare trimisă de Maria Irina Sturdza, generalului german Von Rottkirche din Tiraspol căruia îi recomanda într'un serviciu german pe Liuba Gluchowa, emigrantă rusă.

22). O scrisoare, o adresă a Consulatului General al Argentinei din Lisabona precum și un pașaport argentinian pe numele Armando Rosinger din București Str. Italiană 5.

23). O scrisoare a lui Ion Sturdza adresată lui Carol Dozi, consul general al Olandei la București în care este vorba de obținerea unei reprezentanțe.

24). Trei scrisori în același plic expediate de "Pici" în Londra pe numele: Lady Palairët sau Wells Frome.

25). Trei notițe cu numere de telefon și nume de persoane.

26). Două cutii cu schițe și plănșe din războiul 1916.-

H.I.
2 exemplare
C.3.

3 Septembrie 1947.

00508

N O T A

De monezile de aur ce au fost găsite împachetate în geamantanul lui Mihai Pop, aflat la domiciliul lui C.R. Sturdza, care este ginerele acestuia, monezi cari au fost depuse la Banca Națională și Creditul Industrial de către Maria Irina Sturdza, în asistența organelor noastre:

- 3 galbeni austriaci - mari;
- 1 galben Carol I a 50 lei - mare;
- 14 napoleoni.
- 4 elvețieni;
- 1 galben românesc Carol I - mic.
- 2 galbeni a 10 ruble;
- 1 galben a 5 ruble;
- 1 galben a 25 lei Carol I cu tortită;
- 5 galbeni diverși.

Total 32 monezi de aur.

H.I.
2 exemplare
C.3.

00599

Proces verbal.

Abiați înțelegi bun August una mică nouă sute
pe înțelegi și soție, în baza ordinului primit noi
substanțiată din procedat la percheziția domiciliară
a lui C. L. Sturdza, moșier, domiciliat în București
str. Voda Călugărească.

La percheziția domiciliară au fost găsite în loc
găduantului oportunități lui Mihail Pop, funcționar la
"Feni" fabrică de ciment, domiciliat în com. Feni-
Municipalitate, ginerele lui C. L. Sturdza, 32 (înțelegi și
două monezi de aur diferite) conștient de defuzie
de Lina Maria Irima Sturdza la Creditul Industrial
și (două înțelegi și una) conștient la Banca Națională II (monezi)
monezi.

De asemenea s-a mai găsit și indicat de la domiciliul
lui C. L. Sturdza următoarele:

- Două mape cu chita din anul 1916.
- Una carte de telefon 1947 (telefon de relații de sol).
- Un pasaport argentinian pe numele Robinson, cu o cores-
pondință argentiniană.
- Un manifest "Fotodocumentația de la București".
- Un bloc aparținând Ministerului Propag. Naționale cu
diverse notițe.
- O scrisoare adresată de I. C. Brătianu - Regele.
- Un notes cu diverse notițe.
- O corespondență din partea P. C. M. către M. L. P. Sturdza
de Eugen Cristescu cu o notă asupra memoriilor înaintate
Primului ministru Hallay de către partidul Independent
al Țărilor Agrarieni.
- O mapă cu diverse scrisori și înțelegi referitoare la Județul.
- O mapă cuprinzând notițe de ordin politic (vechi).
- O mapă cuprinzând lucruri, scheme de propagandă germană.
- O schiță a miniștrilor actuali în țară, în care se prezintă

pe acestui. -

A fost făcut core cu încheiat prezența proces verbal.

Toate cele specificate mai sus au fost făcute și verificate
de la domiciliul meu -

Maria Iulia Sturdza -

30 August 1943 -

510

000:1

C.N.S.A.S.

Tiraspol
11 Aug. 1942

511

Prea stimate d-le Gen.

Imi permit astăzi, să mă adresez bunăvoinței
D-Voastră, pentru una din prietenele mele.

D-ra Liuba Gluchowa este o emigrantă rusă, din
1922, care s'a refugiat în Basarabia și de atunci este
în strânsă legătură cu mine. Deoarece prietena mea
întâmpină mari greutăți ca să-și mai ducă existența
în România, și deoarece mai are o soră la Geisin la
Nord de Penomainsk, la care soră ar dori să fie mai
aproape, vă rog să binevoiți Dl General a obține prin
intervenția D-Voastră, un serviciu uman pentru D-ra
Gluchowa.

Aceasta este de familie bună, profund religioasă
foarte cultă, vorbește și scrie perfect rusa, engleza
și franceza, din păcate ceva mai puțin bine germana
și româna; totuși pe deplin suficient pentru a putea
ocupa un post german.

Mai adaug să pot garanta întru totul de morala
acestei doamne.

Cu multe mulțumiri anticipate etc.

Maria Irina Sturdza

Excelenței Sale

D-lui Gen. von Rottkirche

Tiraspol.

Tiraspol
11 Aug. 1942

00312
Prea stimate d-le Gen.

Imi permit astăzi, să mă adresez bunăvoinței
D-Voastră, pentru una din prietenele mele.

D-ra Liuba Gluchowa este o emigrantă rusă, din
1922, care s'a refugiat în Basarabia și de atunci este
în strânsă legătură cu mine. Deoarece prietena mea
întâmpină mari greutăți ca să-și mai ducă existența
în România, și deoarece mai are o soră la Geisin la
Nord de Penomainsk, la care soră ar dori să fie mai
aproape, vă rog să binevoiți Dl General a obține prin
intervenția D-Voastră, un serviciu uman pentru D-ra
Gluchowa.

Aceasta este de familie bună, profund religioasă
foarte cultă, vorbește și scrie perfect rusa, engleza
și franceza, din păcate ceva mai puțin bine germana
și româna; totuși pe deplin suficient pentru a putea
ocupa un post german.

Mai adaug că pot garanta întru totul de morala
acestei doamne.

Cu multe mulțumiri anticipate etc.

Maria Irina Sturdza

Excelenței Sale

D-lui Gen. von Rottkirche

Tiraspol.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ
DE
„CRUCE ROȘIE“

A
ROMANIEI
Sub Inaltul Patronaj și Ocrotire
al M. S. Regina Mamă Elena

CENTRALA IL. Z. O.

Tiraspol 194...
11 Aug. 1942.

00-13

513

No.

Sehr geehrter Herr General
Ich erlaube mir heute, mich an Ihre Güte anzuwenden zu Gunsten, einer meiner Freundinnen anzuwenden.

Frl. Liuba Gluchowa ist eine russische Emigrantin, in 1922, hat sich nach Bessarabien geflüchtet und ist seitdem in engsten Kontakt mit mir geblieben. Da, meine Freundin derzeit, grosse Schwierigkeiten hat, um, in Rumänien, weiterhin ihr Leben zu führen, und, andererseits, noch eine Schwester, in Geiseln, nord von Penomainsk hat, der sie natürlich näher sein möchte, bitte ich Sie herzlichst, sehr geehrter Herr General, durch Ihre hohe Vermittlung, für Frl. Gluchowa einen deutschen Dienst zu erreichen.

Sie ist guter Herkunft, streng religiös, sehr gebildet, spricht und schreibt perfekt russisch, englisch und französisch, leider, etwas weniger gut, deutsch und rumänisch; immerhin, reichlich genügend.

um eine deutsche Dienststelle versehen zu können.
ich füge hinzu dass ich für die moralische
gesinnung der Dame vollkommen garantiere.
Mit herzlichem Dank, im Voraus, und der
Versicherung meiner besten Gefühle.

Maria Jina Stauden.

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE CRUCE ROȘIE
A ROMÂNIEI

SOCIÉTÉ NATIONALE DE CROIX ROUGE
DE ROUMANIE

CENTRALA II. Z. O.

**Ajutați
Crucea Roșie**

00515

Seiner Excellenz
Herr General von Rottkisch

No

Tiraspol.

00514

00516

D. Margarete Rosinger
c/o D. Londas

București.

Str. Italiana 5. II.

2 August 1944

00517

Dragii mei,

Mă bucur să vă înștiințez că conform anexei, ați obținut cetățenia argentineană. Deoarece, precum se știe, cetățenii străini se bucură de o oarecare protecție, puteți la nevoie folosi acest act. Noi suntem slava Domnului sănătoși și bine, sperăm să ne revedem în curând.

Dintre rudele noastre Dori, Lenhe, Ella și Clara au plecat, Irina a rămas și îmi dau silință să ne viziteze. Edit este la Fritz de două luni dar totuși sunt în contact cu ea și sper că în curând va veni la noi cu fiica ei.

Telegrama voastră din 31 Iulie pe care o aștept încă n'a sosit, ultima pe care am primit-o este din 28 Iulie. Multe sărutări fratele vostru E.

2 August 1944

00518

Dragii mei,

Mă bucur să vă înștiințez că conform anexei, ați obținut cetățenia argentiniană. Deoarece, precum se știe, cetățenii străini se bucură de o oarecare protecție, puteți la nevoie folosi acest act. Noi suntem slava Domnului sănătoși și bine, sperăm să ne revedem în curând.

Dintre rudele noastre Dori, Lenhe, Ella și Clara au plecat, Irina a rămas și îmi dau silință să ne viziteze. Edit este la Fritz de două luni dar totuși sunt în contact cu ea și sper că în curând va veni la noi cu fiica ei.

Telegrama voastră din 31 Iulie pe care o aștept încă n'a sosit, ultima pe care am primit-o este din 28 Iulie. Multe sărutări fratele vostru E.

Consulatul General
al
Republicii Argentinienne

Lisabona 13 Iulie 1944

00019

Stimate Domn,

Am onoarea să vă anunț că în urma intervențiilor speciale ale Ministerului de Interne al Republicii Argentinienne vi s'a acordat cetățenia argentineană.

Conform dispozițiilor speciale ale Ministerului de Interne această cetățenie se extinde și asupra eventualilor membri majori ai familiei, în măsura în care vor putea să-și dovedească rudenția prin acte de naștere.

Consul General
Y.Rella Bettina

D-lui Armando Rosinger
București România.

Consulatul General
al
Republicii Argentinienne

Lisabona 13 Iulie 1944

00520

Stimate Domn,

Am onoarea să vă anunț că în urma intervențiilor speciale ale Ministerului de Interne al Republicii Argentinienne vi s'a acordat cetățenia argentineană.

Conform dispozițiilor speciale ale Ministerului de Interne această cetățenie se extinde și asupra eventualilor membri majori ai familiei, în măsura în care vor putea să-și dovedească rudenia prin acte de naștere.

Consul General
Y. Rella Bettina

D-lui Armando Rosinger
București România.

2. August 1944.

Meine Lieben,

ich freue mich Euch mitzuteilen, dass Ihr laut Beilagen die argentinische Staatsbürgerschaft erhalten habet. Da Ausländer bekanntlich einen gewissen Schutz genießen, könnt Ihr im Bedarfsfalle diese Dokumente hiezu benützen. - Wir sind Ged. gesund und wohlauf, hoffen auf ein baldiges Wiedersehen. Von unseren Verwandten sind Dori, Lenke, Ella und Clara ausgereist, Irma ist geblieben und bemühe mich, dass sie uns besucht. Edit ist bei Fritz seit 2 Monaten, doch bin ich mit ihr in Kontakt und hoffe, dass sie mit ihrer Tochter bald zu uns kommt. Das Telegramm, welches ich vom 31. Juli von Euch erwarte, ist noch nicht angekommen, letztes erhielt ich vom 28. Juli. - Viele Küsse Euer Bruder E.

00521

CONSULADO GENERAL
DE LA
REPUBLICA ARGENTINA
191/944

Lisboa, 13. Juli 1944.

00522

Geehrter Herr,

Ich beehre mich Ihnen mitteilen zu duerfen, dass ueber besondere Intervention vom Innenministerium der Republik Argentina Ihnen die argentinische Staatsbuergerschaft erteilt wurde.

Gemaess besonderer Verfuegung des Innenministeriums erstreckt sich diese Staatsbuergerschaft auch auf Ihre etwaigen grossjaehrigen Familienmitglieder, sofern sich diese mit Geburtsdokumenten ausweisen.

Herrn Armando Rosinger
Bucarest, Rumania.

Der Generalkonsul

00523

D. Margareta Rosinger

c/o D.Londas

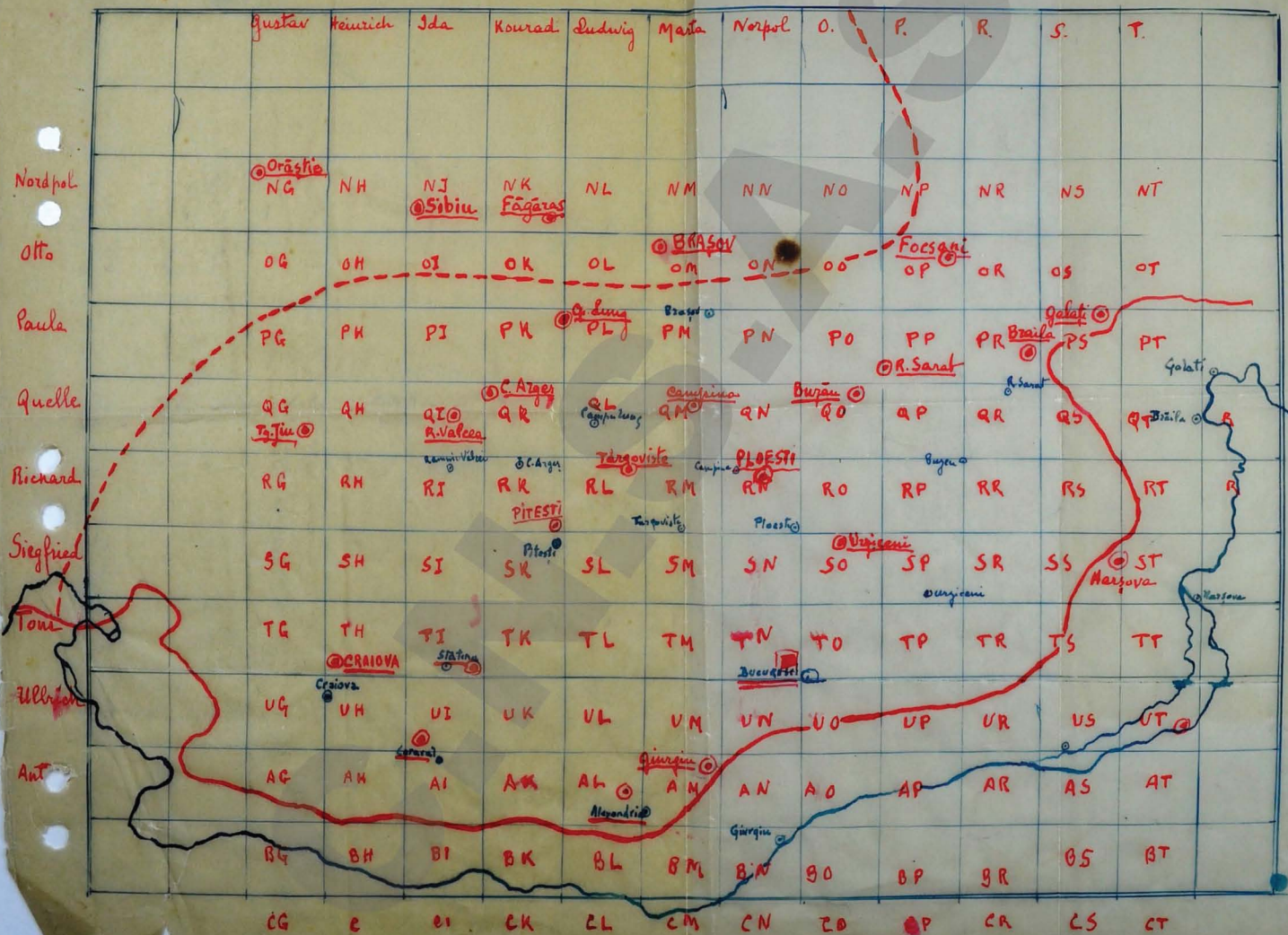
Bucuresti.

Strada Italiana 5.II.

307

00524

27

00525

LA CONFERENCE
DE

DUMBARTON OAKS

La Conférence convoquée en vue de l'élaboration du projet relatif à l'"Organisation de la Sécurité Internationale" sur la base de la déclaration publiée le 30 Octobre 1944, par les délégués des Gouvernements de l'Union Soviétique, de la Grande Bretagne, des Etats Unis d'Amérique et de la Chine, déclaration prévoyant des consultations entre ces Puissances et les autres Nations Unies, s'est réunie le 21 Août 1944 à Dumbarton Oaks.

Cette Conférence, dont les travaux furent inaugurés par un discours du Secrétaire d'Etat américain M. Cordell Hull, était présidée par :

M. Edward Stettinius, sous-secrétaire d'Etat Américain,

La Délégation britannique, par Sir Alexander Cadogan, Sous-Secrétaire d'Etat Permanent des Affaires Etrangères,

La Délégation Soviétique, par M. A. Gromiko, Ambassadeur de l'Union Soviétique à Washington.

Les délibérations de la Conférence de Dumbarton Oaks se déroulèrent d'abord entre les Délégués des E.U.A., de la Grande Bretagne et de l'U.R.S.S. et par la suite entre ceux des E.U.A., de la Grande Bretagne, de l'U.R.S.S. et de la Chine.

Le projet établissant la façon dont devra être créée et mise en activité l'Organisation de la Sécurité Internationale de l'après guerre et élaboré au cours de ces délibérations, fut publiée le 9 Septembre 1944.

Ce projet servira de base aux travaux d'une autre conférence, avec des pouvoirs plus étendus, qui sera tenue entre ces mêmes Puissances dans le courant de cet automne.

AGENCE ANATOLIE.

00526

Ci-après le texte de la motion votée par les 4 grandes puissances à la suite de la conférence de Dumbarton Oaks:

Il sera constitué une organisation internationale sous le titre "Nations-Unies" dont les statuts contiendront toutes les stipulations nécessaires pour permettre la réalisation des buts envisagés ci-après.

Chapitre premier - Buts

=====

Les buts de cette organisation devront être

- 1.- Le maintien de la paix et de la sécurité internationale, et à cet effet de prendre toutes mesures collectives effectives et préventives, renouveler les traités de paix et supprimer tout acte d'agression ou attentat contre la paix, arriver par des moyens pacifiques à régler tous les différends internationaux qui pourraient être cause de conflits.
- 2.- Développer les relations amicales entre nations et prendre toutes autres mesures susceptibles de renforcer la paix universelle.
- 3.- Compléter la coopération nationale par la solution des problèmes économiques sociaux et humanitaires et,
- 4.- de s'efforcer d'être un centre d'harmonie pour les nations pour qu'elles parviennent à leurs buts communs.

Chapitre deux - principes

=====

- En vue de parvenir aux buts faisant l'objet du chapitre un, l'organisation et ses membres devront agir conformément aux principes suivantes
- 1.- l'organisation est basée sur le principe d'une égalité souveraine de tous les Etats épris de paix.
 - 2.- tous les membres de l'organisation, dans le but d'assurer à tous les droits et bénéfices résultant de la participation à l'organisation devront remplir les obligations qu'ils ont assumé conformément aux statuts.
 - 3.- tous les membres de l'organisation devront régler leurs différends, par des moyens pacifiques, de manière à ne pas mettre en danger la paix et la sécurité internationale.
 - 4.- tous les membres de l'organisation devront bannir dans leurs relations internationales, le recours à la force en toutes façons con-

00527

traire aux buts de l'organisation.

5.- tous les membres de l'organisation devront lui prêter assistance dans toute action entreprise par elle conformément aux statuts.

6.- tous les membres de l'organisation devront s'abstenir de prêter assistance aux états contre lesquels une action preventive ou en force sera entreprise par l'organisation, celle-ci s'assurera que les états qui n'en font pas partie agissent conformément à ses principes pour autant que cela sera nécessaire au maintien de la paix et de la sécurité internationale.

Chapitre trois - membres

=====

Tout état aimant la paix peut devenir membre de l'organisation.

Chapitre quatre - principaux organes

=====

L'organisation aura comme principaux organes

- a/ - une assemblée générale,
- b/ - un conseil de sécurité,
- c/ - une cour internationale de justice et
- d/ - un secrétariat.

L'organisation aura autant de sous-agences que cela sera jugé nécessaire.

Chapitre cinq - composition de l'assemblée générale.

=====

Tous les membres de l'organisation seront membres de l'assemblée générale et auront un nombre de représentants qui sera spécifié dans les statuts.

Fonctions et pouvoirs de l'assemblée générale

=====

1.- L'assemblée générale aura le droit d'examiner les principes généraux de coopération ayant pour but le maintien de la paix et de la sécurité qui lui seraient présentés par l'un quelconque des membres de l'organisation ou par le conseil de sécurité et de faire toutes recommandations au sujet de ces principes ou questions. Toutes questions concernant le conseil de sécurité, lui seront soumises par l'assemblée générale avant ou après la discussion.

L'assemblée générale ne pourra de sa propre initiative faire des recommandations sur des sujets relatifs au maintien de la paix et de la sécurité, qui ont déjà été soumis au conseil de sécurité.

2/.- L'assemblée générale aura les pouvoirs voulus pour admettre de nouveaux membres dans l'organisation, sur recommandation du conseil de sécurité.

3/.- L'assemblée générale pourra, sur recommandation du conseil de sécurité, suspendre les droits et privilèges des membres de l'organisation, ` chacun de ceux contre lesquels des mesures préventives ou de contrainte ont été prises par le conseil de sécurité.

L'exercice des droits et privilèges ainsi suspendus peut être restauré par décision du conseil de sécurité.

L'assemblée générale aura les pouvoirs voulus pour expulser de l'organisation, sur recommandation du conseil de sécurité, tout membre qui persisterait à violer les principes stipulés dans les statuts.

4/.- L'assemblée générale élira les membres non permanents du conseil de sécurité ainsi que les membres du conseil économique et social prévus au chapitre 9. Il a le pouvoir pour élire, sur recommandation du conseil de sécurité, le secrétaire général de l'organisation. Les juges de la cour internationale de justice peuvent également être nommés par l'assemblée générale si les statuts de cette cour l'indiquent.

5/.- L'assemblée générale répartira ses dépenses entre les membres de l'organisation et aura les pouvoirs voulus pour approuver ses budgets.

6/.- L'assemblée générale pourra prendre l'initiative d'étudier et de faire sur recommandation pour des buts touchant la coopération internationale dans les domaines politique, économique et social et d'examiner toutes les situations susceptibles de compromettre le bien-être général.

7/.- L'assemblée générale approuvera pour faire toutes recommandations pour ce qui est de l'accord des nations de la politique économique et sociale internationale et surtout agencement spécial venant en relation avec l'organisation.

8/.- L'assemblée générale recevra et examinera chaque année les rapports qui lui seront présentés par le conseil de la sécurité internationale et par les autres corps de l'organisation.

././.

V O T E . -

V O T E . .

00529

1.- Chaque membre de l'organisation bénéficiera d'une voix à l'assemblée générale.

2.- Les décisions importantes de l'assemblée, y compris les recommandations ayant trait au maintien de la paix et de la sécurité internationale, l'élection des membres du conseil de sécurité, l'élection des membres du conseil économique et social, l'admission de nouveaux membres, la suppression de l'exercice des droits et privilèges des membres, les expulsions et les questions budgétaires devront être prises à la majorité des deux tiers des membres présents et votants.

Pour les autres questions, y compris la fixation de questions additionnelles à être décidées par la majorité des deux tiers les décisions de l'assemblée générale seront prises sur base de la majorité simple des votes.

P R O C E D U R E . .

1.- L'assemblée générale sera réunie en sessions régulières annuelles et en sessions spéciales quand les circonstances le nécessiteront.

2.- L'assemblée générale adoptera sa propre règle de procédure et élira son président pour chaque session.

3.- L'assemblée générale pourra constituer tout organisation ou agence qu'elle jugera nécessaire pour l'exécution de son mandat.

C H A P I T R E S I X - C O N S E I L D E S E C U R I T E . .

a).- C O M P O S I T I O N . -

Le conseil de sécurité est constitué par un représentant de chacun des groupes de 11 membres représentant dans l'organisation: les Etats-unis d'Amérique, le Royaume Uni de Grande Bretagne et de l'Irlande du Nord, l'Union des Républiques Soviétiques socialistes, la République de Chine et, en temps voulu, la France, qui bénéficieront de sièges permanents.

L'assemblée générale élira les 6 états à qui seront attribués des sièges non permanents. Ces 6 états à qui seront attribués des sièges non permanents seront élus pour deux ans et le tiers de ces 6 représentants sera renouvelé chaque année. Les membres non permanents ne sont pas immédiatement rééligibles après leur sortie.

non permanents ne sont pas immédiatement rééligibles après leur sortie.

Lors de l'élection de ces membres non permanents, l'assemblée générale choisira trois membres qui seront élus pour une année et trois autres membres qui seront élus pour deux années.

b).- FONCTIONS PRINCIPALES ET POUVOIRS.-

1.- En vue d'assurer une action prompte et efficace de l'organisation, les membres de cette dernière devront conférer, par les statuts, au conseil de sécurité, la responsabilité primordiale pour le maintien de la paix et de la sécurité internationale et devront accepter que le conseil de sécurité, sous sa responsabilité, agisse en leur nom.

2.- Le conseil de sécurité devra agir conformément aux buts et principes de l'organisation.

3.- Les pouvoirs spécifiques conférés au conseil de sécurité pour lui permettre d'accomplir sa tâche sont détaillés au chapitre 7 suivant.

4.- Tout membre de l'organisation participera à la discussion sur n'importe quelle question portée devant le conseil de sécurité, chaque fois que ce conseil estimera que les intérêts de ce membre de l'organisation sont spécialement affectés par la discussion.

CHAPITRE SEPT - COUR INTERNATIONALE DE JUSTICE.-

1.- Il sera institué une cour internationale de justice qui constituera le principal organe judiciaire de l'organisation.

2.- La cour de justice devra être constituée et devra fonctionner conformément à des statuts qui devront être annexés et constituer partie des statuts d'organisation.

3.- Les statuts de la cour internationale de justice devront être ceux de la cour permanente internationale de justice, auxquels on aura apporté toutes modifications désirables ou de nouveaux statuts, pour l'élaboration desquels ceux de la cour permanente internationale de justice serviront de base.

4.-

CHAPITRE HUIT - PRISE DE DISPOSITIONS POUR LE MAINTIEN DE LA PAIX ET DE LA SECURITE INTERNATIONALE Y COMPRIS LA PREVENTION ET LA SUPPRESSION DE L'AGRESSION.-

a) .- REGLEMENT PACIFIQUE DES LITIGES.

1.- Le conseil de sécurité aura les pouvoirs voulus pour anqueter sur chaque cas ou chaque situation susceptible de créer des frictions internationales ou de donner lieu à un litige, en vue de déterminer jusqu'à quel point la prolongation d'une telle situation est susceptible de mettre en danger le maintien de la paix et de la sécurité internationale.

2.- Aucun état, qu'il soit membre de l'organisation ou non, ne peut soumettre de telles situations ou litiges à l'examen de l'assemblée générale ou du conseil de sécurité.

3.- Les deux partis adverses dans chaque litige dont la continuation est de nature à mettre en danger le maintien de la paix et de la sécurité internationale, se mettront dans l'obligation, une fois pour toutes, de rechercher une solution au litige par voie de négociation, de médiation, de conciliation, d'arbitrage ou de règlement judiciaire, ou tout autre moyen pacifique de leur choix, le conseil de sécurité devra inviter les deux parties à régler leurs différends par de tels moyens.

4.- Si, néanmoins, l'une des parties d'un des litiges prévus au paragraphe 3 ci-dessus, négligé d'essayer de le régler par les moyens indiqués dans ce même paragraphe, elle sera dans l'obligation de soumettre le cas au conseil de sécurité. Le conseil de sécurité devra décider, dans chaque cas, si oui ou non, la prolongation de chaque litige particulier est de nature à mettre en danger le maintien de la paix et de la sécurité internationale et, conséquemment, le conseil de sécurité, après avoir examiné le litige, pourra prendre si nécessaire, toutes dispositions, comme il est indiqué au paragraphe 5 ci-après.

5.- Le conseil de sécurité sera qualifié pour faire toutes recommandations appropriées, quant à la procédure ou aux méthodes de règlement des litiges, à tous les stades de ces derniers, comme il est indiqué au paragraphe 3 ci-dessus.

6.- Les litiges devant être jugés, seront référés normalement à la cour internationale de justice. Le conseil de sécurité sera qualifié pour se référer à cette cour, pour obtenir ses avis dans les questions légales qui seraient en relation avec d'autres litiges.

7.- Les dispositions des paragraphes 1 à 6 de la section (a) ne devront pas être appliquées aux situations ou litiges survenus pour des motifs ne ressortant pas uniquement des lois internationales et qui concerneraient plutôt les lois intérieures de l'état intéressé.

b).- DEFINITION DES MENACES A LA PAIX OU DES ACTES
D'AGRESSION OU DE TOUTE ACTION S'Y RAPPORTANT

00532

1.- Si le conseil de sécurité ne réussissait pas à régler quelque dispute, bien qu'il eut recours à la procédure indiquée par le paragraphe 3 de la section (a), ou aux recommandations faites dans le paragraphe 5 de la section (a) et jugeait que cela constitue une menace au maintien de la paix et de la sécurité internationale, le conseil prendra toutes les mesures nécessaires pour maintenir la paix et la sécurité internationale, d'accord avec les buts et les principes de l'institution.

2.- En général le conseil de sécurité doit indiquer l'existence de quelque menace à la paix, de quelque violation de la paix ou de quelque acte d'agression et devra faire des recommandations ou décider sur les mesures à prendre pour maintenir ou rétablir la paix et la sécurité.

3.- Le conseil de sécurité aura le pouvoir de spécifier quelles mesures diplomatiques, économiques ou autres, ne comportant pas l'emploi de la force armée, pourraient forcer le respect de ses décisions et aura le pouvoir d'exiger des membres de l'institution qu'ils appliquent de telles mesures. Ces mesures pourraient comprendre l'interruption partielle ou complète des communications par rail, mer, air, radio, des communications postales et télégraphiques et la rupture des relations diplomatiques et économiques.

4.- Si le conseil de sécurité estimait insuffisantes de telles mesures, il aura le pouvoir de recourir à l'action des forces armées aériennes, navales ou terrestres, selon que ce sera nécessaire pour maintenir ou rétablir la paix et la sécurité internationale. Une telle action pourrait comprendre les démonstrations, le blocus, et d'autres opérations aériennes, navales ou terrestres des membres de l'institution.

5.- Pour que tous les membres de l'institution contribuent au maintien de la paix et de la sécurité internationale, ils s'engageront à mettre à la disposition du conseil de sécurité, à sa demande et selon un accord spécial ou des accords spéciaux ~~conclus~~ conclus entre eux, des forces armées, des facilités et l'assistance nécessaire dans le but de maintenir la paix et la sécurité internationale. Un tel accord ou de tels accords devront fixer le nombre et le genre des forces et la nature des facilités et de l'assistance à donner.

Il faudra négocier l'accord spécial ou les accords spéciaux, le plus tôt possible et chaque fois les soumettre aussi à la ratification des états signataires qui auront à les ratifier selon leurs procédés constitutionnels.

6.- Pour qu'il soit possible à l'institution de prendre des mesures militaires urgentes, il faudra que les membres de l'institution possèdent, immédiatement disponibles, des contingents de forces aéronautiques nationales pour quelque action mutuelle internationale de rigueur. La force de ces contingents et le degré auquel ces contingents et les plans pour leur action mutuelle devront être prêts seront fixés par le conseil de sécurité avec l'assistance du comité d'état-major et cela dans les limites indiquées par l'accord spécial ou les accords spéciaux mentionnés dans le paragraphe 5 ci-dessus.

7.- L'action exigée pour imposer les décisions du conseil de sécurité afin de maintenir la paix et la sécurité internationale devra être faite par tous les membres de l'institution, en coopération, ou bien par quelques uns d'entre eux, selon que le conseil de sécurité l'indiquera. Cette action devra être faite par les membres de l'institution eux-même et avec le concours des organisations et institutions appropriées et spécialisées dont ils seraient aussi les membres.

8.- Les plans pour l'emploi des forces armées devront être faits par le conseil de sécurité avec l'assistance du comité d'état-major mentionné dans le paragraphe ci-dessus.

9.- Il faudra constituer un comité d'état-major qui sera chargé de conseiller et d'assister le conseil de sécurité en toutes questions qui auront rapport aux nécessités militaires que le conseil de sécurité approuvera pour maintenir la paix et la sécurité internationale, en toutes questions qui auront rapport à l'emploi et au commandement des forces placées à la disposition du conseil de sécurité, en toutes questions qui auront rapport à la réduction des armements et, si possible, au désarmement. Le comité d'état-major assumera, à l'égard du conseil de sécurité, la responsabilité de diriger stratégiquement toute force armée qui sera mise à la disposition du conseil de sécurité. Le comité sera composé des chefs d'état-major des membres permanents du conseil de sécurité, ou bien, des représentants de ces chefs d'état-major. Tout membre de l'institution, qui ne serait pas représenté de façon permanente au comité,

pourrait être invité par le comité à s'associer au comité, lorsque ce sera nécessaire pour que le comité puisse s'acquitter efficacement de ses responsabilités. Le commandant des forces armées sera choisi par le conseil et le comité conjointement.

10.- Les membres de l'institution se prêteront assistance mutuellement pour que les mesures que le conseil de sécurité décidera de prendre soient exécutées.

11.- Tout état, membre ou non de l'institution, qui estimerait que des problèmes économiques spéciaux lui soient posés par quelques mesure que le conseil de sécurité aurait prises, aurait le droit de consulter le conseil de sécurité, afin de résoudre ces problèmes.

c/- ARRANGEMENTS REGIONAUX.-

1.- Rien dans la Charte ne devra exclure l'existence d'arrangements régionaux ou d'organisations favorables au maintien de la paix et de la sécurité internationale, pourvu que ces arrangements ou ces organisations, leur œuvre s'harmonisent avec les buts et les principes de l'institution internationale. Le conseil de sécurité devra encourager l'aplanissement des querelles locales, l'encourager par l'entremise de tels arrangements régionaux ou de telles organisations régionales, soit que l'initiative de l'aplanissement ait été prise par les états intéressés, soit qu'on se soit référé au conseil de sécurité.

2.- Le conseil de sécurité devra, quand il l'estimera approprié, se servir de tels arrangements ou de telles organisations pour enforcer toute action qu'il ait autorisée, mais aucune action ne sera faite de force en vertu des arrangements régionaux ou des organisations régionales sans l'autorisation préalable du conseil de sécurité.

3.- Il faudra toujours renseigner à fond le conseil de sécurité sur tout ce qu'on entreprendrait ou qu'on projetterait d'entreprendre en vertu d'arrangements régionaux ou d'organisations régionales, pour le maintien de la paix et de la sécurité internationale.

CHAPITRE NEUF.- ARRANGEMENTS POUR LA COOPERATION INTERNATIONALE
ECONOMIQUE ET SOCIALE.-

a/.- BUTS ET RELATIONS.-

1.- En vertu de créer les conditions de stabilité et de bien-être nécessaires aux relations pacifiques et amicales entre les peuples, l'institution devra faciliter la solution des problèmes internationaux, économiques, sociaux et des autres problèmes humanitaires et devra favoriser le respect des droits de l'homme et de toutes les libertés légales. La responsabilité d'accomplir cette oeuvre est confiée à l'assemblée générale. Un conseil économique et social sera formé sous l'autorité de l'assemblée générale.

2.- Les diverses organisations et institutions, les spécialement économiques ou sociales ou les autres, autrement spécialisées agissant dans leurs champs respectifs, selon leurs statuts, devront se mettre en rapport avec l'institution internationale à des conditions qui seront fixées par un accord, entre les autorités suprêmes et le conseil économique et social, l'accord qui ne sera sanctionné que par la ratification de l'assemblée générale.

b/.- COMPOSITION ET VOTE.-

1.- Le conseil économique et social comprendra les représentants de 18 membres de l'institution internationale. Les états qui auront à se faire représenter seront élus par l'assemblée générale pour une période de trois ans. Chaque Etat élu aura un représentant qui ne disposera que d'une voix. Les décisions du conseil économique et social seront prises à simple majorité des voix des présents.

c/.- FONCTIONS ET POUVOIRS DU CONSEIL ECONOMIQUE ET SOCIAL.-

1.- Le conseil économique et social a le pouvoir:

a/ d'exécuter dans la limite de ses fonctions les recommandations de l'assemblée générale.

b/ de faire des recommandations, de sa propre initiative, en matière internationale économique, sociale et sur d'autres chapitres humanitaires.

c/

. // .

00336

c.- de recevoir et examiner des rapports d'autres organisations ou institutions économiques et sociales qui soient en rapport avec l'institution internationale, d'en coordonner l'œuvre par consultations mutuelles et par recommandations à faire.

d.- d'examiner les budgets administratifs de telles organisations ou institutions spécialisées et cela en vue de leur faire des recommandations, en vue aussi de mettre le secrétaire général en mesure de renseigner le conseil de sécurité, en vue, de même, d'aider le conseil de sécurité à s'acquitter de sa tâche et enfin, en vue de remplir toute autre charge adéquate que l'assemblée générale lui confierait.

d/ ORGANISATION ET PROCEDURE.-

1.- Le conseil économique et social aura une commission économique, une commission sociale et d'autres commissions, selon les nécessités. Ce seront des commissions formées d'experts. De plus, le conseil économique et social choisira ses fonctionnaires qui feront partie du secrétariat de l'institution internationale.

2.- Le conseil économique et social acceptera que des représentants d'organisations et d'institutions spécialisées assistent sans droit de vote à ses séances et aux séances de ses commissions.

3.- Le conseil économique et social déterminera la procédure et la méthode selon lesquelles il choisira son président.

e/ CHAPITRE DIX.- LE SECRETARIAT.-

1.- Un secrétariat sera formé. Il y aura un secrétaire Général et autant de fonctionnaires que nécessaire. Le secrétaire général sera le fonctionnaire administratif en chef de l'institution internationale. Il sera élu par l'assemblée générale, sur recommandation du conseil de sécurité et pour la période et aux conditions spécifiées par la charte.

537

2.- Le secrétaire général remplira sa charge dans toutes les séances de l'assemblée générale, du conseil de sécurité, du conseil économique et social et devra élaborer un rapport annuel sur l'oeuvre de l'institution internationale. Il remettra ce rapport à l'assemblée générale.

3.- Le secrétaire général aura le droit d'attirer l'attention du conseil de sécurité sur tout ce qui, à son avis, pourrait menacer la paix et la sécurité internationales.

f/ CHAPITRE ONZE.- AMENDEMENTS.-

79.57

Des amendements pourront être mis en vigueur pour tous les membres de l'institution internationale, lorsqu'on les adoptera par vote aux deux tiers des membres de l'assemblée générale et que les amendements auront été ratifiés, selon les respectives constitutions, par les membres de l'institution internationale ayant des représentants permanents au conseil de sécurité.

Les amendements seraient aussi mis en vigueur lorsque les autres membres de l'institution internationale les auraient votés à la majorité.

g/- CHAPITRE DOUZE.- ARRANGEMENTS PROVISOIRES.-

1.- En attendant l'entrée en vigueur d'un accord spécial ou des accords spéciaux mentionnés au chapitre 8, section b, paragraphe 5 et selon les dispositions du paragraphe 5 de la déclaration des quatre nations, signée à Moscou, le 30 octobre 1943, les Etats signataires de la déclaration doivent se consulter les uns les autres et, selon que l'occasion s'en présentera, avec les autres membres de l'institution internationale, en vue d'agir en commun, au nom de l'institution internationale et la nécessité se présentait de préserver la paix et la sécurité internationale.

2.- Aucune disposition de la Charte ne peut rendre caduque quelque action faite ou autorisée à l'égard des pays ennemis par les gouvernements qui avaient assumé la responsabilité de pareille action.

NOTE: en plus de la procédure pour voter au conseil de sécurité, plusieurs autres points sont encore à l'étude.-

CHARTA NAȚIUNILOR UNITE

00538

noi, popoarele Națiunilor Unite,
hotărâte de a salva generațiile ce vor veni de ble-
stemul războiului care de două ori în decursul vieții noastre
a adus oasăririi dureri neapuse, și

pentru a reafirma credința în drepturile fundamentale
ale omului, în demnitatea și valoarea persoanei umane, în
drepturile egale ale bărbaților și femeilor și în egalitatea
tuturor națiunilor mari sau mici, și

spre a crea condițiuni, care să ajute la menținerea
justiției și respectului față de obligațiunile ce decurg din
tratate și alte îndevăle ale dreptului internațional, și

spre a promova progresul social și un nivel mai bun
de viață în mijlocul unei libertăți mai mari, și pentru atin-
gerea acestor scopuri

să practice toleranța și să trăiască împreună în pace
unul cu altul ca buni vecini, și

să unie forțele noastre pentru menținerea păcii și
securității internaționale, și

prin acceptarea principiilor și instituirea unor
metode care să asigure că nu se va mai întrebuițua forța arma-
tă, în afară de apărarea intereselor comune, și

prin folosirea unui mecanism internațional pentru
promovarea progresului economic și social al tuturor popoarelor,
suntem hotărâte să unie sforțările noastre pentru îndeplini-
rea acestor țeluri.

În acest scop Guvernele noastre respective prin repre-
zențanți veniți în orașul San Francisco însoțăriți cu deplin
puteri care au fost găsite în bună ordine, au căsut de acord
asupra prezentei Charte a Națiunilor Unite și credem prin
aceasta o organizație internațională ce va fi numită "Națiuni-
le Unite".-

CAPITOLUL I

Țeluri și principii

Articolul 1.

Țelurile Națiunilor Unite sunt

1.- Menținerea păcii și securității internaționale și, în acest scop, luarea de măsuri efective colective pentru prevenirea și îndepărtarea amenințărilor împotriva păcii și pentru suprimarea actelor de agresiune sau a altor violări ale păcii, și a realiza prin mijloace pașnice și în conformitate cu dreptul internațional aplanarea sau soluționarea litigiilor internaționale sau a unor situațiuni care ar putea duce la încălcarea păcii,

2.- Dezvoltarea relațiilor amicale între națiuni, bazate pe respectul cuvenit principiului egalității drepturilor și autodeterminării popoarelor, și luarea de alte măsuri potrivite pentru consolidarea păcii universale;

3.- Perfectarea cooperării internaționale și soluționarea problemelor internaționale cu caracter economic, social, cultural sau umanitar, și promovarea și încurajarea respectului pentru drepturile omului și pentru libertățile fundamentale ale tuturor oamenilor fără distincție de rasă, sex, limbă sau religie; și

4.- A fi un centru pentru armonizarea acțiunilor națiunilor întru aducerea la îndeplinire a acestor scopuri comune.

Articolul 2.-

Organizația și membrii săi, în urmărirea Țelurilor menționate în Art.1, trebuie să acționeze în conformitate cu următoarele principii.

1.- Organizația este bazată pe principiul egalității suverane a tuturor membrilor săi.

2.- Toți membrii, pentru a asigura încredința dintre ei drepturile și beneficiile ce decurg din calitatea de membru, vor îndeplini cu bună credință obligațiunile ce le-au asumat în acord cu prezenta Chartă.

3.- Toți membrii trebuie să soluționeze litigiile lor internaționale prin mijloace pașnice astfel încât pacea și securitatea internațională să nu fie primejduite.

4.- Toți membrii trebuie să se abțină în relațiunile lor internaționale de la amenințarea sau folosirea forței împotriva integrității teritoriale sau independenței politice a vreunui Stat sau în alt fel incompatibil cu țelurile "Națiunilor Unite".

5.- Toți membrii trebuie să dea "Națiunilor Unite" tot ajutorul în orice acțiune întreprinsă de organizație în acord cu prezenta Chartă, și să se abțină de a da ajutor oricărui Stat împotriva căruia "Națiunile Unite" întreprind o acțiune preventivă sau de constrângere.

6.- Organizația trebuie să asigure că Statele membre ale "Națiunilor Unite" să acționeze în acord cu aceste principii în măsura în care va fi necesar pentru menținerea păcii și securității internaționale.

7.- Niciu din ceea ce conține prezenta Chartă nu va autoriza "Națiunile Unite" de a interveni în chestiuni care intră esențial în cadrul jurisdicțiunii interne a vreunui Stat sau a cere membrilor săi să supună asemenea chestiuni soluționării indicate de prezenta Chartă; însă acest principiu nu prejudiciază aplicării măsurilor de constrângere indicate în Capitolul VII.

CAPITOLUL II

=====

M e m b r i i .

Articolul 3.-

Membrii inițiali ai "Națiunilor Unite" vor fi Statele care, după ce au participat la San Francisco la Conferința Națiunilor Unite cu privire la organizația internațională, sau au semnat în prealabil declarațiunea Națiunilor Unite din 1 Ianuarie 1942, semnează prezenta Chartă și o ratifică în acord cu Art.110.-

00541

Articolul 4.-

1.- Calitatea de membru al "Națiunilor Unite" este deschisă tuturor Statelor iubitoare de pace care acceptă obligațiunile cuprinse în prezenta Chertă și care după părerea organizației, sunt capabile și dornice să îndeplinească aceste obligațiuni.

2.- Admiterea unui Stat ca membru în organizația "Națiunilor Unite" se face prin hotărîrea Adunării Generale la recomandarea Consiliului de Securitate.

Articolul 5.-

Un membru al "Națiunilor Unite" împotriva căruia se întreprinde de către Consiliul de Securitate o acțiune preventivă sau de constrângere, poate fi suspendat din exercițiul drepturilor și privilegiilor ce decurg din calitatea de membru, de către Adunarea Generală în baza recomandării Consiliului de Securitate. Exercițiul acestor drepturi și privilegii poate fi restabilit de către Consiliul de Securitate.

Articolul 6.-

Un membru al "Națiunilor Unite" care a violat în mod persistent principiile cuprinse în prezenta Chertă, poate fi eliminat din organizație de către Adunarea Generală în baza recomandării Consiliului de Securitate.

CAPITOLUL III

ORGANE.

Articolul 7.-

1.- Se stabilesc următoarele organe principale ale "Națiunilor Unite": o Adunare Generală; un Consiliu de Securitate, un Consiliu Economic și Social, un Consiliu de Tutelaj, o Curte de Justiție Internațională și un Secretariat.

2.- Orice alte organe auxiliare ce vor fi găsite necesare, pot fi înființate în acord cu prezenta Chertă.

Articolul 8.-

"Națiunile Unite" au vor stabili nici o restricție cu privire la eligibilitatea bărbaților și femeilor de a participa în orice capacitate și în condițiuni de egalitate în organele principale și auxiliare ale organizației.

C A P I T O L U L I V
=====

Adunarea Generală

Compunerea

Articolul 9.-

1.- Adunarea Generală este formată din toți membrii "Națiunilor Unite".

2.- Fiecare membru nu va avea mai mult de 5 reprezentanți în Adunarea Generală.

Funcțiuni și puteri

Articolul 10.-

Adunarea Generală va putea discuta orice chestiuni sau orice probleme făcând parte din cadrul prezentei Charte sau referitoare la puterile și funcțiunile oricăror organe prevăzute de prezenta Chartă și, cu excepție celor prevăzute în art.12, poate face recomandări membrilor "Națiunilor Unite" sau Consiliului de Securitate, sau amândorora, cu privire la astfel de chestiuni sau probleme.

Articolul 11.-

1.- Adunarea Generală poate examina principiile generale de cooperare în menținerea păcii și securității internaționale, inclusiv principiile guvernând desarmarea și reglementarea înarmărilor și poate face recomandări cu privire la aceste principii membrilor și sau Consiliului de Securitate, sau și unora și altora.

2.- Adunarea Generală poate discuta orice chestiuni referitoare la menținerea păcii și securității internaționale care sunt aduse în fața sa de oricare membru al "Națiunilor Unite", sau de Consiliul de Securitate, sau de un Stat care nu este membru al "Națiunilor Unite" în acord cu Art.35, paragraful 2, și,

exceptându-se cele prevăzute în art.12, poate face recomandări cu privire la astfel de chestiuni Statului sau Statelor interesate sau Consiliului de Securitate sau și unora și altora. Orice chestiune care necesită o acțiune va fi deferită Consiliului de Securitate de către Adunarea Generală, înainte sau după discuțiune.

3.- Adunarea Generală poate atrage atențiunea Consiliului de Securitate asupra situațiilor care ar putea primejdui pacea și securitatea internațională.

4.- Puterile Adunării Generale expuse în acest articol nu limitează cuprinsul general al art.10.

Articolul 12.-

1.- Cât timp Consiliul de Securitate își exercită funcțiunile atribuite de prezenta Chartă, cu privire la orice litigiu sau situațiune, Adunarea Generală nu va face nici o recomandare cu privire la acel litigiu sau situațiune afară de cazul când Consiliul de Securitate cere acest lucru.

2.- Secretarul General, cu consiliamentul Consiliului de Securitate, va notifica Adunării Generale la fiecare sesiune toate chestiunile relative la menținerea păcii și securității internaționale care sunt în curs de examinare de către Consiliul de Securitate și va notifica de asemenea Adunării Generale sau membrilor "Națiunilor Unite", dacă Adunarea Generală nu este în sesiune, imediat ce Consiliul de Securitate termină examinarea acestor chestiuni.

Articolul 13.-

1.- Adunarea Generală va iniția studii și va face recomandări în scopul:

a) Promovării cooperării internaționale în domeniul politic și încurajării dezvoltării progresive a Dreptului Internațional și a codificării lui;

b) Promovării cooperării internaționale în domeniul economic, social, cultural, educativ și al sănătății, și de a ajuta realizarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie.

2.- Celălalte responsabilități, funcțiuni și puteri ale Adunării Generale cu privire la chestiunile menționate în paragraful (b) de mai sus sunt expuse în capitolele IX și X.

Articolul 14.-

Supunându-se prevederilor Art.12, Adunarea Generală poate recomanda măsuri pentru soluționarea pașnică a oricărei situațiuni, indiferent de origine sa, care ar putea să vădăme buna stare generală sau relațiunile prietenoști dintre națiuni, inclusiv situațiunile rezultând din violarea prevederilor prezentei Charta referitoare la țelurile și principiile "Națiunilor Unite".

Articolul 15.-

1.- Adunarea Generală va primi și examina rapoartele anuale și speciale ale Consiliului de Securitate. Aceste rapoarte cuprind o dare de seamă a măsurilor asupra cărora Consiliul de Securitate a căzut de acord sau le-a adoptat pentru menținerea păcii și securității internaționale.

2.- Adunarea Generală va primi și examina rapoarte provenind dela alte organe ale "Națiunilor Unite".

Articolul 16.-

Adunarea Generală va îndeplini aceste funcțiuni cu privire la sistemul de tutelaj internațional, care îi sunt atribuite în baza capitolelor XII și XIII, inclusiv aprobarea acordurilor de tutelaj asupra regiunilor neîndicate ca strategice.

Articolul 17.-

1.- Adunarea Generală va examina și aproba bugetul organizației.

2.- Cheltuielile organizației vor fi suportate de către membrii așa cum vor fi repartizate de Adunarea Generală.

3.- Adunarea Generală va examina și aproba orice aranjamente financiare și bugetare cu Agențiile specializate menționate în Art.57 și va cerceta bugetele administrative ale acestor Agenții specializate cu scopul de a face recomandări Agențiilor în chestiune.

VOTAREA

Articolul 18.-

1.- Fiecare membru al Adunării Generale va avea un vot.

2.- Deciziunile Adunării Generale asupra chestiunilor importante vor fi luate cu majoritatea de 2/3 a membrilor prezenți și votanți. Aceste chestiuni vor cuprinde: recomandări

cu privire la menținerea păcii și securității internaționale, alegerea membrilor nepermanenți ai Consiliului de Securitate, alegerea membrilor Consiliului economic și social, alegerea membrilor Consiliului de Tutelaj în conformitate cu paragraful 1 (c) al art. 9, admiterea de noi membri în "Națiunile Unite", suspendarea drepturilor și privilegiilor de membru, elinirea membrilor, chestiuni privitoare la funcționarea sistemului de tutelaj și chestiuni bugetare.

3.- În ceea ce privește celelalte chestiuni, inclusiv determinarea categoriilor adiționale de chestiuni urmând a fi decise printr-o majoritate de 2/3, hotărârile Adunării Generale vor fi luate cu majoritatea simplă a membrilor prezenți și votați.

Articolul 17.-

Un membru al "Națiunilor Unite" care este în urmă cu plata contribuțiilor sale financiare către organizație, va pierde dreptul de vot în Adunarea Generală dacă totalul arieratelor egalează sau înțeace totalul contribuțiilor datorate pentru ultimii doi ani. Adunarea Generală poate totuși permite ca un astfel de membru să voteze dacă ea are credința că neachitarea la timp este datorită unor condițiuni care scapă controlului membrului.

Articolul 20.-

Adunarea Generală se va întruni în sesiuni anuale regulate și în sesiuni speciale dacă va fi nevoie.

Sesiunile speciale vor fi convocate de Secretarul General la cererea Consiliului de Securitate sau a majorității membrilor "Națiunilor Unite".

Articolul 21.-

Adunarea Generală va adopta propriile ei norme de procedură și va alege pe președintele ei pentru fiecare sesiune.

Articolul 22.-

Adunarea Generală va putea stabili atâtea organe auxiliare câte va socoti necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

CAPITOLUL V
=====

Consiliul de Securitate

COMPUNERE

Articolul 23.-

1.- Consiliul de Securitate se va compune din 11 membrii ai Națiunilor Unite, Republica Chineză, Franța, Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, Regatul Unit al Mării Britanii și Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii, vor fi membri permanenți ai Consiliului de Securitate. Adunarea Generală va alege 6 alți membri ai Națiunilor Unite ca membri permanenți ai Consiliului de Securitate, avându-se în special în vedere, în primul rând, contribuția membrilor Națiunilor Unite la menținerea păcii și securității internaționale și celorlalte țeluri ale organizației, precum și o echitabilă distribuție geografică.

2.- Membrii nepermanenți ai Consiliului de Securitate vor fi aleși pentru o perioadă de doi ani. La prima alegere a membrilor nepermanenți, totuși trei vor fi aleși pe termen de 1 an. Un membru care se retrage nu este eligibil pentru o realegere imediată.

3.- Fiecare membru al Consiliului de Securitate va avea un reprezentant.

Funcțiuni și puteri.

Articolul 24.-

1.- În scopul de a asigura o acțiune promptă și efectivă a "Națiunilor Unite", membrii organizației conferă Consiliului de Securitate responsabilitatea principală pentru menținerea păcii și securității internaționale și cad de acord că, în împlinirea îndatoririlor sale, în baza acestor răspunderi, Consiliul de Securitate să acționeze în numele lor.

2.- În îndeplinirea acestor îndatoriri, Consiliul de Securitate va acționa în acord cu țelurile și principiile "Națiunilor Unite". Puterile speciale conferite Consiliului de Securitate pentru a aduce la îndeplinire aceste datorii, sunt expuse în Capitolele VII, VIII, și XII.

3.- Consiliul de Securitate va supune rapoarte anuale și la nevoie, rapoarte speciale, Adunării Generale pentru a fi examinate.

Articolul 25.-

Membrii "Națiunilor Unite" sunt de acord să accepte și să aducă la îndeplinire hotărârile Consiliului de Securitate în acord cu prezenta Chartă.

Articolul 26.-

Pentru a promova stabilirea și menținerea păcii și securității internaționale, cu cea mai mică dislocare a resurselor mondiale umane și economice pentru înarmări, Consiliul de Securitate va avea răspunderea "de a formula", cu ajutorul Comitetului de Stat Major Militar menționat în articolul 47, diferite planuri ce vor fi supuse membrilor "Națiunilor Unite", pentru stabilirea unui sistem de reglementare a înarmărilor.

Votarea

Articolul 27.-

- 1.- Fiecare membru al Consiliului de Securitate are un vot.
- 2.- Deciziunile Consiliului de Securitate privitoare la chestiuni de procedură se iau cu votul afirmativ a 7 membri.
- 3.- Deciziunile Consiliului de Securitate asupra oricăror alte chestiuni, vor fi luate cu votul afirmativ a 7 membri, cuprinzând neapărat voturile afirmative ale membrilor permanenți; avându-se totuși în vedere că Statul care este parte într'un litigiu se va abține de la vot în baza Capitoului VI și a paragrafului 3 al art.52.

Procedura

Articolul 28.-

- 1.- Consiliul de Securitate va fi astfel organizat încât să poată funcționa neîntrerupt în acest scop, fiecare membru al Consiliului de Securitate va fi reprezentat în mod permanent la sediul general al organizației.
- 2.- Consiliul de Securitate va ține sesiuni periodice la care fiecare membru al său, va putea, dacă va dori, să fie

reprezentat de un membru al guvernului sau alți reprezentanți special desemnați.

3.- Consiliul de Securitate poate ține reuniuni și în alte localități decât la sediul organizației dacă va socoti că în acest fel vor fi înlesnite hotărârile sale.

Articolul 22.-

Consiliul de Securitate poate înființa organe auxiliare după cum socotește necesar pentru îndeplinirea funcțiilor sale.

Articolul 30.-

Consiliul de Securitate poate adopta propriile sale metode de procedură, inclusiv metoda alegerii Președintelui său.

Articolul 31.-

Orice membru al "Națiunilor Unite" poate participa, fără drept de vot, la discutarea oricărei chestiuni de către Consiliul de Securitate, ori de câte ori acesta din urmă socotește că interesele acelui membru sunt afectate în mod special.

Articolul 32.-

Orice membru al "Națiunilor Unite" care nu este membru al Consiliului de Securitate sau orice Stat, care nu este membru al "Națiunilor Unite", dacă este parte într'un litigiu aflat în examinarea Consiliului de Securitate, va fi invitat să participe, fără drept de vot, la discuția referitoare la litigiu.

Consiliul de Securitate va stabili acele condițiuni pe care le va socoti juste pentru participarea unui Stat care nu este membru al "Națiunilor Unite".

CAPITOLUL VI

=====

Rezolvarea pașnică a litigiilor.

Articolul 33.-

1.- Părțile într'un litigiu a cărui continuare nu este de natură să primejduiască menținerea păcii și securității internaționale, vor căuta, înainte de toate, să găsească o soluție prin negocieri, investigații, mediațiuni, conciliațiuni, arbitraj, soluție judecătorească, recurgere la agențiile sau aranjamentele regionale, sau prin alte mijloace pașnice la propria lor alegere.

2.- Consiliul de Securitate va cere părților, când va socoti necesar, ca acestea să soluționeze litigiul lor prin asemenea mijloace.

Articolul 34.-

Consiliul de Securitate poate cerceta orice litigiu, sau orice situațiune care ar putea provoca fricțiuni internaționale sau da naștere unui litigiu, spre a determina dacă continuarea lui este de natură a primejdui menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 35.-

1.- Orice membru al "Națiunilor Unite" poate aduce orice litigiu sau orice situațiune de felul aceloră menționate în Art.34, în atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale.

2.- Un stat care nu este membru al "Națiunilor Unite" poate aduce în atenția Consiliului de Securitate sau Adunării Generale orice litigiu în care este parte, dacă acceptă dinainte, în legătură cu acest litigiu, obligațiunile pentru rezolvarea pașnică prevăzute în prezenta Chertă.

3.- Procedura Adunării Generale cu privire la chestiunile ce îi sunt aduse la cunoștință în baza acestui articol, va fi supusă prevederilor Art.11 și 12.

Articolul 36.-

1.- Consiliul de Securitate poate, în orice fază a unui litigiu de natura aceloră menționate în art.33 sau a unei situațiuni de același natură, să recomande procedurile potrivite sau metodele de aplanare.

2.- Consiliul de Securitate va lua în considerație orice procedură pentru soluționarea litigiului care a fost adoptată de către părți.

3.- La facerea recomandărilor prevăzute de acest articol, Consiliul de Securitate va lua deasemeni în considerație că litigiile de natură juridică vor trebui, ca regulă generală, deferite de către părți Curții de Justiție Internațională în conformitate cu prevederile Statutului Curții.

Articolul 37.-

1.- În cazul când părțile într-un litigiu de natură celor menționate în Art.35 nu-l pot rezolva prin mijloacele indicate în acel articol, ele îl vor deferi Consiliului de Securitate.

2.- Dacă Consiliul de Securitate socotește că continuarea litigiului poate prăjda în fapt menținerea păcii și securității internaționale, va decide dacă este cazul să treacă la acțiune conform Art.36 sau să recomande acele măsuri de soluționare pe care le va considera potrivite.

Articolul 38.-

Fără a aduce vreun prejudiciu prevederilor articolelor 35-37, Consiliul de Securitate poate, dacă toate părțile interesate într-un litigiu cer aceasta, să facă recomandări părților cu scopul de a soluționa pe cele pașnică acel litigiu.

CAPITOLUL VII

=====

Acțiunea cu privire la amenințările pentru pace,
încălțările păcii și actele de agresiune.-

Articolul 39.-

Consiliul de Securitate va constata existența unei amenințări pentru pace, încălcări a păcii, sau act de agresiune și va face recomandări sau hotărâri ce măsuri trebuie luate în conformitate cu articolele 11 și 12, pentru a menține sau restabili pacea și securitatea internațională.

Articolul 40.-

Pentru a preveni o agravare a situațiunii, Consiliul de Securitate poate, mai înainte de a face recomandările sau a hotărâri asupra măsurilor prevăzute de art.41, să ceară părților interesate să dea ascultare acelor măsuri provizorii pe care le socotește necesare sau de dorit. Asemenea măsuri provizorii nu vor putea știrbi drepturile, pretențiunile sau poziția părților interesate. Consiliul de Securitate va lua notă la timp de refuzul de a se supune acestor măsuri provizorii.

Articolul 41.-

Consiliul de Securitate poate hotărâi ce măsuri anume, cu excepția întrebuirii forței armate, trebuiesc utilizate pentru a pune în aplicare deciziunile sale, și să ceară membrilor "Națiunilor Unite" să aplice asemenea măsuri. Aceste măsuri pot cuprinde întreruperea completă sau parțială a relațiilor economice și a comunicațiilor feroviare, maritime, aeriene, poștale, telegrafice, radiofonice sau de alt fel, precum și ruperea relațiilor diplomatice.

Articolul 42.-

În cazul când Consiliul de Securitate ar socoti măsurile prevăzute la art.41 ca fiind inadecvate, sau că s'au dovedit a fi inadecvate, el va fi împuternicit să întreprindă cu forțele sale aeriene, navale sau terestre orice acțiune ce ar fi necesară pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale. Asemenea acțiuni pot cuprinde demonstrații, blocadă și alte operațiuni întreprinse de forțele aeriene, navale sau terestre ale membrilor "Națiunilor Unite".

Articolul 43.-

1.- Toți membrii "Națiunilor Unite", pentru a contribui la menținerea păcii și securității internaționale, se obligă să pună la dispoziția Consiliului de Securitate, la cererea acestuia și în conformitate cu un acord sau acorduri speciale, forțele armate, asistența și înlesnirile, inclusiv dreptul de trecere, necesare în scopul menținerii păcii și securității internaționale.

2.- Asemenea acord sau acorduri vor indica numărul și tipul forțelor, gradul lor de pregătire și repartitia lor generală precum și felul înlesnirilor și asistenței ce vor fi oferite.

3.- Acordul sau acordurile vor fi negociate cât de curând posibil la inițiativa Consiliului de Securitate. Ele vor fi încheiate între Consiliul de Securitate și membrii sau între Consiliul de Securitate și grupuri de membri, și vor fi supuse ratificării puterilor semnatare în conformitate cu prevederile lor constituționale.

Articolul 44.-

De îndată ce Consiliul de Securitate a hotărât să întrebuințeze forța ei, mai înainte de a cere membrilor nereprezentati în Consiliu să procure forțele armate în îndeplinirea obligațiunilor asumate în baza art.43, va invita acei membri, dacă membrii doresc astfel, să participe la luarea hotărârilor Consiliului de Securitate privitoare la folosirea contingentelor de trupe făcând parte din armata acelor membri.

Articolul 45.-

Pentru a face posibilă luarea de măsuri militare urgente de către "Națiunile Unite", membrii vor ține imediat la dispoziție contingentele din aviația națională necesare acțiunii combinate de constrângere internațională. Târâia și gradul de disponibilitate al acestor contingente și planurile pentru acțiunile lor combinate vor fi determinate, în limitele fixate de acordul sau acordurile speciale menționate în art.43, de către Consiliul de Securitate cu asistența Comitetului de Stat Major Militar.

Articolul 46.-

Planurile pentru întrebuințarea forțelor armate vor fi întocmite de Consiliul de Securitate cu ajutorul Comitetului de Stat Major Militar.

Articolul 47.-

1.- Va fi creiat un Comitet de Stat Major Militar spre a sfătui și asista Consiliul de Securitate în toate chestiunile privitoare la nevoile militare ale Consiliului de Securitate pentru menținerea păcii și securității internaționale, la folosirea și comanda forțelor puse la dispoziția lui, la reglementarea înarmărilor și eventualei desarmări.

2.- Comitetul de Stat Major Militar va fi compus din șefii Statelor Majore ale membrilor permanenți ai Consiliului de Securitate sau reprezentanții lor. Orice membru al "Națiunilor Unite" reprezentat nepermanent în Comitet va fi invitat de Comitet să se asocieze atunci când îndeplinirea cu succes a răspunderilor Comitetului ar cere ca acel membru să participe la lucrări.

00553

3.- Comitetul Militar de Stat Major va fi răspunzător față de Consiliul de Securitate pentru conducerea strategiei a oricăror forțe armate puse la dispoziția Consiliului de Securitate. Chestiunile referitoare la comanda acestor forțe vor fi elaborate mai târziu.

4.- Comitetul de Stat Major Militar poate înființa subcomitete regionale cu autorizarea Consiliului de Securitate și după consultări cu agențiile regionale de resort.

Articolul 48.-

1.- Acțiunea necesară pentru aducerea la îndeplinire a deciziunilor Consiliului de Securitate pentru menținerea păcii și securității internaționale va fi executată de toți membrii "Națiunilor Unite" sau de unul dintre ei, după cum va stabili Consiliul de Securitate.

2.- Asemenea decizii vor fi aduse la îndeplinire direct de membrii "Națiunilor Unite", ca și prin acțiunea unor agenții internaționale potrivite ai căror membrii ei sunt.

Articolul 49.-

Membrii "Națiunilor Unite" vor contribui la procurarea asistenței mutuale în executarea măsurilor hotărâte de Consiliul de Securitate.

Articolul 50.-

Dacă măsurile preventive sau de constrângere împotriva unui Stat sunt luate de către Consiliul de Securitate, oricare alt Stat, membru al "Națiunilor Unite" sau nu, care se găsește confruntat cu probleme economice speciale provocate de executarea acelor măsuri va avea dreptul să consulte Consiliul de Securitate cu privire la soluționarea acelor probleme.

Articolul 51.-

Nimic din prezenta Chartă nu va știrbi dreptul inerent al legitimei apărări individuale sau colective dacă un atac înarmat se produce împotriva unui membru al "Națiunilor Unite" mai înainte ca Consiliul de Securitate să fi luat măsurile necesare pentru menținerea păcii și securității internaționale. Măsurile luate de membri în exercițiul acestui fapt de legitima apărare vor fi imediat raportate Consiliului de Securitate și nu vor afecta în vreun fel oarecare autoritatea și respon-

sabilitatea Consiliului de Securitate stabilită de prezenta Chartă pentru a întreprinde în orice moment acțiunea pe care o socotește necesară pentru menținerea sau restabilirea păcii și securității internaționale.

CAPITOLUL VIII

Aranjamente regionale.

Articolul 52.-

1.- Nimic din prezenta Chartă nu împiedică existența unor aranjamente sau agenții regionale care să se ocupe cu acele chestiuni ce se referă la menținerea păcii și securității internaționale și sunt potrivite pentru acțiune regională, cu condiția ca asemenea aranjamente sau agenții și activitățile lor să fie în conformitate cu țelurile și principiile "Națiunilor Unite".

2.- Membrii "Națiunilor Unite" care participă la astfel de aranjamente sau creează astfel de agenții, vor face toate eforturile pentru soluționarea pașnică a litigiilor locale prin intermediul acelor aranjamente regionale sau acelor agenții regionale, mai înainte de a le supune Consiliului de Securitate.

3.- Consiliul de Securitate va încuraja dezvoltarea rezolvării pașnice a litigiilor locale prin asemenea aranjamente regionale sau prin asemenea agenții regionale, fie din inițiativa Statelor interesate, fie printr'un referat din partea Consiliului de Securitate.

4.- Acest articol nu știrbește în nici un fel aplicarea articolelor 33 și 34.

Articolul 53.-

1.- Consiliul de Securitate va folosi, dacă va fi potrivit, asemenea aranjamente sau agenții pentru acțiunile de constrângere întreprinse din autoritatea sa însă nici o acțiune de constrângere nu va fi întreprinsă în baza unui aranjament regional sau de către agenții regionale fără autorizarea Consiliului de Securitate, cu excepția măsurilor prevăzute de art.107 împotriva unui Stat inamic, așa cum el este definit în paragraful 2 al acestui articol, sau a măsurilor prevăzute în aranjamentele regionale îndreptate împotriva reînnoirii politicii agresive din partea unui astfel de Stat, până în momentul când organizația va putea fi însărcinată, la cererea Guvernelor interesate,

cu responsabilitatea de a preveni agresiunile viitoare ale unui astfel de Stat.

2.- Termenul de "Stat inamic" așa cum este întrebuințat în paragraful 1 al acestui articol, se aplică oricărui Stat care în decursul celui de al 2-lea război mondial a fost inamicul oricărui semnatar al prezentei Charte.

Articolul 54.-

Consiliul de Securitate va fi tot timpul deplin informat de activitățile întreprinse sau plănuite în baza aranjamentelor regionale sau de către agenții regionale pentru menținerea păcii și securității internaționale.

CAPITOLUL IX

=====

Cooperarea internațională economică și socială.

Articolul 55.-

În vederea creerii unor condițiuni de stabilitate și bună stare ce sunt necesare pentru relațiuni pașnice și prietenești între națiuni bazate pe respectul principiului egalității de drepturi și auto-determinării popoarelor, "Națiunile Unite" vor promova:

a) Ridicarea nivelului de viață, întrebuințarea deplină a mâinii de lucru și condițiunile de progres și dezvoltare economică și socială;

b) Soluționarea problemelor internaționale economice, sociale, de sănătate și altelor asemănătoare; cooperarea internațională culturală și educativă; și

c) respectul universal față de drepturile omului și aplicarea acestora și a libertăților fundamentale pentru toți fără deosebire de rasă, limbă sau religie.

Articolul 56.-

Toți membri se obligă să întreprindă acțiuni comune și separate în colaborare cu organizația pentru atingerea telurilor expuse în art.55.

Articolul 57.-

1.- Diferitele agenții specializate, înființate prin acorduri între Guverne și având ample răspunderi internaționale,

aşa cum se defineşte în Statutele lor de bază, în domeniul economic, social, cultural, educativ, de sănătate şi altele asemănătoare, vor fi puse în legătură cu "Naţiunile Unite" în conformitate cu prevederile art.63.

2.- Asemenea agenţii astfel puse în legătură cu "Naţiunile Unite" vor fi desemnate de aci înainte ca "Agenţii specializate".

Articolul 58.-

Organizaţia va face recomandări pentru coordonarea programelor şi activităţilor agenţiilor specializate.

Articolul 59.-

Organizaţia va iniţia, atunci când va fi potrivit, negocieri între Statele interesate pentru crearea oricărei noi agenţii specializate cerută de aducerea la îndeplinire a scopurilor arătate în art.55.

Articolul 60.-

Răspunderea pentru executarea funcţiunilor organizaţiei arătate în acest capitol va fi încredinţată Adunării Generale şi, sub autoritatea Adunării Generale, Consiliului Economic şi Social care va avea în acest scop puterile enumerate în Capitolul X.

CAPITOLUL X

=====

Consiliul Economic şi Social.

Com p u n e r e

Articolul 61.-

1.- Consiliul Economic şi Social se va compune din 18 membri ai "Naţiunilor Unite" aleşi de Adunarea Generală.

2.- Conform prevederilor paragrafului 3, şase membri ai Consiliului Economic şi Social vor fi aleşi în fiecare an pentru o perioadă de trei ani. Un membru care se retrage este eligibil pentru o realegere imediată.

3.- La prima alegere, 18 membri ai Consiliului Economic şi Social vor fi aleşi în aşa fel încât durata funcţiunii pentru şase dintre ei va fi de un an şi pentru alţi şase de 2 ani, în conformitate cu aranjamentele făcute de Adunarea

Generală.

4.- Fiecare membru al Consiliului Economic și Social va avea un reprezentant.

Funcțiuni și puteri

Articolul 62.-

1.- Consiliul Economic și Social va putea face sau iniția studii și rapoarte cu privire la chestiuni internaționale economice, sociale, culturale, educative, de sănătate și altele asemănătoare și poate face recomandări cu privire la asemenea chestiuni Adunării Generale, membrilor "Națiunilor Unite" și agențiilor specializate interesate.

2.- El poate face recomandări cu scopul de a promova respectul și aplicarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru toți.

3.- El poate prepara proiecte de Convențiuni spre a fi supuse Adunării Generale, în legătură cu chestiunile ce intră în competența sa.

4.- El poate convoca, în conformitate cu regulile stabilite de "Națiunile Unite", conferințe internaționale cu privire la chestiuni ce intră în competența sa.

Articolul 63.-

1.- Consiliul Economic și Social poate încheia acorduri cu oricare din agențiile menționate în art.57, definind condițiunile în care agențiile interesate vor fi puse în legătură cu "Națiunile Unite". Astfel de acorduri sunt supuse aprobării Adunării Generale.

2.- El poate coordona activitățile agențiilor specializate prin consultări și recomandări făcute acestor agenții și prin recomandări făcute Adunării Generale și membrilor "Națiunilor Unite".

Articolul 64.-

1.- Consiliul Economic și Social poate lua măsuri potrivite spre a obține rapoarte dela agențiile specializate. El poate face aranjamente cu membrii "Națiunilor Unite" și cu agențiile specializate pentru a obține rapoarte cu privire la măsurile luate pentru aducerea la îndeplinire a propriilor sale recomandări și a recomandărilor făcute de Adunarea Generală privind chestiuni care intră în competența sa.

2.- El poate comunica Adunării Generale observațiile sale asupra acestor rapoarte.

Articolul 65.-

Consiliul Economic și Social poate furniza informațiuni Consiliului de Securitate și va ajuta Consiliului de Securitate la cererea acestuia.

Articolul 66.-

1.- Consiliul Economic și Social va îndeplini acele funcțiuni care intră în competența sa în legătură cu executarea recomandărilor făcute de Adunarea Generală.

2.- El poate cu aprobarea Adunării Generale, îndeplini servicii la cererea membrilor "Națiunilor Unite" și la cererea agențiilor specializate.

3.- El va îndeplini orice alte funcțiuni specificate altundeva în prezenta Chartă sau care îi pot fi atribuite de Adunarea Generală.

V o t a r e a

Articolul 67.-

1.- Fiecare membru al Consiliului Economic și Social va avea un vot.

2.- Hotărârile Consiliului Economic și Social vor fi luate cu majoritatea simplă a membrilor prezenți și votanți.

P r o c e d u r a

Articolul 68.-

Consiliul Economic și Social va crea comisii în domeniul economic și social pentru promovarea drepturilor omului și oricare alte asemenea comisii care ar putea fi cerute de buna îndeplinire a funcțiunilor sale.

Articolul 69.-

Consiliul Economic și Social va invita pe oricare membru al "Națiunilor Unite" să participe, fără drept de vot, la deliberările sale asupra unor chestiuni ce ar interesa în mod deosebit pe acel membru.

Articolul 70.-

Consiliul Economic și Social poate face aranjamente ca reprezentanții agențiilor specializate să participe, fără drept de vot, la deliberările sale și la deliberările Comisiunilor înființate de el și ca reprezentanții săi să participe la deliberările agențiilor specializate.

Articolul 71.-

Consiliul Economic și Social poate face aranjamente potrivite pentru a se consulta cu organizațiile ne-guvernamentale care se ocupă cu chestiuni intrând în competența sa.

Astfel de aranjamente pot fi încheiate cu organizațiuni internaționale și, când este indicat, cu organizațiuni naționale după consultări cu membri interesați ai "Națiunilor Unite".

Articolul 72.-

1.- Consiliul Economic și Social va adopta propriile sale reguli de procedură, inclusiv alegerea președintelui său.

2.- Consiliul Economic și Social se va întruni așa cum stabilesc regulile sale care vor include posibilitatea convocării unor reuniuni la cererea majorității membrilor săi.

CAPITOLUL XI.-

Declarațiune privitoare la teritoriile care
nu se guvernează singure.-

Articolul 73.-

Membrii "Națiunilor Unite" care au sau asumă responsabilități pentru administrarea teritoriilor ale căror popoare nu au atins încă un grad deplin de auto-guvernare, recunosc principiul că interesele locuitorilor acestor teritorii sunt de o importanță covârșitoare și acceptă ca o datorie sfântă obligațiunea de a promova pe toate căile, în cadrul sistemului de pace și securitate internațională stabilit prin prezenta Chartă, bună starea locuitorilor acestor teritorii și vor urmări în acest scop:

(a) Să asigure, cu tot respectul cuvenit culturii popoarelor interesate, progresul lor politic economic, social și educativ justul lor tratament și protecția împotriva abuzurilor;

(b) Să dezvolte auto-guvernarea, să ia în considerație aspirațiunile politice ale popoarelor și să le ajute în dezvoltarea progresistă a instituțiilor lor politice libere în acord cu împrejurările particulare ale fiecărui teritoriu și popoarelor sale și în acord cu gradul lor diferit de progres

(c) Să sprijine pacea și securitatea internațională.

(d) să promoveze măsurile constructive de dezvoltare să încurajeze cercetările și să coopereze unul cu altul, și când este indicat, să coopereze și cu organisme specializate internaționale cu scopul de a realiza în practică țelurile sociale, economice și științifice arătate în acest articol; și

(e) să transmită regulat Secretarului General spre informare, cu limitările impuse de considerațiunile de securitate și cele constituționale, informațiuni statistice și altele asemănătoare de natură tehnică cu privire la condițiunile economice, sociale și educative din teritoriile pentru care ele sunt respectiv răspunzătoare, altele decât acelea care cad în prevederile Capitolelor XII și XIII.

Articolul 74.-

Membrii "Națiunilor Unite" sunt de acord că politica lor cu privire la teritoriile la care se aplică acest capitol, nu mai puțin ca în regiunile metropolitane, să fie bazată pe principiul general al bunei vecinătăți, luându-se în considerare interesele și bună starea restului lumii, în chestiuni sociale, economice și comerciale.

CAPITOLUL XII =====

Sistemul de tutelaj internațional.-

Articolul 75.-

"Națiunile Unite" vor avea sub conducerea lor un sistem de tutelaj internațional pentru administrarea și supravegherea celor teritorii care vor fi supuse acestui regim în baza acordurilor individuale subsecvente. Aceste teritorii vor fi de acum înainte "teritorii sub tutelă".

Articolul 76.-

Obiectivele de bază ale sistemului de tutelaj, conformitate cu țelurile "Națiunilor Unite" expuse în art.1 al prezentei Charte, vor fi:

- (a) a întări pacea și necesitatea internațională;
- (b) a promova progresul politic, economic, social și educativ al locuitorilor din "teritoriile sub tutelă", și dezvoltarea lor progresivă către auto-guvernare sau independență după cum pare mai potrivit conform împrejurărilor particulare ale fiecărui teritoriu, popoarelor lui și dorințelor liber exprimate ale poporului în chestiune, și conform condițiilor specificate în fiecare acord de tutelă.
- (c) a încuraja respectul pentru drepturile omului și libertățile fundamentale pentru toți fără deosebire de rasă, sex, limbă sau religie și a încuraja recunoașterea independenței popoarelor lumii; și
- (d) a asigura un tratament egal în chestiunile de ordin social, economic și comercial pentru toți membrii "Națiunilor Unite" și cetățenii acestora, precum și un tratament egal pentru aceștia din urmă în administrarea justiției, fără a prejudicia realizării obiectivelor de mai sus și supas prevederilor Art.80.

Articolul 77.-

1.- Sistemul de tutelaj va fi aplicat acelor teritorii din următoarele categorii, care vor fi încadrate în acest regim prin acorduri de tutelă;

- (a) Teritorii aflate în prezent sub mandat;
- (b) Teritorii care vor fi desprinse din corpul Statelor înamice ca rezultat al celui de al doilea război mondial; și
- (c) Teritorii încadrate voluntar în acest sistem de către Statele răspunzătoare de administrarea lor.

2.- Va forma obiectul unui acord ulterior care anume din teritorii din categoriile precedente vor fi încadrate în sistemul de tutelă și în ce condițiuni.

Articolul 78.-

Sistemul de tutelă nu se va aplica teritoriilor care au devenit ale "Națiunilor Unite". Cu acestea, relațiile vor fi bazate pe respectul principiului egalității suverane.

Articolul 79.-

Condițiunile tutelăi pentru fiecare teritoriu ce va fi încadrat în sistemul de tutelaj, inclusiv schimbările sau amendamentele, vor fi stabilite pe baza unui acord al statelor direct interesate, inclusiv puterea mandatară în cazul teritoriilor deținute sub mandat de către un membru al "Națiunilor Unite" și va fi aprobat așa cum prevede articolele 84 și 85.

Articolul 80.-

1.- Cu excepția cazurilor care vor fi rezolvate pe baza acordurilor individuale de tutelă, făcute în baza articolelor 77, 79 și 81 încadrând fiecare teritoriu în sistemul de tutelaj și până când astfel de acorduri vor fi fost încheiate, nimic din conținutul acestui articol nu poate fi interpretat că modifică în vreun fel caracater drepturile de orice fel al vreunui Stat sau ale vreunor popoare, sau condițiunile tratatelor internaționale existente la care membrii ar putea fi respectiv partași.

2.- Paragraful 1 al acestui articol nu poate fi interpretat că oferind motiva pentru întârzierea sau amânarea negocierii și încheierii acordurilor pentru a încadra teritoriile sub mandat sau alte teritorii în sistemul de tutelă prevăzut de art. 77.

Articolul 81.-

Acordul de tutelă va cuprinde în fiecare caz condițiunile în care va fi administrat teritoriul sub tutelă și va desemna autoritatea care va exercita administrarea teritoriului de sub tutelă. Acea autoritate de mai înainte numită Autoritate Administrantă poate fi unul sau mai multe State sau organizații însăși.

Articolul 82.-

Un acord de tutelă poate avea ca obiect o regiune sau regiuni strategice cuprinzând o parte sau totalitatea teritoriului sub tutelă fără a prejudicia vreunui acord sau acorduri speciale încheiate în baza art. 45.

00563

Articolul 32.-

1.- Toate funcțiunile "Națiunilor Unite" cu privire la regiunile strategice, inclusiv aprobarea condițiilor acordurilor de tutelă și modificării sau amendării lor, vor fi exercitate de Consiliul de Securitate.

2.- Obiectivele de bază expuse în Art.76 se vor aplica pe popoarele fiecărei regiuni strategice.

3.- Consiliul de Securitate se va folosi, supunându-se prevederilor acordurilor de tutelă și fără a vădăma considerațiunile de securitate, de asistența Consiliului de Tutelaj în exercitarea acelor funcțiuni ale "Națiunilor Unite" prevăzute de sistemul de tutelă privind chestiunile politice, economice, sociale și educative din regiunile strategice.

Articolul 34.-

Va fi datoria Autorității Administrante de a asigura că teritoriul sub tutelă să joace rolul său în menținerea păcii și securității internaționale. În acest scop Autoritatea Administrantă va folosi forțele voluntare, înlesnirile și asistența aflate în teritoriul sub tutelă pentru îndeplinirea obligațiunilor contractate față de Consiliul de Securitate de către Autoritatea Administrantă, precum și pentru executarea obligațiunilor de apărare locală și menținerea legalității și ordinii în interiorul teritoriului sub tutelă.

Articolul 35.-

1.- Funcțiunile "Națiunilor Unite" cu privire la acordurile de tutelă pentru toate regiunile desemnate ca strategice, inclusiv aprobarea condițiilor acordurilor de tutelă și modificarea sau amendarea lor, vor fi exercitate de Adunarea Generală.

2.- Consiliul de Tutelaj, acționând sub autoritatea Adunării Generale, va ajuta Adunării Generale la îndeplinirea acestor funcțiuni.

./...

CONSILIUL DE TUTELAJ
COMPANEREA

Articolul 26.-

1.- Consiliul de Tutelaj se compune din următorii membri ai "Națiunilor Unite".

(a) Acei membri care administrează teritorii sub tutelă;

(b) Acei membri menționați nominal în Art. 23 care nu administrează teritorii sub tutelă; și

(c) Atași alți membri aleși pe termen de 3 ani de către Adunarea Generală cât pot fi necesari să asigure ca totalul membrilor Consiliului de Tutelaj să fie împărțit în mod egal între acei membri ai "Națiunilor Unite" care administrează teritorii sub tutelă și aceia care nu administrează astfel de teritorii.

2.- Fiecare membru al Consiliului de Tutelaj va desemna o persoană special calificată spre a-l prezenta în Consiliu.

Funcțiuni și Puteri.

Articolul 27.-

1.- Adunarea Generală și, sub autoritatea sa, Consiliul de Tutelaj, îndeplinind funcțiunile lor pot:

(a) Să examineze rapoartele supuse de Autoritatea Administrantă.

(b) Să accepte petițiuni și să le examineze consultându-se cu Autoritatea Administrantă.

(c) Să prevadă vizite periodice în teritoriile sub tutelă respective la date stabilite de acord cu Autoritatea Administrantă și

(d) Să întreprindă acțiuni și alte acțiuni în conformitate cu condițiunile acordurilor de tutelă.

Articolul 28.-

1.- Consiliul de Tutelaj va formula un chestionar asupra progresului politic, economic, social și educativ al locuitorilor fiecărei teritorii sub tutelă, și Autoritatea Administrantă a fiecărei teritorii sub tutelă, în cadrul competenței Adunării Generale, va face un raport anual Adunării Generale pe baza unui asemenea chestionar.

2.- Adunarea generală poate, când socotește necesar, să exercite sa însăși oricare din aceste funcțiuni și puteri.

V o t a r e a

Articolul 88.-

1.- Fiecare membru al Consiliului de Tutelaj va avea un vot.

2.- Deciziunile Consiliului de Tutelaj vor fi cailuate cu majoritatea simplă a membrilor prezenti și votanți.

P r o c e d u r a

Articolul 89.-

1. Consiliul de Tutelaj va accepta propriile sale norme de procedură, inclusiv metoda de alegere a Președintelui său.

2.- Consiliul de Tutelaj se va întruni așa cum stabilesc regulile sale care vor prevedea că unele reuniuni și poată să fie convocate la cererea majorității membrilor s.ăi.

Articolul 90.-

Consiliul de Tutelaj va folosi, când va găsi potrivit, ajutorul Consiliului Economic și Social și al agențiilor specializate cu privire la chestiuni în care sunt respectiv interesate.

CAPITOLUL XIV

Curtea de Justiție Internațională.

Articolul 91.-

Curtea de Justiție Internațională va fi principalul organ judecătoresc al "Națiunilor Unite". Ea va funcționa în acord cu Statutul anexat, care este bazat pe Statutul Curții permanente de Justiție Internațională și care formează o parte integrantă din prezenta Chartă.

Articolul 92.-

1.- Toți membri organizației sunt "ipso facto" participanți la Statutul Curții de Justiție Internațională.

2.- Un Stat care nu este membru al "Națiunilor Unite" poate adera la Statutul Curții de Justiție Internațională

00566

în condițiunile ce vor fi stabilite la fiecare caz, de Adunarea Generală la recomandarea Consiliului de Securitate.

Articolul 94.-

1.- Fiecare membru al "Națiunilor Unite" se obligă să se supună deciziunilor Curții de Justiție Internațională în orice cauză în care el este parte.

2.- Dacă vreo parte a unei cauze refuză să execute obligațiunile ce îi revin în baza unei sentințe propunțate de Curte, cealaltă parte va putea apela la Consiliul de Securitate, care poate, dacă consideră necesar, să facă recomandări sau să decidă asupra măsurilor ce trebuie luate pentru executarea acelei sentințe.

Articolul 95.-

Nimic în prezenta Chartă nu împiedică pe membri "Națiunilor Unite" de a încredința soluționarea diferendelor lor altor tribunale în virtutea unor acorduri deja în vigoare sau ce se vor încheia în viitor.

Articolul 96.-

1.- Adunarea Generală sau Consiliul de Securitate poate cere Curții de Justiție Internațională să-și dea avizul în orice chestiune de ordin juridic.

2.- Alte organe ale "Națiunilor Unite" și agenții specializate, ce pot fi în orice moment autorizate pentru această Adunare Generală, pot deasemenea cere avizul Curții asupra chestiunilor de ordin juridic pe care le întâmpină în cursul activității lor.

CAPITOLUL XV.-

SECRETARIATUL

Articolul 97.-

Secretariatul va cuprinde un Secretar General și personalul de care organizația va avea nevoie. Secretarul General va fi numit de Adunarea Generală la recomandarea Consiliului de Securitate. El va fi principalul funcționar administrativ al organizației.

Articolul 98.-

Secretarul General va acționa în această calitate în toate reuniunile Adunării Generale, ale Consiliului de Securitate, ale Consiliului Economic și Social și ale Consiliului de Tutelaj și va îndeplini oricare alte funcțiuni ce i-ar fi încredințate de aceste organe. Secretarul General va prezenta un raport anual Adunării Generale cu privire la activitatea organizației.

Articolul 99.-

Secretarul General va atrage atenția Consiliului de Securitate asupra oricărei chestiuni care, după părerea sa, ar putea să amenințe pacea și securitatea internațională.

Articolul 100.-

1.- În îndeplinirea îndatoririlor sale Secretarul General și personalul nu va cere sau primi instrucțiuni de la vreun Guvern oarecare sau de la oricare altă autoritate din afara organizației. Ei se vor abține de la orice acțiune care ar putea influența asupra poziției de funcționari internaționali, răspunzători numai față de organizație.

2.- Fiecare membru al "Națiunilor Unite" se obligă să respecte caracterul exclusiv internațional al responsabilităților Secretarului General și personalului și să nu caute să-i influențeze în îndeplinirea îndatoririlor lor.

Articolul 101.-

1.- Personalul va fi numit de către Secretarul General în baza regulamentului stabilit de Adunarea Generală.

2.- Un personal potrivit va fi repartizat în mod permanent Consiliului Economic și Social, Consiliului de Tutelaj și dacă se va cere, și altor organe ale "Națiunilor Unite". Acest personal face parte din Secretariat.

3.- Considerațiunea cea mai importantă în utilizarea personalului și în stabilirea condițiilor de serviciu va fi necesitatea de a asigura cele mai ridicate standarde de eficiență, competență și integritate. Se va acorda atenție cuvenită importanței de a recruta personalul pe o cat mai largă bază geografică.

CAPITOLUL XVI

Diverse dispozițiuni

Articolul 102.-

1.- Fiecare tratat și fiecare acord internațional încheiat de un membru al "Națiunilor Unite" după intrarea în vigoare a prezentei Charte, va fi în cel mai scurt timp posibil înregistrat la Secretariat și publicat de către acesta.

2.-nici un stat participant la vreun tratat sau acord internațional care nu a fost înregistrat în conformitate cu dispozițiunile paragrafului 1 ale acestui articol, nu poate invoca acel tratat sau acord în fața vreunui organ al "Națiunilor Unite".

Articolul 103.-

În cazul unui conflict între obligațiunile membrilor "Națiunilor Unite" luate în baza prezentei Charte și oricare alte obligațiuni internaționale pe care ei le-au contractat, obligațiunile luate în baza prezentei Charte vor avea prioritate.

Articolul 104.-

Organizația se va bucura pe teritoriul fiecăreia din membrii săi de capacități legale care este necesară pentru exercitarea funcțiunilor și realizarea țelurilor sale.

Articolul 105.-

1.- Organizația se va bucura în teritoriul fiecăreia din membrii săi de privilegiile și imunitățile care sunt necesare pentru realizarea țelurilor sale.

2.- Reprezentanții membrilor "Națiunilor Unite" și funcționarii organizației se vor bucura de asemenea de privilegiile și imunitățile necesare pentru exercitarea independenței a funcțiunilor lor în legătură cu organizația.

3.- Adunarea Generală poate face recomandări cu scopul de a fixa detaliile aplicării paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol sau poate propune convențiuni membrilor "Națiunilor Unite" în acest scop.

./...

CAPITOLUL XVII

=====

~~Acord de securitate în perioada de tranziție.~~

Articolul 106.-

Până la intrarea în vigoare a acelor acorduri speciale la care se referă art.43 și care după părerea Consiliului de Securitate îi dau acestuia posibilitatea să încorporeze la exercițiul răspunderii sale arătate de art.42, Puterile participante la Declarația celor patru Națiuni, semnată la Moscova la 30 Oct.1943, și Franța se vor conștientiza unul cu altul în conformitate cu dispozițiile paragrafului 5 al acelei Declarații, iar când se iveste necesitatea și cu alți membri ai "Națiunilor Unite", cu scopul de a întreprinde orice acțiune comună în numele organizației care poate fi necesară pentru menținerea păcii și securității internaționale.

Articolul 107.-

Prezenta Chartă nu împiedică și nu înlătură, în nici un fel acea acțiune, în legătură cu un Stat care în timpul celui de al doilea război mondial a fost dușmanul vreunei puteri semnatară a prezentei Charte, intrapinsă sau autorizată ca rezultat al aceluia război de către Guvernele care au răspunderea pentru o asemenea acțiune.

CAPITOLUL XVIII

=====

Amendamente.

Articolul 108.-

Amendamentele la prezenta Chartă vor intra în vigoare pentru toți membri organizației atunci când au fost adoptate prin votul de 2/3 din membrii Adunării Generale și ratificate în conformitate cu procedurile constituționale respective de către 2/3 ai membrilor "Națiunilor Unite", inclusiv toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

Articolul 109.-

1.- O conferință generală a membrilor "Națiunilor Unite" cu scopul de a revizui prezenta Chartă poate fi ținută la o dată și locuitate fixate prin votul a 2/3 din membrii Adunării Generale și prin votul a 7 membrii ai Consiliului de Securitate. Fiecare membru va avea un vot în Conferință.

2.- Orice modificare a prezentei Charte recomandată de votul a 2/3 din Conferință va intra în vigoare în momentul ratificării în conformitate cu procedurile constituționale respective de 2/3 din membrii "Națiunilor Unite", inclusiv toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate.

3.- Dacă astfel de Conferință nu a fost ținută mai înainte de a zecea sesiune anuală a Adunării Generale, din momentul intrării în vigoare a prezentei Charte, propunerea de a convoca o asemenea conferință va fi înscrisă în ordinea de zi a acelei sesiuni a Adunării Generale și conferința va fi ținută dacă se va decide astfel de majoritatea simplă a membrilor Adunării Generale și de 7 membri ai Consiliului de Securitate.

CAPITOLUL XIX

Ratificarea și semnarea.-

Articolul 110.-

1.- Prezenta Chartă va fi ratificată de Statele semnatare în conformitate cu procedurile constituționale respective.

2.- Ratificările vor fi depuse la Guvernul Statelor Unite ale Americii, care va notifica tuturor Statelor semnatare despre fiecare ratificare ca și Secretarului General al organizației, atunci când va fi numit.

3.- Prezenta Chartă va intra în vigoare când vor fi depuse ratificările Republicii Chineze, Franței, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, și Statelor Unite ale Americii, și a majorității celorlalte State semnatare.

4.- Statele semnatare ale prezentei Charte care o vor ratifica după intrarea ei în vigoare, vor deveni membri inițiali ai "Națiunilor Unite" pe data depunerii ratificărilor respective.

Articolul 111.-

Prezenta Chartă, ale cărei texte chinez, englez, francez, rus și spaniol sunt toate autentice, va rămâne depozitată în arhivele Guvernului Statelor Unite ale Americii.

- 34 -

Copii legal certificate vor fi transmise de acel Guvern tuturor Guvernelor celorlalte State semnatare.

Cu incredere reprezentanții "Națiunilor Unite" au semnat prezenta Chartă.

Semnata în orașul San Francisco la 26 Iunie 1945.-

=====

17571

DECE A DEMISIONAT PRIMUL GUVERN NATIONALIST
IN ROMANIA

EXPOZEUL FACUT IN FATA CONSILIULUI DE MINISTRI
de D-1.OCTAVIAN GOGA.

In sedinta de ieri a Consiliului de Ministri, Dl.Octavian Goga a facut următoarea expunere :
"Politica este o fluctuație permanentă, în care elementul de surpriză intervine adesea și creează în mod brusc situații noi. Datoria omului politic este ca în această fluctuație, surpriza care poate lua o întorsătură neplăcută pentru țară să nu pornească dela el. La lumina acestei axiome vă rog să examinați comunicarea pe care mă simt dator să v-o fac.

Am fost astăzi în audiență de lucru la M.Sa Regele. M.Sa, după ce a examinat întreaga situație politică, mi-a făcut cunoscut că în momentele actuale crede util ca un guvern nou să se formeze. Un guvern național, la care să participe toți foștii primi miniștri ai țării, urmând să fie suspendată Constituția, să se octroyeze o Constituție nouă, să se dizolve partidele politice și să se înlăture alegerile.

Am răspuns M.Sale făcând obiecțiunile mele, pe cari vi le voi înfățișa și D-Voastră. Am fost invitat la rândul meu, ca în acest guvern prezidat de I.P.S.Sa Patriarhul să iau și eu parte, ca fost prim ministru, dimpreună cu câțiva membri ai guvernului actual cari ar fi intrat în calitate de tehnicieni. Am răspuns, că nu pot să primesc, fiindcă sunt convins că se face o profundă greșală politică. Nu văd consecințele unei asemenea hotărâri, nu văd ce lăce ar putea să urmeze, și fără să pun în joc o sensibilitate de ordin individual, pe plan politic sunt convins că se săvârșește o mare eroare. Amplific acum în fața D-Voastră obiecțiunile mele, ca o justificare a atitudinii pe care am luat-o.

Voiu face o recapitulare.

Care a fost rațiunea guvernării noastre ? Care i-a fost obiectivul ? Știți ce au lăsat în urmă alegerile, cari au trecut. Pentru întâia oară am avut de înregistrat căderea guvernului în alegeri, cu toate consecințele unei asemenea spărturi făcute în principii autorității de Stat. Dl.Iuliu Maniu, pe de o parte, dusesse o întinsă campanie împotriva Coroanei, iar pe de altă parte, mișcarea neprecisă a Gărzii de Fier agitasse spiritele. Singura formulă politică a fost Guvernul partidului Național-Creștin, căruia i s'au adăugat acei frunțași național-țărăniști în sufletul cărora au găsit ecou lozincile naționale.

S'a constituit Guvernul. Problema se puna : Ce trebuie să facă acest Guvern ? Să pregătească alegerile, să înlesnească astfel constituirea unui parlament și să repare breșa pe care o suferise ideea de autoritate, normalizând situația. Am spus dela început M.Sale cum îmi începui acest program, ca o satisfacție dată mișcării naționaliste și o ușurare adusă în existența maselor populare. O rectificare a conștiinței obștești în sens sufleteș și biruința ideii naționale trebuiau să ne dea câștig de cauză în alegeri.

AM REALIZAT LOZINCELE NATIONALE.

Ne-am ținut de cuvânt. Pe linia trasată din primul moment, am realizat lozincile naționaliste, pe cari M.Sa Regele le-a aprobat de multe ori în mod public.

De a fost efectul ? În țară, s'a creat o atmosferă de efervescență proprie începuturilor de viață nouă, dar și de robustă sănătate în sens național. În politica externă am dobândit o necontestată autoritate de prestigiu. Sunt cinci săptămâni de când am venit la guvern. Am mers în etape spre ținta finală. Am menținut ordinea, am avut fră-

guvernului s'a întărit tot mai mult, dispărând elementul iritant, cetele răuete care produceau desordinea.

Mai era un moment greu : recursul la Curtea de Casație împotriva constituționalității legii electorale. Și acest moment greu a trecut, Curtea de Casație a respins recursul.

DEMOCRATIA NU MAI VREA ALEGERI.

Aici ne găseam. În acest timp s'au găsit însă oameni, cari au schițat gesturi de nevroză, de îngrijorare personală pentru ziua de mâine. Partidul liberal a fost acela, care a canalizat aceste frici. Am avut contact cu mai mulți fruntași liberali. I-am găsit într'o postură foarte ciudată. Sub pretextul că vom înregistra un eșec electoral, mi-au cerut să nu mai fac alegeri, să guvernez cu formule dictatoriale. Curioase îndemnuri, din partea unui partid democrat ... Dl. Dinu Brătianu a cerut audiență la Palat, am fost atunci întrebat asupra acestei audiențe și am arătat că n'am nimic împotriva Dl. Dinu Brătianu a fost primit alaltăieri. A dat apoi și Dl. Iuliu Maniu un memoriu. Rezultatul este situația actuală.

S'o analizăm în scurte cuvinte. Am declarat că nu particip la această încercare. Cum apare schimbarea care se pregătește, cu înlăturarea Constituției ? Apare, cel puțin, ca o tendință de învoire ? De satisfacție pentru multime ? E un desgust față de supralicitățile partidelor ? Se dorește desființarea lor, pentru întronarea unei guvernări în spirit de ordine și autoritate ? Lucrurile nu par să fie astfel Vin din nou la cârmă toți foștii primi miniștri, oamenii cari au fost răspunzători de situația de astăzi, ce învoire aduc ei, în numele trecutului lor ? E o răspunare a morților... Vor fi adunați toți laolaltă, și pe cadavrele lor, în temelul certificatului lor de neputință, se va lansa o nouă îndrumare a Statului... Aceasta nu e o reformă, nu e o resurrecție, e un parastas.

O FORMULA, CARE NU VA REUȘI !

Iată atitudinea partidelor vechi în fața viitorului, căzând ar voi să atragă după ele și pe celelalte formațiuni politice tinere, cari pot să fie haotice, dar reprezintă o mișcare sufletească a țării și ar putea să fie canalizate în slujba Tronului, pentru guvernare normală.

Nu cred că se va putea aduce ordine în țară. Ce o să reprezinte ea unitate de credință aceste elige disparate, cari vin cu ceiace a mai rămas dintr'un cântec ce s'a cântat... Oameni răsuflați, entități eterogene, fără nici o legătură între ele. Un partid reprezintă cel puțin un angheraj de oameni în toată țara. Prefectul dela Chișinău sau dela Cluj reprezintă, nu numai simbolul autorității publice, dar și o legătură cu de-aproapele, un fluid care circulă dela om la om.

Aș înțelege să se facă o dictatură cu mâna pe sabie, care să dea la o parte toate partidele politice, punând în mișcare în sensul ideii de ordine forța executivă până la o redresare a autorității Statului. Dar nu se face așa. E ceva hibrid, care nu poate să dureze.

ISRAEL A INVINS.

Ceace spun nu isvorăște dintr'o sensibilitate personală, nu e o amărăciune individuală. Am stat cinci săptămâni pe baricadă, am dat tot ce am avut mai bun în sufletul meu, am găsit o rezonanță în sufletele țării, n'am săvârșit nici o greșală de un milimotru... Cu toate acestea, n'am de făcut incriminări. Respectul meu pentru Coroană e intact.

Dar trebuie să am accente de spovedanie. E o greșală, la care nu pot să particip. Mă retrag dela guvern, consecințele vor fi grave. Multimea va cerceta și ea, Dece s'a întâmpnat aceasta ? Totul se va prezenta într'o înălțuire logică, anevoie de înlăturat. Cine au fost nemulțumiți de noi și de guvernarea noastră ? Elementele îndușmănite cu ideea națională. Cine a câștigat acum ? Un guvern al naționalismului românesc n'a fost lăsat nici până la alegeri, tocmai fiindcă în alegeri avea garanții de isbândă. Iată dece am căzut. Iulian apostolatul când s'a prăbușit cu săgeata în spate a strigat : "GALILEU, AI INVINS" Astfel suntem noi și căzând vom spune la rândul nostru : "ISRAEL, AI INVINS"

n'a primejduit existența Statului.

CUI REVINE RASPUNDEREA ?

Așa dar, repet. Cu douăzeci de zile mai înainte de a creia par-
lamentul, care avea să ne dea o majoritate masivă pentru o operă de
guvernare în stil naționalist, trebuie să plecăm. Nu regret pentru
mine. Viața mea de o lună și mai bine era un adevărat chin, căci am
fost servitorul tuturor. Îmi pare rău pentru viața noastră de Stat,
căci văd greșala care se face. În starea mea sufletească vă spun :
acțiunea mea politică nu va lua un caracter protestatar. Nici nu voi
avea o acțiune politică.

Răspunderea cade asupra vechilor partide, cari au căutat să întu-
zece orizontul și să provoace o hotărâre păgubitoare pentru țară. Eu
îmi spăl mâinile. Am făcut față tuturor îndatoririlor mele, eram în
plină desfășurare a muncii mele, ordonate, gata să arunc în cumpănă
tot rostul existenței mele pentru triumful unei idei. Eu nu sunt
Kerenski, care a fugit după ce a desorganizat o țară. Eu plec turburat
de munca mea. Plec cu fruntea sus, stau în fața istoriei și a țării,
cerând să fiu judecat după faptele mele. Nu voi fi socotit drept un
om care a lipsit dela datorii.

Vă mulțumesc pentru ajutorul dat. Plec să-mi prezint demisia
M. Sale.

Declarațiunile lui Mihail Ostrovsky din 3 februarie către funcționarii Legățiunii sovietice din capitală.

00575
~~XXXXXXXX~~ Plec fericit din România, de oarece nu voi vedea cu ochii mei suferințele care așteaptă pe poporul Român, devenit frag pentru mine în cursul celor 3 ani cât am stat în România. Am înțeles că după ultimele evenimente zise interne, dar care după părerea mea vor avea repercusiuni internaționale, că șederea mea în România nu va fi de nici un folos pentru URSS nici pentru România. Acum câteva zile, am fost primit în audiență de plecare de Majestatea sa Regele care a durat 40 de minute. Suveranul a fost foarte amabil cu mine fiind un om sergent și de o înaltă cultură. Dar cu toate însușirile sale remarcabile, nu vrea să vadă că teoria sa de separațiune a politicii interne și externe nu poate ține piept coniecțiunilor internaționale. Dacă se vor adevăra știrile că România a înscris în Italia cu amenajarea unei baze aeriene la nord de Constanța, ca toate comenziile de avion să fie date Italiei, cred că oare Majestatea sa Regele că marele puteri democratice vor rămâne pasive, crede oare că se vor mulțumi ale cu declarațiile verbale că El vrea să consolideze amicțiile cu Franța, Anglia, Mica Înțelegere și Înțelegerea Balcanică? Nu noi suntem agresorii, și nici de la noi nu se porni inițiative. Dar situația internațională va putea deveni mult mai tare decât dorințele noastre pasnice. Noi nu ne vom mișca fără o necesitate extremă, chiar cu asigurările care le avem că nici Polonia, nici altcineva nu va sări în ajutorul României în caz dacă vor ocupa Basarabia, de oarece lumea întreagă știe că juridiceste Basarabia ne aparține, poate fi ocupată de noi devenind astfel teatrul războaielor internaționale în această parte a Europei.

România în general deși nu aparține marilor puteri totuși în urma situației sale geografice este o țară de o importanță strategică de prim ordin. Estă deosebit de puternică și URSS în deosebit, nu pot admite înfrângerea influenței germane și italiene în România. Estă deosebit de puternică și zilnice ca se petrec acum în România fac să se apropie războiul cu pași giganteschi. Știm că armata română de astăzi este o armată de mare valoare, dar stim de asemenea că armata aceasta și mai ales ofițarii ei sunt infectați de spiritul legionar pe care multe comendamente în loc să îl combată îl încurajează în cadrele armatei active. Poate că pe spiritul conducătorilor României se va trezi în ultima oră. Dar și atunci va fi rău de oarece nu este o eroare că guvernul național creștin există dar este o eroare că el a existat.

Orice guvern nou va veni la putere, va fi datorită situației internaționale un guvern (dugman) al evreimii care va ruina țara cu toate bogățiile ei. Sub acest guvern România este sorocită să adhere la blocul statelor infamitate, pășind grupul celor sătule.

Trezirea va veni însă căci sper că providența va feri Regatul Român de o conflagrațiune generală.

Sunt totuși fericit că plec și nu voi mai vedea cum spunem la început suferințele chiar de moment al acestui popor bun și harnic, care cade actualmente victimă pasiunilor interesate.

Urez din inimă României trezirea și deșteptarea cea mai grabă.

00576

Sambătă 26 Ianuarie 1919

A treia Putere în Stat

Magistratura și chestia evreiască

Publicăm azi însuși textul sentinței pronunțată de Trib. Ilfov, secția I C. C., în ziua de 23 Ianuarie 1919. Să amintim numai numele reclamanților.

Sub același titlu, vom publica mai ne reflexiunile ce cazul ne inspiră și comentariile la care el poate da loc.

Comparații au fost pînă în noi- tria și au clăuzit Constituția sub care, teoretic, înca trăim!

Ce minunată garanție oferă cetățeanului, pentru păstrarea drepturilor și libertăților sale, principiul separației Puterilor în Stat!

Zilnic ne ocupăm de faptele Puterii Executive. Când Puterea Legiuitoare funcționează, asupra ei se poartă mai deosebit atențiunea noastră. Acum e rândul Puterii Judecătorești. Evenimentele îi dau ei rolul de căpetenie în Stat.

O primă manifestare stă în sentința ce publicăm mai jos.

So urmăm cu toată luarea aminte ce merită.

În treacăt, o simplă amintire: Magistratura care a dat această sentință, chiar același pe care Germanii îl arestaseră pentru independența sa de caracter, de care acum a el ne dă o nouă și strălucită dovadă.

C. C. F.

TRIB. ILFOV, SECȚIA I Civ. Cor.

Audiența dela 22 Ianuarie 1919
Jurnal No. Ordonanța de în-
cetățenire No.

Tribunalul compus cu:
D-nii Const. Sturdza, președinte și
Strojan, procuror.

Asăzi fiind termenul fixat pen-
tru dezolvarea cererii de încetăte-
nire făcută de prin pe-
tiția înreg. la No. la apelul
făcut să prezentat în Camera de
Consiliu petiționarul.

S-a citit cererea și actele și anu-
me:

Pe baza cărora petiționarul a cer-
ut să se recunoască dreptul de
cetățenie român conform decretului-
lege din 29 Decembrie 1918.

D-l procuror a pus concluziuni
pentru admiterea cererii, întrucât din
actele prezentate, petiționarul în-
trunește condițiunile cerute de de-
cretul-lege din 29 Decembrie 1918.

Tribunalul punând din oficiu în
discuție dacă decretul din 29 Decem-
brie 1918, nu este anticonstituțional
și nu poate fi aplicat față de art. 7
și 8 din Constituție?

D-l procuror a răspuns că deși
magistrații sunt obligați a vedea
dacă legea ce aplică sunt constitu-
ționale, totuși în împrejurările ac-
tuale de prefacere națională, nepu-

și legilor în vigoare pe care magistra-
ții au jurat să le observe cu sfîntenie.
(Vezi în Sire 1833. II. p. 599-600;
1838 I. p. 246; 1837 I. p. 789 și 1851
I. p. 790 și în Daloz 1851 I. p. 279, ho-
tăririle Casei și Curților Franceze
în acest sens.

Considerând că în speță, decretul-
lege No. 3902 din 29 Decembrie 1918,
luând dreptul de împămîntenire de
la Puterea legislativă, singura care
il are conform Constituției, și
dându-l Puterii judecătorești, calcă
principiile edictate de art. 7, 3 și art.
8 din Constituție, principiul ce nu pot
fi modificate decât printr-o Consti-
tuantă, și ca atare el nu poate fi a-
plicat de o instanță judecătorească
care ar nesocoti astfel Constituția
călcându-și jurământul.

Considerând că nu se poate sus-
ține că acest decret, urmând a fi ra-
tificat de viitoare Constituantă, poa-
te fi aplicat de pe acum, căci nu se
poate ști dacă, va fi sau nu ratificat
sau modificat, și Tribunalul ar fi ne-
voit să dea azi o hotărîre condițio-
nală, condiționată de ratificarea ul-
terioară a decretului de către Corpu-
le Legiuitoare, — lucru ce este cu
totul inadmisibil.

Considerând deci că, înălturându-
se dispozițiunile anti-Constituționale
ale Decretului-lege No. 3902 din 29
Decembrie 1918, cererea de împă-
mîntenire făcută de d-l prin
petiția înregistrată la No. tre-
buie să fie adresată Corpurilor le-
giuitoare conform actualei Consti-
tuții și legislației noastre de astăzi,
că este greșit îndreptată Tribunalu-
lui care nu are nici o calitate de a
acorda împămîntenirea, și urmează
a fi respinsă ca rău îndreptată și
inadmisibilă.

Pentru toate aceste motive.
În neunire cu Concluziunile d-lui
procuror

În numele legii.

Ordonăm:

Respinge ca rău îndreptată și
inadmisibilă cererea făcută de
și înregistrată la No.

Sentința cu recurs.
Dată și citită în Camera de consi-
liu, azi 22 Ianuarie 1919.

Președinte, (ss) Const. Sturdza.
Grosier, Indescrisibil

Evaluarea pagubelor

CONSTITUIREA COMISIUNILOR

Pentru constatarea și stabilirea
abaterilor dela regulile războiului
ale convenției dela Haga, precum
și pentru constatarea atrocităților
comise de inamic în teritoriul fost
ocupat se vor institui pe județe și
orașe comisii de anchetă.

ându-se convoca Constituanta pe baza votului universal, crede că decretul de încheiere este operant în speță și cere ca să se dea ordonanță pe baza actelor prezentate.

Noi președintele Const. Sturdza, asupra cererii înregistrată la No. pin care d-l

fi naturalizat cetățean român pe baza decretului-legi No. 3902 din 29 Decembrie 1918 și a actelor prezentate.

Având în vedere cererea făcută, actele prezentate și susținerile părților, precum și concluziunile d-lui procuror.

Considerând că după art. 7 și art. 8 din Constituție, naturalizarea nu se poate acorda decât printr-o lege și în mod individual și împănăntenirea se dă de Puterea legislativă.

Considerând că, dacă este controversă în doctrina și jurisprudența asupra dreptului cel au instanțele judecătorești de a pipăi constituționalitatea legilor votate de Corpurile Legiuitoare, promulgate și publicate în conformitate cu dispozițiunile art. 32, 46 și 126 din Constituție, — deși la noi înalta Curte de Casație a decis în mod afirmativ, — nu poate fi însă nici o discuțiune în ceea ce privește decretetele, ordonanțele, regulamentele sau circuliunile ministeriale, și atât doctrina cât și jurisprudența sunt unanime a hotărât ca instanțele judecătorești pot și chiar sunt datoare a așăla constituționalitatea, legalitatea sau regularitatea lor înainte de a le aplica.

Considerând că decretetele-legi, care sunt emanațiunea unei puteri dictate, ca Constituția nu recunaste guvernămintelor și cari nu au apărut în istoria dreptului decât ca rare și excepționale consecințe a revoluțiunilor sau loviturilor de Stat, (cele apărute în Franța la revoluțiunea din 1846; la lovitura de Stat a lui Napoleon al III-lea la 1851—1852 și la războiul din 1870), — nu pot avea tărie de lege înainte de a fi votate și ratificate de Corpurile Legiuitoare când ele modifică o lege, sau de o constituantă când ele modifică însăși Constituția, ca în speță. Fără această ratificare și înainte de a fi obținute, ele nu au altă valoare decât aceea a unor simple decrete, sau ordonanțe date de puterea executivă și care nu sunt legați decât agenți ai acestei puteri.

Având în vedere că asemenea decrete și ordonanțe nu pot modifica și nici abroga dispoziția vreunei legi și încă mai puțin acele ale Constituției — aceasta este unul din celele cele mai bine fixate ale dreptului constituțional modern — și puterea judecătorească nu numai că nu este ținută a le aplica, înainte de a fi apreciat regularitatea lor, dar este datoare a le înkătura atunci când ele sunt contrarii Constituțiunei

varia după întinderea județului sau a orașului. Fiecare comisiune se va compune dintr'un consilier al curtei de apel ca președinte, din prefectul de județ, un delegat al ministerului de interne, un delegat al ministerului de industrie și un delegat militar, ofiter superior.

Comisiunea va fi ajutată în lucrările ei de un magistrat din tribunalul respectiv precum și de inginerul județului.

Comisiunea va putea fi asistată și de un delegat al aliaților noștri. Comisiunea va avea la dispoziție și un fotograf pentru luarea de fotografii la fata locului.

Toți cei cari vor fi suferit grave vexațiuni, încălcări de drepturi garantate prin convențiunile internaționale, abuzuri de tratament ca: violente, arestări, deportări, amenzi, jafuri, etc. sunt obligați să le arate comisiunei de anchetă cu ocazia venirii ei în comună.

Comisiunile de mai sus vor putea fi înființate eventual și în Moldova, cum și în teritoriile alipite sau cari se vor mai alipi României, spre a constata faptele de acelaș gen, săvârșite nu numai de armatele inamice, ci și de cele ruse sau de trupe neorganizate.

Mizeria în Capitală

Un biet invalid de război, anume Riven Bercovici s'a prezentat într'un hal de slăbiciune demn de milă la ziarul nostru apelând la bunățatea cititorilor. Impovărat cu familie grea, nefericitul se află în cea mai îngrozitoare lipsă. E drept că primește un ajutor de 30 lei lunar dela Crucea Rosie dar cum această sumă nu-l poate împiedica d'a muri de mizerie împreună cu al lui, îi recomandăm călduros mîlei publice. Riven Bercovici locuiește calea Văcărești 253.

În chestia patrulelor

Un fost „mobilizat” ne scrie o scrisoare prin care se plînge că întorcându-se dela război, a fost înkătat în prima noapte de patrulă, ținut la închisoare și maltratat imediat ce a îndrăznit a protesta.

— Credeam, zice dănsul că voi găsi în Capitala țării, după plecarea nemților, libertate, veselie, în schimb e stare de asediu și seara nu te poți mișca ceva mai tîrziu pe străde fără permis special, că te-a și turnat la dublă. Ași vrea mult să știu cât va mai dura starea asta apăsătoare, se întreabă bietul fost mobilizat.

Asta ne întrebăm și noi, dar zadarnic.

putin ar putea modifica sau suspenda Constituția însăși. Acesta este unul din punctele cele mai bine stabilite ale dreptului constituțional modern și nici nu mai suferă măcar vre-o discuțiune.

Din nici un text al Constituției nu reiese că dispozițiunile ce cuprind sunt edictate numai pentru timpul de pace și pentru stările normale și că în timpul de război sau într-o stare anormală ale ar putea fi suspendate și înlocuite prin dispozițiuni noi, edictate pe cale de decret-legi de către Puterea executivă, fără concursul și controlul reprezentățiunii naționale; că prin urmare ori și ce dispoziție nouă care ar atinge legile existente și Constituția, ori cât ar fi de imperioasă necesitatea ocrotirii statului și primejdia întârzierii, trebuiesc hotărâte și votate de reprezentățiunea națională în timp de război ca și în timp de pace.

Constituția la art. 93 arată lămurit din cine e constituită reprezentățiunea națională și cine exercită puterea legislativă, — că singură această putere are dreptul să facă legi valabile față de toți; iar în art. 93 nu acordă puterii executive de cât dreptul de a face regulamente pentru aplicarea legilor și Constituanta s'a grăbit să adauge: „fără să poată vreodată modifica sau suspenda legile”, lucru care învederează intenția Constituantei de a nu permite puterii executive să facă acte de legiferare. Astfel, în cât ar fi de admis în dreptul public, dreptul de necesitate în baza căruia puterea executivă poate lua fără concursul Parlamentului unele măsuri grabnice pentru ocrotirea și salvarea intereselor Statului, — este inadmisibil ca asemenea măsuri să poată modifica ori suspenda chiar legile existente, și încă mai puțin Constituția, căci printre altele ea are de scop tocmai pentru a fi un sent ocrotitor al intereselor obștești împotriva tiraniei și arbitrarului cătorva, și violarea ei ar duce la distrugerea întregului edificiu social și la prăbușirea însăși a organizării statului.

Din toate acestea rezultă dar că Constituția nu din neărgare de seamă a făcut, ci dinadins s'a vrut să acorde puterii executive chiar în timpuri normale și în stare de

hotări astfel singură, printr'un simplu raport al președintelui Consiliului — făcut odată cu prezentarea spre semnare a decretelor legi, — că aceste decrete se impun ca o nevoie imperioasă și deci trebuiesc aplicate fără șovăire de instanțele judecătorești. S'ar ajunge astfel la suprimarea desăvârșită a reprezentățiunii naționale. E admisibilă aceasta într'un stat constituțional?

E perfect adevărat că instanțele judecătorești nu pot să examineze dacă nevoia puterii executive de a face un decret lege anticonstituțional e atât de imperioasă în cât prin nefacerea lui s'ar vătămă interesele mari ale țării; acest lucru nu poate fi apreciat decât de Parlament care singur poate da sau refuza aprobarea lui. Nu e mai puțin adevărat însă că instanțele judecătorești se dreptul să constate dacă o lege sau un decret pe care trebuie a le aplica, emană sau nu dela puterea competente să le facă, — ele trebuie să examineze dacă decretul emanând dela puterea executivă sunt conforme cu Constituția (art. 93) și dacă nu modifică sau suspendă legile ori chiar Constituția. Fără a se preocupa de considerațiuni politice, de rațiune de stat aparentă, sau de interese de partid, să aprecieze valabilitatea lor înainte de a le aplica și să refuze aplicarea când sunt contrarii legilor și Constituției.

Instanțele judecătorești deci, au dreptul, când li se prezintă un asemenea decret, să-l declare constituțional numai pe motivul că e impus de o necesitate superioară a intereselor țării; — au dreptul să schimbe, sunt datorare chiar, să-l declare neconstituționalitatea și să refuze aplicarea lui, — pentru a nu călca legile pe cari magistrații au jurat să le aplice cu sfințenie.

— 000X000 —

Misiune specială franceză la Viena

Paris, 10. — d. Allizé, ministru al Franței în Olanda, a fost trimis la Viena, într'o misiune specială.

— 000X000 —

Decretele legi -- neconstituționale

Justiția poate refuza să le aplice

Se știe că d. președinte de Tribunal Sturza, a respins în două rânduri cererile de încetățnire a evreilor motivând că justiția e dator să refuze aplicarea decretelor legi neconstituționale. Iată considerentele hotărârii date de d-za în această chestiune:

După art. 7 și 8 din Constituție naturalizarea nu se poate acorda decât printr-o lege și în mod individual și împănăntenirea se dă de Puterea legislativă. Dacă este controversă în doctrină și în jurisprudență asupra dreptului ce l-au instanțele judecătorești de a pipăi constituționalitatea legilor, când ele sunt votate de Corpurile legiuitoare promulgate și publicate conf. art. 32, 46 și 126 din Constituție, — deși la noi înalta Curte de Casație printr-o decizie anterioară a decis în mod afirmativ, — nu poate fi însă nici o discuție în ceea ce privește decretale, ordonanțele, regulamentele și circularile ministeriale; și atât doctrina cât și jurisprudența sunt unanime a hotări că instanțele judecătorești pot și chiar sunt dateare a aprecia constituționalitatea, legalitatea și regularitatea lor, înainte de a le aplica.

Decretele-legi, cari sunt emanaținea unei puteri dictatoriale ce constituția nu recunoaște guvernamintelor și care nu au apărut în istoria dreptului de cât ca rare și excepționale încolțiri ale revoluțiunilor sau ale loviturilor de stat, (în Franța la revoluția din 1848, la lovitura de stat a lui Napoleon III în 1851—1852 și la războiul din 1870)—nu pot avea tărso de lege înainte de a fi votate și ratificate de Corpurile legiuitoare, când ele modifică o lege și de o Constituția când ele modifică, — ca în specie, — însăși Constituția. Fără această ratificare și înainte de a fi obținută ele nu au altă valoare de cât aceea a unor simple decrete sau regulamente date de puterea executivă și pe care puterea judecătorească nu le poate aplica de cât atunci când ele nu modifică și nu suspendă o lege existentă.

Aceste decrete nu pot în nici un caz și nici odată modifica, abroga sau suspenda legile în vigoare, după cum prevede art. 93 al. 9 din Constituție și prin nemarea cu atât mai

război, dreptul să înlocuiască singură toate celelalte puteri ale statului, să modifice și să suspende în mod arbitrar legile și Constituția. De altfel un asemenea drept nici nu putea să-l acorde Constituția puterii executive fiindcă tot aceasta fiind chemată a aprecia excepționalitatea împrejurărilor i-ar fi atribuit o putere nemărginită și necontrolată care ar constitui o adevărată primejdie socială și pentru că, prin aceasta ar fi făcut o operă negativă, dând Constituției o putere precară, care ar însemna tăgăduirea însăși a existenței Constituției.

Nu se poate concepe într'un Stat constituțional neexistența reprezentăției naționale fără dispoziția însăși a statului sau fără pierderea suveranității naționale; și Constituția, care nu putea deci să prevadă lipsa puterii legislative, nu putea nici să hotărască de cine să fie înlocuită, nici să arate ce este de făcut pentru ea, în lipsa ei, să nu se sacrifice interesele supreme ale țării. Atât timp cât statul există trebuie neapărat să existe și reprezentățiunea națională pentru a se putea face față trebuințelor cari interesează conservarea și chiar existența statului, — și nici o stare anormală, fie ea chiar starea de război, nu poate ierta lipsa puterii legiuitoare și neconvocarea reprezentanței naționale. Aceasta e atât de adevărat că, azi, statele noi cari abia se organizează s'au și grăbit să-și aleagă o reprezentățiune națională, și deși încă în stare de război și în împrejurări mult mai anormale decât în România, și-au și convocat Adunările lor naționale.

Dacă Constituția ar fi prevăzut posibilitatea lipsei puterii legislative și ar fi atribuit executivei dreptul de a o înlocui în anume situațiuni anormale, ar fi trebuit să-i confere tot ei și dreptul de a aprecia dacă împrejurările sunt sau nu de natură a cere să se substituie legislativei și să decidă că: sau situația anormală nu-i permite să convoace Parlamentul, sau că lipsa Parlamentului dovedind în deajuns o stare anormală îi permite să ia măsuri excepționale, să guverneze și să legifereze singură și fără nici un control. Puterea executivă ar putea

foști răsplătiți, pomenindu-se, din generație în generație, despre asemenea eroisme în lupte și înfăptuiri vizibile, în toate direcțiunile? Nimic, dar absolut nimic, n'a rămas în amintirea, cât de slabă a urmașilor și beneficiarilor — sași —; nici chiar în colecția miturilor săsești, de Müller — Mythische Sagen — nu găsim o vorbă despre minunățiile Cavalerilor Teutoni.

Mai mult, încă, nici cărturarilor Sașilor nu-i găsiseră pe Cavalerii Teutoni prin documente și cărțile de istorie. Dintr'odată, însă, la finele secolului al XVII-lea, doi preoți sași, Selvert și Draudt, au dat la lumină cele trei diplome privilegiale, provocând o adevărată revelație printre Sași din Tara Bârsel, cari, cu toții au fost cuprinși de o mândrie, nefîchîpuit de mare, afirmînd, că, acum, înțeleg și ei, rostul lor în Transilvania. Învățații Sașilor, în frunte cu „Universitas Saxorum” — obște Sașilor din Sibiu, începură să se organizeze, pentru strângerea documentelor, referitoare la trecutul Sașilor, în Ardeal. Fu însărcinat profesorul dela universitatea din Goettingen, A. L. Schloser, să scrie o istorie documentată a „Germanilor din Transilvania” (Siebenbürgen), pentru care a și utilizat publicațiunile diplomelor amintite.

Admirația pentru realizările atribuite Cavalerilor Teutoni, crește până la paroxisim, regretînd că aceștia au fost scoși de ingratul rege din Burzenland, căci, de ar fi rămas, mai mult timp aici, ar fi prefăcut toate elementele străine în sânge și neam german, după cum au izbutit în Borussia-Prusia, unde au asimilat și transformat pe Slavi, făcînd din ei cei mai aprigi Germani — vestiții Prusaci.

Grație exagerărilor „s'a croit o istoriografie curentă — o credință, și convingere — care hrănește și întărește, nu numai sufletele Sașilor, ci și pe ale noastre, fără să ne dăm seama, că Sașii au un interes național, de a prezenta evenimentele istorice în ipostasul arătați; pe cînd, noi, Românii, suntem datori să fim mai prudenți, să reluăm studiile, rectificînd erorile, la care au ajuns învățații Sașilor, dintr'un exagerat egoism național.

Pe ce se întemeiază istoriografia curentă — ce dovezi autentice poate să invoace — cînd susține, morțiș, că: Cetatea de pe vîrfurile Tâmpel (Brasoviaburg); Cetatea Feldioarei (Marlenburg); Cetatea de lângă Codlea (Schwarzburg); Cetatea dela Hălbau (Heldenburg); Cetatea Rășnovului (Rosenauenburg); Cetatea Branului (Törzburg); și Kreuzburg dela Telu, sunt de

parativ, obiectele găsite și să le clasifice; studii ce au ajuns la concluziuni cu totul deosebite de acelea ale înaltașilor lor.

Printre noii cercetători, numărăm pe: inginerul Gustav Treiber, Giesmesch, W. Horwath, Schuster, Dr. Erhard Antoni, ș. a., dar, mai cu seamă celui din urmă îi revine meritul, de-a răsturna, cu totul, alegațiunile vechilor specialiști. Să nu credem, însă, că munca noilor cercetători este ușoară, avîndu-se în vedere, că sîmsea, și dimpreună cu ea, și pătura noastră intelectuală, care a învățat în școală o întreagă fantasmagorie, vor renunța la afirmațiunile istoriografiei curente, oricît de neîntemeiate sunt A părăsi încântarea sufletească, ce măgulește vanitatea națională a Sașilor, cari au văzut în icoana Cavalerilor Teutoni — acel Ritterordin din poezii — niște bărbați miraculoși, este o problemă grea, care nu se soluționează așa de repede.

Decamdută, să analizăm concluziunile, la care au ajuns tehnicienii, cari au făcut și vor mai face cercetări referitoare la Brasoviaburg — Cetatea de pe vîrfurile Tâmpel; la Cetatea Branului — Törzburg — Törsvvar și la Cetatea de lângă Telu (ung. Nyén-Násnisla d. Iorga) Kreuzburg.

Multă vreme, cași astăzi, cărturarilor au cercetat, înzadar, să cunoască începutul Cetății de pe Tâmpa; ei n'au reușit; însă, în schimb au cunoscut afîșitul, care se constată din pergamentul, ce cuprinde ordinul de dărîmăre, dat de comandantul suprem al armatelor ungurești, românul Hunyadi, apărătorul grănilor regatului unguresc. Din momentul ce Brasoviaburg nu mai aducea folosul de apărare orașului Brașov, nefiind destul de înscăpător și neavînd nici apă, a fost părăsit, și ca să nu servească de adăpost dușmanilor, Hunyadi a dat poruncă de dărîmăre.

Dar, cu atîta informație nu s'a multumit inginerul Treiber, ci el a căutat, totuși, să scoată, din dărîmăturile cetății, oarecare dovezi despre întemeierea ei și despre rolul, ce i-a jucat, în cursul veacurilor. Mai întîiu, a făcut săpături, mai la suprafață — de probă, care, de bună seamă nu i-au multumit. Întîmpinase dificultăți, din cauză că era o amestecătură de zid, pămînt și diferite fărîmături, pricinuite de explozia bombeii din 1896 — aruncată de Cătaru, afirmăm

strucției s'a dat de o fântână, plină cu fărîmături. În secol. XIV i s'a mărit paosul și a fost zugrăvită. Pe un oian, e inscripția 1401. S'au găsit și urnele a 6 chilii; ceea ce probează că a fost o mănăstire nu o biserică mireană. Avea, ca patron, pe Sf. Leonard, protectorul bolnavilor și al calilor. Biserica a fost dărîmătată, la 1455 — după ce fusesse dărîmătată cetatea. Dărîmătorii cruciferasă biserica — ca la Sf. Leonard — deocamdută; și, n'au mai avînd ea nici un rost, rămînînd izolată organele superioare bisericești au dispus să se dărîme și bisericuța, din care s'au luat obiectele sfinte, s'au fost transportate în biserica Sf. Fedocara Maria — numită și biserica Neagra, în urma grozavului incendiu, din 1689. Evident, că și din materialul burgului s'a scos o parte și a fost dus jos, ca să fie folosit la construirea cetății propriu zise — Die Stadt.

Pe noi ne interesează concluziile generale, la care a ajuns inginerul Treiber și pe care le-a publicat într'o revistă: „Siebenbürgische Vierteljahrschrift” 1934, Ianuar, März.

El afirmă următoarele: Zidirea dela Brasoviaburg este foarte prețioasă și ea ne arată că peste tot — după cum a susținut și Iul. Teutsch — ea trebuie pusă cu mult înaintea imigrării Germanilor în Ardeal; că anul a fost o cetate regească; și că, atît rămășițele găsite, cît și așezarea cetății, dovedesc, că ea a servit, în toate timpurile, ca un punct de observație și de pîrîre; iar, începuturile zidărilor sînt de pe vremea invaziunii popoarelor.

Vom continua cu Cetatea Branului.

— OXO • OXO —

Trimiși în judecată pentru fals

Ploiești, 2 Sept.

În urma reclamației d-lui Nicolae Apolzan, comerciant din Tâlsoara, Odorhei, parchetul de Prahova a deschis acțiune publică împotriva d-lor Teodor G. Teodorescu și Nicolae I. Borcea ambli din Ploiești, pentru faptele prevăzute și penate de art. 406 și 407 din codul penal.

Numiți sunt învinuiți, de delictul de fals prin abuz de semnătură în alb, puse pe două cambii de câte 200.000 lei.

O primă înfățișare a am. Luni 30 August.

INDISCUTABIL

PAINEA HERBA

82500

DIN TRECUTUL ARDEALULUI

Cavalerii teutoni și infăptuirile ce li s'au atribuit

I

de prof. I. CLINCIU

Nu cunoaștem alt caz în istoria universală, ca un grup de oameni cum a fost ordinul teutonic, să săvârșească, într-un interval de timp, relativ scurt — numai de 14 ani — atâtea fapte mărețe, precum li s'au atribuit Cavalerilor Teutoni.

Ne mai putând să lupte, la Ierusalim, pentru triumful creștinătății, pentru că îi copleșise puterea păgânilor de Turci, acești ostași ai Crucii — cavaleri și călugări — primăriră propunerea regelui ungar, Andrei al II-lea, de a veni în Țara Bârsei — un ținut bogat, dar, p'atunci — la 1211 după Cristos — pustiu și nelocuit — deserta et inhabitata — și se obliga să lupte — în schimbul donațiunii acestei țări — cu năvălitorii barbari Cumani cari pătrunseseră, cu incursiunile lor, până în centrul Ungariei.

Cavalerii Teutoni li s'au acordat anumite privilegii, așternute în niște diplome, date de numitul rege, la 1211, 1212 și 1222. Potrivit dispozițiilor, trecute în aceste documente, cruciferii, nu numai că s'au bătut cu Cumani, ci i-au învins și pe mulți i-au convertit, la creștinism, d'mpreună cu șefii lor, dar, în avântul lor, au trecut peste hotarele, prevăzute în actul de donație, fără știrea și învoiala regelui, ceea ce l-a îndemnat să ridice armele împotriva lor și să-i așune din pământul făgăduinții.

Împrejurul acestui scurt trecut prin Țara Bârsei, căci Cavalerii Teutoni n'au rămas aici, decât 14 ani — dela 1211-1225 — s'a creat, de scriitorii și istoricii sași, o adevărată legendă și o istoriografie curentă, care le preamărește faptele săvârșite de ei, în cei 14 ani; fapte, lăuate, ca moștenire Sașilor, urmașii Cavalerilor Teutoni, în Țara Bârsei.

Pe lângă succesele militare-dinamice, atribuite acestor ostași, cari nu putuseră să reziste Turcilor, la Ierusalim, apoloștii lor susțin că tot ce este mai de seamă, în Țara Bârsei — Burzenlandul săsesc —: cetăți-castele (burguri) — biserici — Kirchenburguri — organizare, civilizație, a rămas, ca moștenire sfântă de la protagoniștii sașilor, Cavalerii Teutoni. În acel interval scurt — de 14 ani — săvârșiseră adevărate minunății — fiind, un fel de supraomni.

proveniență teutonică? Ce semne caracteristice au — și toate sunt la fel — ca să le atribuim Cavalerilor Teutoni? Dar, și înaintările Cavalerilor Teutoni în ținuturile românești: Muscel, Prahova, Buzău și până la Cetatea Neamțului din Moldova — a ceea ce expansiune, în acel timp scurt, — pe temelii căror documente autentice se pot lămurii? Nu cumva, termenii din diplomele arătate: oarecare țară Borza, de dincolo de păduri către Cumani (quaedam terra Borza nomine, ultra silvas versus Cumanos); și CrucburgKreuzburg, pe care Cruciații l-au construit din nou (Crucburg — Crucburg — castrum, quod cruciferi de novo construxerant) sunt probe suficiente, de a ne convinge despre isprăvile Cavalerilor Teutoni în aceste părți?

Noi credem, că toată încurcătura a produs-o bula papal, Grigorie al IX-lea, din 1231, în care se vorbește despre cele cinci cetăți țări (quinque fortia castra) și despre cetatea cea mai întărită (castrum munitissimum). Textul documentului este destul de vag, după cum se vede; cărturarilor Sașilor, însă, au căutat să identifice — care cum s'a primit — aceste castra-burguri, precum și pe acel burg, foarte întărit. Dar, din momentul ce bula nu indică nici un nume propriu, e foarte greu, mai bine zis, imposibil, să precizezi, care și unde sunt burgurile; în special, mai fiecare burg, din cele existente, a fost, în mintea specialiștilor, considerat de cel mai întărit — munitissimum.

Astfel de presupuneri — care mai de care mai riscată — pot, oare, să reziste unei critici serioase și pot să treacă, în fața științei, ca adevăruri istorice?

Se explică, deci, revirimentul ce s'a produs, în urma studiilor făcute de noii cercetători, cari, părăsind calea vizuimilor și presupunerilor imaginare, s'au pus pe un teren solid, făcându-și cercetările cuvenite, la fața locului. Se și cerea, ca, după rădăcirii de 150 de ani, în cari s'au atribuit Cavalerilor Teutoni minunății inexplicabile — să apară pe teren învâțați mai pozitiviști — ingineri, arhitecți și istorici de școală nouă — care au început să

noi — ca să distrugă statuia lui Arpad. Afară de niște hărburii de oale, cuie de fier, cărburii de lemne de brad și olane — din evul mediu și chiar din epoca bronzului — nu s'a mai găsit nimic altceva. S'a ajuns la convingerea, că Tâmpa, fiind la o înălțime de 375 m. de-asupra văii și la 960 m. de nivelul mării, a servit, întotdeauna, ca un punct de observație — pentru o mare distanță — și ca un bun loc de refugiu poate, chiar pe timpul Daclor și Romanilor; dar, mai cu seamă, pe vremea invaziunilor barbarilor. Unii istorici, susținând, că dintre năvălitorii, cei, cari au trăit mai aproape 600 de ani — au fost Gepizii, de semănțe gotică — lor li se pot atribui cetățile, de dimensiuni mai mari, cum e Brasovburg, care are o suprafață de 23.000 m. p. Alții au fost de părere, că ar fi o cetate, ridicată de Secul, — apărătorii de graniță — cu toate că cetățile, ridicate de ei, nu erau de proporții, așa de impunătoare. Au mai fost și scriitorii, cari au atribuit regelui maghiar, care luase măsuri, de a nu se mai repeta dezastrul, provocat de năvălirea Tătarilor la 1241; adică, de a întări granițele, prin construirea de cetăți.

Din acest labirint de gândești, cu ce convingeri putea să iese cititorii? Istoricii, de talia lui Iul. Teutsch, după ce s'a constatat, în urma săpăturilor întreprinse, că dedesubtul fundației burgului, s'a dat peste o cultură preistorică, au fost obligați — moralmente — să părăsească teza teutonică, din istoriografia curentă, și să recunoască adevărul, că Cetatea, pe Tâmpa datează, cu mult înaintea apariției Cavalerilor Teutoni, în Țara Bârsei; și, cu atât mai lămurit, că Brasovburg nu este acel castrum munitissimum. Oare, de afirmare cade dela sine.

Săpăturile au fost reluate, în 1933, când inginerul Treiber publică într-o revistă rezultatele obținute, ce sunt, cu mult mai interesante. S'a descoperit o bisericuță, de mănăstire bisectă din secolul al XI-lea, cum an Sakristai, adaus mai târziu (unde se păstrează odraslele sfinte). Pereții sunt construiți din buchi de piatră de var, neteziți și vâruți pe ambele părți. La mijlocul con-

Securitate colectivă sau asistență mutuală?

I

Primiți următorul articol, al cărui interes nu va scăpa nimănui:

„Lucrăm la organizarea și menținerea păcii pe baza Societății Națiunilor, a tratatelor și a securității colective”.

(Majestatea Sa Regele la Paris)

„Nu știu dacă România va încheia sau nu un pact de asistență mutuală cu Rusia Sovietică...”

(D. N. Titulescu în ultimul său discurs).

Securitate colectivă sau asistență mutuală? În terminologia diplomatică a ultimilor trei ani aceste două noțiuni au luat o accepțiune absolut diferită, opusă chiar unei alteia. Ele sunt totuși adesea confundate, chiar și în debaterile parlamentare, de unii prin ignoranță, de alții prin necesitate tactică și dorința de a menține ignoranța celorlalți.

România jucând astăzi, prin situațiunea sa geografică, rolul principal în lupta, decisivă pentru pacea generală, ce se desfășoară în împrejurul acestor două concepțiuni rivale, este necesar credem a lămuri încă odată opinia publică asupra deosebirilor lor esențiale și asupra raportelor lor cu pactul fundamental al securității lumii, cu Covenantul Societății Națiunilor.

După definițiunea și dorința exprimată în declarațiunea comună a d-lor Laval și Litvinov din 15/V/35, cu ocaziunea semnăturii Pactului de asistență franco-sovietic, pact pe care d-l Laval, cel puțin, îl considera ca provizoriu, SECURITATEA COLECTIVĂ se organizează „pe baza angajamentelor de neagresiune, de consultațiune și de neasistență dată agresorului”.)

Trebuie observat că toate tratatele actuale de neagresiune — cele ale Rusiei Sovietice cu Franța, — cu toți vecinii săi afară de România, cel al Poloniei cu Germania, — cuprind: 1) rezerva obligațiunilor și drepturilor isvorind din Covenanț și din tratatele anterioare încheiate; 2) clauza revocării automate, în cazul unei agresiuni îndreptate de una din părți contra unei terțe puteri; Pactele de securitate colectivă, regionale sau generale, ar lăsa deci intacte angajamen-

teaceastă privință.

tul de asistență mutuală bilaterale existente și cel general al Covenantului, în măsura exactă a semnificării sale. Ele, de asemenea, nu exclud întru nimica posibilitatea unui act de asistență, neprevăzut de tratatele existente, în cazul izbucnirii unui conflict. Ele însă nu organizează nici o coalițiune preventivă, nu desemnează nici un agresor prezumtiv.

ACEASTA ORGANIZARE, ACEASTA DESEMNARE CONSTITUIE TOCMAI DUBLUL SCOP AL PACTELOR DE ASISTENȚĂ MUTUALĂ.

Este drept că cele două pakte de asistență astăzi în construcție iau ca punct de plecare, și ca legitimare, Covenantul Societății Națiunilor. Cât de îndepărtate sunt ele însă de spiritul acestui instrument, cât de primejdios decisive, virulente și specializate sunt față de el, se poate ușor vedea, între altele, din cele trei următoare împrejurări.

1) Proiectul inițial al Pactului de asistență mutuală, zis orientat, cuprindea Franța, Polonia, Țările Baltice și Rusia Sovietică. Considerând pozițiunea geografică a Germaniei față de aceste țări, trebuie constatat, în toată logica și buna credință, ca ceia ce se încerca a se organiza nu era altceva decât *incercuirea Germaniei*. Împrejurarea că Germania era ironic invitată să adere și ea la această operațiune nu schimba întru nimica preciziunea faptului că ea era desemnată ca agresoare presumtivă și că coalițiunea era îndreptată împotriva ei, — spre deosebirea asistenței organizate prin pactul dela Locarno, unde evidența geografică și politică repartizează în mod egal toate posibilitățile de asistență și toate subiecțiunile eventuale.

Sistemul de asistență franco-sovietic fiind numai o variantă a proiectului original, la care inițiatorii săi au trebuit să se resemneze în urma refuzului Poloniei și Țărilor Baltice de a participa, el nu poate avea pentru Germania decât aceeași semnificare:

cea a unei grave provocări și imense primejdii. Efectele sale asupra securității generale nu ar putea fi deci decât absolut contrare celor urmărite de Covenantul Societății Națiunilor aplicat în spiritul său original, nu ar putea fi decât adânc dăunătoare destinderii generale și asigurării păcii, scopul final al Covenantului.

2) A doua împrejurare arată poate și mai bine cât de deosebite pot fi în efectele lor concepțiunea parțială a pactelor de asistență mutuală și cea esențialmente pacificatrice a Covenantului.

Vom lăsa cuvântul revistei franceze „Gringoire” care caută a aprecia la justa sa valoare, în un studiu de specialitate, pactul de asistență franco-sovietic. „Cooperarea aeriană sovietică nu ar avea pentru Franța, spune acest studiu, nici o eficacitate dacă Cehoslovacia nu ar fi pregătit de mai înainte totul pentru a servi de bază aviației rusești: terenuri de aterisaj, hangare subterane, rezervă de benzină, proviziune de torpile. Nu știu dacă pregătirile Cehoslovaciei în această privință sunt deja terminate sau nu...”

Nimic în Covenantul Societății Națiunilor nu ar legitima astfel de pregătiri rășnoinice. ELE AR CONSTITUI DIN POTRIVĂ, DUPA CUM ORI ȘICE MINTE LIMPEDE O POATE CONSTATA, TOCMAI UNA DIN ACESTE ÎMPREJURĂRI PREVAZUTE DE ARTICOLUL II AL COVENANTULUI CA PRIMEJDUIND PACEA GENERALĂ ȘI ASUPRA CARORA „ORȘICE MEMBRU AL SOCIETĂȚII ARE DREPTUL DE A CHEMA, CU TITLU AMICAL, ATENȚIUNEA ADUNĂRII SAU A CONSILIULUI”.

3) Nici un instrument diplomatic nu pare a fi în mai multă concordanță cu spiritul Societății Națiunilor decât Pactele de Neagresiune. Toate au rezervat până acum și consfințit drepturile

*) Definiția e atât de clară, intențiunea d-lui Laval atât de evidentă că nu putem înțelege cum d. Titulescu — care spre deosebirea auditorului sau era în perfectă cunoștință a textelor — a putut încerca a da în parlament, Brătianu o desmințire în

Securitate colectivă sau asistență mutuală?

Continuare din pag. I)

și obligațiunile isvorite din Covenant. Dacă sistemul lor ar fi complectat, el ar asigura prin forța lucrurilor, în împrejurările de fapt ale Europei orientale și centrale, toate avantajele unui pact de asistență mutuală fără nici unul din desavantajele sale.

În adevăr. Dacă între Țările Baltice și Germania, dacă între România și Soviete s'ar încheia pacte de neagresiune asemănătoare celor existente între Soviete, Polonia și Țările Baltice și între Polonia și Germania, *dacă s'ar crea astfel între Germania și Rusia Sovietică o zonă inviolabilă*, nici un conflict armat nu ar putea fi imaginat între Germania și Rusia Sovietică fără a angaja automatic toate puterile geografic interpușe și toate aliațele lor alături de puterea atacată și împotriva celei care ar fi violat în un punct oareșicare lanțul de pacte de neagresiune.

În atmosfera generală de destindere ce ar fi astfel creiată, cuprinderea acestor pacte în un singur instrument general de securitate ar fi fost cu atât mai ușoară cu cât Germania și-a dat de mai înainte la Stresa consimțământul său privitor la o asemenea operațiune.

Totuși nu se știe că Cehosolva-

cia s'a crezut silită să respingă *de șase ori în ultimii trei ani* propunerile insistente ale Germaniei pentru încheierea unui pact de neagresiune; s'a crezut silită să respingă aceste oferte, atât de concordante cu spiritul Societății Națiunilor din care face parte și cu cel al Micii Înțelegeri a cărei scop principal este menținerea ordinii în Europa Centrală, NUMAI PENTRU A-ȘI REZERVA POSIBILITATEA DE A PARTICIPA LA PACTUL DE ASISTENȚĂ MUTUALĂ A CAREI IDEIE FUSESE ASVARLITĂ ÎN EUROPA BURGHEZĂ CA UN FACTOR DEFINITIV DE DISCORDIE DE CATRE RUSIA SOVIETICĂ?

Cât de nefast lucrează acest factor se poate măsura din faptul că el este astăzi SINGURUL OBSTACOL ADEVARAT ÎN CALEA UNEI APROPIERI FRANCO-GERMANE, că el singur ne desparte deci de perioada de destindere și colaborare economică și politică între națiuni, indispensabilă dacă voim a opri civilizațiunea europeană pe marginea prăpăstiei.

Securitate colectivă sau asistență mutuală?

Chestiune ce privește pe Româ-

nia înainte de toate, fiindcă fără consimțământul și participarea noastră sistemul Asistenței Mutuale nu se poate încheia și fiindcă el este bazat înainte de toate, în concepțiunea inițiatorilor săi, pe colaborarea activă a Sovietelor, PE DESCHIDEREA, DECI, A GRANTELOR NOASTRE ARMATELOR REVOLUȚIEI ȘI A DESFIINȚĂRII..... ori cât de frumos întoarse ar fi discursurile destinate a ne ascun- de acest fapt.

Securitate colectivă sau asistență mutuală?

Pace și pace socială sau război și comunism?

Nu știm care este răspunsul ce este finalmente rezervat de Diplomația noastră acestei întrebări. Deplini increzători în înțelepciunea și durerea de Țară a CELUI care este în fața lui Dumnezeu și a oamenilor apărătorul nostru natural, deplini increzători în instinctul de conservare și în puterea de rezistență al neamului nostru, vom supraveghea cu neînduplecată vigilență manevrele acestei Diplomații AJUNSA ÎN FINE LA RĂSPÂNȚIA UNDE DE TREI ANI ÎNCOACE S'A STRADUIT A NE ADUCE.

NAN.

00581

MINISTERUL MUNCH, SĂNĂTĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

DIRECȚIA Personalului

Adresa poștală:
București III, calea Griviței, 64-66Adresa telegrafică:
București, Ministerul SănătățiiTelefon:
313/97, 313/93, 325/10

D-lui Const.R.Sturza

Str.Caragea Vodă Nr.1 LOCO III.

Dosarul și Nr. dv.

Data dv.

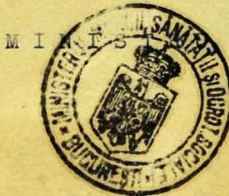
Dosarul și Nr. nostru (a se repeta în răspuns)

Data

Privește: 130922 = 10. JAN 1938

Avem onoare să vă face cunoscut că, prin deciziunea ministerială Nr.130855 din 10 Ianuarie 1938, ați fost numit membru în comisiunea instituită pe lângă acest departament, pentru verificarea actelor cari au servit de bază la acordarea autorizațiunilor de liberă practică a medicinei și farmaciei în România, pentru medicii și farmaciștii cari au prezentat diplome din străinătate, echivalate în țară.

În același timp vă rugăm să luați parte la prima ședință pentru constituirea comisiunei, în ziua de 11 Ianuarie cor. la ora 12, în cabinetul nostru .

G. Pomu

Director,

00581

Inbite of ~~stimulate~~ Coase Allen

— Me sunt înscris în partidul Otale și
nu mă voi înscri, de oare ce sunt o fire prea independentă
pentru a răbda o înregistrare.

Mă mă pot opri totuși de a-ți scrie aceste rânduri pentru
pentru a-ți spune mulțumirea sufletească ce o simt, ca
român, de a vedea în sfârșit încoronată o viață întreagă
de ^{luptare de din}~~conștiință~~, și de luptă pentru propășirea ideii naționale
și pentru a-ți aduce, ca fost elev ~~a tăi~~, ^{primosului meu}~~profesorului meu~~ de
dragoste, și de recunoștință pentru acela care mi-a otelit,
la facultatea din Iași, sentimentele naționaliste și care, ziu-
gurul în parlamentul ^{de la} 1918, a ridicat glasul în apă-
rarea unui președinte de tribunal aruncat în temnițele
neuitatei ^{până} când ^{mi voide} de lucrări alături de/
~~refugata~~ ^{în fugă} ~~cu~~ ^{justiciile}
ilegale ~~de~~ ^{de} ocupanți ~~contra~~ dreptului interna-
țional.

Dacă în luptă se este chemat a duce vei simți ne-o
dată nevoia să recurgi la muncă binelui și la dragostea de țară a celor ce, deși nu-ți sunt partizani,
~~precum eu am putut partizații în marea~~
~~pînă au cerut un anume lucru~~, au totuși dorința de a fi
de folos binelui obșteii se cred totuși datori a pune bună față
la sprijini ~~pe muncă~~, timpul și talentul lor pe acei cari
sprijini ~~dreptatea~~ cari, ca ~~șta~~ ^{putea}, pot aduce folosul adevărat binelui
obșteii, sau vei găsi tot ? a mea ~~nu se desigur să a puse~~
~~necutatea ta~~. Modestul dar de prețios al meu ajutor.

Buc. 14 Iunie 1937

Dragă Corneliu,

Iată ce am expediat Didinei care se conduce cu mine ca o dușmană.

Cu multă dragoste

(ss) General Cantacuzino

00582

Dragă Didino,

Dacă cu ocazia nuntii lui Alecu te apuci să faci intrigi între Căpitanul

nostru și mine, mă văd silit să-ți scriu această scrisoare.

Ca să-ți satisfaci ambiția nemăsurată și ridicolă, de ani de zile, prin intrigi și corupții ai transformat Ortodoxia Națională a Cucoanei Asica Filipescu

într'ostarabă internațională unde vrei să apari europeană și mondială ca Titulescu. Ai umplut școalele noastre ortodoxe cu jidani cari pălmuesc creștinele noastre, și ca să-ți faci treburile cu străinii propovăduiești împăcarea cu inamicii neamului.

Primești pe Doamna Antal, agentă bolșevică, și în străinătate îți aranjezi cu asemeni elemente succese oratorice și îți faci reclamă mai rău ca Martha Bibescu pe socoteala demnității noastre naționale.

Mergi până acolo încât, în Biserică, când se împărtășeau glorioșii noștri eroi să ai curajul să-mi spui de plecarea noastră în Spania "C'est idiot ce que vous faites". Mereu înfine ai criticat Garda de Fier.

Pentru falsul D-tale Ortodoxism și Naționalism am refuzat și refuz să viu la D-ta, sau să am raporturi cu D-ta. O singură dată am venit la D-ta, atunci când Alecu era în pericol de moarte în Spania.

Când am venit cu glorioșii noștri morți ai crezut că guvernul va pleca, că vom avea un rol, și subito, ca o fripturistă te-a găsit dragostea pentru legionari și lansai fraze sforăitoare ca: "până acum întreba lumea care Alecu Cantacuzino? fiul prințesei Alexandrina Cantacuzino? De acu'ntreabă care Doamnă Cantacuzino? Mama legionarului?"

Deodată și oscilantă cum ești, văzând că încă nu suntem stăpâni, și ca să

complaci celor mari în general și Lupeaschii în special, ne întorci iar spatele (mie îmi pare foarte bine) și la telefon, ca să te audă Siguranța, și în mai multe rânduri, și mai zilele trecute pe patul meu de operat îmi spui: Mai lăsați nebuniile! mai lăsați acea femeie (Lupeasca), procesele, astâmpărați-vă, etc. etc..

Afară de aceasta cu privire la nuntă îmi spui că-ți pare rău că nu cumun eu și că nu-ți convine Corneliu; la care textual am răspuns: "Trebuie Seful Legionarilor să-și cunune Legionarul."

Ce aflu? că răspândești pretutindeni că nu vrei, vorbind de Corneliu: que cet individu vienne chez moi! et que d'ailleurs Zizi est du même avis que moi.

Intriga este cusută cu odgonul și nu prinde pentru că sunt legat cu Corneliu până la moarte și că face parte din arsenalul intrigilor politicianiste burgheze contra regimului Legionar.

Eram dator să te previu și să mă apăr, dar, nu pot să fiu moșic nici mitocan și termin, deci, sărutându-ți respectuos mâinile.

General Cantacuzino

583

LIGA CONTRA POLITICIANISMULUI, INCAPACITATII SI NECINSTEI
IN VIATA PUBLICA

00584
Români,

De câțiva ani încoace se petrec în țara noastră fapte cari, dacă au putut fi până acum tăcute, de azi înainte se cer neapărat impiedicate, și, la nevoie, impiedicate prin orice mijloace. Altfel, țara noastră va fi menită pieirei, și noi, cei din generația de astăzi, vom merita blestemul istoriei.

Pătrunși de gravitatea situației și de răspunderea pe care cu toții o avem față de viitorime, am hotărît să ne strângem - ori cât de puțin la început -, pentru a da semnalul și a chema pe toți cei ce se mai pot încă smulge din lășitatea sau nepăsarea curentă, la o luptă pe viață și pe moarte pentru desmortirea conștiinței naționale românești și pentru salvarea Patriei.

Nu trebuie să fim mulți; trebuie să fim însă hotărâți. Așa au făcut alții; de ce nu am fi noi, Români, mai puțin curajoși și mai sgârbiți la jertfă decât ei?

Este de prisos, credem, să vă mai înșirăm aci relele de cari suferă azi țara și societatea noastră. Le știți cu toții și le auziți în fiecare zi, căci ele sunt trecute din gură în gură, de la un capăt la altul al țării.

Am fost și continuăm să fim guvernați prin oameni și grupări politice nepregătite și necinstite, aduse la cârma țării fie prin mijloace oculte, veștejite de morala cea mai elementară, fie prin sprijinul orb al așa ziselor mase electorale, incapabile să deosebească răul de bine și neputincioase să hotărască cine anume sunt aceia cari pot și trebuie să ne conducă. Rezultatul: oameni necunoscuți, nepricepuți, lipsiți de caracter și de conștiință interesului național, sunt promovați la rangul de "bărbați de Stat" și puși să dirijeze treburile politice.

584.

afacerile cele mai necurate ies mereu la iveală, fara ca profitarii să fie pedepsiți (vezi Cazul Skoda), desfrâul se intinde fără rușine asupra intregii păture conducătoare, iar interesele superioare ale statului și ale cetățenilor, începând cu problemele de existență și sfârșind cu cele ale apărării naționale, sunt nu numai ignorate, dar nesocotite și uneori trădate.

00585

Streinii ne-au outropit și sub protecția așa zisului "Cetățenism" și a tratatelor, au ajuns să conducă din umbră tot mecanismul politic, economic, financiar și social al Statului (partide, comerț și industrie, bănci, presă, etc.), să ne ia pâinea de la gură nouă și copiilor noștri în propria noastră țară, și să ne prepare zi de zi ruina neamului românesc.

Este adevărat că în ultimul timp o mișcare pentru protecția românismului și a muncii românești a început. Avocații din toată țara se agită și nu ne îndoiim că vor izbândi.

Dar aceasta nu este destul. Mai sunt și alte profesii cari au datoria de a interveni. Dece tac medicii, inginerii, farmaciștii, profesorii de toate gradele, comercianții și industriașii? Dece tac în deosebi ziariștii, căci presa este prima redută a streinismului care ar trebui cucerită. Presa este instrumentul care comandă întreaga viață socială a unui popor; ea se cade să fie, deci, în primul rând națională pentru a putea fi corectă și perfect obiectivă. Or, presa noastră este în majoritatea ei, în mâna streinilor, cari falsifică adevărul, denaturează evenimentele, prezintă faptele sub aspecte cari desorientează opinia publică și o face să fie eronat informată, promovează la cărmăritorii oameni și partide cari constituiesc un mediu bun pentru interesele ei oculte și un mediu nefast pentru interesul superior al țării.

Presa trebuie să redevină națională, adică românească. Așa după cum nu e de conceput ca la comandamentele militare sau în posturile diplomatice, ori la șefia serviciilor de subsistență și de informații ale armatei și ale diplomației, să fie străinii, tot așa nu e îngăduit ca la direcția opiniei publice, care este presa, - să fie tolerați

oameni cari n'au nimic comun sufletește cu neamul nostru.

Noi nu urâm pe nimeni; noi ne apărăm; noi nu vrem moartea nimănui, dar voim salvagardarea ~~lui~~ existenței noastre; noi n'am poftit pe nimeni in casa noastră ca să-i tratăm ca musafiri; de aceea noi vrem să folosim in voie mijloacele de trai pe cari ni le oferă bogățiile țării noastre, și numai dacă mai rămâne loc și pentru alții, să-i lăsăm, tolerați, la masa noastră. Ca atare nu existența noastră ci a celor cari nu sunt de un neam cu noi, trebuie riguros revizuită și reglementată.

Totuși această problemă, oricât de importantă ar fi ea, nu trebuie să ne facă să pierdem din vedere obiectivul principal, care este politicianismul. Acesta e cauza tuturor relelor, deci să ne scăpăm de rele, oricare ar fi ele, trebuie să zdrobim întâiu politicianismul.

Români,

Vă întrebăm dar: până când vom mai tolera ca politicianismul corupt și coruptibil, incapabil și necinstit să conducă această țară?

In ce ne privește, marturisim că ni se pare a fi sosit și pentru proverbiala răbdare a Românului, ceasul cel depe urmă. Noi nu mai putem nici răbda nic tolera ca primul venit să ne conducă sub cuvânt că ar fi sprijinit de o armată de pretorieni și de agenți electorali, organizați in așa zise partide pentru a exploata naivitatea mulțimii și bugetul Statului.

Ne-am hotărît deci să ieșim din rezerva noastră și să ne strigăm revolta. Am înființat "Liga contra politicianismului, incapacității și necinstei in viața publică". Cine gândește ca noi, să vie alături de noi; nu mai e timp de pierdut. N'avem de gând să devenim un partid politic; cuvântul ihsuși ne este odios; n'avem de gând să luptăm pentru dărâmarea instituțiilor fundamentale ale Statului. Dar credem că, in ordinea și cu ordinea actuală mai înainte cunoscută, se pot realiza multe fapte bune pentru țară, dacă va fi zdrobit politicianismul care a intronat necinstea și incapacitatea la conducerea Statului, care a nesocotit și nesocotește mereu atât interesele private ale cetățenilor cât și pe, cele generale a

586

ale Statului, care se opune ca oamenii de merit și de inimă să poată lua în mâinile lor viguroase și oneste cârma țării.

Gerem Regelui să pună capăt acestei nefericite stări de lucruri. Să aducă la cârma Statului pe bărbații cei mai impopulari, mai lipsiți de voturi și de partizani, dar în același timp cei mai capabili, mai experimentați, mai cinstiți și mai agărcați cu banul public. Oricât de săracă ar fi în oameni, nu e admisibil să nu se găsească în țara noastră zece bărbați cari să îndeplinească condițiile de mai sus.

00587

Români,

Deocă printre voi se mai găsesc încă oameni de inimă cari țin la țara lor, oameni de curaj și de sacrificiu, să vie pentru a îngroșa rândurile "Ligei contra politicianismului, incapacității și necinstei în viața publică." și pentru a aviza, împreună cu cei ce au luat inițiativa întemeierii ei, la mijloacele cele mai eficace și mai grabnice, în interesul scumpei noastre patrii.

587

VOINTA NAȚIUNII

=====

Discursul D-lui Petre Popzlatef, Directorul General al
"Renovării" rostit în ziua de 21 Octombrie
teatrul "Royal".

Adunarea a fost deschisă la orele 10³⁰ de către Seful Secției
de propagandă internă pe lângă Direcția "Renovării" Domnul
Iosif Robef.-

00588

Deschiderea adunării.

(Este întâmpinat cu aplauze)

- Noul regim care s'a instituit în părțile noastre își trage
marile sale puteri morale din marele rezervor moral al reînvie-
rii noastre naționale. În această epocă s'au desprins marile
figuri ale poporului bulgar, care poartă sus steagul pentru re-
deșteptarea națională. După atâta amar de vreme a venit momen-
tul, când este necesară o trezire a viilor puteri naționale pen-
tru a fi înhămate la marea acțiune de desăvârșire a activității
de redeștemptare a Bulgariei noi.- În acest scop, Direcția
"Renovării", dimpreună cu Directorul ei General Dl. Popzlatef, în-
cepe acțiunea sa de răsturnare mai întâi de toate a josnicilor
omenesți și crede cu tărie că inteligența creatoare și conducă-
toare a poporului bulgar nu se va lipsi niciodată de plăcerea
de ași îndeplini datoria și să se orânduiască sub steagul tri-
color.

Pentru îndeplinirea programului ei, Direcțiunea organizează
impozanta adunare de astăzi, așteptată cu viu interes de întreg
poporul bulgar.-

Vă invit întru atenția discursului D-lui Popzlatef, pe care
îl rog să-și ocupe locul.-

Discursul D-lui Popzlatef.

(Întâmpinat cu aplauze și strigăte de "bravo"! Corul a cântat
imnul național "Sumi Marița". Publicul se scoală în picioare,
iar după cântarea imnului aplaudă prelung)

SCUMPI BULGARI !

Stiu că vă interesează foarte mult chestiunile sociale. După
mine, două sunt chestiunile zilei și de o deosebită importanță

mine, două sunt chestiunile zilei și de o deosebită importanță socială. Cea dintâi chestiune este următoarea : de ce s'a impus o schimbare a stăpânirii, de ce a venit 19 Mai ?

A doua chestiune : care este ideologia stăpânirii noi, în ce formă și conținut gândește ea să așeze noua conducere a Statului ?

Prima chestiune își are importanța ei prin faptul că și astăzi, cu regret, se constată că se găsesc oarecari intelectuali bulgari, cari cred că 19 Mai este numai o simplă răsturnare fără logică și fără sens. 00589

A doua chestiune are importanța ei prin faptul că bulgarul trebuie, fără îndoială, să știe în ce condițiuni va fi organizată conducerea lui.

Deci obiectul discursului meu de astăzi sunt aceste două chestiuni.

Pentru ce a venit 19 Mai ?

De ce s'a impus schimbarea stăpânirii ? Fie-mi permis ca înainte de a da răspunsul dorit, să fac o declarație, o mărturisire de bulgar față de bulgari.

19 Mai, scumpi compatrioți, nu este un eveniment întâmplător. 19 Mai nu este produsul sau rezultatul acțiunii unor iubitori de stăpânire din instinct. 19 Mai este conștiința, activitatea, viața națiunii bulgare pentru o viață nouă. (Aplauze) 19 Mai a fost începutul unei revoluții, însă a unei revoluții condiționate de viață însăși și cerută de mult timp. Lasă să se știe că răsturnările n'au fost obiectul unor plăceri sau cariere.- Cu atât mai puțin a putut să fie obiectul unei plăceri sau a unei cariere acțiunea din 19 Mai pentru pionerii cuminți, care și-au însușit-o și au îndeplinit-o. Năci n'a fost animat de interese personale și nici unul din pionerii lui 19 Mai n'a fost animat de ideia de a acapara, ca prin ea să-și asigure locuri înalte și distinse în conducerea țării. Nu ! Pionerii lui 19 Mai purtau în conștiință o singură grijă: ei erau expresiunea voinții poporului, a unei voinți care nu putea fi reținută mai departe fără pericol.

Trebuie să mai amintesc că 19 Mai în acest înțeles nu este nici 9 August 1886, nici 9 Iunie 1923. Deoarece atât 9 August

589

cât și 9 Iunie au fost acțiuni pentru schimbare de oameni, în timp ce 19 Mai a fost o acțiune pentru instaurarea unei noi societăți, care să înceapă răsturnarea unui sistem de conducere a Statului, ajuns incomod pentru ivirea zorii noului cetățean bulgar, care trebuia și trebuie să transforme întreaga noastră viață socială.

Iată declarația aceasta am vrut să fac, înainte de a vă da răspunsul dorit, pentru a conchide ^{că} acțiunea din 19 Mai n'a fost îndreptată în contra unuia sau altuia, ci acțiunea din 19 Mai a fost un act creator, adânc conceput, cu perspective reale, cu cunoștința să se crează o nouă viață socială, care să pună pe bulgar în condițiuni cu totul deosebite de acelea, pe care trecutul nostru politic le-a cunoscut înainte de 19 Mai.

Lui 19 Mai i se datorește

schimbarea radicală a condițiilor publice. Eu vreau să fiu pe deplin înțeles, în chestiunea aceasta, deoarece v'am spus și vă repet regretul că se găsesc bulgari, cari cred că 19 Mai nu este un act creator, ci o răsturnare întâmplătoare. Si de aceea eu doresc să privesc amănunțit această chestiune, pentru a fi peste tot și pe deplin înțeles. Credința mea este că un popor poate să se bucure de o dezvoltare socială normală numai atunci când există o deplină armonie între dezvoltarea lui economică și culturală pe de o parte și dezvoltarea lui politică pe de altă parte. Eu nu sunt dintre aceia cari cred că dezvoltarea politică și culturală a unui popor, nu sunt altceva decât funcțiunile acelor principii, acelor legi cari stau la baza dezvoltării economice. Nu sunt nici dintre aceia cari cred, că dezvoltarea economică a unui popor este rezultatul dezvoltării lui politice. Eu merg pe drumul mijlociu dintre aceste două concepții, drumul pe care mi-l arată experiența vieții însăși și cred că dezvoltarea politică și economică a unui popor se găsesc în deplină conducere (colaborare) că cetățeanul organizat în țara lui poate să influențeze deopotrivă și asupra uneia și asupra celeilalte. De aci și concepția mea : un popor poate să se bucure de o dezvoltare socială normală, numai atunci când există o deplină armonie între dezvoltarea lui economică și culturală pe deoparte și dezvoltarea lui politică pe de alta. Mare

revoluție franceză a veacului trecut a deschis porțile așa zisului liberalism economic: *laissez faire, laissez passer* - dați curs liber afacerilor ; libertate deplină în relațiunile economice ; viața economică este regulată de principii și legi care nu depind de influența voinței omenesti ; viața economică merge pe propriul ei drum fatal, drum dictat de principiile și legile producției, a schimbului, a cererii și a ofertei ; libertate deplină în ce privește inițiativele economice ; toate inițiativele economice în mâinile persoanelor particulare ; acele mari inițiative economice, pe care astăzi le vedem în mâinile Statului, erau tot în stăpânirea persoanelor particulare ; poșta, telegraful, administrația, poliția, calea ferată, minele chiar și școlile din unele țări - toate acestea erau exclusiv în mâinile persoanelor particulare.

Statul avea o singură însemnătate :

00591

Numirea pazei care să înlăture dificultățile din drumul realizării inițiativelor particulare. Iată că, în deplină armonie cu această libertate economică, se nasc partidele cu formațiuni libere pentru relațiunile politice. Libertate deplină în viața economică ; libertate deplină și în viața politică. Tu cetățean, esti liber să-ți regulezi relațiunile tale economice, așa cum găsești că este mai bine ; cu aceiași libertate tu poți să regulezi și relațiunile tale politice. Si dacă tu în activitatea ta, în manifestarea ta economică, poți să trasezi inițiative economice fără nici un fel de restricțiune, tu poți avea ~~libertate~~ deplină de a forma diferite grupări politice, pentru a te servi de ele în relațiunile tale politice.

Acesta fu începutul, acesta ~~fu~~ principiul care stă la baza partidelor, ca instrument, ca institut al relațiunilor politice, ca institut al conducerii Statului.

Eu n'am să neg că liberalismul economic, fără îndoială, a adus multe în lume. Mulțumită libertății depline a inițiativei particulare, lumea s'a ales cu bogății nemaipomenite până atunci. Cultură și progres, tehnică și industrie, au înaintat foarte mult, dar odată cu aceasta a venit și un groasnic rău : s'a creat capitalul necomandat, capitalul nedirijat, care în

rile culturale ale cetățeanului nostru. În contradicție cu aceasta pe de o parte, pe de alta în conformitate cu constituția din Târnovo ne-am adresat cetățeanului bulgar și i-am spus: deoarece vrem să trecem o națiune cu adevărat democratică, noi îi acordăm deplină libertate în viața politică. Fă ce vrei, organizează politicește Statul tău, așa cum vei găsi cu cale. Si iată cum încă din prima zi a vieții noastre politice, noi ne-am găsit în prezența unei nemaipomenite contradicții sociale interne și am trăit cu dificultăți politice începând dela 1879 încoace.

Partidele noastre politice

00893

Încă din prima zi a vieții noastre politice libere, mai lipsă ceva partidelor politice și anume : posibilitatea de a fi un veritabil instrument pentru guvernarea Statului. Aceasta fu ideia de bază pe care noi am introdus-o în Constituție noastră. Această Constituție este adevărat liberă, în înțelesul adevărat al cuvântului. Datoria Statului este una : să apere libertatea cetățeanului, însă libertatea în înțelesul mistic al cuvântului. Si partidele noastre au fost târâte de această idee. Teoriticieni incapabili, cari nu cunoșteau bine viața politică au creat aceste partide, iar la această creare a ajutat și viața însăși. S'a creat un Stat nou, neîntocmit și fără nă o legislație. Guvernul trebuia mai întâi de toate să se ocupe de organizarea politică a Statului și pentru aceasta partidele noastre politice au început să urmeze această singură cale ! organizarea vieții politice a Statului bulgar. Interesele particulare ale cetățeanului bulgar, interesele lui economice și culturale au fost neglijate încă din primul moment, deoarece, încă odată repet, partidele au fost forțate să pornească pe un drum cu totul deosebit aceluia, pe care ar fi trebuit ele să pornească, în cazul când s'ar fi conformat intereselor, concepției și temperamentului bulgăresc din acel moment. Si cu tot dezacordul acesta mare, care a existat în viața noastră socială și cu toate că partidele noastre încă dela începutul existenței lor n'au putut avea o adevărată bază pentru a sluji interesele Statului bulgar, partidele bulgărești au putut să existe timp timp de 56 de ani până în timpul războiului din

urmă și să treacă cale-vale instrument de conducere, acest fapt se datorește marelui sentiment patriotic, pe care epoca Renașterii îl insuflase în piepturile oamenilor noștri de societate.-

Dacă aceasta n'ar fi existat, eu cred că partidele ar fi lichidat dela sine, fără vre-un risc, încă de acum 20 de ani.-

După război

Situațiunea s'a schimbat și mai mult.

00594

599

VOINTA NAȚIUNII

=====

După război situațiunea s'a schimbat și mai mult. Războiul ne învățase pe toți că un popor poate învinge ori ce greutate, numai atunci când poate fi capabil să-și satisfacă nevoile sale prin propriile sale puteri. De aci -și încă dela 1918 încoace- acea tendință a fiecărui Stat de ași asigura toate producțiile posibile. De aci aceea tendință ca fie care Stat să producă tot ce-i poate fi necesar la un moment dat. Si acesta fu elanul pentru intensificarea producției. Din această cauză și ca urmare a lipsei mari de care s'a resimțit lumea de după război, am atins către 1926 o supraproducție nemaipomenită. Si anume pentru aceasta, la un moment dat și în contra voinții ~~noastre~~ noastre, producția trebuia să se oprească. A eșit mulțimea de șomeri, iar capacitatea de consumare a masselor a scăzut. Acest fapt agravă și mai mult criza, iar noi ne-am găsit în fața unei groasnice situațiuni, în fața unei crize economice, pe care istoria omenirii n'o cunoscuse până atunci. Au răsărit mii de clase mijlocii. Au sărăcit și-au înțeles -ceace înaintașii noștri n'au înțeles în trecut- că viața economică, dezvoltarea economică nu urmează un drum fatal, așa după cum se vorbește, ci urmează un drum, care ~~urmează~~ în anumite momente poate fi înlăturat de voința omenească. Si clasele mijlocii au început să strige : "Dați-ne pâine, dați-ne libertate, situația noastră este insuportabilă ! Să iasă dar un om puternic, care să ne poată conduce pe drumul cel mai bun al reuşitei.-

Si numai în acest fel au apărut marile figuri ale conducătorilor actuali -figura lui Mussolini, a lui Hitler, a defunctului Dollfus și a altora, cari s'au așezat în fruntea marilor națiuni pentru a trasa calea unui viitor mai bun, calea celei mai bune evoluții sociale.

Odată cu aceasta s'a produs o schimbare în psihologia masselor. Liberalismul și Marismul creaseră cetățeni pasivi, deoarece și unul și altul aveau la bază ideea că viața economică își urmează drumul ei propriu, drum care nu depinde de voin-

ta omenească. Si unul și altul au spus cetățeanului : "Ocupă-te numai de libertatea ta mistică, de drepturile tale sentimentale și lasă viața economică să se miște pe drumul ei propriu, întrucât tu nu ești în stare s'o faci să devieze din drumul ei".-

Si iată în ce condițiuni, atât liberalismul cât și marxismul au creat cetățeni pasivi -cetățeni cari trăiau sub hipnoza, că într'adevăr nu pot să organizeze dezvoltarea lor socială și în special dezvoltarea lor economică. Inșă noile condițiuni sociale au arătat că situațiunea este cu totul alta de cum s'a crezut în trecut, că cetățeanul posedă destule puteri pentru a putea să se impună vieții în anumite momente.-

00596

S'a creat cetățeanul cel nou

Cetățeanul activ, cetățeanul de după război, care a spus: " Dar eu sunt om, viața există pentru mine, eu o voi regula în cea mai mare parte, eu o voi dirija în direcția, în care găsesc că-i mai bine".- Se înțelege că ceace se petrecea în Occident, nu putea să nu aibe repercursiuni și la noi. Tot ceea ce noi observăm în alte țări, era destul să avem o trezire ceva mai mare pentru a observa acelaș lucru și în viața noastră publică. În urma războiului ultim, Statul bulgar a sporit mult în intervenția lui în relațiunile economice. Mai întâi el a creat legea pentru ușurarea nevoilor în ce privește criza de locuințe. Dacă această lege, Domnilor, ar fi creată acum 20 de ani, eu sunt sigur că toți am fi acuzat conducerea bulgară de atunci desăvârșirea unui act cinic. În 1921, dar noi am întâmpinat legea nu numai cu oarecare pregătire dar am primit-o cu nerăbdare, deoarece viața ne învățase și știam că fără această intervenție a Statului nu se putea merge mai departe.-

După aceasta, intervenția Statului bulgar se intensifică mereu. S'a creat legea pentru ușurarea datoriilor, s'a creat legea pentru ajutorarea proprietarilor rurali. Statul bulgar a mers și mai departe : a început să indice ce suprafață anume, cu ce cultură să fie însămânțată și în spectai -și ou timpul, începând dela 1926 încoace- statul bulgar a monopolizat comerțul extern și o bună parte din cel intern. În acest fel Statul nostru, care, înainte de războiul european, acorda o anumită

libertate economică cetățeanului particular, acum pur și simplu îți însuși, voi spune eu, conducerea economiei obștești și a spus cetățeanului bulgar : "De acum înainte, tu nu mai poți fi liber; de acum înainte tu vei face ceea ce eu îți voi ordona.

Si iată că, odată cu instalarea acestei situațiuni

Baza partidelor

considerate până atunci ca grupări politice în armonie cu dezvoltarea economică fură complet negate de viața însăși. Cece servea drept bază partidelor numai exista, Statul o distrusese. Si ceea ce este interesant, este că a fost distrusă nu de acei cari erau în contra partidelor politice, ci au distrus-o chiar partidele, ele singure au nimit rațiunea de a mai fi în viață, ele s'au negat pe ele însele, deoarece ele sunt acelea cari au creat cea mare putere a Statului bulgar, (putere) de a interveni tot mai mult și mai ciudat în dezvoltarea noastră economică. Partidele fiind esențialmente negate, au înțeles că pot exista numai cu condițiunea de ași satisface pe aderenți, de unde a luat naștere acel spirit de coterie, de unde a venit și a cea anomalie în relațiunile noastre economice, coterii și anomalii, pe care trecutul nostru politic le cunoscuse înainte de 19 Mai. -Si iată cum, din aceste motive, partidele, în dorința lor de ași asigura un viitor, știind bine, repet încă odată că singura lor condiție de existență este să-și satisfacă pe partizani, ridicară în posturile Statului, posturile cele mai înalte și cele cu mai responsabilitate, persoane fără nici un scrupul, fără nici un moral și fără nici o pregătire spunându-le -Noi, nu numai că vă plasăm în aceste posturi pentru a ne răsplăti, căci de spinarea noastră ne rezemăm, ci între altele vă încredințăm să conduceți și destinele poporului bulgar.

Cunoașteți rezultatul la care ne-a condus această situație : am asistat la un adevărat tâmbălău al vieții noastre politice ; bunul Statului și bunul public au adus pradă în mâinile partidelor și a diferitelor lagăre politice ; nimeni nu se gândea la Stat, națiune și popor; toți se gândeau la interesele lor personale; sau în cazul cel mai bun -la interesele copartizanilor lor, la grupările lor politice. Națiunea pășea spre moarte.

Eu nu mă voi opri la nenumăratele fapte cari au caracterizat desvoltarea noastră politică de atunci, prin faptul că nu găsesc destule puteri pentru a caracteriza toate, la câte ați fi voi însăși martori și sunt scârbit de toate ~~cele~~ fapte care au adus indignarea generală (aplauze).

Cu toate acestea, eu nu pot să trec sub tăcere faptul că în relațiunile noastre economice, noi am ajuns la o adevărată crimă, Nu la o crimă, în înțelesul formal al cuvântului, ci o crimă în ce privește relațiunile pentru înălțarea poporului bulgar. Am ajuns până acolo că s'au găsit deputați, cari au înscenat revocarea unora din funcționari, pentru reîntegrarea căroro primeau 10-12 mii leva. Am ajuns până acolo că nu rare erau cazurile când cetățeanul **bulgar**, cinstit și respectat, răspunzând tutulor cerințelor pentru ocuparea unei anumite slujbe la Stat, să nu recurgă la răscumpărări pentru a obține numirea sa. Răscumpărările erau lucruri obicinuite în conducerea țării. Răscumpărarea pentru obținere de slujbă, răscumpărare mai apoi pentru a fi menținut.

Noi observăm toate acestea, noi înțelegeam că nu se mai putea merge pe aceste drumuri, noi am priceput că partidele nu au destulă putere pentru a se menține în situația creată, dar tot credeam că se va găsi un bulgar puternic, care să strige : Ajunge ! Dar, cu regret o spunem că partidele paralizaseră orice voință; partidele întunecaseră conștiințele ; tâmbălăul care se instalase la noi, continua să otrăvească și mai departe sufletul bulgarilor , să ruineze Statul și să ducă națiunea spre prăpăd. -Si iată că în acest ultim moment, când situația a ajuns insuportabilă, armata bulgărească, instruită în tot deauna în spiritul unei slujiri cinstite, față de poporul ei, s'a ridicat în ziua de 18 spre 19 Mai cu intenția de a realiza ~~ceace~~ cecea cocea în popor, **a pălmuit** trecutul politic rușinos și a pus începuturile unei noi vieți sociale pentru înălțarea și prosperitatea poporului bulgar. (Aplauze) Iată pentru ce a venit 19 Mai, Domnilor.

Imediat după acțiune răutatea și intriga adăpostite în diferitele cuiburi politice au început să sușotească mai cu seamă jos, în mijlocul întinșelor masse populare. Eu nu mă voi opri la toate acele sușotiri, căroro timpul le-a adus o

desmințire, însă mă voi opri la acea intrigă pe care au o consider de o deosebită importanță.

S'a discutat mult -și se discută și astăzi pe străzi, ca în armata bulgară n'ar exista unire (unitate) că ar exista unele neînțelegeri, că ofițerimea bulgară s'ar fi despărțit în lagăre și altele.-

Sunt militar de 22 de ani la rând și nici odată nu m'am gândit că pot vorbi într'o adunare ca cea de astăzi. Cu atât mai puțin într'o chestiune ce cea de astăzi. Vă rog să credeți că în momentul de față voi fi tot așa precum am fost în raporturile cu camarazii mei în cazarmă, -(dărz)(?) și cu desăvârșire loial.

Nu este adevărat că există lipsă de unire între ofițerimea bulgară. Aceasta este fără îndoială o intrigă, intriga acelor cari nu înțeles că acțiunea din 19 Mai a fost acțiunea armatei bulgare, că armata bulgară va face toto posibilul chiar și cu prețul vieții sale, să desăvârșască acțiunea începută. (aplauze prelungi).-

Dacă poate fi vorba de cauza care a determinat acest raport dintre acțiunea din 19 Mai și ofițerimea bulgară eu vă voi spune că 19 Mai a adus anumite servicii. Înainte de 19 Mai putea să se vorbească de unele neînțelegeri printre ofițerimea noastră. Nu vorbesc de ofițerimea bulgară în genere, ci vorbesc de acei ofițeri cari dețineau posturi mai înalte. Printre ei se creaseră anumite neînțelegeri. În ziua de 19 Mai însă noi am lichidat cu acele neînțelegeri și am adus ofițerimea bulgară la același gând și la așa o unitate, cum armata bulgară nu a cunoscut dela 1918 încoace. (Aplauze)

Trebue să se știe că ofițerii bulgari nu sunt partizanii bulgari, că ofițerimea bulgară trăiește în cazarmă, stimulată numai de conștiința că-și slujește poporul, că-și îndeplinește datoria. Sub acest raport ofițerul bulgar se deosebete foarte mult de obicinuitul cetățean bulgar, care până acum umplea diferitele partide din Bulgaria. Partizantul politic este animat de un anumit interes material și de aceea între partizani poate să existe neînțelegeri. Dar este numai aceasta. Acolo poate să fie ridicarea unora în contra celorlalți, iar pentru realizarea intereselor materiale, omul, fără îndoială de

multe ori, nu alege mijloacele de luptă. In armata bulgară însă nu există asemenea înprejurări. Acolo avem ofițeri a căror interese materiale sunt pe deplin indicate de lege, iar ofițerii sunt animați de o singură idee -ideea de a-și servi patria.

In consecință, acolo nu există posibilități de disențiu-ne, de ruptură, așa cum persoanele interesate doreau să se în-tâmples, iar după introducerea unor anumite disențiu-ni în arma-tă, să încerce dărâmarea glorioasei opere din 19 Mai.

In momentul când închei examinarea primei chestiuni, so-cotesc de datoria mea să declar :

Intoarcerea înapoi nu există !

și nu poate să existe ! Nu pentru că ar exista unele persoa-ne cari să mențină, din interes, situația de astăzi, ci pentru faptul că ori ce pas înapoi n'ar însemna decât violarea unor dezvoltări istorice, normale ale poporului bulgar (Aplauze). Eu cred că după scurgerea câtorva luni, nu alții, ci chiar ace cari astăzi mă ascultă cu scepticism, vor fi cei dintâi cari vor ridica bâta în potrivea acelei mâini care s'ar ridica în potrivea acțiunii din 19 Mai (Aplauze) Deoarece repet încă odată acțiunea din 19 Mai nu este acapararea de locuri înalte în Stat ci 19 Mai este un act creator în drumul dezvoltării istorice bulgărești (aplauze) De el nu se poate atinge nimeni ; orice atingere va fi socotită o crimă, care va fi întâmpinată cu o pedeapsă ne mai auxită din partea acelei puteri, care a săvâr-șit actul din 19 Mai (Aplauze)

Care este ideologia stăpânirii noi ?

(Va urma)

C.P.

VOINTA NAȚIONULUI

=====

00601

Discursul D-lui Petre Popzlatef, Directorul General al
"Renovării" rostit în ziua de 21 Octombrie
teatrul "Royal".

Adunarea a fost deschisă la orele 10³⁰ de către Șeful Secției
de propagandă internă pe lângă Direcția "Renovării" Domnul
Iosif Robef.-

Deschiderea adunării.

(Este întâmpinat cu aplauze)

- Nouul regim care s'a instituit în părțile noastre își trage
marile sale puteri morale din marea rezervor moral al reînvie-
rii noastre naționale. În această epocă s'au desprins marile
figuri ale poporului bulgar, care poartă sus steagul pentru re-
deșteptarea națională. După atâta amar de vreme a venit momen-
tul, când este necesară o trezire a viliilor puteri naționale pen-
tru a fi înhamate la marea acțiune de desăvârșire a activității
de redeșteptare a Bulgariei noi.- În acest scop, Direcția
"Renovării", dimpreună cu Directorul ei General Dl. Popzlatef, în-
cepe acțiunea sa de răsturnare mai întâi de toate a josnicilor
omenesti și crede cu tărie că inteligența creatoare și conducă-
toarea poporului bulgar nu se va lipsi niciodată de plăcerea
de ași îndeplini datoria și să se orânduiască sub steagul tri-
color.

Pentru îndeplinirea programului ei, Direcțiunea organizează
impozanta adunare de astăzi, așteptată cu viu interes de întreg
poporul bulgar.-

Vă invit întru atenția discursului D-lui Popzlatef, pe care
vi rog să-și ocupa locul.-

Discursul D-lui Popzlatef.

(Întâmpinat cu aplauze și strigete de "bravo"! Corul a cântat
înmul național "Sună Marica". Publicul se scoală în picioare,
iar după cântarea înmului aplaudă prelung)

SCUMPI BULGARI !

Știu că vă interesează foarte mult chestiunea...

Contre la guerre du Covenant et de l'Internationale

Où l'on retrouve la bande Litvinov

X X X

..... Au surplus, les Soviets sont les grands et les seuls bénéficiaires de la crise présente. Tout ce qui oppose l'une à l'autre les nations civilisées, les rancœurs semées en Occident, les catastrophes organisées à Genève, par les théologiens en folie, cette effervescence juridique contre le droit, ce pacifisme insurgé contre la paix: voilà du bon engrais pour la Révolution.

La maçonnerie et le Bolchevisme sont passés maîtres dans l'art de dresser les peuples l'un contre l'autre et de ~~se~~ se servir de l'un pour asservir l'autre.

Moscou. Mr-Benes, haut dignitaire de la maçonnerie européenne, voulut pousser la France à l'alliance russe, il orchestra avec l'art et les procédés qu'on lui connaît, une habile campagne de presse qui représentait l'alliance russe comme passionnément désirée par la Petite Entente, et, en particulier, par la Roumanie. Certes, l'alliance avait des inconvénients, mais nous la devons à nos fidèles amis de Bucarest. Si nous nous dérobbions, qui sait s'ils n'iraient pas chercher ailleurs des garanties de sécurité, etc, etc.

Or, aujourd'hui, MM. Titulesco et Benes préparent une alliance militaire russo-roumaine qui pratiquement livrera le territoire roumain aux troupes rouges. Dans son immense majorité, la Roumanie y est farouchement hostile: "Gartantie réciproque des frontières, bon accord, bons rapports, tant qu'on voudra... Alliance militaire, non."

Tous les chefs de partis consultés, se sont prononcés contre l'acte projeté mais, aujourd'hui, à l'abri de la censure, Mr. Titulesco fait mener à Bucarest la campagne de mensonges symétrique à celle qui a été menée à Paris: "Sans doute l'alliance a des inconvénients, mais la France l'exige. C'est la France qui l'impose. Nous devons ce sacrifice à l'amitié française", etc, etc. C'est ainsi qu'à force de contre-vérités Mr. Titulesco espère duper son pays et son gouvernement. Le procédé est typique parce qu'il est proprement maçonnique: c'est ainsi qu'ils ont toujours procédé les Loges pour influencer les corps organisés les uns par les autres, pour "faire marcher" tel groupement, en lui persuadant que tel autre marchait déjà, tout en faisant simultanément pression sur le premier par l'exemple supposé du second.

Mais il faut que les roumains sachent qu'on leur ment. La France ne souhaite pas l'alliance militaire russo-roumaine, car elle sait qu'elle entraînera l'affaiblissement interne de la Roumanie sans lui apporter aucune garantie solide. Le pacte franco-russe n'est pas même ratifié par le Parlement et il n'a été accepté par le Ministère actuel qu'additionné d'une clause qui permet de ne pas l'appliquer, s'il risque de mettre en cause la frontière du Rhin. Les Benes et les Titulesco peuvent bien machiner des combinaisons traîtresses pour entraîner la France dans des aventures périlleuses, mais, aujourd'hui, il serait impossible de mobiliser un bataillon français pour la défense de Mr. Staline. La politique des mégalomanes de la Maçonnerie se brise et se brisera toujours contre le bon sens du peuple français et sa volonté irréductible de ne faire la guerre que s'il est attaqué dans ses biens et dans sa vie. Les français ont assez montré, pense, qu'ils ne craignent pas la bataille et qu'ils s'y comportent héroïquement pour faire taire aujourd'hui les trublions de la fauçille et les bouter au triangle.

Si, par l'alliance franco-russe, les Soviets se flattent de disposer des forces militaires françaises, ils se trompent. Le jour venu, quand abandonnés. En s'inféodant à Moscou, la Roumanie apparaîtrait aux yeux de l'instrument d'une politique agressive de chambardement universel.

Au surplus, l'agitation perpétuelle de Mr. Titulesco porte à son pays un tort qu'il ne fait que grandir. Le peuple français a le sentiment de plus en plus vif qu'il est le jouet de quelque personnalité intrigante appuyée par les forces occultes et manœuvrant une petite cohorte de journalistes chargés de faire l'opinion dans les principales capitales. A force d'indiscrétion et d'intrigues, les Titulesco finiront par faire passer les " petits pays " pour des enfants mal élevés, encombrants, dangereux, toujours disposés à jouer avec les allumettes et que la prudence commande d'enfermer dans une nursery bien close. Quant à l'autorité de Mr. Titulesco, je ~~marxisse~~ ne résiste pas au plaisir de citer ce mot magnifique d'un sénateur pyrénéen : " - Titulesco ? Il payerait pour être acheté. "

Les Etats doivent faire la politique de leur histoire, de leur intérêt et de leur honneur, et non pas celle de politiciens égarés et dénationalisés.

PIERRE GAXOTTE

602

00603

88200

"TIMPUL" ECONOMIC

PIAȚA FINANCIARĂ

FALIMENTE

ACTE DE

Luni 12 Septembrie

ANZARII DE IMOBILE

18106. Hechter Fanny — Pr. Vasile Leu — imob. str. Gramont 9 bis, lei
18115. Hanu Dora — George Dumitrescu — imob. str. opt. Octav Cocorășu 20, lei
18150. Hagiolop Boat. — Maria Petrov — imob. str. Apele Minerale 101, lei
32003. Hendel Norbert — Helena Hauser — teren str. N-lae Filipescu 7, lei
32004. Idem Aurelia Georgescu Idem lei
31994. Valter Aurelia — Aurora Popescu — apart. cal. Călărăș 39 A, lei
18167. Constantinescu G. — Minist. Domenii — teren com. Tătăreni (R-Sărat), lei
19152. Jekel Suzana — Pept Braumstein — imob. str. Sf-II Brarhi 30, lei
19162. Itic Iancu — Leon Bernstein — imob. str. Isvor 90 bis, lei
32041. Institutul Sf. Maria — Alexandrina Al. Dumitriu — teren Timișul de Sus, lei
32042. Iura Cr. și Maria — Elena și V. Ivan — teren com. Marele Voevod Mihail, lei
18171. Matel Elena — Pavel Ilie — teren com. Afumați, lei
18188. Mihăilescu D-tru — Gherghina Cosac — teren com. I. C. Brătianu lei
32006. Marinescu Alex. — Maria Vasile și Gherghina Grigore — teren str. Căteul 48, lei
19168. Blauer Sall — Corneliu Niculescu Sima — teren str. Popa Russo 11, lei
19187. Badea Marina — Florica Ilie — imob. Intrarea Simon Barnu 16, lei
32002. Barbu Marin — Tănase Boantă — teren strada Căteul 63, lei
32002. Banca Blank — Elena Troleanu — teren parcul Jianu, lei
32034. Bogdan Stoica Radu — S. Matel — teren com. Cătrunești, lei
32038. Branda Em. — Ing. D. Cristea — teren calea Văcărești 210, lei
32048. Bănică Ionăță — Nicolae Sandu — teren com. Silistea, lei
19130. Fedorita Roman — Sofia Negulescu — teren Constantinesti Noi, lei
18190. Constantinescu M. — Văduca D-tru — teren Lupeasca, lei
18159. Câmpescu Floarea — Stere Stan — teren Frâncet, lei
18166. Klein H. S. — R. O. Nițu — teren imob. str. Vitan 81, lei
18183. Casa de Economie cr. și Ajutor — P. T. T. — Ivanov D-tru — imob. str. O. Stălcovici, lei
19113. Cristescu Stefana — Alex. Iliescu — teren com. Militari, lei
19172. Constantinescu S. și Elena — C. Iovana — imob. T. Măgurele 10, 10 Mai 19, lei
19172. Constantinescu Sablin — Const. Iovana — imob. Turnu Măgurele, lei
18174. Grecescu Gr. — N-lae Lazăr — teren Lupeasca, lei
19115. Georgehe Cosita — Ion Stamatescu — teren Ducești Ciopelea, lei
19111. Veliscu Stelian — I. Anghelof — teren comuna Ducești lei

— Dos. 1651 din 1938 Tribunalul (Ilfov) secția I comercială a declarat în stare de faliment pe comerciantul Tiberiu Diamanțescu din București str. Aristide Briand 20, str. Regala 20 și str. Lipșani 40 și l-a fixat termen pentru depunerea creanțelor la 17 Septembrie, iar pentru verificarea lor la 27 Septembrie 1938.

— În ziua de 13 Septembrie ora 8 se vinde prin licitație publică de către Sindicalul Falim. activul fal. Soc. în si Col. Bornstein și Carol Baraz „Pivnitole Străulești” compus din mărfuri, mobilier și deșeură de vinuri.

— La 16 Septembrie ora 13 se închiriază la imobil situat în com. Ciofliceni (Ilfov) aparținând fal. Al. M. Dumitrache.

— Idem se închiriază imobil situat în Otlenita str. Carol 44 aparținând fal. S. A. Beca Otlenita.

— La 19 Septembrie ora 13 se vinde activul fal. C. tin Stoenescu compus din mobilier de casă.

— La 22 Septembrie ora 13 se vinde portofoliul de creanțe al fal. M. Peczenick.

Comandamente

— Dos. 21523 din 1938. Deb. Voicu Păpărușu — cred. Dumitru Iordache, imob. București str. Mitropoliei Dosoftei 39, datorie lei 21.893, plus proc., plus lei 3.500 chelt. de jud. plus chelt. de urmărire și executare și onorariu de avocat.

21163 din 1938. Al. Gavrilescu — Maior I. Istătescu, imob. str. Dr. Asache 16, datorie lei 50.000 plus proc., plus lei 800 chelt. de jud.

— Dos. 17583 din 1927. Deb. Eugen Ochi Albi — Cred. Banche Teodorescu, imob. București, str. Colței 56 colt cu str. I. Gh. Lăita datorie lei 30.000 plus proc., și cheltuieli și urmărire.

Polie protestate

Gh. Costicri, str. S. Vulcan 53, lei 2000; T. Mazilu, Bd. D. Colceșu 21, lei 400.000; H. Vărabu, str. Morilor 61, lei 700; I. S. Pappu, Loc. lei 5000; A. Florescu, str. B. Florica 10, lei 20.000; Ioan Popa, Loc. lei 3500; V. Oatu, Com. Militari Căp. 22, lei 55000;

Renta Perpetua 5% 1922	61—61½
R-ta Stab. 7% ex. c.	61—61½
Renta Desvoltării	63—63½
R-ta Inazestr. 41% 1934	86½—87½
Renta 5% 1933	85½—86
R-ta Inazestr. 41% 1934	85½—86
Renta Inazestr. 41% 1934	85½—86
mici 80 1/2—61	
Renta Cons. 3% 1933	43—43½
Bonuri de Impozite	49—50
Județana 5%	72—73
Urbane Buc. 10%	65—65½
Rurale 10%	79—80
Rurale 5% preschimbate	79—80
Rurale 5%	38—39
Urb. Iași 5%	30 1/4—30 1/2
Urbane Iași 10%	58½—59
Urb. Buc. em. nouă	63 3/4—64

BANCARE	
B. N. R.	5425—5450
Banca de Credit Român	435—440
Banca Românească	550—550
Banca Com. Română	220—220
Banca Comerțului Craiova	200—210
Creditul Industrial 785	785—790
Banca de Scont	310—315

ASIGURARI	
Dacia România	4350—4360
Naționala	265—270
Generală	1170—80

PETROLIFERE	
Astra Română	915—920
Creditul Miner	265—270
Redevena	208—215
I. R. D. P.	75—80
Steaua Română	370—380
Concordia	530—540

DIVERSE	
Reșița ex-cupon	465—470
S. T. B.	1190—1200
Letea optate	900—910
Mica	1370—1375
Carpatina	560—565
Letea c. v.	810
Letea optate	815
Clădirea Românească	305
S. P. D.	760—765

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

CUMPARAR	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

PARITATEA	
LEGALE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

AN ZARE	
1 Lira egipt	826,360
1 Franc elveț	67,20
1 Drahma	2,48
1 Dinar	2,48
1 Reichmark	24,82
1 Taler	16,37

Aceste cursuri sunt valabile Marti 13 Septembrie, până la orele 12,30.

BURSA OFICIALA

la prima	cu prima 38 %	la prima	cu prima 38 %
101,50	692,07	509,—	702,42
54,81	75,54	55,60	70,73
0,99-1,05	—	1-1,07	—
2,80	—	3,05	—
38	—	49	—
17,20	24,42	15,68	24,77

Penşee	44,54	25,45					
Coroană Daneză	44,80	41,21	30,5	22,50		30,6	
Marcă Finlandeză	42,21	2,17	2,99	2,21	30		
Lira turcă	73,99			83			
Escudo	8,796		4,6	6,13	4,51	6,2	
1 Lira sterlină	813,99	489,50	675,51		497,	685,85	
1 Pesetas	32,28						
1 Lira italiană	5,198	5,196	1,712	5,196	7,71	14,2	
1 Dollar	93,741	101,69	140,28	103,15		142,3	
1 Coroană norvegiană	44,803	24,6	3,93	25	28,0		
1 Franc francez		2,65	3,69	3,53	4,6		
1 Coroană cehă	1,357-41,28	3,46	4,77	1,30			
1 Leva	1,206	1,21					
1 Coroană suedeză	44,803	25,20	34,78	25,60	35,5		
1 Lira palestiniană	813,998	580,50	675,51	497,	685,85		
1 Zlot	18,735	18,65	51,73	19,05	26		
1 Schilling austriac	21,11-23,89	22,85	26,17	23,30	32		
1 Franc elvețian	23,89	7,30	26,63	19,60	27,0		
1 Lira	44,803	24,60	36,6	28,10	37,0		
1 Kor eston							

Devizele în străinătate

DOLARUL a cotațeri la Londra 4.81.18, la Zurich 4.42¹/₄ și la Paris 37.03.

FRANCUL FRANCEZ a cota
la Londra 178.31, și la Zurich 119.

FRANCUL BELGIAN a cota 1.
Londra 28.56 jum., la Zurich 74.5.

Situația la Bursa din LONDRA

LONDRA 12 (Rador). — Agenzia Reuter transmite:
Ochii și urechile întregii lumii
fiind îndreptate spre Nuernberg

nu este de mirare că activitatea generală a Burselor londoneze a fost foarte scăzută luni dimineață.

deplină liniște evenimentele vi
toare pe planul politicii interna
ționale.

lichidarea unor anumite valori continentale. Majoritatea sectiilor sunt totuși ferme, scăderile fiind puține și lipsite de importanță.

PIATA C

PIAJA CEREALELOR
 La ziua de 12 Septembrie au co- SECARA de Dunăre 2500

GRAUL de 78 cu 1 la sută 40.0
linie doc la Brăila, la Galați de
cu 2 la sută 37.600 linie, la Co
stanța de 78 kgr. 36.375 imediat li

PORUMBUL dinte de cal 38.4
stație duplicat la Brăila, la Galați
mii duplicat, la Constanța 36.0

ORZUL de 58-59 cu 5 la sută
mii 500 loco magazine la Brăila;
Galați de 59-60 cu 6 la sută 29.
line la Constanța de 60-62

OVAZUL de 44 cu 5 la sută
mii stație duplicat la Brăila, la
lati de 40 cu 10 la sută 47.000 l

la Constanța 41.000 predare st

00602

No. 491 — 14 — IX — 1938 (12 pagini)

Aseară, la Nürnberg

D. HITLER

Textul complet al ve

NUERNBERG, 12 (Rador). — Fuehrerul Cancelar a ținut astă-seară în sala festivă a Congresului național-socialist mult așteptatul său discurs, menit să aducă lămuriri la diferitele întrebări care se pun azi în toate capitalele mondiale.

În momentul intrării sale în sală, membrii guvernului se aflau la locurile rezervate lor, având alături pe fruntașii partidului, pe conducătorii armatei și pe membrii corpului diplomatic.

Intrarea Fuehrerului a fost salutăată prin sunetele marșului Badenwiller, aria favorită a Cancelarului. În timpul acesta, asistenta în picioare, ovaționa frenetic pe șeful mișcării național-socialiste. Un ade-vărat uragan de strigăte de „Heil!”, deslănțuit și întretăiat de sunetele surde ale tobelor s'a ridicat până la cupola sălilor. În urma Fuehrerului păseau toboșarii din Garda Neagră a detașamentelor de protecție.

După marșul Badenwiller, a fost intonat marșul din „Mein Kampf”. D. Hitler s'a urcat pe estradă, contemplând defilarea trupelor național-socialiste cu stindardele desfăcute și în sunetele marșului. În fața estradei sale, un oșier al milițiilor a ridicat drapelul și simbolul național-socialismului.

Orchestra simfonică a intonat apoi primele mărșale naziste la „Maestrii cântăreți”.

La ora 19,10, d. Hess, locotenentul Fuehrerului, a spus că Hitler va lua cuvântul.

Aplauzele izbucnesc și mai tumultuoase, făcând să se miște mormântale. D. Hitler își începe cuvântarea astfel:

Bărbați și femei, ai național-socialismului!

În 1923 s'a ținut la Nuernberg primul congres național-socialist la care asistau formațiile de luptă ale partidului. Începând din ziua aceea, nu se mai putea să nu se vadă că în viața politică a națiunii germane s'a făcut apariția un element nou. Alte partide se simțeau similare își recrutau aderanții din primul rând dintre burlesezi, din acel moment însă, mișcarea național-socialistă își recrută din marile mase de muncitori dintre filii de lucrători.

Numele pe care-l dădă german naziștilor partidele național-socialiste s'a supărat și apariția soldaților. Dar acești muncitori, în zilele noastre, veau un nume mai mult muncitorilor tineri și imprevizibil.

Dar — marea istorie repetându-se ca și suferința. Dela — au trăsătură lui R.

No. 2

00605

THE BRITISH EMPIRE

By H. V. HODSON

OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS

Deutsche Gesandtschaft Bukarest
Legatia Germană București

00606

1. Schimbul de scrisori între Președintele de consiliu francez și Führer. (26 și 27 August 1939)
 2. Propunerile germane pentru o reglementare pacifică (29 August)
 3. Discursul Führerului în fața Reichstagului.
(1. Septembrie)
 4. Răspunsul guvernului german la ultimatul englez.
(3. Septembrie)
-

00607

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

DISCOURS RADIODIFFUSÉ

PRONONCÉ PAR

M. ÉDOUARD DALADIER

PRÉSIDENT DU CONSEIL

*• Nous faisons la guerre
parce que nous ne voulons
pas que la France soit
asservie. •*

21 SEPTEMBRE 1939

00608

Discours
du Führer—Chancelier Adolf Hitler
prononcé
sur la place du „Langer Markt“ à Dantzig
le mardi 19 septembre 1939.

Adolf Hitler:

Mon Gauleiter!

Mes chers concitoyens et concitoyennes de Dantzig:

Il n'y a pas que vous que cet instant remplit de la plus profonde émotion, il y a avec vous tout le peuple allemand. Moi-même, j'ai conscience de la grandeur de cette heure.

Je foule pour la première fois un sol dont les colons allemands ont pris possession cinq cents ans avant que les premiers Blancs s'établissent dans l'Etat actuel de New-York. Depuis cinq cents ans déjà ce sol était allemand, il est resté allemand et — tous peuvent en être convaincus — restera allemand.

Le sort qui a frappé cette ville et ce beau pays a été le sort de toute l'Allemagne. La guerre mondiale, qui a bien été la lutte la plus insensée de tous les temps, a sacrifié aussi ce pays et cette ville, cette guerre mondiale où tout le monde a perdu et personne n'a gagné, cette guerre mondiale qui, une fois terminée, a bien laissé à tous la conviction qu'un pire sort ne devait plus se répéter, et qui, hélas!, semble avoir été oubliée aujourd'hui précisément par ceux qui avaient déjà été alors les premiers excitateurs en même temps que les premiers profiteurs de ce massacre de peuples. Lorsque cette lutte sanglante, dans laquelle l'Allemagne était entrée sans aucun but de guerre, fut parvenue à sa fin, l'humanité aurait dû être gratifiée d'une paix qui aurait conduit à une nouvelle résurrection du droit et par là même à la suppression de toute misère. Par la suite, à Versailles, cette paix ne fut pas soumise au peuple allemand sous la forme de libre négociations, mais imposée comme un dictat brutal.

Les pères de cette paix y voyaient la fin du peuple allemand. Peut-être que beaucoup de gens crurent voir dans cette paix la fin de la misère. Mais elle ne fut, que le commencement de nouveaux troubles.

Il y a un point sur lequel les hommes qui avaient alors provoqué et terminé la guerre se sont trompés. Avec cette paix-là ils n'ont pas résolu un seul problème, mais en ont créé au contraire une foule de nouveaux, et ce n'était qu'une question de temps que de savoir quand la nation allemande pitiéne se releverait afin d'apporter elle-même une solution aux nouveaux problèmes soulevés.

Car on a complètement méconnu alors le problème le plus essentiel, à savoir le fait que des peuples existent que cela convienne ou non à tel ou tel Britannique fauteur de guerre. Il y a maintenant 82 millions d'Allemands réunis ici dans cet espace vital, et ces 82 millions veulent vivre, et ils vivront, même si cela ne convenait toujours pas à ces bellicistes.

Par la paix de Versailles la pire injustice qui soit a été infligée à l'Allemagne. Si aujourd'hui un homme d'Etat d'un autre peuple croit pouvoir déclarer qu'on n'a plus confiance en la parole des hommes d'Etat allemands et du peuple allemand, c'est au contraire nous autres Allemands, qui seuls avons le droit de dire que nous avons perdu toute confiance dans les assurances de ceux qui ont alors honteusement violé les promesses les plus solennelles.

Mais maintenant je ne veux point parler de l'injustice de Versailles. Ce qu'il y a de pire dans la vie des peuples, ce n'est peut-être pas même l'injustice, mais l'absurdité, la déraison, la bêtise, avec lesquelles on a alors octroyé au monde une paix qui faisait tout simplement fi de toutes les réalités historiques, économiques, ethniques et politiques. On a arrêté alors des règlements qui nous font finalement douter que les hommes qui s'en sont rendus coupables aient réellement eu toute leur raison. Dénués de toute connaissance sur l'évolution historique de ces espaces vitaux, mais dénués aussi de toute intelligence économique, ces hommes ont alors promené leur rage sur l'Europe, déchiré des Etats, découpé des régions, et livré des peuples à l'arbitraire, détruit des civilisations.

Ce pays-ci fut alors aussi victime de cette folie et l'Etat polonais en tant que tel était un produit de ce non-sens. Ce que l'Allemagne a dû sacrifier à cet Etat polonais, le monde ne le sait peut-être pas suffisamment. Mais il y a une chose que je voudrais dire ici : tous ces territoires qui ont été alors incorporés à la Pologne, doivent leur développement exclusivement à l'énergie allemande, au travail allemand, à l'effort créateur des Allemands. Lorsqu'on arracha au Reich plus qu'une province pour la donner en partage à ce nouvel Etat polonais, on fit valoir alors comme motif des nécessités ethniques. Or, les plébiscites ont plus tard montré partout que personne n'avait brûlé du désir d'entrer dans

cet Etat polonais. Cet Etat polonais qui devait sa naissance au sang d'innombrables régiments allemands, s'est ensuite étendu aux dépens de territoires de colonisation allemande très ancienne et avant tout aux dépens de toute raison et de toute possibilité économique.

Il y a une chose qui a été clairement démontrée au cours des vingt dernières années : le Polonais, qui n'avait pas fondé cette culture, n'était pas non plus capable même de la maintenir. Il a été prouvé de nouveau que seul celui qui a des dons de création culturelle peut aussi maintenir à la longue une véritable réalisation culturelle. Cinquante années de plus de domination polonaise auraient suffi pour rendre à la barbarie ces territoires que l'Allemand avait péniblement arrachés à cette même barbarie grâce à son application. Partout apparaissent déjà les traces de ce recul et de cette décadence.

La Pologne elle-même renfermait des nationalités multiples ; on avait réalisé en la créant ce que l'on reprochait à l'ancien Etat autrichien. Avec cela, la Pologne ne constitua jamais une démocratie. Une classe supérieure restreinte, hectique y opprimait non seulement des nationalités étrangères mais même son prétendu « propre peuple ». C'était un Etat de contrainte, gouverné par la matrone, la police et enfin l'élément militaire. Le sort des Allemands dans cet Etat était affreux. Dans de telles circonstances, il faut distinguer le cas où un peuple culturellement inférieur a le malheur d'être gouverné par un peuple de valeur culturelle supérieure et celui où un peuple d'un niveau culturel élevé est soumis au sort tragique d'être opprimé par un peuple inférieur. Car tous les complexes d'infériorité vont agir dans ce peuple inférieur et réagit contre le peuple le meilleur, porte-flambeau de la culture. Ce dernier peuple sera maltraité de façon cruelle, barbare, et les Allemands ont été des victimes de ce sort depuis près de 20 ans.

Je n'ai pas besoin de peindre par le détail le sort fait aux Allemands. Il était douloureux et tragique. Et cependant, j'ai essayé, ici comme partout, de trouver un règlement qui aurait peut-être pu conduire à un compromis équitable.

Je me suis efforcé de tracer pour le Reich à l'Ouest et au Sud des frontières définitives et d'arracher ainsi l'un après l'autre les territoires à l'incertitude qui pesait sur eux, afin d'y assurer la paix de l'avenir. J'ai fait mon possible pour arriver au même résultat ici à l'Est.

Il y avait alors en Pologne un homme de vues indiscutablement réalistes et aussi d'énergie réalisatrice. J'avais réussi à conclure avec feu le Maréchal Pilsudski un accord qui devait ouvrir la voie à une entente paisible des deux nations, un accord qui s'efforçait, en ignorant complètement le Traité de Versailles, d'assurer tout au moins la base d'une vie en commun raisonnable et supportable.

Aussi longtemps que vécut le Maréchal, il sembla que cet essai pourrait peut-être contribuer à une détente de la situation. Mais une lutte re-

doublée contre les Allemands commença aussitôt après sa mort. Cette lutte, qui se manifestait sous mille formes différentes, assombrissait et égrit toujours davantage les relations entre les deux peuples. A la longue, il n'était que très difficilement possible de voir sans réagir de quelle manière la minorité allemande était persécutée d'une façon aussi barbare dans un pays voisin qui, en soi, constituait pour l'Allemagne la plus lourde des injustices. Le monde, qui verse aussitôt des larmes lorsqu'un juif polonais immigré il y a quelques dizaines d'années est expulsé du territoire du Reich — ce monde est demeuré totalement muet et inactif devant la souffrance de ces millions qui, par suite du Traité de Versailles, ont dû quitter leur ancienne patrie — et cela parce qu'il s'agissait d'Allemands! Il était particulièrement accablant ou plutôt révoltant pour nous tous de devoir souffrir tout cela de la part d'un Etat qui nous était bien inférieur. Car, en fin de compte, l'Allemagne était une Grande Puissance, même si quelques insensés croyaient pouvoir éteindre le droit à la vie d'une grande nation par un traité absurde ou un dictat. Est-ce qu'une grande puissance comme l'Allemagne pouvait assister au spectacle d'un peuple et d'un Etat bien inférieur à elle maltraitant les Allemands. Deux faits surtout étaient absolument intolérables:

d'abord, le fait qu'une ville dont personne ne pouvait discuter le caractère allemand non seulement fût empêchée de chercher à rejoindre le Reich, mais qu'on tentât systématiquement de la poloniser peu à peu par mille détours;

secondement, qu'une province du Reich allemand fût séparée et ne possédât aucun accès direct à ce Reich, les relations avec cette province étant soumises à toutes les chicanes ou au bon vouloir de l'Etat Polonais.

Aucune puissance au monde n'aurait supporté cette situation aussi longtemps que l'Allemagne! Je ne sais pas ce que l'Angleterre aurait dit d'une telle solution de paix si elle lui avait été imposée ni comment on aurait pris la chose en France et surtout en Amérique.

J'ai donc essayé de dégager les voies d'une solution acceptable aussi de ce problème. J'ai soumis ces tentatives aux dirigeants polonais de l'époque sous la forme de propositions verbales. Mes chers compatriotes, vous connaissez ces propositions; elles étaient plus que modérées. J'ai essayé de trouver un compromis entre notre désir de rétablir une liaison entre la Prusse Orientale et le Reich et le désir des Polonais de garder leur accès à la mer. Je tentai avant tout de trouver une synthèse entre, d'une part, le caractère allemand de la ville de Dantzig et sa volonté de rentrer dans le Reich allemand, et, d'autre part, les revendications économiques de la Pologne.

Je crois pouvoir dire que j'étais alors excessivement modeste. Il y a eu des moments où je me suis demandé moi-même, en méditant minutieusement cette question, si je pouvais vraiment assumer à l'égard

de mon peuple la responsabilité de soumettre de telles propositions au Gouvernement polonais. Je le fis seulement parce que j'aurais voulu épargner au peuple allemand et aussi au peuple polonais le malheur d'un conflit armé.

Cette offre, je l'ai renouvelée au printemps dernier sous la forme la plus concrète:

Dantzig devait revenir au Reich. Une route exterritoriale devait être construite vers la Prusse Orientale — à nos frais bien entendu.

Par contre, la Pologne aurait bénéficié des droits les plus larges dans le port de Dantzig et d'un accès exterritorial.

En échange de cela j'étais même disposé à garantir l'état des frontières à peine supportable en soi et enfin à faire participer la Pologne à la sécurité de la Slovaquie.

Je ne sais pas dans quel état d'esprit se trouvait le Gouvernement polonais lorsqu'il a repoussé ces propositions. Mais ce que je sais, par contre, c'est que d'innombrables millions d'Allemands ont enfin soupiré de soulagement, car ils pensaient que j'étais allé trop loin dans cette voie.

La Pologne répondit par l'ordre de la première mobilisation. Alors commença une période de terrorisme effréné. La demande que j'avais exprimé à l'ancien ministre des Affaires étrangères de Pologne de venir me voir à Berlin pour discuter encore une fois cette question, fut rejetée. Au lieu de venir à Berlin, il alla à Londres.

Vinrent ensuite ces semaines et ces mois de menaces perpétuelles qui allaient s'exagérant, menaces qui, pour un petit Etat, seraient à peine supportables et qui pour une Grande Puissance étaient à la longue impossibles à supporter. Nous avons pu lire dans les revues polonaises qu'il ne s'agissait pas du tout de problème de Dantzig, mais du problème de la Prusse Orientale et que la Pologne incorporerait sous peu la Prusse Orientale. Le ton de telles déclarations devint de plus en plus exigeant. D'autres journaux polonais déclarèrent que le problème ne serait pas résolu avec la Prusse Orientale et que la Poméranie devrait, de toute façon, revenir à la Pologne. Finalement on se demanda si la frontière de l'Oder pourrait suffire et si, au fond, la frontière naturelle de la Pologne n'était pas plutôt l'Elbe que l'Oder. On se torturait seulement l'esprit pour savoir si ce serait devant Berlin ou derrière que l'on anéantirait notre armée. Un Maréchal polonais qui vient d'abandonner lamentablement son armée, déclarait alors qu'il taillerait en pièces l'Allemagne et les armées allemandes.

Parallèlement, se poursuivait le martyre des Allemands habitant la Pologne. Par dizaines de milliers ils étaient emmenés, maltraités et tués de la façon la plus cruelle. Des brutes sadiques déchaînaient sur eux leurs instincts pervers et le pieux monde démocratique assistait à tout cela sans surveiller. Je me suis souvent demandé qui pouvait avoir ainsi aveuglé la Pologne. Croyait-on vraiment que la nation allemande souffrirait à la longue tout cela d'un Etat si ridicule?

Evidemment on l'a cru, parce que certains ont dit aux Polonais que cela était possible: c'étaient ceux qui non seulement depuis les dernières décades, mais depuis les derniers siècles, ont toujours été les principaux fauteurs de guerre et le sont encore aujourd'hui.

Ce sont ces gens qui ont déclaré qu'il ne fallait pas voir en l'Allemagne une puissance digne de ce nom: ce sont eux qui ont fait croire aux Polonais qu'ils seraient facilement en état de lui résister; ils sont allés encore plus loin et ont donné aux Polonais l'assurance que si leur propre résistance ne suffisait pas, ils pouvaient être sûrs de la résistance des autres c'est-à-dire de ceux-ci. C'est de ce côté qu'est venue cette fameuse garantie qu'une guerre ou de ne pas la faire, mégalomane le choix de commencer une guerre ou de ne pas la faire.

Il est vrai que pour ces gens la Pologne n'était non plus qu'un instrument pour atteindre leurs buts. On déclare en effet aujourd'hui tranquillement qu'il ne s'agit nullement de l'existence de la Pologne, mais de la destruction du régime allemand. J'ai toujours mis en garde contre ces gens. Vous vous souviendrez, mes chers Allemands, de mes discours de Saarbrücken et de Wilhelmshaven. Dans ces deux discours j'ai attiré l'attention sur les dangers que comportait le fait que dans un pays des hommes peuvent surgir et prêcher — sans qu'on les en empêche — la guerre comme une nécessité, des hommes comme les Churchill, les Eden, les Duff Cooper, etc. etc. J'ai fait remarquer comme cela était dangereux surtout dans un pays dont on ne sait jamais si ces hommes n'arriveront pas sous peu au pouvoir.

On m'a déclaré alors que ce ne serait jamais le cas. Pour autant que je sache ils sont, actuellement, le gouvernement! Ce que j'avais prévu alors s'est donc exactement réalisé.

A cette époque, j'ai mis la nation allemande en garde contre ces gens-là, mais en même temps je n'ai laissé aucun doute sur le fait qu'en aucune circonstance l'Allemagne ne capitulerait plus devant les menaces, ni même les violences de ces gens. A l'époque, on a attaqué ma réponse de la façon la plus véhémente. En effet, dans ces démocraties, une certaine pratique s'est peu à peu établie: une démocratie peut exciter à la guerre. On peut y attaquer, y calomnier, y injurier et y salir des régimes et des chefs d'Etat étrangers; car, dans ces démocraties règnent la liberté de la parole et la liberté de la presse. Dans les Etats autoritaires, au contraire, il n'est pas permis de se défendre, car là règne la discipline. Ce n'est donc que dans les Etats sans discipline qu'il serait permis d'exciter à la guerre, tandis que, dans les Etats disciplinés, il ne serait pas permis de riposter congrûment.

Dans la pratique, cela aboutirait à cette conclusion que, dans les Etats indisciplinés, les peuples sont excités à la guerre, tandis que, dans les Etats disciplinés, il serait permis d'exciter à la guerre, tandis que, dans ce qui se passe réellement autour d'eux. Je me suis donc décidé, dès cette époque, à porter peu à peu à la connaissance du peuple allemand les intrigues de cette clique criminelle, et, de cette façon, le peuple

allemand a été lentement mis dans cette position de défense que je considère comme nécessaire pour lui éviter d'être pris, un jour, à l'improviste.

Au début de septembre, la situation était devenue intenable. Vous connaissez l'évolution qui s'est poursuivie au cours de ces journées d'août. Je crois qu'en ce mois d'août 1939, en l'absence de la garantie britannique et sans les excitations de ces apôtres de la guerre, il eût encore été possible d'aboutir à une entente. A un certain moment, l'Angleterre elle-même a essayé d'amorcer une explication directe entre la Pologne et nous. J'étais tout prêt à accepter. Naturellement, ce sont les Polonais qui ont fait défaut. Je suis venu à Berlin, j'ai attendu, avec mon Gouvernement, pendant deux jours. Entre temps, j'avais élaboré une nouvelle proposition: elle vous est connue. Je l'ai fait communiquer dans la soirée du premier jour, à l'Ambassadeur britannique. Cette proposition lui a été lue, phrase par phrase, dans son texte exact et, même, des éclaircissements complémentaires lui ont été donnés par mon ministre des Affaires étrangères. La journée suivante commença et n'apporta de nouveau, sauf la mobilisation générale en Pologne, que des actes de terrorisme réitérés, enfin des attaques contre le territoire du Reich!

Or, dans la vie des peuples, la patience ne doit point toujours être confondue avec la faiblesse. J'avais supporté pendant des années avec une patience sans bornes ces provocations continuelles. Ce que j'ai souffert souvent, moi-même, pendant cette longue période, seules quelques rares personnes peuvent l'apprécier; il ne se passait guère de mois, guère de semaine, où une députation quelconque de ces territoires ne vint me trouver pour me dépendre la situation intolérable de l'élément germanique en Pologne et pour me conjurer, par des supplications incessantes, d'intervenir enfin.

J'ai constamment prié ces députations de s'efforcer de patienter. Cela a continué pendant des années. Mais, dans les derniers temps, j'ai déjà donné l'avertissement que cette situation devait, une bonne fois, prendre fin. Et après des mois et des mois d'attente et des propositions toujours nouvelles, je me suis enfin décidé — ainsi que je l'ai déjà déclaré au Reichstag — de parler aux Polonais dans la langue qu'ils croient devoir ou pouvoir parler avec nous, dans la seule langue qu'ils comprennent.

Même à ce moment-là, la paix pouvait encore une fois être sauvée. L'Italie amie, en la personne du Duce, est intervenue et a présenté une proposition de médiation. La France était d'accord et j'ai également donné mon assentiment. Mais l'Angleterre a décliné cette proposition aussi et a cru, au lieu de s'y rallier, pouvoir adresser au Reich un ultimatum limité à deux heures avec une exigence inadmissible.

Les Anglais ne se trompaient que sur un point: ils avaient eu jadis en Allemagne, en novembre 1918, un gouvernement à leur discrétion puisqu'ils l'entretenaient; or, ils confondaient le régime actuel avec ce

régime qui vivait à leurs crochets et la nation allemande d'aujourd'hui avec le peuple allemand d'alors trompé et aveuglé. On n'adresse plus d'ultimatum à l'Allemagne de nos jours. Qu'on en prenne bonne note à Londres!

Nous avons dû au cours des six dernières années subir bien des choses de la part d'Etats tels que la Pologne, mais je n'ai cependant pas envoyé d'ultimatum. Si la Pologne s'est décidée pour la guerre, elle l'a fait parce que d'autres l'y ont poussée, ces autres qui croient peut-être être à même, à l'occasion de cette guerre, de réaliser leur plus grande opération de politique mondiale et de finance. Or, non seulement cette opération ne sera pas leur plus grand «business», mais elle sera leur plus grande désillusion.

La Pologne s'est décidée pour la lutte, cette lutte elle l'a! Elle s'est prononcée d'un cœur léger en faveur de cette lutte, parce que certains hommes d'Etat d'Occident lui avaient donné l'assurance qu'ils étaient parfaitement documentés sur l'insuffisance de l'armée allemande, sur l'absence de valeur de son équipement, sur le mauvais moral de nos troupes, sur la mentalité défaitiste de l'intérieur, sur la profonde divergence de vues existant entre le peuple allemand et ses dirigeants. On a fait croire à la Pologne que ce serait un jeu pour elle non seulement de résister mais encore de refouler nos armées. Et c'est aussi là-dessus que, conseillée par des officiers d'état-major occidentaux, la Pologne a établi son plan de campagne.

Depuis, 18 jours se sont écoulés et l'on n'aura probablement dans l'histoire jamais pu invoquer à meilleur droit le vers: «Le Seigneur leur a infligé une défaite n'épargnant ni chevaux, ni chars, ni gens!»

Pendant que je vous parle, nos troupes occupent l'immense ligne s'étendant de Brest à Lemberg et vers le nord, et, en ce moment même, d'interminables colonnes de l'armée polonaise anéantie dans la région de Kutno sont en marche depuis hier après-midi prisonnières de l'armée allemande.

On comptait 20 000 hommes hier matin, 50 000 hier soir, 70 000 ce matin et j'ignore l'importance de leur nombre en ce moment. Mais ce que je sais, c'est que tout ce qui subsiste de cette armée polonaise à l'Ouest de la ligne dont je vous ai parlé, capitulera d'ici peu de jours et déposera les armes ou sera taillé en pièces.

En ce moment nos coeurs reconnaissants se tournent vers nos soldats. L'armée allemande a donné à ces hommes d'Etat de génie qui connaissent si bien la situation en Allemagne, l'enseignement direct nécessaire.

Le maréchal Rydz-Smigly s'est trompé de direction et au lieu d'arriver à Berlin, il s'est trouvé finalement à Cernowitz avec tout son Gouvernement et tous ces mauvais guides qui ont poussé le peuple polonais à cet acte de folie.

Les soldats allemands ont fait hautement leur devoir sur terre, sur mer et dans l'air. De nouveau, notre infanterie allemande a montré

son incomparable maîtrise. Sa bravoure, son courage et ses capacités, on a souvent essayé de les égaler, mais on n'y est encore jamais parvenu. Les nouvelles armées de nos troupes motorisées ont fourni les plus hautes preuves de leur excellence. Les soldats de notre marine remplissent leur devoir d'une façon admirable, et au-dessus d'eux veillent les forces aériennes allemandes qui protègent l'espace allemand. Ceux qui rêvaient d'effacer l'Allemagne et de transformer en cendres et décombres les villes allemandes, ne soufflent plus mot parce qu'ils savent fort bien que pour chaque bombe jetée sur une ville allemande, il en pleuvrait cinq ou dix chez eux. Et qu'ils n'aillent pas prétendre maintenant que c'est par humanité qu'ils veulent accepter une telle façon de faire la guerre. Non, ce n'est pas par humanité, mais par souci des représailles.

Rendons ici pleine justice au soldat polonais. En de nombreux endroits, le Polonais a bravement combattu. La troupe et les chefs militaires subalternes ont fait des efforts désespérés, les officiers supérieurs étaient trop peu intelligents, le commandement suprême était mauvais, au-dessous de toute critique. L'organisation était polonaise!

En ce moment, 300 000 soldats polonais sont prisonniers de l'Allemagne; presque 2000 officiers, de nombreux généraux partagent le même sort.

Mais il me faut aussi mentionner qu'à côté de cette bravoure, que nous reconnaissons, de nombreux corps de troupes polonais, on relève les actes les plus affreux qui aient peut-être été commis au cours des derniers siècles. Ce sont là des choses que, comme soldat ayant combattu pendant la guerre mondiale seulement sur le front de l'ouest, je n'ai jamais eu l'occasion de connaître. Des milliers d'Allemands habitant la Pologne ont été massacrés, des femmes, des jeunes filles et des enfants bestialement égorgés, d'innombrables soldats et officiers allemands, tombés blessés aux mains de ces adversaires ont été massacrés, on leur a crevé les yeux, on les a mutilés bestialement. Et le pire, c'est que le Gouvernement polonais avouait ouvertement par ses propres postes émetteurs que l'on avait assassiné des aviateurs obligés d'atterrir en parachute. Il y a eu vraiment des moments où l'on devait se dire: faut-il encore se modérer en présence de tels faits? Je n'ai pas eu connaissance qu'aucun de nos hommes d'Etat démocratiques ait trouvé qu'il valût la peine de protester contre de tels actes de barbarie. J'ai donné l'ordre à mes forces aériennes de mener humainement cette guerre, c'est-à-dire seulement contre des troupes combattantes. Le Gouvernement polonais et le commandement suprême de l'armée polonaise, en revanche, ont donné l'ordre à la population civile de faire une guerre de francs-tireurs. Il a été très difficile de se maîtriser. Mais je désire préciser ici que l'on ne doit pas s'imaginer dans les Etats démocratiques qu'il doit toujours en être ainsi. Si l'on veut une autre attitude, on l'aura. Là aussi, ma patience pourra avoir une fin.

Malgré cette manière sournoise de faire la guerre, manière à laquelle on ne saurait rien comparer dans ces dernières dizaines d'années, nos armées ont dominé cet adversaire avec la rapidité de l'éclair. Mais voici qu'un journal anglais écrivait il y a quelques jours, que j'avais relevé de ses fonctions un colonel-général parce que j'avais escompté une guerre rapide comme l'éclair et que j'étais amèrement déçu de la lenteur de nos opérations. Cet article semble provenir aussi de ce stratège qui a donné aux Polonais les conseils stratégiques pour la disposition de leurs armées.

Ainsi nous avons battu les Polonais en dix-huit jours à peine et nous avons amené de cette façon une situation qui permettra peut-être de parler dans le calme et de faire entendre la voix de la raison aux représentants de ce peuple.

Entre temps, la Russie s'est vue obligée d'entrer également en Pologne pour protéger les intérêts des parties de la population formées de Blancs-Russes et d'Ukrainiens. Nous voyons qu'en Angleterre et en France cet accord entre l'Allemagne et la Russie est considéré comme un crime épouvantable; un Anglais a même écrit que c'était une perfidie, et les Anglais doivent s'y connaître. Je crois que la perfidie consiste pour l'Angleterre en ceci que la tentative de l'Angleterre démocratique de marcher d'accord avec la Russie bolchévique a échoué tandis qu'au contraire la tentative de l'Allemagne nationale-socialiste de s'entendre avec la Russie bolchévique a maintenant réussi. Je voudrais ici donner tout de suite un éclaircissement: La Russie reste ce qu'elle est; l'Allemagne restera ce qu'elle est. Mais il y a un point sur lequel les deux régimes savent à quoi s'en tenir: ni le régime russe, ni le régime allemand ne veulent sacrifier un seul homme pour les intérêts des démocraties occidentales.

La leçon de quatre années de guerre suffit pour les deux Etats, pour les deux peuples. Ils savent très exactement depuis lors qu'alternativement, tantôt l'un, tantôt l'autre pourrait avoir l'honneur de sauter sur la bredoue pour défendre les idéaux des démocraties occidentales. Aussi les deux Etats et les deux peuples déclinent-ils une telle mission. Désormais, nous sommes décidés à sauvegarder nous-mêmes nos intérêts et nous avons trouvé que le meilleur moyen pour nous de les sauvegarder, c'est que nous — qui sommes les deux peuples et Etats les plus grands de tous — nous nous entendions entre nous.

Et c'est d'autant plus facile que l'allégation britannique de visées illimitées de la politique allemande n'est qu'un mensonge. Je me réjouis de pouvoir maintenant apporter aux hommes d'Etat britanniques la réfutation pratique de ce mensonge. Ces hommes d'Etat britanniques qui prétendaient continuellement que l'Allemagne avait l'intention, je crois, de dominer l'Europe jusqu'à l'Oural, seront maintenant heureux d'apprendre enfin que les intentions politiques allemandes sont limitées. Je crois d'ailleurs que cela leur cultivera de nouveau un motif de guerre, ils déclarent en effet qu'ils devaient précisément

combattre contre le régime actuel parce que ce régime poursuivait des buts de guerre illimités. Eh bien! Messieurs du grand empire mondial britannique, les buts de l'Allemagne sont infiniment limités! Nous nous sommes expliqués là-dessus avec la Russie, et ce sont bien là en fin de compte les voisins les premiers intéressés. Aussi l'Angleterre ne peut-elle vraiment que se réjouir de ce qu'un rapprochement se soit réalisé entre l'Allemagne et la Russie soviétique, car ce rapprochement implique en même temps l'évanouissement de ce cauchemar qui était le sommeil aux hommes d'Etat anglais à cause des «tendances de conquête du monde» du régime allemand actuel. Ils se calmeront donc s'ils apprennent maintenant qu'il n'est pas vrai que l'Allemagne veuille ou ait voulu conquérir l'Ukraine. Nous avons des intérêts très limités. D'ailleurs, nous sommes décidés à soutenir ces intérêts contre tout danger et contre n'importe qui. Et les derniers 18 jours ont prouvé suffisamment qu'à ce sujet nous ne permettons pas qu'on se moque de nous.

Quelle sera maintenant la configuration politique définitive de ce grand territoire? Cela dépend en premier lieu des deux pays qui y ont les intérêts vitaux les plus importants. L'Allemagne émet ici des revendications limitées mais irrévocables, et elle réalisera ces revendications d'une manière ou de l'autre. L'Allemagne et la Russie créeront ici, à la place d'un foyer d'incendie, une situation qui ne pourra être qualifiée plus tard que de détente. Lorsque l'Ouest déclare que cela ne devait se produire à aucun prix et, surtout, lorsque l'Angleterre proclame à ce sujet que l'on serait décidé, si cela est nécessaire, à prendre parti contre nous dans une guerre de 5 ou peut-être de 5 à 8 ans, qu'on me permette de leur répondre ceci.

Primo: Au prix de renoncements pénibles, l'Allemagne a accepté des frontières définitives à l'ouest et au sud de son territoire. Par de tels renoncements, l'Allemagne a essayé d'obtenir partout une telle pacification définitive; nous avons cru pouvoir y arriver, et je crois aussi que nous y serions effectivement parvenus si certains fauteurs de guerre n'avaient pas un intérêt absolu à troubler la paix européenne.

Je n'ai aucun but de guerre ni contre l'Angleterre ni contre la France. La nation allemande n'en a pas davantage. Depuis que je suis monté au pouvoir, je me suis efforcé de rétablir petit à petit des rapports de confiance étroits précisément avec nos anciens adversaires de la Grande Guerre. Je me suis employé à faire disparaître toutes les tensions qui ont existé autrefois entre l'Italie et l'Allemagne, et j'ai le satisfaisant de pouvoir constater que ce résultat a été parfaitement atteint, et que nous avons établi entre les deux pays des relations toujours plus étroites et plus cordiales, basées aussi sur les rapports de sympathie personnelle entre le Duce et moi.

Mais je suis allé plus loin. Je me suis efforcé de faire la même chose avec la France. Aussitôt après le règlement de la question de la

Sarre, j'ai solennellement renoncé pour tous les temps à toute révision de frontière à l'Ouest, et non seulement en théorie mais aussi en pratique. J'ai mis tout l'appareil de la propagande allemande au service de ma manière de voir à ce sujet; j'en ai expurgé tout ce qui aurait pu éveiller des doutes ou des craintes à Paris.

Vous savez quelles offres j'ai faites à l'Angleterre. Je me proposais uniquement le noble objectif de nouer une amitié sincère avec le peuple britannique. Lorsqu'on repousse tout cela maintenant et lorsque l'Angleterre se croit aujourd'hui dans l'obligation de faire la guerre à l'Allemagne, je répondrai encore ceci:

La Pologne ne sera jamais plus reconstituée sous la forme que lui avait donnée le Traité de Versailles.

Finalement la garantie n'en est pas donnée seulement par l'Allemagne mais aussi par la Russie.

Si l'Angleterre veut, malgré tout, entreprendre la lutte pour laquelle elle nous montre déjà un changement apparent du but de la guerre, c'est-à-dire en fait une divulgation de ses fins véritables, je prendrai également position à ce sujet.

On dit en Angleterre que la guerre contre la Pologne n'aurait naturellement qu'une portée de second plan, le point singulier étant la guerre contre le régime actuel de l'Allemagne, et j'ai l'honneur d'être ici spécialement désigné comme le représentant de ce régime. Si l'on voit là le but proprement dit de la guerre, je ferai à ces Messieurs de Londres la réponse suivante:

C'est pour moi le plus grand honneur que d'être estimé de la sorte. J'ai appris systématiquement au peuple allemand que tout régime qui sera lout par nos ennemis est pernicieux pour l'Allemagne, et nous n'en voudrons pas. Si donc un régime allemand trouvait l'approbation de M. M. Churchill, Duff Cooper, Eden et consorts, c'est que ce régime serait payé et entretenu par eux, c'est-à-dire intolérable pour l'Allemagne. Mais cela, naturellement, ne saurait s'appliquer à nous. La meilleure recommandation pour nous est d'être désapprouvé par ces Messieurs. Je puis leur assurer de plus que s'ils me gratifiaient de leurs éloges, ce serait pour moi un motif d'affliction et de l'affliction la plus profonde. Car je suis fier de leurs attaques.

Toutefois, s'ils croient par là détourner le peuple allemand de ma personne, c'est ou bien qu'ils considèrent ce peuple comme aussi dénué de caractère qu'eux-mêmes ou qu'ils le tiennent pour aussi sot qu'eux.

Ils se trompent sous ce double rapport. Ce n'est pas en vain que le national-socialisme a, au cours des vingt dernières années, éduqué les hommes d'Allemagne. Tous mes hommes n'ont passé leur vie qu'à subir des assauts de leurs adversaires. Cela n'a fait qu'accroître l'affection de nos partisans pour eux et cela a créé cette indissoluble communion qui nous anime.

Et de même que le Parti national-socialiste a accepté la lutte pendant des années jusqu'à une fin victorieuse, de même aujourd'hui

le Reich national-socialiste et le peuple allemand acceptent le combat qu'on leur impose.

Ces Messieurs peuvent en être convaincus: leur propagande ridicule ne désagrègera plus le peuple allemand. Ces bousilleurs de la publicité devraient venir tout d'abord chez nous faire un bon temps d'apprentissage.

S'il y a des peuples qui se décomposent, le peuple allemand qui lutte pour son droit, qui ne veut pas de guerre, mais qui a été attaqué, n'en sera pas. Les peuples qui subiront un pareil sort seront ceux qui comprendront peu à peu ce que leurs suborneurs ont voulu d'eux, les peuples qui se seront progressivement rendu compte qu'il n'y avait pas motif de guerre, le seul motif ne résidant que dans les perspectives de profits et la satisfaction des intérêts politiques d'une toute petite clique.

Et si la propagande anglaise déclare que cette guerre durera trois ans, je ne puis que présenter mes condoléances au poilu français. Il ne sait certainement pas pour quoi il combat: car il ne sait surtout qu'une chose, qu'il a l'honneur de devoir se battre pendant au moins trois ans. Il dépend d'ailleurs aussi un peu de nous que cette guerre dure réellement aussi longtemps. Mais même si elle devait s'étendre sur trois ans, le mot de capitulation ne retentira pas la troisième année pas plus que la quatrième, pas plus que la cinquième et pas davantage encore au cours de la sixième, voire de la septième.

Que ces Messieurs en prennent acte: la génération, qui dirige aujourd'hui l'Allemagne n'est pas celle de Bethmann-Hollweg. Ils ont aujourd'hui devant eux une Allemagne frédéricienne.

Ce combat ne provoquera pas de déchirements dans le peuple allemand, il l'unira de plus en plus. S'il y a des dislocations, elles se produiront dans les Etats aussi dépourvus d'homogénéité que le sont nos démocraties ploutocratiques mondiales, dans ces prétendus empires universels qui ne reposent que sur la domination et l'oppression des peuples.

Nous luttons pour notre existence nationale. Et aucun fanatisme borné de propagande ne nous fera accroire qu'il s'agisse uniquement de notre régime. Ce qui reviendrait à dire qu'il y aurait des gens venant nous exposer ceci: « Dans tel pays il y a un gouvernement qui ne nous convient pas et contre lequel nous voulons faire trois ans de guerre « fraîche et joyeuse ». Naturellement, nous ne participerons pas nous-mêmes à cette guerre, mais nous irons partout de par le monde à la recherche de gens pour la faire. Nous livrerons alors canons et munitions, les autres fournissant les grenadiers, les soldats, le matériel humain. » Quelle absence de scrupules! Que dirait-on si l'on déclarait jamais de notre côté: « Le régime existant à l'heure actuelle, disons, en France ou en Angleterre, ne nous convient pas, aussi partons en guerre contre lui! » Quel horrible cynisme! Voilà, en vérité, un but à

fouailler des millions d'hommes dans les bras de la mort! Mais il ne saurait y avoir de doute sur un point: Nous relevons le gant et nous combattons comme combattrait l'adversaire. Et l'Angleterre a déjà commencé la lutte contre les femmes et les enfants avec le mensonge et avec l'hypocrisie. Elle possède une arme qu'elle croit inattaquable, c'est-à-dire sa marine. Mais elle se dit: puisque nous ne pouvons pas être attaqués nous-mêmes avec cette arme, nous avons le droit avec elle de faire la guerre nous seulement aux femmes et aux enfants de nos ennemis mais, si cela est nécessaire, également à ceux des neutres. Qu'on ne s'y trompe pas: ici aussi le moment pourrait très vite venir où nous emploierions une arme qui nous rendrait, nous, inattaquables. Espérons qu'on ne se mette pas alors, tout à coup, à se souvenir de l'humanité et de l'impossibilité morale de faire la guerre contre les femmes et les enfants. Nous autres Allemands, nous ne le désirons pas et ce n'est pas notre manière.

C'est ainsi que dans cette campagne j'ai donné l'ordre de ménager les villes autant que faire se peut. Il va sans dire que lorsqu'une colonne traverse une grande place et que les aviateurs attaquent, il peut malheureusement arriver que des civils soient atteints. Mais nous nous en sommes tenus systématiquement à ce principe, et dans les localités où il ne s'est pas trouvé d'éléments insensés, fous ou criminels pour résister, pas un seul carreau n'a été brisé. Dans une ville comme Cracovie pas une seule bombe n'est tombée dans la ville, à l'exception de la gare et de l'aérodrome, objectifs militaires. Mais il est clair que si, inversement, on commence à Varsovie à organiser la guerre des civils dans les rues et dans les maisons, cette guerre s'étendra à toute la ville. Nous nous en sommes déjà tenus à cette règle. Nous désirons nous y tenir aussi à l'avenir.

De même il ne dépend que de l'Angleterre de pratiquer le blocus sous des formes correspondant au droit des gens ou sous des formes contraires à ce droit. Nous nous réglerons entièrement d'après cette attitude.

Mais il est un point sur lequel il ne peut subsister de doute: le but de l'Angleterre n'est pas de lutter contre un régime, mais bien contre le peuple allemand, et même contre les femmes et les enfants allemands. La réaction s'opérera chez nous à l'avenant, mais on aboutira toujours à cette constatation indiscutable: l'Allemagne ne capitule pas.

Nous savons très bien ce que serait le sort de cette Allemagne: Monsieur King Hall nous en a fait part d'ordre de ses grands patrons: un deuxième Versailles, mais encore bien pire.

Entre temps, nous avons reçu de plus amples illustrations nous montrant tout ce qu'on veut nous imposer, comment l'Allemagne doit être déliquétée, comment les pays de l'Allemagne du Sud doivent lui être arrachés, ce que la Pologne doit encore recevoir, tous les nouveaux États que l'on pense créer, à quels princes on en donnera les couronnes, etc. Le peuple allemand prend acte de ces projets et il se battra en conséquence.

Mais je voudrais à cet endroit exprimer aussi mon remerciement au peuple allemand. Il a donné réellement au cours des dernières semaines non seulement un signe étonnant de sa solidarité intérieure, mais aussi d'innombrables preuves de son courage. Ici aussi le national-socialisme a provoqué une transformation. Plus d'un dira peut-être: le peuple allemand n'est pas aussi enthousiaste qu'en 1914. Oh! il l'est beaucoup plus, seulement cet enthousiasme est aujourd'hui un enthousiasme qui brûle intérieurement et qui rend l'homme énergique. Ce n'est pas un patriotisme ronflant et superficiel, mais une décision fanatique. C'est l'enthousiasme d'hommes qui savent ce qu'est la guerre, qui ont vécu une guerre, qui ne s'y jettent pas à l'étourdie, mais qui, si on la leur impose, la feront comme l'ancien front allemand l'a faite autrefois.

De même que j'ai vu, au cours de mes visites au front, les nombreux régiments et divisions, les jeunes et les vieux animés d'un même esprit, de même je vois devant moi tout le peuple allemand. Nous n'avons pas besoin aujourd'hui de patriotisme exubérant. Nous savons tous combien la guerre est terrible. Mais nous sommes aussi décidés à mener cette guerre jusqu'à une fin victorieuse, quoi qu'il arrive. Pas un d'entre nous n'a plus de valeurs que les hommes et les femmes qui ont vécu avant nous. Tous les sacrifices qui ont été faits alors n'étaient pas moins lourds que ceux que nous devons faire aujourd'hui. Tout sacrifice qui nous est imposé n'est pas plus lourd que les mêmes sacrifices qu'on a dû supporter autrefois. Nous sommes décidés à soutenir et à mener jusqu'au bout cette lutte d'une manière ou de l'autre. Nous n'avons, ce faisant, qu'un seul souhait: que le Dieu tout-puissant qui a maintenant béni nos armes éclaire peut-être suffisamment l'esprit des autres peuples pour qu'il leur soit donné de voir combien cette guerre, cette lutte de peuples, est en soi inutile, et qu'il les amène peut-être à méditer sur les bénédictions d'une paix à laquelle ils renonceraient seulement parce qu'une poignée de diaboliques excitateurs et d'intéressés à la guerre veulent jeter les peuples les uns contre les autres. C'est pour la première fois aujourd'hui que je suis dans cette ville de Dantzig. Elle a eu pendant de longs siècles les mêmes destinées que le peuple allemand. Elle a avec ses fils lutté pour lui pendant la Grande Guerre et éprouvé après la guerre les souffrances les plus amères. Maintenant, au bout de vingt ans, elle rentre dans la grande communauté allemande. Depuis, le Reich a bien changé. D'un Etat de classes et de castes qu'il était alors, il est maintenant devenu l'Etat populaire allemand.

Un Etat qui était autrefois fortement déterminé et gouverné par les intérêts de groupes particuliers est devenu maintenant un Reich qui appartient uniquement au peuple allemand. Les idées qui ont dominé ce Reich ont été préchées dans cette ville depuis de longues, longues années. Oui, elles ont aidé à créer cet esprit qui a

permis à cette ville de conserver si fidèlement son caractère allemand et de la remplir de cette foi qui lui a fait attendre l'heure de la délivrance et de la libération.

Or, cette heure a sonné! Imaginez-vous ma joie intime d'avoir été choisi par le destin pour réaliser ce que tous les meilleurs Allemands ont ardemment désiré! Imaginez-vous aussi l'émotion intérieure qui m'étreint de pouvoir enfin vous parler ainsi qu'à tout le peuple dans cette vénérable salle, dans cette ville, dans ce pays...

Je m'étais bien promis jadis de ne pas entrer à Dantzig avant que cette ville fût réintégrée au Reich. Je voulais venir ici en libérateur. Et aujourd'hui ce bonheur m'a été accordé.

Je vois et je reçois en lui la récompense extrêmement généreuse de tant d'heures, de jours, de semaines et de mois remplis de soucis. Mais voyez aussi en moi, chers Dantziškois et Dantziškoises, le messager du Reich et de tout le peuple allemand au nom de qui je vous reçois dans notre communauté impérissable, dont vous ne serez plus jamais exclus.

Quoi que le sort puisse réserver à chaque Allemand dans les mois ou même les années à venir, le fardeau nous sera léger, dans la conscience de la communauté indissoluble qui englobe et réunit tout notre grand peuple. Nous vous recevons dans cette communauté avec la ferme décision de ne plus vous en laisser arracher et cette résolution est à la fois un commandement pour tout le Mouvement national-socialiste et pour tout le peuple allemand.

Dantzig était allemand, Dantzig est resté allemand, et Dantzig demeurera allemand dès à présent aussi longtemps qu'il y aura un peuple allemand et un Reich allemand.

Des générations viendront et des générations passeront. Toutes, elles évoqueront les vingt ans de séparation de cette ville comme une époque de deuil dans notre histoire. Mais elles ne se rappelleront pas seulement la honte de 1918; elles se souviendront aussi avec fierté de l'époque du relèvement et de la restauration du Reich, de ce Reich qui embrasse maintenant toutes les fractions de l'ethnie allemande, qui les a cimentées en un seul bloc et pour lequel nous sommes décidés à combattre jusqu'au dernier souffle.

Vive cette Allemagne de la communauté nationale de tous les éléments de l'ethnie allemande. Vive notre grand Reich germanique!

N° 6

03609

**THE
FOURTEEN POINTS
AND THE TREATY
OF VERSAILLES**

By G. M. GATHORNE-HARDY

**OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS**

N° 7

00610

COLONIES AND RAW MATERIALS

By H. D. HENDERSON

OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS

10.8

00611

**'LIVING-SPACE'
AND
POPULATION
PROBLEMS**

By R. R. KUCZYNSKI

**OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS**

No. 3

00612

'MEIN KAMPF'

By R. C. K. ENSOR

OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS

No. 4

03613

ECONOMIC SELF- SUFFICIENCY

By A. G. B. FISHER

OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS

NO. 5

00614

'RACE' IN EUROPE

By JULIAN HUXLEY

OXFORD PAMPHLETS
ON WORLD AFFAIRS

Auswärtiges Amt

Documents concernant
la dernière phase de la crise
germano-polonaise

Berlin 1939

Reichsdruckerei

Auswärtiges Amt

00616

Documents concernant
la dernière phase de la crise
germano-polonaise

Reichsdruckerei

Berlin 1939
Reichsdruckerei

Table des matières

I. La dernière phase de la crise germano-polonaise	page 5
II. Documents	
1. Première note du représentant diplomatique de la République polonaise auprès de la Ville Libre de Dantzig au Président du Sénat de la Ville Libre, en date du 4 août 1939	8
2. Deuxième note du représentant diplomatique de la République polonaise au Président du Sénat de la Ville Libre de Dantzig, en date du 4 août 1939	8
3. Note en réponse du Président du Sénat de la Ville Libre de Dantzig au représentant diplomatique de la République polonaise, en date du 7 août 1939	9
4. Communication du secrétaire d'Etat au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne au chargé d'affaires de Pologne à Berlin, en date du 9 août 1939	9
5. Communication du sous-secrétaire d'Etat au Ministère des affaires étrangères de Pologne au chargé d'affaires d'Allemagne à Varsovie, en date du 10 août 1939	10
6. Lettre du Premier ministre britannique au Führer, en date du 22 août 1939 ...	10
7. Lettre en réponse du Führer au Premier ministre britannique, en date du 23 août 1939	11
8. Déclaration du Führer à l'ambassadeur de Grande-Bretagne à la date du 25 août 1939 à 13 h. 30	13
9. Lettre du Président du conseil français au Führer, en date du 26 août 1939 ...	14
10. Lettre en réponse du Führer au Président du conseil français, en date du 27 août 1939	15
11. Mémoire du Gouvernement britannique remis au Führer par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 28 août 1939, le soir à 22 h. 30	16
12. Réponse du Führer au Gouvernement britannique remise à l'ambassadeur de Grande-Bretagne le 29 août 1939, l'après-midi à 18 h. 45	18
13. Communication téléphonique du chargé d'affaires d'Allemagne à Varsovie au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne le 30 août 1939 à 17 h. 30	19
14. Mémoire du Gouvernement britannique remis au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne le 30 août 1939 à minuit	20
15. Communication allemande officielle du 31 août 1939 à 21 heures, contenant une proposition de règlement du problème de Dantzig et du Corridor ainsi que de la question germano-polonaise des minorités	21
16. Information radio-diffusée par le poste de Varsovie le 31 août 1939, le soir à 23 heures	32

17. Discours prononcé par le Führer le 1 ^{er} septembre 1939 devant le Reichstag assemblée	24
18. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 1 ^{er} septembre 1939, le soir à 21 h. 30	28
19. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de France, le 1 ^{er} septembre 1939, le soir à 22 heures	28
20. Notice remise au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur d'Italie, le 2 septembre 1939 dans la matinée	29
21. Information de l'Agence Havas du 2 septembre 1939	29
22. Extrait de la déclaration du secrétaire d'Etat britannique aux affaires étrangères à la Chambre des Lords dans l'après-midi du 2 septembre 1939	29
23. Note remise au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 3 septembre 1939 à 9 h. du matin	29
24. Note du secrétaire d'Etat britannique aux affaires étrangères au chargé d'affaires d'Allemagne à Londres, en date du 3 septembre 1939 (11 h. 15 du matin)	30
25. Mémoire du Gouvernement allemand remis à l'ambassadeur de Grande- Bretagne par le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne le 3 septembre 1939, le matin à 11 h. 30	30
26. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de France, le 3 septembre 1939 à midi 20	32

La dernière phase de la crise germano-polonaise

On trouvera dans ce qui suit la reproduction des documents échangés dans les jours qui ont précédé immédiatement l'action défensive de l'Allemagne contre la Pologne et l'intervention des puissances occidentales ou qui, de façon ou d'autre, ont trait à ces événements. De ces documents se dégage, en résumé, le tableau suivant:

1° Au début du mois d'août, le Gouvernement allemand eut connaissance d'un échange de lettres entre le représentant de la Pologne à Dantzig et le Sénat de la Ville Libre, échange aux termes duquel le Gouvernement polonais avait exigé le retrait d'une mesure du Sénat relative à l'activité des inspecteurs des douanes polonais — mesure qui, en réalité, n'avait pas été prise — et cela, avec un délai à caractère d'ultimatum et sous menace de mesures de rétorsion (documents 1 à 3). Le Gouvernement allemand se vit ainsi amené à informer le Gouvernement polonais, à la date du 9 août, qu'un renouvellement d'exigences ultimatives de ce genre entraînerait une aggravation des rapports germano-polonais, des conséquences de laquelle le Gouvernement polonais serait seul responsable. L'attention de ce Gouvernement était en même temps attirée sur le fait que le maintien des mesures économiques prises par la Pologne contre Dantzig contraindrait la Ville Libre à rechercher d'autres possibilités d'existence pour son commerce extérieur (document 4). Le Gouvernement polonais répondit à cette communication du Gouvernement allemand par un aide-mémoire en date du 10 août remis à l'Ambassade d'Allemagne à Varsovie et dont le point essentiel était que la Pologne considérerait toute intervention du Gouvernement allemand dans les affaires de Dantzig, intervention de nature à porter atteinte aux droits et intérêts polonais dans cette ville, comme un acte d'agression (document 5).

2° Le 22 août le Premier ministre anglais, Neville Chamberlain, sous l'impression de la nouvelle de la conclusion imminente d'un pacte de non-agression entre l'Allemagne et l'Union des Soviets, adressait une lettre personnelle au Führer. Cette lettre exprimait, d'une part, la ferme résolution du Gouvernement britannique de remplir ses obligations d'allié à l'égard de la Pologne et, d'autre part, l'idée qu'il convenait tout d'abord de rétablir une atmosphère de confiance et, ensuite, de résoudre les problèmes germano-polonais par des négociations aboutissant à un accord internationalement garanti (document 6). Dans sa réponse du 23 août le Führer exposait les vraies causes de la crise germano-polonaise. Il attirait tout particulièrement l'attention sur sa généreuse proposition de mars de cette année et établissait que les nouvelles controuvées, alors reproduites d'Angleterre, d'une mobilisation allemande contre la Pologne, les assertions aussi inexactes d'intentions agressives de l'Allemagne à l'égard de la Hongrie et de la Roumanie et, finalement, la garantie accordée à la Pologne par la Grande-Bretagne et par la France, avaient encouragé le Gouvernement polonais non seulement à décliner l'offre allemande, mais encore à déclencher une vague de terrorisme contre la population allemande de Pologne et à étrangler Dantzig au point de vue économique. En même temps, le Führer déclarait que l'Allemagne ne se laisserait détourner par aucune tentative d'intimidation, de quelque nature qu'elle fût, du soin de faire le nécessaire pour la sauvegarde de ses droits vitaux (document 7).

3° Bien que la lettre du 22 août ci-dessus mentionnée du Premier britannique et les discours prononcés le jour suivant par les hommes d'Etat anglais fissent preuve de la plus parfaite incompréhension à l'égard du point de vue allemand, le Führer résolut cependant de faire une nouvelle tentative en vue de s'entendre avec l'Angleterre. Il reçut le 25 août l'ambassadeur britannique, lui exposa une fois encore en toute franchise sa manière d'envisager la situation et lui indiqua les grandes lignes d'une ample entente à longue échéance entre l'Allemagne et l'Angleterre, entente qu'il proposerait au Gouvernement anglais après règlement du problème du Corridor et de Dantzig (document 8).

4° Tandis que le Gouvernement britannique délibérait sur la communication verbale précédente du Führer, un échange de lettres avait lieu entre ce dernier et M. Daladier, Président du conseil français. Dans sa réponse le Führer justifiait, une fois de plus, en détail le point de vue allemand dans la question germano-polonaise et exprimait de nouveau sa ferme résolution de reconnaître comme définitive la frontière franco-allemande actuelle (documents 9 et 10).

5° Dans sa réponse à la démarche du Führer du 25 août, réponse remise le 28 au soir, le Gouvernement britannique se déclarait prêt à accepter l'idée d'une réorganisation des rapports anglo-allemands. Il faisait, en outre, savoir qu'il avait reçu du Gouvernement polonais l'assu-

00618

rance précise qu'il entrerait en négociations directes avec le Gouvernement allemand sur les questions germano-polonaises. Il ajoutait, une fois de plus, qu'à son avis, un accord germano-polonais devait être assuré par des garanties internationales (document 11). En dépit des graves scrupules que l'on pouvait avoir sur la sincérité des dispositions d'entente directe du doute légitimes que l'on pouvait avoir sur la sincérité des dispositions d'entente directe du Gouvernement polonais, le Führer accepta la proposition britannique dans la réponse remise à l'ambassadeur d'Angleterre le 29 août dans l'après-midi, déclarant que le Gouvernement allemand comptait sur l'arrivée le 30 août d'une personnalité polonaise munie de pleins pouvoirs. En même temps le Führer annonçait que le Gouvernement allemand allait immédiatement procéder à l'établissement de propositions d'une solution acceptable pour lui et qu'il tiendrait ceder à l'établissement de propositions d'une solution acceptable pour lui et qu'il tiendrait également ces propositions à la disposition du Gouvernement britannique, si possible jusqu'à l'arrivée du négociateur polonais (document 12).

6° Le 30 août aucun négociateur polonais muni de pleins pouvoirs n'arriva à Berlin et l'on n'eut pas davantage à accueillir de communication du Gouvernement britannique sur les démarches entreprises par lui. Par contre, le Gouvernement allemand reçut ce même jour la nouvelle que la mobilisation générale avait été ordonnée en Pologne (document 13). Ce n'est que vers minuit que l'ambassadeur d'Angleterre remit un nouveau mémorandum qui, toutefois, n'accusait aucun progrès réel dans le règlement des questions germano-polonaises et se bornait à indiquer que la réponse du Führer du jour précédent devait être transmise au Gouvernement polonais et que le Gouvernement britannique considérait comme « impraticable » d'établir dès le 30 août le contact germano-polonais (document 14).

7° Bien que du fait de la carence du négociateur polonais la condition préalable permettant de donner connaissance au Gouvernement britannique des conceptions du Gouvernement allemand sur les bases possibles de négociations fit défaut, l'ambassadeur anglais n'en fut pas moins, à l'occasion de la remise du mémorandum britannique, mentionné en dernier lieu, informé des propositions élaborées entretemps par le Gouvernement allemand, propositions qui lui furent, de plus, expliquées dans leur détail. Le Gouvernement allemand s'attendait à ce qu'on désignât, du moins ultérieurement, un plénipotentiaire polonais. Au lieu de cela, l'ambassadeur de Pologne à Berlin déclara verbalement, le 31 août dans l'après-midi, au Ministre des Affaires étrangères d'Allemagne que le Gouvernement polonais avait dans la nuit été informé par le Gouvernement britannique de la possibilité de conversations directes entre le Gouvernement du Reich et son Gouvernement, qui considérait de façon favorable la suggestion britannique. Interrogé expressément par le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne sur le point de savoir s'il était autorisé à négocier avec lui les propositions allemandes, l'ambassadeur déclara qu'il n'en avait pas le pouvoir et qu'il avait simplement mandat de faire la présente communication verbale. A une nouvelle question du ministre demandant si l'ambassadeur pouvait, du moins, entrer avec lui dans une discussion de fond, l'ambassadeur répondit expressément par la négative.

8° De sorte que le Gouvernement allemand se trouvait amené à constater qu'il avait vainement attendu pendant deux jours un plénipotentiaire polonais et que le 31 au soir il publia les propositions allemandes avec un succinct exposé des faits qui les avaient précédées (document 15). La radio-diffusion polonaise qualifia ces propositions d'inacceptables (document 16).

9° Toutes les possibilités de règlement pacifique de la crise germano-polonaise se trouvant épuisées, le Führer se voyait contraint de repousser par la force la violence à laquelle la Pologne avait depuis longtemps recouru à l'égard de Dantzig, des Allemands de Pologne et, finalement, à l'égard de l'Allemagne elle-même ainsi qu'en témoignaient de nombreuses violations de frontière (document 17).

10° Le 1er septembre dans la soirée les ambassadeurs de la Grande-Bretagne et de la France remirent au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne deux notes identiques dans lesquelles ils exigeaient le retrait par l'Allemagne de ses troupes du territoire polonais et déclaraient qu'en cas de refus leurs Gouvernements rempliraient sans délai leurs obligations contractuelles envers la Pologne (documents 18 et 19).

Le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne répondit aux deux ambassadeurs que l'Allemagne repoussait le point de vue exprimé dans les notes que l'on se trouvait en présence d'une agression de la Pologne par l'Allemagne.

11° Pour conjurer le danger de guerre que ces notes rendaient imminent, le Duce intervint avec une proposition d'armistice et de conférence subséquente pour la solution du conflit germano-polonais (document 20). Les Gouvernements allemand et français répondirent de façon positive alors que le Gouvernement anglais déclina la proposition (documents 21 et 22). Ce refus résultait déjà des discours prononcés au Parlement anglais dans l'après-midi du 2 septembre par le Premier ministre britannique ainsi que par son secrétaire

d'Etat aux affaires étrangères et il fut communiqué, le 2 septembre au soir, au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur d'Italie. De l'avis également du Gouvernement italien l'initiative du Duce échouait ainsi du fait de l'Angleterre.

12° Le 3 septembre à 9 hrs. du matin l'ambassadeur d'Angleterre se présenta au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne pour y remettre une note aux termes de laquelle le Gouvernement britannique réitérait sa demande de retrait des troupes allemandes en donnant un délai de 2 heures et, en cas de refus, déclarait se considérer comme étant en état de guerre avec l'Allemagne à l'expiration de ce délai (document 23). Le secrétaire d'Etat britannique aux affaires étrangères adressait, le 3 septembre 1939 à 11 h. 15 du matin, au chargé d'affaires allemand à Londres une note où il l'avisait qu'un état de guerre existait entre les deux pays à dater du 3 septembre 11 heures du matin (document 24).

Le même jour à 11 h. 30 du matin le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne remettait à l'ambassadeur de Grande-Bretagne à Berlin un mémorandum du Gouvernement allemand formulant le refus des exigences à caractère d'ultimatum du Gouvernement britannique et prouvant que la responsabilité de la guerre retombait exclusivement sur le Gouvernement anglais (document 25).

Le 3 septembre à midi l'ambassadeur de France à Berlin se rendit auprès du Ministre des affaires étrangères d'Allemagne pour lui demander si le Gouvernement allemand était en mesure de répondre de façon satisfaisante à la question que le Gouvernement français lui avait posée dans sa note du 1er septembre. Le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne répondit à l'ambassadeur qu'après la remise des notes anglaise et française du 1er septembre le chef du Gouvernement italien avait présenté une nouvelle proposition de médiation en faisant remarquer que le Gouvernement français approuvait cette proposition. Le Gouvernement allemand avait répondu la veille au Duce qu'il était également prêt à accepter cette proposition. Cependant tard dans la journée le Duce faisait savoir que sa proposition avait échoué devant l'intransigeance du Gouvernement britannique. Ce dernier avait, peu d'heures auparavant, présenté à l'Allemagne une note à caractère d'ultimatum avec un délai de 2 heures, note dont les exigences avaient été repoussées du côté allemand par un mémorandum que le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne remettait pour information à l'ambassadeur de France. Si l'attitude de la France envers l'Allemagne s'inspirait des mêmes considérations que celle du Gouvernement britannique, le Gouvernement du Reich ne pourrait que le déplorer. L'Allemagne avait toujours cherché à s'entendre avec la France. Cependant si, malgré tout, le Gouvernement français en raison de ses obligations à l'égard de la Pologne devait prendre une attitude hostile à l'Allemagne, le peuple allemand verrait là une guerre d'agression de la France contre l'Allemagne, guerre que rien ne justifierait. L'ambassadeur de France répondit qu'il concluait des développements du Ministre des affaires étrangères d'Allemagne que la Pologne allemande n'était pas à même de donner une réponse satisfaisante à la note française du 1er septembre. Dans ces conditions il se trouvait dans la pénible obligation d'informer le Gouvernement allemand que le Gouvernement français se voyait forcé, à partir du 3 septembre à 5 heures de l'après-midi, de remplir les engagements contractés envers la Pologne. En même temps l'ambassadeur de France remettait une note écrite conçue en ce sens (cf. document 26). Sur quoi le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne déclara que le Gouvernement français assumait toute la responsabilité des maux causés aux peuples en cas d'agression de l'Allemagne par la France.

II

Documents

1. Première note du représentant diplomatique de la République polonaise auprès de la Ville Libre de Dantzig au Président du Sénat de la Ville Libre, en date du 4 août 1939

(Traduction)

Dantzig, le 4 août 1939

A M. Arthur Greiser, Président du Sénat
de la Ville Libre de Dantzig

Dantzig

J'ai appris que les autorités douanières locales de Dantzig aux passages de frontière entre la Ville Libre de Dantzig et la Prusse Orientale ont fait aux inspecteurs polonais des douanes la déclaration inconcevable que les organes exécutifs ont l'intention de s'opposer, à partir du 6 août à 7 heures du matin, à l'exercice des fonctions de contrôle par une partie des inspecteurs polonais, fonctions qui résultent des droits du Gouvernement polonais à la frontière douanière. Je suis convaincu que cette façon de procéder des organes locaux provient soit d'un malentendu, soit d'une interprétation erronée de l'instruction du Sénat de la Ville Libre de Dantzig.

Je suis persuadé, M. le Président du Sénat, que vous ne doutez pas qu'une telle atteinte aux droits fondamentaux de la Pologne ne sera tolérée sous aucun prétexte par le Gouvernement polonais.

J'attends votre réponse m'assurant que vous avez donné des ordres pour que soit rapportée, au plus tard jusqu'au 5 août à 18 heures, cette initiative de vos subordonnés.

Etant donné que la déclaration mentionnée a été faite à toute une série de passages de frontière, je me vois obligé, M. le Président du Sénat, de vous avertir formellement que tous les inspecteurs polonais des douanes ont reçu l'ordre de faire, le 6 août et les jours suivants, leur service en uniforme et avec leurs armes, à tous les points de la frontière où ils jugeront le contrôle nécessaire. Toute tentative de mettre obstacle à l'exercice de leur service, toute attaque ou intervention de la part des autorités de police seront considérées par le Gouvernement polonais comme actes de violence commis contre des agents de l'Etat polonais dans l'exercice de leurs fonctions. Au cas où de pareils excès de pouvoir auraient lieu, le Gouvernement polonais appliquerait immédiatement des mesures de rétorsion à la Ville Libre de Dantzig, la responsabilité de ces mesures retombant exclusivement sur le Sénat de la Ville Libre.

J'espère obtenir jusqu'à la date indiquée une explication satisfaisante.

Signé: Chodacki

Représentant diplomatique de la République polonaise.

2. Deuxième note du représentant diplomatique de la République polonaise au Président du Sénat de la Ville Libre de Dantzig, en date du 4 août 1939

(Traduction)

Dantzig, le 4 août 1939

M. le Président du Sénat,

Le Gouvernement polonais exprime son étonnement que le Sénat éprouve des difficultés techniques à répondre à une affaire si simple. En vue d'éviter des conséquences fâcheuses, je me borne, pour le moment, à prendre acte qu'aucune violence ne sera exercée contre nos inspecteurs des douanes et qu'ils pourront se livrer normalement à leurs fonctions. Je confirme cependant les mises en garde contenues dans ma note du 4 août (23 h. 40).

Veuillez agréer etc.

Signé: Chodacki

A Son Excellence, M. Arthur Greiser,
Président du Sénat de la Ville Libre de Dantzig.

3. Note en réponse du Président du Sénat de la Ville Libre de Dantzig au représentant diplomatique de la République polonaise, en date du 7 août 1939

(Traduction)

Dantzig, le 7 août 1939

A Son Excellence M. Chodacki,

ministre plénipotentiaire, représentant diplomatique de la République
polonaise.

Dantzig.

M. le Ministre,

En réponse à vos deux lettres datées du 4 de ce mois, et dont la deuxième m'a été remise le 5 août, je dois exprimer mon étonnement de voir que vous avez pris prétexte d'un bruit parfaitement incontrolé pour envoyer au Gouvernement de Dantzig un ultimatum brièvement limité du Gouvernement polonais, suscitant ainsi sans raison, en ce temps de politique mouvementé, des dangers dont les répercussions pourraient avoir des effets incalculables. L'ordre donné soudain par le Gouvernement polonais que tous les inspecteurs polonais des douanes aient à faire leur service en uniforme et armés, contrevient aux accords contractuels et ne peut être considéré que comme une provocation délibérée, en vue d'amener des incidents et des actes de violence les plus regrettables.

Après les constatations que j'ai faites entretemps, et dont je vous ai donné immédiatement connaissance par téléphone le samedi 5 de ce mois dans la matinée, un ordre d'après lequel les organes exécutifs de Dantzig auraient à s'opposer, à partir du 6 août à 7 heures du matin, à l'exercice des fonctions de contrôle par une certaine partie des inspecteurs polonais des douanes, n'a été donné par aucune autorité, notamment pas par un des services de l'Office local des douanes de la Ville Libre. Je vous renvoie, en outre, à ma lettre du 3 juin de cette année dans laquelle j'ai exactement déterminé les rapports des fonctionnaires des douanes de Dantzig et des inspecteurs polonais des douanes à la frontière.

Le Gouvernement de Dantzig proteste de toute son énergie contre les mesures de rétorsion annoncées par le Gouvernement polonais et qu'il considère comme une menace absolument inadmissible dont les suites retomberont exclusivement sur le Gouvernement polonais.

Veuillez agréer,

Signé: Greiser

4. Communication du secrétaire d'Etat au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne au chargé d'affaires de Pologne à Berlin, en date du 9 août 1939

(Traduction)

Le Gouvernement allemand a pris connaissance avec le plus vif étonnement de la note du Gouvernement polonais au Sénat de la Ville Libre de Dantzig, note par laquelle ce Gouvernement exigeait que soit rapporté un ordre prétendument donné par le Sénat et qui n'était que faux bruit, ordre en vue d'empêcher les inspecteurs des douanes polonais d'assurer leur service et qui, en réalité, n'a pas été donné par le Sénat de la Ville Libre. En cas de refus, la Ville Libre de Dantzig était menacée de mesures de rétorsion.

Le Gouvernement allemand se voit contraint d'attirer l'attention du Gouvernement polonais sur le fait qu'une répétition de telles exigences ultimatives adressées à la Ville Libre de Dantzig et la menace de mesures de rétorsion amèneraient, dans les rapports entre l'Allemagne et la Pologne, une aggravation dont les conséquences engageraient exclusivement la responsabilité du Gouvernement polonais et pour lesquelles le Gouvernement allemand décline dès à présent toute responsabilité.

Le Gouvernement allemand fait, en outre, remarquer au Gouvernement polonais que les mesures prises par le Gouvernement polonais pour empêcher l'importation de certaines marchandises de la Ville Libre de Dantzig en Pologne, sont de nature à causer de graves dommages économiques à la population de Dantzig.

Si le Gouvernement polonais persistait à maintenir de telles mesures, le Gouvernement allemand est d'avis que, dans ces circonstances, il ne resterait à la Ville Libre de Dantzig d'autre alternative que de chercher d'autres possibilités d'exportation et d'importation.

5. Communication du sous-secrétaire d'Etat au Ministère des affaires étrangères de Pologne au chargé d'affaires d'Allemagne à Varsovie, en date du 10 août 1939

(Traduction)

Le Gouvernement de la République polonaise a pris connaissance avec la plus vive surprise de la déclaration faite le 9 août 1939 par le secrétaire d'Etat au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne au chargé d'affaires intérimaire de Pologne à Berlin relativement aux rapports existants entre la Pologne et la Ville Libre de Dantzig. Le Gouvernement polonais n'aperçoit en effet aucune base juridique susceptible de justifier une intervention de l'Allemagne dans lesdits rapports.

Si des échanges de vue ont pu avoir lieu au sujet du problème de Dantzig entre le Gouvernement polonais et le Gouvernement allemand, ceux-ci avaient pour seul fondement la bonne volonté du Gouvernement polonais et ne découlaient nullement d'une obligation quelconque.

En réponse à ladite déclaration du Gouvernement allemand le Gouvernement polonais est obligé de prévenir le Gouvernement allemand qu'il réagira à l'avenir, comme jusqu'à présent, contre toute tentative des autorités de la Ville Libre qui tendrait à compromettre les droits et intérêts que la Pologne y possède en vertu de ses accords, et cela à l'aide des moyens et des mesures qu'il aura seul à apprécier et qu'il considérera les immixtions éventuelles du Gouvernement allemand au détriment de ces droits et intérêts comme acte d'agression.

6. Lettre du Premier ministre britannique au Führer, en date du 22 août 1939

(Traduction)

Londres, le 22 août 1939

Excellence,

Votre Excellence aura déjà eu connaissance de certaines mesures prises par le Gouvernement de Sa Majesté et publiées ce soir dans la presse et à la radio.

Selon le Gouvernement de Sa Majesté, ces mesures ont été rendues nécessaires par les mouvements de troupes signalés en Allemagne et par le fait que, semble-t-il, la publication d'un accord germano-soviétique a été considérée par certains milieux de Berlin comme un événement d'où l'on pourrait conclure qu'une intervention de la Grande-Bretagne en faveur de la Pologne ne constituerait plus une éventualité avec laquelle il faille compter. On ne pourrait commettre plus grave erreur. Quelle que soit la nature de l'accord germano-soviétique, il ne saurait modifier les obligations de la Grande-Bretagne envers la Pologne, ainsi que le Gouvernement de Sa Majesté l'a exposé publiquement à plusieurs reprises et en toute netteté, obligations qu'il est résolu à remplir.

On a soutenu que si le Gouvernement de Sa Majesté avait en 1914 mieux précisé sa manière de voir, la grande catastrophe aurait été évitée. Que cette affirmation soit fondée ou non, le Gouvernement de Sa Majesté est décidé à faire le nécessaire pour que pareil tragique malentendu ne surgisse pas dans le cas présent.

Si cela est nécessaire, le Gouvernement de Sa Majesté est résolu et prêt à mettre immédiatement en ligne toutes les forces à sa disposition, et l'on ne saurait prévoir la fin d'hostilités une fois déclenchées. Ce serait une dangereuse illusion de croire qu'une guerre une fois commencée se terminerait plus tôt qu'on ne le croit, même si un succès devait être obtenu sur l'un des divers fronts où les hostilités se trouveraient engagées.

Ayant ainsi pleinement mis en évidence notre manière de voir, je voudrais, une fois de plus, exprimer à Votre Excellence ma conviction qu'une guerre entre nos deux peuples constituerait la plus grande catastrophe qu'on puisse imaginer. Je suis convaincu que ni notre peuple ni le

vôtre ne veulent la guerre, et je ne vois pas bien que les questions pendantes entre l'Allemagne et la Pologne renferment quoi que ce soit qui ne puisse et ne doive être solutionné sans violence, si l'on était seulement à même de rétablir une atmosphère de confiance qui permettrait de négocier dans une meilleure ambiance que celle d'aujourd'hui.

Nous avons toujours été prêts, et nous le serons toujours, à contribuer à la création de conditions permettant des négociations de ce genre, négociations au cours desquelles il serait en même temps possible de discuter ces importants problèmes touchant l'avenir des relations internationales, y compris les affaires qui nous intéressent ainsi que Votre Excellence.

Dans l'état de tension actuel les difficultés qui s'opposent aux négociations pacifiques ne font que croître, et plus l'on maintiendra cette atmosphère, plus il sera difficile à la raison de prévaloir.

L'on pourrait, toutefois, sinon supprimer, du moins atténuer ces difficultés, si l'on était à même, de part et d'autre — et de façon plus générale de tous côtés — pendant une période de début d'observer une trêve au cours de laquelle cesseraient et les polémiques de presse et les provocations de tous genres.

Si l'on pouvait conclure pareille trêve, l'on aurait motif d'espérer qu'à l'expiration de cet intervalle — au cours duquel l'on pourrait entreprendre des démarches en vue d'examiner les griefs présentés de part et d'autre relativement au traitement des minorités et y remédier, — on aurait créé un milieu propice à des négociations directes entre l'Allemagne et la Pologne sur les questions qui les séparent (avec la coopération d'un médiateur neutre, au cas où les deux parties l'estimeraient opportun).

Je me vois toutefois obligé de dire qu'il n'y aurait que peu d'espoir à voir aboutir ces négociations à un plein succès s'il n'était établi dès le début que l'accord en vue devrait obtenir à sa conclusion la garantie d'autres puissances. Le Gouvernement de Sa Majesté serait prêt, si le désir devait en être exprimé, à contribuer de tout son pouvoir à une réalisation efficace de garanties de ce genre.

J'avoue ici que je ne connais pas d'autre moyen d'éviter une catastrophe précipitant l'Europe dans une guerre.

En égard aux suites incalculables qui pourraient résulter pour l'humanité d'une initiative de ceux qui la dirigent, je compte fermement que Votre Excellence pèsera avec toute la réflexion voulue les points que je viens d'exposer.

Signé: Neville Chamberlain

7. Lettre en réponse du Führer au Premier ministre britannique, en date du 23 août 1939

(Traduction)

Le 23 août 1939

Excellence,

L'ambassadeur de Sa Majesté britannique vient de me remettre une lettre dans laquelle, au nom du Gouvernement britannique, Votre Excellence indique toute une série de points, d'après Elle de la plus grande importance.

Permettez-moi d'y répondre en ces termes :

1° L'Allemagne n'a jamais cherché à provoquer des conflits dans ses rapports avec l'Angleterre et ne s'est jamais immiscée dans les intérêts anglais. Elle s'est, au contraire, — malheureusement en vain — efforcée pendant de longues années de gagner l'amitié anglaise. Elle s'est pour ce motif spontanément imposé, aux dépens de ses intérêts dans une grande partie de l'Europe, des restrictions qui, autrement, eussent été très difficilement supportables du point de vue national.

2° Mais, comme tout Etat, le Reich a certains intérêts auxquels il ne saurait renoncer. Ils ne dépassent pas le cadre dessiné par l'histoire allemande ainsi que par les nécessités qu'imposent les conditions d'existence au point de vue économique. Quelques-unes de ces questions ont eu, et ont encore, pour chaque gouvernement allemand une importance capitale, tant du point de vue national que du point de vue psychologique.

Au nombre de ces questions figurent celle concernant la ville allemande de Dantzig ainsi que le problème du Corridor en liaison avec cette question. De nombreux hommes d'Etat et de non moins nombreux historiens et écrivains, également en Angleterre, en avaient parfaitement conscience, du moins il y a peu d'années encore. Je voudrais de plus ajouter que tous ces

00621

territoires se trouvant dans la sphère d'intérêts allemands indiquée ci-dessus, et en particulier nos pays qui, depuis 18 mois, ont fait retour au Reich, doivent leur initiation culturelle non pas à des Anglais, mais exclusivement à des Allemands, et cela, en partie, depuis des temps remontant à plus d'un millénaire.

3e L'Allemagne était prête à solutionner la question de Dantzig et celle du Corridor par des négociations en faisant une proposition vraiment sans précédent mais par sa nature irréparable, les bruits de mobilisation allemande contre la Pologne répandus d'Angleterre, l'affirmation de desseins d'agression à l'égard de la Roumanie, de la Hongrie etc., ainsi que ce que l'on a appelé les déclarations de garantie, déclarations qui furent données plus tard, ont fait disparaître les dispositions qu'auraient pu avoir les Polonais de négocier sur une base de ce genre également acceptable pour l'Allemagne.

4e La garantie générale accordée par l'Angleterre à la Pologne de lui venir en aide en toutes circonstances, quelles que fussent les causes d'un conflit, ne pouvait être considérée par ce pays que comme un encouragement à déchaîner désormais — sous le couvert d'un pareil blanc-seing — une vague épouvantable de terrorisme contre une population d'un million et demi d'Allemands vivant en Pologne. Les atrocités qui, depuis, ont eu libre cours dans ce pays, sont épouvantables pour ceux qui en sont victimes et intolérables pour la grande puissance qu'est le Reich auquel on demande de rester spectateur. A l'égard de la Ville Libre de Dantzig la Pologne s'est livrée à de nombreuses iniquités, présentant des exigences sous forme d'ultimatums et commençant même à procéder à un étranglement économique.

5e Le Gouvernement du Reich a récemment informé le Gouvernement polonais qu'il ne tolérerait pas que de nouvelles notes ayant le caractère d'ultimatums fussent adressées à Dantzig, qu'il n'admettrait pas davantage que l'on continuât à persécuter l'ethnie allemande, qu'il ne souffrirait pas plus que l'on réduisit à merci la Ville Libre de Dantzig par des mesures économiques, c'est-à-dire que l'on cherchât à anéantir par une sorte de blocus douanier dont la population de Dantzig serait victime, les bases de son existence, et qu'il ne permettrait pas enfin que de nouveaux actes de provocation autres que ceux-là continuassent à être dirigés contre le Reich. Les questions du Corridor et de Dantzig doivent trouver leur solution, indépendamment de tous ces faits, et elles la trouveront.

6e Vous m'informez, Excellence, au nom du Gouvernement britannique qu'en présence de toute semblable intervention de l'Allemagne, vous vous trouveriez forcé de venir en aide à la Pologne. Je prends acte de cette déclaration et je vous assure qu'elle ne saurait apporter aucune modification quelconque à la résolution du Gouvernement du Reich de défendre les intérêts de l'Allemagne dans le sens indiqué au point n° 5. Je partage votre avis qu'il faudrait en pareille hypothèse s'attendre à une guerre qui sera longue. L'Allemagne est préparée à cette guerre et y est résolue si l'Angleterre l'attaque. J'ai plus d'une fois déclaré au peuple allemand et à la face de l'univers que l'on ne saurait aucunement douter de la volonté de la Nouvelle Allemagne de souffrir toutes misères et toutes privations, quelle qu'en soit la durée, plutôt que de sacrifier ses intérêts nationaux et surtout son honneur.

7e Le Gouvernement allemand a appris que le Gouvernement britannique a l'intention de procéder à des mesures de mobilisation dont il est nettement établi, d'après vos propres déclarations dans la lettre que vous m'avez adressée, M. le Premier ministre, qu'elles ne peuvent être dirigées que contre l'Allemagne. Cela est aussi, semble-t-il, le cas de la France. Comme l'Allemagne n'a jamais eu l'intention de prendre, soit contre l'Angleterre, soit contre la France, d'autres mesures militaires que des mesures de nature défensive et comme — ainsi que je l'ai déjà souligné — elle ne s'est jamais proposée et n'a aussi nullement en vue d'attaquer l'Angleterre ou la France, il ne peut s'agir dans cette notification, telle que vous me la confirmez, M. le Premier ministre, dans votre lettre, que d'un acte de menace envisagé contre le Reich. Aussi fais-je savoir à Votre Excellence qu'en cas de confirmation de cet avertissement par des mesures militaires, j'ordonnerai la mobilisation immédiate des forces militaires allemandes.

8e Le règlement pacifique des problèmes européens dépend non pas de l'Allemagne, mais en premier lieu de ceux qui, depuis le crime du « dictat » de Versailles, se sont opposés obstinément et de façon absolue à toute révision amiable. Ce n'est qu'après changement de la mentalité des puissances responsables de cet état de choses que les rapports entre l'Angleterre et l'Allemagne pourront également se modifier dans un sens positif. J'ai tout pendant toute mon existence pour l'amitié anglo-allemande, mais — du moins jusqu'à présent — l'attitude de la diplomatie britannique m'a convaincu de l'inutilité de pareille tentative. Si cette situation devait se modifier à l'avenir, personne n'en pourrait être plus heureux que moi.

Signé: Adolf Hitler

8. Déclaration du Führer à l'ambassadeur de Grande-Bretagne à la date du 25 août 1939 à 13 h. 30

(Traduction)

Le Führer déclara au début que l'ambassadeur britannique, à la fin du dernier entretien, avait exprimé l'espoir qu'une entente serait encore possible entre l'Allemagne et l'Angleterre. De son côté, il avait encore réfléchi et voulait prendre à l'égard de l'Angleterre une initiative aussi décisive que celle qui, avec la Russie, avait récemment amené un accord.

La séance qui avait eu lieu la veille à la Chambre des Communes et les discours de Chamberlain et de Lord Halifax l'avaient engagé à s'entretenir encore une fois avec l'ambassadeur britannique. Prétendre que l'Allemagne veuille conquérir le monde est ridicule. L'Empire britannique embrasse 40 millions de km², la Russie a 19 millions de km², les Etats-Unis en ont 9 millions et demi, alors que l'Allemagne n'a même pas une superficie de 600.000 km². On voit donc nettement qui veut conquérir le monde.

Le Führer fait savoir à l'ambassadeur britannique ce qui suit:

- 1° Les actes de provocation de la Pologne sont devenus intolérables, quel que soit le responsable. Si le Gouvernement polonais conteste sa responsabilité, cela prouve seulement qu'il n'a plus aucune influence sur ses subordonnés militaires. Au cours de la nuit dernière, 21 nouveaux incidents de frontière se sont produits, alors que du côté allemand on a observé la plus grande discipline. Tous les incidents ont été provoqués du côté polonais. En outre, on a tiré sur des avions de transport. Si le Gouvernement polonais déclare ne pas en être responsable, ceci prouve qu'il ne lui est plus possible de contenir ses nationaux.
- 2° L'Allemagne est, en tout état de cause, résolue à mettre fin à un état de choses à sa frontière orientale qui rappelle la Macédoine, et ceci non seulement dans l'intérêt de la tranquillité et de l'ordre, mais aussi dans l'intérêt de la paix européenne.
- 3° Le problème de Dantzig et du Corridor doit être résolu. Le Premier ministre britannique a prononcé un discours qui n'est aucunement fait pour amener une modification du point de vue allemand. Ce discours pourrait tout au plus amener une guerre sanglante et à perte de vue entre l'Allemagne et l'Angleterre. Une telle guerre serait plus sanglante que celle de 1914 à 1918. Contrairement à ce qui s'est passé dans la dernière guerre, l'Allemagne ne mènerait pas la guerre sur deux fronts. L'accord avec la Russie ne comporte pas de restrictions et constitue un tournant dans la politique extérieure du Reich pour une durée des plus longues. La Russie et l'Allemagne ne prendront plus sous aucun prétexte les armes l'une contre l'autre. En outre, les arrangements conclus avec la Russie mettent l'Allemagne à l'abri également au point de vue économique, même pour une période de guerre prolongée.

Le Führer a toujours attaché une grande importance à une entente entre l'Allemagne et l'Angleterre. Une guerre entre l'Angleterre et l'Allemagne pourrait tout au plus apporter des avantages à l'Allemagne, mais aucunement à l'Angleterre.

Le Führer déclare que le problème germano-polonais doit être résolu et qu'il le sera. Toutefois, il est disposé et décide, après la solution de ce problème, de s'adresser encore une fois à l'Angleterre pour lui faire une offre de vaste envergure. Il est l'homme des grandes résolutions et, dans ce cas également, il sera capable d'une grande solution. Il reconnaît la valeur de l'existence de l'Empire britannique et il est prêt à prendre personnellement des engagements pour son maintien et à y employer la force du Reich allemand, si

- 1° ses exigences coloniales, qui sont limitées et peuvent être discutées pacifiquement, sont remplies et il serait prêt à accepter les délais les plus étendus;
- 2° si ses engagements envers l'Italie n'en sont pas affectés; en d'autres termes, il ne demande pas à l'Angleterre l'abandon de ses engagements envers la France et ne pourrait, de son côté, s'écarter de ses engagements envers l'Italie.
- 3° Il désire également souligner la résolution inébranlable de l'Allemagne de ne plus jamais entrer en conflit avec la Russie.

Le Führer est prêt à conclure alors des accords avec l'Angleterre, accords qui, comme il a déjà été souligné, non seulement garantiraient, en tout état de cause, de la part de l'Allemagne, l'existence de l'Empire britannique, mais aussi, si besoin en était, assureraient à l'Empire britannique l'aide allemande partout où une telle aide deviendrait nécessaire. Le Führer serait prêt également à accepter une limitation raisonnable des armements, qui devraient correspondre à la nouvelle situation politique et être économiquement supportables. Enfin, le Führer réitère son assurance qu'il se désintéresse des problèmes de l'ouest et qu'une rectification des frontières à l'ouest n'entre absolument pas en considération; les bastions de l'ouest édifiés au prix de tant de milliards forment la frontière définitive du Reich à l'ouest.

Si le Gouvernement britannique voulait prendre ces idées en considération, il pourrait en résulter un grand bienfait pour l'Allemagne comme pour l'Empire britannique. S'il repousse ces idées, il y aura la guerre. En aucun cas la Grande-Bretagne ne sortira fortifiée de cette lutte; la dernière guerre l'a déjà prouvé.

Le Führer répète qu'il est l'homme des grandes résolutions, qui le lient personnellement, et que c'est là sa dernière proposition. Aussitôt que sera résolue la question germano-polonaise, il adressera une offre au Gouvernement britannique.

9. Lettre du Président du conseil français au Führer, en date du 26 août 1939

Paris, le 26 août 1939

Monsieur le Chancelier,

L'Ambassade de France à Berlin m'a fait part de votre message personnel.

A l'heure où vous évoquez la plus lourde responsabilité que puissent éventuellement assumer deux Chefs de Gouvernement, celle de laisser répandre le sang de deux grands peuples qui n'aspirent qu'à la paix et au travail, je vous dois à vous-même, je dois à nos deux peuples de dire que le sort de la paix est encore dans vos seules mains.

Vous ne pouvez pas douter de mes sentiments envers l'Allemagne ni des sentiments pacifiques de la France envers votre Nation. Aucun Français n'a jamais fait plus que je n'ai fait moi-même pour affermir entre nos deux peuples non seulement la paix mais une sincère collaboration dans leur intérêt propre comme dans celui de l'Europe et du monde.

Sous peine de prêter au peuple français une moins haute notion de l'honneur national que celle que je reconnais moi-même au peuple allemand, vous ne pouvez pas douter non plus de la fidélité de la France à des engagements loyaux envers d'autres Nations, comme la Pologne, qui, j'en ai la certitude, veulent aussi vivre en paix avec l'Allemagne.

Ces deux certitudes se concilient pleinement.

Il n'est rien aujourd'hui qui puisse encore empêcher de résoudre pacifiquement la crise internationale dans l'honneur et la dignité de tous les peuples, si la volonté de paix existe également de toutes parts.

Avec la bonne volonté de la France, j'atteste celle de tous ses alliés. Je me porte personnellement garant des dispositions qu'a toujours présentées la Pologne pour un recours mutuel à des méthodes de libre conciliation, telles qu'elles peuvent se concevoir entre les Gouvernements de deux Nations souveraines. J'ai hautement conscience de pouvoir vous affirmer qu'il n'est pas un seul des griefs invoqués par l'Allemagne contre la Pologne, à propos des affaires de Dantzig, qui ne puisse être soumis à de telles méthodes en vue d'un règlement amiable et équitable.

Je peux aussi attester sur mon honneur qu'il n'est rien dans la claire et loyale solidarité de la France avec la Pologne et ses alliés qui puisse modifier en quelque manière que ce soit les dispositions pacifiques de ma patrie. Cette solidarité ne nous a jamais empêchés et ne nous empêche pas davantage aujourd'hui d'entretenir la Pologne dans ces dispositions pacifiques.

En une heure aussi grave, je crois sincèrement qu'aucun homme de cœur ne pourrait comprendre qu'une guerre de destruction puisse être engagée sans qu'une dernière tentative d'arrangement pacifique ait eu lieu entre l'Allemagne et la Pologne. Votre volonté de paix peut s'y exercer en toute certitude sans déroger en rien aux soucis de l'honneur allemand. Pour moi, chef du Gouvernement français, soucieux de la bonne harmonie entre le peuple français et le peuple allemand, et d'autre part, uni à la Pologne par des liens d'amitié et par la parole donnée, je suis prêt à faire tous les efforts qu'un honnête homme peut accomplir afin d'assurer le succès de cette tentative.

Vous avez été, comme moi-même, un combattant de la dernière guerre. Vous savez, comme moi tout ce que la conscience des peuples garde à jamais d'horreur et de réprobation des désastres de la guerre, quelle qu'en soit l'issue. L'idée même que je puis me faire de votre rôle éminent comme chef du peuple allemand pour le conduire dans les voies de la paix au plein accomplissement de sa mission, dans l'œuvre commune de la civilisation, m'invite à vous demander une réponse à cette proposition. Si le sang français et le sang allemand coulent de nouveau, comme il y a 25 ans, dans une guerre encore plus longue et plus meurtrière, chacun des deux peuples luttera avec la confiance dans sa victoire, mais la victoire la plus certaine sera celle de la destruction et de la barbarie.

Signé: Daladier

10. Lettre en réponse du Führer au Président du conseil français, en date du 27 août 1939

(Traduction)

Berlin, le 27 août 1939

Monsieur le Président du conseil,

Je comprends les graves considérations que vous exprimez. Je n'ai jamais oublié, moi non plus, la haute obligation qui incombe à ceux qui président au destin des peuples. Ancien combattant, je connais aussi les horreurs de la guerre. Et c'est parce que je les connais que je me suis loyalement efforcé, pour ma part, de supprimer toutes les matières de conflit entre nos deux peuples. J'ai assuré très ouvertement au peuple français que le retour du territoire de la Sarre en serait la condition. Dès que ce retour a été effectué, j'ai immédiatement et solennellement confirmé que je renonçais à toute autre exigence, de quelque nature qu'elle soit, pouvant toucher la France. Le peuple allemand a approuvé mon attitude. Comme vous avez pu vous en convaincre lors de votre dernier séjour ici, il n'éprouvait et n'éprouve aucun ressentiment, et encore bien moins de haine, contre un ancien et brave adversaire, conscient qu'il est de son propre comportement pendant la guerre. Tout au contraire, l'apaisement à notre frontière occidentale a créé une sympathie croissante, du moins de la part du peuple allemand. Sympathie qui, en de nombreuses occasions, s'est manifestée d'une façon réellement démonstrative. La construction des grandes fortifications à l'ouest, qui a dévoré et dévore encore de nombreux milliards, représente également pour l'Allemagne le témoignage qu'elle accepte et fixe définitivement la frontière du Reich. Le peuple allemand renonce ainsi à deux provinces qui jadis ont appartenu à l'ancien Empire allemand, qui, plus tard, furent reconquises au prix de beaucoup de sang versé et qui, finalement, furent défendues par de plus grands sacrifices encore. Cette renonciation, Votre Excellence me le concéderez, n'est pas une attitude de tactique, un simple geste, elle est le fruit d'une décision qui a trouvé dans toutes nos mesures sa logique confirmation. Vous ne pourrez pas m'indiquer un seul cas, M. le Président du conseil, où il ait été porté atteinte, ne fût-ce que par une seule ligne ou par un seul discours, à cette fixation définitive de la frontière allemande à l'ouest. Je croyais avoir, par cette renonciation et par cette attitude, fait disparaître tout sujet de conflit concevable entre nos deux peuples qui pût conduire à une répétition de la tragédie de 1914—1918. Mais cette limitation volontaire des exigences vitales de l'Allemagne à l'ouest ne peut pas être considérée comme une acceptation du dictat de Versailles valable aussi pour tous les autres domaines. Or, j'ai réellement essayé d'année en année d'obtenir par la voie des négociations la révision tout au moins des conditions de ce dictat les plus impossibles et les plus insupportables. Cela fut impossible. Qu'il devait y avoir une révision, beaucoup d'hommes perspicaces de toutes les nations s'en rendaient clairement compte. Quoi que l'on puisse objecter à ma méthode, quoi que l'on croie devoir lui reprocher, il n'est pourtant pas permis d'ignorer ou de contester qu'il m'a été possible de trouver, dans de nombreux cas, sans nouvelle effusion de sang, des solutions satisfaisantes pour l'Allemagne et, qui plus est, de dégager, grâce au procédé employé, les hommes d'Etat d'autres peuples de l'obligation souvent intenable de prendre devant leurs propres peuples la responsabilité de cette révision. Car, quoi qu'il en soit, Votre Excellence devra m'accorder une chose : il fallait que la révision se fasse. Le dictat de Versailles était intolérable. Pas un Français digne de ce nom, vous non plus, M. Daladier, n'aurait agi autrement que moi dans une situation analogue. J'ai donc tenté aussi, dans ce sens, d'effacer de ce monde la mesure du plus déraisonnable du dictat de Versailles. J'ai fait au Gouvernement polonais une offre dont le peuple allemand lui-même s'est effrayé. Personne d'autre que moi ne pouvait oser affronter l'opinion publique avec une offre pareille. Aussi ne pouvait-elle être faite qu'une seule fois. Je suis maintenant profondément convaincu que si en particulier l'Angleterre avait alors, au lieu de déclencher dans la presse une violente campagne contre l'Allemagne et de lancer le bruit d'une mobilisation allemande, conseillé à la Pologne d'être raisonnable, l'Europe pourrait jouir aujourd'hui et pendant 25 ans de la paix la plus profonde. Mais en agissant comme on l'a fait, on a tout d'abord agité l'opinion publique polonaise en répandant la contre-vérité d'une agression allemande, on a rendu plus difficiles à prendre au Gouvernement polonais les décisions claires et nettes qui s'imposaient et, surtout, par la promesse de garantie qui suivit, on a fait perdre de vue les limites des réalités possibles. Le Gouvernement polonais rejeta les propositions. L'opinion publique polonaise, dans la conviction certaine que l'Angleterre et la France combattraient désormais pour la Pologne, commença à élever des revendications que l'on pourrait caractériser peut-être de folies ridicules si elles n'étaient infiniment dangereuses. Alors débuta un terrorisme sans bornes, oppression physique et économique des Allemands des territoires enlevés au Reich, Allemands dont le chiffre atteignait

encore plus d'un million et demi. Je ne veux point parler ici des abominations survenues. Mais Dantzig aussi eut de plus en plus conscience, par suite des empiétements continuels commis par les autorités polonaises, qu'elle était apparemment livrée sans défense à l'arbitraire d'un pouvoir étranger au caractère national de la ville et à sa population.

Puis-je maintenant me permettre de vous demander, M. Daladier, comment vous agiriez en tant que Français si, par quelque issue malheureuse d'une lutte courageuse, une de vos provinces se trouvait séparée par un corridor occupé par une puissance étrangère, si une grande ville — disons Marseille — était empêchée de s'affirmer française et si les Français vivant dans ce territoire étaient poursuivis, frappés, maltraités, assassinés bestialement? Vous êtes Français, M. Daladier, et je sais pour cette raison comment vous agiriez. Si vous étiez dans le malheur où nous sommes, comprendriez-vous, M. Daladier, que, sans aucun motif, l'Allemagne voudrait s'employer pour que le corridor à travers la France demeure, que les territoires ravis ne fussent jamais revenus à votre pays, que le retour de Marseille à la France fût interdit? Je ne puis, en tout cas, me représenter, M. Daladier, que l'Allemagne combattrait contre vous pour cette raison. J'ai renoncé, nous avons tous renoncé, en effet, à l'Alsace-Lorraine afin d'éviter que, de nouveau, le sang soit répandu. Nous serions encore bien moins disposés à le verser pour perpétuer une injustice qui serait intolérable pour vous et qui, pour nous, ne présenterait aucun intérêt. Tout ce que vous écrivez dans votre lettre, M. Daladier, je le ressens exactement comme vous. Anciens combattants, peut-être pouvons nous le mieux nous entendre dans maint domaine, mais je vous prie de bien comprendre ceci: il est impossible pour une nation qui a le sentiment de l'honneur, de renoncer à presque 2 millions d'hommes et de les voir maltraités à ses propres frontières. J'ai donc posé clairement cette exigence: Dantzig et le Corridor doivent retourner à l'Allemagne. Il faut mettre un terme à une situation à notre frontière orientale, situation qui rappelle celle de la Macédoine. Je ne vois aucun moyen de pouvoir décider à une solution pacifique la Pologne qui se sent inattaquable sous la protection de ses garanties. Je désespérerais cependant de l'avenir honorable de mon peuple si, dans de telles circonstances, nous n'étions pas décidés à résoudre la question d'une manière ou de l'autre. Si le sort obligeait ainsi de nouveau nos deux peuples à combattre l'un contre l'autre, il existerait pourtant une différence dans les motifs. Moi, M. Daladier, je lutte avec mon peuple afin de réparer une injustice, les autres pour la perpétuer. Ceci est d'autant plus tragique que nombre des hommes les plus éminents de votre propre nation ont également reconnu ce qu'il y avait d'insensé dans la solution donnée jadis à cette question, et l'impossibilité qu'il y avait à la maintenir à la longue. Je vois parfaitement les graves conséquences qu'entraîne un tel conflit, mais je crois que c'est la Pologne qui en supporterait les plus graves, car, quelle que soit l'issue d'une guerre au sujet de cette question, l'Etat polonais, tel qu'il est maintenant, serait perdu de toute façon.

Il est très douloureux, non seulement pour vous, M. Daladier, mais aussi pour moi, de songer que nos deux peuples doivent, de ce fait, entrer dans une nouvelle guerre d'extermination. Mais, comme je l'ai déjà dit, je ne vois aucune possibilité, de notre côté, de pouvoir influencer la Pologne dans une sens raisonnable afin de remédier à une situation intolérable pour le peuple allemand et le Reich.

Signé: Adolf Hitler

11. Mémorandum du Gouvernement britannique remis au Führer par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 28 août 1939, le soir à 22 h. 30

(Traduction)

Le Gouvernement de Sa Majesté a reçu le message que lui a fait parvenir Monsieur le Chancelier du Reich par l'intermédiaire de l'ambassadeur de Grande-Bretagne à Berlin et l'a examiné avec tout le soin qu'il mérite.

1° Le Gouvernement de Sa Majesté a pris connaissance du désir exprimé par M. le Chancelier que l'amitié puisse constituer la base des relations entre l'Allemagne et l'Empire britannique: c'est un désir qu'il partage absolument. Il croit également, de même que Monsieur le Chancelier, que l'établissement d'une entente complète et durable entre ces deux nations, si elle était possible, serait pour les deux peuples un bienfait infini.

2° Le message de M. le Chancelier traite deux groupes de questions — celles qui sont actuellement l'objet de différends entre l'Allemagne et la Pologne et celles qui touchent les relations définitives entre l'Allemagne et la Grande-Bretagne. Relativement à ces dernières questions, le Gouvernement de Sa Majesté constate que M. le Chancelier a fait allusion à certaines propositions qu'il serait prêt, sous une condition, à soumettre au Gouvernement britannique en

vue de la conclusion d'une entente générale. Ces propositions sont naturellement rédigées de façon très générale et demanderaient à être précisées, mais le Gouvernement de Sa Majesté est tout prêt à fait disposé à les accepter, avec quelques compléments, comme objet d'entretiens, et il serait prêt, après règlement par voie pacifique des litiges entre l'Allemagne et la Pologne, à entamer aussitôt que possible des conversations à cette fin, avec le désir sincère d'aboutir à une entente.

3° La condition posée par M. le Chancelier est celle d'une solution préalable des différends existants entre l'Allemagne et la Pologne. Le Gouvernement de Sa Majesté est absolument du même avis. Tout dépend, cependant, du genre de la solution et de la méthode employée à l'obtenir. Sur ces points, dont l'importance n'échappera pas à M. le Chancelier, le message se tait, de sorte que le Gouvernement de Sa Majesté se trouve contraint de faire remarquer qu'un accord sur ces deux points est absolument nécessaire pour la réalisation d'un nouveau progrès. Le Gouvernement allemand doit se rendre bien compte que le Gouvernement de Sa Majesté a envers la Pologne des obligations qui le lient et qu'il a l'intention de remplir. Il ne saurait, pour un avantage quelconque offert à la Grande-Bretagne, adhérer à une solution compromettant l'indépendance d'un Etat auquel il a accordé sa garantie.

4° D'après le Gouvernement de Sa Majesté l'on pourrait et l'on devrait obtenir une solution raisonnable des différends entre l'Allemagne et la Pologne par voie de libre accord entre les deux nations sur une base comportant la sauvegarde des intérêts essentiels de la Pologne, et le Gouvernement de Sa Majesté se rappelle que M. le Chancelier a reconnu dans son discours du 28 avril l'importance de ces intérêts pour la Pologne.

Cependant, ainsi que le Premier ministre britannique l'a exprimé dans sa lettre du 22 août à M. le Chancelier, il est, selon le Gouvernement de Sa Majesté, indispensable pour le succès des conversations précédant l'accord, qu'il soit d'avance bien établi que l'accord à conclure sera garanti par d'autres puissances. Le Gouvernement de Sa Majesté serait prêt, si le désir devait en être exprimé, à contribuer à la réalisation efficace de semblable garantie.

D'où il résulte, d'après le Gouvernement de Sa Majesté, qu'il faudrait, pour commencer, que des négociations directes s'engagent entre les Gouvernements allemand et polonais sur une base comprenant les principes ci-dessus mentionnés, à savoir, la sauvegarde des intérêts vitaux de la Pologne et celle de l'accord par une garantie internationale. Le Gouvernement de Sa Majesté a déjà reçu une assurance définitive du Gouvernement polonais aux termes de laquelle ce dernier serait prêt à entrer en pourparlers sur cette base, et le Gouvernement de Sa Majesté espère que le Gouvernement allemand, de son côté, serait également prêt à adhérer à cette procédure.

Si, comme l'espère le Gouvernement de Sa Majesté, les pourparlers de ce genre aboutissaient à un accord, la voie se trouverait libre pour des pourparlers concernant cette entente plus large et plus compréhensive entre la Grande-Bretagne et l'Allemagne, entente que les deux nations s'efforcent de réaliser.

5° Le Gouvernement de Sa Majesté s'accorde à reconnaître avec M. le Chancelier que l'un des plus grands dangers de la situation actuelle entre l'Allemagne et la Pologne réside dans les rapports qui parviennent sur le traitement des minorités. La tension présente, avec les incidents de frontière, les récits de brutalités et la propagande provocante dont elle est accompagnée, constitue un risque permanent pour la paix. Il est manifestement d'extrême urgence que l'on mette immédiatement et énergiquement un terme à tous les incidents de ce genre et que l'on empêche la propagation de bruits sans consistance, pour avoir un répit au cours duquel on pourrait, dans une atmosphère sans provocation, entreprendre, de part et d'autre, un examen approfondi des possibilités de dégager une solution. Le Gouvernement de Sa Majesté est convaincu que les deux Gouvernements ont nettement conscience de cette considération.

6° Le Gouvernement de Sa Majesté a exposé de façon exhaustive quelle était son attitude à l'égard des différends propres à l'Allemagne et à la Pologne. Il compte bien que M. le Chancelier n'estimera pas que, parce que le Gouvernement de Sa Majesté ne prend pas à la légère ses obligations envers la Pologne, il ne s'efforce pas d'employer toute son influence à aboutir à une solution aussi satisfaisante pour l'Allemagne que pour la Pologne.

Il apparaît absolument nécessaire au Gouvernement de Sa Majesté d'arriver à cette solution, cela non seulement pour des motifs en liaison étroite avec elle, mais encore eu égard aux considérations plus générales dont M. le Chancelier a parlé de façon si convaincante.

7° Point n'est besoin de mettre ici en relief les avantages d'une solution pacifique par rapport à une décision de résoudre par les armes les problèmes en question. La lettre que le Premier ministre a adressée le 22 août à M. le Chancelier a clairement exposé les conséquences d'une décision de cette nature, et le Gouvernement de Sa Majesté ne doute pas que M. le Chancelier n'ait aussi nettement envisagé ces conséquences que le Gouvernement de Sa Majesté lui-même.

00624

En prenant connaissance avec intérêt de l'allusion faite par M. le Chancelier dans son message à une limitation des armements, le Gouvernement de Sa Majesté croit que, si l'on peut aboutir à une solution pacifique, l'on sera certainement en droit de compter sur l'appui de l'univers pour des mesures pratiques permettant de passer sûrement et sans heurts de la préparation de la guerre aux manifestations normales d'une activité pacifique.

8° La solution équitable des questions pendantes entre l'Allemagne et la Pologne peut ouvrir la voie à la paix du monde. L'échec d'une solution de ce genre ruinerait l'espoir d'une amélioration des rapports entre l'Allemagne et la Grande-Bretagne, mettrait les deux nations en conflit et pourrait fort bien précipiter dans les affres de la guerre l'humanité entière. Résultat qui serait une catastrophe sans précédent dans l'histoire.

12. Réponse du Führer au Gouvernement britannique remise à l'ambassadeur de Grande-Bretagne le 29 août 1939, l'après-midi à 18 h. 45

(Traduction)

L'ambassadeur de Sa Majesté britannique à Berlin a transmis au Gouvernement de Sa Majesté britannique les suggestions que j'ai cru devoir soumettre, pour

- 1° exprimer, une fois de plus, la volonté du Gouvernement allemand de s'entendre sincèrement avec l'Angleterre, de collaborer et d'entretenir des relations d'amitié avec elle;
- 2° de ne laisser aucun doute sur le fait qu'une entente de ce genre ne saurait être achetée au prix d'une renonciation à des intérêts vitaux allemands et encore moins en faisant des sacrifices d'exigences procédant aussi bien du droit général de l'humanité que de la dignité nationale et de l'honneur de notre peuple.

Le Gouvernement allemand a constaté avec satisfaction d'après la teneur de la réponse du Gouvernement britannique et le commentaire verbal de l'ambassadeur de Sa Majesté que le Gouvernement britannique était disposé, lui aussi, à améliorer les rapports anglo-allemands, à les développer et à les compléter dans le sens des suggestions allemandes.

Le Gouvernement britannique est également convaincu que la suppression de la tension germano-polonaise, tension devenue intolérable, est la condition préalable de la réalisation de cet espoir.

Depuis l'automne de l'année passée, et en tout dernier lieu en mars 1939, des propositions verbales et écrites ont été soumises au Gouvernement polonais, propositions qui, eu égard à l'amitié alors existante entre l'Allemagne et la Pologne, étaient de nature à permettre une solution des questions litigieuses acceptable pour les deux parties. Le Gouvernement de Sa Majesté britannique sait que le Gouvernement polonais a cru devoir, en mars de cette année, décliner définitivement ces propositions. Ce refus a été en même temps pour ce Gouvernement un prétexte ou une occasion de prendre des mesures militaires qui, depuis, n'ont cessé d'être développées. Dès le milieu du mois passé l'Etat polonais a, de fait, mobilisé. En liaison avec ces mesures, de nombreux empiétements ont eu lieu dans la Ville Libre de Dantzig de la part des autorités polonaises; des exigences revêtant la forme d'ultimatums plus ou moins menaçants ont été formulées à l'égard de cette ville. Il a été procédé à une fermeture des frontières qui, après avoir eu tout d'abord un caractère douanier, s'est ensuite élargie en revêtant un caractère militaire et en s'étendant au trafic, en vue d'amener la décomposition au point de vue politique et la destruction au point de vue économique de cette collectivité allemande.

A cela s'ajoutent les brutalités révoltantes, barbares, et tous genres de persécutions dont est victime l'importante ethnie allemande de Pologne, sévices qui sont allés jusqu'à l'assassinat de nombreux Allemands vivant dans ce pays ainsi qu'à l'exil à l'intérieur dans les circonstances les plus cruelles. Il y a là un état de choses intolérable pour une grande puissance. Il a contraint l'Allemagne après de longs mois d'attente à faire les démarches nécessaires pour la sauvegarde de ses intérêts légitimes. Et le Gouvernement allemand ne peut que donner au Gouvernement britannique l'assurance la plus formelle qu'il est maintenant impossible de continuer à supporter pareil état de choses ou même tout simplement de le considérer les bras croisés.

La demande du Gouvernement allemand répond, elle, à la pensée de révision du Traité de Versailles reconnue, dès le début, nécessaire dans cette région, pensée comportant le retour de Dantzig et du Corridor à l'Allemagne et la garantie de l'existence de l'ethnie allemande dans le surplus du territoire restant à la Pologne.

Le Gouvernement allemand constate avec satisfaction que le Gouvernement de Sa Majesté britannique est, lui aussi, en principe convaincu que la situation à laquelle nous sommes arrivés doit aboutir à une solution. Il croit devoir, en outre, admettre que le Gouvernement de Sa Majesté britannique ne doute pas qu'il ne s'agisse plus ici d'un état de choses pour la suppression duquel on disposerait de jours, voire de semaines, alors qu'on n'a peut-être plus que quelques heures à disposition. Car, en présence de la désorganisation qui se manifeste en Pologne, il y a lieu de compter à tout instant avec la possibilité de survenue d'actes qu'il serait impossible à l'Allemagne de tolérer.

Si le Gouvernement de Sa Majesté britannique croit encore que ces graves différends soient susceptibles d'être résolus à l'aide de négociations directes, le Gouvernement allemand, lui, ne peut malheureusement plus, de prime abord, partager cette manière de voir. N'a-t-il pas, en effet, tenté de s'engager dans la voie de négociations pacifiques? Mais il n'a pas trouvé l'appui du Gouvernement polonais, repoussé qu'il a été par des mesures militaires brusquement prises dans le sens de l'évolution à laquelle il a déjà été fait allusion.

Le Gouvernement de Sa Majesté britannique insiste sur deux points: à savoir

- 1° que l'on écarte le plus rapidement possible par des négociations directes le danger imminent d'une déflagration et
- 2° que l'on accorde les garanties nécessaires à l'existence de l'Etat polonais qui subsistera, garanties internationales de caractère tant économique que politique.

Le Gouvernement allemand se voit amené, à cet égard, à faire la déclaration suivante:

En dépit du scepticisme qu'il éprouve au sujet des perspectives de conversation directe, il n'en accepte pas moins la proposition anglaise et il est disposé à entrer en conversation. Il le fait exclusivement sous l'impression — ainsi qu'il l'a déjà souligné — de la communication écrite du Gouvernement de Sa Majesté britannique d'où il résulte que ce dernier désire également un accord amical prenant pour base les points indiqués à l'ambassadeur Henderson. Le Gouvernement allemand veut, par là, donner au Gouvernement de Sa Majesté britannique ainsi qu'au peuple anglais une preuve de la sincérité de l'intention allemande d'aboutir à une amitié durable avec la Grande-Bretagne.

Il est, toutefois, du devoir du Gouvernement allemand d'attirer l'attention du Gouvernement britannique sur le fait qu'en cas de transformation des conditions territoriales de la Pologne, il ne serait plus en mesure de s'engager ou de prendre part à des garanties sans l'adjonction de l'Union des Soviets.

Par ses propositions le Gouvernement allemand n'a d'ailleurs jamais eu l'intention de porter atteinte à des intérêts d'importance vitale pour la Pologne ou de mettre en question l'existence d'un Etat polonais indépendant. Dans ces conditions, le Gouvernement allemand accepte l'offre du Gouvernement de Sa Majesté britannique de s'entremettre pour l'envoi à Berlin d'une personnalité polonaise munie de pleins pouvoirs. Il compte que cette personnalité arrivera le mercredi, 30 août 1939.

Le Gouvernement allemand préparera immédiatement les propositions d'une solution acceptable pour lui et les tiendra également à la disposition du Gouvernement britannique, si possible, avant l'arrivée du négociateur polonais.

13. Communication téléphonique du chargé d'affaires d'Allemagne à Varsovie au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne le 30 août 1939 à 17 h. 30.

(Traduction)

Il y a une heure que la mobilisation générale a été ordonnée en Pologne par voie d'affiches. Le premier jour de la mobilisation a été fixé au 31 août. Doivent se présenter tous les hommes en possession d'un fascicule blanc de mobilisation.

14. Mémorandum du Gouvernement britannique remis au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne le 30 août 1939 à minuit.

(Traduction)

1. Le Gouvernement de Sa Majesté apprécie le fait que le Gouvernement allemand indique très amicalement dans la déclaration que contient sa réponse, son désir d'une entente germano-anglaise, et apprécie également l'indication que cette considération a influencé sa politique.

2. Le Gouvernement de Sa Majesté déclare à nouveau qu'il partage tout à fait le désir d'une amélioration des rapports exprimé par le Gouvernement allemand; il faut cependant tenir compte à ce sujet de ce qu'il ne peut pas, pour l'amour de ces relations, sacrifier les intérêts de ses amis. Il comprend pleinement que le Gouvernement allemand ne saurait sacrifier des intérêts vitaux de l'Allemagne, mais le Gouvernement polonais se trouve dans la même situation, et le Gouvernement de Sa Majesté croit que les intérêts vitaux des deux pays ne sont pas incompatibles.

3. Le Gouvernement de Sa Majesté prend acte de ce que le Gouvernement allemand accepte la proposition britannique et est prêt à procéder à un échange de vues direct avec le Gouvernement polonais.

4. Le Gouvernement de Sa Majesté croit pouvoir conclure que le Gouvernement allemand accepte en principe la condition que tout règlement devrait dépendre d'une garantie internationale. La question de savoir qui doit participer à une telle garantie serait à discuter ultérieurement, et le Gouvernement de Sa Majesté espère que, pour éviter une perte de temps, le Gouvernement allemand entreprendra aussitôt des démarches pour obtenir l'assentiment de l'Union des Républiques Socialistes Soviétiques dont le Gouvernement de Sa Majesté a toujours prévu la participation à la garantie.

5. Le Gouvernement de Sa Majesté prend acte également de ce que le Gouvernement allemand reconnaît le point de vue du Gouvernement britannique quant aux intérêts vitaux et à l'indépendance de la Pologne.

6. En ce qui concerne les revendications spéciales que le Gouvernement allemand annonce dans un alinéa précédent de sa réponse, le Gouvernement de Sa Majesté doit faire des réserves expresses. Il croit comprendre que le Gouvernement allemand élabore actuellement des propositions pour une solution. Sans aucun doute, ces propositions seront examinées avec le plus grand soin pendant l'échange de vues. On pourra décider ensuite dans quelle mesure ces dernières seront conciliables avec les conditions essentielles que le Gouvernement de Sa Majesté a fait connaître, et que le Gouvernement allemand s'est déclaré disposé à accepter.

7. Le Gouvernement de Sa Majesté va immédiatement faire connaître au Gouvernement polonais la réponse du Gouvernement allemand. La méthode de la prise de contact et les arrangements pour un échange de vues doivent être naturellement convenus en toute hâte entre les Gouvernements allemand et polonais. Le Gouvernement de Sa Majesté est cependant d'avis qu'il serait impraticable d'établir dès aujourd'hui cette prise de contact.

8. Le Gouvernement de Sa Majesté reconnaît bien qu'il est nécessaire de se hâter pour entamer les pourparlers et partage les craintes de Monsieur le Chancelier du fait de la proximité de deux armées mobilisées qui se trouvent face à face. Il recommande instamment que les deux parties s'engagent à ce qu'aucun mouvement militaire agressif n'ait lieu au cours des pourparlers. Le Gouvernement de Sa Majesté compte fermement qu'il pourrait obtenir un tel engagement de la part du Gouvernement polonais si le Gouvernement allemand voulait donner une assurance similaire.

9. Le Gouvernement de Sa Majesté propose en outre qu'un *modus vivendi* soit établi provisoirement pour Dantzig afin d'éviter des incidents qui risqueraient d'aggraver encore les relations germano-polonaises.

Berlin, le 30 août 1939.

15. Communication allemande officielle du 31 août 1939 à 21 h, contenant une proposition de règlement du problème de Dantzig et du Corridor ainsi que de la question germano-polonaise des minorités

(Traduction)

Dans sa note du 28 août 1939, le Gouvernement royal britannique a déclaré au Gouvernement allemand, qu'il était prêt à offrir sa médiation pour des négociations directes entre l'Allemagne et la Pologne sur les problèmes litigieux. Il n'a laissé à ce sujet aucun doute sur le fait qu'il est, lui aussi, vu les incidents continuels et la tension européenne générale, conscient de l'urgence de cette démarche.

Dans sa note en réponse du 29 août 1939, le Gouvernement allemand s'est déclaré prêt, (malgré son scepticisme quant à la volonté du Gouvernement polonais d'aboutir vraiment à une entente), à accepter, dans l'intérêt de la paix, la médiation, respectivement les suggestions anglaises. Il a, tout en tenant compte de l'ensemble des circonstances actuelles, estimé nécessaire de rappeler dans sa note ci-dessus indiquée que si l'on veut vraiment éviter le danger d'une catastrophe, il faut agir vite et sans retard. C'est dans cet esprit qu'il s'est déclaré prêt à recevoir jusqu'au 30 août 1939 au soir un représentant du Gouvernement polonais, à la condition que celui-ci soit réellement muni de pleins pouvoirs non seulement pour discuter, mais aussi pour mener et conclure des négociations.

Le Gouvernement allemand a, en outre, laissé entrevoir qu'il croyait pouvoir, jusqu'à l'arrivée à Berlin de ce négociateur polonais, faire connaître également au Gouvernement britannique les bases de l'offre d'entente.

Au lieu d'une déclaration annonçant l'arrivée d'une personnalité polonaise autorisée le Gouvernement allemand reçut comme réponse à ses bonnes dispositions à s'entendre, tout d'abord, la nouvelle de la mobilisation polonaise et, seulement le 30 août 1939 vers minuit, une assurance de bonne disposition du Gouvernement britannique à promouvoir l'ouverture des négociations, assurance rédigée de façon plutôt générale.

Bien que, du fait de la carence du négociateur polonais attendu par le Gouvernement allemand, la condition préliminaire pour que l'on fût tenu de faire connaître encore au Gouvernement britannique le point de vue du Gouvernement allemand relativement à des bases éventuelles de pourparlers, fit défaut — étant donné que c'était le Gouvernement britannique lui-même qui avait insisté en faveur de négociations directes entre l'Allemagne et la Pologne — le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne, M. von Ribbentrop, informa l'ambassadeur de Grande-Bretagne à l'occasion de la remise de la dernière note anglaise, de la teneur exacte des propositions allemandes prévues comme base de négociations pour le cas de l'arrivée du plénipotentiaire polonais.

Le Gouvernement allemand croit dans ces circonstances être en droit de s'attendre à ce que l'on procédât tout au moins alors à la nomination immédiate d'une personnalité polonaise. Car, on ne saurait vraiment demander au Gouvernement de l'Allemagne non seulement de souligner continuellement son bon vouloir à entamer des négociations de ce genre, mais encore de les attendre en quelque sorte en séance et d'être amusé en même temps du côté polonais par des faux-fuyants insignifiants et des déclarations sans portée.

Il résulte de nouveau d'une démarche faite entretiens par l'ambassadeur de Pologne que, lui aussi, n'a pas les pouvoirs nécessaires pour entrer dans une discussion, quelle qu'elle soit, et encore moins pour négocier.

De sorte que le Führer et le Gouvernement allemand ont depuis deux jours vainement attendu l'arrivée d'un négociateur polonais dûment qualifié.

Dans ces conditions, le Gouvernement allemand considère, cette fois encore, ses propositions comme pratiquement repoussées, alors qu'il est d'avis que celles-ci dans la forme de leur communication également au Gouvernement anglais, étaient plus que loyales et honnêtes et auraient été exécutables.

Le Gouvernement allemand estime qu'il est indiqué de porter à la connaissance de l'opinion publique ces bases de négociations communiquées à l'ambassadeur britannique par M. von Ribbentrop, Ministre des affaires étrangères d'Allemagne.

Proposition de règlement du problème de Dantzig et du Corridor ainsi que de la question germano-polonaise des minorités

La situation qui s'est créée entre l'Allemagne et la Pologne est actuellement telle que tout nouvel incident peut amener une conflagration entre les deux forces militaires qui ont occupé leurs positions. Toute solution pacifique doit être de telle nature que les événements qui sont à l'origine d'une telle situation ne puissent se renouveler à la prochaine occasion, et que non seulement l'Est de l'Europe, mais aussi d'autres contrées ne puissent se trouver ainsi de nouveau exposées à la même tension.

Les causes de ce développement résident

1° dans l'impossible tracé de frontière tel qu'il a été établi par le «dictat» de Versailles;

2° dans l'impossible traitement de la minorité dans les territoires enlevés à l'Allemagne.

Le Gouvernement allemand part donc, dans ses propositions, de l'idée de trouver une solution définitive qui mette fin à l'impossible situation résultant du tracé de frontière, assure aux deux parties leurs voies de communication d'importance vitale, élimine autant que possible le problème des minorités et, dans la mesure où cela n'est pas possible, rende supportable le sort des minorités par une sûre garantie de leurs droits.

Le Gouvernement allemand est convaincu qu'il est, à cet égard, indispensable de dévoiler les dommages économiques et physiques qui se sont produits depuis 1918 et de les réparer intégralement. Il considère naturellement cette obligation comme liant également les deux parties.

De ces considérations découlent les propositions pratiques suivantes :

1° La Ville Libre de Dantzig, vu son caractère purement allemand et la volonté unanime de sa population, fait immédiatement retour à l'Allemagne.

2° Le territoire appelé Corridor, qui se poursuit de la Baltique jusqu'à la ligne de Marienwerder-Graudenz-Kulm-Bromberg (y compris ces villes) et, vers l'ouest, dans la direction de Schönlanke, décidera lui-même de son appartenance à l'Allemagne ou à la Pologne.

3° A cet effet, ce territoire procédera à un plébiscite. Auroit droit de vote tous les Allemands qui étaient domiciliés dans ce territoire au 1er janvier 1918, ou qui y sont nés jusqu'à cette date, ainsi que tous les Polonais, Cassubes etc. qui étaient domiciliés à cette date dans ce territoire ou y étaient nés jusqu'à cette date. Les Allemands chassés de ce territoire y retourneront pour exercer leur droit de vote. Afin de garantir l'objectivité du plébiscite, et d'assurer les amplexes travaux préparatoires nécessaires, le territoire mentionné sera soumis, comme ce fut le cas pour le territoire de la Sarre, à une Commission internationale à former immédiatement, qui se composera des quatre grandes Puissances : Italie, Union soviétique, France, Angleterre. Cette Commission exercera tous les droits de souveraineté dans ce territoire. A cet effet, ce territoire sera évacué, dans un délai à convenir et qui serait des plus brefs, par tout le personnel militaire polonais, par la police polonaise et les autorités polonaises.

4° Reste excepté de ce territoire le port polonais de Gdingen, qui est, en principe, territoire de souveraineté polonaise, pour autant qu'il se borne territorialement à l'habitat de l'ethnie polonaise y établie.

Les frontières précises de ce port polonais seraient à fixer entre l'Allemagne et la Pologne, et, si besoin en est, à déterminer par un tribunal arbitral international.

5° Afin d'assurer le temps nécessaire aux amplexes travaux qui devront être exécutés pour garantir un plébiscite équitable, il est entendu que ce plébiscite n'aura pas lieu avant 12 mois.

6° Afin de garantir, sans restriction, durant cette période, à l'Allemagne ses communications avec la Prusse Orientale et, à la Pologne, son accès à la mer, seront déterminées des routes et des lignes de chemin de fer rendant possible le libre transit. Seules seront perçues les taxes qui sont nécessaires pour l'entretien des voies de communication et pour l'exécution des transports.

7° La question de ressortissance du territoire sera décidée à la simple majorité des voix émises.

8° Afin de garantir, après l'exécution du plébiscite — quelle qu'en soit l'issue — la sécurité du libre trafic entre l'Allemagne et sa province de Dantzig-Prusse Orientale, et à la Pologne sa communication avec la mer, il sera donné à l'Allemagne, si le territoire plébiscitaire échoit à la Pologne, une zone de trafic exterritoriale, à peu près en direction de Bütow-Dantzig, respectivement Dirschau, afin d'y construire une autostrade ainsi qu'une ligne de chemin de fer à 4 voies. L'autostrade et la voie ferrée seront construites de telle sorte qu'elles ne

toucheront pas les routes de communication polonaises, c'est-à-dire qu'elles passeront au-dessus ou au-dessous de ces dernières. Cette zone aura une largeur d'un kilomètre et sera placée sous la souveraineté de l'Allemagne.

Si le plébiscite est favorable à l'Allemagne, la Pologne obtiendra, pour son trafic libre et illimité avec son port de Gdingen, les mêmes droits à une communication, également exterritoriale, par route respectivement par voie ferrée, telle qu'elle serait accordée à l'Allemagne.

9° Si le Corridor retourne à l'Allemagne, celle-ci se déclare prête à procéder à un échange de population avec la Pologne dans la mesure où le Corridor s'y prête.

10° Les droits spéciaux que la Pologne désirerait posséder dans le port de Dantzig seraient négociés sur la base de la parité en échange de droits égaux en faveur de l'Allemagne dans le port de Gdingen.

11° Afin de faire cesser, dans cette région, de part et d'autre, tout sentiment de menace, Dantzig et Gdingen revêtiraient le caractère de villes exclusivement commerciales, c'est-à-dire dépourvues de toute installation et fortification militaires.

12° La presqu'île de Hela, qui, suivant le résultat du plébiscite, reviendrait, soit à la Pologne, soit à l'Allemagne, devrait, en tout cas, être également démilitarisée.

13° Comme le Gouvernement allemand a les plus graves griefs à formuler contre le traitement des minorités par la Pologne, et que le Gouvernement polonais, de son côté, croit également devoir formuler des griefs contre l'Allemagne, les deux parties se déclarent d'accord pour soumettre ces plaintes à une commission d'enquête internationale chargée d'examiner toutes les plaintes ayant trait à des dommages économiques et physiques ainsi qu'à d'autres actes de terrorisme.

L'Allemagne et la Pologne s'engagent à réparer tous les dommages économiques et autres infligés depuis 1918 aux minorités des deux pays, respectivement à annuler toutes les expropriations ou à dédommager complètement les personnes lésées par ces expropriations ou par d'autres atteintes portées à leur vie économique.

14° Pour ôter aux Allemands restant en Pologne ainsi qu'aux Polonais restant en Allemagne le sentiment d'être privés de la protection du Droit international et leur donner avant tout la garantie qu'ils ne pourront pas être astreints à des actions ou à des services incompatibles avec leur sentiment national, l'Allemagne et la Pologne conviennent de garantir les droits de leurs minorités respectives par des conventions obligatoires des plus complètes assurant à ces minorités le maintien, le libre développement et l'activité de leur vie ethnique, et de leur permettre en particulier de constituer l'organisation qu'ils considèrent comme nécessaire à cet effet. Les deux parties s'engagent à ne pas appeler au service militaire les membres de la minorité.

15° Dans le cas d'un accord sur la base de ces propositions, l'Allemagne et la Pologne se déclarent prêtes à ordonner et exécuter immédiatement la démobilisation de leurs forces armées.

16° Les mesures ultérieures nécessaires pour accélérer la conclusion des arrangements susdits seront convenues en commun par l'Allemagne et la Pologne.

16. Information radio-diffusée par le poste de Varsovie le 31 août 1939, le soir à 23 heures

(Traduction)

Le communiqué officiel allemand qui a été publié aujourd'hui a nettement dévoilé les buts et intentions de la politique allemande. Il prouve les intentions manifestes d'agression de l'Allemagne à l'égard de la Pologne. Les conditions sous lesquelles le IIIe Reich est prêt à négocier avec la Pologne sont : le retour immédiat de Dantzig au Reich, l'organisation d'un plébiscite en Poméranie, Bromberg et Graudenz comprises, tous les Allemands émigrés de cette région depuis 1918 pour quelque motif que ce soit devant participer au vote. Les troupes et la police polonaises devraient évacuer la Poméranie, les polices anglaise, française, italienne et soviétique assumant l'autorité. Le plébiscite aurait lieu au bout de 12 mois : il s'étendrait également à la presqu'île de Hela, Gdingen, étant ville polonaise, n'y serait pas comprise. Quelle que soit l'issue du plébiscite, l'on construirait une route exterritoriale d'un kilomètre de large...

L'agence allemande fait connaître que le délai d'acceptation de ces conditions a expiré hier. L'Allemagne a vainement attendu un représentant de la Pologne dont la réponse a consisté dans les dispositions militaires du Gouvernement polonais.

Il n'y a plus de mots qui puissent déguiser désormais les projets d'agression des Huns modernes. L'Allemagne veut dominer l'Europe et avec un cynisme sans précédent passe outre aux droits des peuples. Cette proposition impudente montre nettement combien les mesures militaires du Gouvernement polonais étaient nécessaires.

17. Discours prononcé par le Führer le 1er septembre 1939 devant le Reichstag assemblé

(Traduction)

Députés, hommes du Reichstag allemand,

Depuis des mois, nous souffrons tous du tourment résultant d'un problème qui nous a été imposé jadis par le «dictat» de Versailles et qui était devenu intolérable par les excès dans lesquels il avait dégénéré.

Dantzig était et est encore une ville allemande !

Le Corridor était et est encore allemand !

Tous ces territoires doivent leur mise en valeur culturelle exclusivement au peuple allemand, sans lequel la plus profonde barbarie régnerait dans ces régions de l'Est.

Dantzig a été séparé de nous ! Le Corridor a été annexé par la Pologne ! Les minorités allemandes qui vivent là-bas sont maltraitées de la façon la plus cruelle ! Plus d'un million d'hommes de sang allemand ont dû, déjà dans les années 1919/1920, quitter leur pays natal !

Comme toujours je me suis efforcé, à cet égard aussi, d'amener, par la voie de propositions pacifiques de révision, une modification de cet intolérable état de choses. C'est un mensonge qu'on profère en certains endroits du monde, lorsqu'on affirme que nous ne cherchons à réaliser toutes nos révisions que par la force. Pendant quinze ans, avant l'accession du national-socialisme au pouvoir, on avait eu l'occasion de réaliser les révisions par la voie de l'entente la plus pacifique. On ne l'a pas fait ! Dans chaque cas particulier, j'ai formulé par la suite, de ma propre initiative, non pas une fois, mais en des occasions répétées, des propositions tendant à réviser ces situations intolérables. Toutes ces propositions, comme vous le savez, ont été rejetées. Inutile de les énumérer par le détail : les propositions tendant à la limitation des armements, voire même — si nécessité en était — à la suppression des armements, les propositions tendant à apporter des restrictions à la conduite de la guerre, enfin les propositions visant à éliminer les méthodes de la conduite moderne de la guerre, qui sont, à mes yeux, difficilement compatibles avec le droit des gens. Vous connaissez les propositions que j'ai faites relativement à la nécessité de rétablir la souveraineté allemande sur les territoires allemands du Reich, les efforts infinis que j'ai tentés pour arriver à une entente pacifique concernant le problème de l'Autriche et, plus tard, concernant le problème des Sudètes, de la Bohême et de la Moravie. Tout cela a été vain !

Mais il y a une chose impossible : c'est d'exiger qu'une situation intolérable soit apaisée par la voie d'une révision pacifique et de refuser ensuite, en tout état de cause, toute révision pacifique.

Il est également impossible d'affirmer que celui qui, dans une telle situation, se décide ensuite à entreprendre, de sa propre initiative, ces révisions, viole une loi. Le «dictat» de Versailles, pour nous Allemands, n'est pas une loi ! — Il n'est pas admissible d'extorquer à quelqu'un une signature en lui mettant le pistolet sur la gorge et en menaçant d'affamer des millions d'hommes et, ensuite, de proclamer que le document revêtu de cette signature extorquée constitue une loi solennelle !

J'ai donc, également dans le cas de Dantzig et du Corridor, cherché à résoudre les problèmes au moyen de propositions pacifiques, par la voie de la discussion. Or, ces problèmes devaient être résolus : cela était absolument clair ! Que la date de cette solution soit peut-être sans intérêt pour les Etats occidentaux, cela se conçoit. Mais pour nous cette date n'est pas indifférente. Surtout, elle n'était et ne pouvait être indifférente pour les victimes qui souffraient.

Au cours de pourparlers avec des hommes d'Etat polonais, j'ai discuté les idées que vous m'avez entendu développer dans mon dernier discours du Reichstag. Personne ne peut prétendre que ce soit là un procédé inconvenant ou une pression inconvenante. J'ai fait ensuite formuler les propositions allemandes et, il me faut encore le répéter, il n'y a rien de plus loyal, de plus modeste que les propositions que j'ai présentées. Je désire maintenant dire ceci à la face du monde : moi seul étais en mesure de faire de telles propositions. Je sais parfaitement, en effet,

que je me suis mis alors en opposition avec ce que pensaient des millions d'Allemands. Ces propositions ont été repoussées ! Et non seulement cela. On y a répondu par des mobilisations, par un renforcement du terrorisme, par une pression accrue sur l'élément allemand dans ces contrées, par une lutte économique, politique, et, dans ces dernières semaines enfin, également entièrement de ses bases la Ville Libre de Dantzig. C'est la Pologne qui a déclenché la lutte contre la Ville Libre de Dantzig. C'est elle qui n'était pas disposée à résoudre la question du Corridor d'une façon en quelque sorte équitable et tenant compte des justes intérêts des deux parties. La Pologne enfin n'a jamais songé à remplir ses obligations envers les minorités.

Il me faut constater ici que l'Allemagne, elle, a rempli ses engagements ! Les minorités qui vivent dans le Reich allemand ne sont pas persécutées. Qu'un Français se lève et dise que, par exemple, dans le territoire de la Sarre, les Français qui y vivent sont opprimés, tourmentés et dépouillés de leurs droits. Personne ne pourra prétendre pareille chose !

Quatre mois durant j'ai assisté avec calme à ce développement, mais non sans faire entendre de façon répétée mes avertissements. Ces avertissements, je les ai encore accentués ces derniers temps. J'ai fait savoir à l'ambassadeur de Pologne, il y a maintenant déjà plus de trois semaines, que si la Pologne continuait à envoyer des notes d'ultimatum à Dantzig, si elle continuait à prendre des mesures d'oppression contre l'élément allemand, ou si elle essayait, au moyen de mesures de politique douanière, d'anéantir économiquement Dantzig, alors l'Allemagne ne pourrait rester plus longtemps inactive.

Je n'ai laissé aucun doute qu'à cet égard l'Allemagne d'aujourd'hui ne doit pas être confondue avec l'Allemagne telle qu'elle était avant nous.

On a essayé d'excuser les mesures prises contre l'élément allemand en déclarant qu'il s'était rendu coupable de provocations. Je ne sais en quoi ont bien pu consister les « provocations » des enfants ou des femmes que l'on a maltraités et emprisonnés, ou les « provocations » de ceux que l'on a torturés de la façon de la plus bestiale, la plus sadique, et que, finalement, on a tués.

Mais ce que je sais, c'est qu'une grande puissance qui a de l'honneur ne peut à la longue contempler avec calme une telle situation. J'ai tenté cependant un dernier effort. Bien que je fusse intimement convaincu que le Gouvernement polonais, peut-être parce qu'il se trouve sous la dépendance d'un sauvage soldatesque maintenant déclenchée, ne songe pas sérieusement à une véritable entente, j'ai accepté une proposition de médiation du Gouvernement britannique. Il avait proposé de ne pas mener lui-même les pourparlers, mais assurait qu'il établirait une relation directe entre la Pologne et l'Allemagne, afin que les pourparlers pussent encore reprendre.

Je dois constater ici que j'ai accepté cette proposition. J'ai élaboré pour ces pourparlers les bases que vous connaissez. Puis, pendant deux journées entières, je suis resté là, avec mon gouvernement, à attendre que le Gouvernement polonais veuille bien enfin, oui ou non, nous envoyer un délégué muni de pleins pouvoirs.

Jusqu'à hier soir, il ne nous avait pas envoyé ce délégué, mais il a fait connaître par son ambassadeur qu'il examinait pour le moment la question de savoir si et dans quelle mesure il était en état d'envisager les propositions anglaises ; il communiquerait alors sa décision à l'Angleterre.

Messieurs les Députés, si l'on pouvait exiger chose pareille du Reich allemand et du Chef de l'Etat et si le Reich allemand et son Chef d'Etat supportaient un tel procédé, alors la nation allemande aurait mérité de disparaître de la scène politique.

Mon amour de la paix, mon infinie patience, ne doivent pas être pris pour de la faiblesse, voire de la lâcheté. J'ai donc fait savoir hier soir au Gouvernement britannique que dans ces circonstances, je ne puis trouver, du côté du Gouvernement Polonais, aucune inclination à engager réellement une conversation sérieuse avec nous.

Ainsi, ces propositions de médiation ont échoué ; en effet, en réponse à cette proposition de médiation étaient survenues entre temps : premièrement la mobilisation générale de la Pologne, et, deuxièmement de nouvelles et graves atrocités. Ces faits se sont reproduits cette nuit. Alors que récemment 21 incidents de frontière avaient été enregistrés au cours d'une seule nuit, il y en a eu 14 la nuit dernière, dont trois très graves.

Je me suis donc décidé à parler avec la Pologne le même langage qu'elle emploie depuis des mois avec nous.

Si des hommes d'Etat de l'Ouest déclarent que cela touche à leurs intérêts, je ne puis que regretter une telle déclaration ; mais elle ne saurait me faire hésiter une seconde dans l'accomplissement de mon devoir. J'ai donné l'assurance solennelle et je répète ici que nous

La jeunesse allemande, de son côté, accomplira également d'un cœur rayonnant tout ce que la nation, tout ce que l'Etat national-socialiste attendent et exigent d'elle.

Si nous formons cette communauté, étroitement unis, décidés à tout, résolus à ne jamais capituler, alors notre volonté maîtrisera toute détresse.

Je termine par cette déclaration que j'ai faite jadis lorsque j'ai commencé la lutte pour la conquête du pouvoir dans le Reich. J'ai dit alors :

Si notre volonté est assez forte pour qu'aucune détresse ne puisse la contraindre, alors notre volonté et notre acier allemand briseront et vaincront aussi la détresse.

Allemagne — Sieg Heill

18. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 1er septembre 1939 le soir à 21 h. 30

(Traduction)

Berlin, le 1er septembre 1939

Excellence,

D'ordre du Ministre des affaires étrangères de Sa Majesté j'ai l'honneur de vous faire la communication suivante :

De bonne heure ce matin le Chancelier du Reich a fait paraître une proclamation à l'Armée allemande qui indiquait clairement qu'il était sur le point d'attaquer la Pologne.

Il résulte des informations parvenues à la connaissance du Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni, que des troupes allemandes ont franchi la frontière polonaise et que des attaques contre des villes polonaises sont en cours.

Dans ces circonstances, les Gouvernements du Royaume-Uni et de la France estiment que par son action le Gouvernement allemand a créé les conditions préalables (à savoir un acte de force de caractère agressif contre la Pologne, menaçant l'indépendance du pays) qui appellent l'accomplissement par les Gouvernements du Royaume-Uni et de la France de leurs obligations à l'égard de la Pologne de venir à son aide.

En conséquence je dois informer Votre Excellence, que le Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni s'acquittera sans hésiter de ses engagements envers la Pologne, si le Gouvernement allemand n'est pas disposé à donner au Gouvernement du Royaume-Uni des assurances satisfaisantes que le Gouvernement allemand a suspendu toute action agressive à l'égard de la Pologne et est prêt à retirer promptement ses troupes du territoire polonais.

Je saisis cette occasion

Signé: Neville Henderson

19. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de France, le 1er septembre 1939, le soir à 22 heures

Berlin, le 1er Septembre 1939

Excellence,

Sur les instructions du Ministre français des Affaires Etrangères, j'ai l'honneur de faire la communication suivante.

De bonne heure ce matin, le Chancelier allemand a fait paraître une proclamation à l'armée allemande qui indiquait clairement qu'il était sur le point d'attaquer la Pologne.

Les informations parvenues au Gouvernement français et au Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni indiquent que les troupes allemandes ont traversé la frontière polonaise et que des attaques contre des villes polonaises sont en cours.

Dans ces conditions, il apparaît aux Gouvernements français et du Royaume-Uni que par son action le Gouvernement allemand a créé les conditions (c'est-à-dire acte de force de caractère agressif contre la Pologne, menaçant l'indépendance de ce pays), qui appellent

l'accomplissement par les Gouvernements de la France et du Royaume-Uni de leur engagement à l'égard de la Pologne de venir à son aide.

En conséquence, je dois informer Votre Excellence qu'à moins que le Gouvernement allemand soit disposé à donner au Gouvernement français des assurances satisfaisantes que le Gouvernement allemand a suspendu toute action agressive contre la Pologne et est prêt à retirer promptement ses forces du territoire polonais, le Gouvernement français remplira sans hésitation ses obligations à l'égard de la Pologne.

Je saisis cette occasion ...

Signé: Coulondre

20. Notice remise au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur d'Italie, le 2 septembre 1939 dans la matinée

(Traduction)

A titre d'information l'Italie fait savoir, naturellement en laissant toute décision au Führer, qu'il serait encore possible à son Gouvernement de faire accepter le principe d'une conférence par la France, l'Angleterre et la Pologne sur les bases suivantes :

- 1° Armistice laissant les armées sur leurs positions actuelles ;
- 2° Convocation de la conférence d'ici deux à trois jours ;
- 3° Solution du différend germano-polonais laquelle, dans l'état actuel des choses, serait certainement favorable à l'Allemagne.

C'est aujourd'hui surtout la France qui s'attache à l'idée qui provient du Duce.

21. Information de l'Agence Havas du 2 septembre 1939

Le Gouvernement français, ainsi que plusieurs autres Gouvernements, ont été saisis d'une initiative italienne tendant à un règlement des difficultés européennes. Après en avoir délibéré, le Gouvernement a donné une réponse positive.

22. Extrait de la déclaration du secrétaire d'Etat britannique aux affaires étrangères à la Chambre des Lords dans l'après-midi du 2 septembre 1939*

(Traduction)

« Le message d'avertissement transmis hier soir à l'Allemagne est jusqu'ici demeuré sans réponse.

Il est possible qu'on doive attribuer ce retard aux propositions faites par le Gouvernement italien, propositions d'après lesquelles il y aurait cessation des hostilités et convocation immédiate d'une conférence entre la Grande-Bretagne, la France, la Pologne, l'Allemagne et l'Italie.

Mais le Gouvernement britannique ne saurait participer à une conférence à un moment où la Pologne est envahie, où ses villes sont bombardées et où la question de Dantzig a été par violence l'objet d'une solution unilatérale ».

23. Note remise au Ministère des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de Grande-Bretagne, le 3 septembre 1939 à 9 h. du matin

(Traduction)

Le 3 septembre 1939

Excellence,

Dans la communication que j'avais l'honneur de vous faire le 1er septembre, je vous informais, selon les instructions du secrétaire d'Etat aux affaires étrangères de Sa Majesté, que

* D'après le texte donné par l'« Observer » du 3 septembre 1939. Le Premier britannique faisait au même moment une déclaration identique à la Chambre des Communes.

le Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni remplirait sans hésiter ses obligations envers la Pologne, si le Gouvernement allemand n'était pas prêt à donner au Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni des assurances satisfaisantes établissant que le Gouvernement allemand a cessé tout acte d'agression envers la Pologne et se trouve prêt à retirer sans délai ses troupes du territoire polonais.

Bien qu'il se soit écoulé plus de 24 heures depuis cette communication, elle est demeurée sans réponse alors que les attaques allemandes contre la Pologne se poursuivaient et se développaient. J'ai, en conséquence, l'honneur de vous informer qu'à défaut d'une assurance satisfaisante dans le sens sus-indiqué de la part du Gouvernement allemand jusqu'à 11 heures — heure d'été britannique — du matin de ce 3 septembre, assurance qui devra parvenir jusqu'à ladite heure au Gouvernement de Sa Majesté à Londres, les deux pays seront en état de guerre à partir de ce moment.

Je saisis cette occasion

Signé: Nevile Henderson

24. Note du secrétaire d'Etat britannique aux affaires étrangères au chargé d'affaires d'Allemagne à Londres, en date du 3 septembre 1939 (11h. 15 du matin)

(Traduction)

Le 3 septembre 1939

Monsieur le chargé d'affaires,

Le 1er septembre l'ambassadeur de Sa Majesté à Berlin a, selon mes instructions, informé le Gouvernement allemand que le Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni remplirait sans hésiter ses obligations envers la Pologne, si le Gouvernement allemand n'était pas prêt à donner au Gouvernement de Sa Majesté dans le Royaume-Uni des assurances satisfaisantes établissant que le Gouvernement allemand a cessé tout acte d'agression envers la Pologne et se trouve prêt à retirer sans délai ses troupes du territoire polonais.

Aujourd'hui à 9 h. du matin l'ambassadeur de Sa Majesté à Berlin a, sur mes instructions, avisé le Gouvernement allemand qu'à défaut d'une assurance satisfaisante, dans le sens sus-indiqué, de la part de ce dernier jusqu'à 11 heures — heure d'été britannique — du matin de ce 3 septembre, assurance qui devra parvenir jusqu'à ladite heure au Gouvernement de Sa Majesté à Londres, les deux pays seront en état de guerre à partir de ce moment.

Aucune assurance de ce genre n'étant parvenue, j'ai l'honneur de vous informer qu'un état de guerre existe entre les deux pays depuis 11 h. du matin de ce 3 septembre.

J'ai l'honneur

Signé: Halifax

25. Mémoire du Gouvernement allemand

remis à l'ambassadeur de Grande-Bretagne par le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne le 3 septembre, le matin à 11h. 30

(Traduction)

Le Gouvernement allemand a reçu l'ultimatum du Gouvernement britannique du 3 septembre 1939. Il a l'honneur d'y faire la réponse que voici:

1° Le Gouvernement allemand et le peuple allemand refusent d'accueillir des exigences ultimatives de la part du Gouvernement britannique, de les accepter et surtout de les remplir.

2° Depuis de longs mois l'état de guerre existe en fait à notre frontière de l'Est. Après que le traité de Versailles a eu morcelé l'Allemagne, tout règlement pacifique quelconque a été refusé aux gouvernements successifs du Reich. Le Gouvernement national-socialiste a,

Remarque: Une copie de ce memorandum a été remise à l'ambassadeur de France par le Ministre des affaires étrangères d'Allemagne le 3 septembre 1939 à midi 20.

lui aussi, après 1933, constamment cherché à éliminer, par la voie de négociations pacifiques, les pires iniquités et violations de droit résultant du traité de Versailles. C'est principalement le Gouvernement britannique qui, par son attitude intransigente, a empêché toute révision pratique. Sans l'intervention du Gouvernement britannique — c'est là un fait dont le Gouvernement allemand et le peuple allemand sont pleinement convaincus — il serait certainement intervenu entre l'Allemagne et la Pologne une solution raisonnable et donnant satisfaction aux deux parties. En effet, l'Allemagne n'avait ni nourri l'intention ni formulé la prétention d'anéantir la Pologne. Le Reich exigeait seulement la révision de ces articles du Traité de Versailles que, dès la rédaction de ce «dicté», les hommes d'Etat clairvoyants de tous les pays avaient proclamés être absolument intolérables à la longue tant pour une grande nation que pour l'ensemble des intérêts politiques et économiques de l'Est européen et, par conséquent, impossibles à maintenir.

Même des hommes d'Etat britanniques déclarèrent que la solution imposée alors à l'Allemagne dans l'Est contenait le germe de nouvelles guerres. Ecarter ce danger a été le vœu de tous les gouvernements allemands et c'était là tout particulièrement l'intention du nouveau Gouvernement populaire national-socialiste. C'est à la politique suivie par le Cabinet britannique qu'il faut attribuer la responsabilité d'avoir empêché cette révision pacifique.

3° Le Gouvernement britannique — par une initiative sans précédent dans l'histoire — a donné à l'Etat Polonais procuration générale d'accomplir tous les actes que cet Etat aurait l'intention de perpétrer contre l'Allemagne. Le Gouvernement britannique a assuré son appui militaire inconditionnel au Gouvernement polonais pour le cas où l'Allemagne aurait à se défendre contre une provocation ou une attaque quelconque. A la suite de ce blanc-seing, le terrorisme que les Polonais faisaient peser sur les Allemands vivant dans les territoires autrefois arrachés à l'Allemagne, a pris aussitôt des formes intolérables.

La Ville Libre de Dantzig a été soumise à un traitement inique, contraire à toutes les prescriptions légales; elle a été d'abord menacée d'anéantissement tant au point de vue économique qu'au point de vue douanier, elle a été enfin militairement cernée et, du point de vue des communications, soumise à un véritable étranglement. Toutes ces violations parfaitement connues du Gouvernement britannique du Statut légal de Dantzig, ont été approuvées par lui et couvertes par le blanc-seing qu'il avait délivré à la Pologne. Le Gouvernement allemand, bien qu'ému par les souffrances de la population allemande que les Polonais torturaient et maltraitaient d'une façon inhumaine, a, pendant 5 mois, patiemment assisté à ce spectacle, sans se livrer, même une seule fois, à une action agressive du même genre contre la Pologne.

Il a seulement averti la Pologne qu'à la longue de tels actes deviendraient intolérables et qu'il était décidé, dans le cas où aucune autre aide ne serait apportée à cette population, à la secourir par ses propres moyens. Tous ces faits étaient parfaitement connus du Gouvernement britannique. Il lui aurait été facile de mettre en œuvre sa grande influence à Varsovie, pour sommer les détenteurs du pouvoir en Pologne de faire prévaloir la justice et l'humanité et de respecter les obligations contractées.

Le Gouvernement britannique ne l'a pas fait. Au contraire, en ne cessant de souligner qu'il était de son devoir de venir en aide à la Pologne quoi qu'il arrive, il littéralement encouragé le Gouvernement polonais à persévérer dans son attitude criminelle, dangereuse pour la paix de l'Europe. C'est dans cet esprit que le Gouvernement britannique a repoussé la proposition de Mussolini qui pouvait encore sauver cette paix, il l'a repoussée bien que le Gouvernement allemand se soit déclaré prêt à l'accepter. Aussi le Gouvernement britannique est-il responsable de tous les maux et de toutes les souffrances qui dès maintenant frappent et frapperont tant de peuples.

4° Après que toutes les tentatives en vue de trouver et d'enregistrer une solution pacifique eurent été rendues vaines par l'intransigence du Gouvernement polonais couvert par l'Angleterre, après qu'une situation ayant depuis des mois le caractère d'une guerre civile s'est développée peu à peu à la frontière orientale du Reich en attaques ouvertes contre son territoire, sans que le Gouvernement britannique ait élevé aucune objection, le Gouvernement allemand s'est résolu à mettre un terme à cette menace continue et intolérable pour une grande puissance — menace compromettant, tout d'abord, la paix extérieure et, finalement, jusqu'à la paix intérieure du peuple allemand — en ayant recours aux seuls moyens qui, après le sabotage pratique de toutes les autres possibilités de révision de la part des gouvernements des démocraties, subsistent encore pour la défense de la paix, de la sécurité et de l'honneur du Reich. Il a répondu par des mesures

équivalentes aux dernières attaques des Polonais menaçant le territoire du Reich. Le Gouvernement allemand n'est pas disposé à tolérer à l'Est de son territoire, en raison de quelconques intentions ou obligations britanniques, une situation analogue à celle que nous trouvons en Palestine sous le protectorat britannique. Mais surtout le peuple allemand n'est nullement enclin à se laisser malmener par la Pologne.

5° Aussi le Gouvernement allemand repousse-t-il toute tentative de contraindre l'Allemagne par la voie d'un ultimatum à rappeler ses forces engagées pour la protection du Reich et à accepter de nouveau, avec l'état de troubles antérieurs, l'iniquité traditionnelle. La menace d'entrer, en cas de refus, en guerre contre l'Allemagne correspond aux intentions proclamées depuis des années par de nombreux politiciens britanniques. Le Gouvernement et le peuple allemands ont fait savoir un nombre incalculable de fois au peuple anglais combien était intense leur désir de s'entendre avec lui, voire d'entretenir avec lui l'amitié la plus étroite. Et si le Gouvernement britannique, qui n'a cessé jusqu'ici de décliner ces offres, répond maintenant par une menace de guerre ouverte, la responsabilité en incombe non pas au peuple allemand et à son gouvernement, mais exclusivement au Cabinet britannique, soit à ces hommes qui, depuis des années, vont préconisant l'ancêtrement et l'extirpation du peuple allemand. Le peuple et le gouvernement allemands n'ont nullement envie, comme la Grande-Bretagne, de dominer l'univers, mais ils sont bien résolus à défendre leur liberté, leur indépendance et, surtout, leur existence. Nous avons pris connaissance de l'intention que nous a communiquée Mr. King Hall, d'ordre du Gouvernement britannique, de réduire à merci le peuple allemand encore plus que ne l'avait fait le Traité de Versailles, et riposterons, en conséquence, avec des armes analogues et dans les mêmes formes à tout acte d'agression britannique.

Berlin, le 3 septembre 1939.

26. Note remise au Ministre des affaires étrangères d'Allemagne par l'ambassadeur de France, le 3 septembre 1939 à midi 20

Berlin, le 3 Septembre 1939

Excellence,

N'ayant pas reçu à la date du trois Septembre à midi une réponse satisfaisante du Gouvernement du Reich à la lettre que je Vous ai remise le premier Septembre à vingt-deux heures, j'ai l'honneur de Vous faire, d'ordre de mon Gouvernement, la communication suivante :

Le Gouvernement de la République Française considère comme de son devoir de rappeler une dernière fois la lourde responsabilité assumée par le Gouvernement du Reich en engageant sans déclaration de guerre les hostilités contre la Pologne et en ne donnant pas suite à la suggestion faite par les Gouvernements de la République Française et de Sa Majesté Britannique de suspendre toute action agressive contre la Pologne et de se déclarer prêt à retirer promptement ses forces du territoire polonais.

En conséquence, le Gouvernement de la République a l'honneur de notifier au Gouvernement du Reich qu'il se trouve dans l'obligation de remplir à partir d'aujourd'hui trois Septembre à dix-sept heures les engagements que la France a contractés, envers la Pologne et qui sont connus du Gouvernement allemand.

Veuillez agréer,

Signé: Coufondre

Présentiel des
continue 632 file.
19.03.1955
dt. fluit

Auswärtiges Amt

00615

Documents concernant
la dernière phase de la crise
germano-polonaise

Préz. des. cont. 632 file + I + 87 sis.
= 641 file [1 sis, 240, 360, 431, 478, 479, 480, 481 sis]
Verificat de Roussou claria

12.05.03.

Jug

Berlin 1939
Reichsdruckerei